

TREŠDIENA, 2008. GADA 17. DECEMBRIS

SĒDI VADA: M. ROURE

Priekšsēdētāja vietniece

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00)

2. Pilnvaru pārbaude (skatīt protokolu)

3. Padomes grozītais Eiropas Savienības 2009. gada vispārējā budžeta projekts (visas iedaļas) (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamais jautājums ir ziņojums (A6-0486/2008) par Padomes grozīto Eiropas Savienības 2009. gada vispārējā budžeta projektu (visas iedaļas) (16257/2008 – C6 0457/2008 – 2008/2026(BUD)), ko Budžeta komitejas vārdā sniedz *Haug* kundze un *Lewandowski* kungs.

Jutta Haug, referente. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, izskatās, ka Padomes priekšsēdētājs vēl nav ieradies. Katrā gadījumā, rītdienas darba kārtībā ir Eiropas budžeta otrais lasījums. Iespējams, balsošana neaizņems daudz laika. Es gribētu sirsnīgi pateikties par to, ka būs jābalso tikai par dažiem jautājumiem, un vēl mazāk jautājumu būs jāapspriež, jo visi iesaistītie deputāti — gan ekspertu komitejās, gan Budžeta komitejā — konstruktīvi sadarbojās. Jo īpaši es vēlos pateikties tāpēc, ka šāda situācija nebūs vienmēr. Es vēlos pateikties arī par sagatavošanas darbu, ko veica visa Budžeta komitejas komanda, par darbu, ko veica viss grupas personāls, un par personīgo asistentu atbalstu — paldies jums!

Es gribētu pateikties arī Komisijai par vēlmi sadarboties. Tās komunikācija ar mums ne vienmēr apmierināja visas iesaistītās personas, bet tā vienmēr bija noderīga, un visvairāk es gribu pateikties par to, ka jebkura līmeņa Komisijas pārstāvji runāja ar mani, diemžēl šāda sadarbība nebija ar Padomes prezidentūru. Līdz pat šim brīdim Francijas Padomes prezidentūra nav ne reizi paguvusi runāt ar mani, galveno referentu. Nevienu reizi! Es pat neesmu saņēmusi atbildi uz vēstuli, ko es uzrakstīju pirms 13. novembra trīspusējām sarunām, un tas ir dīvaini, ļoti mulsināši.

Tomēr tas, kā Padomes komanda uzvedās saskaņošanas sanāksmē, nepavisam nebija dīvaini, un tas nebija pārsteigums. Tās uzvedība un attieksme bija tāda, kādu sagaidījām. Pirmkārt, nekādos apstākļos nevajadzētu veikt pārmaiņas, pat ne vismazākās. Otrkārt, jebkurā gadījumā ir jāsamazina maksājumi, pat ja atšķirība starp maksājumiem un saistībām kļūst ļoti liela. Treškārt, vēlams neizlietotās apropriācijas no kārtējā finanšu gada nekavējoties pārcelt. Jebkurā gadījumā, apmēram EUR 4,9 miljardu apmērā būs jāatskaita atpakaļ valstu Finanšu ministriju kontos. Mēs Parlamentā esam priecīgi, ka varējām pārliecināt Komisiju, lai tā apsola pārnest EUR 700 miljonus lauku attīstībai. Mēs domājam, ka arī saistošās kopīgās deklarācijas par procedūru vienkāršošanu un par struktūrfondu ieviešanas paātrināšanu, kā arī solījums, ka vajadzības gadījumā maksājumiem nekavējoties tiks piedāvāti vairāki fondi, būs noderīgi nākamā finanšu gada uzdevumu pārvaldīšanai.

Šie uzdevumi nebūs īsti ikdienišķi. Finanšu tirgus krīzes ietekme un tās atbalss reālajā ekonomikā būs jūtams visās mūsu dalībvalstīs. Tāpēc papildus tiem finanšu instrumentiem, kas Eiropas Savienībai jau ir pieejami, Parlaments noteikti ir sagatavojis atrast līdzekļus darbavietu radīšanai vai saglabāšanai un ekonomikas veicināšanai. Mēs esam gatavi darīt visu vajadzīgo maksimālajā iespējamā ātrumā, un neviens no mums netiks atstāts nelaimē, ja būs skaidrs, kādiem projektiem līdzekļi ir jāpiesūta un cik atbilstoši tie ir, protams, tos rūpīgi izvērtējot.

Parlaments ir arī gatavs pārskatīt vidēja termiņa finanšu programmu. Tomēr vispirms Padomei ir vajadzīga vienota nostāja.

Rīt mēs varbūt balsosim par otro lasījumu, bet man ir neliela nojauta, ka tas, par ko mēs balsosim, būs tikai budžeta struktūra. Tās papildinājumi maz pamazām no mums tiks prasīti visa gada laikā.

Janusz Lewandowski, referents. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, kopumā Eiropas iestāžu budžeta otrais lasījums būs tāds pats kā pirmais lasījums, un mans pienākums ir paskaidrot, kāpēc tas ir tā.

Ja runa ir par Padomi, mēs ievērojam mūsu džentlmenisko vienošanos un novērtējam Padomes atturīgo nostāju par 2009. gada budžeta izdevumiem, tajā pašā laikā atzīstam vajadzību pēc papildu finanšu līdzekļiem saistībā ar Pārdomu grupu. Ja runa ir par citām institūcijām, ir vērts atzīmēt, ka Revīzijas palātai ir vajadzīgi vairāk finanšu līdzekļi, lai veiktu pirmos maksājumus par jauno centrālo biroju (saskaņā ar pēdējo novērtējumu šī jaunu centrālo biroju finansēšanas metode būs rentabla Eiropas nodokļu maksātājiem), un Eiropas Kopienai būs vajadzīgs finansējums, lai ieviestu jauno steidzamības procedūru, kam vajadzīgs finansējums papildu personāla nodarbināšanai.

Ja runa ir par Eiropas Parlamentu, mēs šogad veicām izmēģinājuma projektu. Izmēģinājuma projekts parādīja iedrošinošus rezultātus, jo Parlamenta administratīvie dienesti sadarbojās izcili, tāpēc es personīgi gribu pateikties ģenerālsekretāram *Romer* kungam. Izmēģinājums bija nozīmīgs, jo šis Eiropas Parlamentam būs īpašs gads tāpēc, ka šogad būs jaunas vēlēšanas, vajadzēs atrast finansējumu vēlēšanu kampaņai un būs pilnīgi jauna regula par Eiropas Parlamenta deputātu statusu, kā arī lielāka pārskatāmība saistībā ar pensiju fondu un jaunajiem noteikumiem par asistentu nodarbināšanu un atalgošanu. Vēlēšanu gadā labas ziņas ir tās, ka tiek skatīts jautājums par Eiropas Parlamenta deputātiem un viņu asistentiem.

Protams, tāpēc Eiropas Parlamenta budžetā būs papildu izmaksas. Par spīti tam, mēs esam centušies, un mēs esam sasnieguši mērķi, pie kura strādājām vairākus gadus, proti, neskatoties uz Eiropas Parlamenta īpašajām vajadzībām, esam nodrošinājuši, ka tās budžets nepārsniedz 20% no Eiropas Savienības administratīvajiem izdevumiem. Visumā ņemot, izskatās, ka, pateicoties koordinatoru labajai sadarbībai un Eiropas Parlamenta sekretariāta izcilajai sadarbībai, balsojums ceturtdien būs īss, tāpēc es vēlos īpaši izcelt *Marianna Pari* un *Richard Wester* darbu. Viņi ir cilvēki, kurus vajadzētu pieminēt šādos gadījumos.

Dalia Grybauskaitė, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos uzsvērt to, ka 2009. gada budžeta sarunas ir bijušas ļoti īpašas, ļoti svarīgas un grūtākas nekā jebkad iepriekš. Galvenā uzmanība šajā budžetā ir pievērsta izaugsmei un nodarbinātībai. Šogad budžeta sagatavošana bija vērsta arī uz līdzekļu piešķiršanu pārtikas palīdzības instrumentam attīstības valstīs. Kopā mums ir izdevies atrast līdzsvarotu vienošanos, lai nodrošinātu šo 1 miljardu euro.

Nepietiek tikai ar to, ka budžets ir sagatavots. Mums tas ir jāīsteno atbilstoši un īstajā laikā. Šajā ziņā, pieņemot, ka kohēzija ir viens no galvenajiem faktoriem ekonomiskās attīstības stimulēšanā, Parlaments ir uzsvēris efektīva budžeta īstenošanas nozīmi un vajadzību pēc uzlabojumiem un vienkāršošanas. Mūsu sarunās mēs tam piekritām. Komisija arī atbalsta šo mērķi un 26. novembrī iepazīstināja ar priekšlikumiem, kā paātrināt struktūrfondu pārvaldības īstenošanu un vienkāršošanu.

Pagājušajā nedēļā Eiropas Padome pilnībā apstiprināja šo pieeju, un tagad es ceru, ka visi varēs viegli vienoties par vajadzīgajām pārmaiņām attiecīgajos tiesību aktos.

Mums visiem ir jāsaprot, ka tuvākajā nākotnē risinot Eiropas finanšu un ekonomikas krīzi, uz kādu laiku mēs saskarsimies ar citām problēmām. Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns, ar ko iepazīstināja Komisija, ietver elementus, kas nākamajā gadā ietekmēs Kopienas budžetu. Pagājušajā nedēļā Eiropas Padome atbalstīja šo atveseļošanas plānu. Tāpēc Komisija iepazīstināja ar priekšlikumu pārskatīt daudzgadu finanšu shēmu saskaņā ar Iestāžu nolīgumu.

Gan Padomei, gan Parlamentam tas ir jāapstiprina nākamā mēneša laikā, un es kā parasti palaujos uz sadarbību, jo īpaši uz sadarbību ar Parlamentu.

Noslēdzot runu, es gribētu atgādināt, ka sarunas par 2009. gada budžetu prasīja visu pušu kompromisu. Sarunas arī parādīja, ka vislabākos rezultātus var sasniegt, ja visas iestādes godprātīgi sadarbojas. Tas nebūtu bijis iespējams bez Parlamenta konstruktīvās un atbildīgās pieejas visa saruna procesa laikā. Es vēlos arī uzsvērt prezidentūras būtisko lomu, apkopojot dalībvalstu nostāju.

Visbeidzot, ļaujiet man pateikties Parlamenta sarunu komandai un jo īpaši tās priekšsēdētājam *Borg* kungam, 2009. gada referentei *Haug* kundzei par viņas novatorisko pieeju šogad un referentam *Lewandowski* kungam, kā arī Eiropas Parlamenta Budžeta komitejas politikājiem koordinatoriem, kas daudz palīdzēja Komisijai un Parlamentam.

Es novēlu rītdien pozitīvu balsojumu, un es visiem vēlu labu Jauno gadu, daudz labāku nekā cerēts.

László Surján, PPE-DE grupas vārdā. – (HU) Mēs dzirdējām par grūtībām, ar ko vajadzēja saskarties. Es ticu, ka *Jutta Haug* kundzes vadībā mēs diezgan veiksmīgi esam atrisinājuši šīs grūtības. Mēs pateicamies viņai par darbu un par to, ka katra politiskā grupa var justies atbildīga par šī budžeta sastādīšanu.

Budžeta sastādīšana nozīmē izteikt politiku skaitļos. Interesanti, kas ir ziņojums, ko Eiropas Tautas partija saskata šajā budžetā? Pēc mūsu domām, mums ir jādod lielāka drošība Eiropas pilsoņiem, un Eiropas Savienība ir gatava un var to darīt. Apmēram viena trešdaļa no budžeta ir paredzēta jautājumiem, kas palielina drošības sajūtu. Eiropas Tautas partijas un Eiropas Demokrātu grupas veiktie grozījumi ir palielinājuši budžetu par 1 miljardu euro, līdz ar to palielinot budžeta nozīmi; es domāju par līdzekļiem mazās uzņēmējdarbības atbalstīšanai, darbavietu saglabāšanai un iespējamai jaunu darba vietu izveidošanai, kur tas ir iespējams, neattīstīto reģionu attīstīšanai, enerģijas drošībai un plānotajiem projektiem, piemēram, *Nabucco*. Pārtikas nodrošinājums arī ir ļoti svarīgs, tomēr jo īpaši šajās dienās nevar nepieminēt Šengenas zonas robežu aizsargāšanu un nelegālās imigrācijas novēršanu.

Protams, lai cik arī labs ir šis budžets, tas nav perfekts. Daļēji dalībvalstis ir atbildīgas par tā trūkumiem. Tas ir nepieņemami, ka dalībvalstis neizmanto finanšu līdzekļus, ko tām piešķirt Eiropas Savienība, jo miljardiem euro netiek izmantoti un paliek ES kontos. Dažas dalībvalstis ievieš mākslīgus šķēršļus, veidojot daudz grūtāku piekļuvi pie konkursu uzaicinājumiem, nekā mēs tos esam izstrādājuši. Eiropas Komisijas centieni vienkāršot šos procesus ir atzinīgi vērtējamas, bet mēs nedrīkstam atļaut dalībvalstīm radīt apstākļus un ieviest pārmaiņas, kas ir vērstas pret šiem centieniem.

Tomēr tā nav tikai dalībvalstu vaina. ES nav spējīga ātri reaģēt uz mainīgās pasaules problēmām. Protams, pēc kaislīgām debatēm mēs esam atrisinājuši problēmas saistībā ar pārtikas palīdzību. Un tagad, kad mums vajadzētu virzīties uz priekšu, mēs saskaramies ar grūtībām, lai pārvarētu arī ekonomisko krīzi. Es domāju, ka tuvākajā laikā, nākamajā gadā, mums ir nopietni jāvienkāršo gan pašreizējās struktūras, gan arī jāievieš lielāks elastīgums. Paldies jums par uzmanību, un es ceru, ka mums būs labs budžets.

Catherine Guy-Quint, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kundze, komisāre, lūdzu, ļaujiet man norādīt uz Padomes prombūtni un to, ka Francijas prezidentūra ir ieviesusi jauninājumus, pagodinot mūs ar šo neierašanos, un tā notiek pirmo reizi. Jutta, jūs uzskatāt, ka tā ir necienīga izturēšanās, ka Francijas prezidentūra nav tikusies ar jums. Es vienkārši uzskatu, ka šī neierašanās parāda prezidentūras necienīgo izturēšanos pret Eiropas Savienības budžetu, katrā gadījumā tās ministri izturas necienīgi.

Es vēlreiz nepārskatīšu mūsu referentu priekšlikumus, bet es gribētu pakavēties pie dažām idejām. Šogad atkal es atkārtošu, ka budžets ir neatbilstošs un daudzgadu finanšu shēma ir nepiemērota. Tajos trūkst finansējuma ekonomikas atveseļošanai, pētniecībai, mūžizglītībai, sadarbībai, mazo un vidējo uzņēmumu, kā arī mikrouzņēmumu atbalstam. Teritoriālās solidaritātes politiku ir grūti realizēt, precīzāk, Kohēzijas fonda līdzekļus, tāpēc miljardiem euro paliek neizmantotajās maksājumu apropriācijās. Pārāk daudz naudas ir piešķirts lauksaimniecības tirgus atbalstam, un līdzekļu rezerve netiek izlietota, jo juridiskie nosacījumi aizliedz jaunas saistības. Lauku attīstībai un videi paredzēto summu izmantošana arī rada problēmas. Nauda tiek izšķērdēta drošības un tieslietu politikai, kas nav saistīta ar Padomes apņemšanos, un pilsonības un informācijas politika praktiski ir bankrotējusi un neveicina reālu komunikāciju ar Eiropas pilsoņiem.

Tomēr solījumi ārējo attiecību jomā ir pēdējais piliens realitātes trūkuma ziņā. Vajadzības nepārtraukti pieaug, karadarbība un nabadzība ir visā pasaulē, piemēram, problēmas Somālijā, Darfurā, Āzijā, konflikti Palestīnā, Kosovā un tagad arī Gruzijā, tad vēl taifūni, cikloni, bads, bet piešķirto līdzekļu daudzums netiek mainīts. Katru gadu „neiespējamā misija” kļūst arvien neiespējamāka.

Tikai miljardu euro vērtā fonda izveide, kas ir svarīga mēģinājumam atjaunot būtisko lauksaimniecību visnabadzīgākajās valstīs, ir radījusi vārgu cerības gaismu. Uzticoties finanšu plānam, mēs cerējam, ka varēsim turpināt īstenot tradicionālās politikas un atrast pietiekami daudz līdzekļus pieejamajās naudas rezervēs, lai reaģētu uz dažādajiem neparedzētajiem gadījumiem, kuriem var pievienot cīņu pret klimata pārmaiņām. Tas ir, pārskatīt to, ka budžeta vienošanās ir pārrunāta ar Padomi un ka Padome, drīzāk man vajadzētu teikt — 27 dalībvalstu valdības, papildus savām tradicionālajām problēmām saskaras ar finanšu krīzi, kas apdraud Eiropas ekonomiku, bet kas jau ir jūtama kā 27 valstu budžeta krīze.

Tāpēc mēs esam spiesti pieņemt budžetu, kas neattaisno dalībvalstu cerības, tādu budžetu, kurā atšķirības starp saistībām un maksājumiem rada lielākas bažas par budžeta procedūras godīgumu. Vēlme ieguldīt pēc iespējas mazāk Eiropas Savienības ieņēmumos liek dalībvalstīm pieņemt vienkāršu un neproduktīvu nostāju. Pirmkārt, dalībvalstis veic minimālus maksājumus, pie tam maksājuma apropriācija, kas nepārsniedz 0,9% no IKP, un saistību solījumi nekad netiek pārraudzīti, un dalībvalstis neveicina Eiropas politiku īstenošanu savās valstīs, tādējādi izvairoties no līdzfinansējuma un ļaujot neizmantotajām apropriācijām ieplūst atpakaļ katras valsts kasē.

Jāatzīst, ka Eiropas Savienības tradicionālās politikas tiek īstenotas tā, kā tam vajadzētu būt. Komisija īsteno novatoriskas darbības, kuras bieži veicina mūsu izmēģinājuma projekti, un sagatavošanas darbības. Tomēr

Eiropas budžetam ir raksturīgi, ka tas apsola visu, bet neiegulda pietiekamus līdzekļus īstenošanas procedūrās, kam piekristu visas dalībvalstis.

Vēlreiz atkārtoti, ka šogad mēs saskarsimies ar divām jaunām neatliekamām problēmām. Pirmā ir cīņa pret klimata pārmaiņām, un Padomes secinājumi šajā jautājumā ir pieticīgi, bet vismaz tā ir izdarījusi kādus secinājumus; ieguldījumi ir jāveic šogad, un 2010. gadam tie ir jāpalielina. Otrā problēma ir paziņojums, ka ekonomiku stimulēs ar 200 miljardiem euro. Tikai 5 miljardi no šīs summas ir vajadzīgi jauniem ieguldījumiem. Tāpēc finanšu plāns ir jāpārskata.

Vakar priekšsēdētājs mums teica, ka šis pārskats ir apstiprināts, bet Padome mums saka, ka tas ir bloķēts. Kāda tad ir situācija? Mēs Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupā esam tam gatavi.

Noslēgumā gribu teikt, ka mēs nedrīkstam šādi turpināt, jo politiskā Eiropa sagrūst mūsu acu priekšā. Ir pienācis laiks pārskatīt finanšu plānu, lai tas atjaunotu līdzsvaru starp Eiropas ieņēmumiem un izdevumiem, lai tas neatbalstītu dažas nemainīgas politikas, bet finansētu dinamiskas politikas, kas efektīvi atbilstu cilvēku patiesajām vajadzībām visā pasaulē.

Visbeidzot, es gribētu Komisijai novēlēt veiksmi. Jūsu ziņā ir akurāti īstenot šo budžetu, neizšķiežot nevienu lieku euro. Jūsu ziņā ir apzināt skeptiskās valstis un pārliecināt tās, ka Eiropas Savienība nodrošina pievienoto vērtību gan politiskā, gan budžeta ziņā.

(Aplausi)

Anne E. Jensen, ALDE grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kundze, es gribētu sākt, pasakot paldies abiem referentiem — *Haug* kundzei un *Lewandowski* kungam — par viņu ļoti kompetento un profesionālo darbu pie budžeta. Es gribētu pateikties arī mūsu priekšsēdētājam *Böge* kungam un komisārei *Grybauskaitė* kundzei, jo viņi ļoti labi ir atraduši risinājumus. Protams, budžets ir ļoti neelastīgs. Budžeta struktūra ir neelastīga — mēs vienkārši nepārceļam neizlietoto naudu no lauksaimniecības budžeta uz citām budžeta daļām, un nesen Komisija gandrīz izdevās atrisināt šo neelastīguma problēmu, šo nelokāmību. Mums vajadzētu Komisijai par to pateikties. Es domāju, ka ir labi izmēģināt jaunus veidus, un es gribētu teikt, ka mēs Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupā pilnībā atbalstām šo budžetu un risinājumus, kas tika atrasti pārtikas mehānismam — viens miljards euro, kas tika atrasts, lai jaunattīstības valstīs radītu vairāk pārtiku. Mēs esam pateicīgi par to, ka bija iespējams atrast risinājumu, kas citām programmām būtiski samazināja līdzekļus, jo mēs atradām finansējumu Elastības instrumentā un Neatliekamās Palīdzības rezervē.

Es esmu priecīga par komisāres apgalvojumu, ka Komisija domā pārskatīt struktūrfondu programmas un ka tās var vienlīdzot. Dažos nākamajos gados mums būs vēsturisks uzdevums, tas ir, mums ir jānodrošina, ka jaunajās dalībvalstīs ir veikti vajadzīgie uzlabojumi. Es domāju, ka tas noteikti ir ES budžeta vissvarīgākais aspekts.

Protams, tajā pašā laikā mēs esam sūdzējušies par to, ka budžetā nav iniciatīvu saistībā ar enerģiju, un tad pēdējā brīdī parādījās finanšu krīzes veicināts memorands, nosakot, ka arī ES budžetu var izmantot, lai mēģinātu veicinātu ekonomikas izaugsmi. Mēs piedāvājam piecus miljardus vairākām iniciatīvām enerģijas sektorā, un savas grupas vārdā es gribētu teikt, ka mēs esam gatavi atrast tam risinājumu — mēs esam gatavi atrast finansējumu un arī strādāt ātri, bet, ja mēs paskatāmies, kā ir izveidotas atsevišķas programmas — vairāk naudas TEN (Eiropas Enerģētikas tīklam), vairāk naudas pētniecības programmām un vairāk naudas CIP (kritiskās infrastruktūras aizsardzībai), citiem vārdiem sakot, programmas, kuras mēs ļoti labi zinām — mums ir arī jānodrošina, ka mēs to darām pamatoti un saprātīgi. Tomēr es ceru uz konstruktīvu sadarbību šajos jautājumos, un es gribētu pateikties Komisijai par iniciatīvu. Tas ir apkaunojoši, ka tā nāk tik vēlu, bet mēs labprāt konstruktīvi strādāsim šajos jautājumos.

Helga Trüpel, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, 2009. gada budžets ir ne vairāk, ne mazāk kā kompromiss. Kā mēs to tikko dzirdējām, tas nav arī nekāds pārsteigums. Finanšu plāns neatļauj lielas variācijas, šobrīd Eiropas budžeta struktūra ir pārāk stingri noteikta un neelastīga.

Tomēr 2009. gada budžets raida dažus svarīgus signālus. Piemēram, pārtikas palīdzībai mēs esam veiksmīgi piešķīruši par 1 miljardu euro vairāk, tas ir, visnabadzīgākajiem no nabadzīgajiem, un cerams, ka arī ilgtspējīgai lauksaimniecības politikai visnabadzīgākajās valstīs. Mums vajadzētu vēl mazliet vairāk tērēt mazajiem un vidējiem uzņēmumiem — tie ir ļoti svarīgi ekonomikas attīstībai — un vēl mazliet vairāk klimata pārmaiņu novēršanai.

Tomēr ir vajadzīgas jaunas prioritātes. Mums ir jāpārskata Eiropas budžets, un jo īpaši es gribētu uzrunāt dalībvalstis, ieskaitot arī savu dzimto Vāciju. Īstermiņā mums ir jāreaģē uz krīzi, un, protams, arī vidējā

termiņā un ilgtermiņā. Acīmredzami, ES budžets nevar aizvietot valstu budžetus un valstu politikas veidošanu, bet jebkurš, kas nepielāgosies krīzei, cietīs neveiksmi.

Nesen televīzijā es redzēju preses konferences pārraidi, kurā *General Motors* vadītājs vērsās pie Amerikas Savienoto Valstu Kongresa un prasīja papildu aizdevumus. Viņš pamatoja: „Mums ir jābūvē videi draudzīgas mašīnas, mums ir jāiegulda videi draudzīgās tehnoloģijās”, un viņam bija taisnība. Diemžēl šis vadītājs bija pārāk lēns, lai to saprastu, un nepārdoto Amerikas kravas automobiļu krājumi pieauga. Tā patiešām ir taisnība, ka mūsu ekonomika ir jāpārstrukturē. Eiropai ir jāražo jauni, videi draudzīgi augsto tehnoloģiju ekoloģiskie produkti, ja mēs gribam, lai dažos tuvākajos gados ekonomika veiksmīgi attīstītos gan iekšējos, gan pasaules tirgos.

Mums ir būtiski jāsamazina emisiju daudzums. Mums ir jāsamazina atkarība no naftas. Mums vairāk ir jāiegulda atjaunojamā enerģijā un daudz vairāk ir jāiegulda pētniecībā. Tas radīs iespējas ražot jaunus produktus un līdz ar to arī radīs jaunas darbavietas. Mums noteikti ir jāmaina lauksaimniecības politika, un tai ir jābūt saistītai ar ekoloģiskās enerģijas ražošanu. Arī tas Eiropas lauksaimniekiem dos jaunas iespējas.

Mums ir vairāk jātērē arī labi saprotamam attīstības atbalstam — ne kā labdarībai, bet gan tāpēc, ka tā ir inteliģenta, stratēģiska politika, lai ieviestu taisnīgu tirdzniecību visā pasaulē un patiesi izstrādātu stratēģisku pieeju, samazinot labklājības atšķirības pasaules līmenī. Mums beidzot ir arī jāsaprot, ka ilgtermiņā izaugsme mums ir jāsaista ar vides aizsardzību un cīņu pret klimata pārmaiņām. Mums ir vajadzīgs jauns modelis domājot par ekonomikas izaugsmi, un tas attiecas ne tikai uz Eiropu, bet arī uz jaunās tirgus ekonomikas valstīm — tādām kā Ķīna, un, protams, arī Amerikas Savienotās Valstis.

Mēs ļoti ceram, ka jaunā *Obama* administrācija ievieš pārmaiņas Amerikas domāšanā un pārdomās *Kyoto* protokola „pēcteci”. Tomēr tam visam ir jāatspoguļojas arī Eiropas budžetā, tāpēc arī ir vajadzīgas jaunas prioritātes. Mums ir jāatbild uz jautājumu — no kurienes nāk nauda? Mana grupa — Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa — uzskata, ka ir vajadzīgi vēl vairāki vides nodokļi. CO_2 patēriņam ir jāuzliek nodoklis, un beidzot ir jāievieš petrolejas nodoklis. Šiem nodokļu ieņēmumiem vajadzētu veidot lielu Eiropas budžeta daļu.

Viss, ko ik pēc dažiem mēnešiem mēs dzirdam no Komisijas, norāda, ka iekšējā loģika liecina par vajadzību pārskatīt Eiropas budžetu, lai sabiedrībai uzskatāmi parādītu, ka mēs patiešām esam sapratuši, ka mēs gribam mainīt lietas, ka mums ir vajadzīgas jaunas prioritātes, ka mēs gribam vairāk tērēt pētniecībai un izstrādei un ka mums ir vajadzīgas jaunas piedziņas tehnoloģijas.

Protams, mums ir jāveic lielāka izpēte šajā jautājumā, nav citu iespēju. Kā jau mēs to esam runājuši, labība ir paredzēta pārtikai, nevis tehnoloģijām — Eiropas Savienībai tas ir jāizskaidro. Ekonomiskās krīzes laikā mums vairāk naudas ir jādod izglītībai: mūžizglītībai un *Erasmus Mundus* programmai, kas paredzēta studentu mobilitātei un universitāšu apmaiņas programmām. Tas ir vienīgais veids, kā nākotnē jauniem cilvēkiem Eiropā dot jaunas iespējas darba tirgū un arī viņu personīgajās dzīvēs.

Mums ir vairāk jāiegulda kultūras dažādībā — tā ir Eiropas Savienības bagātība, un pilsoņi mums par to pateiksies, kad redzēs, ka Eiropas nauda patiešām sasniedz viņu vietējo reģionu. Ja mēs vēlamies rīkoties atbildīgi, mums ir arī vairāk jādara preventīvajā ārpolitikā, nevis tai jāpievēršas tikai tad, kad tas jau ir par vēlu. Tas attiecas arī uz mūsu politisko atbildību. Ir svarīgi rīkoties pareizajā laikā, tāpēc Stabilitātes instrumentam ir vajadzīgi lielāki finanšu līdzekļi.

Saistībā ar jūnijā gaidāmajām vēlēšanām mums ir jāparāda Eiropas sabiedrībai, ka mēs esam sapratuši, ka mums ir drosme un ka mēs esam gatavi mainīt Eiropas politiku, ieskaitot mērenu Eiropas budžeta maiņu. Es ceru, un es uzskatu, ka pilsoņi to novērtēs, kad būs pienākušas vēlēšanas.

Wiesław Stefan Kuc, UEN grupas vārdā. — (PL) Priekšsēdētājas kundze, es novērtēju to, ka budžetā ir palikuši tikai daži grozījumi. Ir grūti izvērtēt, kuram ir taisnība, un mēs nezināsim patiesību līdz pat 2009. gada beigām. Par laimi, kad būs apstiprināts budžets, jau pašā gada sākumā mēs varēsim ieviest pārmaiņas, kā mēs to darām katru gadu.

Vakar Francijas prezidentūras priekšsēdētājs, prezidents *Sarkozy* kungs teica, ka par svarīgākajiem jautājumiem ir mazāk diskusiju kā par nesvarīgākajiem jautājumiem. Tas varētu nozīmēt to pašu, ko teica *Grybauskaite* kundze, ka nākotnē mums būs jāizveido pilnīgi citāds budžets, un ne tikai jāmaina budžeta pozīcijas, bet arī jānodrošina, ka tās ir labāk integrētas.

Pašreizējo, sadrumstaloto budžetu, kurā ir daudzas izdevumu kategorijas, nav viegli lasīt. Pāiet ilgs laiks, lai to izstrādātu, un tāpēc notiek daudzas debates. Protams, tas ir atbilst reālajai situācijai tikai dažas dienas, ja

ne pat tikai dažas stundas. Tāpat bija arī ar 2008. gada budžetu, kad korekcijas tika ieviestas jau pirmajā Budžeta komitejas sēdē. Būtu vēlams ieviest plašākas pozīcijas un definēt, kādam mērķim finanšu līdzekļus var izmantot. Tas padarītu budžeta īstenošanu daudz elastīgāku un Eiropas Komisijai un Eiropas Parlamentam būtu labākas iespējas pārraudzīt, kā finansējums tiek tērēts laikā, kamēr tas ir spēkā, un tās varētu uzreiz reaģēt uz jebkurām vajadzībām, kas rastos.

Padomes veiktais pēdējais finansējuma palielinājums 2008. gadā jeb budžeta finansējuma pieaugums par 200–250 miljardiem euro, kas paredzēts nākamajiem gadiem, pierāda, ka nav jēgas debatēm gada garumā par nākamā gada budžeta sākumiem.

Esko Seppänen, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (FI) Priekšsēdētāja kundze, komisāre, maksājumu apropriāciju kopsumma nākamā gada budžeta projektā ir mazāka kā jebkad. Ja maksājumu politika tiks ievērota tik pat stingri kā iepriekšējos gados, būs pietiekami daudz skaidrās naudas, lai veiktu maksājumus. Komisija budžetu pilnībā neīsteno.

Vakar Parlaments nolēma atmaksāt dalībvalstīm gandrīz piecus no sešiem miljardiem euro, kas netika izmantoti maksājumos šajā gadā, lai gan bija paredzēts tos iztērēt. Nākamā gada budžetā pārtikas palīdzībai tika dots viens miljards. Kopš Komisija ieteica šo priekšlikumu, pārtikas cenas ir samazinājušās uz pusi, un ES drīz vajadzēs iejaukties pašai savā ražošanā. Pasaulē ir miljons cilvēku, kas cieš badu, un, protams, palīdzība tur ir vajadzīga, bet sešos mēnešos Komisijas priekšlikuma argumenti ir novecojuši.

Pagājušajā nedēļā mēs redzējām, ka Komisija ļāvās sabiedrisko attiecību kampaņai un propagandai saistībā ar budžeta sagatavošanu, lai veicinātu savu programmu dalībvalstu ekonomikas atveseļošanai. Tā ir manevrēšana un krāpšanās ar budžetu. ES piecu miljardu ieguldījums nozīmē to, ka nauda tika pārcelta no viena panta uz otru, lai gan dalībvalstis nav devušas jaunu naudu izmantošanai ES vajadzībām. Šie nav patiesi atveseļošanās pasākumi, lai sakārtotu globalizācijas izraisītos postījumus. Mums ir vajadzīga spēcīga rīcība, kā zāles, lai izārstētu „jautrās naudas” slimību, un ES to vienkārši nedara. Eiropas Komisija un Eiropas Savienības Padome nav gatavas lemt par šāda veida rīcību.

Nils Lundgren, *IND/DEM grupas vārdā*. – (SV) Priekšsēdētāja kundze, kā parasti mums šeit ir dokuments, kas ir piemērs to parlamentāriešu „roku darbam”, kas ir sagatavojuši budžetu. Tajā pašā laikā mēs nonākam absurdā situācijā, jo esam procesā, darot kaut ko, ko mums nevajadzētu darīt. Šobrīd mēs diskutējam, kā mums vajadzētu tērēt vairāk naudas. Šis Parlaments nepārstāv nodokļu maksātājus, tas necenšas ierobežot izdevumus, bet tā vietā ir satraucies, ka netiek tērēts pietiekami daudz naudas. Pie tam, vairāk nekā divas trešdaļas no naudas ir iztērētas par lietām, kurās mums kā parlamentam nevajadzētu būt iesaistītiem, un tā ir izmantota arī pilnīgi nepareiziem mērķiem. Vēl joprojām lauksaimniecības politikai, lauku attīstībai un reģionālajai politikai tiek dota nauda, ar to gribu teikt — visām lietām, kam vajadzētu būt pašu dalībvalstu atbildībai un par ko viņiem pašiem vajadzētu maksāt.

Daudz kas jau ir pateikts, diezgan pareizi, par 2009. gadu kā Eiropas, ASV un visas pasaules krīzes gadu, un tad mēs paši sev vaicājam: ko mums vajadzētu darīt? Šeit? Mana atbilde ir, ka šeit mēs nevaram darīt neko. Iespējams, valsts finansējumam ES valstis tērē 40–45% no savas naudas. Viens procents nonāk šeit, un tas tiek tērēts nepareizām lietām. Ar šādu pieeju mēs paši sevi ierobežojam. Liels paldies.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Es gribētu izteikt atzinīgu vērtējumu Budžeta komitejas iesniegtajam rezolūcijas tekstam par 2009. gada ES vispārējo budžetu un tā referentei *Jutta Haug*. Tas pamatīgi un vispusīgi norāda uz nākamā gada ES budžeta riskiem.

Pēc manām domām, galvenais jautājums, kas vēl joprojām paliek atklāts, ir budžeta nodrošinājums ES plānam, kas risinātu finanšu krīzes sekas. Krīzes apjoms un virziens paliek atvērti jautājumi. Vissvarīgākās iniciatīvas būs domātas ilgtspējīgai attīstībai, nodarbinātības pieaugumam un mazo un vidējo uzņēmumu atbalstam, kā arī kohēzijas atbalstam starp reģioniem, kas ir viens no svarīgākajiem faktoriem, lai stimulētu ekonomikas izaugsmi Eiropā.

Mēs varam sagaidīt daudz straujāku struktūrfondu un kohēzijas fondu finanšu līdzekļu samazinājumu 2009. gadā, jo īpaši jaunajās valstīs. Tāpēc ir pareizi uzsvērt budžeta lēmēj institūciju pienākumu laicīgi nodrošināt papildu maksājumus. Iespējamais šo maksājumu avots varētu būt rezerve EUR 7,7 miljardu apmērā pret daudzgadu finanšu shēmā noteikto maksājumu maksimālo apjomu. Tāpēc ir būtiski pieņemt pasākumus struktūrfondu un kohēzijas fondu mehānismu vienkāršošanai, lai ES valstis uzlabotu spēju tos izmantot.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, es gribētu īpaši pateikties Francijas prezidentūras pārstāvim *Sorel* kungam, kas parādīja brīnišķīgu piemēru sadarbībā ar Budžeta komiteju, apmeklējot visas mūsu debates.

Šogad atkal Parlamenta darbs pie ES budžeta projekta ir izdarījis apmierinošus secinājumus. Sarunām starp Komisiju, Padomi un Eiropas Parlamentu bija vajadzīga vairāku gadu pieredze. Mēs zinām katras iestādes iespējas, un mēs varējam vienoties par pamatiem, tāpēc rītdienas balsojumu varētu pasniegt kā Eiropas Savienības institucionālo veiksmi.

Tomēr daudzpusējā pazīšanās visus šos gadus parāda, ka vienošanās par pamatiem šogad nav pietiekama tajos pamatos, ko mums vajadzētu pieprasīt normālos apstākļos.

Problēma ir tā, ka budžeta projekts tika plānots pirms vairākiem mēnešiem — martā un aprīlī —, neņemot vērā milzīgo ekonomisko un finanšu krīzi. Tāpēc nav nekas neparasts neplānot pārāk daudz uz priekšu, jo tā ir darījušas arī dažas dalībvalstis.

Mūsu budžeta procedūra patiesi ir ļoti stingra, un tā nepieļauj korekcijas. Parlaments veica dažus priekšlikumus pirmajā lasījumā, kas bija paredzēti, lai palīdzētu ekonomikas atdzīvināšanai un nodrošinātu drošības tīklu pilsoņiem, galvenokārt, tas tika darīts ar grozījumiem, ko apspriešanai iesniedza Eiropas Tautas Partijas (kristīgie demokrāti), Eiropas demokrātu grupa un arī Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa. Padome dažus apstiprināja, bet dažus nē.

Tikai procesa beigās, kad saskaņošana jau ir notikusi, Padome un Komisija nāk klajā ar lieliskām idejām par to, kā izmantot EU budžetu un veicināt ekonomikas izaugsmi. Kad improvizāciju apvieno ar steidzamību, visticamākais iznākums ir vilšanās.

Visbeidzot, atbilde par ekonomisko krīzi drīzāk tiks atrasta valstu, nevis Kopienas līmenī, un ES budžets diemžēl nebūs spēcīgais ekonomikas politikas instruments, kādam tam vajadzētu būt.

Es nevaru saprast, kāpēc 2005.–2006. gada ekonomikas uzplaukumā apstiprinātie finanšu plāni bija tik ļoti samazināti un ierobežoti, ka gada budžeta politiku nevarēja lietot kā ekonomikas sabalansēšanas līdzekli.

Mūs ierobežo ikgadējie maksimālie apjomi, un daudzgadu finanšu shēmai nav nozīmes krīzes gados.

Manas pēdējās pārdomas. Divas Kopienas programmas, — Eiropas komunikāciju tīkli un lauku attīstība —, ko visvairāk ietekmēja 2006. gada finanšu plāna vienošanās, ir tās, kuras tagad Brisele izvēlas kā Eiropas ekonomikas izaugsmes veicinātājas.

Mans jautājums ir: kuram vajadzētu būt atbildīgam par to, ka 2006. gadā tās tika tik nopietni samazinātas?

Göran Färm (PSE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, kā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas referentam par budžetu, man ir jāsaka, ka komitejā mēs vienojamies jau sākotnējā posmā, pat vēl pirms krīzes sākuma, ka mums ir jādod lielāka prioritāte klimata un enerģijas pasākumiem un jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Tagad mēs esam nonākuši pie tā paša secinājuma Budžeta komitejā, un es gribētu pateikties referentiem par viņu īpaši konstruktīvo sadarbību saistībā ar budžetu šogad. Mēs gribētu uzsvērt arī vajadzību pievērst uzmanību ieguldījumiem kopējā ekonomikas izaugsme un infrastruktūrā.

Pirms neilga laika es klausījos, ko teica *Lundgren* kungs no Neatkarības/demokrātijas grupas. Protams, viņš ir pilnībā pārpratis. Nevienš neuzskata, ka mums varētu būt tik liels ES budžets, ka ES pati varētu uzlabot ekonomisko situāciju. Lietas, kas mums ir jādara, ir vienkāršas, un tās ir lietas, ko dalībvalstis atsevišķi nevarētu paveikt — izveidot Eiropas Savienībā kopējo tirgu, īstu kopējo tirgu. Tagad, kad mēs esam nojaukuši barjeras tirdzniecībai, mums ir arī jāizveido kopēja infrastruktūra, jo īpaši kopēja enerģijas infrastruktūra un kopēja pētniecība, lai mēs varētu kļūt par līderiem visā pasaulē. Protams, tas ir tas, par ko mēs runājam, mēs nerunājam par to, ka dalībvalstīm vajadzētu kaut ko atņemt.

Budžeta debatēs pirmo reizi es runāju 1999. gadā. Par ko tad mēs toreiz runājām? Par tām pašām lietām, ko šodien — darbavietas, izaugsme, vienkāršošana un lielāka budžeta efektivitāte un elastība, lai uzlabotu ES spēju ātri reaģēt uz jaunām problēmām. Diemžēl mēs vēl joprojām pārāk daudz pārskatām iepriekš runāto. Tāpēc Komisijas iniciatīva atveseļošanas plāna jautājumā ir atzinīgi vērtējama, pat ja tas ir izveidots ļoti ātri.

Katrā gadījumā es domāju, ka vissvarīgākā lieta, ko mēs tagad varam darīt, ir radīt daudz reālākas un stabilākas pārmaiņas ES budžeta politikā. Komisijas atvērtās sadarbības rezultāti ilgtermiņa budžetā parāda, par ko tad ir runa: stabili un ilgtermiņa ieguldījumi attīstībā, vides un klimata politikā. Tas nozīmē arī to, ka nepārtraukti

speciāli cenšoties pārskatīt budžeta plānu, mēs varam izklūst no pašreizējās situācijas. Tagad ilgtermiņa budžetam ir vajadzīga jauna struktūra. Tas ir vissvarīgākais, ko šobrīd Komisija var izdarīt. Paldies.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kundze, komisāre, dāmas un kungi, šogad atkal budžeta procedūra ir piespiedusi Parlamentu skarbi runāt par 2009. gada budžeta kopējo summu, kā arī par prioritātēm, ko mēs paši sev nolikām, lai sasniegtu mērķus gan labi pārdomātas ekonomikas izaugsmē un nodarbinātībā, gan globālās krīzes un ārējās politikas kontekstā, gan arī tās politikas jomā, kas attiecas uz izdevumu kategoriju Nr. 3: „Pilsonība, brīvība, taisnīgums”.

Kā mēs vienmēr esam teikuši, un patiešām atkārtoties, daudzgadu finanšu shēma ir stingra, un tai pilnīgi noteikti ir vajadzīga fundamentāla reforma, citādi nākotnē tā neatļaus sasniegt būtiskās vajadzības Eiropai, kurā ir jau 27 dalībvalstis.

Tāpēc budžets, ko mums piedāvā referenti, būtībā ir tik labs, cik vien labs tas var būt, un es priecājos par komisāres paziņojumu šorīt, ka ir nolemts veikt nozīmīgu daudzgadu shēmas pārskatu. Es atzinīgi vērtēju to, ka viņa vienmēr ir klāt šeit ar mums, un es nožēloju, ka neieradās budžeta ministrs, par ko sesijas sākumā īsi tika paziņots uz elektroniskā ekrāna. Acīmredzot ministrs neuzskatīja par vajadzīgu mums šodien pievienoties.

Ja runa ir par budžetu, tad es sevišķi priecājos par centieniem, kas tika veikti cīņai pret globālo sasīlšanu, kas atbalsta mazos un vidējos uzņēmumus, kas mazīna enerģijas atkarību, kā arī priecājos par pasākumiem, kas tika pieņemti, lai izveidotu daudz humānāku Eiropu, risinot migrācijas politiku fundamentālās problēmas.

Vēl es vēlos izteikt savas bažas saistībā ar lauku attīstībai piešķirtajām apropriācijām, un es neatzīstu uzsvāru, kas ir piešķirts šai politikai par labu lauku teritorijām.

Es saku lielu paldies *Haug* kundzei, viņas komandai, *Lewandowski* kungam un Budžeta komitejas priekšsēdētājam.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es šajās debatēs gribētu pievērst uzmanību trīs jautājumiem.

Laikā, kad Eiropas Savienībā padziļinās finanšu krīze un attiecīgi arī ekonomiskā krīze, šis budžets ir īpaši mazs. Saistības, kas veido tikai nelielu daļu vairāk par 1% no nacionālā kopienākuma, maksājumi veido 0.9%, un jo īpaši rezerve EUR 3.2 miljardu apjomā pierāda, ka lielākās dalībvalstis negrib finansēt Eiropas Savienības visnozīmīgākos mērķus.

Otrkārt, Eiropas Savienība ļoti viegli uzņemas papildu saistības, kas nebija paredzētas finanšu plānā. Nesen tika piešķirts papildu 1 miljards euro, lai novērstu badu trešās pasaules valstīs, tajā pašā laikā finansējums EUR 0,5 miljardu apmērā tika apsolīts, lai palīdzētu atjaunot Gruziju. Šos tēriņus, kas ir pilnībā attaisnojami, vajadzēs finansēt uz citu svarīgu darbību rēķina, jo tās Eiropas Savienība bija apņēmusies finansēt daudz agrāk.

Visbeidzot, ja runa ir par centieniem pārvarēt ekonomikas krīzi, katra dalībvalsts, jo īpaši mazāk bagātās, piemēram, Polija, liek cerības uz avansa finansējuma ieviešana projektiem, kas izmanto struktūrfondus. Es ceru, kas šis īpaši peticīgais budžets tomēr ļaus mums finansēt lielus ieguldījumu projektus.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Kā mēs to uzsvēram oktobrī, politiskajiem pasākumiem un apvienotajām budžeta izdevumu kategorijām, lai efektīvi reaģētu uz ekonomisko krīzi, kas arvien vairāk pasliktinās, vajadzēja raksturot 2009. gada ES budžetu.

Tomēr, tā vietā, lai plānotu un palielinātu finansējumu ekonomiskās un sociālās kohēzijas veicināšanai un lai uzlabotu strādājošo pirkspēju, 2009. gadam piedāvātais ES budžets samazina maksājumus līdz nebijušam apjomam (par 4 miljardi euro mazāk kā 2008. gada apstiprinātajam budžetam). Pat nepietiek ar summu, kas bija plānota 2007.–2013. gada daudzgadu finanšu shēmā un kas jau toreiz bija pilnīgi neatbilstoša. Šis ir mazākais ES budžetu kopš Portugāle pievienojās Eiropas Ekonomikas Kopienai.

Tiek uzskatīts, ka 2009. gadam piedāvātais ES budžets atbalsta Eiropas ekonomiskās atveseļošanas plānu un pretendē uz Eiropas solidaritāti. Patiesībā tā devīze ir „katrs pats par sevi”, citiem vārdiem sakot, tā ir politika, kas turpmāk palielinās atšķirības starp ekonomiski vairāk attīstītām valstīm un kohēzijas valstīm.

Tas, kas mums nekavējoties ir vajadzīgs, ir budžeta pasākumi, kas veicina efektīvu atbalstu maza mēroga un uz ģimeni balstītai lauksaimniecībai, zivsaimniecībai, tekstila un apģērba ražotnēm, kuģubūves rūpniecībai un makro, mazos un vidējos uzņēmumiem. Šiem pasākumiem vajadzētu aizstāvēt ražojošās nozares,

nodarbinātību, kam ir garantētas visas tiesības, un pieklājīgas algas strādājošajiem katrā dalībvalstī, it īpaši kohēzijas valstīs.

Jeffrey Titford (IND/DEM). - Priekšsēdētājas kundze, „augstprātība” ir vārds, kas nāk prātā, kad lasu šo garo ziņojumu, jo teksts ir pārpilns ar to. Piemēram, 25. punktā ir pausta nožēla, ka pieejamais līdzekļi „pašlaik nav pietiekami, lai Eiropas Savienība realizētu savu nozīmi pasaules līmenī”. Tajā pašā punktā ir atsauce uz to, ka Eiropa Savienībai ir „spēja realizēt tās nozīmi pasaules līmenī”. Kas gribēja, lai ES būtu šāda nozīme? Kāpēc ES ir šāda uzpūsta uztvere par pašas nozīmīgumu? Manā valstī noteikti nevienam nav balsojis par to, lai ES kļūtu par „pasaules mēroga spēlētāju”. Mums tika teikts, ka tas ir kopējais tirgus, kas nodrošinās lētu vīnu un jauku atvaļinājumu.

Es arī atzīmēju, ka „pasaules mēroga spēlētājs” grib lietot savu preču zīmi visā komunikācijā ar sabiedrību un grib lielāko informācijas kampaņu 2009. gada vēlēšanās. Vārdu „informācija” lasiet kā „smadzeņu skalošana”, jo bez šaubām ES pasniegs sevi kā lielāko vērtību, ko cilvēce ieguvusi kopš penicilīna atklāšanas, nevis kā grotesku demokrātijas un uzskatu brīvības ienaidnieku, kāda tā patiesībā ir.

Iepriekšminētā augstprātība parādās visā, ar ko vien tā saskaras. Nav labāka piemēra kā kaunpilnā un negodbijīgā prezidenta, valsts galvas, *Klaus* kunga izturēšanās deputātu sanāksmē Prāgā. Es teiktu, ka šajā budžetā Eiropas Savienībai nav noteiktas nekādas demokrātiskas pilnvaras impērijas veidošanai.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Ziemassvētkos mazi puikas saņem sarkanas mašīnas, lai spēlētu ugunsdzēsējus, un mazas meitenes saņem Bārbiju lelles, lai spēlētu visu ko citu.

Tāpat arī Komisijai un Ministru Padomei ir mazs budžets, lai spēlētu ar sabiedrības finansēm (naudu). Tad mēs ar budžetu spēlējam „nelielu viesību” spēli, dodot naudu mazliet *Galileo*, mazliet Kosovai vai mazliet Palestīnai. Nedaudz atliek arī tam, lai apgādātu skolas ar augļiem.

Finanšu un ekonomiskais cunami gāžas pāri autorūpniecībai, pāri īpašumiem, pakalpojumiem, un mēs spēlējamies ar budžetu EUR 116 miljardu apmērā, kas ir Spānijas kopējais budžets 42 miljoniem pilsoņu, vai pat 45 miljoniem, bet mums ir darīšana ar 400 miljoniem pilsoņu. Es pat neminēju to, ka ASV budžets ir EUR 2 000 miljardi.

Kontinentā drīz sāksies ekonomiskā lejupslīde, bet mēs skaldām matus. Mēs turpinām arī spriedelēt par to, ka mums ir jāmaina noteikums par 1% no nacionālā kopienākuma un ka deficīts nedrīkst pārsniegt 3%.

No šīs situācijas mēs varam mācīties divas lietas. Pirmkārt, ja nevaram noteikt naftas barela cenu, kas nokrīt no 100 uz 40, kamēr *Goldman Sachs* prognozē, ka tā būs 200, un ja nevaram veikt prognozes par tuvākajiem mēnešiem, kā gan mums var būt daudzgadu finanšu shēma septiņiem gadiem. Tas ir zinātnisks absurds.

Otra mācība ir šāda: visa budžeta vēsture parāda, ka juridiskie griesti (ierobežojumi) — *Gramm-Rudman-Hollings* akts ASV, noteikums par 1% no nacionālā kopienākuma — tās arī ir muļķības. Empīrisms, bet ne dogmatisms, nosaka valsts finanses. Lai pārmainītu ekonomisko klimatu, budžetā bija jābūt enerģijas plānam. Tas tika nosaukts par lielu Eiropas aizdevumu. Mums bija vajadzīgs laiks, lai mainītu lietas, bet priekš tā mums bija vajadzīgas mērķis.

Priekšsēdētāja. – Es gribētu atgādināt visiem deputātiem, ka nevajadzētu runāt pārāk ātri, jo tulki nepagūst iztulkot.

Reimer Böge (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es gribētu sākt, sakot paldies referentiem *Lewandowski* kungam un *Haug* kundzei, sekretariāta koordinatoriem un personālam, kā arī grupai. Dažreiz tieši grupa bija pārkrauta ar darbiem, kas pārspēja viņu iespējas, kas katru gadu viņiem ir parasta lieta. Es gribētu pateikties arī Francijas prezidentūrai par labām un patiesām sarunām. Es secināju, ka prezidentūra būtu gatava izdarīt vairāk, ja Padomes vairākums to būtu ļāvis. Es gribētu arī uzsvērt, ka Komisija sarunās iesaistījās ļoti konstruktīvi. Komisāre — ja es to atklāti varu šeit teikt — tā kā mums izdevās izveidot labas darba attiecības, es neiebilstu, ka jūs kandidētu uz šo amatu arī nākamajā gadā.

Dāmas un kungi, 2009. gada budžets ir sadalīts trīs posmos. Par pirmo posmu mēs balsosim rīt. Mēs finansēsim ES pamata vajadzības ar saistībām EUR 133,7 miljardu apmērā un maksājumiem EUR 116 miljardu apmērā, un mums izdevās izveidot Pārtikas mehānismu neparedzētu gadījumu veidā: grozot Iestāžu nolīgumu, izmantojot Elastības instrumentu un veicot budžeta 4. izdevumu kategorijas reorganizāciju. Labi, ka šim jautājumam ir pareiza virzība, bet ir arī jāpaskaidro, ka pašreizējo attīstības instrumentu pārskatīšana gan budžeta attīstības sadarbības iedaļā, gan Eiropas Attīstības fondā ir daļa no pasākumu kopuma, ja ilgtermiņā mēs vēlamies atrast labāku risinājumu un labākas izredzes, ieskaitot pārtikas piegādes nodrošināšanu.

jaunattīstības valstīs. Šī situācija izskaidro, kāpēc ir svarīgi fundamentāli pārskatīt 4. budžeta izdevumu kategoriju, tieši „ES kā globālais partneris” un kāpēc tas ir steidzami jādara.

Kad spēkā stāties pieņemtās deklarācijas finanšu labumi, tas ir, pašreizējo, ar struktūrfondiem saistīto noteikumu paātrināšana un vienkāršošana un lauku attīstības ieviešana, 2.daļa būs jāapspiež. Ja pirmajā ceturksnī šajā jautājumā mēs visi izpildīsim savus mājas darbus, tad vajadzēs izveidot papildu budžetu ar lielākiem maksājumiem struktūrfondos un lauksaimniecības fondos, kas arī atbalstīs ekonomikas attīstību. Ja gada laikā mums neizdosies maksājumus pārsniegt EUR 120 miljardu apmēru, tam būs administratīvas un politiskas sekas. Jebkura cita darbība būs nepārliecinoša.

Trešais jautājums ir saistīts ar ekonomiskās atveseļošanas pasākumu kopumu. Skaitļiem, ko mēs apspriežam Eiropas budžetā, protams, ir tendence pakārtoties, un tāpēc šajā sakarā es vēlētos teikt divas lietas. Pirmā ir tā, ka ir pareizi un būtiski, ka Eiropas Investīciju banka iesaistās, bet ilgtermiņā nevajadzētu būt nevienam „ēnu budžetam” ārpus Eiropas budžeta — tas nav pieņemami. Otrs ir tas, ka mēs esam gatavi nodrošināt piedāvāto pārskatu, par pamatu ņemot pareizos projektus un vajadzīgās procedūras, ieskaitot prioritāti sasaistīt enerģijas tīklus, ko solidaritātes interesēs nosaka Lisabonas līguma enerģijas politika, un ieviest platjoslas pieslēgumu mazāk attīstītajos lauku rajonos kā papildinājumu visiem citiem vajadzīgajiem pasākumiem, kas jau ir dienas kārtībā.

Costas Botopoulos (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, es vispirms gribētu pateikt, ka Francijas valdības pārstāvju prombūtne šodien parāda vēl vienu prezidentūras pusi, kas citā situācijā būtu apsveikta kā politisks panākums. Šī cita prezidentūras puse, kas ar mums pārējiem nespēlē spēlītes, ir pilnīgs pretstats mūsu komitejas un referentes *Haug* kundzes reakcijai, jo viņi labprāt iesaistījās budžeta spēlē.

(EL) Dāmas un kungi, vai varu teikt, ka budžetā, ko mēs šodien apspriežam un par ko rītdien balsosim, ir viens veiksmīgi atrisināts jautājums, ko atliek tikai īstenot, un trīs nopietnas problēmas. Atrisinātais jautājums, protams, ir tas, ka mums izdevās budžetā iekļaut pārtikas palīdzību, kaut arī tas notika pēdējā brīdī, tas patiešām bija vajadzīgs un parāda, ka Eiropa saprot pašreizējās problēmas.

Tomēr tajā ir trīs svarīgas problēmas:

Pirmkārt, ekonomiskās krīzes laikā šis budžets neatbilst grūtajiem apstākļiem, tas ir nošķirts no realitātes, un es gribētu atgādināt, ka Parlaments nesāka pie tā strādāt 2008. gada septembrī, kā daži runātāji to jau ir pateikuši, jo krīzes pazīmes mēs redzējām jau pirms gada. Mums ir ļoti mazas saistības un saistības, par kurām nav skaidrs, vai tās tiks īstenotas. Otra problēma, kuru pieminēja vairāki runātāji, ir problēma, ko ir radījuši struktūrfondi. Neticami, ka tik daudz no struktūrfondiem paredzētās naudas pagājušā gada budžetā ir atgriezts un ka nekas nav darīts, lai nodrošinātu, ka vismaz nākamajā gadā mums izdotos šo problēmu atrisināt. Visa sistēma ir jāpārskata. Trešā problēma ir šaubas par ekonomisko palīdzību, tie ir slavenie 200 miljardi, no kuriem 30 miljardi ir no Kopienas budžeta. Diemžēl atkal nekas neliecina, ka šo naudu varēs atrast, bet tā ir jāatrod, jo tā mums ir vajadzīga.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es arī gribētu sākt, sakot paldies visiem, kas ir iesaistīti šī gada budžeta procesā. Mums atkal ir izdevies sagatavot 2009. gada budžetu. Parastais rituāls — tas notiek vienu dienu — atkal notiek Padomē.

Viena no lietām, kas mani satricē, ir nozīmīgums, kādu dažas grupas piešķir noteiktiem kredītu maksājumu procentiem. Es neuzskatu, ka ir svarīgi, vai ir 0,88, 0,92 vai patiešām 0,9. Svarīgi, lai tas būtu atbilstošs. Iekšzemes kopprodukts nākamajā gadā, cik mēs zinām, var nokristies, un tādā gadījumā kredītu maksājumu procents būs augstāks par 0,9 procentiem, par kuriem mēs tagad esam vienojušies. Vai tas patiešām apmierinās visas Parlamenta grupas? To es nesaprotu. Tāpēc maksājumu procentiem ir jābūt atbilstošiem, un ne vairāk un ne mazāk. Ja notiks visļauņākais, vēlāk, gada laikā var sagatavot papildu budžetu.

Es gribētu vērst jūsu uzmanību uz to, ka ir kāds izmēģinājuma projekts, kura vienā daļā ir veikts pētījums, lai attaisnotu papildu piemaksas pēc 2013. gada. Es gribu mudināt Komisiju to ņemt vērā, jo, ja mēs par to sāksim debatēt nākamajā gadā, tad, manuprāt, ir svarīgi, ka mēs zinām, kāpēc mēs piešķiram šīs piemaksas. Vai tas parāda reālos maksājumus par veiktajiem pakalpojumiem? Jā vai nē?

SĒDI VADA: M. SIWIEC*Priekšsēdētāja vietnieks*

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Priekšsēdētāja kungs, es novērtēju ieteikumus, kas ir doti nākamā gada Eiropas Savienības budžetam. Jo īpaši es atbalstu ieteikumus, kas ir par miera procesu Ziemeļīrijā. Programmai *PEACE III* un Starptautiskajam Īrijas fondam ir piešķirts finansiāls atbalsts.

Es esmu priecīgs arī par to, ka budžets paredz finansiālu atbalstu miera procesam Balkānu reģionā un Palestīnā. Eiropas Savienība palīdzēs atjaunot arī Gruziju, parādot, ka tas ir plašs miera process visā pasaulē. Budžets paredz finansiālu atbalstu nabadzīgajām valstīm, un mēs mēģinām saglabāt šo tradīciju. Eiropas Savienībai ir jābūt priekšgalā, lai līdz 2015. gadam īstenotu Tūkstošgades attīstības mērķi.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, viens no Parlamenta visvienkāršākajiem uzdevumiem ir rūpīgi izskatīt finanses. Līdz ar to dabiski, ka Parlamentam ir jābūt iespējai pārbaudīt dažādās budžeta izdevumu kategorijas. Tāpēc ir pilnīgi nepieņemami, ka Padome turpina pret Parlamentu ieturēt „džentelmenisku vienošanos”. Šodien mēs dzirdējām, ka Francijas prezidentūra neatbildēja Parlamenta referentiem, kas ir atbildīgi par 2009. gada budžetu, un kā Budžeta kontroles komitejas referents par izpildes apstiprināšanu Padomei 2007. gadā, es varu piebilst, ka Padome tieši tāpat nevēlējās sadarboties ar mani. Tas nozīmē, ka Padome nav atvērtā ne tikai nākotnei, bet nebija atvērtā arī pagātnē. Tā nav problēma tikai ar Francijas prezidentūru, tā ir kopējā Padomes problēma. Viņi atsaucas uz tā saucamo „džentelmenisku vienošanos” starp Padomi un Parlamentu, kas notika 1970-ajos gados. Atvainojiet mani? Tas bija laikā, kad Eiropas Savienība tika saukta par Eiropas Kopienu. Tajā laikā Eiropas Kopienā bija tikai dažas valstis, un Parlaments netika ievēlēts, bet iecelts. Tāpēc šī „džentelmeņu vienošanās” pieder pagātnē, un tai nav nozīmes šodien. Kā Parlamentam mums ir jāpieprasa atklātība, pilnīga piekļuve informācijai un sadarbība ar Padomi.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, jau 14. gadu pēc kārtas Eiropas Revīzijas palāta ir atteikusies apstiprināt Eiropas Savienības budžetu.

Kaut arī Revīzijas palāta slavē Komisijas grāmatvedības procedūras, kas jebkurā gadījumā ir vismazsvarīgākā daļa, jūs ievērosiet, ka tikai 8% no Eiropas Savienības pārskati ir pienācīgi apstiprināti. Mēs visi saprotam, ka ar šādu kritiku neviens privāts uzņēmums nevarētu izdzīvot. Tas nozīmē, ka ļoti daudzas pretrunas un pārkāpumi attiecas uz 92% no Eiropas budžeta jeb uz vairāk nekā 100 miljardiem euro.

Es tikai citēju ziņojumu. Šos pārkāpumus papildina daudzas bezatbildīgas darbības. Ja padomā, piemēram, ka komunikāciju aģentūrai ir budžets EUR 15,4 miljonu apmērā, lai ar lozungu „Jūs varat balsot jebkur” aizsūtītu vēlēšanu urnu visumā, cilvēki patiesi var domāt, ka par viņiem zoboja.

Pašreizējā situācijā, kad mājāsaimniecībām un dalībvalstīm ir ciešāk jāsavēl jostas, un laikā, kad Francija iegulda 7 miljardus euro, mums nevajadzētu domāt, ka Francija un Eiropas nodokļu maksātāji ir kā Eiropas Savienības Ziemassvētku vecīši, jo jūnijā situācija mainīsies.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, nepārtraukti atkārtot dogmu par pašregulējošu tirgu, ES nav noteikusi ne tikai skaidras robežas, nav izstrādājusi likumus un veikusi uzraudzību, bet visu laiku tai nav izdevies būtu brīvai no ASV finanšu tirgiem. Tā rīkojoties, Eiropas Savienība neievēro pienākumu aizsargāt eiropiešus no globalizācijas negatīvajām sekām.

Gadiem ilgi mums ir teiks, ka nav naudas sociālajai un veselības jomai, un tajā pašā laikā miljoniem euro ir izšķērdēti prestižos projektos, piemēram, izveidojot Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra, kuras budžets ir gandrīz četrkārtšojies, lai gan Revīzijas palāta to ir nopietni kritizējusi. Tagad, laikā, kad pilsoņi atkal jūtas vīlušies Eiropas Savienībā sakarā ar lielā bezdarba draudiem, Brisele ņem un apbruņo sevi ar EUR 200 miljardiem vērtu ekonomiskās atveseļošanas pasākumu kopumu, un, manuprāt, tā ir krāpšana.

Visbeidzot, izmantoto finanšu līdzekļu summa iespējams būs ne tik svarīga kā veikto pasākumu atbilstība.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties referentiem *Haug* kundzei un *Lewandowski* kungam, kā arī koordinatoriem par viņu teicamo un ļoti atbildīgo darbu. Es gribētu teikt arī paldies *Böge* kungam kā priekšsēdētājam, kura enerģiskais ieguldījums daudz deva, lai nodrošinātu, ka mēs sasniežam šādu pozitīvu rezultātu.

Mēs dzīvojam nozīmīgā laikā. Ekonomiskā krīze ir tepat tuvumā, un mums ir jādomā, kā Eiropas Parlaments varētu sabiedrībai raidīt pareizo signālu. Es gribu pateikties referentam *Lewandowski* kungam par to, ka viņš neizmantoja visu 20% pieaugumu. Tā ir pazīme, ka mēs atzīstam savu atbildību nodokļu maksātāju priekšā.

Ja mēs ņemam vērā, ka nākamais ir vēlēšanu gads un ka būs jauni Deputātu nolikums, šis ir bijis ļoti sarežģīts uzdevums, un gala rezultāts ir izcils.

Haug kundzes ziņojumā es gribētu vērst uzmanību tikai uz vienu jautājumu, kas attiecas uz jauno budžeta izdevumu kategoriju „Baltijas Jūras stratēģija”. Par to bija vairākas diskusijas, un es esmu gandarīts, ka šajā jautājumā tika pieņemts lēmums, jo tas parāda iespēju: tas ir liels solis uz priekšu, lai uzlabotu Baltijas jūras stāvokli.

Kamēr Komisija sagatavo Baltijas Jūras stratēģiju nākamajam gadam, ir svarīgi, ka budžetā tam ir paredzēta izdevumu kategorija. Stratēģijas neko nenožīmē, ja tā ir tikai uz papīra, tāpēc mums ir jārada saturs, un pēc tam, kad Komisija būs pabeigusi savu darbu, mums būs daudz vieglāk radīt saturu attiecīgajai budžeta izdevumu kategorijai.

Kā mēs arī zinām, Zviedrija, kas būs nākamā prezidējošā valsts, ir noteikusi Baltijas Jūras stratēģiju par prioritāti, līdz ar to ir īstais laiks iekļaut to budžetā. Tāpēc es vēlos pateikties visiem par uzmanību, ko viņi ir veltījuši šim jautājumam un vienai no nākamā gada prioritātēm.

Vicente Miguel Garcés Ramón (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs esam pabeiguši grūto un sarežģīto budžeta procesu. Rīt mēs balsosim, un es ticu, ka iznākums būs labvēlīgs.

Šobrīd pasaule piedzīvo nopietnu krīzi ar epicentru finanšu sistēmā, kas jau ir sabojājusi reālo ekonomiku. Tāpēc, lai pārorientētu mūsu ekonomisko modeli, lai pārtrauktu mūsu produktīvās struktūras sadalīšanu un novērstu jebkuru nelabvēlīgu sociālā un klimata efekta pieaugumu, kas šobrīd notiek, ir vajadzīgas politikas pārmaiņas.

Mums ir jāuzņemas daļa atbildības un jānodrošina, ka 2009. gada budžets būs labs instruments, kas var palīdzēt mums izkļūt no krīzes un turpināt veidot Eiropu priekš tās pilsoņiem, sociālu Eiropu un Eiropu ar tiesībām, kas atbilst mūsu vēsturei. Mēs gribam integrētu Eiropu, un kā piemēru es minēšu budžetā iekļauto izmēģinājuma projektu, kas ir paredzēts roma tautības cilvēku integrācijai. Mēs gribam, lai solidaritāte būtu gan pašā Eiropā, gan ārpus tās, gan ar dienviņu, gan austrumu kaimiņiem.

Es gribētu pieminēt budžeta dimensiju Barselonas procesam, ko tagad sauc par Savienību Vidusjūrai, ar kuru mēs saistām lielas cerības. Mēs gribam Eiropu, kas var turpināt pabarot tās cilvēkus un var apkarot bada postu un sociālo atstumtību visā pasaulē. Tās mērķis ir veicināt ilgtspējīgu, mierīgu tautu attīstību visā pasaulē.

Dāmas un kungi, ja jūs rīt to apstiprināsiet, sāksies reālā 2009. gada Eiropas Savienības budžeta dzīve. Pēc tam to vajadzēs pienācīgi īstenot un, ja nepieciešams, pārskatīt. Mums tas būs rūpīgi jāuzrauga.

Es izmantošu iespēju novēlēt jums visiem nākamajā gadā visu to labāko.

Daniel Dăianu (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs! ES budžets tiek apspriests laikā, kad arvien pieaug satraukums saistībā ar ekonomisko krīzi, kas pārņem tās dalībvalstis. Šī krīze rosina Komisiju, Padomi un Eiropas Parlamentu domāt par to, kā ar ES budžeta resursiem var cīnīties pret ekonomikas lejupslīdi.

Daudz ātrāka struktūrfondu piešķiršana jaunajās dalībvalstīs šajos jaunajos apstākļos ir ļoti svarīga, un Komisijas nodoms šajā saistībā ir vērtējams vairāk nekā atzinīgi. Tomēr šim nodomam ir jāklūst par konkrētu rīcību, un ES budžetam ir jābūt pieejamam gadījumā, ja nepieciešamas papildu maksājumu apropriācijas, kā tas pareizi tiek uzsvērts ziņojumā. Starp citu, tas ir tieši atkarīgs no procedūru vienkāršošanas.

Jaunajām dalībvalstīm, kuras atrodas ārpus eiro zonas, iespējas izmantot budžeta stimulu, finansējot to no saviem līdzekļiem, ir daudz mazākas šīs finanšu krīzes dēļ un, iespējams, ka 2009. gadā starptautiskajos tirgos dominēs kredītu ierobežošana. Tāpēc ir ļoti nepieciešami ES līdzekļi un cita veida ES palīdzība saistībā ar to, ko es nosauktu par “kredīta kvalitātes uzlabošanu”, lai cīnītos pret to smago ekonomikas lejupslīdi, kas tiek prognozēta.

Donorvalstis varētu saņemt mazākus maksājumus no ES struktūrfondi, lai pārorientētu šos līdzekļus to citādi izlietošanai, bet nemaldināsim sevi. Ja jaunās dalībvalstis šī krīze skartu vairāk, nekā tas ir pieļaujami tām raksturīgo trūkumu dēļ, sekas būtu negatīvas Savienībai kopumā.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Šodienas debates par budžetu ir nopietnākas nekā iepriekš. Daudz kas ir atkarīgs no Savienības budžeta, tā lieluma un no tā, kā tas ir sadalīts, jo īpaši šajā nopietnās ekonomiskās krīzes laikā un, ņemot vērā gaidāmo pārtikas krīzi.

Papildus ekonomikai, nodrošinātībai ar pārtiku un energoapgādes drošībai mums ir arī jākoncentrējas uz atpalikušo reģionu, piemēram, Eiropas Savienības austrumu daļas, attīstību. Mums ir arī jāuzlabo tas veids, kādā mēs pārvaldām mūsu līdzekļus, tostarp arī pārstrukturēšanas fondu pārvaldība. Šajā budžetā nepārprotami trūkst finansējuma kultūrai, izglītībai, zinātnei un cīņai pret nabadzību. Tas ir ierobežoto līdzekļu dēļ, kas paredzēti šajā budžetā, un tas pierāda to, ka ar 1 % no IKP nepietiek, lai pienācīgi risinātu attiecīgos uzdevumus.

Ierosinātais budžets ir plašs, detalizēts un rezultātā ne pārāk skaidrs. Ir pēdējais laiks, lai mēs domātu par šo problēmu un nākotnē izvēlētos citādu formātu.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). - (EL) Priekšsēdētāja kungs! 2009. gada budžeta projekts ir pierādījums tam, ka konservatīvās politiskās prioritātes, kuras noteikusi Eiropas Savienība, neatbilst Eiropas iedzīvotāju vajadzībām. Samilzušās ekonomiskās krīzes laikā, kad pieaug bezdarbs, maksājumi neveido pat 50 % no Eiropas Savienības fondu saistībām. Ne vien tas, ka attīstības sektors netiek izmantots kā instruments, lai risinātu problēmas, bet arī tas, ka atsevišķos gadījumos šie fondi tiek pārvaldīti pirmskrīzes apstākļos. Turpretim drošības nozarē aģentūrai FRONTEX, ar kuras pasākumiem saskaņā ar neatkarīgajiem pētījumiem tiek pārkāptas un ierobežotas vispāratzītās individuālās tiesības un brīvības, nav bijuši nekādi budžeta samazinājumi. Pētniecības nozarē ir dotācijas kosmosa pētījumiem, kuru mērķis ir globālais monitorings, kamēr, no otras puses, lielākajai daļai no pasākumiem saistībā ar sociālo integrāciju, sociālo atstumtību un jauniešiem to mērķfinansējums ir ticis samazināts. Lauksaimniecības jomā ar 2009. gada budžetu tiek ievērota apstiprinātā finanšu shēma, kuras galvenā iezīme ir izdevumu samazinājumi. Attiecībā uz lauksaimniecības attīstību maksājumi 2009. gadā būs vienādi vai mazāki par 2007. gadā uzņemtajām saistībām - laikā, kad sarūk mazo un vidējo saimniecību skaits. Tas ir pretrunā ar pašu budžeta kategorijas nosaukumu, kas ir - dabas resursu saglabāšana.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Priekšsēdētāja kungs! Šis budžets noteikti apbēdinās ieinteresētos eiropiešus un, es ceru, saniknos viņus, runājot par Eiropas Parlamenta vēlēšanām nākamajā jūnijā, jo tā ir vēl viena Savienības acīmredzamas nespējas izpausme, kas ir — ak vai — paralīzes stāvoklis, lai nodotu šādu vēstījumu: jā, mēs esam sapratuši!

Saprast būtu nozīmējis beidzot ņemt katru lielo bloku, veikt tā rūpīgu analīzi — šim nolūkam ir konsultanti un ekonomisko pētījumu institūti — un pārskatīt to, ņemot vērā izvirzītos mērķus. Tas ļautu nonākt pie secinājuma, ka viena trešdaļa, iespējams, pat puse no 114 vai 116 miljardiem eiro pašlaik pilnīgi bez jebkādam problēmām varētu tikt lietderīgi ieguldīti šīs lielās krīzes risināšanā. Tā vietā līdzekļi joprojām tiek izšķērdēti un izlietoti nepareizajām jomām un, pats galvenais, tam, lai uzbarotu neticamu birokrātiju un politisko kastu. Eiropai tas ir traģiski.

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Sākumā es gribētu apsveikt referentus par viņu izcilo darbu. Es gribētu runāt par tieslietu un iekšlietu budžeta jomu, jo īpaši par imigrācijas jomu, un šeit es īpaši gribētu pievērsties divām lietām. Pirmkārt, mēs trešo gadu pēc kārtas esam palielinājuši budžetu FRONTEX aģentūrai un tā, es uzskatu, ir pozitīva zīme. Mēs esam palielinājuši šo budžetu nevis tāpēc, ka mēs esam apmierināti ar to darbu, ko veic FRONTEX, bet tāpēc, ka patiesībā mēs esam ar to neapmierināti. Mēs gribam, lai šī aģentūra paveiktu vairāk un lai tās darbība būtu efektīvāka. Tāpēc mēs esam piešķirušī pietiekamus naudas līdzekļus, lai, piemēram, nodrošinātu to, ka pastāvīgi tiktu veiktas FRONTEX jūras misijas. Otrkārt, mēs esam piešķirušī papildu 5 000 000 eiro Eiropas Bēgļu fondam, lai izveidotu Eiropas programmu iekšējai pārdalīšanai starp Eiropas Savienības valstīm, lai cilvēki, kas ierodas valstīs, kurām jau ir nesamērīgi liels slogs, var tikt pārvietoti uz citu valsti Eiropas Savienībā. Es šeit runāju par pārvietošanas vai pārsūtīšanas programmu. Šis fonds un šī nauda ļaus mums pirmo reizi īstenot šo programmu, un es ceru, ka šī programma tagad sāks darboties, jo ir nepieciešams palīdzēt tām valstīm, kurām ir nesamērīgs slogs. Tāpēc es uzskatu, ka tagad, kad mēs nākamā gada budžetā esam ieguldījuši naudu šajās divās jomās, mēs beidzot varēsim panākt progresu.

Brigitte Douay (PSE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāre! Vispirms es gribētu pateikties mūsu referentiem, kuri ir spējuši smagos apstākļos sagatavot šo 2009. gada budžetu, kurš ir pēdējais budžets pirms vēlēšanām jūnijā.

Kohēzijas politika, kam ir paredzēti 36 % no šā budžeta, ir viens no galvenajiem Kopienas politikas virzieniem, reāls solidaritātes, ekonomiskā un sociālā taisnīguma instruments, kurš mums ir jānostiprina, jāpadara efektīvāks un jāattīsta. Turklāt tā ir solidaritātes reāla izpausme, un Eiropas teritorijā tā ir vislabāk redzama uz vietas - pēc iespējas tuvāk reģioniem un pilsoņiem tajos apgabalos, kur viņi dzīvo un kur Eiropas Savienība ar katru no viņiem var runāt tiešā veidā. Guy-Quint kundze nupat akcentēja tās problēmas, kas saistītas ar gada budžetu, jo īpaši ar struktūrfondu budžetu, izlietošanu.

Attiecībā uz kohēziju visi tie, kuri ir iesaistīti, zina, cik grūti ir īstenot Eiropas fondus valstīs. Dokumentāciju sagatavošana ir sarežģīts un ilgs process, kas var novest pie kļūdām, kuras nodara kaitējumu atbalsta saņēmējiem, Eiropas Savienības tēlam un pat turpmākajai šai politikai. Procedūru vienkāršošana, pilnīgākas informācijas sniegšana, valstu un vietējā līmeņa dalībnieku apmācības uzlabošana šīs jaunās kohēzijas politikas īstenošanas jomā, kā arī dalīšanās pieredzē un labākajā praksē varētu noteikti veicināt labāku šo apropriāciju izmantošanu. Galu galā, šajā krīzes un arvien pieaugošā eiroскеpticisma laikā sekmīga darbība kohēzijas politikas jomā un pareiza Eiropas līdzekļu izlietošana var dot mums iespēju atjaunot uzticību un veicināt līdzdalības sajūtu Eiropas pilsoņu vidū, ja viņi jūtas iesaistīti šajā procesā, tomēr ar nosacījumu, ka mēs uzlabojam redzamību un labāk izskaidrojam ieguvumus no šīs politikas tur, kur tā tiek īstenota. Tas ir visu Savienības iestāžu pienākums vislabākajās partnerattiecībās, kādas iespējamās.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs! Gadiem ilgi nopietna, regulāra mūsu budžeta problēma ir bijusi ievērojamā starpība starp piešķirtajiem līdzekļiem un veiktajiem faktiskajiem maksājumiem. Šogad šī starpība ir pieaugusi līdz nepieņemami augstam līmenim, tādējādi apdraudot visa budžeta procesa uzticamību un jēgu. 2009. gadā, ekonomiskās un finanšu krīzes laikā, mēs vienkārši nevaram to pieļaut. Tas ir Komisijas un dalībvalstu kopīgs pienākums - paātrināt un vienkāršot maksājumu veikšanu un tādējādi atjaunot Eiropas Savienības budžeta uzticamību.

Otrkārt, es pateicos maniem kolēģiem deputātiem par to daudzo svarīgo ieteikumu atbalstīšanu, kurus es sniedzu budžeta paketei. Šī pakete ietvēra piecas galvenās prioritātes: vismūsdienīgākā vides aizsardzība (tostarp arī palielinājums par 10 % LIFE programmai), inovatīvu uzņēmumu attīstīšana, cīņa pret korupciju, progresīva sociālā politika un pasaules lielākās studentu apmaiņas programmas *Erasmus Mundus* ievērojama paplašināšana. Liels paldies par jūsu atbalstu šajā lietā, jo es uzskatu, ka tie ir svarīgi jautājumi.

Visbeidzot, katru gadu es esmu spiests vērst uzmanību uz to, ka finansējums mūsu ārpolitikas mērķiem ir nepietiekams. Nākamā gada budžetā tas ir pat vēl skaidrāk redzams. Tikai ar "radošas grāmatvedības" palīdzību mēs varējam nodrošināt finanšu līdzekļu avotu vissvarīgākajiem mērķiem. Attiecībā uz šo neveiksmīgo situāciju ir tikai viena perspektīva, kas vieš cerības: pamatīga, visaptveroša termiņa vidusposma pārskatīšana. Ja mēs to neizdarīsim, būs grūti uztvert nopietni Eiropas Savienības centienus būt globālo procesu dalībnieci.

Paul Rübīg (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi! Eiropas budžets sākas ar nulli, un nākamgad maksājumu veidā tiks tērēti 0,89 % no nacionālā kopienākuma — 116 miljardi eiro. Valstu budžetiem parasti ir divi cipari pirms komata. Es domāju, ka mēs pēdējos gados esam pierādījuši, ka var sasniegt ļoti daudz, izlietojot nodokļu maksātāju naudu ļoti taupīgi.

Tomēr mēs pašlaik pieredzam budžeta krīzi, un es neuzskatu, ka ar 5 miljardiem eiro, kurus ierosinājusi paredzēt Komisija, pietiks, lai sniegtu nepieciešamo impulsu. Tāpēc mums kopā ar Padomi šoreiz ir jācenšas atturēties no naudas pārskaitīšanas šurpu - turpu un līdzekļu atgriešanas atpakaļ dalībvalstīm. Šim Parlamentam ir vienprātīgi jāpieņem pakete, kas aptvertu Eiropas komunikāciju tīklus, pētniecību un attīstību, Eiropas Tehnoloģiju institūtu, *Eureka* un *Erasmus* programmu, kā arī izglītību. Mums šeit ir jāsanāk kopā, lai ātri un efektīvi sagatavotu paketi, ar kuru patiešām tiek sasniegti mūsu mazie un vidējie uzņēmumi.

Turklāt tas ir arī iemesls, kāpēc Parlaments uzstāj uz to, ka mums jāparedz atsevišķa budžeta pozīcija Mazās uzņēmējdarbības aktam un jo īpaši budžeta pozīcija attiecībā uz klimata pārmaiņām. Īpaši energoefektivitātes jomā nekavējoties var tikt uzsākta intensīva programma, lai nodrošinātu mums iespēju sākt īstenot galvenos pasākumus, kuri vērsti pret draudošo ārkārtīgi lielo bezdarbu, kas mums sagaidāms nākamgad, un tādējādi saglabāt nodarbinātību.

Galū galā divas trešdaļas no mūsu darba ņēmējiem ir nodarbināti mazos un vidējos uzņēmumos, radot 50 % no mūsu nacionālā kopprodukta, un, pateicoties šai rīcībai energoefektivitātes jomā, šajos uzņēmumos varētu tikt radītas miljoniem jaunu darbu vietu.

Vladimír Maňka (PSE). – (SK) Es gribētu pateikties *Jutta Haug*, *Lewandowski* kungam un koordinatoram par viņu izcilo darbu. Viņi noteikti arī zina to, ka 2009. budžeta gadā būs izmaiņas un mums būs elastīgi jāreaģē uz finanšu krīzes attīstības tendencēm.

Kohēzijas politikas jomā mums būs ārkārtīgi svarīgi izrādīt elastību nepieciešamo resursu nodrošināšanā. Mums ir jābūt gataviem priekšlaicīgi paredzēt papildu maksājumus no budžeta līdzekļiem, jo īpaši struktūrpolitikas paātrinātas īstenošanas gadījumā.

Jauno dalībvalstu ekonomikām ar salīdzinoši zemu ekonomiskās attīstības līmeni kohēzijas politika rada iespēju straujāk panākt attīstītās valstis. Jo īpaši pašlaik, šajā finanšu krīzes laikā, mums ir svarīgi izmantot

šo instrumentu efektīvi. Analītiķi dažas dalībvalstīs ir aprēķinājuši maksājumu kavējumu negatīvo ietekmi uz nodarbinātību, darba ražīgumu un ekonomisko izaugsmi šajos reģionos. Ja mēs būtu spējuši izlietot finanšu līdzekļus tajā tempā, kas paredzēts daudzgadu finanšu shēmā, jaunās dalībvalstīs redzētu darba ražīguma līmeni par 2 % augstāku, nekā tas faktiski ir pašlaik, ekonomisko izaugsmi par 2 % un nodarbinātības līmeni par 1 % augstāku. Raugoties no šāda skatpunkta, mums ir jāapsver kohēzijas kā galvenā faktora būtisko ES makroekonomisko rādītāju stimulēšanā veicināšana.

Atšķirīgajam birokrātijas līmenim dažādās dalībvalstīs ir negatīva ietekme uz finanšu līdzekļu apgūšanu. Tāpēc mums Eiropas Savienībā ir svarīgi, apgūstot Eiropas līdzekļus, ierobežot vispārējo birokrātiju.

Dāmas un kungi, jūs, bez šaubām, vēlaties, lai mēs varētu risināt mūsdienu globālo problēmu, ievērojot solidaritātes principus un aptverot visu Kopieni. Tāpēc mums ir jānodrošina kohēzijas politikai nākotnē nepieciešamo resursu pieejamība.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāre! Daudzi mani kolēģi deputāti ir norādījuši, pat vēl tikai nupat, uz neatbilstošo budžetu izlietošanu, jo īpaši attiecībā uz struktūrfondiem. Tāpēc ir svarīgi, lai mēs risinātu šo situāciju, veicot atbilstošus, praktiskus pasākumus. Es priecājos, ka šajā budžetā ir iekļauta summa 2 miljonu eiro apmērā *Erasmus* izmēģinājuma projektam, kas paredzēts vietējā un reģionālā līmenī ievēlētajām amatpersonām; projektam, kuru es personīgi ierosināju pirms vairākiem mēnešiem.

Turklāt budžetā šī summa ir iekļauta, pamatojoties uz konkrētiem priekšlikumiem manā ziņojumā par pārvaldību, kurš šajā Parlamentā tika pieņemts oktobrī un ar ļoti lielu balsu vairākumu.

Lai efektīvi īstenotu mūsu reģionālās attīstības politiku, nepietiek tikai ar regulu un budžetu pieņemšanu. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai vēlētās amatpersonas, kuras vada vietējos un reģionālos projektus, izmantojot savas zināšanas, varētu kļūt par reāliem virzītājspēkiem attiecībā uz Lisabonas un Ģēteborgas mērķu sasniegšanu. Ar šo *Erasmus* shēmu vietējā un reģionālā līmenī ievēlētajām amatpersonām mēs varam gan nostiprināt cilvēciskās saites, gan, pats galvenais, radīt priekšnosacījumus ātrākai un efektīvākai struktūrfondu izmantošanai.

Daudzas vēlēto amatpersonu asociācijas jau ir informējušas mani, ka tās ir entuziastiski noskaņotas attiecībā uz šo *Erasmus* shēmu vietējā līmenī ievēlētajām amatpersonām. Turklāt ar Reģionālās politikas ģenerāldirektorāta atbalstu mēs varēsim ieviest šo jauno instrumentu un tādā veidā attiecināt saukli: "Domā globāli, rīkojies lokāli!"

Valdis Dombrovskis (PPE-DE). – (LV) Priekšsēdētāja kungs, cienījamā komisāres kundze, godātie kolēģi! Attiecībā uz 2009. gada Eiropas Savienības budžeta projektu vēlos uzsvērt, ka šajā budžetā svarīgākais ir nevis tas, kas ir izdarīts, bet gan tas, kas vēl nav izdarīts. 2009. gada ES budžeta projekts jau tā paredzēja par 3 % mazāku maksājumu apropriāciju apjomu nekā šogad, turklāt Eiropas Komisija nākusi klajā ar priekšlikumu vēl vairāk samazināt maksājumu apropriāciju apjomu — par 3,5 miljardiem eiro šogad un par 1,1 miljardu nākošgad. ES budžeta maksājumu apjoma samazināšana nez vai ir piemērotākā atbilde finanšu un ekonomikas krīzei. Eiropas ekonomikas stabilizācijas plānā paredzētie pasākumi struktūrfondu, Kohēzijas fonda, kā arī lauku attīstības fondu procedūru vienkāršošana un apguves paātrināšana, ES fondu avansu maksājumu un ES līdzfinansējuma daļas palielināšana vēl nav raduši atspoguļojumu 2009. gada Eiropas Savienības budžeta maksājumu apropriāciju apjomā. Tomēr tieši no šiem pasākumiem un no tā, cik šie pasākumi reāli palielinās maksājumu apjomu, būs atkarīgs, vai nākošā gada budžetu varēs uzskatīt par sekmīgu Eiropas Savienības atbildi finanšu un ekonomikas krīzei. Ceru, ka ES institūcijas pierādīs savu spēju ātri reaģēt uz izaicinājumiem, nevis iegrims ierastajā birokrātijā. Kopumā pozitīvi ir vērtējams Eiropas Komisijas priekšlikums piešķirt papildu piecus miljardus eiro Eiropas Savienības konkurētspējas paaugstināšanai. Tomēr neizpratni izsauc finansējuma avots — kopējās lauksaimniecības politikas līdzekļi. Ja jau Eiropas Savienības kopējās lauksaimniecības politikā ir lieki pieci miljardi eiro, tad kāpēc Eiropas Komisija neko nedara, lai nodrošinātu godīgu konkurenci iekšējā lauksaimniecības tirgū un kaut daļēji izlīdzinātu neadekvātās atšķirības starp tiešmaksājumu apjomu dažādu Eiropas Savienības dalībvalstu zemniekiem? Paldies par uzmanību!

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, komisāre! Man vispirms ir jāapsveic referenti un koordinatori un jāizceļ tās ārkārtīgās pūles, kuras viņi ir pielikuši budžeta pieņemšanas procedūras organizēšanā ļoti augstā līmenī.

Tika veikti ļoti nopietni centieni panākt maksimālu saistību un maksājumu līmeni, gandrīz sasniedzot to maksimālo apmēru, kuru atļauj daudzgadu finanšu shēma. Protams, problēmu netrūkst. Mēs varētu uzskatīt šo budžetu par sākotnējo Eiropas Savienības reakciju uz starptautisko finanšu un ekonomisko krīzi. Tieši tas to tik ļoti sarežģī.

Ir tikai pašsaprotami, ka mēs izskatām šo budžetu, domājot par tām galvenajām prioritātēm, kuras mums ir izvirzītas attiecībā uz Eiropas Savienības politikas īstenošanu. Diemžēl prioritātes 1B gadījumā, kura ir saistīta ar ilgtspējīgu attīstību un kohēziju izaugsmei un nodarbinātībai, mums nebūs pietiekamu pieejamo resursu, lai uzņemtos dalībvalstu lielo, prioritāro projektu īstenošanu. Īpaša Kohēzijas fonda nozīme ir ļaut ekonomiski vājākajām dalībvalstīm saņemt atbalstu, lai palīdzētu tām risināt ar infrastruktūru saistītās problēmas, kā arī veicināt to konkurētspēju un augstāka reģionālās attīstības līmeņa sasniegšanu.

Tas ir fonds, ar ko palīdz paaugstināt dzīves līmeni, jo īpaši jaunajās dalībvalstīs. Ja šīm valstīm netiks piešķirti nekādi līdzekļi, to progress būs ievērojami lēnāks, jo īpaši krīzes laikā. Tāpēc man ir dažas nopietnas kritiskas piezīmes par budžeta nespēju palīdzēt šajā saistībā. Tas, kā budžets tiek īstenots, arī ir svarīgi. Ir jāpaātrina sākotnējās debates par procedūru vienkāršošanu, lai nodrošinātu lielāku īstenošanas iespējamību un samazinātu ar nelikumīgu rīcību un pārkāpumiem saistīto risku. Mums ir arī jānodrošina iespēja samazināt šo starpību un palielināt maksājumu līmeni.

Priekšlikums pārskatīt daudzgažu finanšu shēmu nav slikta doma un sniedz iespēju nodrošināt papildu resursus izaugsmes veicināšanai laika posmā no 2009. līdz 2010. gadam. Iecere sasniegt mērķus saistībā ar enerģijas ražošanu ar zemu oglekļa emisiju ir laba, bet diez vai tā ir ļoti svarīga. Mums ir jāizrāda daudz lielāka elastība.

Es gribētu noslēgt savu runu, pasakot, ka mums ir jāpieņem šis budžets, bet ar to paredzot preventīvos pasākumus, lai risinātu šo finanšu un ekonomisko krīzi. Kaut arī to ir grūti panākt, vienprātība ir svarīga un nepieciešama. Mums tā ir jāatbalsta.

Kyösti Virrankoski (ALDE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es gribu pateikties referentiem *Haug* kundzei un *Lewandowski* kungam par viņu izcilo darbu. Es arī gribētu pateikties komisārei *Grybauskaitē* un viņas tuvākajam palīgam *Romero* kungam par izcilo sadarbību, kuru viņi ir demonstrējuši visa gada garumā, kā arī prezidentūrai par tās konstruktīvo līdzdalību budžeta sagatavošanā.

Es gribu pievērsties tikai vienam jautājumam, kas ir par struktūrfondiem. Šogad mēs dalībvalstīm atmaksājam naudu tādā vai citādā veidā kā neizlietotās apropriācijas. Budžeta grozījumā Nr. 2 mēs pārplānojam 2,8 miljardus eiro un budžeta grozījumā Nr. 9 mēs atgriezām 4,5 miljardus eiro neizmantotajos maksājumos.

Nemot vērā iepriekš minēto, ir pārsteidzoši, ka Komisija ierosina atvēršanas paketi 5 miljardu eiro apmērā, kamēr tajā pašā laikā tā nav pat izlietojusi tos līdzekļus, kas budžetā paredzēti struktūrpolitikai. Iemesls ir kontroles un uzraudzības sistēma, kas ir ārkārtīgi sarežģīta. Daudzās valstīs tā joprojām nav apstiprināta.

Saskaņošanā Eiropas Parlaments ierosināja kopīgu rezolūciju, ar kuru atzītu vienkāršošanas nepieciešamību un strukturālo problēmu pastāvēšanu. Komisija un Padome negribēja piekrist šādam risinājumam. Tomēr Eiropadome nupat ir ierosinājusi pieņemt praktiski tieši tādu pašu nostāju, un patiešām ir jāuzsver ļoti reālā nepieciešamība pēc vienkāršošanas un lielākas efektivitātes.

Margaritis Schinas (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs! Šis budžets ir pēdējais pašreizējā Parlamenta sasaukumā un pirmais budžets, par kuru mēs būsime nobalsojuši, kopš iestājusies finanšu krīze. Tāpēc šim budžetam ir īpaša nozīme: šis ir budžets, kuru rūpīgi izvērtēs Eiropas pilsoņi.

Personīgi man šis budžets ir ar saldenrūgtu garšu, jo tajā ir veiksmes, bet tam arī trūkumi. Es personīgi noteikti par vienu no veiksmēm uzskatu to, ka mēs esam spējuši, lai gan minimāli, palielināt maksājumus attiecībā uz Padomes nostāju, ka mēs esam atraduši salīdzinoši vairāk līdzekļu konkurētspējas veicināšanai, vides aizsardzībai un drošībai un ka mums pirmo reizi ir atsevišķa nostāja par nelegālās imigrācijas jautājuma risināšanu uz Eiropas Savienības dienvidu robežas, kur tādas valstis kā manējā katru gadu uzņem simttūkstoš izmisušu cilvēku, kuri klauvē pie Eiropas durvīm, izmantojot tās dienvidu robežu. Visu šo iemeslu dēļ mums ir pamats būt apmierinātiem.

Tomēr es esmu ļoti vilnis par to, ka ar šo pirmo krīzes budžetu nevarēja nodot vēstījumu par to, ka Eiropa grib un var. No divsimt miljardiem mēs joprojām mēģinām izdomāt, kā tērēt piecus miljardus, kurus dažas dalībvalstis vēlas saņemt atpakaļ, tā vietā, lai tos ieguldītu konkurētspējas veicināšanā. Tā ir zaudēta iespēja. Es uzskatu, ka šogad mēs būtu varējuši izdarīt vairāk. Es joprojām ceru, ka Padomē parastie aizdomīgie, kuriem patīk atmaksāt pārpalikumus valstu ministrijām, pieliks vēl papildu pūles, lai vismaz nākamgad mums būtu tālejošāka pieeja.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). - (PT) Priekšsēdētāja kungs! Es apsveicu referenti *Haug* kundzi par viņas izcilo darbu un arī vairākus kolēģus par viņu ieguldījumu. Es gribētu runāt par zivsaimniecības nozari un tās pozitīvajiem un negatīvajiem aspektiem.

Kopējais piešķirto apropriāciju apjoms īpaši nav mainījies, salīdzinot ar iepriekšējo finanšu gadu. Tas ir negatīvs aspekts, ņemot vērā, ka iepriekšējie budžeti jau bija nepieciešamais minimums, lai īstenotu kopējo zivsaimniecības politiku un jūrniecības politiku ar nepieciešamajiem resursiem. Maksājumu apropriāciju samazināšana un neatbilstošā reakcija uz attālāko reģionu vajadzībām un īpašajiem aspektiem arī ir negatīvas parādības.

Ārējā ekonomiskā spiediena palielināšanās pašreizējās finanšu krīzes dēļ un degvielu cenu ievērojamās atšķirības pastiprina pastāvošo spiedienu, kas izriet no flotes nepietiekamās jaudas un resursu bāzes samazināšanās.

Lai gan Komisija ierosina zivsaimniecības nozares pārstrukturēšanu atbilstoši pašreizējai makroekonomiskajai situācijai, ir nepieciešami konkrēti pasākumi, lai palīdzētu nodrošināt Eiropas zvejas flotes izdzīvošanu un iztiku tiem, kuri dod tik daudz, lai mums varētu būt pieejams viens no galvenajiem pārtikas produktiem.

Es atzinīgi vērtēju tās iniciatīvas pieņemšanu - kā sagatavošanās darbību -, kuru es iesniedzu, lai izveidotu zivju cenu novērošanas centru, paredzot tam 4 miljonus eiro. Es arī atzinīgi vērtēju to, ka ir palielināts atbalsts zivsaimniecības resursu pārvaldībai, tāpat neobligātos ieguldījumus starptautiskajos projektos, dialoga veicināšanu ārkārtīgi svarīgajā zivsaimniecības nozarē, kā mēs atzīmējam Zivsaimniecības komitejas vizītes laikā uz Madeiru, Portugāles attālāko reģionu; izmēģinājuma projektu par informācijas tīkla veidošanu un labākās prakses apmaiņu, kā arī Sestās pamatprogrammas noslēgšanos. Apropriāciju saglabāšana sadarbībai bioekonomiskās attīstības jomā, Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūrai un sagatavošanās pasākumiem attiecībā uz Eiropas jūrniecības politiku arī ir pozitīvi vērtējama.

Visbeidzot, man ir atzinīgi jānovērtē tas, ka Komisija ir izveidojusi budžeta pozīciju, pagaidām bez jebkādam apropriācijām, īpašam finanšu instrumentam, lai palīdzētu zvejas flotei pielāgoties degvielas cenu ekonomiskajām sekām. Tas ir viens iemesls ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Kā es jau minēju pirmā lasījuma laikā oktobrī, būdams Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma sagatavotājs, tad vairāku iemeslu dēļ es vērtēju atzinīgi ES 2009. gada budžetu. No vienas puses, tas jau ir nozīmīgi un pozitīvi, ka nākamgad vides aizsardzībai, dabas aizsardzībai un tostarp, pirmkārt un galvenokārt, LIFE+ mērķiem būs pieejami 14 miljardi eiro. No otras puses, ir jāatzīmē, ka šī summa ir aptuveni par 10 % lielāka nekā pagājušogad, kas ir labs rādītājs tam, ka mūsdienās neviens neapšauba šīs jomas nozīmi, jo īpaši attiecībā uz klimata pārmaiņām. Turklāt pēdējā disciplīna ir viena no budžeta prioritātēm arī nākamajam gadam. Protams, tas viss ir cieši saistīts ar šodienas balsojumu dienas vidū, kad mēs lemsim par klimata paketi.

Lai gan šie direktīvu projekti vairākos aspektos, iespējams, neatbilst mūsu sākotnējām vēlmēm, tie ir tālejoši, salīdzinot ar to priekšlikumu, kuru Komisija publiskoja pagājušā gada janvārī. To mērķu sasniegšanai, kuri izklāstīti šajos projektos, būs nepieciešama nauda un politiskā griba. Šī summa var būt neliela, bet ir svarīgi uzsvērt to, ka izmēģinājuma projektiem, kuri tiks uzsākti nākamgad, ir paredzēti 7,5 miljoni eiro. Nākamā gada sākumā ir sagaidāms galvenais darbs, kas ietver konkursa uzaicinājumu sagatavošanu un publicēšanu, bet Komisija vairākas reizes ir norādījusi uz to, cik svarīga tai ir šo projektu īstenošana, un ir apliecinājusi, ka tā pilnībā sadarbosies. Kopš oktobra plenārsēdes Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EPNI) ir vienīgā struktūra, kura nav spējusi panākt nekādu būtisku progresu. Tāpēc mums ir jāturpina ieteikt rezerves 10 % apmērā saglabāšanu, bet es ceru, ka arī šī problēma drīz tiks atrisināta. Šie ir mani novērojumi un ieteikumi, kuri būtībā saskan ar tiem, kuri sniegti pirmajā lasījumā. Es aicinu manus kolēģus deputātus balsot apstiprinoši arī otrajā lasījumā. Es vēlos izmantot šo iespēju, lai apsveiktu *Jutta Haug* par šo ziņojumu. Liels paldies!

Maria Martens (PPE-DE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es gribētu apsveikt referenti *Haug* kundzi. Mūsu darba attiecības patiešām bija ļoti patīkamas, un Attīstības komiteja ir apmierināta. Mums bija svarīgas trīs lietas. Vispirms ir jārisina pārtikas krīze, un mēs esam gandarīti, ka ir pielāgots Komitejas priekšlikums un ka ir panākts kompromiss, kuru atbalstīja Parlaments un Padome, kā rezultātā pārtikas krīzes risināšanai kļuva pieejams 1 miljards eiro.

Galu galā galvenais ir tas, lai tiktu atrasts ilgtspējīgs risinājums, kas ir pašu jaunattīstības valstu pārtikas nekaitīgums, un tieši ar to ir saistīts mūsu izmēģinājuma projekts. Galvenā problēma šajā saistībā ir tā, ka mazajiem lauksaimniekiem nav pieejami mikrokredīti. Viņiem ir grūti dabūt labas sēklas un mēslojumu un spēt veikt ieguldījumus apūdeņošanā, ja viņi nespēj samaksāt naudu avansā. Tāpēc mēs priecājamies, ka mūsu priekšlikums par izmēģinājuma projektu attiecībā uz mikrokredītiem mazajiem lauksaimniekiem ir guvis plašu atbalstu, un mēs ticam, ka komiteja vēlas īstenot šo izmēģinājuma projektu.

Otrkārt, kas attiecas uz novērtējumu, mēs varam samierināties ar lielo kritiku par attīstības sadarbību šajās dienās. Lai gūtu atbalstu, mums ir jāizskaidro ne vien tas, ko bijām iecerējuši, bet jo īpaši tas, ko esam sasnieguši. Diemžēl komitejas ziņojumi joprojām ir ļoti orientēti uz nodomiem. Tāpēc mēs esam aicinājuši nodrošināt lielāku kapacitāti komitejā, lai uzlabotu rezultātu novērtēšanu. Mēs atzinīgi vērtējam Parlamenta atbalstu šiem priekšlikumiem.

Treškārt, priekšsēdētāja kungs, mēs turpinām argumentēt par to, ka ir jāpalielina budžets 4. sadaļai - ārvalstu izdevumiem. Ja mēs gribam īstenot mūsu ieceres un izpildīt mūsu pienākumus, kuri ir pamatoti attiecībā uz Kosovu, Tuvajiem Austrumiem u.t.t., kur galvenais jautājums nav tikai attīstības sadarbība, bet arī konfliktu risināšana, tad ir skaidrs, ka ir nepieciešams vairāk līdzekļu un lielāks elastīgums.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, man ir divi īsi komentāri. Es gribētu pateikties referentei par viņas darbu.

Attiecībā uz attīstības atbalstu es domāju, ka ir svarīgi norādīt uz to, ka, lai arī process, lai atrastu 1 miljardu eiro, bija ļoti smags, ir pozitīvi, ka Eiropa kaut ko dara, reaģējot uz problēmu. Tomēr ir jāatgādina, ka patēriņa preču cenas, tāpat kā enerģijas cenas, pašreiz ir kritušas, tāpēc ar šo 1 miljardu eiro vajadzētu izdarīt daudz vairāk, nekā mēs bijām cerējuši, ja tas tiktu atbilstoši izlietots. Es domāju, ka mums ir jābūt ciešai uzraudzībai, lai nodrošinātu, ka šī nauda nonāk tur, kur tas ir paredzēts un kur ir vislielākā nepieciešamība, proti, konkrētajās valstīs, ražojot pārtiku tajās vietās, kur tā var tikt ražota.

Mans otrais komentārs arī ir par lauksaimniecības nozari, bet tas vairāk attiecas uz nākotni, nekā uz šo konkrēto budžetu. Man ir zināmas bažas par tiem komentāriem, kurus ir sniegusi komisāre, par tā dēvēto izdevumu lauksaimniecībai pievienotās vērtības trūkumu. Es zinu, ka mums būs laiks, lai apspriestu šo jautājumu nākotnē, bet tām ir jābūt pamatīgām un aktīvām debatēm. Es uzskatu, ka Eiropas lauksaimnieku interesēm visvairāk atbilst kopēja politika, nevis tāda, kur dalībvalstis var izvēlēties un dot kādam priekšroku, jo zaudētāji būs pilsoņi attiecībā uz pārtikas kvalitāti un nekaitīgumu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Budžeta apstiprināšana vienmēr ietver pretrunu starp to, kas tiek sagaidīts, un realitāti. Šī budžeta shēma nav īpaši elastīga, un ir grūti pārdalīt līdzekļus. Lai gan tas parāda finansējuma stabilitāti attiecībā uz atsevišķiem pasākumiem, tas arī nozīmē to, ka ir grūti reaģēt uz pastāvīgi mainīgo realitāti.

Pašreizējais budžets, ņemot vērā pašreizējo situāciju, neatspoguļo daudzu Eiropas Parlamenta deputātu vēlmēs, kā, piemēram, nepieciešamību novērst pieaugošo ekonomisko krīzi vai finansēt jaunas tehnoloģijas, kuras tiktu izmantotas, lai uzlabotu vidi un cīnītos pret klimata pārmaiņām. Šis budžets neatbilst jauniešu, skolēnu vai studentu vēlmēm par finansiālo atbalstu jauniešu apmaiņas programmām, izglītības un ārzemju studiju pieejamībai.

Visbeidzot, es gribētu pateikt, ka secīgie budžeti un finanšu plāni ir bijuši vairāk vērsti uz iepriekšējo budžeta plānu un mērķu īstenošanas turpināšanu, nevis uz reaģēšanu uz pašreizējām un nākotnes problēmām. Tāpēc mums ir vajadzīgi regulāri finanšu plānu pārskati, jo septiņi gadi ir pārāk ilgs laiks attiecībā uz budžeta plānošanu.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu pievērsties jautājumam, kuru pirms īsa brīža izvirzīja mans Austrijas kolēģis Rūbig kungs. Mēs Eiropai tērējam mazāk nekā 1 % no Eiropas IKP un tajā pašā laikā prasām ES atrisināt arvien vairāk uzdevumu attiecībā uz arvien vairāk dalībvalstīm. Tas nav savienojami! Ņemot to vērā, ir patiešām neticami, ka mums daudzus gadus ir bijusi ekonomikas virzība - tāda, kas ir ietvērusi ne tikai mūsu līdzekļu taupīgu izlietošanu, bet būtībā arī to, ka finanšu ministri ir atprasījuši naudu un gada beigās novirzījuši to savu valstu budžetos.

Ir pietiekami daudz jaunu uzdevumu, kuriem mums ir jātērē mūsu nauda. Ir arī uzdevumi, kuriem mēs patiešām gadiem ilgi neesam piešķīruši pietiekamus budžeta līdzekļus. Ir ievērojami jāpalielina izdevumi ES informācijas politikai, ja mēs patiešām vēlamies tuvināt Eiropas pilsoņus Eiropai. Ir ļoti daudzi uzdevumi studentu un praktikanču apmaiņas jomā, kuros Eiropa varētu iesaistīties.

Jutta Haug, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es gribu pateikties visiem deputātiem, kuri ir piedalījušies diskusijā šajā Parlamentā, kuri ir uzstājušies, pat tad, ja vairākos gadījumos 2009. gada budžets bija tikai iemesls runai, nevis tās temats. Galvenokārt es gribu pateikties tiem deputātiem, kuri ir palikuši ar mums no sākuma līdz beigām un kuri piedalījās šajā diskusijā.

Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns, ar kuru mūs iepazīstinājusi Komisija, tika pieminēts daudzās runās, jo nomoka daudzu cilvēku prātus. Man atliek tikai atkārtot to, ko es esmu teikusi daudzas reizes iepriekš:

Eiropas dalībvalstu ekonomiku virzītājspēks ir ES kohēzijas politika. Tās patiešām pienācīga un godīga īstenošana dos mums iespēju virzīties uz priekšu un, bez šaubām, nozīmēs to, ka ekonomika neradīs mums tik lielas problēmas nākamgad. Protams, mums nepietiktu ar mūsu 116 miljardiem eiro maksājumus, bet viss Parlaments palīdzētu nodrošināt attiecīgos maksājumus budžeta papildinājumos un budžeta grozījumos.

Protams, tas, ko teica komisāre, ir taisnība: budžets vienmēr ir kompromiss. Šajā ziņā 2009. gada budžets neatšķiras no iepriekšējiem budžetiem. Mums bija jāpiešķir Padomei šie mazie maksājumi, Komisijai bija jāpiešķir mums pārdaļītē līdzekļi 700 miljonu eiro apmērā reģionālajai attīstībai, un mums bija jāsašaurina mūsu prioritātes. Tomēr mēs esam spējuši saglabāt daudzas no šīm prioritātēm: vairāk maksājumu rīcībai, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām, vairāk maksājumu sociālajai dimensijai attiecībā uz vairāk un labāku darba vietu radīšanu, kā arī vairāk līdzekļu MVU atbalstam. Mēs to esam panākuši, un par to es esmu pateicīga visiem maniem kolēģiem deputātiem. Liels paldies!

(Aplausi)

Janusz Lewandowski, referents. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Tajā budžeta iedaļā, par kuru es esmu atbildīgs, vienīgā lieta, kas joprojām ir neskaidra, ir Lisabonas līguma nākotne, ar kuru tiek mainītas Parlamenta kompetences un kuram var būt ietekme uz budžetu. Ņemot vērā to, ka citas problēmas ir atrisinātas, es gribētu atbalstīt iepriekšējos runātājus, kuri ir pieprasījuši finanšu plāna pārskatu. Tas mums noteikti jau bija vajadzīgs pašreizējā plāna otrajā gadā, ja mēs gribam spēt finansēt Eiropas Savienības starptautisko mērķu sasniegšanu un saistību izpildi.

Ir arī zēl, ka samierināšanas procedūra ar Padomi noveda pie sarunām par miljoniem eiro laikā, kad neskaidrajā krīzes paketē ir apsolīti miljardi. Ņemot to vērā, šajā budžetā, kuru mēs rītdien, iespējams, apstiprināsim, būs vairāk izmaiņu nekā jebkad iepriekš.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Runātāji bija tik disciplinēti, ka mēs esam laikā pabeiguši, un tas budžeta disciplīnai nākotnē ir labs vēstījums.

Balsojums notiks rīt, ceturtdien, 2008. gada 18. decembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Gábor Harangozó (PSE), rakstiski. – Mums ir jābūt satrauktiem — saskaņā ar mūsu referentes minēto — par negatīvo ietekmi uz Eiropas pilsoņiem, kas izrietēs no pasaules ekonomikas lejupslīdes. Mums ir jo īpaši jāraizējas par visneaizsargātākajiem no mūsu pilsoņiem, par tiem, kuri, bez šaubām, no finanšu satricinājumu sekām cietīs visvairāk. Savienībai ir jāvelta lielākas pūles, lai atbalsta saņēmējiem valstīs atvieglotu piekļuvi pieejamajiem resursiem, ievērojot apstiprinātās daudzgadu finanšu shēmas 2007.–2013. gadam maksimālo apmēru, un tāpēc mums ir jo īpaši jāuzlabo un jāvienkāršo pasākumi, lai paātrinātu struktūrfondu un kohēzijas fondu īstenošanu. Patiesībā zemie maksājumu līmeņi kohēzijas politikas īstenošanā neatspoguļo faktiskās vajadzības, saskaroties ar pašreizējās ekonomiskās krīzes radītajām problēmām. Kohēzijas politika Savienībā ir vissvarīgākais solidaritātes instruments, un tās loma šāda mēroga globālās krīzes negatīvo seku novēršanā ir būtiska.

(Sēdi pārtrauca plkst. 10.50 un atsāka plkst. 11.30)

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

priekšsēdētājs

4. Fibromialģija (rakstiska deklarācija) (sk. protokolu)

*

* *

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Vakar daudzi apmeklētāji, kuri bija pieteikuši savu apmeklējumu, nevarēja iekļūt šajā Parlamentā. Es gribētu izteikt īpašu pateicību Parlamenta dienestiem, kuri, saskaroties ar policijas pretestību, mēģināja ielaist apmeklētājus. Tomēr policija to neatļāva, jo apmeklētāji bija ģērbti sarkanās jakās. Es nezinu, kurš baidās no sarkanām jakām. Vienam no mūsu kolēģiem deputātiem arī bija jānovelk sava jaka, lai viņu ielaistu Parlamentā.

Es gribētu lūgt, lai mēs policijai iesniegtu sūdzību, pasakot viņiem, ka kavēt apmeklētājus ir aizliegts. Es gribētu atkārtot to, ka Parlamenta dienesti mēģināja ielaist Parlamentā tos apmeklētājus, kuri bija pieteikuši savu apmeklējumu, bet policija to neļāva, neraugoties uz miermīlīgo uzvedību no apmeklētāju puses. Es lūdzu, lai mēs informētu policiju par to, ka nevajadzētu izrādīt Parlamentam šādu pretestību.

Priekšsēdētājs. – Liels paldies, *Swoboda* kungs! Mēs izskatīsim šo jautājumu. Paldies par jūsu runu!

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, paldies par iespēju uzstāties. Es tikai gribētu ļoti sirsnīgi sveikt *Mohamed Abdelaziz* kungu, Sahāras Arābu Demokrātiskās Republikas prezidentu un Polisario frontes ģenerālsēkretāru, un viņu pavadošo delegāciju. Viņi ir atgriezušies Parlamentā, lai atgādinātu mums par viņu iedzīvotāju tiesību un pašnoteikšanās nosargāšanas nozīmi.

Jens Holm, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Es runāju visas manas grupas vārdā. Mēs esam iebilduši pret to procedūru, kas tagad ir ierosināta. Mūsu referents *Wurtz* kungs jau ir minējis grupu referentu sanāksmē, ka tas ir pilnīgi nepieņemami. Balsojumam par klimata paketi, vienam no vissvarīgākajiem balsojumiem šogad, ir jānorit tādā pašā veidā kā visiem pārējiem balsojumiem. Tas ir nedemokrātiski un satraucoši, ka mēs nebalsojam par katru ziņojumu atsevišķi. Mums ir jābūt iespējai balsot par katru atsevišķo ziņojumu, un mums ir jābūt tiesībām iesniegt grozījumus, par kuriem mēs pēc tam balsojam.

Saplēsiet šo priekšlikumu un ļaujiet mums balsot par katru ziņojumu atsevišķi un balsot par iesniegtajiem grozījumiem. Paldies!

Priekšsēdētājs. – Ikvienam šajā Parlamentā ir tiesības paust savu viedokli, un izlemj vairākums.

Chris Davies (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs! Vakardienas piecu stundu ilgo debašu par klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu noslēgumā pārdomātu atbildi šim Parlamentam prezidentūras vārdā sniedza ministrs *J.-L. Borloo* un Komisijas vārdā komisāri *S. Dimas* un *A. Piebalgs*. Neskatoties uz to, ka šajās debatēs bija piedalījušies 50 vai 60 deputāti, viņi uzrunāja Parlamentu tikai četru deputātu sastāvā.

Es uzskatu, ka ar to tiek izrādīts zināms netaktiskums gan pret Komisiju, gan prezidentūru un tiek mazināta tā ietekme, kas ir šim Parlamentam. Es lūgtu jums kopā ar partiju līderiem izskatīt jautājumu par to, vai mums ir jāapsver sankcijas pret tiem deputātiem, kuri piedalās debatēs, bet nav apgrūtināmi ar atrašanos šeit, lai uzklautu atbildi no Komisijas un prezidentūras.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – *Davies* kungs! Būtībā es pilnīgi jums piekrītu, bet pārliecinieties, tostarp arī pārbaudot ar jūsu grupu, ka deputātu klātbūtne var tikt nodrošināta.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu izteikt vēl vienu lūgumu attiecībā uz vakardienas debatēm ar Francijas prezidentūru. Ir grupu priekšsēdētāji, kuriem šajās svarīgajās debatēs ir sakāmas svarīgas lietas, kas ir tikai pareizi un atbilstoši. Taču ir arī grupu priekšsēdētāji, vienmēr vieni un tie paši, kuri parasti pārsniedz sev atvēlēto laiku par vienu vai divām minūtēm.

Varbūt šo laiku varētu vienkārši atņemt no viņu grupām paredzētā laika, lai pēc tam nevajadzētu mainīt to, kas patiesībā bija pareizais sadalījums?

5. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir balsošanas laiks.

(Balsošanas rezultātus un detaļas sk. protokolā)

5.1. Atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšana (A6-0369/2008, Claude Turmes) (balsošana)

5.2. Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēma (A6-0406/2008, Avril Doyle) (balsošana)

– Pirms balsojuma:

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Mans pamatojums ir šāds: diemžēl par emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu (ETS) nenotika nekādas plenārsēdes debates, kuru iznākumu mēs būtu varējuši apspriest trīspusējās sarunās. Trīspusējā dialoga sarunas, pamatojoties tikai uz Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu, Parlamentam nav reprezentatīvas. Tagad mums ir paredzēts apstiprināt grozījumus Komisijas priekšlikumā, bet kas mums būtu jāizlemj par šodienas identisko sakritību ar Padomes dokumentu? Nav neviena grozījuma, kuru būtu izdarījis Parlaments, pat ne komats. Kas ir par iemeslu šim laika trūkumam? Galu galā mēs runājam par laika posmu no 2013. gada.

Ar priekšlikumu par ETS pašreizējā veidā mēs neizvairīsimies no neatbilstībām un strauji pieaugošām izmaksām. Jautājums par emisiju kvotu tirdzniecību attiecībā uz nākamajiem gadiem, ja ne desmitgadēm, ir vissvarīgākais rūpniecības politikas lēmums. Mēs neesam gatavi nodot mūsu demokrātiskās koplēmuma tiesības Parlamenta garderobē. Galu galā, par ko daudzi deputāti šajā Parlamentā ir ar sekmēm cīnījušies gandrīz 30 gadus? Vai viņi ir cīnījušies par to, lai redzētu, ka klimata politika ar vienkāršotu procedūru gandrīz pilnībā atstāta Padomes ziņā? Kā vēlēs parlaments mēs gribam piedalīties demokrātiskās debatēs un darīt to, īpaši ņemot vērā mūsu rīcības sekas. Liels paldies!

(Priekšlikums tika noraidīts)

5.3. Kopīgi centieni siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai (A6-0411/2008, Satu Hassi) (balsošana)

5.4. Ģeoloģiskā oglekļa dioksīda uzglabāšana (A6-0414/2008, Chris Davies) (balsošana)

5.5. Autotransporta līdzekļos un iekšējo ūdensceļu kuģos lietojamās degvielas radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju kontrole un samazināšana (A6-0496/2007, Dorette Corbey) (balsošana)

5.6. Emisijas standarti jauniem pasažieru automobiļiem (A6-0419/2008, Guido Sacconi) (balsošana)

- Pēc balsojuma:

Avril Doyle, referente. – Priekšsēdētāja kungs! Kā referente es būtu gribējusi uzstāties pirms balsojuma par manu ziņojumu, bet es pateicos jums par iespēju tagad uzstāties, jo mūsu visu dēļ ir svarīgi, lai tiktu pateiktas vairākas lietas.

Iespējams, ir viens jautājums, kas šorīt mūs visus šeit, šajā sēžu zālē, varētu vienot, un tas ir par to, ka ar panāktajām vienošanām pirmajā lasījumā netiek turēta godā ne Parlamenta procedūras ievērošana, ne likumdošanas būtība, jo īpaši tad, kad jautājums ir ļoti sarežģīts un tehnisks.

(Aplausi)

Tāpēc vienošanām pirmajā lasījumā ir jābūt retām – kā izņēmumam –, un tikai ārkārtas gadījumi ir pilnīgi jāārkārtas reakciju.

Mans otrais ar procedūru saistītais jautājums ir tas, ka nav nekādu juridisko normu par valstu vadītāju piedalīšanos koplēmuma procedūrā.

(Aplausi)

Ievērojot to, ka ar klimata paketi saistītie aspekti bija pagājušās nedēļas sammita sanāksmes darba kārtībā, kā arī šā sammita prasību par to, lai jebkuri ar ES ETS saistīto grozījumu turpmākie precizējumi būtu pieejami to izskatīšanai turpmākajos sammitos, nākamajās trīspusējās sarunās sestdienas rītā Briselē, es, visiem “ēnu” referentiem to pilnībā atbalstot, papildināju savu ziņojumu ar jaunu apsvērumu — pēc šīs augstākā līmeņa sanāksmes —, kuru pēc tam sestdienas pēcpusdienā akceptēja Pastāvīgo pārstāvju komiteja (COREPER). Šajā apsvērumā tika akcentēts ES ETS tiesību aktu unikālais un mainīgais raksturs, bet tajā tika minēts, ka šo apspriešanos ar valstu un valdību vadītājiem nekādā gadījumā nedrīkst izmantot kā precedentu attiecībā uz jebkuriem citiem tiesību aktiem.

Tas ir bijis ļoti plašs likumdošanas process. Es gribētu pateikties komisāram *Dimas* un viņa komandai, ministram *Borloo* un viņa komandai, paužot īpašu pateicību vēstniekam *P. Léglise-Costa* par milzīgo viņa paveikto darbu. Es gribētu pateikties Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas darbiniekiem — un atļaujiet man izcelt *Virpi Köykkä* par viņas cītīgo darbu —, visiem mūsu grupas darbiniekiem, manai personīgajai palīdzībai *Kavi* par viņas nenogurstošo darbu, bet galvenokārt maniem kolēģiem “ēnu” referentiem un viņu darbiniekiem par ļoti labo šajā sadarbībā paveikto darbu.

(Aplausi)

Miroslav Ouzký, *Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas pārstāvis*. – (CS) Es gribētu izmantot šo iespēju gandrīz gadu ilgušā darba noslēgumā, lai arī pateiktos visiem dalībniekiem. Es īpaši gribētu pateikties referentiem un “ēnu” referentiem. Es neatkārtošu to, ko ir teikusi referente *Avril Doyle*. Patiešām ārkārtas situācijai ir nepieciešami ārkārtas pasākumi, un Francijas prezidentūra ir pielikusi patiešām ārkārtīgas pūles, lai panāktu kompromisu. Es esmu stingri pārliecināts, ka tas, ka pret klimata paketi izjūt nepatiku gan vairāk, gan mazāk godkārtīgie, ir pierādījums tam, ka kompromiss patiešām ir panākts.

Priekšsēdētājs. – Liels paldies! Dāmas un kungi! Es ceru, ka es runāju visu šeit klātesošo vārdā, sakot, ka Eiropas Parlaments ir bijis ļoti pretimnākošs Padomei, un arī oficiāli paziņojot to, ka tam veidam, kādā mēs esam pieņēmuši lēmumu par šo jautājumu, ir jābūt izņēmumam, nevis normai, un ka turpmāk mums šeit principā ir jāuzstāj uz pirmo lasījumu, lai noskaidrotu Parlamenta nostāju.

(Aplausi)

5.7. Darba laika organizēšanas aspekti (A6-0440/2008, Alejandro Cercas) (balsošana)

- Pēc balsojuma:

Alejandro Cercas, *referents*. – (ES) Ļoti īsi, priekšsēdētāja kungs! Vispirms es gribētu pateikties visiem maniem kolēģiem deputātiem un apsveikt viņus par šo triumfu, kas pienākas visām grupām šajā Parlamentā. Tā ir visa Parlamenta uzvara.

(Aplausi)

Man ir jāpateicas diviem miljoniem Eiropas ārstu un miljoniem medicīnas studentu par viņu paveikto darbu, un man ir arī jāpateicas Eiropas Arodbiedrību konfederācijai un visām dalībvalstu arodbiedrībām, kuras ir tik smagi strādājušas.

Priekšsēdētāja kungs! Ir svarīgi atgādināt Padomei, ka šis nav kavēklis, bet drīzāk iespēja labot nepareizu lēmumu. Tai tas ir jāparedz kā iespēja tuvināt mūsu darba kārtību pilsoņu darba kārtībai. Mums ir jāprasa Komisijai uzgērbt tās šķirējtiesneša tērpu un novilkt Padomes kreklus, ko tā ir valkājusi šos pēdējos trīs gadus. Kad tā būs uzņēmusies savu šķirējtiesneša lomu, sāksim saskaņošanu, lai darba un ģimenes dzīves apvienošana līdz ar sociālu Eiropu varētu kļūt par realitāti.

(Skaļi aplausi)

Jan Andersson (PSE). – (SV) Es gribētu sirsnīgi pateikties *Alejandro* un visiem pārējiem, kuri ir strādājuši pie šā jautājuma. Es šodien šeit neredzu Padomes pārstāvjus. Mēs esam mēģinājuši uzsākt sarunas ar Padomi, bet viņi nav vēlējušies sanākt pie sarunu galda. Tagad mēs šeit, Parlamentā, redzam lielu vairākumu. Tagad sanāksim pie sarunu galda, lai mēs varētu sagatavot labu Darba laika direktīvu. Tagad mēs zināsim Parlamenta viedokli, kas pausts ar lielu balsu vairākumu.

5.8. Ceļu satiksmes drošības noteikumu pārrobežu piemērošana (A6-0371/2008, Inés Ayala Sender) (balsošana)

6. Oficiāla sveikšana

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Es gribētu lūgt, lai jūs arī piedalītos svinīgajā ceremonijā pēc īsa brīža, jo tas ir pareizi un pienācīgi, ņemot vērā mūsu viesus, Saharova balvas laureātus. Pirms sēdes pārtraukšanas - uz pāris minūtēm, līdz ieradīsies mūsu viesi, es vēlos sveikt Sīrijas parlamenta delegāciju, ko vada *Suleiman Haddad* kungs, Sīrijas Tautas Asamblejas ārlietu komisijas priekšsēdētājs, kurš šeit ir sakarā ar desmito EP un Sīrijas starpparlamentāro sanākumi. Es ļoti sirsnīgi sveicu mūsu Sīrijas viesus!

Man ir jāsaka, ka šī vizīte notiek labvēlīgos apstākļos. Asociācijas nolīgums starp Sīriju un ES nesen tika parafēts, un tas ir jāiesniedz Eiropas Parlamentam pēc iespējas drīzākai apstiprināšanai.

Eiropas Parlaments ir pārliecināts, ka Sīrijai var būt pozitīva loma Tuvajos Austrumos un jo īpaši Vidusjūras savienībā. Es delegācijai novēlu patīkamu uzturēšanos Strasbūrā un auglīgu viedokļu apmaiņu, kas mūsu attiecībām var nākt tikai par labu. Es vēlreiz ļoti sirsnīgi sveicu jūs!

Ar šo es pārtraucu šo sēdi uz pāris minūtēm, un pēc brīža mēs atkal tiksimies, lai piedalītos svinīgajā sēdē.

(Sēdi pārtrauca plkst. 12.05 un atsāka plkst. 12.15.)

7. Saharova balvas pasniegšana – divdesmitā gadadiena (svinīgā sēde)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Svinīgā sēde ir atklāta.

Dāmas un kungi! Lūdzu, sagaidiet šādus Saharova balvas laureātus:

1990. gads: *Aung San Suu Kyi*, kuru pārstāv *Zoya Phan*

1991. gads: *Adem Demaçi*

1992. gads: *Las Madres de la Plaza de Mayo*, kuru pārstāv *Hebe Pastor de Bonafini*

1993. gads: *Oslobođenje*, kuru pārstāv *Lidija Korać*

1994. gads: *Taslina Nasreen*

1995. gads: *Leyla Zana*

1996. gads: *Wei Jingsheng*

2000. gads: *¡BASTA YA!*, kuru pārstāv *José María Alemán Amundarain*

2001. gads: *Dom Zacarias Kamwenho*

2002. gads: *Oswaldo José Payá Sardiñas*, kuru pārstāv *Adam Mascaró Payá*

2004. gads: *Baltkrievijas Žurnālistu asociācija*, kuru pārstāv *Zhanna Litvina*

2005. gads: “Dāmas Baltā”, kuras pārstāv *Blanca Reyes*, arī

Hauwa Ibrahim, kā arī

“Reportieri bez robežām”, kurus pārstāv *Jean-François Julliard*

2006. gads: *Aliaksandr Milinkevich*

2007. gads: *Salih Mahmoud Mohamed Osman*.

Lūdzu, sagaidiet *Elena Bonner*, kura pārstāv netaiķi Dr. *Andrei Sakharov*.

(Ilgstoši aplausi)

Priekšsēdētājs. – *Bonner* kundze, Eiropas Parlamenta Saharova balvas par domas brīvību laureāti, komisāre *B. Ferrero-Waldner*, dāmas un kungi, es vēlos šodien teikt - dārgie draugi! Šodiena Eiropas Parlamentam nav parasta diena: šī ir diena, kad mēs aicinām iegaumēt Eiropas Savienības pamatnozīmi: darbs, lai panāktu mieru, progresu un cilvēktiesību ievērošanu, kam par piemēru ir Saharova balvas laureāti. *Andrei Sakharov* vārdiem runājot: “Ir neiespējami sasniegt vienu no šiem mērķiem - miers, progress un cilvēktiesību ievērošana -, ja abi pārējie mērķi tiek ignorēti.”

Mēs esam šeit sapulcējušies šodien, 20 gadus pēc tam, kad Saharova balva tika pasniegta pirmo reizi, un pāris dienas pēc Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas pieņemšanas sešdesmitās gadadienas, lai godinātu vairākus īpaši drosmīgus vīriešus un sievietes — cilvēktiesību aktīvistus, juristus, žurnālistus, reliģiskos līderus, kā arī organizācijas —, kuri cīnās par cilvēktiesībām ar drosmi, apņēmību un degsmi. Mēs arī parādām cieņu sievietēm, mātēm un ģimenēm, kuras cīnās par tuvinieku tiesībām.

Es gribētu īpaši sveikt visus iepriekšējo gadu Saharova balvas laureātus, kuri mūs šodien ir pagodinājuši ar savu klātbūtni. Mēs ceram strādāt pat vēl ciešāk kopā ar jums visiem saistībā ar Saharova tīklu, par kura izveidi mēs vakar parakstījām un pieņemām lēmumu. Ir daži laureāti, kuri šodien būtu gribējuši būt ar mums, bet - man par lielu nožēlu - viņi to nevar, „pateicoties” viņu valstu diktatoriskajiem režīmiem. *Aung San Suu Kyi* joprojām atrodas ...

(Aplausi)

... mājas arestā Birmā/Mjanmā. *Oswaldo Payá* un “Dāmu baltā” pārstāvēm *Laura Pollán* un *Berta Soler* Kubas varas iestādes aizliedza pamest valsti, kaut arī visas nepieciešamās procedūras tika uzsāktas pirms vairāk nekā diviem mēnešiem. Šis aizliegums skaidri parāda to, kādos apstākļos ir spiesti darboties demokrātiskie spēki Kubā. Šajā saistībā es gribētu pateikt to, ka tas neatbilst ne nesen atsāktā politiskā dialoga garam, ne sadarbībai starp Kubu un Eiropas Savienību.

(Aplausi)

Andrei Sakharov īpaši pagodināja Eiropas Parlamentu, kad pirms vairāk nekā 20 gadiem viņš šim Parlamentam puda pateicību par tā lēmumu nosaukt šo balvu viņa vārdā un deva savu piekrišanu. *Andrei Sakharov* bija taisnība, saskatot šo balvu kā pamudinājumu visiem tiem, kuri visā pasaulē ir apņēmušies cīnīties par cilvēktiesību lietu.

Es tagad vēlos no visas sirds sveikt šajā Parlamentā *Elena Bonner* meitu *Tatiana*: mēs priecājamies jūs šeit uzņemt, *Tatiana*!

1988. gadā, kad šī balva tika pasniegta pirmo reizi, tās laureāts *Nelson Mandela* atradās cietumā. Tajā pašā gadā *Andrei Sakharov* šeit tika nolikts tukšs krēsls, tāpat kā šodien tukšs krēsls ir nolikts *Hu Jia*. Tagad, tāpat kā toreiz, mēs parādām cieņu šiem cilvēkiem par viņu varonīgo apņemšanos - par spīti viņu piespiedu prombūtni. Tagad, tāpat kā toreiz, autoritārie režīmi ļaunprātīgi izmanto savas pilnvaras un mēģina apklusināt tos, kuri cenšas izmantot savas domas un vārda brīvības pamattiesības. Tagad, tāpat kā toreiz, apspiedēji cieš neveiksmi savos mēģinājumos apklusināt šīs drosmīgās balsis.

Šodien mēs uzklausi sim divas ārkārtīgi drosmīgas sievietes, kuras abas ir sievas un mātes, kas veltījušas savu dzīvi, lai panāktu brīvību savās valstīs, un tādejādi pārstāv miljoniem cilvēku cerības viņu valstīs un visā pasaulē.

Bonner kundze! Jūsu darbs, lai panāktu brīvību jūsu vīram *Andrei Sakharov* un jūsu valstij, veicināja vēsturiskas pārmaiņas Eiropā, kuras bija priekšnosacījums centieniem, lai atkal apvienotu mūsu kontinentu. Es nekad neaizmirsīšu, kā jūs mani uzņēmt savā Maskavas dzīvoklī pēc tam, kad biju apmeklējis jūsu vīra kapu 1990. gada februārī; tā bija aizkustinoša pieredze. Ir brīnišķīgi redzēt jūs šodien šeit, Eiropas Parlamentā.

Mēs zinām tās pūles, kas jums bija jāpieliek, lai šodien būtu ar mums. Es esmu pārliecināts, ka jūs zināt to, cik ļoti mani kolēģi deputāti novērtē jūsu klātbūtni. Mēs vēlreiz sveicam arī jūsu meitu *Tatiana*, kura ir izdarījusi ļoti daudz, lai palīdzētu jums un mums saglabāt dziļi cilvēcisko un cienījamo jūsu vīra mantojumu. Es gribētu lūgt jums uzrunāt mūs pēc šīs apbalvošanas ceremonijas nākamās daļas.

Dāmas un kungi! Drosme un pašuzupurēšanās vienmēr ir bijušas izšķirošas attiecībā uz cilvēktiesību attīstību gadsimtu gaitā. *Hu Jia* lēmums pāris vārdos uzrunāt mūsu Cilvēktiesību apakškomitejas sanāksmes dalībniekus bija šīs lielās drosmes piemērs. Vēstījums, kuru viņš mums šodien nodos ar savas sievas *Zeng Jinyan* starpniecību, ir tikpat pašreizējā rīcība. Mūsdienu kiberdisidentus — no kuriem viena ir *Zeng Jinyan* — var pielīdzināt padomju disidentiem, kuri savā laikā komunicēja un panāca ieklausīšanos savās idejās ar pagrīdes literatūras starpniecību.

2008. gada Saharova balvas laureāts *Hu Jia* tika izvirzīts kā apslāpēto balsu Ķīnā un Tibetā pārstāvis, bet šodien mēs dzirdēsim vienu no šīm balsīm. Es esmu pārliecināts, ka kādu dienu mēs varēsim dzirdēt Eiropas Parlamenta sēžu zālē arī paša *Hu Jia* balsi.

(Aplausi)

Es tagad gribētu lūgt atskaņot pirms pāris dienām no *Hu Jia* sievas *Zeng Jinyan* saņemto ziņu.

Zeng Jinyan, Hu Jia sieva. – Dārgie draugi! Es esmu *Hu Jia* sieva *Zeng Jinyan*. *Hu Jia* pašlaik atrodas cietumā un tāpēc nevar ierasties uz šo ceremoniju, lai saņemtu savu Saharova balvu.

Man nav pases, tāpēc arī es nevaru atbraukt uz Eiropu, lai piedalītos Saharova balvas divdesmitajai gadadienai veltītajā ceremonijā. Mums ir ļoti žēl par to.

Labās ziņas ir tās, ka 2008. gada 10. oktobrī *Hu Jia* tika pārvests no Čaobajas cietuma Tiandzjiņā uz Pekinas pilsētas cietumu un ka apstākļi, kādos viņš tiek turēts, ir uzlabojušies. Kas attiecas uz viņa veselības stāvokli, viņš izskatās mazliet labāk. Šķiet, ka viņš jūtas nedaudz labāk nekā Čaobajas cietumā.

Tomēr viņam mēneša laikā bija divas asins analīzes, un mēs nezinām, kādi ir šo analīžu rezultāti. Lai gan mēs to lūdzām, analīžu rezultāti ģimenei nav iedoti. Šī rīcība satrauc mūs. Tā mums liek baidīties no tā, ka viņa ciroze ir saasinājusies.

Es apmeklēju *Hu Jia* Pekinas pilsētas cietumā 2008. gada 21. novembrī. Pirms mūsu tikšanās cietuma vadība mūs abus atsevišķi brīdināja par to, ka mums ir aizliegts runāt par viņam piešķirto Saharova balvu.

Tāpēc mana apmeklējuma laikā neviens no mums nevarēja runāt par šo balvu. Mēs nevarējām to apspriest arī ar vēstules starpniecību, jo visa mūsu sarakste tiek pārbaudīta. Pat tad, ja mēs tikai paužam viedokli par sociālo parādību vai ja *Hu Jia* runā par cietumu, kad cietuma vadība nav ar to apmierināta, mūsu vēstules tiek konfiscētas vai *Hu Jia* tiek atdotas atpakaļ viņa vēstules. Mēs ļoti ceram, ka varēsim sazināties normālākā veidā, bet pagaidām tas ir ļoti grūti.

2008. gada oktobra beigās vai novembra sākumā - es neesmu īsti droša - kad tas notika, valsts drošības policijas amatpersonas pateica *Hu Jia*, ka viņš ir ieguvis Saharova balvu.

Un, kad es 21. novembrī redzēju viņu, tad varēju just, ka viņš par to ļoti priecājas. Es zinu, ka *Hu Jia* par to runāja ar savu māti un policistiem. Šie aptuveni ir viņa vārdi:

"Iespējams, Eiropas Parlaments domāja to darbu, kuru es paveicu AIDS apkarošanas un vides aizsardzības jomā, jo tas, ko es paveicu attiecībā uz cilvēktiesībām, ne tuvu nebija pietiekami, un man būs jādivkāršo mani pūliņi".

Viņš arī teica, ka šī Saharova balva Ķīnai ir ļoti svarīga, un viņš bija pārliecināts - nākotnē izrādīsies, ka viņam bijusi taisnība. Protams, no mana personīgā viedokļa puses es ceru, ka viņš pēc iespējas drīzāk pārradīsies mājās. Kādreiz *Hu Jia* teica, ka viņš cer būt Ķīnas pēdējais ieslodzītais pārliecības dēļ, bet realitāte ir ļoti atšķirīga. Kopš viņa tiesas dienas 3. aprīlī ir bijuši citi apcietinātie, piemēram, *Huang Qi*, *Zeng Honglin* un *Chen Daojun*, kurus varas iestādes arestēja tāpēc, ka viņi publiski pauda savu viedokli. Daži no viņiem ir tiesāti, un viņiem ir piespriests cietumsods.

Tas parāda to, ka situācija uzskatu brīvības jomā joprojām ir nenoliedzami drausmīga un optimismam nav nekāda pamata.

Tomēr pat šajos apstākļos šobrīd Ķīnas sabiedrībā ir ļoti daudzi neparasti un labas gribas cilvēki, kuri pieliek daudz pūļu, lai atrastu veidu, kā pavēstīt par reālo situāciju Ķīnā un kā paust viņiem ļoti aktuālos uzskatus, un internets tam nodrošina ļoti interesantu platformu. Bet diemžēl dažreiz par to ir jāsamaksā ļoti augsta cena.

Taisnību sakot, dažreiz ar kāda drosmi nepietiek. Dažreiz tā cena, kas ir jāsamaksā, ir ļoti, ļoti augsta. Ir bijuši gadījumi, kad pēc tam, kad cilvēktiesību aktivisti, rakstnieki vai citi ir izmantojuši savu domu brīvību, viņu tuviniekus arī ir vajājusī policija, viņi ir zaudējuši darbu, vai viņiem noteikts mājas arests. Un vēl nopietnāk ir tas, ka daži ir pat tiesāti un atzīti par vainīgiem.

Hu Jia pašu kopš 2004. gada vairākas reizes policija bija nelikumīgi ar varu aizvedusi, neievērojot nekādu tiesisko kārtību. Viņu pastāvīgi izsekoja, un beigu beigās viņam tika piespriests cietumsods. Un mani, viņa sievu, bieži vajā policija.

Citi atrodas tādā pašā situācijā, piemēram, *Chen Guangchen* un viņa sieva, *Guo Feixiong* un viņa sieva, un pat viņu bērns, kuram ir liegtas viņa tiesības uz izglītību. Pateicoties daudziem lūgumiem no dažādām aprindām, *Guo Feixiong* bērni vēlāk varēja atgriezties skolā, kaut arī apstākļos, kas nav ļoti patīkami.

Visu šo iemeslu dēļ es gribētu respektēt to vēlmi, kuru daudzkreiz ir izteicis *Hu Jia*. Viņš bieži ir teicis, ka gribētu izveidot atbalsta tīklu, lai palīdzētu cilvēktiesību aktivistu ģimenēm. Lai sniegtu morālo atbalstu šīm ģimenēm, lai mazinātu to garīgo un dzīves radīto spiedienu, kuram viņi ir pakļauti. Lai viņi varētu būt pietiekami stipri, lai izturētu spiedienu no varas iestādēm aktīvākā un optimistiskākā veidā; kā arī, lai novērstu nežēlīgo izrēķināšanos ar ģimenēm.

Pašlaik es nevaru izdarīt īpaši daudz, bet es gribētu izmantot 50 000 eiro no *Hu Jia* Saharova balvas kā sākumkapitālu, lai izveidotu fondu cilvēktiesību aktīvistu ģimeņu atbalstīšanai un lai beidzot īstenotu to, ko *Hu Jia* vienmēr ir vēlējis.

Kāpēc tas darbs cilvēktiesību jomā, kuru veicis *Hu Jia*, ir tik grūts?

Es domāju, ka tas ir galvenokārt tāpēc, ka Ķīnas tiesiskā sistēma nav apmierinoša. Ir likumi, ir visādi panti un noteikumi, daži no tiem ir labi izstrādāti, bet tie netiek piemēroti.

Patiesībā situācija tiesiskuma jomā ir katastrofāla. Tiesu sistēma nav neatkarīga. Līdz 2004. gadam *Hu Jia* lielāko daļu no sava darba veltīja AIDS un vides problēmām. Viņš pavadīja daudz laika, strādājot šajā jomā pie kampaņām, kur cilvēkiem bija vajadzīgs, lai viņš īstenotu konkrētu rīcību.

Tad no 2004. gada policija viņam regulāri liedza pārvietošanās brīvību, un viņam nekas cits neatlika kā piedalīties cilvēktiesību kustībās no savām mājām, rakstot rakstus un publicējot ar šo jomu saistītus ziņojumus.

Es domāju, ka visu šo gadu laikā svarīgākā un interesantākā visās lietās, ko viņš darīja, bija viņa spēja vienmēr būt neatlaidīgam, sakot taisnību. Viņš nekad nepārtrauca rakstīt par to parādību, kuru viņš novēroja. Viņš nekad nepārtrauca aprakstīt vienu pēc otras visas tās patiesības, kuras Ķīnas plašsaziņas līdzekļi nevarēja pateikt. Viņš nekad nepārtrauca to visu publicēt tīmekļa vietnēs, lai sabiedrība varētu uzzināt par Ķīnas realitāti un saprast to.

Manuprāt, tas ir bijis viņa lielākais ieguldījums.

Ja jūs tagad lūkotos uz Ķīnu, jūs redzētu, ka visi runā, bet melošana ir ļoti plaši izplatīta. Tomēr ir cilvēki, kuri turpina savus patiesības meklējumus. Jo mūsu bērnu mācību grāmatas, mūsu laikraksti un raidorganizācijas, mūsu bibliotēkas, visi šie dokumenti un lietas - tas viss atgādina to, ko jūs atradīsit romānā "1984". Tie ir rakstīti citā valodā, lai attēlotu neīstu realitāti.

Kāda ir patiesā situācija, īstā Ķīna? Mēs nezinām.

Tāpēc Ķīnā ir grupa domājošu cilvēku, tādu kā *Hu Jia*, kuri nekad nav pārtraukuši savus patiesības meklējumus. Bet *Hu Jia* ir samaksājis ļoti augstu cenu.

Mūsu bērns tagad ir tikai vienu gadu vecs. Šis ir ļoti svarīgs laika posms viņas dzīvē, bet *Hu Jia* nevar būt viņai līdzās. Man ir ļoti grūti par to runāt, bet es domāju...

Un vēl - *Hu Jia* vienmēr ir bijis ļoti optimistisks. Viņš teica, ka, pēc viņa domām, Ķīna pieredz visatvērtāko posmu tās vēsturē, ka ir jāizmanto šī iespēja efektīvāk veicināt taisnīgākas, brīvākas un demokrātiskākas sabiedrības izveidošanos Ķīnā.

Mēs patiešām varam to redzēt mūsu ikdienas dzīvē, kaut arī valdībai joprojām ir ļoti stingra kontrole pār plašsaziņas līdzekļiem un biedrošanās brīvību un, iespējams, pat vēl stingrāka kontrole saistībā ar jauno tehnoloģiju izmantošanu. Tomēr, no otras puses, pilsoniskā sabiedrība arī izmanto jaunās tehnoloģijas un to platformu, kuru nodrošina internets, lai aktīvi veicinātu godīgāku tiesu sistēmu un taisnīgāku sabiedrību, kā arī, lai pētītu un atklātu īsto Ķīnu.

Un arī, lai veiktu pilsoņu izglītošanu, izglītotu pilsoņus par cilvēktiesībām. Tā ir reāla cerība: neatkarīgi no tā, vai valdība to vēlas vai ne un vai augstākās amatpersonas Ķīnā vai ārpus tās atzīst to vai ne, Ķīna lielā ātrumā virzās uz atvērtu un demokrātisku sabiedrību.

Visbeidzot, es gribētu pateikt to, ka, lai kas arī notiktu, mums ir jāsaģlabā aktīva un optimistiska attieksme un jācenšas veicināt tiesiskumu Ķīnā, veicināt demokrātiju un brīvību Ķīnā.

Mēs ļoti ceram, ka drīz varēsim sveikt atvērtas Ķīnas dzimšanu. Mēs esam enerģijas pilni, lai Ķīna kļūtu par valsti, kurā valda miers.

Es gribētu no visas sirds pateikties mūsu Eiropas Parlamenta draugiem. Eiropas Parlaments no paša sākuma ir izrādījis interesi par *Hu Jia* lietu un ir pielicis ievērojamas pūles, lai panāktu brīvību *Hu Jia* un citiem Ķīnas cilvēktiesību aktīvistiem; tās ir pūles, kas jāciena.

Parlaments arī nekad nav pārtraucis pievērst uzmanību tam, ka brīvībai ir jākļūst par realitāti Ķīnas iedzīvotājiem. Paldies, liels paldies!

Es arī gribētu izmantot šo iespēju, lai pateiktos visiem tiem draugiem, kurus es nekad neesmu redzējusi. Ja jūs nebūtu mūs tik ilgi atbalstījuši, ja jūs nebūtu izrādījuši interesi par mūsu likteni, ja jūs nebūtu pastāvīgi uzmundrinājuši mūs, es domāju, ka mēs nekad nebūtu atraduši drosmi, lai stātos pretī tik smagai sociālajai realitātei.

Tas palīdz mums saglabāt cerību un turpināt mūsu centienus.

Es pateicos jums! Paldies jums par visiem tiem pūliņiem, kurus jūs esat uzņēmušies *Hu Jia* dēļ, manis un mūsu ģimenes dēļ. Paldies par jūsu pūliņiem cilvēktiesību aktivistu labā un par jūsu ieguldījumu Ķīnas sabiedrības progresā.

Paldies!

(Parlaments sveica runātāju ar ilgām ovācijām.)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Aizkustinošais paziņojums no *Zeng Jinyan*, kura to sniedza sava vīra *Hu Jia* vārdā, izraisīja ilgas ovācijas. Ļausim aizkustinošajai viedokļu apmaiņai, kas *Zeng Jinyan* nupat bija ar mums, palikt dziļā atmiņā.

Pirms es dodu vārdu *Elena Bonner*, es gribētu Eiropas Parlamenta vārdā pateikt šādu lietu: mēs Parlamentā vēlamies labas attiecības ar Ķīnu un piešķiram šīm attiecībām visaugstāko prioritāti. Ķīna ir liela valsts. Eiropai ir vajadzīga Ķīna, un Ķīnai ir vajadzīga Eiropa. Mēs paužam savu viedokli par cilvēktiesībām kā Ķīnas iedzīvotāju draugi, un mēs labi zinām to, cik daudz mēs kopā varam paveikt attiecībā uz mieru un progresu pasaulē. Cilvēktiesības nekad nedrīkst uzlūkot kā apdraudējumu kādai valstij, bet drīzāk kā individuālas, kolektīvas un vispārējas katra cilvēka, patiešām visu cilvēku, tiesības.

Bonner kundze, es tagad vēlos dot vārdu jums.

(Aplausi)

Elena Bonner, *Dr. Andrei Sakharov* atraitne (transkripcija, kuras pamatā ir tulkojums franču valodā) – (FR) Priekšsēdētāja kungs, paldies par doto vārdu! Man ir ļoti grūti uzstāties un runāt pēc šīs apbrīnojamās jaunās sievietes vārdu uzklausīšanas. Viņas dzīvībai un viņas nākotnei ir daudz draudu, un es domāju - mēs domājam, mēs visi, kuri sapulcējušies šajā sēžu zālē, lai pasniegtu Eiropas Parlamenta Saharova balvu, ka jūs esat izdarījusi visu, kas ir jūsu spēkos, visu, ko jūs varējāt izdarīt, lai vismaz aizsargātu *Hu Jia*, savu vīru, un arī savu bērnu, pret visu, kas viņiem draud.

Mēs apzināmies to, cik liela ir Ķīna un kāda ir vara, ko tā tagad tur savās rokās. Tomēr principā, kad ir apdraudētas cilvēktiesības, mums nekad nevajadzētu piekāpties. Mums nekad nevajadzētu piekāpties ne mazākajā mērā, nedz arī padoties, neskatoties ne uz ko, vienalga, arī saskaroties ar tādām problēmām kā finanšu krīze vai ekonomiskā krīze, no kuras mēs nesen esam izkluvuši, jo tas veido to pašu pamatu mūsu nākotnei un civilizācijai, ko cilvēktiesību un tādējādi cilvēces kopumā aizsargāšana.

Tas ir pats pamats mūsu nākotnei, un man ir jābūt godīgai: neraugoties uz draudzības jūtām, kuras mēs varam izjust, neraugoties uz tuvības sajūtu, kas man ir pret visiem cilvēkiem šeit, neraugoties uz Eiropas Parlamenta nostāju, Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas nostāju un uz šo asambleju pieņemtajām principiālajām nostājām, man ir jāteic, ka šī balva, Saharova balva, un tādi komentāri kā tie, kuri tika sniegti, ir sava veida vadmotīvs, kas atkārtojas, bet tam ir nepieciešami arī citi, pragmatiski lēmumi.

Ir svarīgi, lai minētie principi veidotu pamatu jebkurai darbībai, vienalga - saimnieciskai vai cita veida darbībai. Piemēram, jebkuram saimnieciskam lēmumam vai pat lēmumiem par dabas resursu izmantošanu ir jābūt balstītiem uz principiem. Sabiedrība nevar pastāvēt bez šiem principiem. Tā ir *Andrei Sakharov* galvenā tēze, galvenā paustā pārlicība, kura norādīja uz to, ka ir jādara tas, ko liek sirdsapziņa, un atbilstoši jārikojas.

Tagad es gribētu pievērsties citam tematam. Šodien mēs svinam gadadienu - šīs balvas pasniegšanas divdesmito gadadienu. Dažās valstīs cilvēki kļūst pieauguši 18 gadu vecumā, kamēr citās valstīs tikai 21 gada vecumā, un, kad cilvēki svin šo dzimšanas dienu, viņiem parasti tiek pasniegtas dāvanas. Kas attiecas uz mani, tad man jums ir dāvana, kuru es pati iesaiņoju. Patiesībā tas ir kaut kas no Krievijas. Es gribēju būt droša, ka to var atdot kā mazu dāvanu.

Tas ir tāds kā papiruss, kuru es atritinu jūsu priekšā. Tas arī mazliet līdzinās tam rullim, uz kura ir rakstīts Toras teksts. Jūs varat redzēt, ka uz tā ir saraksts ar 97 ierakstiem. Patiesībā tas ir visu Saharova balvas ieguvējiem pasniegto apbalvojumu saraksts, un es domāju, ka tad, kad jūs gribēsiet izskaidrot bērniem, kas bija *Andrei Sakharov*, nu jūs viņiem varēsiet parādīt šo rulli ar visu uz tā esošo informāciju un to, ko tas

simbolizē ar šīs balvas ieguvēju starpniecību, kuri ir tikuši pagodināti, kā atzinību saņemot šo balvu, kas nosaukta viņa vārdā.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Mēs jums no sirds pateicamies par jūsu paziņojumu, *Bonner* kundze, kuru jūs sniedzāt tik brīnišķīgā veidā. Dāmas un kungi! Pirms es slēdzu šo sēdi — un mēs priecājamies, redzot šeit ne tikai komisāri *Ferrero-Waldner*, bet arī komisāru *J. Figel* —, es lūgtu jums piecelties, lai apliecinātu mūsu solidaritāti ar visiem klātneesošajiem laureātiem, kuriem vēl aizvien ir jācīnās par savām tiesībām un kuriem tādēļ ir atņemta brīvība. Izrādīsim savu atbalstu nevis ar vienu minūti ilgu klusuma brīdi, bet ar vienu minūti ilgiem aplausiem, kas veltīti mieram, progresam un cilvēktiesībām, tam mantojumam, ko mums visiem atstājis *Andrej Sakharov*.

(Deputāti piecēlās un sarīkoja ilgstošas ovācijas kā apliecinājumu savai solidaritātei)

Es esmu ļoti pateicīgs visiem maniem kolēģiem deputātiem.

Ar to tiek noslēgts šis darba kārtības punkts.

(Sēdi uz dažiem mirkļiem pārtrauca)

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS

priekšsēdētāja vietnieks

8. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojuma skaidrojumi.

Ziņojums: Claude Turmes (A6-0369/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, atvainojiet, es jūs nedzirdēju. Manuprāt, balvas pasniegšanas ceremonija bija tik saviļņojoša, ka mēs vēl aizvien esam šā notikuma radītās bijības pārņemti.

Es atzinīgi vērtēju *C. Turmes* ziņojumu. Protams, atjaunojamie energoresursi ir galvenais līdzeklis, kas palīdzēs samazināt mūsu atkarību no fosilā kurināmā, taču, kā mēs esam konstatējuši, dažreiz risinājumi var radīt citas problēmas, un tieši šo jautājumu apsprieda sakarā ar debatēm par pārtikas un degvielas ražošanas konkurenci. Mums jāizstrādā stingri ilgtspējības kritēriji, un šajā saistībā mums jo īpaši jāpievēršas mežu apsaimniekošanai un kokmateriālu ražošanai, jo tos ļoti labi var izmantot kā atjaunojamās enerģijas avotus.

Es gribētu, lai mēs iespējami plašāk pievērstos efektīvai zemes izmantošanas politikai. Būtu ļoti svarīgi, ja mēs Eiropas Savienībā lauksaimniecības un enerģētikas nozares savienotu ar rūpēm par klimata pārmaiņām, taču līdzīgi mums ir jārīkojas arī pasaules līmenī. Tomēr es ļoti atzinīgi vērtēju un atbalstu šo ziņojumu.

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es nepārstāvu tos, kurus ir pārņēmusi histērija par enerģētiku un klimata pārmaiņām, tomēr atjaunojamo energoresursu apgūšanai ir jābūt augstākā mērā saprātīgai. Lai kā arī nebūtu, tai jābūt ekonomiski ilgtspējīgai. Tāpēc es galīgi neesmu pārliecināts par to, ka steidzamas vēja enerģijas ieguves dēļ tiek izvirzīti mērķi, kurus nevar sasniegt. Taču mans sākotnējais apsvērums attiecībā uz šo ziņojumu ir atbalstīt atteikšanos no agrodegvielas un pievērsties atkritumu biomasai, nevis pārtikai. Lauksaimniecības, sadzīves un rūpniecisko atkritumu pārvēršana enerģijā man vienmēr ir šķitis vissaprātīgākais no visiem atjaunojamo energoresursu jautājuma risinājumu veidiem. Tāpēc es pilnībā atbalstu trešās paaudzes enerģijas iegūšanu no atkritumu biomasas un biogāzes.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Klimata tiesību aktu kopums ir saprātīgs kompromiss, kas atbilst gan maniem priekšstatiem par šīs planētas resursu ilgtspējīgu apsaimniekošanu, gan arī saskan ar manu uzskatu, ka ir jāatbalsta Eiropas rūpniecības nozares konkurētspēja un nodarbinātība. Tas noteikti ir vēl viens solis uz priekšu, nevis atpakaļ. Šie tiesību akti neizraisīs apvērsumu, taču tik un tā tie rāda piemēru pārējai pasaulei. Pieņemot šo ziņojumu, mūdienu Eiropa par spīti pieaugošajai ekonomiskajai krīzei atkal balsos par to, ka uzņemas atbildību par Zemi, ko mēs nodosim nākamajām paaudzēm. Es piekritu tam, ka ir jāatsakās no agrodegvielām, kas nav veiksmīgs risinājums, bet to vietā jāpievēršas no biogāzes un biomasas iegūtas enerģijas ilgtspējīgai izmantošanai, kā arī tam, ka ir jāstimulē inovatīvu tehnoloģiju attīstība enerģijas saglabāšanas jomā, lai padarītu šo enerģiju iespējami ekonomiskāku un augstvērtīgāku. Biomasas ieguvei galvenokārt jāizmanto notekūdeņi, sadzīves un rūpnieciskie organiskie atkritumi, kā arī lauksaimniecības,

zivsaimniecības un mežsaimniecības nozaru radītie atkritumi. Mums ir jāizmanto noplicinātā augsne, kā arī jaunas nepārtikas un pārtikas izejvielas, kas nav dzīvnieku izcelsmes produkti, piemēram, aļģes.

Ziņojumi: Avril Doyle (A6-0406/2008), Satu Hassi (A6-0411/2008), Chris Davies (A6-0414/2008), Dorette Corbey (A6-0496/2007)

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Es gribētu paskaidrot, kāpēc es atbalstīju klimata tiesību aktu kopumā iekļauto tiesību akta priekšlikumu, proti, *A. Doyle, C. Davies, S. Hassi* un *D. Corbey* ziņojumus. Par šiem priekšlikumiem ir norisinājušās ilgstošas diskusijas un sarunas Padomes, ko pārstāvēja prezidentvalsts Francija, un Eiropas Parlamenta, ko pārstāvēja vairākuma politisko grupu referenti un ēnu referenti, starpā. Piemēram, sākotnējais priekšlikums būtu pilnībā iznīcinājis ne vien Čehijas, bet arī visas Eiropas ķīmijas rūpniecības nozari. Pagājušās nedēļas nogalē, pateicoties dalībvalstu un Eiropas Parlamenta deputātu abpusējai piekāpībai, tika panākts kompromiss. Dažādām rūpniecības nozarēm un dažādu pasākumu pakāpeniskai ieviešanai tika izstrādāti skaidri kritēriji. Tādējādi bija iespējams panākt kompromisu, saglabājot sākotnējos vērēnīgos mērķus vides aizsardzības jomā, vienlaikus nosakot rūpniecības nozares darbību neierobežojošus un labvēlīgus noteikumus.

- Ziņojums: Avril Doyle (A6-0406/2008)

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Es par *Doyle* kunga ziņojuma kompromisa variantu balsoju tāpēc, ka tajā ir ietvertas svarīgas direktīvas grozījumu vēstules. Es biju viens no tiem, kas iesniedza grozījumu vēstuli, ar kuru centralizētajai siltumapgādei tiktu piešķirtas bezmaksas kvotas, atbrīvojot to no klimata nodokļa. Tas ir svarīgs sasniegums, jo galvenokārt maznodrošinātās ģimenes izmanto centralizētās siltumapgādes pakalpojumus; tā ir sistēma, kas ir videi draudzīgāka nekā atsevišķi sildītāji. Es esmu gandarīts arī par to, ka arī koģenerācijas spēkstacijām ir piešķirtas bezmaksas kvotas siltuma ražošanai un dzesēšanai. Arī šis pavērsiens liecina par ekoloģisku domāšanas veidu. Arī citi darbības veidi līdzīgā veidā ir atbrīvoti no klimata nodokļa, taču tam tā nevajadzētu būt. Personīgi es būtu gribējis, lai šī direktīva būtu „zaļāka”, taču šis kompromiss ir labāks, nekā nekas.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu un ļoti atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, kas uzlabo emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu, un, jā, tas risina jautājumu par oglekļa noplūdi, it īpaši tāpēc, ka 2009. gadā par to nav noslēgts starptautisks nolīgums.

Šajā vispārējo klimata pārmaiņu laikmetā es vēlreiz gribu pievērsties jautājumam par mežsaimniecības nozari. Lai risinātu mežu izciršanas problēmu pasaulē, mums ir nepieciešama ļoti stingra rīcība Eiropas līmenī. Es atzinīgi vērtēju, ka šim nolūkam tiks novirzīti finanšu līdzekļi, jo pašlaik šis jautājums netiek risināts mēs visi raizējamies par to, taču trūkst saskaņotas rīcības. Es esmu bijis Brazīlijā, es zinu, kas notiek tur un citās valstīs, un, ja mēs šo jautājumu nerisināsim, visi mūsu centieni ES līmenī būs veltīgi.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, dokuments par siltumnīcefekta gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu nodrošina nepieciešamo atbalstu tehniskajiem pasākumiem, kuru mērķis ir beidzot samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju apjomu.

Ierosinātā tirdzniecības sistēma varētu veicināt nelikumības, kas varētu negatīvi ietekmēt tehniskajiem pasākumiem piešķirto finansējumu. Piemēram, Polijā lēta energoekonomiskā spuldzīte parasti maksā apmēram 5 zlotus. Sakarā ar enerģijas taupīšanas pasākumiem, kad cilvēkus mudina iegādāties šīs spuldzes, to cena tagad pārsniedz 10 zlotus. Tāpēc emisijas kvotu tirdzniecības sistēma ir jāizstrādā un jāuzrauga ļoti rūpīgi. Es neatbalstu šo direktīvu tās pašreizējā redakcijā.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Es atbalstu siltumnīcefekta gāzu emisiju bezmaksas kvotu pakāpenisku samazināšanu daudzām rūpniecības nozarēm. Man žēl, ka Padome iebilda pret šo kvotu pārdošanas ieņēmumu novirzīšanu samaksai par mājokļu apsildīšanu. Es novērtēju to, ka prezidentvalstij Francijai ir izdevies vienoties ar vecajām un jaunajām dalībvalstīm un panākt piekāpšanos attiecībā uz atskaites gadu, nosakot to līdz 2007. gadam. Es ar prieku atbalstīju šo kompromisu, kas ļaus sasniegt Kioto Protokolā noteiktos mērķus, vienlaikus ņemot vērā ekonomisko situāciju. Es gribētu, lai protokolā ierakstītu, ka es prasīju labot balsojumu par galīgo normatīvo rezolūciju, jo, lai gan es balsoju par šo rezolūciju, ekrānā kļūdaini parādījās sarkanā gaisma.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret šo direktīvu, jo es uzskatu, ka tas ir viens no vislielākajiem krāpšanas gadījumiem cilvēces vēsturē. Tas ir smieklīgs lēmums, kas balstās uz pilnīgi safabricētiem datiem, kam trūkst saprātīga zinātniskā pamatojuma un kas Eiropas Savienībai vien izmaksās vismaz miljardu dolāru.

Šo naudu, tā vietā, lai to iztērētu muļķīgā, pat stulbā veidā, varētu ieguldīt reālā cīņā par tīru, piemērotu vidi, par tīru gaisu, kā arī, lai izskaustu indīgās gāzes un nodrošinātu tīra ūdens piegādi, jo Eiropā dažkārt pietrūkst ūdens, un nākotnē tā krājumi aizvien vairāk samazināsies. Iztērējot šim projektam miljardu dolāru, mēs panāksim tikai temperatūras samazināšanos par 0,12 grādiem, kas ne mazākajā mērā neietekmēs klimata pārmaiņas. Šī ir ārkārtīgi smieklīga shēma, par ko Parlamentam būtu jākaunas.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, emisiju kvotu tirdzniecības sistēmai būs svarīgākā nozīme oglekļa dioksīda emisiju apjoma samazināšanas procesā. Jaunajās dalībvalstīs, to skaitā arī Polijā, šis vēl aizvien ir īpaši pretrunīgs temats, jo tās uzskata, ka rezultātu aprēķināšanai izmantotais pamatojums ir nepareizs. Patiesībā svarīgs ir ne vien 20 % rādītājs, bet arī atskaitešs gads, ko izmanto tā izskaidrošanai. Minētajā tiesību aktu kopumā ir noteikts 2005. gads, taču tās valstis, kas nepiekrīt šādi izvēlei, uzskata, ka pareizajam atskaitešs gadam vajadzētu būt 1990. gadam.

Pateicoties pārmaiņām ekonomikā, šajās valstīs jau ir ievērojami samazināts oglekļa dioksīda emisiju daudzums. Šajā laika posmā veiktie pasākumi ir prasījuši ārkārtīgas pūles un ir izmaksājuši ļoti dārgi. Tāpēc ir jāatzīst, ka ierosinātajam tiesību aktu kopumam trūkst objektivitātes un ka tajā nav ņemti vērā līdz šim panāktie emisiju apjoma samazinājumi un katras valsts ekonomiskais potenciāls; toties tā atbalsta atsevišķas ES vecās dalībvalstis.

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vācijas Kristīgo demokrātu savienības (CDU) Land grupas EP Bādenes-Virtembergas deputātu vārdā es vēlos paskaidrot balsojuma iemeslus. Mēs pilnībā atbalstām centienus būtiski samazināt, visticamāk, cilvēku izraisītās klimata pārmaiņas. Tomēr mēs neatbalstām kompromisu attiecībā uz ES emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu, par ko sarunās nedēļas nogalē vienojās valstu vai valdību vadītāji.

Steigā pieņemti tiesību akti un tieši tā tas notika nav pieņemami un ir nedemokrātiski, un ārkārtīgi steidzīgā likumdošanas procedūra un tas, ka Padomes dokumenti tika iesniegti tikai pirms dažām dienām, nozīmē to, ka, mūsaprāt, nebija iespējams veikt šo dokumentu lietpratīgu pārbaudi un izpēti, un tādējādi nebija iespējams ievērot pareizu likumdošanas procedūru.

Vēl jo vairāk nepieņemami tas ir, apzinoties, ka šie tiesību akti Eiropas pilsoņiem uzliks sevišķi smagu finanšu slogu. Saskaņā ar vairāku pētījumu datiem klimata un enerģētikas tiesību aktu kopums Eiropas ekonomikai un Eiropas sabiedrībai izmaksās apmēram EUR 70 līdz 100 miljardu, un pastāv risks, ka oglekļa emisiju dēļ visa rūpniecība kopumā tiks pārvietota uz citām pasaules daļām. Šāda mēroga tiesību aktu kopumu mēs nevarām pieņemt tik sasteigtā procedūrā. Tik svarīgi tiesību aktu priekšlikumi jāpieņem pakāpeniski, parastajā kārtībā un vairākos lasījumos.

Ziņojums: Satu Hassi (A6-0411/2008)

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Es balsoju par klimata tiesību aktu kopumu, lai gan ir grūti uzskatīt to par pilnībā pozitīvu kopumu. Šie tiesību akti neapšaubāmi ir progresīvi, tie novērš nepilnības un tiem nav līdzīgu aktu visā pasaulē. Tajā pašā laikā šajos tiesību aktos noteiktie mērķi neatspoguļo mūsu zinātnieku izvirzītos mērķus, lai atrisinātu cilvēces nozīmīgāko uzdevumu apturētu klimata pārmaiņas. Eiropas uzdevums ir izveidot sociālu un ekonomisku modeli, kas ļautu samazināt oglekļa emisiju apjomu, jo Eiropa ierindoja to valstu starpā, kam ir vislielākās jaunu tehnoloģiju attīstības iespējas. Taču tam ir vajadzīga nauda un saistoši tiesību akti. Pieņemot šo lēmumu, lielāka līdzekļu daļa aizplūdis ārpus Eiropas Savienības Tīras attīstības mehānismu veidā, jo mūsu tiesību aktos ir pārāk daudz izņēmumu, tajos ir pārāk daudz mehānismu brīvai rīcībai un pārāk maz obligātu noteikumu. Kopumā var teikt, ka, ņemot vērā to, ka mēs apzināmies savu atbildību un izprotam to, cik svarīgi uzdevumi mums jāveic, mēs dodamies pareizajā virzienā, taču neapmierinošā tempā. Un tāpēc es balsoju, apzinoties, ka mēs dodamies pareizajā virzienā, bet ne ar tādu ātrumu, lai nonāktu pie mērķa.

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Šo tiesību aktu galvenā problēma ir tāda, ka atsevišķas Centrāleiropas un Austrumeiropas valstis jau pagājušā gadsimta astoņdesmito gadu beigās ir ievērojami samazinājušas savus siltumnīcefekta gāzu emisiju apjomus. Taču atsevišķas Rietumeiropas valstis vēl pat divdesmit pirmā gadsimta sākumā lielā mērā palielināja šo emisiju apjomu. Tāpēc mēs prasījām atbilstīgu attieksmi un mūsu jau paveiktā darba atzīšanu. Mēs esam sasnieguši zināmu līmeni, taču ir jāsaprot, ka bez jauno dalībvalstu ieguldījuma klimata līdzsvars Eiropas Savienībā būtu daudz neapmierinošāks. Tādēļ vecajām dalībvalstīm būtu svarīgi piedalīties emisiju tirdzniecības sistēmā. Pirmkārt, daļa savas rūpniecības tām no ES jāpārvieta uz mazāk attīstītajām valstīm vai jānopērk no tām kvotas. Klimata aizsardzības labā un tādēļ, lai pieņemtu kopēju

Eiropas pieeju, mēs piekritām šim kompromisam. Tajā pašā laikā es saprotu arī vides aizstāvju bažas un ceru, ka drīzumā mēs tiesību aktos spēsim panākt stingrību.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, kā jūs zināt, emisiju tirdzniecības sistēma aptver tikai pusi no visa CO₂ apjoma. Es atbalstīju šo īpašo ziņojumu, jo ir jāiesaista arī citas nozares un jāpanāk, lai arī tās iesaistītos šajā procesā. Tātad īpašu uzmanību es gribu pievērst lauksaimniecībai, kas cīnās ar dažādām problēmām, tikai, manuprāt, mums jāatceras, ka lauksaimniecība nozīmē pārtikas ražošanu un mums tas jāņem vērā, uzstādot savas prasības šai nozarei.

Es uzskatu arī, ka lauksaimnieki ir atbilstīgi jāinformē par šo procesu, jo viņiem ir jāmaina sistēma, bet viņiem šajā jautājumā nav sniegta nepieciešamā informācija vai vadība. Mums jāveic plašāki pētījumi un tas jā dara dalībvalstīm par to, kā ar lauksaimnieku līdzdalību samazināt emisiju daudzumu lauksaimniecības nozarē. Tomēr es tikai gribētu brīdināt, ka neviena mūsu rīcība Eiropas Savienībā nedrīkstētu izraisīt pārtikas ražošanas apjoma samazināšanos, jo tad šo tukšumu aizpildīs imports no valstīm, kuru emisiju apjomu mēs varam ietekmēt ļoti minimāli.

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, mēs visi, kas atrodamies šajā Parlamentā, neatkarīgi no tā, vai jūs ticat globālās sasilšanas jēdzienam un draudiem zemeslodei, vai arī jūs tikai gribat samazināt gaisa piesārņošanu, piekritīsim, ka ir jāsamazina kaitīgo gāzu apjoms.

Taču atcerēsimies, ka 12 reizes gadā mēs pārceļam šo Parlamentu no Briseles uz Strasbūru, nemaz nerunājot par tām iestādēm, kas mums ir Luksemburgā. Šis process Eiropas nodokļu maksātājiem izmaksā ne vien EUR 200 miljonus gadā, bet tā rezultātā izdalās arī 192 000 tonnas CO₂, ar ko varētu piepildīt 49 000 gaisa balonus. Eiropas Parlamentam šajās debatēs beidzot patiešām ir jāpastādina šīs gaisa emisijas un jāpārtrauc šis farss, kas notiek Briselē, Strasbūrā un Luksemburgā. Beidzot ir jāpārtrauc šī liekulība!

Ziņojums: Chris Davies (A6-0414/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu šo ziņojumu, lai gan uz to mums, iespējams, vajadzētu raudzīties ar zināmām bažām, jo patiesībā tas nav risinājums. Šis ir pagaidu pasākums, lai gan mums nav citas izvēles, kā attīstīt CO₂ uzglabāšanu, jo arī turpmāk mēs ražosim CO₂.

Notikumu gaita ir atkarīga no tā, cik daudz līdzekļu mēs ieguldīsim šīs jomas pētniecībā. Es zinu, ka pastāv viedoklis, ka ekonomikas lejupslīdes laikā ieguldījumi enerģētikas jautājuma un klimata pārmaiņu risināšanā patiešām dos peļņu, rezultātus un darbu. Manuprāt, tieši šai jomai mums vajadzētu veltīt galveno uzmanību. Tātad, lai gan šis nav pilnīgi „zaļš” risinājums, tas tomēr ir daļa no risinājuma.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, raugoties no tehniskā viedokļa, oglekļa dioksīda ģeoloģiskā uzglabāšana un savākšana noteikti ir ļoti interesants izaicinājums.

Tomēr šīs tehnikas progress izmaksās ļoti dārgi un prasīs milzīgu enerģijas daudzumu. Šobrīd, kad uzņēmumi cīnās ar ekonomiskās krīzes radītām milzu grūtībām, šķiet, ka visi mūsu resursi būtu jāvelta enerģijas taupības pasākumiem un vidi saudzējošu spēkstaciju modernizācijai un celtniecībai, kas nevis uzglabās oglekli, bet gan iespaidīgi samazinās CO₂ emisiju daudzumu un neradīs papildu izdevumus. Līdzīga tehnoloģija Eiropā jau ir izmēģināta un pārbaudīta. Ņemot vērā pašreizējo situāciju, es neatbalstu izdevumus oglekļa ģeoloģiskajai uzglabāšanai.

Ziņojums: Dorette Corbey (A6-0496/2007)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es nevaru gari runāt, un man jāizmanto šī izdevība, lai pateiktu, ka iemeslus, kādēļ es balsoju par šiem ziņojumiem, paskaidroju tāpēc, ka šeit zālē ir daudzi no mums, kam bija liegta iespēja runāt par klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu. Mūsu vienīgā iespēja tikt uzklaušītiem šajā Parlamentā bija palikt šeit un paskaidrot balsojuma iemeslus, tādēļ es lūdzu, lai jūs izturētos iecietīgi.

Es centīšos iekļauties man paredzētajā laikā par šo īpašo jautājumu. Mēs zinām, ka mums ir jāsamazina autotransporta radītais emisiju daudzums. Manuprāt, šajā ziņā jau ir paveikts diezgan daudz, jo ir palielināties sabiedrības apziņas līmenis. Stimuli, kas mudina pievērsties efektīvākai degvielas izmantošanai un samazināt autotransporta radīto emisiju daudzumu izpaužas „negatīvo stimulu” veidā, ar lielākiem nodokļiem apliekot automobiļus, kas izdala vairāk kaitīgo gāzu un kas neefektīvi izmanto degvielu. Šādi pasākumi jau ir ieviesti dažās dalībvalstīs. Varbūt šis ceļš ved uz panākumiem.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, izstrādājot siltumnīcefekta samazināšanas politiku, nozīmīgs ir *Corbey* kundzes ziņojums par mehānismu ieviešanu siltumnīcefekta gāzu emisiju kontrolei un samazināšanai. Šīs gāzes lielāko postu nodara pilsētām, kur dzīvo 80 % iedzīvotāju.

Viens no risinājumiem būtu pāriešana uz videi draudzīgiem transporta veidiem, proti, transportlīdzekļiem, ko darbina elektrība, ūdeņradis, vai hibrīdveida transportlīdzekļiem. Ir jāatbalsta autobūves nozare, kas pašlaik cīnās ar grūtībām, lai tā varētu sākt šāda veida transportlīdzekļu masveida ražošanu. Šāds risinājums varētu krasi samazināt oglekļa emisiju apjomu.

Ziņojums: Guido Sacconi (A6-0419/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, mēs zinām, ka autotransports rada 12 % no kopējā CO₂ emisiju daudzuma, tāpēc es noteikti balsoju par šo ziņojumu, kur ļoti konkrēti ir risināts šis jautājums.

Es gribu atkārtot savu viedokli un uzsvērt, ka, lai gan mēs visumā atbalstījām šo klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu, es uzskatu, ka tā pieņemšana vienā lasījumā jāuzskata par pārsteidzīgu.

Tajā ir ļoti daudz konkrētu jautājumu, kuru sīkāka apspriešana komitejā, grupās un šajā Parlamentā būtu ļoti pozitīvs ieguvums. Es noteikti būtu izvēlējusies šādu pieeju.

Tomēr es saprotu, ka būtisks ir laika jautājums un ka mums vajadzēja pieņemt galīgo Eiropas Savienības nostāju 2009. gadam. Tomēr piekritīsim, ka šī nebija tā veiksmīgākā procedūra, taču, raugoties no praktiskā viedokļa, mums nebija daudz izvēles iespēju. Cerēsim, ka šie dokumenti pildīs savas funkcijas!

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Es atbalstīju to regulas par CO₂ emisiju daudzuma mazināšanu no vieglajiem automobiļiem redakciju, par ko vienojās sarežģītu trīspusēju sarunu gaitā. Uzlabojot dzinēju ražošanas tehnoloģijas, kā arī izmantojot videi draudzīgākas riepas, gaismas un modeļus, pakāpeniski varēs samazināt emisiju daudzumu, kas šobrīd ir 160 g CO₂ uz kilometru, līdz 130 g CO₂ uz kilometru. Vieglo automobiļu ražotājiem šī regula pieļaus nelielas atkāpes noteikto mērķu robežās. Tajā pašā laikā Parlaments neatlaidīgi pieprasa stingru naudas sodu piemērošanu kopīgi pieņemto noteikumu pārkāpumu gadījumos. Es gribētu teikt, ka es piekritu *Kamall* kungam. Žēl, ka dalībvalstis atsakās beidzot pārtraukt nevajadzīgo un tāpēc arī videi kaitīgo Eiropas Parlamenta pārvietošanos divpadsmit reizes gadā no Briseles uz Strasbūru.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, arī es atbalstu tādu automobiļu ražošanu, kuri patērē aizvien mazāk degvielas. Es atbalstu arī patēriņa ierobežojumu noteikšanu, taču tām ir jābūt reālām robežām. Es atturējos no balsošanas par šo ziņojumu, jo es uzskatu, ka nav pareizi noteikt naudas sodus līdz pat EUR 475 apmērā par tonnu CO₂, kas pārsniedz šīsniecīgās robežvērtības.

Ir daudz iespēju ar daudz zemākām izmaksām samazināt CO₂ daudzumu. Var uzskatīt, ka šajā gadījumā notiek īpaši augstvērtīgu automobiļu, ko ražo manā dzimtajā Bavārijā, vienpusēja diskriminēšana. Ievērojami zemākus izdevumus prasa ēku siltināšana, kas palīdz samazināt CO₂ daudzumu. Es pilnībā esmu nosiltinājis savu māju un gadā ietaupu 7000 litru šķidrā kurināmā – savā automobilī es nevaru ietaupīt tik daudz degvielas. Mums jāatrod pareizais ceļš, tāpēc es atturējos no balsošanas.

Ieteikumi otrajam lasījumam: Alejandro Cercas (A6-0440/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, man ļoti žēl, ka, neraugoties uz deputātu plašo atbalstu, mans pašiniciatīvas priekšlikums saglabāt brīvas svētdienas netika iekļauts balsošanai šajā zālē. Eiropa balstās uz kristīgām vērtībām – mēs īpaši rūpējamies par ģimenes aizsardzību, un svētdiena ir īpaša diena, kad var piekopt šīs vērtības. Šī direktīva būtu bijusi tieši īstais dokuments, kur patiešām atzīt svētdienu par brīvdienu visā Eiropā, tāpēc man ļoti žēl, ka tas nenotiks.

Otrkārt, es vēlos teikt, ka es noraidīju Padomes nostāju attiecībā uz Darba laika direktīvas skaidrojumu par darba laiku, kas tiek pagarināts, un dežūras laiku, kas netiek iekļauts darba laikā. Turklāt direktīvā ir arī milzum daudz izņēmumu, kas būtu mazinājuši Eiropas noteikumu ietekmi. Es priecājos, ka Parlamentam ir izdevies panākt sarunu uzsākšanu ar Padomi.

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Es gribētu paust savu gandarījumu par to, ka Eiropas Parlaments balso par atteikšanos no nepiemērošanas („opt-out”) klauzulas, kura ļauj dalībvalstīm pēc saviem ieskatiem neievērot noteikto 48 stundu darba nedēļu.

Darbiniekiem un darba ņēmējiem nepiemērošanas klauzula nav izdevīga, jo tā rada iespēju negodīgu rīcībai, pārmērīgai izmantošanai un kaitē cilvēku veselībai. Mēs esam vienas Eiropas Savienības locekļi, un likumi

ir jāpiemēro visiem vienādi. Mēs nevaram paaugstināt mūsu konkurētspēju uz darba ņēmēju veselības un dzīvības rēķina. Parlamentam ļoti skaidri ir jāpaziņo Eiropas pilsoņu vēlmes Padomei.

Tomēr arī es atbalstīju Padomes priekšlikumus par aktīvo un neaktīvo dežūras laiku. Konkrētās situācijas katrā valstī ir atšķirīgas. Tas nozīmē, ka šodien Eiropas Parlamentā pieņemto noteikumu īstenošana manai valstij varētu radīt ievērojamus sarežģījumus, kas skars medicīnas darbiniekus. Es tā varētu turpināt, jo problēmas radīsies visās nozarēs. Tādēļ es ceru, ka Samierināšanas komiteja panāks saprātīgu kompromisu.

Noslēgumā es gribētu aicināt Eiropas valstu, it īpaši Centrāleiropas un Austrumeiropas valstu, valdības pastiprināti uzraudzīt, kā tiek ievēroti tiesību akti nodarbinātības jomā. Galu galā nav noslēpums, ka pat mūsdienās simtiem tūkstoši Eiropas iedzīvotāju strādā nožēlojamās apstākļos, kas ne tuvu neatbilst tiesību aktos noteiktajam obligātajam darba laika ilgumam.

Aurelio Juri (PSE). – (SL) Paldies par iespēju izteikties! Daudzi no jums mani nepazīst, jo es par deputātu kļuvi tikai novembrī, un šodien es pirmo reizi uzstājos jūsu priekšā. Es lūdzu vārdu, jo es gribēju jūs apsveikt un pateikt, ka es priecājos par mūsu turpmāko sadarbību, un, pirmkārt, es augstu novērtēju šodien paveikto, balsojot par *Cercas* kunga ziņojumu.

Mēs esam aizstāvējuši strādājošu cilvēku cieņu, mēs esam aizstāvējuši Eiropu, kas pilda savas sociālās saistības, un Eiropu, kur valda solidaritāte. Pielāgosim darbu cilvēkam, nevis cilvēku darbam, kā vēlas arodbiedrības. Ciklāt tas attiecas uz darba laika ilgumu, mēs šodien esam guvuši panākumus.

Tāpēc paldies referentam *Cercas* kungam un jums visiem par to, ka balsojāt, un paldies jums arī Slovēnijas darba ņēmēju vārdā. Paldies!

Simon Busuttill (PPE-DE). – (MT) Es balsoju par nepiemērošanas klauzulas saglabāšanu, un es noteikti neesmu ne apmierināts, ne arī priecīgs par šodienas balsojuma iznākumu. Man jāsaka, ka es nevaru piekrist apsūdzībai, ka tie, kas atbalsta nepiemērošanas klauzulas saglabāšanu, diskriminē strādājošos vai ka tā ir antisociāla programma. Par ko es runāju? Kāpēc uzskata, ka tie, kas aizstāv darbinieku tiesības izlemt, cik stundas viņi grib strādāt, rīkojas pretēji strādājošo interesēm? Kā tas var būt pret strādājošo interesēm, ja jūs vienkārši gribat, lai tam, kas vēlas strādāt vairāk, lai vairāk nopelnītu, būtu atļauts to darīt? Ir cilvēki, kam vajag pelnīt vairāk naudas, lai nomaksātu hipotekāro kredītu un, šodienas balsojuma dēļ, viņi to nevarēs. Es balsoju par nepiemērošanas klauzulas saglabāšanu, jo es uzskatu, ka lēmums jāpieņem pašiem strādājošajiem.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Es balsoju par Padomes pieņemto kopējo nostāju attiecībā uz divu direktīvu kopumu: Darba laika direktīvu un Pagaīdu darba ņēmēju direktīvu, jo šis kompromiss darba tirgū ir nodrošinājis lielāku rīcības brīvību.

Saskaņā ar nepiemērošanas klauzulu katra ES dalībvalsts varētu ļaut darba ņēmējiem strādāt vairāk nekā 48 stundas nedēļā, ja darba ņēmējs ir piekritis pagarinātam darba laika ilgumam, kas atbilstīgi šī kompromisa noteikumiem varētu sasniegt līdz 60 vai 65 stundām nedēļā.

Šodienas balsojums par Padomes kompromisa nostāju ir dalībvalstu panāktais kompromiss pēc piecu gadu ilga darba. Strādājot Eiropas Parlamentā es esmu piedzīvojusi, cik grūti ir panākt kompromisu, un tāpēc man žēl, ka Eiropas Parlaments ir noraidījis Padomes kopējo nostāju.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, šodien man bija emocijām piesātināta diena: tika pasniegta Saharova balva, un zālē atrodas Saharavi Arābu Demokrātiskās Republikas prezidents, kas cīnās par savas tautas pašnoteikšanās tiesībām par likumīgajām pašnoteikšanās tiesībām.

Turklāt šī ir arī vēsturiska diena, jo šis Parlaments ir nostājis savu neatkarīgo pilsoņu pusē tie ir cilvēki, kas mūs visus ievēlēja šajā Parlamentā.

Es apsveicu kolēģi *Alejandro Cercas* par viņa ziņojumu. Visus šos gadus viņš ir smagi cīnījies par to, lai panāktu savu nostāju, kas arodbiedrībām un visiem Eiropas darba ņēmējiem ir politiski un sociāli svarīga. Es aicinu tās valdības, kas vēl līdz šim to nav darījušas, kā arī Komisiju, turpināt mūsu iesākto darbu un uzklaust pilsoņu balsis, kā līdz šim to ir darījis Eiropas Parlaments.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Es šodien neatbalstīju Padomes un mūsu komitejas izvirzīto priekšlikumu par darba laika izmaiņām. Ir ļoti būtiski vēlreiz kopā ar Padomi nesteidzīgi diskutēt par šo direktīvu. No vienas puses, mums jāļauj brīvi vienoties par darba laika ilgumu, it īpaši mazo un vidējo uzņēmumu darbiniekiem, un mums ir jā saglabā svētdiena atpūtai. No otras puses, ņemot vērā dežūru pakalpojumu atšķirības, ir būtiski grozīt šo pakalpojumu darbības režīmu. Lai gan nepiemērošanas klauzula ir risinājums,

ko Parlamenta deputāti diemžēl noraidīja un kas varētu būt piemērota tādiem dežūru pakalpojumu sniedzējiem kā šveicariem, ugunsdzēsējiem un citiem speciālistiem, būs jāatrod konkrēti un atšķirīgi risinājumi attiecībā uz ārstu dežūrām, vienlaikus ņemot vērā arī pacientu drošību. Vēl viens veids šā jautājuma risināšanai varētu būt veselības aprūpes jomas izslēgšana no šīs direktīvas darbības jomas, jo veselības aprūpes organizēšana gudri nav iekļauta Eiropas Savienības politikas jomās.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, šā balsojuma iznākums ir labākais no visiem, jo tas ļauj daudz vairāk uzmanības veltīt šim ļoti sarežģītajam jautājumam, par ko ir ļoti daudz atšķirīgu viedokļu. Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas Īrijas *Fine Gael* partijas deputātu vārdā mēs atbalstījām 9. grozījumu un atturējamies no balsošanas par nepiemērošanas klauzulu, jo Īrija to nepiemēro un arī negrasās to darīt.

Tagad teikšu pāris vārdus par svētdienām atpūtas dienām es ilgojos pēc šīm jaukajām dienām, un tāpēc es atbalstu šo domu, galvenokārt, lai ierosinātu debates. Es zinu, ka balsojums bija negatīvs, taču varbūt mēs varētu apsvērt vajadzību pēc neliela atelpas brīža.

Es gribētu grozīt savu balsojumu par 13. un 14. grozījumu tam vajadzēja būt „mīnus”, nevis „plus”.

Vai es varētu ieteikt šā Parlamenta deputātiem ievērot tos noteikumus, ko mēs mēģinām uzspiest visiem pārējiem? Mēs absolūti neņemam vērā ne ģimenes dzīvi, ne arī darba laika ilgumu. Mēs strādājam nepārtraukti es neesmu pārliecināta, ka vienmēr šis darbs ir efektīvs, taču mēs strādājam visu diennakti tāpēc, ja mēs gribam, lai citi ievērotu šos noteikumus, varbūt vispirms mums pašiem tie būtu jāievēro.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Priekšsēdētāja kungs, es būtu gribējusi balsot par neaktīvo dežūras laiku kopā ar jaunajiem ārstiem, kas dežurē Eiropas slimnīcās.

Tomēr man bija jāatturas. Es pārāk labi apzinos, kādas sekas pakalpojumu jomā, it īpaši veco ļaužu, invalīdu, bērnu un citu neaizsargātāko iedzīvotāju grupu aprūpes jomā, radītu visa dežūras laika iekļaušana darba laikā.

Tas dubultotu šo pakalpojumu izmaksas, it īpaši ierobežota budžeta apstākļos, un tādējādi uz pusi samazinātu šo pakalpojumu apjomu, kā arī nebūtu iespējams sniegt atsevišķus pakalpojumus. Padomājiet, piemēram, par vecākiem grupu mājās vai par aprūpētāju nedēļas nogales atpūtu mājās.

Pievērsoties ārstiem, kuru sūdzības ir pamatotas, mēs esam palaiduši garām tādas situācijas, kad darbinieku nepārtraukta klātbūtne kā audžuvecāku gadījumā ir vissvarīgākais darba priekšnoteikums. Mums jāatrod veids, kā aizsargāt strādājošos un arī neaizsargātās iedzīvotāju grupas.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Es esmu ļoti sarūgtināts par to, ka mēs nevarējām otrajā lasījumā pieņemt Padomes nostāju. Šāds iznākums radās tādēļ, ka mums ir jāatbalsta konkurētspēja. Tā nav verdzība; pat ja kāds gribētu, viņš nevarētu strādāt ilgāk par 60-65 stundām nedēļā. Tā vietā mēs izvēlējamies pilnīgi nelokāmu nostāju, kad kompensācijai nekavējoties var pieprasīt atpūtas laiku, un tas pilnīgi neaizsargātā stāvoklī nostāda, piemēram, darba devējus, kas nodarbina sezonas strādniekus. Es gribētu pievērst savu kolēģu uzmanību apstāklim, ka persona, ko algo darba devējs un kam ir dota iespēja izvēlēties savus darba nosacījumus, atrodas daudz labākā situācijā nekā ārkārtīgi augstā līmenī aizsargāts darba ņēmējs, kam nav darba. Šā iemesla dēļ es esmu ļoti sarūgtināts par nepiemērošanas klauzulu. Attiecībā uz dežūrām es galu galā balsoju par devīto grozījumu, jo bija skaidrs, ka mēs centīsimies panākt saskaņošanu, īpaši tāpēc, ka, pamatojoties uz grozījumu, to var izdarīt valsts līmenī.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, ciktāl tas attiecas uz mani, es ilgu laiku uzskatīju, ka Eiropai nav jābūt vienādi garlaicīgai, un arī šajā Parlamentā mums jābūt pieņemti, ka ne visu vajag regulēt Eiropas līmenī un ka ir milzums daudz vietēja līmeņa un valsts noteikumu un paradumu, ko mums vajadzētu cienīt vismaz tos noteikumus, kas attiecas uz darba ņēmēju aizsardzību un tiesību aktus, kas aptver veselības aizsardzību, darba drošību un darba laiku.

Es uzskatu, ka ir svarīgi dot dalībvalstīm iespēju izlemt, un tiesību aktiem nodarbinātības jomā visā to daudzveidībā, manuprāt, jāpaliek vienīgi dalībvalsts pārziņā. Komisija un Eiropas Kopienas Tiesa rīkotos pareizi, ja neiejauktos šajā jautājumā. Tā ir subsidiaritāte, un, protams, mēs visi to atbalstām.

Ņemot vērā iepriekš minēto, es noteikti neatbalstu nepiemērošanas klauzulas atcelšanu un, manuprāt, dalībvalstīm un pat dalībvalsts federālajām zemēm pašām ir jānosaka, vai ļaut cilvēkiem strādāt svētdienās.

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētāja kungs, šā ziņojuma autors *Alejandro Cercas* ir aktīvs un inteliģents sociālists, ar kādu jūs labprāt vēlētos iepazīties, un viņa apgalvojumi, ka atsevišķas atkāpes un nepiemērošanas iespējas izjauc līdzsvaru, ir saprātīgi. Ideālā pasaulē neviena valsts neliktu saviem strādājošajiem pārtraukt darbu pēc noteikta, patvaļīgi nolemta, laika. Tas nav ētiski. Ja es gribētu strādāt pie jums, priekšsēdētāja kungs, un jūs gribētu pieņemt mani darbā, un mēs abi būtu apmierināti ar mūsu līguma noteikumiem, tad ne mūsu valdībai, ne arī Eiropas Savienībai nebūtu tiesības nostāties starp mums un paziņot, ka šis līgums ir nelikumīgs. Tomēr, pat nemaz nerunājot par ētiku, tas ir arī ekonomisks vājprāts šādā brīdī, kāds ir pašlaik, uzlikt Eiropas valstu ekonomikai papildu izdevumu slogu. Es tomēr esmu *suverenitātes piekritējs*, un, ja citu valstu valdības grib šādā veidā ierobežot savus pilsoņus, kas ir arī to vēlētajī, tad tām šādi lēmumi ir jāpieņem pašām. Ir vardarbīgi piespiest Apvienoto Karalisti ievērot šos Eiropas līmeņa noteikumus ar šādas direktīvas vai juridiskas rīcības, ko piedāvā Pamattiesību harta, palīdzību. Ja mēs to gribam, tad mums ir jārīko referendumus. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, jūs zināt, kā sociālisti runā strādnieku un strādnieču vārdā, bet par sociālistiem, kas ir kļuvuši par politiķiem, ir pat sakāmvārds. Vairums šo politiķu ir vidusskiras inteliģenti, bet pārējie ir aizmirsuši, no kurienes viņi ir nākuši.

Ļaujiet man jums izstāstīt kādu stāstu. Mans tēvs strādāja par autobusa šoferi un, kad mēs saņēmām neparedzētu rēķinu vai kad bija paredzēta skolas ekskursija, kurā viņš vēlējās, lai es piedalos, viņš izvēlējās pastrādāt dažas papildu stundas tikai tādēļ, lai varētu nomaksāt šo ārkārtas rēķinu vai aizsūtīt mani skolas ekskursijā.

Ja toreiz būt spēkā darba laika direktīva, nekas no minētā nebūtu bijis iespējams. Nevienam pret paša gribu nedrīkst piespiest strādāt papildu stundas. Manuprāt, mēs visi tam piekrītam neatkarīgi no tā, kur mēs Parlamentā sēžam, taču, ja jūs palūkosities uz iespaidu, kādu radījis mūsu šodienas balsojums, tad sapratīsiet, ka tas ir „sitiens pa žokli” darba cilvēkam, kas vēlas strādāt dažas papildu stundas, lai nodrošinātu savai ģimenei labāku dzīvi. Kaunieties, sociālisti!

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Es gribētu teikt paziņojumu sakarā ar manu balsojumu par darba laika direktīvu. Balsojot par 34. un 35. grozījumu, mana balsošanas iekārta nedarbojās pareizi. Es balsoju par šiem priekšlikumiem, taču iekārtā parādījās sarkanā gaismā.

Es vēl aizvien uzskatu, ka viss kopējais dežūras laiks, arī dežūras laika neaktīvā daļa atsevišķās darba vietās, ir darba laiks.

Kāpēc es tā uzskatu? Ne no ārsta, ne arī no ugunsdzēsēja (kuram jābūt darba vietā pie sava darba devēja, kas konkrēti pieprasa nodrošināt pakalpojuma sniegšanu) nav atkarīgs, vai pacientam būs vajadzīgs ārsts jeb izcelsies ugunsgrēks. Tas nav atkarīgs no šiem cilvēkiem. Viņi atrodas savās darba vietās, tas ir darba laiks, un es gribētu pieprasīt, lai mana balsojuma statuss par šiem jautājumiem nekavējoties tiktu izlabots!

Ziņojums: Inés Ayala Sender (A6-0371/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, šis ir ļoti labs ziņojums, un uz ceļu satiksmes drošības noteikumiem mums ir jāraugās pārrobežu mērogā. Tomēr es gribu izmantot šīs 90 sekundes, lai izvirzītu nopietnu jautājumu.

Ir tīmekļa vietnes, kur piedāvā nopirkt autovadītāja apliecības. Viņi neuzskata, ka rīkojas nelikumīgi, lai gan tās varbūt ir atrunas, un viņi darbojas, pamatojoties uz to, ka Eiropas Savienībā ir 100 atšķirīgu autovadītāja apliecību veidu un ka iestāžu, kas izdod autovadītāja apliecības, rīcība ir ļoti minimāli saskaņota. Tādējādi rodas iespēja tiem, kam nav autovadītāja apliecības vai kas nav nolikuši braukšanas eksāmenu vai kam ir atņemtas autovadītāja tiesības, iegūt apliecību šādā apšaubāmā veidā. Galu galā tā ir krāpšana, ar kā palīdzību iegūt naudu, un vēl ļaunāk – tas ļauj cilvēkiem, kam nevajadzētu atrasties uz autoceļiem, turpināt vadīt automobiļus. Es ierosināju šo jautājumu Komisijā un Padomē. Ir jārīkojas ES līmenī!

Rakstiski balsojuma skaidrojumi.

Ziņojums: Claude Turmes (A6-0369/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par direktīvu par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu, kuras teksts ir sagatavots Turmes kunga vadībā.

Šī direktīva, paverot ceļu uz trešo industriālo revolūciju, piedāvā būtisku iespēju veidot Eiropas Savienības nākotni, iespēju radīt miljoniem darba vietu, patiesi aizsargāt vidi un vienlaikus veicināt ekonomikas izaugsmi

un konkurētspēju. Es ceru, ka attiecībā uz biodegvielām Komisija kā Eiropā, tā arī pārējās pasaules daļās, spēš ieviest ilgtspējības kritērijus, vienlaikus atbalstot starptautisko tirdzniecību ar vidi saudzējošākām un konkurētspējīgākām biodegvielām.

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Es balsoju par *Turmes* kunga ziņojumu. Attiecībā uz atjaunojamajiem energoresursiem viens no Eiropas Savienības mērķiem ir Centrāleiropas un Austrumeiropas pilsētu atjaunošana, palielinot to energoefektivitāti. Raugoties ne vien no enerģētikas nozares, bet arī no vides aizsardzības viedokļa, ir svarīgi modernizēt sabiedrisko transportu un centrālāpkures sistēmas, pārejot uz alternatīvu enerģijas avotu izmantošanu.

Turklāt šiem mērķiem iestādes un uzņēmumi var saņemt lielāku finansējumu no ES budžeta. Piemēram, vairāk nekā EUR 720 ir piešķirti programmai „Saprātīga enerģija Eiropai”, kas veicina enerģijas avotu dažādošanu un atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Fosilie kurināmie ilgu laiku bija sabiedrības dzīvības avots. Mēs zinām, ka bez bagātīgām lētas naftas, akmeņogļu un gāzes rezervēm modernizācija nebūs iespējama. Taču šie laiki drīz beigsies. Energoapgādes drošības un ekonomikas, bet, pirmkārt, jau klimata pārmaiņu, labad mums pašos pamatos ir jāmaina enerģētikas un transporta sistēmas.

Gadiem ilgi uzskatīja, ka klimata pārmaiņas ir pirmā un galvenā vides problēma. Taču mūsdienās ir plaši atzīts, ka klimata pārmaiņas ietekmē visas sabiedrības dzīves jomas un, ja mēs tuvākajā laikā šo jautājumu neatrisināsim, tad sabiedrība piedzīvos katastrofālas sekas.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Atjaunojamo enerģijas avotu izmantošana transporta jomā ir visefektīvākais līdzeklis, ar ko ES var samazināt savu atkarību no naftas resursiem. Mēs zinām arī, ka enerģijas patēriņa kontrole Eiropā un no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas izmantošana ir svarīga pasākumu sastāvdaļa cīņā pret klimata pārmaiņām.

Es uzskatu, ka vissvarīgākais šajā ziņojumā ir tas, ka tajā ir saglabāts galīgais saistošais mērķis līdz 2020. gadam 20 % enerģijas iegūt no atjaunojamajiem enerģijas avotiem, kas ietver minimālo mērķi 10 % atjaunojamo energoresursu izmantošanu transporta jomā.

Portugālei tā ir iespēja izmantot savu atjaunojamās enerģijas potenciālu, ieskaitot arī viļņu enerģiju, kas iekļauta atjaunojamo enerģijas avotu definīcijā. Tas, ka ziņojumā ir paredzēts stimulēt otrās paaudzes biodegvielu attīstību, padara šo dokumentu ne vien ticamu, bet nodrošina arī ilgtspējīgu atjaunojamo energoresursu izmantošanu transporta nozarē. Es uzskatu, ka ir būtiski, ka šis dokuments veicina stratēģiskās sadarbības mehānismus starp dalībvalstīm, jo tas palīdzēs izveidot atjaunojamo energoresursu atbalsta modeli.

Šis ziņojums ir svarīgs ne vien pats par sevi, bet arī kā vienošanās daļa (klimata un enerģētikas tiesību aktu kopums). Nodrošinot vides viengabalainības saglabāšanu, šī vienošanās ļaus arī 2020. gadā sasniegt izvirzītos 20/20/20 mērķus. Šie dalībvalstīm izvirzītie mērķi ir vērienīgi, taču sasniedzami.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Eiropas Parlamenta deputāts *Turmes* kungs ierosina ļoti svarīgu tiesību aktu, kas paredz būtiski veicināt atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu. Atjaunojamie energoresursi, kas ir iekļauti visaptverošajā klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumā, līdz 2020. gadam būs enerģijas avots 20 % patērējamās enerģijas (tai skaitā elektrībai, siltumam un transportam). Apvienojumā ar citiem klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumā iekļautajiem pasākumiem tie nodrošinās labu pamatu cīņā pret klimata pārmaiņām, stimulēs ieguldījumus atjaunojamo enerģijas avotu un energoapgādes attīstībā, atkal pavērs ceļu pētniecībai un attīstībai un būs līdzeklis energoapgādes drošības un neatkarības nodrošināšanai.

Lai nodrošinātu izvirzīto mērķu sasniegšanu ES līmenī, katrai dalībvalstij būs jāievēro saistošie mērķi. Sadarbības, solidaritātes un arī inovāciju apvienojums nodrošinās to mērķu sasniegšanu, ko mēs vairs nevaram atļauties atlikt.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis jautājums ir klimata un enerģētikas tiesību aktu kopuma daļa. Tas attiecas uz atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu elektroenerģijas, apkures un dzesēšanas, kā arī transporta nozarēs. ES mērķis ir līdz 2020. gadam līdz 20 % no kopējā patērējamā enerģijas daudzuma palielināt atjaunojamo energoresursu daļu. Ir noteikti katras dalībvalsts vispārējie mērķi un ir izvirzīts arī mērķis līdz attiecīgajam termiņam 10 % no transporta jomā izmantotā enerģijas apjoma iegūt no atjaunojamajiem enerģijas avotiem.

Saskaņā ar publicēto informāciju Portugāles mērķis ir līdz 2020. gadam līdz 31% palielināt patērējamo enerģijas daudzumu, ko iegūst no atjaunojamajiem enerģijas avotiem, ņemot vērā atskaites gadu (2005. gadā Portugālē šis daudzums jau bija 20,5 %) un valstī pieejamo atjaunojamo enerģijas avotu potenciālu. Taču mērķis 10 % no transporta jomā izmantotā enerģijas apjoma iegūt no atjaunojamajiem enerģijas avotiem ir tāds pats kā pārējās dalībvalstīs.

Tomēr jāsaprot, ka, lai gan mēs galīgajā balsojumā balsojam par šo ziņojumu, mēs nopietni raizējamies par šo mērķu sasniegšanu, jo ir maldīgi sākt šīs programmas īstenošanu, paļaujoties uz principu, ka mēs pilnībā apzināties pieejamo atjaunojamo enerģijas avotu apjomu vai ka mums ir pieejamas tehnoloģijas to izmantošanai. Atjaunojamo enerģijas avotu veidu un daudzuma apzināšanas nolūkā labāk būtu bijis noteikt valsts un privātā finansējuma apjomus, kā arī atbalstīt vispārējas izpētes un plānošanas programmas.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju Turmes kunga ziņojumu par enerģijas ieguvu no atjaunojamajiem enerģijas avotiem, taču es saprotu, ka būs grūti sasniegt šo mērķi. Manā reģionā Anglijas dienvidrietumos mūsu galvenais ieguldījums šā mērķa sasniegšanā būs plūdmaiņu dambis uz Severnas upes. Tam būs nepieciešams ilgs sagatavošanas periods, un tāpēc ir būtiski lūgt, lai Apvienotās Karalistes valdība sniegtu zināmu finansiālu atbalstu šobrīd paredzēto projektu īstenošanai un lai Komisija piekristu šai atkāpei.

Mathieu Grosch (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par ziņojumu attiecībā uz tiesību aktu kopumu klimata un atjaunojamo energoresursu jomā, jo tas ietver vairākas direktīvas, kas visas atbalsta ES mērķi līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisijas par 20 % vai pat par 30 %, ja tiks panākta vienošanās starptautiskā līmenī. Šis kompromiss ir panākts Parlamenta un Padomes pārstāvju tātad visu 27 dalībvalstu ilgstošu sarunu rezultātā.

Viena no šīm direktīvām attiecas uz atjaunojamiem energoresursiem. Tajā ir ietverts mērķis līdz 20 % palielināt enerģijas daudzumu, ko iegūst no atjaunojamiem enerģijas avotiem, kā arī par 20 % uzlabot energoefektivitāti. Tā paredz arī 10 % no izmantotā degvielas daudzuma iegūt no atjaunojamiem enerģijas avotiem. Ir noteikti ilgtspējības kritēriji, tādējādi uzlabojot izmantošanas iespējas. Es atzinīgi vērtēju šos noteikumus, jo tie ne vien palīdzēs samazināt Eiropas atkarību no energoapgādes un radīt jaunas darba vietas, bet veicinās arī inovāciju un tehnoloģiju attīstību.

Šī direktīva saistībā ar ES emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu atjaunina pašreizējo sistēmu un nosaka, ka tagad rūpniecības nozarēm izsolēs būs jāpērk emisiju kvotas, kas līdz šim bija pieejamas bez maksas. Attiecībā uz Austrumeiropas dalībvalstīm ir pieļauti izņēmumi pārejas periodu veidā; šīm valstīm sākotnēji ir jāpērk kvotas tikai par 30 % no radīto emisiju apjoma. Turklāt, lai gan neizvirzot konkrētu mērķi, ir noteikti arī energoefektivitātes veicināšanas stimuli, dalībvalstīm ir pienākums vismaz pusi no ieņēmumiem ieguldīt jaunattīstības valstīs un jaunajās tehnoloģijās. Es atzinīgi vērtēju to, ka ir panākts veiksmīgs līdzsvars starp rūpniecības nozaru interešu ievērošanu laikā, kad tām ir jārisina sarežģīti uzdevumi, un vērienīgu vides politiku.

Cita direktīva regulē emisiju kvotu tirdzniecības sistēmā neiekļauto emisiju slodzes sadalījumu. It īpaši tas attiecas uz apkures un klimata kontroles sistēmām un vairākām ekonomikas nozarēm (transportu, mazām rūpnieciskām iekārtām, pakalpojumiem un lauksaimniecību), kas nav iekļautas emisiju kvotu tirdzniecības sistēmā, bet kas tomēr lielā mērā ietekmē siltumnīcefekta gāzu emisiju rašanos. Turklāt šajā jomā ir izvirzīti ilgtermiņa mērķi, starp tiem arī siltumnīcefekta gāzu emisiju apjomu samazināšana par 35% līdz 2035. gadam un par 60–80 % līdz 2050. gadam.

Direktīva par oglekļa dioksīda uztveršanu un ģeoloģisko uzglabāšanu (*Carbon Capture and Storage CCS*) ļauj atdalīt CO₂ no izplūdes gāzēm un pēc tam to uzglabāt pazemē; līdz 2015. gadam paredzēts finansēt 12 CCS spēkstaciju būvi. Es atzīstu, ka oglekļa uztveršana un uzglabāšana ir būtiska pārejas perioda tehnoloģija, taču ļoti liela uzmanība ir jāvelta uzglabāšanas drošībai.

Cita direktīva paredz noteikumus, ar ko ierobežo jaunu automašīnu radīto CO₂ emisiju maksimāli pieļaujamo līmeni. Sākot ar 2015. gadu vidējais maksimāli pieļaujamais emisiju līmenis visām jaunajām automašīnām būs 120 grami CO₂ uz kilometru, ar 2020. gadu 95 grami uz kilometru. Sakarā ar ekonomisko krīzi ir samazināts Komisijas priekšlikumā ierosinātās naudas soda summas apjoms par maksimāli pieļaujamā emisiju līmeņa pārsniegšanu; tagad tas ir EUR 5 līdz EUR 95 robežās atkarībā no pārsniegtā daudzuma. Tomēr no 2019. gada paredzamais naudas soda apjoms ir EUR 95, sākot ar pirmo gramu, kas pārsniedz maksimāli pieļaujamo līmeni.

Es atzinīgi vērtēju Eiropas iestāžu starpā panākto kompromisu, jo bieži vien ir vieglāk kritizēt nekā ļauties izaicinājumam panākt kompromisu. Vienošanās par noteikumiem tika panākta veiksmīgās sarunās starp

ekonomiskā ziņā atšķirīgām valstīm, bet ko tomēr vieno kopējs mērķis. Raugoties uz kopējiem Eiropas mērķiem, nedrīkst neņemt vērā apstākli, ka pirmām kārtām jau jaunās dalībvalstis tik īsā laika periodā nevar sasniegt visus izvirzītos mērķus, neriskējot izraisīt sabrukumu visās ekonomikas nozarēs un tādējādi izraisot sociālu katastrofu.

Es uzskatu, ka klimata un atjaunojamo energoresursu tiesību aktu kopums ir ne vien svarīgs solis, bet drīzāk gan milzīgs lēciens, kas apturēs pieaugošās klimata pārmaiņas un nostiprinās Eiropas vadību ceļā uz efektīvas enerģētikas politikas izveidošanu. Eiropai ir izdevies paust vienotu viedokli, un tas radīs iespēju pastiprināt arī mūsu prasības starptautiskajā arēnā. Šajā saistībā galvenais uzdevums ir starptautiskā līmenī novērst vides dempingu. Tādēļ tās valstis, kas nav pakļautas Kioto Protokolam un kas tāpēc nav spiestas ievērot CO₂ normas, ir jāapliek ar importa nodokli vai ir jāveic līdzīgi pasākumi, kas apturētu vides dempingu. Šis aspekts ir jāņem vērā, sagatavojot Kioto Protokola jauno nolīgumu, Apvienoto Nāciju Organizācijas Klimata pārmaiņu konferencē 2009. gada decembrī, kur sarunās piedalīsies arī ASV, Ķīna un Indija. Klimata un atjaunojamo energoresursu tiesību aktu kopums ir radījis stabilu pamatu jauna starptautiska nolīguma noslēgšanai.

Ian Hughton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par Turmes kunga ziņojumu par atjaunojamajiem enerģijas avotiem. Mana valsts Skotija ir bagāta ar tādiem atjaunojamās enerģijas avotiem kā vējš un plūdmaiņas. Ir būtiski, ka Eiropai ir vadošā loma atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanā, un es paredzu, ka neatkarīgā Skotija atradīsies pašā atjaunojamo enerģijas avotu tehnoloģiju attīstības centrā.

Jean Lambert (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par šo priekšlikumu, jo es uzskatu, ka tas sūta svarīgu vēsti par to, ka gan ES, gan arī ārpus tās robežām, ir jāpārveido enerģijas ražošana, ražojot tādas degvielas, kas nav fosilas un kas mazāk piesārņo vidi. 20 % mērķis ir saistošs, un tā ir obligātā robeža. Dalībvalstu Atjaunojamo energoresursu rīcības plānā tagad ir jāiekļauj arī energoefektivitātes jautājums. Šajā līmenī ir arī jānodrošina atbalsta shēmas, tas ir svarīgi, lai panāktu ieguldītāju uzticēšanos. Ir taisnība, ka iznākums attiecībā uz biodegvielām nav tik pozitīvs, cik es būtu vēlējusies. Mēs esam saglabājuši 10 % mērķi, lai gan mēs efektīvi esam ierobežājuši agrodegvielu apjomu, un es atzinīgi vērtēju šos papildu pasākumus. Padome daudzos jautājumos neatbalstīja Parlamenta priekšstatus par vēlamo rezultātu. Viņiem patiešām jāņem vērā reālā situācija klimata pārmaiņu jomā un jāizmanto šī direktīva, lai nākotnē samazinātu izdalītā oglekļa daudzumu.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, kas nostiprina mūsu pienākumus, lai sasniegtu atjaunojamo energoresursu jomā izvirzītos mērķus; ES tā ir milzīga iespēja izmantot vietējos enerģijas avotus, risināt klimata pārmaiņu jautājumu, palielināt energoapgādes drošību, kā arī veicināt konkurētspēju, attīstību un radīt darba vietas. Es atbalstīju šo ziņojumu, jo tajā ir pārbaudes klauzula, kas paredz līdz 2014. gadam novērtēt, kādas sekas ir radījis aizvien pieaugošais no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūto degvielu apjoms, ko izmanto transporta jomā, lai nodrošinātu to, ka, samazinot CO₂ emisiju daudzumu, mēs nelabvēlīgi neietekmējam pārtikas cenas un lauksaimniecības zemju izmantošanu. Šajā ziņojumā noteikts mērķis līdz 2015. gadam 5 % no transporta jomā izmantotajām degvielām, iegūt no atjaunojamiem enerģijas avotiem, kam ir pakārtots mērķis veicināt 20 % elektromobiļu iekļaušanu kopējā transportā. Šis mērķis paredz 2020. gadā transporta jomā līdz 10 % palielināt to degvielu apjomu, kas iegūtas no atjaunojamiem enerģijas avotiem, tam pakārtots ir mērķis izmantot elektromobiļus un ar ūdeņradi darbināmus automobiļus. Šajā ziņojumā ir noteikti konkrēti ilgtspējības kritēriji, tāpēc šis ziņojums var ienest patiešām pozitīvas pārmaiņas un palīdzēt samazināt emisiju apjomu; tāpēc es to atbalstu.

Eluned Morgan (PSE), rakstiski. – Šis ziņojums rada apvērsumu Eiropas enerģijas ražošanas nozarē. Mērķis līdz 2020. gadam 20 % enerģijas iegūt no atjaunojamiem enerģijas avotiem ir ārkārtīgi vērienīgs, taču, tas ir vajadzīgs, lai gūtu uzvaru cīņā ar klimata pārmaiņām. Tomēr es ceru, ka, interpretējot šo mērķu sasniegšanas termiņus, Komisija rīkosies elastīgi attiecībā uz milzīgiem projektiem, tādiem kā plūdmaiņu dambja projekts uz Severnas upes.

Šā tiesību aktu kopuma un ES cīņas par mērķi samazināt izdalītā oglekļa daudzumu būtiska sastāvdaļa ir mērķis autotransporta jomā izmantot 10 % degvielas, kas iegūta no atjaunojamajiem enerģijas avotiem. Šis tā sauktais „biodegvielu mērķis” ir veiksmīgi uzlabots, lai nodrošinātu, ka ES atļautu izmantot tikai tās biodegvielas, kas, nepaaugstinot pārtikas cenas, nodrošina reālu emisiju apjoma samazināšanos. Tajā ir iekļauti arī konkrēti sociālie kritēriji, kas pasargās jaunattīstības valstu iedzīvotājus, ko citādi negatīvi varētu ietekmēt biodegvielu ražošanas straujā attīstība.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Šis direktīvas priekšlikums ir viena no vissvarīgākajām „klimata pārmaiņu paketes” sastāvdaļām, kur ir noteikts mērķis līdz 2020. gadam palielināt līdz 20 % ES

kopējā enerģijas patēriņa apjoma daļu, ko iegūst no atjaunojamiem enerģijas avotiem. Šī direktīva piedāvā iespēju apgūt jaunas tehnoloģijas, radīt jaunas darba vietas un samazināt atkarību no naftas.

Eiropas Parlamentam ir bijusi svarīga loma, nosakot ilgtspējības kritērijus biodegvielām un sociālos kritērijus, kas Eiropas Savienības pilsoņiem ir ārkārtīgi svarīgi pašreizējos ekonomiskās krīzes apstākļos. Klimata pārmaiņas un nepietiekamā energoapgādes drošība, nozīmē to, ka mums jāatbalsta jaunas enerģijas iegūšanas metodes, taču mēs nedrīkstam apdraudēt pārtikas pieejamību. Mums jānodrošina, lai šīs direktīvas īstenošana neapdraudētu lauksaimniecības zemes un mežus. Jebkurā gadījumā biodegvielas, ko iegūst no izejvielām, ko izaudzē šādās zemēs, nebūs iekļautas paredzētajos stimulēšanas pasākumos. Eiropas Savienība vēlreiz parādīs, ka tā ir vēja, saules un hidroelektriskās enerģijas, kā arī enerģiju, ko iegūst no citiem alternatīviem enerģijas avotiem, galvenā atbalstītāja.

Lydia Schenardi (NI), rakstiski. – (FR) Mums šeit bija iespēja vairākkārt konstatēt, ka vienkāršais mērķis samazināt Eiropas Savienības atkarību no gāzes un naftas importa pats par sevi varētu būt pamatots iemesls atjaunojamo enerģijas avotu atbalstam.

Kompromiss, ar ko mēs šodien iepazīnāties un kas ir klimata un enerģētikas tiesību aktu kopuma daļa, ir tāds pats, kā visi kompromisi – ne īsti pozitīvs, ne arī īsti negatīvs.

Tas nav pilnībā apmierinošs īpaši attiecībā uz pirmās un arī otrās paaudzes biodegvielām. Tas nesniedz pietiekamas garantijas konkurences cīņā ar pārtikas ražošanu, tam piemīt nenoteiktība attiecībā uz jebkādam izmaiņām zemes izmantošanā, tas klusē par šo enerģijas avotu radīto patieso oglekļa piesārņojuma daudzumu un tā tālāk.

Laikā, kad mēs apzināties elektroenerģijas piegādes patieso stāvokli, apšaubāmās reklāmas par šo tematu un ievērojamos papildu izdevumus patērētājiem, trūkst pilnīgas pārliecības attiecībā uz „izcelsmes garantijām”, kuru mērķis ir īpašas norādes par „zaļo” elektroenerģiju.

Visbeidzot, tas ir ārkārtīgi neapmierinošs sociālās ietekmes ziņā. Mēs gribētu gūt pārliecību par šo jautājumu, jo mēs gribētu, lai šajā tiesību aktu kopumā, kas pieņemti globālās krīzes sākumā, kura solās būt dziļa un ilgstoša, ja to prasīs ekonomiskā situācija, Eiropas pilsoņu intereses salīdzinājumā ar citiem apsvērumiem būtu pirmajā vietā.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) es ar lielu pārliecību balsoju par panākto kompromisu attiecībā uz atjaunojamajiem enerģijas avotiem. Mans kolēģis Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupā un referents Turmes kungs ir paveicis nevainojamu darbu. Pateicoties viņa un, protams, arī visa Parlamenta, pūliņiem, sāks darboties stingrs tiesiskais pamats, kas nodrošinās, ka atjaunojamo energoresursu apjoms līdz 2020. gadam sasniegs 20 % no kopējā enerģijas patēriņa.

Tā nav skaļa reklāma, bet patiens apvērsums enerģētikas jomā, kas radīts, lai izveidotu milzīgu skaitu darba vietu. Dažos ziņojumos minētas vairāk nekā 2 miljoni darba vietu. Tās aptver darba vietas augsti kvalificētiem inženieriem, projektētājiem un ekspertiem, kā arī ārkārtīgi daudz darba vietu tehniķiem, cilvēkiem, kas gatavo zobratus, uzstāda saules kolektorus un būvē vēja generatoru parkus.

Pēc daudzajām sarunām tika pieņemti arī sākotnējie priekšlikumi attiecībā uz agrodegvielām un biodegvielām. Lai gan, būdami Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas pārstāvji, mēs neesam pilnībā apmierināti ar šo tehnoloģiju, mēs noteiksim stingrus noteikumus šādu degvielu izmantošanai. Turmes kunga ziņojumā ilgtspējības kritēriji nepārprotami ir samazināti, kā arī ir atsauce uz Starptautiskās Nodarbinātības organizācijas noteiktajiem sociālajiem kritērijiem. Agrodegvielas tikai tad ir pieņemamas, ja no tām iegūst vairāk enerģijas nekā tajās ieguldīts, un tās nekādā veidā nedrīkst konkurēt ar pārtikas ražošanu.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Šis ziņojums ir svarīgs solis, kas piespiedīs dalībvalstis sasniegt atjaunojamo enerģijas avotu jomā izvirzītos mērķus. Atjaunojamie energoresursi ir būtiski cīņā pret klimata pārmaiņām.

Ziņojums: Avril Doyle (A6-0406/2008)

Adamos Adamou (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Eiropas Parlaments un Padome, lai uzlabotu un paplašinātu siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu un sasniegtu izvirzīto mērķi ES līdz 2020. gadam par 20 % samazināt emisiju apjomu, ierosināja grozīt Direktīvu 2003/87/EK.

2008. gada 17. decembra plenārsēdē balsoja par PPE-DE, PSE, GUE/NGL, ALDE, UEN un Verts/ALE grupu ēnu referentu ierosinātajiem grozījumiem. Lai gan mēs balsojām par šiem grozījumiem, kur noteikti augstāki

mērķi siltumnīcefekta gāzu emisiju daudzuma samazināšanai (šis pasākums bija GUE/NGL grupas galvenais ierosinātais mērķis), mums jāpauž sava nostāja pret siltumnīcefekta gāzu emisiju kvotu tirdzniecības būtību. Mēs uzdrošināties sacīt, ka šī konkrētā direktīva nepanāks neko vairāk kā vien nenožīmīgu siltumnīcefekta gāzu emisiju daudzuma samazinājumu un ka šis pasākums atbalsta attīstītās valstis, kaitējot mazāk attīstītajām un jaunattīstības valstīm. Visbeidzot, atsevišķu ierosināto elastīgo mehānismu piemērošana palīdzēs monopoliem (kas galvenokārt ir atbildīgi par klimata pārmaiņu izraisīšanu) palielināt savu rentabilitāti, radikāli neatrisinot šo konkrēto problēmu.

Alexander Alvaro (ALDE), rakstiski. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vienošanās par klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu ir pieticīgs rezultāts.

ES sev ir izvirzījusi augstu mērķi samazināt emisiju apjomu par 20 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni. Paplašinoties uz austrumiem, kur emisiju līmenis absolūtos skaitļos ir zemāks un kur ir saglabāts mērķis šo apjomu samazināt līdz 12 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni, mēs esam sasnieguši jau gandrīz pusi no šā daudzuma.

ES drīkst realizēt jaunattīstības valstīs 3–4 % šā daudzuma, kas nozīmē to, ka atliek tikai 9 %. Ir pieļaujams šo mērķi neizpildīt par 5 %, paliek 4 %.

Šeit vajadzētu teikt, ka mēs priecājamies par to, ka ES nav nolēmusi visu savu ekonomiku tūlīt pat pārcelt uz Āziju. Šis kompromiss ir ievērojami lētāks, nekā Komisijas priekšlikums, un tas nozīmē, ka Vācijas Brīvo demokrātu partija to var atbalstīt.

Tā vietā ES tagad nostāda savas dalībvalstis konkurentu lomās. Dažas dalībvalstis atrodas privilēģētā stāvoklī, pateicoties izņēmumiem, sarunu prasmēm un enerģijas avotu kombinācijai. Vācijas enerģijas piegādātāji drīz varēs sākt apsvērt, vai nav vērtīgāk ražot elektroenerģiju Polijā, nevis savās mājās, ja vien tos jau nebūs nopirkuši Francijas piegādātāji.

Tas, ka ES nodarbojas ar šāda veida „zirgu tirgu”, nerada labas iespējas vienoties pasaules līmenī. Turklāt rodas šaubas par šo līdzekļu efektivitāti.

Valstu valdībām, Padomei un Eiropas Komisijai tagad ir jānodrošina efektivitāte gan vides aizsardzības, gan arī ekonomikas un attīstības labā.

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, nobalsojam par šo ziņojumu, kas uzlabo emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu, lai gan principā mēs uzskatām, ka klimata tiesību aktu kopumā noteiktie mērķi paši par sevi ir pārāk zemi. ES būs jādara daudz vairāk, lai atrisinātu klimata pārmaiņu izvirzītos uzdevumus. Tomēr mēs uzskatām, ka šī uzlabotā sistēma spēj veidot ļoti svarīgu paredzēto darbību daļu.

Mēs esam vīlušies, ka Padomes un Eiropas Parlamenta kompromiss pietiekamā mērā negarantēja, ka daļa no izsoļu ieņēmumiem tiktu ieguldīta jaunattīstības valstīs cīņā pret klimata pārmaiņām. Mēs uzskatām arī, ka daudz vairāk jāpaplašina emisiju kvotu izsoles un ka Ekoloģiski tīras attīstības mehānisma (CDM) izmantošana turpmāk ir jāierobežo.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es atzinīgi vērtēju pārskatīto Emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu un panākto kompromisu starp mērķiem cīņā pret klimata pārmaiņām un Eiropas rūpniecības konkurētspējas uzlabošanu un darba vietu radīšanu.

Es gribētu uzsvērt, ka koplēmuma procedūrā, kas bija sasteigta, lai panāktu vienošanos pirmajā lasījumā, pilnībā nebija ņemts vērā demokrātiskas pārredzamības princips, un Parlaments nokļuva situācijā, kad tam bija jābalso jau par notikušu faktu.

Neraugoties uz to, es esmu ļoti apmierināts ar Doyle kundzes ziņojumu. Mums jānovērš darba vietu zaudēšana, ko izraisītu rūpnieciskās ražošanas pārvietošana uz reģioniem, kas pārlieku neraizējas par emisiju daudzuma samazināšanu, vienlaikus tomēr nemazinot direktīvā izvirzītos mērķus.

Sylwester Chruszcz (NI), rakstiski. – (PL) Šodien es balsoju pret to, ka Parlaments pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu, ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK tā, lai uzlabotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcefekta gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu.

Es pilnībā nepiekrītu ierosinātajiem Eiropas līmeņa risinājumiem. Padomes apņemšanās līdz 2020. gadam samazināt Kopienas kopējo siltumnīcefekta gāzu emisiju daudzumu vismaz par 20 %, salīdzinot ar 1990. gada

līmeni, vai pat līdz 30 %, ja citas attīstītās valstis apņēmtos veikt līdzīgus samazinājumus, ir nepārdomāta rīcība, kas negatīvi ietekmēs Eiropas, arī Polijas, rūpniecību un patērētājus.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Vienīgās stingrās saistības, ko Eiropas Savienība ir uzņēmusies, ir līdz 2020. gadam salīdzinājumā ar 1990. gadu samazināt emisijas par 20 %. Salīdzinājumā ar šodien tas nozīmē samazinājumu par aptuveni 12 %. Ja mēs ņemam vērā to, ka divas trešdaļas no šā samazinājuma var sasniegt, izmantojot oglekļa kompensācijas mehānismus, tas ir, pērkot oglekļa kredītus starptautiskajā tirgū, tas nozīmē, ka ES savā teritorijā ir apņēmusies sasniegt tikai 4 % samazinājumu. Tas nav pietiekami, lai virzītu starptautiskās sarunas uz priekšu.

Es gribētu norādīt uz vēl vienu šā kompromisa nepilnību. Nav panākta stingra apņemšanās atbalstīt jaunattīstības valstu centienus samazināt pašu radītās siltumnīcefekta gāzu emisijas. ES ir vienkārši brīvprātīgi apņēmusies pusi no ieņēmumiem, kas gūti no piesārņojuma tiesību izsolēm, izlietot klimatam. Šie ieņēmumi krītas, jo ražotājiem tiek piešķirti daudzi atvieglojumi. Kompromiss nosaka, ka daļu šīs naudas Eiropas valstis brīvprātīgi varētu novirzīt jaunattīstības valstu atbalstam. Tā ir pilnīgi brīvprātīga apņemšanās. Tā ir ļoti vāja apņemšanās, ja runa ir par jautājumu, kas tomēr ir izšķirošs starptautiskajās sarunās.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) ES plātās ar to, ka ir uzņēmusies vadību vides aizsardzībā, taču patiesībā tā vēlas uzņemties vadību kapitāla interešu aizsardzībā. Samītā pieņemtie lēmumi un Padomes un Komisijas direktīvu pakete attiecībā uz emisiju samazinājumu sekmē tā saucamo zaļo ekonomiku kā izeju no kapitāla pārmērīgas uzkrāšanās un no krīzes, tādējādi radot jaunas iespējas monopolistiem gūt peļņu un stiprinot imperiālistisko ekspansiju.

Tiek stiprināta emisiju tirdzniecība, kas, kā izrādās, vairo monopolistu peļņu, nevis aizsargā vidi. Pieņemtie lēmumi ļauj autotransporta nozarei neveikt pasākumus vismaz līdz 2019. gadam. Uzņēmumus, kurus ietekmē starptautiskā konkurence, tie atbrīvo no enerģijas ražošanu regulējošām normām un arī no daudzām citām regulām. Tie uz ilgu laika posmu atbrīvo arī jaunās dalībvalstis un Itāliju. Tie stimulē pārtikas kultūras nomainīt pret degvielu kultūru. Lielajiem uzņēmumiem tiek bez maksas piešķirtas tiesības radīt piesārņojumu. Netiek prasīts, lai no ieņēmumiem tiktu finansēti darbi vides sakārtošanai.

Darba ņēmēji nevar gaidīt, ka ES un uzņēmumi, kas nesodīti piesārņo vidi, sāks rūpēties par vides aizsardzību. Viņi var sevi pienācīgi aizstāvēt, paredzot ekonomiku un varu plašākai sabiedrībai.

Christian Ehler (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Ar savu „nē” es nenoraidu efektīvu, uz izsoles principiem veidotu ES emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu, nedz arī ES klimata aizsardzības mērķus vai CCS projektu finansēšanu. Tas, kā esmu vairākkārtīgi balsojis, un mans ziņojums par CCS paraugiekārtām ir parādījis manu nepārprotamo atbalstu šajos jautājumos. Tomēr manam reģionam, Brandenburgai, pašreizējais teksts nozīmē atbalstu negodīgai konkurencei ar Viduseiropas un Austrumeiropas valstīm un augstākām elektroenerģijas cenām nekā tas ir nepieciešams, lai sasniegtu klimata aizsardzībai izvirzītos mērķus. Lai garantētu elektroenerģijas piegādes drošību mūsu pilsoņiem, enerģijas ražošanai ir jāizmanto arī ogles, un mēs vēlamies veicināt ogļu izmantošanu klimatam draudzīgā veidā, nākotnē izmantojot CCS tehnoloģiju. Vienošanās ar Padomi pieņemt galīgo lēmumu tikai pēc viena lasījuma nozīmē to, ka nav kļiedētas būtiskas šaubas un ka nav iespējama sāncensība par vislabāko risinājumu atrašanu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Tā kā ir bažas par atmosfēras ķīmiskā sastāva izmaiņām, kas varētu ietekmēt klimatu (piesardzības princips), un tā kā fosilā kurināmā krājumi ir ierobežoti un tiek neracionāli izmantoti, ir daži aspekti, kas dod iemeslu bažām, lai gan var atrast argumentus siltumnīcefekta gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmas koncepcijas atbalstam.

Pirmkārt, jautājums par emisiju kvotām un to tirgošanu ir diskutējams un ir jāapstrīd, jo šo kvotu ietekme uz reālo ekonomiku lielā mērā nav zināma. Tas ir tāpēc, ka joprojām ir lielas šaubas par to, kāds ir tehnisko risinājumu spektrs, un tāpēc, ka šo tehnisko risinājumu izmantošana ir atkarīga arī no tā, kā attīstās finanšu stāvoklis dažādās iesaistītajās nozarēs (gaisa pārvadājumu, autotransporta, siltumenerģijas ražošanas, betona, smago ķīmijas produktu, petroķīmijas produktu un citās energoietilpīgās nozarēs, kuru skaits aizvien pieaug).

Otrkārt, sagaidāms, ka labumu gūs pavisam nedaudzas augsto tehnoloģiju rūpniecības nozares un daži (pavisam nedaudzi) finanšu pakalpojumu sniedzēji. Ierobežotie fosilā kurināmā ieguves avoti liek neatgriezeniski samazināt to patēriņu. Piešķirums katrai nozarei ir jāgatavo, balstoties vairāk uz neatliekamajām sociālajām vajadzībām un ekonomisko loģiku, nevis uz ietekmi un finansiālo izdevīgumu. Tāpēc mēs nolēmām atturēties.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. Ir jāuzsver būtiskākais šā ziņojuma punkts: stiprināt, paplašināt un uzlabot emisiju kvotu tirdzniecības sistēmas darbību pēc 2012. gada, uzskatot to par vienu no galvenajiem instrumentiem, lai sasniegtu ES mērķi samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas.

Es piekrītu tam, kas teikts šajā ziņojumā, galvenokārt, tāpēc, ka tirdzniecībai ir liela nozīme efektīvas līdzekļu sadales nodrošināšanā, kas var garantēt ES emisiju kvotu tirdzniecības sistēmas efektivitāti attiecībā uz vidi. Viens visaptverošs ES plāns vienmēr būs daudz labāks par 27 valstu plāniem. Turklāt, lai varētu izpildīt nākamās starptautiskās vienošanās prasības, priekšlikums paredz veikt automātiskas un prognozējamās korekcijas.

Priekšlikuma raksturīgākā iezīme ir bezmaksas kvotu palielinājums, kas, manuprāt, nav pārāk pozitīvi. Tomēr nedrīkst aizmirst, ka emisiju daudzums ar katru gadu tiks samazināts.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Piedāvātā direktīva par ES emisiju kvotu tirdzniecības sistēmas pārskatīšanu uzlabo pašreizējo sistēmu un ir svarīga pasaules mērogā. Tādēļ es varēju atbalstīt Doyle kundzes ziņojumu.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Es gribu izmantot šo iespēju, lai pateiktos augsti godājamajiem deputātiem par neseno balsojumu, kurā Eiropas Parlaments skaidri parādīja savu atbalstu manam „etalona” modelim. Es biju runājusi par to ilgu laiku un biju pirmā, kas ieteica, ka tas ir jāattiecinā uz emisiju tirdzniecību. Lai arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja ar nelielu pārsvaru nobalsoja pret, savukārt Vides, sabiedriskās veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas noraidījums bija būtiskāks, dzīve ir pilna pārsteigumu. Tiklīdz šo etalonu pieņems Padome, tas tiks kvalificēts kā kritērijs.

Turklāt tas viss ir uz labu. Gan Komisijas sākotnējam priekšlikumam, gan Vides komitejas pieņemtajai nostājai attiecībā uz emisiju tirdzniecību trūka līdzsvara, jo tie abi nolika Eiropas ražošanu tādā stāvoklī, ka tai ir grūti konkurēt pasaules tirgos, lai arī nekāds īpašs labums klimata jomā netiek gūts. Tas skaidri varētu nozīmēt ne tikai darbavieta zaudējumu, bet arī neizdevīgāku situāciju vides jomā, jo tas varētu likt uzņēmumiem pārslēgt savu ražošanu uz valstīm, kurās nav emisiju kvotu ierobežojuma.

Tagad šis lēmums ir pavēris durvis taisnīgākai un vides jomā daudz tālredzīgākai pieejai. Tomēr joprojām nekas vēl nav izlemts, un mēs tagad varēsim redzēt, kuru apstiprinājums ļaus gūt labumu no izstrādātajiem uzlabojumiem.

Mērķi vides jomā nemainās un ir sarežģīti. Ražošanas nozarei tas nav viegls uzdevums, bet tam arī nav jābūt tādām.

Jebkurā gadījumā nav jēgas runāt par bezmaksas emisiju kvotām, jo etaloni – kritēriji – ir augsti. Tādiem tiem arī ir jābūt, jo pretējā gadījumā mēs nevarēsim radīt tādu sistēmu, kas veicinātu uzņēmumu iesaistīšanos sacensībā par tehnoloģijām, kuras ražotu vismazāko emisiju daudzumu.

Vides lobija sūdzības, ka šī pakete ir pārāk mīkstināta, man, godīgi sakot, šķiet nepamatotas, ja mēs ņemam vērā to, ka šobrīd mērķi tiek izpildīti un ražošanas nozarei emisiju griesti samazinās. Tās ir bezatbildīgas runas, bet, protams, ne katrs ir ieinteresēts uzņemties atbildību. Pietiek ar to, ka pasaule tiek mīdīta kājām.

Jean Lambert (Verts/ALE), rakstiski. – Neskatoties uz vairākām nepilnībām, kas ir šajā ziņojumā, un atļaidēm, kas piešķirtas 10 jaunajām dalībvalstīm, es balsoju par šo ziņojumu. Kāpēc balsot par, ja ziņojums ir nepilnīgs? Tāpēc, ka salīdzinājumā ar pašreizējo režīmu tas dod zināmu progresu. Attiecībā uz emisiju tirdzniecības sistēmu tiks izveidota vienota ES mēroga politika, un dalībvalstīm būs mazākas pilnvaras šajā procesā. Elektroenerģijas nozarei tiek saglabāts princips pilnībā iegādāties atļaujas izsolē. CDM (Ekoloģiski tīras attīstības mehānisms) uz aviācijas nozari ir attiecināts tikai ļoti nelielā apjomā. Taču svarīgākais, ko dod pārskatītā shēma, ir tas, ka tā nodrošina arhitektūru nozīmīgai nolīguma daļai, kas stāsies spēkā pēc Kioto protokola darbības beigām. Tagad mums ir shēma, kurai var pievienoties citas valstis un izmantot to, lai palīdzētu samazināt savas emisijas – ja tās ierobežo pirmsizsoles elementus un izvirza augstus mērķus. Ieņēmumu izmantojums tiks rūpīgi uzraudzīts. Dalībvalstis nedrīkst vienkārši skatīties uz tiem kā uz papildu peļņu. Tie ir jāizmanto, lai atvieglotu pāreju uz zema oglekļa satura ilgtspējīgu ekonomiku, kas pasaulei ir ļoti nepieciešama.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo priekšlikumu, kas līdzsvaro augstos mērķus klimata pārmaiņu jomā, lai stiprinātu Eiropas ražošanas konkurētspēju un pasargātu darbavietas. Kvotas un emisijas kredītu izsoles spēkstacijām būs līdz 2013. gadam, tas ir, līdz brīdim, kad visām jaunajām spēkstacijām pilnīgi visas kvotas būs jāiegādājas izsolē. Parastajām ražošanas nozarēm pāreja uz pilnīgu kvotu iegādi izsolē notiks 2020. gadā. Es balsoju par šo ziņojumu, jo tas izsoli padara par galveno kvotu iegādes principu, ierobežo

CDM/JI projekta kredītu daudzumu, ko var iegādāties ražošanas iekārtai, lai kompensētu tās radītās emisijas, un aizvien pasargā uzņēmumus no oglekļa noplūdes.

Eluned Morgan (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, jo es ticu, ka tiek saglabāta emisiju tirdzniecības sistēmas integritāte vides jomā un tiek panākts būtisks pašreizējās sistēmas uzlabojums, jo piesārņotājs par tiesībām radīt emisijas turpmāk maksās, pērkot atļaujas izsolē. Tiek saglabāts mērķis līdz 2020. gadam vismaz par 20 % samazināt emisijas, ko rada Eiropas spēkstacijas un smagā rūpniecība, un, ja ANO sarunās par klimata jautājumiem, kas notiks 2009. gada decembrī Kopenhāgenā, tiks panākta starptautiska vienošanās, šis mērķis automātiski tiks paaugstināts, lai sasniegtu 30 % samazinājumu. Es arī uzskatu, ka ir panākts līdzsvars attiecībā uz darbavietām un uz vidi, kas ir būtiski ekonomiskās lejupslīdes apstākļos.

Angelika Niebler (PPE-DE), rakstiski. – Es vēlos sniegt balsojuma skaidrojumu Eiropas Parlamentā pārstāvētās Bavārijas Kristīgi sociālās savienības (CSU) delegācijas vārdā.

ES ir izvirzījusi augstus mērķus klimata aizsardzības jomā. Tie paredz līdz 2020. gadam panākt CO₂ emisiju samazinājumu par 20 %. Šos klimata aizsardzības mērķus nevajadzētu apšaubīt.

Mūsu centieni cīnīties pret klimata pārmaiņām ir jāsavieno ar mērķi izstrādāt skaidrus likumus, lai nodrošinātu to, ka mūsu ekonomika ir droši plānojama. Nevis to, ka Eiropas ražošanas nozares starptautiskās konkurences ziņā nokļūst neizdevīgā stāvoklī. Turklāt Eiropas Savienībā ir jārada līdzvērtīgi konkurences apstākļi.

Direktīva, par kuru mēs šodien balsojam attiecībā uz ES emisiju kvotu tirdzniecības shēmu, neatbilst nevienai no šīm prasībām. Proti:

1. Noteiktas nozares var tikt atbrīvotas no CO₂ kvotu iegādes izsolē. Mums joprojām nav nekādas skaidrības par datiem, kas jāizstrādā, lai tie atbilstu formulētajiem kritērijiem.
2. Tikai dalībvalsts līmenī un tikai tad, kad tiks pieņemts ES likums par atbalsta sniegšanu, būs jālemj, katru gadījumu izvērtējot atsevišķi, vai un kādā mērā ražošanas iekārtai var piemērot kompensāciju par enerģijas izmaksu kāpumu.
3. Ja 2009. gadā Kopenhāgenā netiks panākta starptautiska vienošanās, CO₂ kvotu pirkšana izsolē radīs papildu slogu daudzu nozaru uzņēmumiem, kāda nav viņu konkurentiem, kas atrodas ārpus ES.
4. Vairums Austrumeiropas dalībvalstu ir saņēmušas atbrīvojumu pirkt izsolē CO₂ kvotas savai enerģētikas nozarei. Šā iemesla dēļ Vācija tiek nolikta neizdevīgā situācijā, jo pretēji saviem austrumu kaimiņiem tā 48 % elektroenerģijas iegūst no ogļu spēkstacijām.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Mums nav tā uzvaras prieka, kādu pauž valdības un Komisija par galīgo kompromisu, kas panākts attiecībā uz klimata paketi. ES mēģinājums uzņemties vadību cīņai pret klimata pārmaiņām starptautiskā mērogā tika mīkstināts ražošanas nozares lobiju un konservatīvo valdību spiediena dēļ.

Ievērojamais „20/2020” ir ļoti nepieciešamais pirmais solis, taču tajā izvirzītie mērķi nav pietiekami ambiciozi. Ja Eiropas valstīm tiek dota iespēja iepirkt no jaunattīstības valstīm lielu daļu piesārņojuma vienību tādā apjomā, kas „atbilst” viņu vajadzībām, rietumu pasaules vēsturiskā atbildība tiek ciniski pārliekta uz planētas nabadzīgāko iedzīvotāju pleciem. Šķiet, valdības pamatā nesaprot, cik kritiska ir situācija.

Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa nenolaiž rokas. Mums ir līdzīga raizes kā vides NVO, un mēs turpināsim pieprasīt vēl augstākus mērķus attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu, lai būtiskāks atbalsts tiktu sniegts enerģijas ražošanai no atjaunojamiem resursiem un lai tiktu izstrādāta ilgtermiņa apņemšanās pēc Kopenhāgenas tikšanās turpināt emisiju samazinājumu.

Herbert Reul (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Es balsoju pret konsolidētajiem grozījumiem, jo es kā deputāts uzskatu, ka netika ievērotas Eiropas Parlamenta tiesības. Parlamentam ne reizi netika dota iespēja paust viedokli; tā vietā mums faktiski tika dota iespēja vai nu pieņemt, vai noraidīt Padomē panākto kompromisu. Tas ir pretrunā koplēmuma procedūras noteikumiem, kas ir izstrādāti, lai garantētu abu likumdošanas iestāžu vienlīdzību.

Man ir vairāki iebildumi attiecībā uz kompromisa variantu arī no satura viedokļa. Piemēram, tas radīs nopietnus traucējumus ES tirgū un nepamatotu apgrūtinājumu patērētājiem. Pieņemot reformu nevajadzīgā steigā, alternatīvas sistēmas, ar kurām varētu sasniegt vēlamos samazinājumus, vairs netika ņemtas vērā. Tas, ka ekonomiskās sekas, jo īpaši attiecībā uz patērētāju pirkspēju, dokumentu pieņemot, netika izpētītas pat

attālināti, vēl skaidrāk parāda, cik slikti pārdomāts ir šis kompromiss. Eiropas Parlamenta vairākums uzņemas savu daļu atbildības – tai skaitā attiecībā uz nākošajām paaudzēm – par šā kompromisa stāšanos spēkā.

Alternatīvas bija iespējamas. Ar tām iecerēto samazinājumu varēja panākt ar mazākām izmaksām nekā tās, par kurām mēs runājam patlaban. Tāda politika kā šī kaitē gan ekonomikai, gan, jo īpaši, ES reputācijai.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Ir jāatbalsta mērķis līdz 2020. gadam vismaz par 20 % samazināt emisijas, ko rada Eiropas spēkstacijas un smagā rūpniecība, un panākt 30% samazinājumu, ja ANO sarunās par klimata jautājumiem, kas notiks 2009. gada decembrī Kopenhāgenā, tiks panākta starptautiska vienošanās.

Thomas Ulmer (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Es pilnībā atbalstu centienus mazināt faktorus, kas veicina klimata pārmaiņas un, visticamāk, ir cilvēku darbības rezultāts. Tomēr mēs neatbalstījām to ES emisiju kvotu tirdzniecības shēmas kompromisu, kas tika apspriests. Likumu izstrādāšana milzīgā steigā nav pieņemama un ir nedemokrātiska. Ārkārtīgi sasteigtā likumdošanas procedūra un tas, ka Padomes dokumenti tika iesniegti tikai dažas dienas iepriekš, nozīmē, manuprāt, to, ka nebija iespējams veikt dokumentu pārbaudi profesionālā līmenī un līdz ar to arī pienācīgi sagatavot tiesību aktu. Tas viss ir vēl jo vairāk nepieņemami, ja ņem vērā, ka šis tiesību akts uzliek lielu finansiālo slogu Eiropas iedzīvotājiem. Pamatojoties uz vairākiem pētījumiem, darbības klimata jomā un atjaunojamās enerģijas pakete izmaksā aptuveni no 70 līdz 100 miljardiem eiro, un pastāv draudi, ka nozares kopumā var pārvietoties uz citām pasaules daļām. Es nevarētu apstiprināt tāda apjoma paketi paātrinātā procedūrā. Lai skatītu tik svarīgus tiesisko aktu priekšlikumus kā šis, ir nepieciešama labi sakārtota procedūra ar vairākiem lasījumiem.

Anders Wijkman (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Emisijas kvotu tirdzniecības pamatīga pārskatīšana ir solis uz priekšu salīdzinājumā ar esošajiem noteikumiem. Emisiju kvotas tiks pakāpeniski tirgotas izsolē ražotājiem, nevis piešķirtas bez maksas, kā tas ir šodien.

Tāpēc ES ir apņēmusies, ka gadījumā, ja nākamgad Kopenhāgenā tiks panākta vienošanās klimata jautājumos, tiks koriģēts mērķis klimata jomā līdz 2020. gadam panākt nevis 20 %, bet 30 % samazinājumu. Tiek prasīts arī, lai dalībvalstis izsolēs gūtos ieņēmumus izmantotu klimata aizsardzības pasākumiem Eiropā un citur pasaulē.

Diemžēl šis kompromiss ne tuvu neizvirza tik augstus mērķus, kā to prasa šā brīža situācija. Tā vietā, lai uzreiz sāktu emisiju kvotu izsoles, izsoļu ieviešana notiks pa posmiem. Šis atslābums mazina stimulu attīstīt jaunas zemas oglekļa emisijas tehnoloģijas. Tas mazina arī ieņēmumus, kas ir būtiski, lai ES varētu atbalstīt jaunattīstības valstis centienos veikt ieguldījumus „zaļajās tehnoloģijās”, pielāgoties klimata pārmaiņām un aizsargāt tropu mežus.

Vienlaikus, ja pusi no emisiju samazinājuma varēs panākt, izmantojot samazinājuma līdzekļus trešās valstīs, emisiju tirdzniecības shēma dos zināmu rezultātu arī laika periodā līdz 2020. gadam.

Neskatoties uz trūkumiem, balsošana „pret” būtu nepārdomāts solis. Es negribu pakļaut riskam visu direktīvu kopumā, kurā ir ietverti daudzi pozitīvi aspekti salīdzinājumā ar šā brīža situāciju.

– Ziņojums: Satu Hassi (A6-0411/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, esam nolēmuši balsot pret šo kompromisu, kas paredz atbildības dalīšanu, jo mēs uzskatām par pilnīgi nepieņemamu to, ka ES teritorijā nav nepieciešams panākt pat pusi no ES emisiju samazinājuma. Mēs uzskatām, ka tas raida nepareizu signālu pārējai pasaulei, kas gaida, lai ES uzņemtos vadību attiecībā uz pielāgošanos klimata jomā, un mēs esam nobažījušies, ka ES tagad nav izdevies nodrošināt nepārprotamus stimulēšanas pasākumus jauno zaļo tehnoloģiju pilnveidošanai. Mēs uzskatām, ka šīs tehnoloģijas ir ļoti svarīgas nodarbinātības un labklājības nodrošināšanai Eiropā.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Šis ziņojums attiecas uz 27 ES valstu mērķiem samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas tautsaimniecības nozarēs ārpus ES emisijas kvotu tirdzniecības shēmas ietvariem, kas ir jāīsteno laika periodā no 2013. līdz 2020. gadam un ir atšķirīgi. Dalībvalstīm šie mērķi ir robežās no +20 % līdz -20 % attiecībā pret 2005. gada emisijām šajās nozarēs, un Īrijas mērķis ir -20 %.

Īsumā, emisiju kvotu tirdzniecības shēma un šie kopīgie centieni veido 100 % no samazinājuma, kas katrai valstij līdz 2020. gadam ir jāpanāk attiecībā uz CO₂ emisijām.

Īrija atbalsta paaugstinātu oglekļa uztveršanas un glabāšanas pasākumu, jo īpaši oglekli absorbējošo sistēmu iekļaušanu -20 % attīstības modeli, jo mēs esam vienīgā ES valsts, kurā liellopu ir vairāk nekā iedzīvotāju,

un, ja turklāt vēl tiks intensīvi un ekonomiski izdevīgi izmantots emisiju kvotu tirdzniecības kompensācijas mehānisms dalībvalstu starpā, mēs varam sasniegt, lai arī tas ir grūti, 20 % samazinājuma mērķi, nesamazinot savus ganāmpulkus.

Dažām valstīm pārbaudījumu uzliek pārskatītā likumdošana attiecībā uz emisiju kvotu tirdzniecības shēmu, citām kopīgi īstenojamo mērķu izpilde. Īrija pieder pie šīs otrās kategorijas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs piekrītam tam, ka ir nepieciešams samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas un ka šim nolūkam ir jārada sistēma. Tomēr mums ir ļoti nopietnas šaubas attiecībā uz piedāvāto sistēmu, jo, lai arī tiek deklarēts, ka tā balstās uz „dalībvalstu solidaritātes principu un vajadzību veicināt ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi”, saskaņā ar šo sistēmu rēķina apmaksa gulstas tikai uz valsts pleciem, un tas, ņemot vērā atšķirīgos attīstības apstākļus, kādos katra valsts atrodas, ir jānomaksā no valsts budžeta – un nevis no Kopienas budžeta.

Pieļaujot vienas dalībvalsts emisijas kvotu nodošanu citai, „pārdodot” tās vai izmantojot „tirgus starpniekus”, tiek radīti mehānismi, kas palielinās pastāvošās atšķirības dalībvalstu ekonomiskās varas ziņā, un ieguvējas būs lielās varas.

Turklāt būtiska pasākumu daļa tiks novirzīta trešām valstīm, tādējādi palielinot starptautisko spiedienu uz vismazāk attīstītajām valstīm, kurām būs daļēji jāzaudē sava suverenitāte apmaiņā pret (pseido) atbalstu, ļaujot savās tautsaimniecības nozarēs ieplūst ieguldījumiem no Kopienas uzņēmumiem. Visi šie pasākumi ir domāti tam, lai, izdarot spiedienu, panāktu starptautisku vienošanos, kas smagās ekonomiskās krīzes kontekstā akcentēs kapitālistisko viedokli par jautājumiem vides jomā.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā to, kāda saskaņā ar nākamo starptautisko vienošanos, kas stāsies spēkā pēc Kioto protokola, būs ES rīcība klimata pārmaiņu jomā, ir ļoti svarīgi, ka ES dod pasaulei skaidru signālu un apņemas efektīvi samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas.

Tāpēc jo īpaši nozīmīgs ir Komisijas priekšlikums līdz 2020. gadam par 10 %, salīdzinot ar 2005. gada līmeni, samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas tajās nozarēs, kas neattiecas uz ES emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu.

Manuprāt, taisnīgi ir arī tas, ka katrai dalībvalstij mērķi tiek izvirzīti, kā galveno kritēriju ņemot IKP uz vienu iedzīvotāju.

Lai arī Eiropas Parlamentā un Padomē panāktais kompromiss nav ideāls (jo tas, piemēram, pieļauj pārmērīgi izmantot elastīguma mehānismus), manuprāt, kopumā tas tomēr ir sabalansēts, un tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju pret *S. Hassi* ziņojumu. Nosacījumi, kas atļauj dalībvalstīm līdz pat 80 % emisiju samazinājuma iegūt kā ārpakalpojumu, ļaus bagātajām valstīm uz nabadzīgāko jaunattīstības valstu rēķina turpināt ierasto praksi, kas neveicina ilgtspējīgu attīstību. ES nebūtu jāveicina šāda situācija.

Jean Lambert (Verts/ALE), rakstiski. – Es ar nepatiku balsoju pret šo ziņojumu. Referente bija pacentusies iekļaut vairākus svarīgus faktorus. Tagad likuma tekstā ir norāde uz to, ka siltumnīcefekta gāzu samazinājums ir jāpanāk par 30 %: teorētiski tas ir jāsasniedz, agrākais, līdz 2020. gadam. Finansējumam, ko piešķir jaunattīstības valstīm siltumnīcefekta gāzu samazinājumam, ir jābūt tādām, lai nodrošinātu +2 grādu mērķi. Cerēsim, ka šīs valstis patiešām varēs ieraudzīt kādu reālu naudu, nevis tikai skaistus solījumus. Tagad mums ir pēdējais termiņš, lai ieviestu jūrniecības emisiju samazināšanas mērķvērtības, un ir vēl jāveic daudzi citi mazi, bet pozitīvi risinājumi. Taču personiski es uzskatu par neiespējamu balsot par 80 % CDM (ekoloģiski tīras attīstības mehānismu), ko dalībvalstis var izmantot trešās valstīs tā vietā, lai koncentrētos uz samazinājuma panākšanu savā teritorijā. Šodienas balsošanas kārtība nozīmēja to, ka Parlaments kopumā šo konkrēto priekšlikumu nevarēja izanalizēt. Mēs esam ļāvuši mūsu valstu valdībām viegli tikt cauri un atkal uzlikt slogu trešām valstīm, lai tās dara mūsu darbu. Es to atbalstīt nevaru.

Stavros Lambrinidis (PSE), rakstiski. – (EL) PASOK grupa atbalsta, *inter alia*, 44. grozījuma saturu un balsos pret atsevišķo nominālo 7. grozījumu, lai nodrošinātu to, ka vismaz 50 % emisiju samazinājuma tiktu sasniegti, īstenojot darbības ES teritorijā. ES ir jāsauglabā uzticama partnera statuss, piedaloties starptautiskās sarunās, un tā nedrīkst pārlikt slogu, kas saistīts ar emisiju samazinājuma pasākumiem, uz jaunattīstības valstīm.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kurā ir definētas mērķvērtības, kas dalībvalstīm ir saistošas attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu samazinājumu tajās tautsaimniecības nozarēs, uz kurām neattiecas emisiju kvotu tirdzniecības sistēma, un tas liecina par patiesu visaptverošas sistēmas progresu. Mērķvērtība 10 % nozarēm, uz kurām neattiecas emisiju kvotu tirdzniecības shēma, tiek sadalīta, ņemot vērā katras dalībvalsts IKP uz 1 iedzīvotāju. Tas nodrošinās taisnīgu pasākumu sadali un nodrošinās, ka nabadzīgākas valstis var turpināt savu paātrināto izaugsmi. Es atbalstu šo ziņojumu, kurā tiek definēti ilgtermiņa mērķi līdz 2035. gadam panākt kopējo emisiju samazinājumu vismaz par 50 % un līdz 2050. gadam par 60 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni, jo tas risina gan ilgtermiņa, gan īstermiņa uzdevumus atbilstoši programmas „Tīru gaisu Eiropai” mērķiem. Ziņojumā papildus ir ietverta „aņemšanās samazināt ārējās emisijas”, kas nodrošinās finansiālu atbalstu jaunattīstības valstīm, lai tās varētu samazināt savas emisijas, tādējādi neviena valsts netiek aizmirsta, un jaunattīstības valstis saņems tik ļoti nepieciešamo finansiālo atbalstu, lai varētu visefektīvāk veikt vispārējās darbības klimata pārmaiņu jomā.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Es jau no paša sākuma esmu atbalstījusi priekšlikumu 20 % mērķvērtību automātiski nomainīt pret 30 % mērķvērtību, ja tiks parakstīta starptautiska vienošanās. Tomēr pagājušajā nedēļā notikušajās sarunās tika panākts kompromiss, saskaņā ar kuru metode pārejai uz šo līmeni ir jāizstrādā, balstoties uz jaunu procedūru.

Šis lēmums tika sagatavots kā piesardzības pasākums, lai varētu ņemt vērā iespējamo oglekļa cenas kāpumu nākotnē. Taču es esmu priecīga, uzzinot, ka 30 % mērķvērtība joprojām paliks prioritārs uzdevums, lai nepieļautu vidējās temperatūras pieaugumu par vairāk nekā 2 °C, kā tas bija norādīts 2007. gada martā notikušajā Eiropas Padomes sanāksmē. Starptautiska vienošanās ietver globālu centienu īstenošanu, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām un lai pielāgotos tām, kā arī finansiālu atbalstu, kuru piešķirot jaunattīstības valstīm, tās tiktu stimulētas piedalīties pasākumos, kas saistīti ar siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu.

Lai Eiropas Savienība saglabātu uzticamību saistībā ar atbalstu, ko tā sniedz jaunattīstības valstīm, tai ir jānodrošina, lai CDM projektu finansēšana nodrošinātu ilgtspējīgu šo valstu attīstību un lai daļa no emisijas kredītu izsolēs gūtajiem ieņēmumiem tiktu izlietoti šo valstu atbalstam.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Lai arī es esmu balsojis pret panākto kompromisu, tas nekādā veidā nemazina manu atzinīgo novērtējumu par darbu, ko šajā sakarā ir veikusi Hassi kundze. Taču, tā kā šīs vienošanās rezultātā gandrīz 80 % no visiem pasākumiem ir iespējams īstenot trešās valstīs, es uzskatu, ka tas nav pieņemami.

Ātri sarēķinot, man sanāk, ka Beļģija varēs 50 % līdz 60 % no obligātajiem pasākumiem īstenot ārpus Eiropas Savienības. Tas skar nozīmīgas nozares, tai skaitā būvniecības un transporta nozari. Ir ekonomiski absurdi ar ekoloģiski tīrās attīstības mehānisma starpniecību ieguldīt daudzus miljonus eiro ārvalstīs, ja pašiem savā valstī joprojām ir nepieciešams īstenot nozīmīgus pasākumus, lai atbilstoši nosiltinātu ēkas vai lai izstrādātu tādu transporta politiku, kurā būtu likts uzsvars uz pārvietošanos, izmantojot tehnoloģijas, kas emitē nelielu oglekļa daudzumu. Turklāt nav vispār nekādas garantijas, ka ārvalstu projekti, kuros ir ieguldīti līdzekļi, ir augstas kvalitātes.

Vēl jo vairāk nav nekādas skaidrības, vai ieguldījumiem, kas veikti ar CDM starpniecību, patiešām ir kāda jēga. Tāpat nav ētiski pasākumus pirkt no trešām valstīm, kas ir visvieglāk. Tā ir neokoloniālisma forma, kas faktiski kompromitē šo trešo valstu stāvokli, kurām vēlākā posmā būs jāveic papildu un daudz dārgāki pasākumi.

Anders Wijkman (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Es izvēlējos atturēties no balsojuma par direktīvu, kas paredz centienu dalīšanu. Galvenais iemesls ir tas, ka ES pārejai pasaulei sūta nepareizus signālus, ja līdz 2020. gadam 70 % tā no sava emisiju samazinājuma var īstenot valstīs ārpus ES.

Vairāk ir jācenšas, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm veidot ieguldījumus tehnoloģijās ar zemu oglekļa emisiju. Taču šis atbalsts nedrīkst būt galvenokārt alternatīva samazinājumam pašu zemē, bet gan tas jāpiešķir papildu šiem samazinājumiem. Mēs nevaram atļauties, un mums arī nav laika pārdomām, vai mums vajadzētu izmantot iespēju aizkavēt bīstamās klimata pārmaiņas vai nē.

Atlikt nepieciešamo pielāgošanās pasākumu veikšanu savā zemē uz periodu pēc 2020. gada ir neproduktīvi. Mums ir jāsāk tagad, lai mums būtu izredzes līdz 2050. gadam sasniegt tādu emisiju daudzumu, kas būtu tuvu nullei Ražošanai ir nepieciešami spēcīgi stimuli, lai sagatavotu nepieciešamos pielāgojumus attiecībā uz enerģētiku, transportu, būvniecību, rūpniecisko ražošanu utt.

Šajā ziņā priekšlikums attiecībā uz nozarēm, uz kurām neattiecas [emisiju kvotu] tirdzniecības shēma, ir pārāk vājš. Tāpēc es esmu izvēlējies atturēties no balsojuma par šo paketes daļu. Balsojums „pret” varētu apdraudēt visu paketi, un šādu risku es negribēju uzņemties. Taču direktīvā ir ietverti arī daudzi pozitīvi risinājumi salīdzinājumā ar *status quo*. Visbeidzot, šis ir pirmais tiesiskais akts pasaulē, kas uzliek saistības veikt samazinājumus visām nozarēm, uz kurām neattiecas emisiju kvotu tirdzniecības shēma.

– **Ziņojums: Chris Davies (A6-0414/2008)**

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) „Klimata un enerģētikas pakete” ietver arī priekšlikumu direktīvai par oglekļa uztveršanu un uzglabāšanu. Ģeoloģiskās uzglabāšanas mērķis ir nodrošināt alternatīvu risinājumu CO₂ izplūdei atmosfērā, gāzi iesūkņējot zemes dziļēs, kur tā tiek pastāvīgi uzglabāta.

Saskaņā ar Komisijas priekšlikumu, būvējot jaunas spēkstacijas, ir jānodrošina, lai tās varētu aprīkot ar oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas iekārtām. Neskatoties uz to, ka aizvien vēl notiek debates, šī tehnoloģija papildinājumā ar atjaunojamās enerģijas veidiem var palīdzēt panākt negatīvu emisiju rādītāju. Tomēr referents uzskata, ka prioritāri šī tehnoloģija ir jāizmanto, lai risinātu problēmu ar oglēm, kas rada 24 % CO₂ emisiju Eiropā.

Lai arī mums bija lielas šaubas par atsevišķiem grozījumiem, kas ir tehniski pretrunīgi, mēs balsojam par Eiropas Parlamenta nostāju. Tomēr mēs uzskatām, ka šī nostāja ir pārmērīgi reglamentējoša, sevišķi, ja ņem vērā dalībvalstu neatkarību, jo īpaši tādā jomā, kurā zinātnes un tehnikas atziņas joprojām ir diezgan nepilnīgas. Mēs paužam nožēlu, ka netiek uzsvērts tas, ka vēl joprojām daudz pūļu ir jāveltī plašiem pētījumiem, [tehnoloģijas] pilnveidošanai un demonstrējumiem. Tāpēc, ja vien ļoti būtisks valsts finansējums netiek apstiprināts tuvākajos gados, ieteiktie laika grafiki ir pārmērīgi ambiciozi.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Kā līdzeklis, kas varētu mīkstināt klimata pārmaiņas ES, oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas (CSS) tehnoloģija ir ļoti cerīga. Tomēr to nevajadzētu izmantot kā ieganstu tam, lai mīkstinātu un mazinātu jau īstenotos pasākumus, kas bija vērsti uz to, lai Eiropas elektroenerģijas ražošanu padarītu tīrāku.

C. Davies ziņojums ir ļoti sabalansēts, un Eiropas Parlamentā un Padomē panāktais kompromiss pilnībā atbilst ES vajadzībām.

Jo īpaši svarīga ir 12 paraugprojektu ieviešana. Ņemot vērā vidēji ilgā laikā sasniegtos rezultātus, ko būs devuši šie projekti, tas palīdzēs ES ieviest šo tehnoloģiju ekonomiski un ekoloģiski efektīvā veidā.

Visbeidzot, tā kā joprojām ir daudz šaubu, piemēram, neskaidrība par to, vai visās dalībvalstīs ir pieejamas piemērotas uzglabāšanas vietas, es uzskatu, ka ir ļoti pozitīvi pārskatīt jautājumu par iespēju eksportēt CO₂ uz trešām valstīm (35a. panta 2. punkts) un arī nelikt ar varu uzņēmējiem ieviest CCS tehnoloģiju (32. pants).

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par Davies kunga ziņojumu par oglekļa dioksīda uzglabāšanu. CSS ir jauna tehnoloģija, un ir būtiski turpināt pētījumus, lai novērtētu tās potenciālu cīņā pret globālo sasilšanu. Piedāvātā direktīva nodrošina stingru juridisko pamatu, uz kura var veidot šo tehnoloģiju, un es uzskatu, ka Skotijai ir būtiska loma šīs nozares pilnveidošanā.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, kas nodrošinās augstu cilvēka veselības un vides drošības līmeni. Direktīva par CCS ievieš tiesisko regulējumu jaunās tehnoloģijas izmantošanai, tai skaitā nozīmīgus nosacījumus attiecībā uz drošību. Tas ir svarīgi ne tikai vides aizsardzībai, bet arī ieguldītājiem, jo sniedz juridisku noteiktību jaunu projektu attīstīšanai.

Tomēr ir svarīgi, ka šis ziņojums nedod mums iemeslu atkāpties no galvenā mērķa: turpmākas atjaunojamo enerģijas avotu ieviešanas un energoefektivitātes uzlabošanas.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Jaunās tehnoloģijas, kas tiek izstrādātas klimata pārmaiņas ietekmējošā oglekļa dioksīda uzglabāšanai, nedrīkst stimulēt uz tādu tehnoloģiju rēķina, kas ir vispāratzītas un veiksmīgi strādā. Piemēram, neskartie kūdras purvi absorbē oglekļa dioksīdu, metānu un slāpekļa oksīdu, taču, sākot kūdras ieguvu un nosusinot muklājus, tie pārvēršas par spēcīgiem siltumnīcefektu izraisošo gāzu avotiem. Tropu mežu nodedzināšana, lai ražotu biodegvielu, arī izjauc dabas līdzsvaru un negatīvi ietekmē klimatu.

Mums ir jāgūst mācība no pieredzes ar biodegvielu, ka labi nodomi var viegli pārvērsties par pašmērķi. Jaunās tehnoloģijas nepavisam nav nobriedušas, un nav iespējams paredzēt, kādas atskaņas tās var dot. Tāpēc es esmu atturējies balsot šodienas balsojumā.

Eluned Morgan (PSE), rakstiski. – Tas, ka šajā ziņojumā ir ietverts finansējums 9 miljardu eiro apmērā, kas domāts ogļu spēkstaciju radītā piesārņojuma attīrīšanai, pilnveidojot oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas (CSS) tehnoloģiju, sniegs Velsas ogļu nozarei brīnišķīgas iespējas. Šī izdevība ir jāizmanto, lai Velsu padarītu par šīs jaunās tehnoloģijas līderi un atvērtu ienesīgā eksporta tirgus potenciālu. Ir svarīgi, ka Eiropa uzņemās vadību šajā jomā, jo ir ļoti būtiski rast risinājumu problēmai, ko rada ogles, jo īpaši, ja sagaidāms, ka nākamajos 20 gados ogļu ražošana pasaulē varētu pieaugt par 60 %.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Oglekļa dioksīda uztveršanai un uzglabāšanai izmantojamo tehnoloģiju veicināšana palīdzēs dažādot efektīvas enerģijas veidus un atbalstīt cīņu pret klimata pārmaiņām. Lai līdz 2050. gadam panāktu 50 % CO₂ emisiju samazinājumu, ar enerģiju, kas iegūta tikai no atjaunojamajiem dabas resursiem, šo mērķi nevarēs sasniegt, neapsverot arī CCS projektus.

Eiropas Savienībai tas būs liels izaicinājums, ņemot vērā lielās izmaksas, ko radīs kapitālieguldījumi uztveršanas un uzglabāšanas iekārtās, kas tomēr kritīsies, jo šīs iekārtas tiks plaši izmantotas. Tāpēc šie paraugprojekti nav obligāti, jo tie lielā mērā ir atkarīgi no oglekļa cenas un tehnoloģiju veida. Tomēr ES ir spējusi nozīmīgu soli uz priekšu alternatīvo risinājumu meklēšanas virzienā, kas palīdzēs samazināt siltumnīcefekta gāzu līmeni. Patiešām, šo nākotnes projektu īstenošana dos pamudinājumu citām valstīm ārpus ES, kā arī stimulēs šo tehnoloģiju izmantošanu.

– Ziņojums: Dorette Corbey (A6-0496/2007)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Viens no tīrākajiem satiksmes veidiem ir ūdens satiksme. Šis ziņojums attiecas uz iekšējo ūdensceļu kuģošanas līdzekļiem, taču to nevar skatīt atrauti no kopainas, kurā ietverta arī jūras satiksme. Ir divi ūdens satiksmes veidi – iekšzemes satiksme un jūras satiksme – un tie abi ir energoefektīvi.

Transportējot kravu pa ūdeni, tiek saražots apmēram viens procents (1 %) oglekļa dioksīda no tā daudzuma, kas tiktu saražots, šo pašu kravu tādā pašā attālumā pārvadājot pa gaisu.

Mums ir jābūt uzmanīgiem, gatavojot regulējumu, kas ietekmēs šāda veida satiksmi. Mēs nedrīkstam pārslogot nozari attiecībā uz kuģošanu un iekšzemes kuģu ceļu kuģiem un liellaivām, jo galarezultāts var izrādīties pilnīgi pretējs mūsu nodomiem. Ja iekšējo ūdensceļu un jūras transports kļūs nespējīgs konkurēt, pārvadājumus tikpat labi var novirzīt uz citiem transportlīdzekļiem. Visas citas alternatīvas atstāj lielāku oglekļa daudzumu. Beigās mēs nevis samazināsim siltumnīcefekta gāzu emisijas, bet ieviesīsim noteikumu un regulu kopumu, kas galu galā pārvilks svītru pāri vairumam mūsu priekšlikumu.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Dorette Corbey ziņojumu attiecībā uz autotransporta un iekšējo ūdensceļu transporta radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringu un samazinājumu, jo es uzskatu, ka gaisa kvalitātes uzlabošana un siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšana ir divi ļoti būtiski aspekti, kas jāskata, risinot jautājumu par klimata pārmaiņām un veselības risku samazināšanu.

Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi pieņemt šo direktīvu un ka tā palīdzēs samazināt CO₂ transporta nozarē, jo īpaši stimulējot ekoloģiski tīro tehnoloģiju pilnveidošanu un nosakot īpašas prasības attiecībā uz oglekļa emisijām, kas izdalās ražošanas procesā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šā ziņojuma mērķis, kas ir daļa no „klimata un enerģētikas paketes”, ir uzlabot gaisa kvalitāti un palīdzēt cīnīties pret klimata pārmaiņām, samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas rodas no degvielas, ko izmanto transporta nozarē. Līdz šim direktīva regulēja tikai degvielas kvalitāti. Savukārt ierosinātais grozījums nosaka, ka ir obligāti jāsamazina siltumnīcefekta gāzu daudzums, kas rodas no degvielas.

Referente ir paveikusi nozīmīgu darbu, sagatavojot grozījumus, kurus mēs uzskatām par pozitīviem un kas kopumā ir pareizi un pilnībā pamatoti, tie ir vērsti uz to, lai nodrošinātu maksimālu efektivitāti un vienlīdzīgas konkurences nosacījumus, nospraužot augstus, taču saprātīgus mērķus. Turklāt ir svarīgi, ka direktīva ir neitrāla tehnoloģiju ziņā, tajā nav konkrēti veicināta kādas noteiktas degvielas vai tehnoloģijas izmantošana.

Tāpēc mēs balsojam par.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums ir ļoti nozīmīgs, jo vienā dokumentā tiek nosprausti divi mērķi, pirmkārt, uzlabot gaisa kvalitāti, samazinot gaisa piesārņojumu, jo īpaši ļoti toksisku un piesārņojošu vielu emisijas, un, otrkārt, palīdzēt cīnīties pret klimata pārmaiņām, samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas rodas no degvielas, ko izmanto transporta nozarē.

Šī ir pirmā reize, kad mērķis panākt samazinājumu tiek attiecināts uz konkrētu produktu (degvielu), pamatojoties uz dzīviescikla analīzi (ieguve, ražošana, transportēšana, sadale un galapatēriņš), kas liecina par šīs direktīvas nozīmīgumu.

Es esmu gandarīts par Parlamenta un Padomes panākto vienošanos un gribētu pasvītrot, ka ilgtspējība ir garantēta, ražojot un izmantojot biodegvielu, kas ir ļoti nozīmīgs faktors, runājot par direktīvas dzīvotspēju.

Degvielas kvalitātes direktīva kļūs par centrālo instrumentu cīņā pret klimata pārmaiņām.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par *D. Corbey* ziņojumu. Eiropai ir būtiska nozīme siltumnīcefekta gāzu samazināšanā globālā mērogā, un, ieviešot obligātās prasības, kas ir saistošas degvielas piegādātājiem, tiks panākts būtisks samazinājums.

Erika Mann (PSE), rakstiski. – Šajā balsojuma skaidrojumā es gribētu apsveikt *Dorette Corbey*, degvielas kvalitātes direktīvas referenti. Viņa galīgajā kompromisa variantā ir veiksmīgi ietvērusi daudzas šā Parlamenta prasības.

Eiropas Savienībai ir jābalsta sava politika un regulas uz pamatotiem zinātniskiem pierādījumiem – tā ir prasība, kas izriet gan no ES likumdošanas, gan no ES saistībām tirdzniecības jomā. Kā Tirdzniecības komitejas locekle es bieži uzklāstu tirdzniecības partnerus, kad šķiet, ka Eiropas Savienībā regulējumu nosaka nevis, balstoties uz zinātniskām atziņām, bet gan politiskiem procesiem vai patvaļīgi.

Tāpēc es biju gandarīta, ka pārskatītajā Degvielas kvalitātes direktīvā nebija ietverts agrāk iesniegtais priekšlikums aizliegt degvielas piedevu MMT. Pārskatītā direktīva ļauj turpināt MMT lietošanu, ņemot vērā zinātniskos secinājumus, ko panāca vairums tirdzniecības partneru, tai skaitā ASV un Kanāda. Svarīgi, ka pārskatītā direktīvā pieprasa arī to, lai ES veiktu zinātnisko izpēti. Ierobežojumiem attiecībā uz MMT ir jābalstās uz zinātniskām atziņām, tā ir mana cieša pārliecība, un šī prasība ir ietverta arī ES un starptautiskajos tiesību aktos.

Tā kā citas valstis savus degvielas standartus bieži izstrādā pēc Eiropas attīstīto valstu parauga, ir svarīgi, lai ES nodrošinātu, ka regulējums attiecībā uz degvielu balstās uz zinātniskiem pierādījumiem.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Ar saviem centieniem samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas mēs subsidējam tropu biodegvielas iepirkšanu. Tādējādi mēs tikai mākslīgi izpildām Kioto protokola saistības un patiesībā problēmu vēl vairāk padziļinām. Ņemot vērā to, ka saskaņā ar pētījumiem līdz pat 46 % no kopējā oglekļa daudzuma pasaulē absorbē tropu meži un 25 % no visām oglekļa emisijām rodas mežu izciršanas rezultātā, ES ir veikusi pilnīgi nepareizus aprēķinus.

Apspriežot jautājumu par oglekļa dioksīda emisijām, mēs esam pazuļējuši kopainu, jo jāpatur prātā arī siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas rodas, piemēram, dedzinot koksni. Turklāt, šķiet, līdz šim nav pilnībā paskaidrots arī tas, kādā mērā esošās dzinēju sistēmas ir piemērotas biodegvielas izmantošanai. Sistēma kopumā ir pa pusei gatava, tāpēc es atturējos balsot par šo ziņojumu.

– **Ziņojums: Guido Sacconi (A6-0419/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs esam kritiski noskaņoti attiecībā uz priekšlikumu par emisiju normām pasažieru automobiļiem. Mēs būtu gribējuši redzēt pretenciozāku priekšlikumu, kurā būtu bargāki naudas sodi, īsāks pakāpeniskas ieviešanas laiks un skaidrāk izklāstīts ilgtermiņa mērķis. Mēs esam kritiski noskaņoti arī pret to, ka etilspirta atlaide ir kļuvusi tika maza, ka tā gandrīz nemaz nestimulē veikt ieguldījumus, neskatoties uz to, ka etilspirts rada mazākas emisijas.

Tomēr mēs izlēmām balsot par šo priekšlikumu kopumā, jo mēs uzskatām, ka, to noraidot, tiks vēl vairāk aizkavēta vides noteikumu ieviešana automobiļu ražošanas nozarē.

Jean Marie Beaupuy (ALDE), rakstiski. – (FR) Attiecībā uz *G. Sacconi* ziņojumu par emisiju normām jaunajiem pasažieru automobiļiem, es balsoju pret iesniegto priekšlikumu, lai publiski izteiktu savu nožēlu, ka mēs neesam panākuši vienošanos, kas ir videi labvēlīgāka. Tomēr es gribētu, lai pozitīvais balsojums, ko bija izteicis deputātu vairākums, ļautu mums ātri izdarīt sākotnējo atbildes pasākumu sēriju, un tad, pēc pāris gadiem, mēs varētu pieņemt lēmumus, kas nogludinātu planētas un mūsu ekonomikas vajadzības, jo īpaši ņemot vērā situāciju autotransporta nozarē.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Piedāvātais kompromiss neļauj apmierinoši reaģēt.

Man ir žēl, ka mērķvērtība attiecībā uz CO₂ emisiju samazinājumu automobiļiem ir zemāka par normām, ko mēs izskatījām Parlamentā. Pat vairāk, šī mērķvērtība ir pakļauta ietekmes novērtējumam. Abi šie lēmumi ir vērsti nepareizajā virzienā. Tieši pretēji, mums ir nepieciešamas striktas normas gan īstermiņā, gan ilgtermiņā, un mums vajag, lai šīs normas būtu nemainīgas.

Turklāt konkrētais mērķis, kas paredz, ka emisijas jāsamazina ražotājam, sodīs tieši tos, kuru vaina jau šobrīd ir vismazākā. Soda sistēma, kas tiks piemērota gadījumā, ja netiks izpildīti šie mērķi, ir nelabvēlīga tiem, kas ir attīstījuši videi draudzīgākus transportlīdzekļus. Paradoksāli ir tas, ka šīs tiesību akts soda tos, kuri piesārņo vismazāk. Kaut gan faktiski tam būtu jāizsaka atzinība par mazāko piesārņotāju centieniem un tie jāatbalsta.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par *Sacconi* kunga ziņojumu attiecībā uz emisiju normām jauniem pasažieru automobiļiem. Ņemot vērā to, ka autotransports ir atbildīgs par 12 % no kopējā oglekļa dioksīda emisiju daudzuma Eiropas Savienībā, es uzskatu, ka šī regula, neskatoties uz to, ka tā nav daļa no „klimata un enerģētikas paketes”, ir ļoti svarīga, lai nodrošinātu ES mērķu sasniegšanu attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu līdz 2020. gadam par 20 %.

Es apsveicu referentu par viņa stingro nostāju Padomes un Eiropas Komisijas sarunās. Pateicoties tam, tika sagatavota stingra un līdzsvarota vienošanās, kas dos labumu autotransporta nozarei un patērētājam, un jo īpaši nodrošinās vides aizsardzību. Tādējādi šis ir pretenciozs, taču elastīgs modelis, kurā ir mēģināts sasniegt mērķus attiecībā uz piesārņojošo emisiju samazinājumu, un vienlaikus autotransporta nozarē strādājošajiem uzņēmumiem tiek ļauts pielāgoties šīm prasībām pakāpeniski.

Anne Ferreira (PSE), rakstiski. – (FR) Es atturējos no balsojuma par ziņojumu attiecībā uz „CO₂ emisijām no pasažieru automobiļiem”, jo man šķiet, ka tas pietiekami neņem vērā to, kādu ietekmi uz klimata pārmaiņām rada autotransports.

Ir jāatbalsta augstāki mērķi, piemēram, tie, ko pieņēma Eiropas Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja. Šie mērķi nevarētu negatīvi ietekmēt Eiropas autotransporta nozari.

Šā gada vājie automobiļu pārdošanas rādītāji, galvenokārt, tomēr ir saistāmi ar Francijas un Eiropas iedzīvotāju pirkstspēju, un noteikti ne ar tiesību aktu, kurš faktiski vairs nav spēkā.

Turklāt mēs nedrīkstam aizmirst, ka daļa no soda naudām tiks atdota autotransporta uzņēmumiem, lai palīdzētu viņiem finansēt savas pētniecības programmas.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Autotransporta nozare ir nozare, kas rada otro lielāko siltumnīcefekta gāzu emisiju daudzumu ES un, kas ir vēl jo svarīgāk, tā ir nozare, kurā emisiju daudzums turpina augt. Būtisks progress, kas panākts, pateicoties autotransporta tehnoloģijām, nav pietiekams, lai neitralizētu sekas, ko rada satiksmes intensitātes un automobiļu izmēru palielināšanās.

Priekšlikums regulai stingri atbilst ES būtībai un mērķiem, jo īpaši attiecībā uz apņemšanos līdz 2020. gadam siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināt vismaz par 20 %.

Tas, ka priekšlikums paredz dalītu pienākumu slogu, katram ražotājam nosakot konkrētus mērķus, manuprāt, ir pamācoši.

Es arī uzskatu, ka soda naudas piemērošana tiem ražotājiem, kas neizpilda nospraustos mērķus, ir principiāls jautājums.

Kopumā un, ņemot vērā pašreizējo situāciju, panāktā vienošanās ir uzskatāma par pozitīvu Eiropas Savienībai. Šī regula noteikti palīdzēs sasniegt mērķus, ko Eiropas Savienība ir sev nospraudusi, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par *G. Sacconi* ziņojumu attiecībā uz CO₂ emisijām, ko rada jaunie automobiļi. Lai arī kompromiss nav tik liels, kāds tas varētu būt ideālā variantā, tas tomēr automobiļu ražotājiem nosaka svarīgus mērķus, un tam noteikti ir sava loma cīņā pret globālo sasilšanu.

Stavros Lambrinidis (PSE), rakstiski. – (EL) PASOK grupa atbalsta, *inter alia*, 50. grozījuma saturu, lai nodrošinātu to, ka, sākot ar 2020. gadu, ilgtermiņa mērķis panākt 95 gramus CO₂/km būtu juridiski saistošs. Tā balsoja pret atsevišķo nominālo 2. grozījumu, jo mērķis samazināt pasažieru automobiļu radītās emisijas ir jāsasniedz tiešā veidā, un tas jādara sabiedrības veselības un vides labā.

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Es vēlos sniegt šādu balsojuma skaidrojumu Vācijas Kristīgo demokrātu savienības (CDU) deputātu vārdā, kas pārstāv Bādēni-Virtembergu. Mēs balsojam par priekšlikumu regulai, lai arī mums bija stingri iebildumi. No vienas puses, ir pareizi uzstāt, lai autotransporta nozare samazina CO₂, tāpēc mēs balsojam par šo priekšlikumu. No otras puses, mēs vēlamies izmantot šo iespēju, lai izskaidrotu mūsu iebildumus, un tie ir trīs.

1. Piedāvātie līdzekļi samazinājuma sasniegšanai nenodrošina vienlīdzīgas prasības visiem Eiropas ražotājiem, bet jo īpaši ietekmē lielo transportlīdzekļu ražotājus, kuri ir arī novatori. Tas vācu ražotājus paliek zem lielāka sitiena nekā citus ES ražotājus.

2. Vēl joprojām nav ietekmes novērtējuma. Pirmais projekts, kas paredzēja 80 % (pretstatā šā brīža 60 %) robežvērtību liknes kritumu, tika noraidīts.

3. Soda naudas tika noteiktas patvaļīgi, jo īpaši 4. posmā. Tā rezultātā radīsies divi atšķirīgi CO₂ cenu līmeņi: tirgus cena, ko izmantos vērtspapīru tirgū, un patvaļīgi noteikta cena, ko piemēros autotransporta nozarei.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es balsoju par šo regulu, kas ir ES klimata pārmaiņu paketes centrālais dokuments, un kurā pirmo reizi ir noteiktas juridiski saistošas prasības ražotājiem samazināt CO₂ emisijas, ko rada visi ES pārdotie automobiļi (neatkarīgi no tā, kur tie ir ražoti). Sākot ar 2012. gadu, CO₂ emisiju rādītājam, ko rada vidējais jauno automobiļu parks, ir jābūt 120 gramiem CO₂/km. Šī mērķvērtība ir sadalīta divos komponentos, un 130 grami CO₂/km ir jāpanāk, izmantojot dzinēja uzlabošanas tehnoloģijas, un vēl papildu 10 grami ir jāiegūst, izmantojot „ekoloģiskos jaunievedumus”, piemēram, jaunas gaisa kondicionēšanas sistēmu konstrukcijas. Regula ir elastīga, jo ražotājam piemērojamo mērķvērtību aprēķina, balstoties uz vidējiem autoparka rādītājiem, tas nozīmē, ka automobiļus, kas rada lielāku piesārņojumu, ražotājs var kompensēt ar automobiļiem, kas rada mazāku piesārņojumu.

Eluned Morgan (PSE), rakstiski. – Ogleklis, ko rada transports, veido 21 % no mūsu oglekļa emisijām. Tāpēc ir svarīgi autotransporta nozarei nospraust augstus mērķus, lai nodrošinātu, ka autotransporta nozare izpilda savu brīvprātīgi nosprausto mērķi, ko tā nebija agrāk izpildījusi. Ja mēs nosakām augstus standartus 500 miljoniem Eiropas potenciālo patērētāju, mums ir jādefinē arī pasaules standarti, kas jāievēro visai pasaulei. Nemot vērā to, ka pasaules autorūpniecība nestrādā ar pilnu jaudu, Eiropai ir kategoriski jāuzņemas vadība ekoloģisko automobiļu ražošanā, uz kuriem patērētāji nākotnē, visticamāk, pāries.

Angelika Niebler (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Ekonomiskā krīze jo īpaši smagi ir skārusi autotransporta nozari. Vairums vācu automobiļu rūpnīcu savus darbiniekus aizsūtīja piespiedu Ziemsvētku brīvdienās jau decembra sākumā.

Šodien pieņemtā regula pakļaus Vācijas un jo īpaši Bavārijas autotransporta nozari vēl smagākai izturības pārbaudei, kas prasīs no tās milzīgu piepūli.

Tāpēc mēs esam priecīgi atzīmēt, ka šai nozarei ir piemēroti pārejas noteikumi, kas ļauj samazinājuma mērķus sasniegt pakāpeniski.

Piemēram, prasību piemērošana ir jāsadala pa posmiem. Vispirms 2012. gadā ir jānodrošina, lai tikai 65 % ES licenzēto jauno mašīnu atbilstu mērķos noteiktajai vidējai augšējai robežvērtībai, kas ir 120 grami CO₂ uz 1 kilometru. Līdz 2015. gadam ir jānodrošina, lai visi jaunie automobiļi atbilstu šai prasībai. Turklāt iesākumam „ekoloģiskajām inovācijām”, piemēram, saules paneļu jumtiem un ekonomiskām gaisa kondicionēšanas sistēmām ir jāpiešķir līdz pat septiņu gramu liela atlaide.

Tomēr mēs izsakām nožēlu, ka šis ziņojums sūta arī sliktu vēstījumu, nosakot soda naudas par mērķvērtību pārsniegšanu, jo, pārsniedzot mērķvērtību par 4 gramiem vai vairāk, tiek piemērota 95 eiro liela soda nauda par katru gramu. Salīdzinājumā ar CO₂ cenām, ko piemēro saskaņā ar emisijas kvotu tirdzniecības shēmu, autotransporta nozarei tiek uzlikts nevajadzīgs un pārmērīgs slogs.

Seán Ó Neachtain (UEN), rakstiski. – (GA) Es iesniedzu savu viedokli par šo jautājumu Transporta komitejai. Komiteja bija tik ļoti sašķelta, ka mums neizdevās pieņemt nekādu tekstu.

Man šķita, ka lielākā Komisijas teksta daļa bija taisnīga un reālistiska, lai gan viena ļoti nopietna aspekta tajā nebija, tas ir, tiesību aktā nebija iekļauts vidēji ilga termiņa–ilgttermiņa mērķis.

Es, protams, saprotu, ka pastāv bažas par darbavietām, taču mums ir jābūt ambicioziem. Mūsu pienākums ir nosargāt mūsu pasauli nākamajām paaudzēm, un, lai to izdarītu, mums ir jābūt gataviem pieņemt grūtus lēmumus.

Un šie „zaļie” mērķi nav nereāli. Nesen mums tika nepārprotami parādīts, ka autotransporta nozarē ir jāīsteno kādas reformas. Mums jāīsteno reformas vides jomā, pieņemot ambiciozus tiesiskos aktus ir ne tikai mūsu pienākums, bet tā ir arī mūsu iespēja; tā ir iespēja palielināt atbalstu pētniecībai un attīstībai autotransporta nozarē un radīt jaunas darbavietas, un sākt jaunu ēru šajā nozarē. Ilgtspējīga attīstība dos labumu ne tikai planētai. Tā varētu dot labumu arī mūsu ekonomikai.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība savos centienos apkarot klimata pārmaiņu izraisītās sekas nedrīkst neņemt vērā pasažieru automobiļu radītās emisijas un to kaitīgo ietekmi uz vidi. Eiropas Parlaments un Padome ir vienojušies, ka līdz 2020. gadam vidējais emisiju līmenis jaunajiem automobiļiem nedrīkst būt lielāks par 95 gramiem CO₂/km. Šobrīd autotransporta nozare saskaņā ar 1998. gadā brīvprātīgi noslēgto vienošanos ir apņēmusies līdz 2008. gadam samazināt oglekļa dioksīda emisijas līdz 140 g/km. Ņemot vērā to, ka šis mērķis bija brīvprātīgs, centieni samazināt emisijas ir bijuši visai niecīgi, un emisiju līmenis 186 g/km, kas bija 1995. gadā, 2004. gadā nokritās tikai līdz 163 g/km.

Jaunā regula paredz obligātu emisiju samazinājuma shēmu, tai skaitā soda naudu sistēmu tiem, kas nepilda šos mērķus, kā arī neveicina pasākumus, lai radītu inovatīvas tehnoloģijas. Līdz 2014. gadam 80 % jauno automobiļu atbilst šiem standartiem, bet soda nauda par katru pārsniegto gramu pēc 2019. gada būs 95 eiro. Galīgais kompromiss līdzsvaro patērētāju vajadzības, vides aizsardzību un ilgtspējīgu ražošanas politiku.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Es balsoju pret kompromisu, kas bija ietverts G. Sacconi ziņojumā par automobiļu radītajām emisijām. Tā ir kaunpilna lieta, jo automobiļu ražotāji vēlreiz izsprūk no pienākuma ražot automobiļus, kas patērē mazāk enerģijas un rada mazāku piesārņojumu. Šī lieta ir tapšanas stadijā jau vairāk nekā 10 gadu. Vispirms tika stiepta gumija, noslēdzot brīvprātīgu vienošanos, kas netika pildīta. Šodienas vienošanās ir vēl viens gumijas stiepšanas pasākums. Soda naudas ir nožēlojami mazas.

Tika pieņemts, ka norma 95 grami CO₂ emisiju uz 1 km ir jāievieš tikai ar 2020. gada 1. janvāri. 1996. gadā šī ražošanas nozare vienojās līdz 2008. gadam panākt 140 gramu. Kāda ir realitāte? Šobrīd vidējais emisiju līmenis mums ir 162 grami.

Patiesība ir tāda, ka vienmēr dominē īstermiņa domāšana. Mēs labāk maksājam lielu naudu, lai kādu piekukuļotu, vai nedemokrātisku režīmu atbalstīšanai, nevis investējam zaļās inovatīvās tehnoloģijās. Arguments, ka mēs esam spiesti to darīt ekonomiskās krīzes dēļ, ir maldi. Autotransporta nozarei nākotne būs tikai tad, ja izvēle būs par labu energoefektīviem un piesārņojumu neradošiem automobiļiem. Ja šobrīd tā atrodas grūtībās, tikai viņu pašu un nevienu citu var vainot par to, ka pagātnē tika pieņemti nepareizi un netālejoši lēmumi.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Sacconi kunga ziņojumu attiecībā uz emisiju normām jauniem pasažieru automobiļiem.

No kopējā emisiju apjoma, ko rada visa transporta nozare kopumā, autotransporta nozare ir atbildīga par apmēram 70 % siltumnīcefekta gāzu emisiju. Tas jo īpaši attiecas uz pilsētas teritorijām, kur lielajās konurbācijās satiksmes sastrēgumos gaiss tiek piesārņots. Tāpēc ir ļoti svarīgi uzlabot emisiju normas jaunajiem pasažieru automobiļiem. Panāktais kompromiss automobiļu ražotājiem izvirza augstus mērķus, taču tas dod arī laiku, lai ražošanas līnijas varētu pielāgot jaunajām prasībām. Atlaižu sistēma, ko piemēros ekoloģiskiem automobiļiem, būs stimuls gan ražotājiem, gan patērētājiem. Klimata pārmaiņas palīdzēs mainīt patērētāju izvēli un arī atjaunos pieprasījumu pēc automobiļiem.

Ir absolūti nepieciešami nosargāt darbavietas un radīt priekšnoteikumus ekonomikas attīstībai, jo īpaši pašreizējās ekonomiskās un finanšu krīzes apstākļos. Eiropas Ekonomikas atveseļošanas programmā ir ietverti īpaši pasākumi, kas apliecina automobiļu ražošanas nozares nozīmību.

Thomas Ulmer (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par, lai gan man bija stingri iebildumi. No vienas puses, ir pareizi autotransporta nozari steidzināt, lai tā samazina CO₂. No otras puses, mēs vēlamies izteikt stingrus iebildumus (konkrēti sk. 3. punktu). 1. Priekšlikums nenodrošina vienlīdzīgas prasības visiem Eiropas ražotājiem, bet jo īpaši ietekmē lielo transportlīdzekļu ražotājus, kuri ir arī novatori. Tas jo īpaši skar vācu ražotājus. 2. Nav izstrādāts ietekmes novērtējums. Pirmais projekts, kas paredzēja 80 % (pretstatā šā brīža 60 %) robežvērtību līknes kritumu, tika noraidīts. 3. Soda naudas tika noteiktas patvaļīgi, jo īpaši 4. posmā. Tā rezultātā radīsies divi atšķirīgi CO₂ cenu līmeņi: tirgus cena, ko izmantos vērtspapīru tirgū, un patvaļīgi noteikta cena, ko piemēros autotransporta nozarei.

Glenis Willmott (PSE), rakstiski. – Es balsoju par grozīto tiesību aktu, gan par priekšlikumu samazināt CO₂ emisijas, ko rada automobiļi, gan par visu klimata pārmaiņu paketi. Šis ir nozīmīgs solis, lai panāktu, ka

Eiropa īsteno savus mērķus līdz 2020. gadam par 20 % samazināt emisiju daudzumu, un tas būs spēcīgs vēstījums pārējai pasaulei pirms nākamā gada sarunām Kopenhāgenā, ka Eiropa domā par uzņēmējdarbību.

Mums jau ir tehnoloģijas, kas mums var palīdzēt īstenot šos mērķus, un vislabākais piemērs tam varētu būt novatoriskais darbs, ko veic manā vēlēšanu apgabalā esošā Lafbero universitāte, kas ir pasaulē plaši atzīta zaļo tehnoloģiju attīstības jomā un nesen ir atklājusi jauno ūdeņraža uzpildes staciju, vienu no divām, kas ir AK.

– **Ziņojumi: Claude Turmes (A6-0369/2008), Avril Doyle (A6-0406/2008), Satu Hassi (A6-0411/2008), Chris Davies (A6-0414/2008), Dorette Corbey (A6-0496/2007) un Guido Sacconi (A6-0419/2008)**

Bairbre de Brún un Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Partija *Sinn Féin* cīņai pret klimata pārmaiņām ir piešķirusi augstāko prioritātes pakāpi. Mēs pilnībā atzīstam, kādas būtiskas pārmaiņas ir nepieciešamas, lai radītu tādu sabiedrību un ekonomiku, kas būtu ilgtspējīga attiecībā uz vidi. Tāpēc mēs atbalstām pasākumus, kas īstenojami vietējā, valsts un ES līmenī, lai noteiktu nepieciešamos mērķus, kas būtu saistoši CO₂ samazināšanai, un ANO sarunas par klimata jautājumiem, kas šo jautājumu risina pasaules līmenī.

Runājot konkrēti par A. Doyle ziņojumu attiecībā uz emisiju kvotu tirdzniecības shēmu (ETS), mēs balsojam par šo ziņojumu, jo, to īstenojot, tiks uzlabota pašreizējā ES ETS, neskatoties uz to, ka pati shēma rada dažas būtiskas problēmas.

Mēs neesam apmierināti ar to, ka, lai sasniegtu ES mērķus, lielāko daļu samazinājuma var faktiski īstenot ārpus ES, kā tas tika apliecināts S. Hassi ziņojumā. Šajā jautājumā mēs atturējamies no balsojuma.

Attiecībā uz C. Davies ziņojumu par CCS un, neatsakoties no savas pārliecības, ka priekšroka ir dodama atjaunojamajiem enerģijas veidiem, mēs balsojam par šo ziņojumu, jo tas būtiski uzlabo drošību, finansiālo nodrošinājumu un atbildību. Mēs būtu patīcis arī standarts par emisiju normām. Tomēr ar šo ziņojumu tiek panākts, ka pārskatīšana pārvēršas par iespējamību.

Mēs balsojam pret G. Sacconi ziņojumu par automobiļiem, jo šī vienošanās būtiski mīkstina Komisijas priekšlikumu.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par „klimata un enerģētikas paketi”, kurā ir ietverti A. Doyle, S. Hassi, C. Turmes un C. Davies ziņojumi, jo es uzskatu, ka Eiropas Parlamenta, Padomes un Eiropas Komisijas panāktā vienošanās ir līdzsvarota vienošanās, kas nogludina vides aizsardzības intereses ar nozares likumīgajām interesēm.

Bija svarīgi panākt vienošanos pirmajā lasījumā, jeb, citiem vārdiem, laikā, lai Eiropas Savienība varētu 2009. gada Kopenhāgenas konferencē iesniegt pārliecinošu priekšlikumu, kas nepieciešams, lai panāktu starptautisku vienošanos un lai mēs arī turpmāk būtu priekšgalā cīņā pret klimata pārmaiņām.

Neena Gill (PSE), rakstiski. – Es balsoju par klimata pārmaiņu paketi, jo uzskatu, ka pasaulei ir pienācis izšķirošs brīdis. Mēs saskaramies ar iepriekš nepieredzētu izaicinājumu mūsu dzīvesveidam. Taču dalībvalstu darbība būs efektīva tikai tad, ja tās strādās kopā. Tādās reizēs kā šī ES ir jāuzņemas savi pienākumi un jārikojas kā pasaules līderei.

Un ES tā ir rīkojusies. Neviena cita valsts vai valstu grupa nav izveidojusi juridiski saistošu procesu ar šādu darbības jomu un potenciālu.

Šā Parlamenta Zaļo grupas deputāti apgalvoja, ka šī pakete tika „nogremdēta”. Taču viņu attieksme nav reālistiska. Netiek apstrīdēta sistēmas efektivitāte vides aizsardzības jomā. Tā vietā mēs esam panākuši praktiski īstenojamu līdzsvaru starp rūpniecības vajadzību ekonomiski grūtajos laikos turpināt gūt peļņu, Eiropas sociālajām vajadzībām un mūsu vides nākotni.

Tādējādi, atbalstot šo paketi, sociāldemokrāti rīkojās pareizi, un es ar gandarījumu darīju to pašu.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Enerģētikas un klimata pārmaiņu paketei, par ko šodien balsojam, būtu jāatspoguļo pārmaiņas enerģētikas, ekonomikas un tehnoloģijas jomā.

Patiesi, tieši tāda tā arī ir. Dažādie ierosinātie pasākumi radikāli mainīs dalībvalstu enerģijas bilances, izveidos kopēju, pat vienotu enerģētikas politiku, radīs milzīgas finansiālās izmaksas, samazinās mūsu nozaru konkurētspēju un tādējādi arī nodarbinātību Eiropas Savienībā, palielinās enerģētikas cenas privātajiem patērētājiem un uzņēmumiem, būtiski ietekmēs valstu budžetus un tamlīdzīgi.

Protams, lai izvairītos no ražotņu pārvietošanas, ir paredzētas vairākas atkāpes. Tomēr ar to nepietiek. Pašreizējās plašās krīzes laikā, kas veidojas par ilgtermiņa krīzi, ir vajadzīga vispārēja drošības klauzula, lai garantētu, ka vismaz kādu laiku atbilstoši vajadzībai priekšroka tiks dota ekonomikas un Eiropas darba ņēmēju interesēm, nevis vides aizsardzības mērķiem. Vajag nodrošināt arī procesa vispārēju pārbaudi, ja nākamās starptautiskās sarunas būs neveiksmīgas un īpaši tad, ja Amerikas Savienotās Valstis un lielās valstis ar strauju ekonomisko izaugsmi nepiekrītīs uzņemties tādas pašas proporcijas, jo tādā gadījumā Eiropas — kurā tiek izdalīti tikai 15 % „mākslīgo” siltumnīcefekta gāzu — ekonomiskā pašnāvība būtu pilnīgi veltīga.

Dan Jørgensen (PSE), rakstiski. – (DA) Dānijas sociāldemokrāti balsojumā atbalstīja ES klimata pārmaiņu paketes lielāko daļu, jo, lai gan ne visas izmantotās metodes ir tādas, kā mēs vēlētos, tajā ir noteikts tālejošs mērķis — atkarībā no tā, vai tiks noslēgta vispasaules vienošanās, samazināt CO₂ emisijas par 20 % vai 30 %.

Sociāldemokrāti balsoja pret priekšlikumu par pienākumu sadali (proti, emisiju samazināšanu, piemēram, lauksaimniecībā, transporta jomā u. c.). Šādas rīcības iemesls ir tas, ka ir tik viegli nopirkt kredītus jaunattīstības valstīs, ka, iegādājoties samazinājumu kredītu no pasaules nabadzīgākajām valstīm, ES par 60 % līdz 70 % varēs izpildīt savas samazināšanas saistības. Patiesībā tas nozīmēs, ka bagātākās valstis nopirks iespēju neveikt vajadzīgās pārmaiņas un tādējādi neieguldīs līdzekļus tehnoloģijas attīstībā, kas ir vajadzīga, lai sasniegtu ilgtermiņa mērķi — samazinātu emisijas par 80 %.

Sociāldemokrāti balsoja pret priekšlikumu par automašīnu radītajām CO₂ emisijām. Pretēji Eiropas Komisijas ierosinātajam un pilnīgi pretēji Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā notikušā balsojuma rezultātam priekšlikums par papildus trim gadiem aizkavētu rūpniecības pārstāvjiem noteikto prasību līdz 2012. gadam radīt ne vairāk kā 120 g CO₂/km lielas emisijas. Automašīnu nozares pārstāvji jau noslēdza brīvprātīgu vienošanos par CO₂ samazināšanu pirms desmit gadiem, un ir veltījuši ļoti daudz laika, lai pielāgotos noteikumiem, kas ir vajadzīgi, ja mēs vēlamies novērst globālo sasilšanu.

Marie-Noëlle Lienemann (PSE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par četrām direktīvām par enerģētikas un klimata pārmaiņu paketi, jo ir svarīgi, lai ES pieņem šos dokumentus pirms 2009. gada un starptautiskajām sarunām. Tās atlikšana nozīmētu vēlāku rīcību un lielāku kavēšanos bez garantijas, ka dokuments tiks uzlabots. Es balsoju PAR:

— jo ir apstiprināti 3x20 mērķi (siltumnīcefekta gāzu samazināšana par 20 %, patērētās enerģijas samazināšana par 20 %, atjaunojamās enerģijas palielināšana par 20 %) un siltumnīcefekta gāzu samazinājuma palielināšana līdz 30 %, ja tiks panākta pretenciozāka starptautiskā vienošanās;

— jo tas ir būtiski tādēļ, ka Padomes ierosinātie dokumenti nenonāk tik tālu, cik Komisijas priekšlikumi, un pastāv risks, ka netiks sasniegti izvirzītie mērķi — šaubas par izpildes laiku, liels atkāpju skaits, iespēja finansēt gāzu apjoma samazinājumu ārpus ES, kas aizkavē mūsu rūpniecības, ekonomikas un attīstības līdzekļu būtisko dekarbonizāciju;

— piesardzības dēļ, jo, ja mērķi netiks sasniegti šādā veidā, Parlamentam nāksies noteikt jaunu politiku;

— jo tas ir pirmais solis. Es vienmēr esmu bijusi pārliecināta, ka emisiju tirdzniecības sistēmas nepārveidos mūsu rūpniecību vai darbību, lai samazinātu to ietekmi uz vidi. Mums ir jāparedz ievērojamas apropriācijas pētniecībai un jauninājumiem, nosakot standartus un muitas tarifus, lai cīnītos pret vides piesārņošanu, kā arī rūpniecības politikai un Eiropas fondiem, lai papildinātu pārmaiņas.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Lai gan ziņojumos aplūkoti dažādi klimata pārmaiņu paketes aspekti, ir iespējams saskatīt globālu pieeju.

Ņemot vērā to, ka turpināsies enerģijas patēriņa vispārējais pieaugums un tie enerģijas avoti, kas izdala visvairāk CO₂, ir arī visdārgākie, nav grūti saprast, kādēļ pievēršanās enerģijas avotiem ar mazāku CO₂ emisiju daudzumu ir vajadzīga, kas saistīta gan ar vidi, gan ekonomiku. Tādēļ ir būtiski ieguldīt tehnoloģijās, kas samazina enerģijas patēriņu, un tehnoloģiskos risinājumos, kas samazina emisijas, kuras pastāvēs vienmēr. Tām nozarēm, kuras ražo lielāko skaitu CO₂ izdalošas preces, ir jāpielāgojas. Tās nav jāsoda, bet ar valdības iepirkumu nosacījumu palīdzību jāmudina ražot tehnoloģiski mūsdienīgākas preces, un tas ir iespējams. Tāpat arī tām nozarēm, kas ražošanas procesā rada augstu CO₂ emisiju līmeni, ir jāsaņem atbalsts pētniecībai un jauninājumiem, lai tās kļūtu konkurētspējīgākas, nevis jāpakļauj nozares noteikumiem, kuros paredzēts sods par ražošanu, tādējādi atņemot tai iespējas izdzīvot Eiropā. Visbeidzot, ir ļoti būtiski samazināt enerģētisko atkarību, dažādojot enerģijas avotus un piegādātājus. Šī pieeja ir jāizmanto, lai veicinātu tādu enerģijas avotu izmantošanu, kas izdala mazāk CO₂.

- Ieteikums otrajam lasījumam: Alejandro Cercas (A6-0440/2008)

Kader Arif (PSE), rakstiski. – (FR) Kopējā nostāja par darba laiku, ko Padome iesniedza Parlamenta balsojumam, bija īsts solis atpakaļ attiecībā uz darba ņēmēju tiesībām un patiešs drauds mūsu Eiropas sociālajam modelim.

Sapulcinot aiz sevis spēcīgu vairākumu, sociāldemokrātu referentam Cercas kungam, kuru savā balsojumā atbalstīju, ir izdevies samazināt šo konservatīvo un ārkārtīgi vecmodīgo 19. gadsimta cienīgo vīziju par darba pasauli. Kopā ar visiem sociāldemokrātiem es atbalstīju vairākus grozījumus, kas garantē būtiskus darba ņēmēju tiesību uzlabojumus.

Tādējādi mēs esam panākuši, ka tiek atcelta nepiemērošanas klauzula, kas ļāva cilvēkiem izvairīties no darba laika ierobežojuma un noteikt līdz pat 65 darba stundām nedēļā. Līdzīgi, tā kā mēs nevaram dežūras laiku uzskatīt par atpūtas laiku, mēs panācām, ka to uztver kā darba laiku. Mēs arī ieguvām garantijas attiecībā uz kompensējošu atpūtas laikposmu un ģimenes un darba dzīves savienošānu.

Šī arodbiedrību atbalstīto Eiropas sociāldemokrātu lielā uzvara ir visu eiropiešu uzvara. Eiropa, kura pieņem pašreizējās galvenās sociālās priekšrocības, ir Eiropa, kura aizsargā savus iedzīvotājus.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es balsoju par šo ieteikumu, par dokumentu, ko Parlamentā koordinēja Cercas kungs. Mēs piedzīvojam savādus apstākļus, kad reālo ekonomiku šobrīd diemžēl ietekmē finanšu krīze. Tas, kas mums vajadzīgs, ir lēmumi, kam būs labvēlīga ietekme uz mūsu ražošanas sektoru, un, pats galvenais, Eiropai ir jāsagatavojas jauniem, sarežģītiem, ar konkurenci saistītiem izaicinājumiem, kas parādās pie apvēršņa.

Es piekřitu pamatidejai par Eiropas regulācijas sistēmas izveidi attiecībā uz darba laika organizēšanu. Šajā jomā ir pareizi veicināt, lai lēmumu pieņemšanā vairāk iesaistās sociālie partneri un jo īpaši reformistu arodbiedrības no visas Eiropas, kas mēģina panākt ne tikai darba ņēmēju tiesību aizsardzību, bet arī modernizāciju un izaugsmi.

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Jautājums par aktīvo un neaktīvo laikposmu pienākumu pildīšanas laikā ir svarīgs daudzās profesijās, jo īpaši ārstiem. Maiņu sadalīšana aktīvajā un neaktīvajā laikposmā darba pienākumu pildīšanas laikā ir pretrunā ar darba laika jēdzienu un galvenajiem noteikumiem par darba apstākļiem. Vai kāds var uzraudzīt, kad ārstam maiņas laikā ir pārtraukums, vai to, kad ārsts pilda savus pienākumus, veicot neatliekamu procedūru, ārstēšanu vai nākamās operācijas plānošanu? Turklāt mēģinājumi šīs lietas uzraudzīt radītu nepieciešamību pieņemt darbā inspektorus, kā arī radītu smieklīgas izmaksas. Šāda rīcība vienkārši būtu pretrunā ar profesionālo ētiku.

Derek Roland Clark, Michael Henry Nattrass, Jeffrey Titford un John Whittaker (IND/DEM), rakstiski. – UKIP atzīst, ka atsevišķi elementi Padomes nostājā par britu tiesību uz darbu aizsardzību ir vērtīgi, un mēs balsojam pret citiem šā ziņojuma grozījumiem, kas mazina šo elementu nozīmi.

Tomēr Padomes nostājā ir daudz citu elementu, kuriem UKIP nevar piekrist un par kuriem tā nevar balsot. Tādēļ mēs atturamies balsojumā par grozījumu Nr. 30.

Jean Louis Cottigny (PSE), rakstiski. – (FR) Šodien paredzētais balsojums Eiropas Parlamentā ir ļoti svarīgs. Maksimālais darba laiks Eiropā joprojām būs 48 stundas, kas ļaus tām valstīm, kurās ir darba ņēmējiem labvēlīgāks režīms, neko nemainīt (piemēram, Francijai, kurā šis laiks ir 35 stundas). Padome vēlējas palielināt šo ierobežojumu līdz 65 stundām.

Kreisie spēki un tie, kas aizstāv darba ņēmējus, piemēram, Eiropas Arodbiedrību konfederācija, var lepoties ar šo uzvaru.

Nedrīkst aizmirst ārstus un medicīnas studentus, jo šī uzvara attiecas arī uz viņiem. Medicīnas darbinieku dežūras laiku turpinās uzskatīt par darba laiku.

Šis balsojums, kurā tika saņemts liels balsu vairākums, ļaus 27 deputātiem skaļi un skaidri apstiprināt savu nostāju 27 ministriem Samierināšanas komitejā.

Harlem Désir (PSE), rakstiski. – (FR) Pašreizējās krīzes un darba ņēmēju sociālās nedrošības apstākļos Padome šodien Parlamenta balsojumam iesniedz kopēju nostāju, kas, samazinot darba laika standartus, patiesi apdraud Eiropas sociālā modeļa pamatus.

Īstenojot klauzulu par atkāpšanos no 48 stundu nedēļas darba laika limita un neapbrēķinot dežūras laiku kā darba laiku, pastāv risks, ka izveidosies Eiropa ar diviem sociālajiem ātrumiem, kurā ir nodalīti darba ņēmēji, kas savās valstīs var izmantot sociālo aizsardzību, un citi, kuri nevar atteikties no samazinātajām sociālajām tiesībām.

Pretēji Komisijas un atsevišķu Eiropas Savienības Padomes dalībvalstu diskusijai, kurā iespēja brīvi izvēlēties nepiemērošanas klauzulu ir pasniegta kā panākums, es izvēlos atbalstīt referenta *Cercas* kunga grozījumus, kuros pausta Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā 2004. gadā.

Šajos grozījumos pieprasīts atsaukt nepiemērošanas klauzulu 36 mēnešus pēc direktīvas stāšanās spēkā, dežūras laiku aprēķināt kā darba laiku (ko atzīst EKT), kā arī sniegt garantijas attiecībā uz kompensējošu atpūtas laikposmu un ģimenes un darba dzīves savienošanu.

Brigitte Douay (PSE), rakstiski. – (FR) Es atbalstīju referenta *Cercas* kunga nostāju, jo darba laika organizēšana ir būtisks jautājums Eiropas pilsoņu ikdienas dzīvē.

Vakar Strasbūrā notikušī Eiropas arodbiedrību masveida demonstrācija parādīja to apņemšanos panākt darba ņēmēju labāku aizsardzību.

Manu uzmanību pievērša vairāki šā ziņojuma aspekti, un tie ir jāaizstāv, tostarp un jo īpaši — pārtrauktā atkāpe no nedēļas darba laika, kura noteiktais ilgums Eiropas Savienībā šobrīd ir 48 stundas. Tāpat kā citi Eiropas sociāldemokrāti, es esmu pārliecināta, ka Eiropas iedzīvotāju labklājība ir ievērojami atkarīga no iespējas savienot darba un ģimenes dzīvi.

Cercas kunga ziņojums un tajā iekļautie sociālie uzlabojumi virzās pa pareizo ceļu, likvidējot pārmērīgi liberālos pasākumus, kurus piemēro atsevišķās dalībvalstīs un kurus šīs valstis gribētu izvērst visā Eiropas Savienībā.

Lena Ek (ALDE), rakstiski. – (SV) Pēc četrus gadus ilgiem mēģinājumiem mainīt Darba laika direktīvu Ministru padomei pagājušajā vasarā izdevās vienoties par kopēju nostāju. Padomes vienošanās ietver nepiemērošanas iespēju, kas ļauj sociālajiem partneriem atkāpties no direktīvā noteiktā nedēļas darba laika. Šādi tiek aizsargāts Zviedrijas koplīgumu modelis. Tas arī pilnībā atbilst subsidiaritātes principam — idejai, kas paredz, ka lēmumi ir jāpieņem pēc iespējas tuvu pilsoņiem.

Parlamenta priekšlikuma mērķis ir šo nepiemērošanas iespēju izslēgt. Tādēļ es balsoju pret to.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Padomes kopējās nostājas noraidīšanu, jo uzskatu, ka tajā netiek ievērotas darba ņēmēju likumīgās tiesības. Noraidot iespējamo 65 stundas ilgo darba nedēļu, Eiropas Parlaments pieņēma skaidru un jēgpilnu nostāju.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Sakāve, ko no Eiropas Parlamenta rokas šodien cieta Padome, ir svarīga uzvara darba ņēmēju cīņā. Padomei neizdevās īstenot tās nepieņemamos priekšlikumus Darba laika direktīvas grozīšanai, kuri apdraudētu grūti izcīnītās uzvaras vairāk nekā 100 gadus ilgušajā darbaspēka cīņā. Es gribētu īpaši uzsvērt mēģinājumus pagarināt vidējo darba nedēļas laiku līdz 60 un 65 stundām, radīt jēdzienu „neaktīvā darba laiks”, kas tādējādi netiktu uzskatīts par darba laiku, kā arī mēģinājumu uzbrukt arodbiedrību kustībai. Tas viss ir noraidīts, un tas arī nozīmē sakāvi *José Sócrates* vadītajai Portugāles sociālistu valdībai, kas atturējās no Padomes kopējās nostājas.

Pēc šodien notikušā balsojuma Eiropas Parlamentā, Padomes priekšlikums nevar stāties spēkā. Tomēr tas var aizsākt jaunas sarunas ar Parlamentu, pretēji tam, kas būtu noticis, ja būtu ticis pieņemts mūsu grupas iesniegtais un aizstāvētais priekšlikums noraidīt Padomes kopējo nostāju.

Tā rezultātā, neskatoties uz panākto svarīgo uzvaru, tas nav izbeidzis karu pret Padomes priekšlikumu un atsevišķām reformistu nostājām, kuri šķiet gatavi kaut ko pieņemt turpmākajās sarunās.

Mēs stingri saglabāsim savu noraidīto nostāju, un mēs aicinām darba ņēmējus un to arodbiedrības būt piesardzīgiem.

Neena Gill (PSE), rakstiski. – Es balsoju par nepiemērošanas klauzulas saglabāšanu, jo mana prioritāte, pirmkārt un galvenokārt, ir aizsargāt darba vietas Rietummidlendā un nodrošināt, lai mans reģions saglabā konkurētspējas priekšrocības.

Es vienmēr esmu smagi strādājusi, lai aizsargātu darba ņēmējus, taču es neuzskatu, ka labākais veids, kā to panākt, ir ierobežot cilvēku izvēli. Es esmu runājusi ar daudziem darba ņēmējiem un MVU īpašniekiem,

kuriem ekonomikas lejupslīde izraisa darba vietu zudumu un neveiksmes uzņēmējdarbībā; viņi man lūdz saglabāt viņu iespēju izvēlēties. Spriežot pēc manas pieredzes, virsstundu ierobežošana nāk par labu tikai tiem cilvēkiem, kuri var atļauties „pārciest vētru”, un ir būtiski, lai mēs sniedzam cilvēkiem iespēju uzturēt viņu ģimeni. Kopējā nostājā ir paredzētas garantijas, kas nodrošina to, ka darba ņēmēji netiek ekspluatēti.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Komisijas priekšlikums direktīvai neapšaubāmi ir tipisks piemērs tam, ko Briseles Eiropa sauc par elastību un pielāgošanās spēju un ko uzdrošinās raksturot kā sociālu — nepiemērošanas klauzulu (proti, iespēju pārkāpt standartus) valstīm vai privātpersonām, 78 stundas ilgu nedēļas darba laiku, dežūras laika neuzskatīšanu par darba laiku, darba laika aprēķināšanu uz vienu līgumu, nevis vienu cilvēku un tamlīdzīgi. Īsumā — it viss, kas veicina cilvēku ekspluatāciju situācijā, kad pastāv krīze un atkal palielinās bezdarba līmenis un darba ņēmēju nabadzība.

Tādēļ mēs balsojam par Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ierosinātajiem grozījumiem, taču mēs balsojam arī par dažiem mūsu politisko oponentu ierosinātajiem grozījumiem, jo mums šķita, ka tie ir solis pareizajā virzienā, proti, nāk par labu darba ņēmējiem.

Tomēr es gribu atzīmēt divus papildu punktus:

— skaidri redzams, ka referentu vairāk motivē tēls, kādu Eiropas Parlaments gūs pilsoņu acīs, nepieņemot ziņojumu sešus mēnešus pirms vēlēšanām, nekā pašu pilsoņu labklājība;

— mums ir jāsaglabā piesardzība. Padomē vairākums neatbalsta nepiemērošanas klauzulas atcelšanu, un pastāv risks, ka šodien pieņemtais ziņojums, kas jau ir kompromiss, nebūs pēdējais dokuments par šo jautājumu.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Debates par grozījumiem Darba laika direktīvā ir raisījušas interesi daudzās jomās, jo īpaši arodbiedrībās un darba devēju organizācijās. Šodien paredzētais balsojums Eiropas Parlamentā neliecina par šo debašu beigām. Tas tāpēc, ka Parlaments ir pieņēmis grozījumus, ar ko noraida Padomes priekšlikumus par darba laika organizēšanu. Direktīvas projekts tagad tiks izskatīts kā samierināšanas procedūras daļa. Ņemot vērā būtiskās dalībvalstu un Parlamenta viedokļa atšķirības, rodas šaubas par to, vai tas tiks pieņemts.

Nepiemērošanas klauzulas izslēgšana no direktīvas noteikti bija neveiksmīgs lēmums. Precīzāk, šai rīcībai var būt neparedzamas sekas attiecībā uz medicīnisku pakalpojumu sniegšanas turpināšanu, tostarp arī Polijā. Saistībā ar to es gribētu uzsvērt, ka atbalstu 48 stundu darba nedēļas ierobežojumu ar iespēju to pagarināt tikai ar darba ņēmēja piekrišanu. Es gribu uzsvērt, ka šobrīd spēkā esošajā direktīvā ir atļauta 78 stundu darba nedēļa — risinājums, kas nevienam nenāk par labu.

Padomes ierosinātais kompromiss garantētu līdzsvarotu pieeju, respektējot dažādus darba tirgus modeļus, kā arī darba tiesības. Es ceru, ka turpmāko Parlamenta un Padomes sarunu rezultāts būs risinājums, kas apmierina visas ieinteresētās puses un kurā ņemtas vērā specifiskās detaļas, kas izteiktas medicīnas pārstāvju — kurus satrauc šajā direktīvā ietvertās pārmaiņas — paziņojumā.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es uzskatu, ka ir būtiski, lai darba ņēmējiem ir brīva un brīvprātīga iespēja izvēlēties darba stundu skaitu. Ja nepiemērošanas pasākumi kaut kādā veidā tiks turpināti, darba ņēmēji ir jāaizsargā no ekspluatācijas. Kopējā nostājā ir mēģināts panākt šo līdzsvaru, turpinot atļaut privātpersonām atteikties no direktīvā noteiktā maksimālā 48 stundu (vidēji) nedēļas darba laika ierobežojuma, ieviešot jaunas garantijas, lai novērstu privātpersonu ekspluatāciju.

Tas ietver aizliegumu parakstīties par nepiemērošanu vienlaicīgi ar darba līguma parakstīšanu, sešus mēnešus ilgu „pārdomu periodu”, kurā darba ņēmēji var mainīt savas domas, kā arī prasību, lai katru gadu darba ņēmēji atjaunotu vienošanos par nepiemērošanu.

Dokumentā par kopējo nostāju ir mēģināts saglabāt elastību, kas izriet no nepiemērošanas klauzulas, vienlaikus nostiprinot būtiskos darba ņēmēju aizsardzības mehānismus, un, ņemot to vērā, es nolēmu balsot par kompromisa priekšlikumu, proti, par nepiemērošanas iespējas saglabāšanu.

Parlamenta nostājā nav pieļauti izņēmumi attiecībā uz 48 stundu maksimālo darba laiku (aprēķināts uz 12 mēnešiem), un teikts, ka nepiemērošanas klauzulai jāzaudē spēks trīs gadu laikā pēc direktīvas pieņemšanas. Tajā arī teikts, ka jebkurš dežūras laikposms ir jāuztver kā darba laiks.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), rakstiski. – (FI) Ja Parlamenta balsojumā tiktu pieņemts Ministru padomes priekšlikums, veseliem 10 miljoniem darba ņēmēju Eiropas Savienībā tiktu atņemta ar darba laiku saistīta aizsardzība. Tieši šā iemesla dēļ es balsoju par Parlamenta viedokli pirmajā lasījumā.

Padomes nostāja attiecībā uz akadēmisko darbinieku darba laika regulēšanu būtu nekas cits kā kritiens atpakaļ. Nebūtu pieņemami, ja Padome pilnībā atņemtu gados vecākajiem darbiniekiem — un Somijā to skaits šobrīd ir 130 000 — aizsardzību attiecībā uz darba laiku.

Eiropas iekšējam tirgum ir vajadzīgi skaidri un kopēji noteikumi par darba laiku. Padomes nostāja sagrautu darba laika aizsardzību un apdraudētu darba dzīves attīstību Eiropā.

Tunne Kelam (PPE-DE), rakstiski. – Es balsoju pret šo direktīvu, lai izslēgtu nepiemērošanas klauzulu. Pirmkārt, es esmu stingri pārliecināts, ka ikvienam cilvēkam ir jāvar brīvi izvēlēties savu darba laiku. Es arī uzskatu, ka šāds noteikums pārkāpj subsidiaritātes principu, kurā ietilpst darba tiesības. Par darba laika regulēšanu konkrētā valstī vajadzētu būt atbildīgai attiecīgajai valstij.

Pēc balsojuma es tagad gribētu jautāt, vai tas, ka Eiropas Parlaments apstiprināja šo direktīvu, tagad nozīmē, ka nākamais spertais solis būs regulēt to, vai Eiropas pilsoņiem var būt brīvais laiks un cik daudz?

Roger Knapman un Thomas Wise (NI), rakstiski. – Balsojot par grozījuma noraidīšanu, es vienkārši mēģinu aizsargāt Apvienotās Karalistes iespēju nepiemērot Darba laika direktīvu, kas tiktu aizliegts, ja grozījumu pieņemtu.

Manu balsojumu nekādā veidā nevajadzētu uztvert kā atbalstu kopējai nostājai par Darba laika direktīvu kopumā.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu sniegt paskaidrojumu par savu balsojumu par nepiemērošanas principu Darba laika direktīvā. Pirmkārt, šīs rīcības mērķis ir aizsargāt darba ņēmējus. Papildus tam, ka darba ņēmēju pārstrādāšanās ir cilvēciska problēma, tā arī samazina darba ražīgumu. Iespēja uzlabot iespējas savienot darba un ģimenes dzīvi ir ļoti atkarīga no Eiropas vērtībām, un darba laikam šajā jautājumā ir būtiska nozīme. Tādēļ pastāv nopietns arguments par labu darba laika ierobežošanai.

Otrkārt, mums ir jārada iespēja izskatīt apstākļus, ņemot vērā katru atsevišķo gadījumu. Iespēja būt elastīgam ir būtiska gan darba devējam, gan darba ņēmējam. Elastība arī palīdz uzlabot darba un privātās dzīves savienošana.

Es atbalstīju ideju par 48 stundu darba nedēļu, taču uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai pastāvētu pietiekami ilgs pielāgošanās periods. Manuprāt, salīdzinot ar nepiemērošanas klauzulu, pielāgošanās periods ir labāks veids kā garantēt elastību. Ļaujiet uzsvērt, ka Somija neuzskatīja, ka vajag pieņemt nepiemērošanas iespēju, un tas ir labi.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Eiropas Komisijas Darba laika direktīvas projekts, kas bieži tika kritizēts un vēlāk, 2005. gadā, noraidīts, nenoliedzami bija pārmērīgi liberāls un internacionālistisks instruments, un visi tā aspekti veidoja antisociālu arsenālu, kas varētu radīt pārkāpumus, jo īpaši saistībā ar nepiemērošanas principu, kas ļauj pārsniegt maksimālo noteikto 48 stundas ilgo nedēļas darba laiku. Darba ņēmējam varēja likt strādāt līdz pat 78 stundām nedēļā. Šķiet, ka *Cercas* kunga ziņojumā ir mēģināts panākt pieņemamu kompromisu. Grozītais ziņojums galvenokārt ir paredzēts kā politisks vēstījums Eiropas darba ņēmējiem un arodbiedrībām.

Taču, no otras puses, tajā vispār nav pieminētas problēmas, ar ko saskaras citās profesijās, kurās darba laiks tiek pārmērīgi samazināts, kā, piemēram, ar 35 stundas ilgu darba nedēļu. Tas īpaši attiecas uz profesijām, kas saistītas ar veselības aprūpi — slimnīcu, neatliekamās palīdzības dienestu pakalpojumiem un tamlīdzīgi. Jautājums par darba laika regulēšanu un brīvību strādāt garāku vai īsāku darba laiku aicina uz reakciju, kas neatbilst neomarksistu vai ultraliberāļu ideoloģijai, atbalstot pragmatiskāku un reālistiskāku pieeju.

Lai gan šim ieteikumam ir jābūt nomierinošam, lai gan tā mērķis ir nodrošināt Eiropas darba ņēmēju veselību un drošību un palīdzēt tiem savienot ģimenes dzīvi...

(Balsojuma skaidrojums tika pārtraukts saskaņā ar Reglamenta 163. pantu.)

Astrid Lulling (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Man vajadzēja diezgan daudz laika, lai izlemtu, kāda būtu pareizā nostāja attiecībā uz šo pretrunīgo Darba laika direktīvu. Mani pārpludināja viedokļi par kopējo nostāju, ko ir apstiprinājusi arī mana valdība.

Mazie un vidējie uzņēmumi ir lūguši apstiprināt darba ministru piedāvāto pragmatisko risinājumu, īpaši ņemot vērā pašreizējo ekonomisko situāciju. Daudzi neatkarīgie darba ņēmēji, kā arī vairāku profesiju pārstāvji, piemēram, ugunsdzēsēju organizācijas un aktieri, ir lūguši, lai mēs saglabājam pragmatisko risinājumu, taču ļaujām tiem izmantot nepiemērošanas klauzulu, lai saglabātu konkrētajai nodarbei piemērotu elastīgu darba laiku.

Arodbiedrības, kuras, saprotams, ir neapmierinātas ar iespēju, ka 21. gadsimtā maksimālā darba nedēļa būs ilgāka par 48 stundām, par kurām 1919. gadā vienošanos panāca Starptautiskā darba organizācija, ir paziņojušas, ka neatbalsta šādu pragmatismu.

Ir arī skaidrs, ka ārstu un aprūpes personāla dežūras laiks slimnīcā ir jāuztver citādāk nekā dežūras laiks darbiniekiem mājās, kas patiesībā ir rezerves darbinieka pienākumu pildīšana.

Tā kā, šķiet, pastāv nepārvarams attālums starp tiem, kuri kopēju nostāju uzskata par vienīgo glābiņu, un tiem, kuri to stingri nosoda, es balsošu tā, lai veicinātu samierināšanu, jo tas ir vienīgais veids, kā panākt saprātīgu un cilvēcīgu kompromisu ar Padomi.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) „Jūnija saraksts” uzskata, ka nosacījumus par darba laiku, pirmkārt un galvenokārt, vajadzētu noteikt sociālajiem partneriem un, otrkārt, Zviedrijas parlamentam. Šāda pieeja ir saņēmusi plašu sabiedrības atbalstu, un veiksmīgā Zviedrijas arodbiedrību kustība aizstāvēja viedokli, ka sociālajiem partneriem bez valsts iesaistīšanās būtu jāpieņem lēmumi par tādiem jautājumiem kā kopīgumi.

Tagad arodbiedrību kustība gan Zviedrijā, gan citās ES dalībvalstīs ir mainījusi savu nostāju un tādēļ pieprasa lielas izmaiņas Padomes kopējā nostājā. Tagad tas ir jautājums par varas Zviedrijas darba tirgū nodošanu nevis tiem, ko ir ievēlējusi zviedru tauta, bet gan Briselei. Iemesls ir bažas, ka dalībvalstis izmantos konkurētspējas priekšrocības un riskēs ar sabiedrības veselību, nosakot ilgu darba laiku un bezatbildīgus noteikumus par dežūras laiku.

Tomēr ES valstis ir demokrātiskas valstis, kurās valda likums, un tās atbalsta Eiropas Konvencijas deklarāciju par cilvēktiesībām. Tajās ir brīvas arodbiedrību kustības. Valstis, kuras šiem kritērijiem neatbilst, netiek uzņemtas dalībvalstu lokā. Vai tādā gadījumā šāda problēma pastāv?

Es apgalvotu, ka jaunā situācija, kas radusies, ir jārisina Parlamenta un Padomes samierināšanas procedūrā. Tādēļ es balsoju par grozījumu par dežūras laiku un Apvienotās Karalistes iespēju izmantot nepiemērošanas klauzulu, lai veicinātu šāda veida politisko procesu.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kas garantēs darba ņēmēju tiesību ievērošanu, pieliekot punktu ekspluatācijai saistībā ar darba laiku. Darba laika direktīva ierobežo vidējo darba nedēļas laiku 12 mēnešu laikā līdz 48 stundām, un tā stāties spēkā līdz 2012. gadam. Es atbalstu, ka dežūras laiks tiek klasificēts kā iekļaujams darba stundās, tādējādi ļaujot darba ņēmējiem pavadīt vairāk laika ar savām ģimenēm. Strādāšana ilgāk par 48 stundām nedēļā rada nopietnu risku veselībai, un vislielākā nozīme ir ilga darba laika saistībai ar sirds un asinsvadu slimībām, cukura diabētu un problēmām, kas saistītas ar muskulatūru. Es atbalstu gaidāmo šā ziņojuma labvēlīgo ietekmi uz veselību un drošību darba vietā un nelaimes gadījumu novēršanu. Daudzus nelaimes gadījumus, piemēram, Padingtonas dzelzceļa avāriju, ir veicinājis pārāk ilga darba laika izraisīts miega trūkums. Šis ziņojums reāli uzlabos tūkstošiem Skotijas darba ņēmēju dzīves līmeni, tādēļ es to atbalstu.

Erik Meijer (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) Eiropā ir spēki, kas pašreizējo darbaspēka aizsardzības trūkumu jaunajās austrumu dalībvalstīs uzskata par svarīgu konkurētspējas priekšrocību, kas ļauj uzņēmumiem samazināt to darbaspēka izmaksas. Tāda Darba laika direktīva, kādu to gribētu redzēt Padome, beigu beigās izraisīs to, ka par ilgāku darba laiku visiem tiks maksāts mazāk. Vēlētājiem ir pilnīgi nesaprotams, kādēļ viņu valstu sadarbībai ES ir jāizraisa pārmaiņas uz slikto, nevis labo pusi.

Saskaņā ar šo priekšlikumu visu gadu ir iespējams izmantot īstermiņa atbrīvojumus, palielinot darba laiku ražošanas apjoma pieauguma vai tūrisma sezonas aktīvākajā darbības laikā. Piemēram, ugunsdzēsēju dežūras laiks vairs nav jāapmaksā. Šā Parlamenta vairākums vēlējas tam piekrist jau agrāk ar nosacījumu, ka pašreizējā nepiemērošanas klauzula pāris gadu laikā tiek pilnībā atcelta. Tomēr Padome vēlētos šo nepiemērošanas klauzulu padarīt par pastāvīgu un patiesībā to paplašināt. Šādos apstākļos Darba laika direktīva nenoliedzami ir pilnīgi nevēlama.

Daudzās ES dalībvalstīs tā tikai mazinātu hierarhiski augstāko valsts noteikumu nozīmi. Spirāle tagad liecas lejup pretim nepieņemamajam līmenim, kas raksturīgs jaunajām dalībvalstīm. Par laimi liels vairākums šodien runāja par labu nepiemērošanas klauzulas atcelšanai trīs gadu laikā.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Šodien es balsoju par grozījumiem *Cercas* kunga ziņojumā, jo uzskatu, ka tas ir vienīgais veids, kā apturēt Padomes priekšlikumu direktīvai par darba laika organizēšanu.

Mēs savā grupā vienmēr esam iebilduši pret šo direktīvu, un tādēļ mēs iesniedzām grozījumu, kas to pilnībā noraida, jo uzskatām, ka tā būs ļoti liels solis atpakaļ saistībā ar darba ņēmēju tiesībām. Priekšlikums direktīvai individualizē darba attiecības (ar nepiemērošanas klauzulu), ļaujot darba devējiem un darba ņēmējiem vienoties par darba nedēļas ilguma palielināšanu līdz 60 stundām.

Lai gan *Cercas* kunga ziņojuma grozījumi mīkstina direktīvas tekstu, tie pašreizējo situāciju padara sliktāku (tie saglabā nepiemērošanas klauzulu uz trim gadiem un palielina bāzes laikposmu darba laika aprēķināšanai līdz sešiem mēnešiem). Mana grupa uzskata, ka *Cercas* kunga ziņojums nenorāda uz ceļu pareizajā virzienā, proti, ar likumu garantēt 35 stundas ilgu darba nedēļu par tādu pašu nedēļas samaksu, lai efektīvi izplatītu labklājību.

Neskatoties uz to, es balsoju par to, jo tā bija vienīgā stratēģiskā iespēja paralizēt Padomes direktīvu un panākt tās iekļaušanu samierināšanas procedūrā.

Seán Ó Neachtain (UEN), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju apstiprinājumu, kas pausts *CERCAS* kunga ziņojumam. Vissvarīgākais ir aizsargāt ES lēmumu pieņemšanas procesa sociālo un cilvēcisko elementu. Šodienas balsojums skaidri parāda, ka visi pilsoņi vēlas labāku, drošāku un stabilāku darba vidi. Pēdējo gadu laikā Īrijā ir notikusi nozīmīga attīstība juridiskajā jomā un noslēgti sociālas partnerības nolīgumi, tostarp ir izveidots Valsts darba tiesību aizsardzības dienests (*National Employment Rights Authority*), kas pārsniedz daudzus dažādu direktīvu noteiktos minimālos standartus.

Ceļš līdz vienošanās panākšanai Padomē bija ilgs un likumains. Ir būtiski uzsvērt, ka labākais darba ņēmēju tiesību garantētājs ir skaidri tiesību akti, izpildes mehānismi un partnerības nolīgumi. Protams, ir vajadzīga arī zināma līmeņa elastība, taču tās pamatā ir jābūt vienlīdzīgai partnerībai, kurā tiek pārrunātas visas alternatīvas mainīgajai darba praksei.

Subsidiaritātes princips ir labākā metode, kā panākt pareizu mehānismu, lai ļautu valdībai un sociālajiem partneriem noteikt atbilstošu līdzsvaru. Tomēr nedrīkst pieļaut, lai ideja par elastību izraisītu darba ņēmēju veselības un drošības pasliktināšanos. Īrijā valdība ne tikai iekļāva šos principus Padomes secinājumos, bet arī sniedza rakstisku garantiju arodbiedrībām par turpmāku šo aspektu veicināšanu un attīstību.

Lydie Polfer (ALDE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par *Cercas* kunga ziņojumu, kurā pausts iebildums pret dažiem Padomes 2008. gada jūnija priekšlikumiem, kas bija paredzēti, lai būtiski grozītu Direktīvu par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem, kas ir spēkā kopš 1993. gada.

Patiesi, es varu tikai atbalstīt referentu, kurš iesaka pakāpeniski, trīs gadu laikā, likvidēt jebkādu iespēju atkāpties (nepiemērošanas klauzula) no maksimālā ar likumu noteiktā darba laika, kas individuāliem darba ņēmējiem ir 48 darba stundas nedēļā.

Attiecībā uz dežūras laiku man ir skaidrs, ka šoreiz ir ārkārtīgi būtiski, lai šo laika periodu, tostarp neaktīvos laikposmus, pilnībā uzskatītu par darba laiku.

Balsojumā atbalstot *Cercas* kunga ziņojumu, Eiropas Parlamenta Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja ir pieņēmusi līdzsvarotu nostāju, kas aizsargā Eiropas darba ņēmējus, un es šai nostājai pievienojos.

Ja īstenotu Padomes ieteiktos pasākumus, tas būtu solis atpakaļ attiecībā uz pašreizējo situāciju darba ņēmēju tiesību jomā, un tas nebūtu tādas Eiropas cienīgi, kurai ir jābūt gan konkurētspējīgai, gan sociālai.

Pierre Pribetich (PSE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par visiem grozījumiem, kurus ierosinājis mans kolēģis no Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas — *Cercas* kungs, lai aizstāvētu sociālos sasniegumus Eiropā un trīs aspektus, ko tūlīt minēšu un kurus uzskatu par būtiskiem.

Darba nedēļas ilguma ierobežošana līdz 48 stundām ir obligāta prasība, ko esam aizsargājuši ar visiem spēkiem, jo tā neļauj dalībvalstīm saviem darba ņēmējiem uzspiest tādas darba apstākļus, kas neatbilst to sociālajām pamattiesībām.

Runājot par dežūras laika turpmāku uztveršanu par darba laiku, tas pats attiecas ne tikai uz aprūpes darbinieku veselību un drošību, bet arī uz ugunsdzēsējiem un citām profesijām, kurās ir dežūras laiks, un uz visiem Eiropas pilsoņiem.

Pēdējais, taču ne mazāk svarīgais sasniegums ir darba un ģimenes dzīves savienošanas veicināšana. Tas ļauj mūsu līdzpilsoņiem panākt līdzsvaru, kas būtiski ietekmē to labsajūtu.

Kopā ar kolēģiem no PES grupas es apsolīju aizstāvēt savu līdzpilsoņu sociālās tiesības. Tā ir milzīga Eiropas sociāldemokrātu uzvara pār Eiropas Padomes priekšlikumiem, kas tika atzīti par nepieņemamiem. Kā sacīja mans kolēģis *Cercas* kungs, mēs dodam viņiem iespēju vērst sliktu lēmumu par labu.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Tiesību uz darbu un atpūtu līdzsvarošana ar vajadzīgo konkurētspēju un pat ekonomisko dzīvotspēju liek izvēlēties, kas mums ir svarīgāks. Mūsaprāt, prioritātei ir jābūt nodarbinātības saglabāšanai un veicināšanai.

Darba vietas ir atkarīgas no uzņēmumu dzīvotspējas. Tādēļ saprātīgi un ar izpratni ir jāizturas pret vajadzību pielāgot nodarbinātības noteikumus reālajai ekonomiskajai situācijai. Tomēr realitāte ir nepietiekams kritērijs. Laika gaitā mēs esam meklējuši un uzsvēruši kapitālisma modeļa panākumus, kurš mums ļāva ražot vairāk un labāk un piedāvāt labākus dzīves apstākļus. Šie mērķi nepazūd. Tādēļ, lai gan mēs atbalstām kompromisu, kas aizstāv ekonomiku, mēs nekad nevarēsim pieņemt, ka tas tiek panākts uz svarīgā sasniegtā progresa rēķina.

Tomēr ir jāuzsver viens aspekts. Ja mēs palūkojamies uz debatēm Padomē, ir diezgan acīmredzami, ka vissliktākie ekonomiskās darbības rādītāji ir tajās valstīs, kuras paudušas visvairāk iebildumu pret rastajiem risinājumiem. No noteikumiem, kas aizsargā darba ņēmējus, nebūs liela labuma, ja darba būs arvien mazāk un mazāk un ja mēs tādējādi veicināsim migrāciju uz valstīm, kurās ir spēkā nepiemērošanas klauzula, neatkarīgi no tā, vai tās atrodas Eiropā vai ārpus tās.

Martine Roure (PSE), rakstiski. – (FR) Vispasaules krīze ietekmē darba ņēmēju pamattiesības, un tādējādi Eiropas pilsoņi arvien vairāk pieprasa, lai Eiropa būtu sociāla. Tomēr Eiropas valstu valdības turpina šo situāciju ignorēt. Tādēļ esmu gandarīts, ka šodien tika pieņemta Darba laika direktīva, kas var nodrošināt reakciju uz šīm sociālajām pārmaiņām. Tas ir pārlicinošs Eiropas Parlamenta vēstījums Padomei. Valdībām tagad ir jāuzņemas to pienākumi un jāpiepilda mūsu līdzpilsoņu cerības.

Patiesi, šis dokuments *inter alia* nodrošina tādas darba nedēļas izveidi, kas visā Eiropas Savienībā nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt 48 stundas. Tajā ir noteikts maksimālais ierobežojums, kas attiecas uz visu Eiropu un kas neietekmēs valstis, kurās ir labvēlīgāki noteikumi. Citu pasākumu vidū ir dežūras, tostarp neaktīvo laikposmu, uzskatīšana par darba laiku. Visbeidzot, mēs varam būt gandarīti arī par nepiemērošanas klauzulas izslēgšanu.

Toomas Savi (ALDE), rakstiski. – Es ļoti pretojos idejai par to, ka cilvēku tiesības uz darbu ir jāierobežo līdz 48 stundu ilgai darba nedēļai. Ne Eiropas Savienībai, ne dalībvalstij nevajadzētu noteikt ierobežojumus cilvēkam, kurš vēlas strādāt ilgāk vai arī vairākās darba vietās strādā pusslodzi, un tām vajadzētu pieņemt, ka darba devējs nav piespiedis darba ņēmēju šādi rīkoties. Tādēļ es balsoju pret to, ka darba ņēmējiem tiek atņemtas tiesības nepiemērot maksimālo nedēļas darba laiku — 48 stundas.

Šādi rīkojoties, mēs liegtu cilvēkiem tiesības izmantot savu potenciālu un neievērotu Lisabonas stratēģiju. Mēģinot ieviest tiesību aktus, kas samazina mūsu darbaspēka elastību, mēs neuzlabojam Eiropas konkurētspēju. Eiropas Savienība kļūs par novatorisku, uz mācīšanos balstītu ekonomiku, kas zemo ražīgumu un ekonomiskās izaugsmes stagnāciju var pārvarēt, veicinot darba tirgus liberalizāciju, nevis novelkot robežas.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Darba likums un darba laiks ir divi galvenie Zviedrijas darba tirgus modeļa balsti. Tādēļ šodien balsojumā par Darba laika direktīvu šķita dabiski turpināt Zviedrijas nostāju un aizstāvēt koplīgumu modeli, ievērojot Padomē panākto kompromisu. Diemžēl nebija iespējams atbalstīt atsevišķus grozījumus, kuri bija labi, jo tādējādi tiktu mazināts viss kompromiss. Padomes kompromisā ir atļauta nepiemērošanas klauzula, kura nodrošina iespēju paturēt mūsu Zviedrijas modeli. Savādi, ka sociāldemokrāti nolēma apdraudēt Zviedrijas sistēmu, atbalstot vienotākus ES tiesību aktus, un tas liek apšaubīt viņu atbalstu Zviedrijas darba tirgus modelim.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Darba laika direktīva aizskar pašu sociālās Eiropas būtību, pretstatot, un tā tiešām to dara, darbinieku aizsardzību elastīgai darba organizēšanai. Ministru padome koncentrējas uz elastību. Dalībvalstu darba devējiem nav pieņemama nepiemērošanas klauzula, kas ļauj vienoties par

ilgāku darba laiku, līdz pat 65 stundām nedēļā. Trīs gadus pēc stāšanās spēkā šo nepiemērošanas noteikumu vajadzētu pilnībā atcelt.

Ja tas ir tas, ko dalībvalstis vēlas panākt, kāds ir labums no kopīgas vienošanās par veselību un drošību darba vietā? Vidēji 48 stundas ilga darba nedēļa, kas aprēķināta gadu ilgā laikposmā, piedāvā vairāk par plašu iespēju strādāt saspringtajos darba periodos un vienlaikus ievērot vajadzīgos atpūtas laikposmus. Šā vidējā ilguma palielināšana ir tas pats, kas dot darba devējiem atļauju turpmāk nemaksāt par virsstundām.

Turklāt ir absurdi darba laikā neiekļaut dežūras laiku, ko iespējams pavadīt guļot. Ikviens, kurš pilda dežūras pienākumus, ir gatavs darbam, un par to ir jāsaņem atalgojums, gluži tāpat kā ir jāievēro atpūtas laikposmi. Noguruši darbinieki var pakļaut briesmām sevi un citus. Darba dēļ nevajadzētu ciest dzīves kvalitātei. Šodien mēs nosūtījām Padomei spēcīgu vēstījumu. Gaidāmās samierināšanas procedūras rezultātam vajadzētu būt sociālākai Eiropai.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Šodien notikušais Eiropas Parlamenta balsojums par nepiemērošanas klauzulas izslēgšanu no Darba laika direktīvas ir jāvērtē atzinīgi. Pārāk daudziem cilvēkiem nav citas izvēles kā strādāt ilgāk, jo to pieprasa viņu darba devējs. Darba tiesību pamatprincips ir aizsargāt vājāko pusi — darba ņēmēju. Šodien tika sperts pirmais solis ceļā uz samierināšanas procesu, lai pieliktu punktu „nepiemērošanai”. Nevīžība no Ministru padomes puses bija tas, ka balsojuma laikā neviena nebija klāt.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Kopējā nostāja, pie kuras 2008. gada 9. jūnijā nonāca Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju aizsardzības ministru padome, ietilpst pašreiz ES valdošo neoliberālo spēku pastāvīgajā plānā atcelt rūpniecisko attiecību regulējumu un samazināt arodbiedrību un darba ņēmēju tiesību nozīmi.

Automātiskais atbrīvojums iedrošina darba devējus atcelt noteiktu un regulētu darba laiku, kamēr klauzula par vidējo darba laiku divpadsmit mēnešu laikā papildus veicina darba laika pastāvību. Attiecībā uz dežūras laikposmu ir sadalīts darba laiks, un tā rezultātā neaktīvais laikposms netiek uzskatīts par darba laiku.

Tādēļ es atbalstu GUE/NGL grupas iesniegtās nostājas un grozījumus, kuros mēģināts panākt vispārēju Padomes kopējās nostājas noraidīšanu un automātiskā atbrīvojuma atcelšanu, kā arī iesniegtos grozījumus par bāzes laikposma pagarinājuma atcelšanu un dežūras laika iedalīšanas aktīvajā un neaktīvajā laikposmā atcelšanu.

Dominique Vlasto (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Cercas kunga ziņojuma grozījumi Nr. 23 un Nr. 24 par darbu svētdienās tika atzīti par nepieņemamiem, pamatojoties uz atbilstību subsidiaritātes principam. Tas ir lielisks lēmums, un es tam pilnībā piekrītu.

Man šķita nepieņemami, ka Eiropas Savienība pieņemtu tiesību aktus par darbu svētdienās un uzspiestu savām dalībvalstīm vienotu risinājumu, ja sarunas, kurās ņemts vērā katrs konkrētais gadījums, ļauj rast brīvprātīgus un pieņemamus risinājumus. Kaut gan tas ir būtiski, lai pareizi reglamentētu iespēju strādāt svētdienā, es uzskatu, ka tas ir jādara dalībvalstu līmenī, ņemot vērā specifiskus sociālos aspektus un darbības veidu. Man arī šķiet, ka vienlīdz svarīgi ir ņemt vērā vietējo ekonomisko situāciju saistībā ar tūrisma, kalnu vai spa teritorijām, kur darbība ir ļoti sezonāla. Šādā ziņā ir pilnīgi saprātīgi atvērt veikalus konkrētās gada svētdienās.

Francijas valdība ir pieņēmusi uz brīvu izvēli balstītu pieeju, un tā veicinās godīgu un līdzsvarotu risinājumu meklēšanu, ņemot vērā katru individuālu gadījumu. No jauna apstiprinot subsidiaritātes principa piemērošanu, Eiropas Parlaments ir nolēmis neaizliegt politikā ņemt vērā dažādo ekonomisko un sociālo situāciju.

- Ziņojums: Inés Ayala Sender (A6-0371/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mums, Zviedrijas sociāldemokrātiem, ir ļoti žēl, ka ceļu satiksmes negadījumos bojāgājušo skaits ES nav samazinājies līdz tādām līmenim, kāds vajadzīgs, lai sasniegtu Eiropas Satiksmes drošības programmas mērķus. Mēs atzinīgi vērtējam satiksmes pārkāpumu efektīvāku pārrobežu uzraudzību un elektroniskas informācijas sistēmas kā satiksmes drošības palielināšanas līdzekļa izveidi. Satiksmes drošība mums vienmēr būs būtiska prioritāte. Diemžēl priekšlikumā nav juridiska pamata, ja valsts izvēlas izskatīt satiksmes pārkāpumus kā administratīvus jautājumus krimināltiesību nozarē, kā tas ir Zviedrijā un vairākās citās dalībvalstīs.

Tādējādi, kamēr ir iespējams apstrīdēt arī visas direktīvas juridisko pamatu, būs grūti piemērot direktīvu Zviedrijā un vairākās citās dalībvalstīs. Tādēļ mēs izvēljamies atturēties.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es pilnībā atbalstu *Ayala Sender* kundzes ziņojumu, kura nolūks ir sasniegt svarīgu mērķi — attiecināt galvenos tiesību aktus par ceļu satiksmes drošību uz visām 27 dalībvalstīm.

Pateicoties mūsu kopīgajiem centieniem, mēs dzīvojam 27 valstu savienībā, kur cilvēku un preču mobilitāte vairs nav tāls sapnis, bet gan ikdienišķa un fiziska realitāte. Tādēļ ir pilnīgi nepareizi, ka tiesību akti šajā jomā ir atšķirīgi.

Es uzskatu, ka saistībā ar ceļu satiksmes drošību tagad ir iespējams ieviest uzraudzības instrumentus, kas veicina apdraudējumu un risku ievērojamu samazināšanu, piemēram, mani ļoti patīkami pārsteidz uz atsevišķiem Itālijas autoceļiem izmēģinātā *Tutor* sistēma, kas konkrētajos ceļa posmos ir samazinājusi ceļu satiksmes negadījumu skaitu par 50 %. Ar šo ziņojumu mēs esam uz pareizā ceļa.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Izmantojot ierosināto direktīvu, Komisija vēlas ieviest noteikumus par finansiālām sankcijām par noteiktiem ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kas izdarīti dalībvalstī, kas nav autovadītāja mītnes valsts. Komisijas un Parlamenta priekšlikumā jautājums tiek risināts, izmantojot pārvalstisku lēmumu pieņemšanas procesu, kas ietilpst ES pirmajā pilārā. Tomēr mēs, tāpat kā Zviedrijas valdība, uzskatām, ka, tā kā ierosinātās direktīvas mērķis ir saistīts ar krimināltiesībām, tā ir jāaplūko starpvaldību līmenī, likumīgas, ES trešajā pilārā ietilpstošas sadarbības ietvaros. Tādēļ mēs izvēlējamies atturēties.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienība 2001. gadā sev noteica diezgan vērienīgu mērķi — līdz 2010. gadam uz pusi samazināt ceļu satiksmes negadījumos bojāgājušo skaitu. Lai gan viss sākās labi, drīz mēs pieredzējām panāktā progresā palēnināšanos, un pagājušajā gadā (kad uz visu 27 dalībvalstu ceļiem bojā gāja kopā aptuveni 43 000 cilvēku) iestājās stagnācija.

Tā rezultātā mums steidzami ir jāveicina šī mērķa sasniegšana un jāizstrādā jauna pieeja Eiropas ceļu satiksmes drošības politikai. Šis ievada priekšlikums aprobežojas ar četriem pārkāpumiem, kuru dēļ visbiežāk (75 % gadījumu) notiek nelaimes gadījumi, iet bojā cilvēki, un kuri ir izplatīti visās dalībvalstīs — šie pārkāpumi ir atļautā ātruma pārsniegšana, transportlīdzekļa vadīšana alkohola reibumā, drošības jostas nelietošana un sarkanā gaismas signāla neievērošana.

Līdz šim sajūta, ka par pārkāpumu netiks saņemts sods, bija ļoti izplatīta, jo vairumā gadījumu nekādas sankcijas nestājās spēkā.

Eiropā, kur nav iekšēju robežu, šāda situācija ir nepieņemama, jo mēs nevaram ļaut pret pilsoņiem izturēties dažādi atkarībā no tā, vai viņi ir vai nav valsts iedzīvotāji. Likumam uz visiem pilsoņiem ir jāattiecas vienādi.

Tajā pašā laikā mums ir jāuzlabo ceļu satiksmes drošība, lai samazinātu uz Eiropas ceļiem bojāgājušo skaitu.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – EP deputātes *Sender* kundzes ziņojumā ir ierosināts uzlabot ceļu satiksmes drošību Eiropā, padarot vienā dalībvalstī nopelnītos sodus piemērojamus citā dalībvalstī. Ir ierosināts izveidot ES datu apmaiņas tīklu, kur reģistrēt informāciju par četriem konkrētiem pārkāpumiem, proti, atļautā ātruma pārsniegšanu, transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā, sarkanā gaismas signāla neievērošanu un drošības jostas nelietošanu — darbībām, kuras nevajadzīgi apdraud visu ceļa lietotāju dzīvības, — un šo informāciju nosūtītu uz dalībvalsti, kurā attiecīgā persona likumīgi uzturas, un par šādiem pārkāpumiem tiktu piemērotas atbilstošas sankcijas, t. i., naudas sodi vai citi soda veidi.

Tiek meklēti piemēroti līdzekļi, lai panāktu līdzsvaru starp vajadzību noteikt piemērotu sodu par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem Eiropas Savienībā un rastu pienācīgu juridisko pamatu, lai izveidotu šādu tīklu un iejauktos jomās, kas uzskatāmas par valsts kompetenci. Sodi par šādiem pārkāpumiem dalībvalstīs ir atšķirīgi; dažās valstīs ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem piemēro administratīvus un formālus sodus, bet citās, piemēram, Īrijā, uz tiem attiecas valsts krimināltiesības.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Šajā ziņojumā ir ierosināts izveidot speciālu elektronisku sistēmu, lai dalībvalstīs apmainītos ar informāciju par autovadītājiem. Tādējādi vienkāršā un efektīvā veidā būs iespējams ikvienam, kurš brauc pārāk ātri, vai brauc, neizmantojot drošības jostu, vai arī šķērso ceļu pie sarkanās gaismas signāla, pieprasīt samaksāt sodu valstī, kurā notika satiksmes noteikumu pārkāpums. Nenoliedzami, šajā priekšlikumā paustā ideja ir laba. Tomēr diemžēl no ziņojuma varētu vēlēties daudz vairāk.

Eiropas Parlaments gribētu, lai tiek saskaņotas soda summas; to ir grūti panākt, ja dažādās dalībvalstīs ir atšķirīgi ienākumu līmeņi. Ir ierosināts saskaņot arī ceļu drošības panākšanai izmantoto tehnisko aprīkojumu

un metodes. Truklāt pastāv arī jautājums par šā priekšlikuma juridisko pamatojumu, uz ko Zviedrija, tāpat kā citas valstis, norādīja Padomei. Tādēļ „Jūnija saraksts” balsoja pret šo priekšlikumu.

Mathieu Grosch (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Es apstiprināju ziņojumu par satiksmes drošības noteikumu pārrobežu izpildi, jo šie noteikumi nozīmēs, ka efektīvāk tiks sodīti autovadītāji, kuri pārkāpj satiksmes noteikumus trešā valstī.

Komisija informē, ka bieži netiek noteikts sods par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kas izdarīti transportlīdzeklī, kurš reģistrēts dalībvalstī, kura nav tā valsts, kurā noticis pārkāpums. Tas ir saistīts ar daudzu autovadītāju tendenci trešās valstīs braukt neuzmanīgāk, nekā mītnes zemē, jo tie mazāk baidās no kriminālsoda. Jaunās direktīvas mērķis ir izbeigt šo tendenci.

Direktīvā paredzētā datu elektroniskā apmaiņa, ko papildina garantija par datu aizsardzību, nodrošinās efektīvu sadarbību starp valstīm, kas palīdzēs par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu noteikt tādu sodu, it kā tas būtu izdarīts autovadītāja mītnes valstī. Pirmkārt, direktīva aprobežojas ar sodu par četriem ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kas vainojami 75 % letālu vai citu nopietnu ceļu satiksmes nelaimes gadījumu. Komisijas priekšlikumā iekļautie pārkāpumi ir atļautā ātruma pārsniegšana, transportlīdzekļa vadīšana alkohola reibumā, drošības jostas nelietošana un sarkanā gaismas signāla neievērošana. Taču divus gadus pēc direktīvas stāšanās spēkā Komisija grasās to pārskatīt, un rezultātā, iespējams, tiks iekļauti arī citi pārkāpumi.

Es atbalstu direktīvu un uzskatu, ka tā ir svarīgs solis ne tikai ceļā uz ceļu satiksmes drošības veicināšanu, bet arī ceļā uz to, lai dotu Eiropai iespēju vēl vairāk apvienoties kā lielai, mobilai teritorijai.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) *Ayala Sender* ziņojums ir jauns instruments, ar kura palīdzību sodīt transportlīdzekļu vadītājus — pārrobežu sodīšana par nopietniem pārkāpumiem (taču divainā kārtā ne par transportlīdzekļa vadīšanu narkotisko vielu reibumā), Briseles noteikumi valstu iestādēm par to, cik ikgadējās pārbaudes jāveic un kur tas jā dara, sodu saskaņošana, nejauši izvēlēti tiesiskās aizsardzības līdzekļi, garantiju trūkums attiecībā uz informāciju un piekļuvi attiecīgajam tiesiskās aizsardzības līdzeklim apsūdzētās personas dzimtajā valodā, iespēja piemērot direktīvas darbības jomu citiem pārkāpumiem (varbūt par pārāk ilgu uzturēšanos pie stāvvietas skaitītāja?) un tamlīdzīgi.

Neskatoties uz jūsu apgalvojumiem, jūs neinteresē dzīvību glābšana, tā vietā jūs interesē naudas sodu novirzīšana uz dalībvalstu naudas lādēm. Ja jūs patiešām uztrauktu drošība, nevis tikai nauda, manuprāt, citētajiem faktiem būtu jābūt saistītiem ar ārvalstu autovadītājiem, kas atbildīgi par nelaimes gadījumiem ar letālām sekām, nevis vienkārši to izdarītajiem pārkāpumiem, kuru skaits, starp citu, palielinās tieši proporcionāli automātisko radaru ierīču izplatībai. Nav pat veikts pētījums par to, kādas sekas ir līdzvērtīgiem divpusējiem nolīgumiem, kuri ir spēkā un kuri atsevišķos gadījumos ir spēkā jau vairākus gadus, piemēram, nolīgums starp Franciju un Vāciju vai starp Franciju un Luksemburgu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Priekšlikumā direktīvai ir mēģināts veicināt sodu piemērošanu autovadītājiem, kas izdarījuši ar ātruma pārsniegšanu, transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā, drošības jostas nelietošanu vai sarkanā gaismas signāla neievērošanu (četri nopietnākie pārkāpumi saistībā ar cilvēku bojāeju ES) saistītus pārkāpumus dalībvalstī, kas nav to mītnes valsts.

Ar ceļu satiksmes drošību saistīti jautājumi nenoliedzami ir ļoti svarīgi, tāpat kā centieni samazināt nelaimes gadījumu skaitu.

Noteikti ir jāīsteno pasākumi, lai cīnītos pret „nesodāmību” par pārkāpumiem, kas izdarīti dalībvalstī, kas nav autovadītāja mītnes valsts.

Taču mēs uzskatām, ka šādus mērķus ne vienmēr var sasniegt, panākot pārmērīgu saskaņošanu un palielinot drošības pasākumus Eiropā (kontroles un novērošanas aprīkojuma uzstādīšana uz autoceļiem, mazāk svarīgiem ceļiem un pilsētu ceļiem; ES elektronisko datu apmaiņas sistēmas izveide, kas rada šaubas par personas datu pienācīgu aizsardzību), jo veicināt ceļu satiksmes drošību un samazināt nelaimes gadījumu skaitu mums izdosies ar profilakses palīdzību (ņemot vērā specifisko — un atšķirīgo — situāciju katrā valstī).

Tādēļ mēs atturējamies.

Jim Higgins (PPE-DE), rakstiski. – EPP-ED grupas Īrijas delegācijas vārdā es vēlos precizēt, ka mēs atbalstījām *Ayala Sender* ziņojumu, jo ziņojuma mērķis un tā ietekme ievērojami veicinās uzlabotu ceļu satiksmes drošību. Mēs apzināmies iespējamās grūtības, kas gaida Īriju, taču mēs uzskatām, ka tās ir iespējams pārvarēt un tās tiks pārvarētas, kad Padomē tiks panākta vienošanās par precīzu šā priekšlikuma juridisko pamatu.

Ian Hughton (Verts/ALE), rakstiski. – Katru gadu uz Eiropas ceļiem tiek nogalināti vai savainoti tūkstošiem cilvēku. Ir svarīgi, lai visas Eiropas valstu valdības rīkotos, lai nodrošinātu nopietnu attieksmi pret ceļu satiksmes drošību. Šobrīd jautājums par autovadītājiem, kuri izbēg no soda par ceļu satiksmes noteikumu ignorēšanu, braucot ārvalstīs, saasina jau tā smago situāciju. Palielināta ES valstu sadarbība, īstenojot noteikumus par ātruma pārsniegšanu un transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā, ir apsveicama, un es attiecīgi balsoju par *Ayala Sender* ziņojumu.

Carl Lang un Fernand Le Rachinel (NI), rakstiski. – (FR) Šķiet, ka autobraucēju aplikšanai ar nodokļiem, sodīšanai un sistematiskai apkrāpšanai nav robežu.

Patiesībā mēs zinām, ka runa nav par sodu autovadītājiem, kuri brauc slikti, bet gan tiem, kuri brauc bieži. Skumjais un neveiksmīgais policijas pienākums izpildīt „kvotas” un sasniegt „apgrozījumu” tikai saasina bieži vien pārmērīgās policistu represijas.

Turklāt, lai gan dalībvalstu noteikumi par autovadītāja tiesību atņemšanu ir ļoti atšķirīgi un pārkāpumu mēroga un sodu sistēmas dažādās valstīs atšķiras, Eiropa vēlas izveidot elektronisku sistēmu, ar kuras palīdzību dalībvalstis varēs apmainīties ar informāciju par to teritorijā izdarītiem pārkāpumiem, lai vēl vairāk sodītu autobraucējus.

Lai gan ceļu satiksmes negadījumu skaita samazināšanās ir vērtējama tikai atzinīgi, ir būtiski nodrošināt, lai jaunos likumdošanas pasākumus nepapildina cilvēku brīvību pārkāpumi vai nelikumīgi, nepiemēroti un negodīgi pasākumi.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo tiesību aktu, kura mērķis ir veicināt sankciju piemērošanu autovadītājiem, kuri izdara pārkāpumus dalībvalstī, kas nav transportlīdzekļa reģistrācijas valsts.

Erik Meijer (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) Autovadītāji ārvalstīs mēdz braukt ātrāk nekā savās mītnes valstīs, un, atrodoties ārvalstīs, tie arī biežāk novieto transportlīdzekli neatļautā vietā. Prakse liecina, ka, par aizkaitinājumu iedzīvotājiem un autovadītājiem, reti tiek iekasēti sodi par atļautā ātruma pārsniegšanu un transportlīdzekļa novietošanu neatļautā vietā — tas jo īpaši attiecināms uz lielām pilsētām. Eiropas sadarbībai, jo īpaši saistībā ar vienādiem noteikumiem visiem ceļu lietotājiem, jau sen bija jānes augļus.

Galu galā ikvienam ir jāmaksā par ārvalstu ceļu izmantošanu, un mēs vairākus gadus esam apsprieduši iespēju elektroniski iekasēt reģistrētās nodevas vietā, kur attiecīgā persona dzīvo. Tam vajadzētu attiekties arī uz sodiem par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem. Ja autovadītāji zina, ka viņi netiks sodīti par noteikumu pārkāpumiem ārvalstīs, tas nelabvēlīgi ietekmē ceļu satiksmes drošību un vidi.

Tādēļ mēs atbalstām priekšlikumu par vienkāršāk iekasējamiem sodiem par ārvalstīs izdarītiem ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem. Tas nekādā veidā nemazina mūsu uzskatu, ka krimināltiesības ir valstisks jautājums un ka tam tā arī jāpaliek, un ka Eiropas apcietināšanas orderis — kas liek mītnes valstīm izdot savus iedzīvotājus citai valstij, kurā šiem cilvēkiem reizēm pat ļoti ilgu laika periodu ir jāuzturas apcietinājumā — izraisa atkārtotu netaisnību.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Ja ES grasās nodarbināt sevi ar pārrobežu satiksmes noteikumiem, tam nevajadzētu aprobežoties ar naudas sodu noteikšanu. Piemēram, Briselē, kura, protams, ir kosmopolītiska pilsēta, cilvēki, uz kuru automašīnām ir ārvalstu numuri un kuriem ir vajadzīga tiesībaizsardzības iestāžu palīdzība tādu incidentu gadījumā kā ceļu satiksmes nelaimes gadījums vai zādzība, zina, ka viņi nesaņem tik lielu palīdzību kā automašīnu ar Beļģijas numuru īpašnieki, jo viņi nemaksā nodevu par ceļu sistēmas uzturēšanu un saistītās izmaksas, ko sedz beļģu automašīnu īpašnieki. Eiropas Savienībai, kura vienmēr cīnās pret diskrimināciju, būs kaut kas jādara, lai šo situāciju labotu.

Vēl viens neatrisināts jautājums ir daudzās Eiropas valstīs izveidotās vides aizsardzības zonas. Saskaņā ar pētījumiem 40 % autovadītāju neatpazītu zīmes vai arī iebrauktu šajās zonās bez atļaujas. Izskatās, ka galvenais iemesls, kāpēc tiek plānota ceļu satiksmes noteikumu pārrobežu izpilde, līdzīgi kā iepriekš tika paredzēti izdevīgi sodi par videi nodarīto kaitējumu, ir naudas pelnīšana. Citi pasākumi ceļu satiksmes drošības veicināšanai šajā procesā tiek atstāti novārtā, tādēļ es šo priekšlikumu noraidīju.

Seán Ó Neachtain (UEN), rakstiski. – (GA) Es stingri atbalstu šo ziņojumu, kura mērķis ir uzlabot Īrijas ceļus. Tas sniedz iespēju noteikt autovadītājiem pārrobežu sodus, kad tiks izveidots ES Zināšanu bāzes tīkls. Šis tīkls ļaus dažādām dalībvalstīm apmainīties ar informāciju, kas saistīta ar ārvalstu autovadītājiem, kuri jāsoda par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā, atļautā ātruma pārsniegšanu, sarkanā gaismas signāla neievērošanu vai drošības jostas nelietošanu. Šos likumpārkāpējus informēs par tiem noteiktajiem naudas sodiem.

Šāda kopēja pieeja ir solis uz priekšu saistībā ar sodu noteikšanu tiem autovadītājiem, kuri neievēro ceļu satiksmes noteikumus. Tā rezultātā Īrijas ceļi kļūs drošāki. Tikš piemērots sods, un tas apturēs autovadītājus, kuri neievēro noteikumus.

Brian Simpson (PSE), rakstiski. – Pirmkārt, es vēlētos sveikt referenti par lielo darbu šajā jautājumā un, otrkārt, es vēlētos sveikt Parlamentu kopumā, kas tas ieņēmis tik stingru nostāju, par kuru informēt arī Padomi, ņemot vērā grūtības, kas saistītas ar šī priekšlikuma izskatīšanu Padomē.

Pārrobežu izpilde ir nepieciešama visā Eiropas Savienībā, ja mēs patiešām vēlamies samazināt ceļu satiksmes negadījumu un nāves gadījumu skaitu tajos. Tas ir absurds, ja pilsonis ārpus savas dalībvalsts drīkst neievērot ceļu satiksmes noteikumus, pārsniedzot atļauto ātrumu, vadot transportlīdzekli alkohola reibumā, nelietojot drošības jostas vai neapstājoties pie sarkanās gaismas, un par to nesaņem atbilstošu sodu.

Es uzskatu, ka tas ir nozīmīgs solis uz labāku sadarbību starp iestādēm, kas, cerams, radīs pilnīgi saskaņotu ceļu satiksmes noteikumu izpildi visā Eiropas Savienībā.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojuma priekšlikumu direktīvai, ar kuru veicina ceļu satiksmes drošības noteikumu pārrobežu izpildi. 70 % negadījumu notiek, pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu, nelietojot drošības jostu, braucot pie sarkanās gaismas vai braucot alkohola reibumā. Starp dažām dalībvalstīm jau ir divpusējie nolīgumi pārrobežu kriminālvajāšanā, ja pārkāpti ceļu satiksmes drošības noteikumi, bet vēl joprojām nav vienotas Eiropas sistēmas. Es gribētu pieminēt, ka direktīvas priekšlikums attiecas tikai uz finansiālām sankcijām. Es uzskatu, ka Komisijas priekšlikums sniegs būtisku ieguldījumu, lai glābtu cilvēku dzīvības. Tas ir bēdīgi, ka ap 43 000 cilvēku, kas aptuveni ir iedzīvotāju vidējais skaits Eiropas pilsētās, mirst ik gadu ceļu satiksmes negadījumos Eiropā, nemaz nerunājot par 1,3 miljoniem cilvēku, kas cietuši ceļu satiksmes negadījumos katru gadu.

Man arī žēl, ka Rumānijā reģistrēts lielākais pieaugums ceļu satiksmes negadījumu skaita ziņā pagājušajā gadā, proti, 13 %. Es ceru, ka Eiropas Parlamenta balsu vairākums sekmēs Eiropas Savienības Padomi paātrināti pieņemt pasākumus, kas vajadzīgi, lai samazinātu ceļu satiksmes negadījumus. Mums jārikojas nekavējoties, lai glābtu cilvēku dzīvības.

9. Balsojumu labojumi un nodomi balsot: (sk. protokolu)

(Sēde tika pārtraukta plkst. 13.35 un atsākta 15.00)

SĒDI VADA: M. ROTHE

Priekšsēdētāja vietniece

10. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

11. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

12. Apropriāciju pārvietojumi (sk. protokolu)

13. Eiropas Savienības gada ziņojums par cilvēktiesībām - Franču iniciatīva ANO par kriminālatbildības atcelšanu attiecībā uz homoseksualitāti (debates)

Priekšsēdētāja. – Darba kārtības nākamais punkts ir debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem attiecībā uz ES gada ziņojumu par cilvēktiesībām un uz Francijas iniciatīvu ANO kriminālatbildības atcelšanā saistībā ar homoseksualitāti.

Mums ir viena maza problēma: Padomes pārstāve, Yade kundze, vēl nevar pievienoties mums. Viņa ir lidmašīnā kaut kur netālu no Strasbūras, bet lidmašīna nevar nosēsties. Es ierosinu sākt ar Komisiju un pēc tam pāriet pie debatēm, un tad Yade kundzei tiks dots vārds saskaņā ar procedūru.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – (DE) Paldies, priekšsēdētājas kundze. Dāmas un kungi, te nu mēs atkal esam gada beigās un apspriežam ikgadējā ziņojuma publikāciju par cilvēktiesībām.

Šī sanāksme iegūst īpašu nozīmi šajā Vispārējo cilvēktiesību deklarācijas sešdesmitajā gadadienā. Deklarācija ar nevainojamu tās 30 pantu vienkāršību, ietverot universālu redzējumu, nav novecojusi. Vēl vairāk, tā svarīgāka kā jebkad pasaulē, kurā vēl aizvien katru dienu pārāk daudz cilvēku pamattiesības tiek pārkāptas. Katrs no šiem gadījumiem atgādina mums, ka ir tik daudz darāmā, lai nodrošinātu deklarācijā noteikto tiesību ievērošanu realitātē.

Tāpat kā Eiropas Parlamentu šorīt, arī mani ļoti aizkustināja Saharova balvas laureātu klātbūtnē, un es biju arī ļoti aizkustināta, uz klausot *Bonner* kundzes vārdus. Mana vislielākā apbrīna visiem cilvēktiesību aizstāvjiem.

Tagad, dāmas un kungi, gada ziņojumā par cilvēktiesībām ir izklāstīti Eiropas Savienības pasākumi, lai sasniegtu šo mērķi. Es vēlētos uzsvērt divus nozīmīgus sasniegumus un divus izaicinājumus.

Kā pirmo sasniegumu es gribētu minēt to, ka Eiropas Savienība ir guvusi labus panākumus 2008. gadā, nostiprinot tās ārējās politikas instrumentus, lai cīnītos pret diskrimināciju un vardarbību pret sievietēm. Kā var spriest pēc situācijām, piemēram, austrumu Kongo, vardarbība pret sievietēm joprojām ir globāla mēroga posts.

Drošības padomes Rezolūcijas Nr. 1325 „Sievietes, miers un drošība” un Rezolūcijas Nr. 1820 „Vardarbība pret sievietēm” īstenošana joprojām ir nepietiekama.

Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretārs *Ban Ki-moon* tikko ir devis pozitīvu atbildi uz manu pieprasījumu, ar 40 sieviešu līderu atbalstu, organizēt ministru konferenci par Rezolūciju Nr. 1325 un Nr. 2010 īstenošanu, kas mani priecē.

Skatoties no šīs perspektīvas, mums jānostiprina Eiropas instrumentu koordināciju. Nesen Padome ir pieņēmusi jaunu vispārējo pieeju īstenot Rezolūcijas Nr. 1325 un 1820, kas attiecas uz darbībām, kuras vērstas gan uz Eiropas drošības un aizsardzības politiku, gan uz Kopienas instrumentiem. Tas palīdzēs mums uzlabot dzimumu integrāciju, nodrošinot pārkāpumu novēršanu un krīzes pārvaldību, kā arī miera un atjaunošanas nostiprināšanu.

Tāpat Eiropas Savienība nesen, Francijas prezidentūras laikā, ir pieņēmusi jaunās Eiropas Savienības pamatnostādnes par cīņu pret vardarbību un diskrimināciju pret sievietēm.

Otrais sasniegums, kas ir tuvs manai sirdij, skar mūsu sarunas par cilvēktiesībām. 2008. gadā mēs uzsākām jaunas sarunas ar Kazahstānu, Kirgizstānu, Turkmenistānu un Tadžikistānu, tādējādi sasniedzot mūsu mērķi aptvert visas Vidusāzijas valstis. Tāpat šogad notika divas daudzsoļošas sarunu kārtas mūsu jaunajā dialogā ar Āfrikas Savienību.

Visbeidzot mēs pieņemām lēmumu par praktiskajiem aspektiem attiecībā uz piecām jaunām sarunu kārtām ar Latīņameriku. Vairāk nekā jebkad agrāk mēs esam apņēmušies iesaistīt pilsonisko sabiedrību sagatavošanas darbos, kā arī turpmākajās sarunās. Šīs sarunas nav vienkāršas – par ko liecina nesenās sarunas ar Ķīnu – tāpēc svarīgi izvērtēt šo centienu ietekmi. Mums ir jāpierāda, kā mēs varam uzlabot saikni starp politisko vēstījumu un praktiskām darbībām.

Tas noved mani pie diviem izaicinājumiem, kurus iepriekš minēju. Pirmkārt, es gribētu apspriest daudzpusējo izaicinājumu. Apvienoto Nāciju Organizācijas darbs ir ārkārtīgi svarīgs kā cilvēktiesību universāluma garantija. Kā mēs varam uzlabot ANO efektivitāti un mūsu ieguldījums tās darbā? Protams, Eiropas Savienības apņemšanās ir nesusi augļus, piemēram, atbalstot aizvien lielāku skaitu valstu rezolūciju par nāves sodu vai pieņemot Irānas, Ziemeļkorejas un Birmas rezolūcijas – Eiropas Savienības sāktas vai līdzfinansētas iniciatīvas Ņujorkā.

Saistībā ar Padomes un Komisijas kopīgo deklarāciju šodien es vēlētos apstiprināt mūsu atbalstu Francijas iniciatīvai par seksuālo orientāciju. Komisija ir gatava izskatīt šos jautājumus, tostarp homoseksualitātes dekriminalizāciju saziņā ar trešām valstīm, saistībā ar savstarpēju cieņu, jutīgumu, un attiecīgām tradīcijām.

Ženēvā ir sācies universāls periodiskas pārskatīšanas process. Šie rezultāti tomēr nedrīkst mūs apžilbināt, jo arvien grūtāk Eiropas Savienībai ir spēlēt savu lomu kā saiknes nodrošinātājai, ANO vidē tas ir vairāk polarizēti, kur valstis darbojas kopā pa blokiem. *Andriekienē* kundzes ziņojuma, kuru Parlaments tiks aicināts pieņemt janvārī, ieteikumi būs noderīgi, tālāk par šo tēmu domājot.

Visbeidzot, otrais izaicinājums ir efektivitāte. Eiropas Savienībai ir jāpastiprina savu darbību cilvēktiesību jomā lielākā skaitā valstu. Kā mēs varam palielināt mūsu efektivitāti? Es uzskatu, ka mums ir jānodrošina saiknes veicināšana starp mūsu dažādajiem instrumentiem, kas noderētu mūsu prioritātēm, vai tas būtu

mūsu politiskajam dialogam, diplomātiskai darbībai un Eiropas Iniciatīvu demokrātijai un cilvēktiesībām, vēlēšanu novērošanai vai pat cilvēktiesību integrācijas aspektam mūsu ārējā politikā.

Saskaņotības un līdz ar to lielākas efektivitātes mērķim, būtu jārada nopietnas bažas visās iestādēs.

Laima Liucija Andriekienė, PPE-DE grupas vārdā. – (LT) Būtu neiedomājami Eiropas Parlamentā apspriest cilvēktiesības mūsdienu pasaulē, neminot *Hu Jia*. Pāris stundas atpakaļ mēs visi piedalījāmies ceremonijā, kurā *Hu Jia* pats personīgi nevarēja ierasties, bet šodien cilvēki visā pasaulē uzzinās par viņa darbu un centieniem aizstāvēt AIDS slimnieku tiesības un cīnīties par vides aizsardzību Ķīnā. Es pabiju Ķīnā pirms dažām nedēļām un pati pārliecinājos kā *Hu Jia* ir cīnīties par vides aizsardzību. Ir briesmīgi, ja nespēj saredzēt sauli debesīs pārmērīga piesārņojuma dēļ. Šodien mums ir arī jāpiemin agrākie Saharova balvas laureāti: *San Suu Kyi* no Birmas, *Oswaldo Paya* un *Damas de Blanco*. Šodien mēs izjūtam viņu iztrūkumu šeit, Eiropas Parlamentā, un atkal mums ir jāapspriež neapmierinošā cilvēktiesību situācija Birmā un Kubā.

Pirms nedēļas mēs pieminējām Vispārējo cilvēktiesību deklarācijas 60. gadadienu, taču šodien mums ir arī jāatgādināts, ka daudzas valstis ne tikai nespēj ievērot cilvēktiesības, bet klaji pārkāpj tās. Mēs apspriežam 2008. gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē. Tas vispusīgi atspoguļo cilvēktiesību problēmas. Ir vērts apsvēkt Eiropadomi un Komisiju par šī lieliskā dokumenta sagatavošanu. Es gribētu uzsvērt vairākas lietas. Pirmkārt, kā minēja *B.Ferrero-Waldner*, ANO Cilvēktiesību padome un Eiropas Savienības loma tajā, kā arī vispārīgā ANO loma, aizstāvēt cilvēktiesības visā pasaulē. Otrkārt, Eiropas Savienības politikas orientieri par nāves sodu un tā īstenošanu. Treškārt, cilvēktiesību dialogi un apspriedes.

Kolēģi, es jūtu, ka ir īpaši svarīgi izmantot Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomes pilnvaras, ko tai piešķīrusi Apvienoto Nāciju Organizācija, lai vienpusēji un mērķtiecīgi aizstāvētu cilvēktiesības un nodrošinātu iestāžu un pilsoniskās sabiedrības darba maksimālu pārredzamību. Mūsu visu vārdā es vēlētos mudināt visas Eiropas Savienības iestādes saskaņoti sadarboties, lai aizstāvētu cilvēktiesības pasaulē.

Raimon Obiols i Germà, PSE grupas vārdā. – (ES) Viss, ko paskaidrojāt, ir pilnīgi pareizi, komisāres kundze. Mēs pilnībā piekrītam. Mēs arī piekrītam Jūsu secinājumiem: mums jābūt daudz konsekvēntākiem.

Ir viens punkts, ko es gribētu uzsvērt un kuru tomēr mūsu īso runu laikā maz aizskaram, runājot par konsekvences jautājumu. Visā pasaulē no Eiropas daudz tiek prasīts cilvēktiesību jomā, un Eiropa ir arī daudz kritizēta šajā jomā. Cilvēki saka, ka Eiropa piemēro tās principus tikai tad, ja to ir ērti darīt vai ja tas nāk par labu tās pilsoņiem. Vienīgā atbilde uz šīm prasībām un kritiku slēpjas konsekvencē starp ES ārvalstu un vietējo politiku cilvēktiesību jomā.

Mums nevar būt uzticamība visā pasaulē, ja pasākumi, ko mēs veicam īpaši imigrācijas pārvaldībā un mūsu politikā, reaģējot uz traģiskiem notikumiem, ko izraisa terorisms, nav paraugs attiecībā uz cilvēktiesībām.

Tas, komisāres kundze, ir pamatu pamata jautājums: konsekvence cilvēktiesību ziņā starp ES ārpolitika un iekšpolitiku.

Iespējams, ir jāuzsver divas prioritātes, kam es izmantošu mazliet laika, kas man ir atlicis. Mūsdienu paaudzes var redzēt, ka cīņa pret nāves sodu ir kaut kas, kas beidzas ar panākumiem. Tas ir reāls mērķis, un mums jākoncentrējas uz to. Otrkārt, es esmu gandarīts, ka Eiropas Savienības cilvēktiesību politikas feminizācija ir uzlabojusies ar noteiktu politiku sieviešu cilvēktiesību jomā Francijas prezidentūras laikā.

Marco Cappato, ALDE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, arī es vēlētos pateikties referentei *Andriekienė* kundzei par darbu, ko viņa veic jautājumos, kas skar Eiropas Savienības lomu Apvienoto Nāciju Organizācijā.

Nav laika iedziļināties visa ziņojuma datos, kas Padomei iesniegti par cilvēktiesībām. Es domāju, ka galvenais jautājums ir, vai tiek ievēroti mūsu noteikumi un, it īpaši mehānismi, sadarbības nolīgumu cilvēktiesību klauzulā, bet mums būs laiks, lai apspriestu un izvērstu šo jautājumu, kad mēs nonāksim pie *Obiols i Germà* kunga ziņojuma.

Īsajā laikā, kas man atlicis, es gribētu, lai protokolā ieraksta manus komplimentus un apsveikumus Francijas prezidentūrai un *Yade* kundzei par ANO izrādīto iniciatīvu homoseksualitātes vispārējās dekriminalizācijas jomā. Es to redzu kā ļoti nozīmīgu politisko iniciatīvu, kas visvairāk izteica, ka 60 valstu atbalsts jau ir nodrošināts.

Mēs esam uzklaušījuši *Ferrero-Waldner* kundzi, un mēs atzinīgi vērtējam viņas vārdus un apņemšanos. Ir svarīgi ne tikai tas, ka Eiropas Savienība ir vienota šajā jautājumā, bet arī tas, ka ES lomai vajadzētu būt līdzīgai

tai, ko mēs spēlējam iesaistot citām valstīs citos kontinentos, lai panāktu vispasaules nāves soda moratoriju. Tā ir galvenā stratēģija.

Par šo tēmu ir jāatzīmē, ka Pāvesta Krēsls, Vatikāns, rīkojoties savās pozīcijās nevis kā reliģiskais uzņēmums, ar kuru mums ir kultūras dialogs, bet gan kā valsts, kas sēž kā novērotājs ANO, ir uzsācis stingru kursu, kritisku ofensīvu pret Francijas iniciatīvām. Ar atklātību, kas tiek saukta par starptautiskām attiecībām, es uzskatu, ka mums ir jāatgādina Vatikānam, ka mums ir svarīga homoseksualitātes dekriminalizācija, tas ir cilvēktiesību jautājums un viņu uzsāktais izaicinājums būtu apņēmīgi jānoraida.

Hélène Flautre, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, patiešām kauns rīkot debates neesot klāt Padomes pārstāvim, tāpat kā tas ir ļoti nožēlojami -, jo tās nav 15 minūtes par vēlu, bet trīs un viena ceturtdaļa stundas vēlāk - lai piešķirtu šo Saharova balvu bez Padomes klātbūtnes kopā ar mums šodien, kopā ar Eiropas Komisiju.

Es vēlētos izvirzīt steidzamu jautājumu. Vakar Izraēla liedza Apvienoto Nāciju Organizāciju īpašā referenta pieeju Palestīnas teritorijām. Es uzskatu, ka tas ir ļoti agresīvs akts, kas prasa tūlītēju Padomes un Komisijas atbildi, jo īpaši saistībā ar attiecību nostiprināšanu starp ES un Izraēlu, ziņojumam jābūt absolūti skaidram un tūlītējam.

Šis ziņojums tāpat kā katru gadu, es teiktu - ir gana labs dokuments, jo tas ir pārskats par darbībām, kas ir ļoti noderīgi kā darba dokumentam, bet tajā pašā laikā, tajā nav iekļauti visi kritiskas analīzes aspekti, ietekmes novērtējumi un stratēģija, ko pieņemusi Padome, lai pilnībā integrētu cilvēktiesības, piemēram, mūsu enerģijas politikas, tirdzniecības politikas vai mūsu drošības politikas sistēmā.

Parlaments uzņēmās šo uzdevumu. Tas ir delikāts uzdevums, un kā jau jūs dzirdat, ne vienmēr patīkams. Man tomēr jāsaka, ka, piemēram, ideja par Saharova balvas tīklu radās šajā ziņojumā un no šī pētījuma. Šodien šis tīkls tiek izveidots šajā 20. gadadienas deklarācijā un daudzi priekšlikumi tagad ir uz galda, proti, par Saharova balvas biroju, Saharova pasēm un par Saharova fondu, lai atbalstītu mūsu balvas un cilvēktiesību aizstāvjus visā pasaulē. Ideju trūkuma nav.

Es esmu gandarīta, ka šī prezentācija tika pasniegta kopā ar turpmāk minēto ziņojumu par pamattiesību ievērošanu Eiropas Savienībā. *Obiols i Germā* kungam ir taisnība. Eiropas Savienībai ir būtisks uzdevums saistīt savus sasniegumus valsts iekšienē ar tās ārējiem mērķiem. Ir pat ļoti svarīgi garantēt tās uzticamību.

Es gribētu teikt, ka mēs nedrīkstam nereaģēt uz bagātīgu kritiku, kas nāk no visiem kontinentiem un visām starptautiskām organizācijām attiecībā uz Eiropas Savienības patvēruma un imigrācijas politiku. Mēs nedrīkstam nereaģēt uz Eiropas Savienības dalībvalstu līdzdalību cīņā pret terorismu, kas ļauj daudzu iespējamo teroristu pārsūtīšanu un spīdzināšanu.

Vittorio Agnoletto, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es uzmanīgi klausījos komisāres paziņojumu. Tā ir taisnība, ka ir bijušas vairākas virzības uz priekšu, bet atkal man jāatgādina jums, komisāre, ka demokrātijas klauzula, kuru Parlaments apstiprināja pirms trim gadiem, līdz šim vēl nav tikusi piemērota tirdzniecības nolīgumos ar visām valstīm, kā to pieprasa Parlaments.

Dubultstandarti vēl tiek lietoti - stiprs ar vāju un godbijīgs ar spēcīgu, atkarībā no tā, kas ir ērtākais Eiropai šajos tirdzniecības nolīgumos, bet šis dubultais standarts tiek izmantots arī citās situācijās. Es uzskatu, ka Vatikāna nostāja pret priekšlikumu dekriminalizēt homoseksualitāti ir apkaunojoša un nepieņemama. Tas ir nepieņemami, ja gandrīz ik mēnesi Eiropas iestādēm ir jāiesniedz apelācijas sūdzības attiecībā pret tām valstīm, kas turpina vajāt cilvēkus, kuru vienīgais noziegums ir homoseksualitāte, un tomēr klusēt, ja šādu nopietnu un kaitējošu nostāju par cilvēktiesībām uzņemas Vatikāns un tā pārstāvis ANO.

Tas ir stāvoklis, kas ir pretrunā ar vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 60 gadu jubileju, kuru mēs atzīmējam šogad. Vatikāna apgalvojums ir pretrunā ar būtisku jautājumu, ka cilvēktiesības ir nedalāmas, universālas un jābūt aizsargātām neatkarīgi no seksuālās orientācijas, rases, ādas krāsas, un tā tālāk.

Esmu lūdzis Cilvēktiesību apakškomitejas priekšsēdētājam uzaicināt Vatikāna Pilsētvalsts pārstāvi apmeklēt vienu no apakškomitejas sanāksmēm Eiropas Savienībā, lai atbildētu par šo uzvedību un apspriestu to. Tas ir tas, ko mēs parasti darām ar visām valstīm, kurām ir diplomātiskās pārstāvniecības Eiropas Savienībā. Es arī gribētu viest skaidrību, ka mēģinājums atkāpties, sakot, ka Francija vēl nebija iesniegusi dokumentu, ir rupja kļūda, jo tas nemaina faktus: Vatikāna valsts ir nepamatojama uz leju nopietniem paziņojumiem ir izdots.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, ļaujiet mums uz mirkli apsvērt šādu jautājumu: cilvēktiesības, kas izriet no rakstveida vai nerakstītiem sociāliem nolīgumiem un dažreiz attiecas uz dabas likumiem, nodrošina sociālās līdzaspastāvēšanas pamatu. Bet nav šaubu, ka realitāte ir citāda.

Tagad cilvēktiesību jēdziens ir paplašināts, lai aptvertu jaunus aspektus, tā definīcija ir kļuvusi semantiski bagātāka, un mūsu uzdevums ir aizstāvēt šīs tiesības. Šķiet, ka visā pasaulē ir panākts progress šajā jomā, bet atliek vien skumjš fakts, ka šodien joprojām pastāv totalitārie režīmi. Mums ir jācinās par katru cilvēku, katru personu, katru drošsirdīgo aktivistu, kurš pārstāv miljoniem sirdsapziņu, jo miljoniem cilvēku bieži vien baidās izteikties, lai gan var būt cietuši. Šķiet, ka vismaz daži režīmi ir atbildējuši uz mūsu lēmumiem, protestējot pret mūsu rezolūcijām un deklarācijām, kas nosoda viņu rīcību. Mēs nevaram ļaut sevi iebiedēt ar šīm atbildes reakcijām. Tādā veidā pieaug cilvēktiesību izpratne. Es gribētu uzsvērt, ka lielāka izpratne par šiem jautājumiem un labākas izredzes mums līdz tai nonākt ir kā mērķis izveidot taisnīgu sabiedrību.

Manas grupas prioritāte ir cilvēktiesības, un tām ir jābūt visa Eiropas Parlamenta prioritātei. Ļaujiet Saharova balvai būt mūsu karogam, kas atspoguļo mūsu rūpes par katras personas normālas un laimīgas dzīves pamatvērtībām uz zemes.

Richard Howitt (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Parlamentam jāatbalsta ES gada ziņojums par cilvēktiesībām. Atkārtoju, ka mums tomēr ir nepieciešams vērst lielāku uzmanību uz konkrētiem praktiskiem rezultātiem un integrēt cilvēktiesības visā Eiropas Savienības sistēmā. Es atzinīgi vērtēju lielo gada sasniegumu – ES atbalstīja rezolūciju par nāves soda moratoriju, ko izvirzīja mūsu Portugāles prezidentūras kolēģi – bet vēl aizvien vairāk nekā 1 200 cilvēku tika sodīti ar nāvi 24 valstīs visā pasaulē, tādēļ šī kampaņa ir jāturpina.

Daudz darāmā pie integrētās pieejas. Man žēl, ka tikai pagājušajā nedēļā Komisija apstiprināja VPS+ preferenciālā tirdzniecības statusu 16 valstīs, neraugoties uz dokumentētiem pierādījumiem, kurus iesniedza Komisijai par cilvēktiesību pārkāpumiem, darba tiesību pārkāpumiem un pat slepkavību tādās valstīs kā Kolumbija un Šrilanka.

Visbeidzot, raugoties nākotnē, Eiropas Savienībai būs jāsāk apspriest ar ienākošo Amerikas administrāciju tās atkārtotu saistīšanos ar ANO Cilvēktiesību padomi. Mums vajadzētu vienoties par skaidriem Padomes mērķiem tagad un otrreizēju izskatīšanu Ģenerālā Asamblejā 2011. gadā.

Sarah Ludford (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, vai es drīkstu vispirms apstiprināt to, ko mans kolēģis *Marco Cappato* ir teicis, slavējot ANO rīcību, lai mēģinātu panākt homoseksualitātes dekriminalizāciju visā pasaulē. Arī es to dedzīgi atbalstu.

Es gribēju ko teikt – un te es piekrišu *Hélène Flautre* – par absolūti skandalozo šī rīta Saharova balvas ceremoniju bez Padomes un prezidentūras klātbūtnes. Bija ļoti žēl, ka prezidentūra nebija klāt, lai dzirdētu aizkustinošo un drosmīgo vēstījumu no *Hu Jia* sievas. Es domāju, ka tas būtu izvirzījis dažus pārdomas raisošus izvērtējumus mūsu attiecībām ar Ķīnu.

Lai nu kā es gribēju teikt arī dažus vārdus par spīdzināšanu. Jūnijā Eiropas Savienība, pamatojoties uz Starptautisko dienu spīdzināšanas upuru atbalstam, uzsvēra prioritāti, lai pasaulē izskaustu spīdzināšanu, un aicināja visas valstis parakstīt un ratificēt OPCAT, fakultatīvo protokolu spīdzināšanas konvencijā. Tad kāpēc tikai deviņas ES dalībvalstis kļuva par pilntiesīgām pusēm, un vēl 12 dalībvalstis ir ratifikācijas procesā? Kā ir ar pārējām sešām? Vai te ir kopēja nostāja? Un, ja nav, tad kāpēc?

Tajā pašā deklarācijā jūnijā ES nosodīja jebkādu rīcību, kuras mērķis ir atļaut spīdzināšanu un cita veida sliktu izturēšanos. Kāpēc pēc gandrīz diviem gadiem joprojām nav pietiekama un visaptveroša atbilde uz Parlamenta ziņojumu par Eiropas ārkārtas sadarbību? Drīzumā no Vašingtonas patiesība tiks publiskota tāpat kā to darīja zināmu Senāta Bruņoto spēku komiteja. Ja ES dalībvalstīm ir kas slēpjams, to netīrie noslēpumi vienlaigā tiks atklāti arī pāri Atlantijas okeānam.

Visbeidzot, kāpēc mēs nereaģējam uz ASV un Portugāles ārlietu ministra lūguma palīdzēt pārvietot Gvantanamo ieslodzītos? Mums jāpalīdz jaunajam prezidentam *B. Obama* izbeigt šo drausmīgo nodaļu Amerikas un Eiropas vēsturē.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, ziņojums, kuru mēs esam gatavi šodien izskatīt, aptver vairākas tēmas, kas tieši attiecas uz Izraēlas un Palestīnas situāciju. No minētajiem 12 Eiropas kaimiņattiecību politikas rīcības plāniem divi ir par Izraēlas un Okupētās Palestīnas teritoriju.

Īpaši saistībā ar šiem plāniem, ziņojumā teikts, ka ir „ievērojama pasliktinājusies cilvēktiesību situācija, it īpaši attiecībā uz tiesībām uz dzīvību un personisko drošību un tiesībām uz personas brīvību un drošību

(īpaši tas attiecas uz apcietināšanu, aizturēšanu, izmeklēšanas procedūrām, kā arī uz spīdzināšanu un sliktu apiešanos pratināšanas laikā). Gan Palestīnas, gan Izraēlas varas iestādes ir atbildīgas par cilvēktiesību pārkāpumiem”.

Mani ir iedrošinājusi apjomīgā, pamatotā un pārdomātā korespondence, ko es esmu saņēmis no dedzīgiem cilvēkiem, kurus acīmredzami ir ietekmējusi situācija reģionā. Šie jautājumi parasti tiek izvirzīti regulārā politiskā dialoga sanāksmēs ar Izraēlu, un tieši Eiropas Savienības un Izraēlas neformālo cilvēktiesību darba grupu sanāksmēs.

Tādēļ es kopumā atbalstu nepārtrauktu dialogu ar Izraēlu, vienlaikus stingri nosodot cilvēktiesību pārkāpumus abās pusēs. Tīkmēr ļaujiet mums turpmāk palīdzēt ar efektīviem līdzekļiem cietušajiem Gazā un Rietumkrastā.

Mums ir karte, kurā ir iesaistītas ES un ASV. Ar jauna ASV prezidenta ievēlēšanu ir pienācis laiks pārcelt šo jautājumu ārlietu kārtības augšgalā. Mums ar lielu steidzamību ir jāpanāk divu valstu risinājums, pilnībā ievērojot cilvēktiesības un visas ANO rezolūcijas.

Ana Maria Gomes (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, Saharova balva, ko šis Parlaments visu Ķīnas un Tibetas iedzīvotāju aizstāvju vārdā piešķir *Hu Jia*, noliek cilvēktiesības ES un Ķīnas attiecību centrā, neskatoties uz valsts vadītāju vēlmēm Eiropā vai Pekinā.

Kā jau citi kolēģi ir teikuši, ES nevar sekmēt tiesiskumu un cilvēktiesību atbalstu visā pasaulē, ja tās nav konsekventi aizstāvētas Eiropā un Eiropas ārējo attiecību jomā. Diemžēl 2008.gada ziņojums par cilvēktiesībām parāda, ka Eiropas valstu valdības un institūcijas slēpj patiesību par Eiropas piekrišanu Buša administrācijas pretīgajai praksei, kur tiesas un to apakšuzņēmumi spīdzina tūkstošiem vīriešus un pat bērnus, kuri gadiem tiem turēti Gvantanamo un slepenos cietumos. Apkaunojoši, bet atsauc uz to ES trijotnes un ASV konsultācijās cilvēktiesību jomā ir tikai ES bažas par „ASV atsevišķām darbībām un politiku saistībā ar cīņu pret terorismu”. Šīs runas ietver dubultstandartus, liekulību un aizbildinājumus. Kamēr eiropieši vēl sāks uzņemties atbildību un sāks sadarboties ar ievēlto priekšsēdētāju *B. Obama*, lai atklātu patiesību un slēgtu Gvantanamo un slepenos cietumus, kā arī atlīdzinātu cietušajiem, Eiropa nevarēs atgūt morālu autoritāti, politikas uzticamību vai efektivitāti cilvēktiesību veicināšanā.

Eoin Ryan (UEN). - Priekšsēdētājas kundze, mēs atzīmējam Saharova balvas 20 gadadienu, kas pamatoti uzsver tik daudzus cilvēkus drosmi, kuri ir pakļāvuši savas dzīves riskam cilvēktiesību un vārda brīvības dēļ.

Bet tas ir kas vairāk nekā tikai runas. Kā viens slavens īrs teica, viss, kas nepieciešams, lai ļautu ļaunumam triumfēt, ir labiem cilvēkiem neko nedarīt. Es vakar runāju ar vienu no balvas ieguvējiem, *Salih Osman*, kurš man pastāstīja, ka Dārfūrā, kur ir neaizsargāti nevainīgie iedzīvotāji, joprojām turpinās gaisa uzlidojumu triecieni pret civiliedzīvotājiem. Jā, zināms progress ir SKT darbības jomā, bet ir jādara daudz vairāk, un visai Eiropai ir jādara daudz vairāk.

Es ceru, ka *Barack Obama* inaugurācija kā Amerikas Savienoto Valstu prezidentam būs jauns impulss, kas nodrošinās atjaunotus starptautiskos centienus, sadarbību un rīcību – kā reāla darbība, piemēram, atbalsts izveidot lidojumu aizlieguma zonu virs Dārfūras - un ar jauno gadu mēs beidzot sāksim dzīvot līdzīgu mūsu runām un mūsu morāliem pienākumiem. Jau esam atbalstījuši un redzējuši Zimbabvi kā Āfrikas maizes devēju, kas dod labumu visam kontinentam. Cik gan bieži mums jāsaka, „nekad vairs”?

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es esmu bieži runājis par cilvēktiesībām, īpaši sieviešu un bērnu tiesībām, kā arī par to, kā Eiropas Savienības iedzīvotājiem padziļināt izpratni par jautājumiem, kas attiecas uz to tiesībām vai cīņu pret diskrimināciju. Mums ir jāpieprasa valstīm, kuras vēlas pievienoties Eiropas Savienībai, ievērot cilvēka pamattiesības saskaņā ar Kopenhāgenas kritērijiem, kam būtu pozitīva ietekme uz miljoniem cilvēku Eiropā un visā pasaulē. Dalībvalstīm ir jārada piemērs.

Šis jautājums ir cieši saistīts ar šādu jautājumu: - es gribētu paust bažas par veidu, kādā darbojas Vācijas jaunatnes dienesti, kas pazīstami kā *Jugendamt*. Polijā pavisam nesen nāca gaismā gadījums, kad māte kopā ar savu dēlu bija spiesta slēpties no bērna tēva, jo viņa baidījās, ka viņš, būdams Vācijas pilsonis, aizvedīs zēnu prom. Eiropas Komisijai jāizpēta šo dienestu darbības, lai novērtētu to atbilstību standartiem, kurus noteikusi Eiropas Savienība.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, demokrātija Eiropā balstās uz pamattiesību efektīvas aizsardzības un veicināšanas nodrošināšanu. Tai ir svarīga loma Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas konsolidācijā. Vajadzību nodrošināt pamattiesību aizsardzību rada kopīgas konstitucionālas tradīcijas dalībvalstīs, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija, kā arī citi tiesību akti starptautisko likumu jomā.

Es uzskatu, ka visiem Eiropas politiskajiem mērķiem jābūt vēršoties uz to, lai uzturētu pamattiesības, kuras augstu novērtētas Lisabonas līguma noteikumos. Es vēlētos arī uzsvērt, ka mēs nevaram ierobežot mūsu politisko darbību cilvēktiesību jomā tikai ar gadījumiem, kas piesaista lielākās sabiedrības daļas uzmanību. Lai pasaulē uzturētu ticību Eiropas Savienībai, ir svarīgi nepieļaut dubultstandartus mūsu ārpolitikā un iekšpolitikā.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, šis visaptverošais ziņojums noskaidro, cik plaši cilvēktiesību pārkāpumi katru dienu notiek pasaulē. Tas ir jo īpaši satraucoši laikā, kad ir pagājuši 60 gadi pēc Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas pasludināšanas, un tas ir aicinājums divkārtot mūsu pūles. Arī šā iemesla dēļ es ierosinu pašreizējai Cilvēktiesību apakškomitejai piešķirt pilnu komisijas statusu.

Šodien mēs piešķirām Saharova prēmiju *Hu Jia*, kurš aizstāvēja cilvēktiesību un vides jautājumus Ķīnā. Tomēr, tā kā viņš atrodas apcietinājumā, tad nevarēja to saņemt personiski. Tas Ķīnai dara kaunu. Turklāt rīt šajā Parlamentā tiks apspriesti cilvēktiesību pārkāpumi Krievijā. Mūsu attiecībās ar abām šīm valstīm jāpiesūkst lielāka nozīme ne tikai ekonomiskajām interesēm, bet arī - un jo īpaši - cilvēktiesībām.

Mēs aicinām – brīvību *Hu Jia* Ķīnā un *Mikhail Khodorkovsky* Krievijā!

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētājas kundze, man jāsaka - apspriežot geju tiesības, šķiet, pilnībā tiek ignorēti vārda brīvības pārkāpumi, jo īpaši brīvības paust reliģiskus uzskatus par šo tematu.

Ticīgie cilvēki, kas atzīst Bībeles mācību attiecībā uz homoseksualitāti, tiek ķengāti, nē, apsūdzēti par to, ka uzdrošinās paust savus uzskatus attiecībā uz sirdsapziņu un pārliecību. Zviedrijā mums bija gadījums, kad mācītāju apsūdzēja par Bībeles citēšanu. Manā valstī ir aizliegts atsaukties uz Svētajiem Rakstiem, citējot tos.

Tomēr pagājušajā gadā geju parādē Belfāstā varēja nest plakātu ar saukli „Jēzus ir pederasts”, un nekas netika darīts, lai apturētu šo liesmojošo naida noziegumu. Kāpēc? Jo man šķiet, ka šīs privilīģētās grupas tiesības tiek paceltas pāri pārējo tiesībām, un tas nav pareizi.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos izvirzīt jautājumu, kas, šķiet, ir tabu ES iestādēs, un tas ir jautājums par kolonizāciju. Es runāju par kolonijām, kas pieder ES dalībvalstīm, piemēram, Lielbritānijai un Francijai, kurām cita starpā ir dučiem koloniju visā pasaulē, divas no tām manā zemē Kiprā, tomēr šiem iedzīvotājiem nav tiesību ievēlēt valdību, kas viņus pārvaldītu. Lielāko daļu no viņiem pārvalda iecelti vadītāji, ko ieceļ, piemēram, Anglijas karaliene. Katrreiz, kad es par to runāju ar *Ferrero-Waldner* kundzi vai kādu citu no Komisijas, viņi piever acis, aizver muti un ausis un neko jēdzīgu neatbild.

Komisāres kundze, es jūs izaicinu sniegt atbildi šeit un šodien: vai jūs piekrītat tam, ka 21. gadsimtā ES dalībvalstīm ir kolonijas pasaulē?

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, vispirms atļaujiet man paust sapratni par to, ka mūsu kolēģei *Rama Yade* bija grūtības nokļūt uz šejieni. Man pašai vakar piecas stundas bija jāgaida lidojums uz Strasbūru. Varbūt viņai ir tāda pati ķibe, tāpēc būsīm pacietīgi - tā, galu galā, ir nepārvaramā vara.

(*Starpsauciens no zāles: „Ceļojošais cirks!”*)

Jā, piecas stundas nav normāli. Es tikai saku, ka es precīzi nezinu, kas ar viņu noticis, bet ar mani bija tā, un es biju ļoti priecīga, ka man vakar nebija paredzēta tikšanās, jo tas pats varēja notikt arī ar mani. Es tikai gribēju paust savu solidaritāti šajā jautājumā.

Otrkārt, šis dialogs par cilvēktiesībām un ziņojums par tām ir viena no mūsu lielākajām pamatproblēmām. Es tikai vēlētos jums parādīt jauno ES ziņojumu. Kad es sāku strādāt kā komisāre, Padome un Komisija gatavoja atsevišķus ziņojumus, un tagad es esmu ļoti priecīga jums parādīt, ka Padome un Komisija ir izstrādājušas šo ziņojumu kopā. Priekšvārdu ir sarakstījuši *Bernard Kouchner*, *Javier Solana* un es pati. Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi parādīt, ka mēs šeit patiesi darbojamies kopā.

Kā jau es teicu savos ievadvārdos, mēs ļoti cenšamies progresēt cilvēktiesību veicināšanā. Tomēr mēs arī zinām, ka glāze var būt vai nu līdz pusei pilna vai līdz pusei tukša. Vēl daudz ir darāmā, un bija ļoti aizkustinoši šorīt šeit redzēt tik daudz cilvēktiesību aizstāvjus. Es runāju par *Elena Bonner*, bet es būtu varējusi runāt par jebkuru no viņiem, un, protams, videofilma par *Hu Jia* sievu bija ļoti aizkustinoša: viņa ir parādījusi lielu drosmi.

Es vēlētos atbildēt uz dažiem jautājumiem. Es nevaru atbildēt uz visiem jautājumiem Komisijas vārdā, bet es centīšos, cik vien iespējams, iedziļināties.

Pirmkārt, kas attiecas uz nāves sodu, atļaujiet man teikt, ka es ķēros pie šī jautājuma ar lielu piespiešanos. Es pilnībā esmu pret nāves sodu, un visu šo gadu mēs sniedzām plašu atbalstu ANO rezolūcijai par moratoriju vairākās valstīs. Bet – jā – problēma joprojām pastāv: nāves sods vēl tiek bieži izpildīts dažās valstīs – tāda ir Irāna, diemžēl Ķīna un daudzas citas. Mums jāturpina cīņa pret to, iesaistoties jebkāda veida dialogā. Ir ļoti svarīgi, lai mēs to darītu: ar vienu cilvēku, kam izpildīts nāves sods, jau ir par daudz.

Atļaujiet man šajā sakarībā teikt, ka mēs visi strādājām pie nāves soda atcelšanas *Wo Weihan*. Diemžēl viņam to izpildīja tajā pašā dienā, kad notika ES cilvēktiesību dialogs ar Ķīnu. Tā bija briesmīga liecība tam, kā cilvēki neuzklausa cits citu.

Otrkārt, atļaujiet man pateikt *Agnoletto* kungam, ka cilvēktiesību klauzulas patiesi ir ļoti svarīgas. Tieši pašlaik dalībvalstis un Komisija veic plaša mēroga pārskatu par ES politiku attiecībā uz standarta politiskajām klauzulām ārējos nolīgumos kopumā, lai panāktu, no vienas puses, pareizo līdzsvaru starp galvenajiem, „neaizskaramajiem” Eiropas Savienības principiem un, no otras puses, nepieciešamību pēc zināma elastīguma, lai apspriestu dažādus jautājumus, jo mums jācenšas panākt un jāpanāk vienošanās.

Pārskatīšana turpinās. Man būtu mazliet pārāgri runāt par rezultātiem šajā posmā, jo process vēl nav beidzies, bet cilvēktiesību klauzulas piemērošana ir viens no jautājumiem, kas tiek rūpīgi apsvērts. Taču visos politiskajos nolīgumos, kā arī dažāda veida tirdzniecības un nozaru nolīgumos ir politiskas klauzulas, un tām tur ir jābūt.

Mans nākamais jautājums attiecas uz Cilvēktiesību padomi. *Andriekienē* kundze, es piekřītu, ka te ir iespējami daudzi uzlabojumi un tāpēc mums būs jāpieprasa īpaši referenti un, iespējams, arī valstu rezolūcijas – es domāju, ka tas varētu palīdzēt. Man ļoti pozitīvs šķiet arī tas, ka ik pēc četriem gadiem visas valstis tiek ļoti rūpīgi pārbaudītas un tiek iesaistīta arī pilsoniskā sabiedrība. Man jāsaka – līdz šim mēs esam konstatējuši, ka valstis ir gatavojušās pietiekami nopietni. Tā ir pozitīva iezīme, un notiek dziļa diskusija, kurai jāturpinās. Mēs visi zinām, ka lietas nav kārtībā, bet mēs varam iet uz priekšu un panākt turpmākus uzlabojumus.

Atļaujiet man pateikt pāris vārdus par Ķīnu un cilvēktiesībām. Es kā komisāre vienmēr esmu atbildīga par attiecībām ar Ķīnu un citām valstīm, kuras ir ļoti atvērtas veidot stingras attiecības ar Ķīnu, pamatojoties uz savstarpēju cieņu. Tomēr arī jāteic, ka mani māt bažas par to, ko es uzskatu par Ķīnas cilvēktiesību stāvokļa zināmu saasināšanos, kā to pierādīja nāves soda izpildīšana *Wo Weihan* dienā, kad notika dialogs par cilvēktiesībām.

To apstiprina tas, ko mēs dzirdējām šodien un dzirdam pēdējā laikā, piemēram, par demonstrantu apspiešanu Pekinā Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 60. gadadienā — par to bija publicēts prezidentūras paziņojums; par interneta ārzemju tīkla vietņu, piemēram, BBC, bloķēšanu, kā arī par ļoti negatīvo ziņojumu no ANO Spīdzināšanas izskaušanas komitejas, kas tika saņemts pirms trim nedēļām.

Tomēr es arī gribētu piekrist *Zeng Jinyan*, *Hu Jia* sievas šorīt teiktajiem vārdiem, kura sacīja, ka Ķīna iet lieliem soļiem uz priekšu uz atklātu un demokrātisku sabiedrību. Es domāju, ka šī kustība turpinās. Ir daudz citu lietu – Ķīna pēdējo gadu laikā ir daudz darījusi, piemēram, darba tiesību jomā. Ir svarīgi, ka ir panākts zināms progress, bet daudz citu problēmu, jo īpaši attiecībā uz īstenošanu, paliek. Dažreiz, pat ja dokumenti ir izstrādāti, kā mēs to šodien dzirdējām, daudzi no tiem vēl jāīsteno.

Tāpēc es vēlreiz atkārtāju, ka mēs esam gatavi, lai, piemēram, nodrošinātu ekspertīzi turpmākajām normatīvajām reformām. Kā teica priekšsēdētājs *Pöttering*, Ķīna ir liela valsts. Mums ir daudz kopīgu interešu, un mums jāstrādā kopā, bet es uzskatu, ka mums — Eiropas Savienībai – nevajadzētu pieņemt sasteigtus lēmumus. Mums jāpārdomā nesenā negatīvā informācija no Ķīnas cilvēktiesību jomā, kas kaitē mūsu savstarpējai uzticībai. Es domāju, ka tagad Ķīnai jāsūta pozitīvi signāli, lai atjaunotu šo uzticību.

Kas attiecas uz Gvantanamo, mēs esam atkārtoti aicinājuši daudzajās debatēs, kas šeit notikušas un kurās es arī esmu piedalījies, slēgt Gvantanamo. Dabiski, mēs arī atzinīgi vērtējam ievēlētā prezidenta *Barack Obama* paziņojumu, ka viņš veiks pasākumus, lai drīzumā slēgtu aizturēšanas centru.

Mēs vēlamies sadarboties ar ASV administrāciju, lai risinātu praktiskus jautājumus, kas radīsies, kad Gvantanamo būs slēgts, tādus kā, piemēram, ieslodzīto pārvietošana uz trešām valstīm. Eiropas Savienība ir paudusi bažas attiecībā uz slepeno aizturēšanu, un mēs ceram, ka jaunievēlētais prezidents risinās šo jautājumu un dalībvalstis spēs dot atbildi. Es nevaru runāt dalībvalstu vietā.

Attiecībā uz stāvokli Tuvajos Austrumos, īpaši Gazā, man ir ļoti žēl, ka pēdējo dienu laikā ir atjaunojusies vardarbība, diemžēl panāktais piecu mēnešu pamiera laiks bija pārāk īss, bet tas bija ļoti gaidīts. Bija smagi vērot, ka vardarbība atjaunojas. Mēs esam nosodījuši nesenos raķešu uzbrukumus no Gazas, bet tajā pašā laikā esam nosodījuši pārbrauktuvju slēgšanu.

Es pati uzaicināju Izraēlas vēstnieku uz savu biroju. Es skaidri paudu bažas par Gazas jautājumu. Mēs nevarējām piešķirt degvielu, ko mēs parasti finansējam, mēs nevarējām ļaut UNRWA darīt to, ko tā parasti dara. Aizvakar es biju Ņujorkā, un mēs runājām ar ANO ģenerālsēkretāru Ban Ki-moon par šo tematu. Padomes priekšsēdētājs Kouchner un es nosūtījām paziņojumu Izraēlas iestādēm, lai uzsāktu finansējumu. Mēs stingri uzraugām situāciju. Diemžēl tas nebūt nav viegli, un visos mūsu dialogos un apspriedēs mēs vienmēr runājam par šiem jautājumiem.

Tagad es vēlētos runāt par saskaņotību starp ārpolitiku un iekšpolitiku, kā te tika minēts. Jā, es domāju, ka tā ir patiesība. Tas ir jautājums, kam mums jāpievēršas. Tam pievērsās Jacques Barrot. Viņš centās virzīt migrācijas jautājumu tā, lai vairāk tiktu pievērsta uzmanība cilvēktiesībām. Es domāju, ka tas vairo mūsu uzticību, bet daudz kas ir arī dalībvalstu kompetencē, kas nozīmē, ka tas nav tik vienkārši.

Es sveicu valsts sekretāri Rama Yade kundzi.

Es varu tikai pateikt, ka dialogs par cilvēktiesībām ir abpusējs: tas nozīmē, ka mēs risinām cilvēktiesību jautājumus arī Eiropas Savienībā un dažādās dalībvalstīs mums ir tieslietu un iekšlietu eksperti.

ANO komisārs cilvēktiesību lietās paredz izveidot biroju Briselē, tāpēc mēs cenšamies veicināt saskaņotību starp iekšpolitiku un ārpolitiku.

Ar to es beigšu. Diemžēl es neko nevarēšu pateikt par kolonizāciju. Tas ir dalībvalstu jautājums. Jūs to ļoti labi zināt.

(Marios Matsakis starpsauciens)

Man žēl, bet Komisijas kompetencē nav iejaukties šajā jautājumā.

Rama Yade, Padomes priekšsēdētāja. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, es ļoti priecājos pārstāvēt Eiropas Savienības Padomes Francijas prezidentūru un ziņot jums par to, kas pēdējo mēnešu laikā ir sasniegts cilvēktiesību jautājumā.

Tā kā jūs uz to norādījāt, es vēlētos pievērst īpašu uzmanību galvenajām vadlīnijām, kas nosaka Eiropas Savienības rīcības pamatus.

Tā kā tieši šogad mēs atzīmējam Apvienoto Nāciju Cilvēktiesību aizsardzības deklarācijas divdesmitgadi, ir jāatceras, ka Eiropas Savienība ir sevi īpaši mobilizējusi un paplašinājusi pasākumus cilvēktiesību aizstāvju labā, īstenojot akcijas vai publiskas deklarācijas. Eiropas Savienība ir arī pilnveidojusi savas pamatnostādnes šajā jautājumā, lai palielinātu atbalstu sievietēm un vīriešiem viņu ikdienas cīņā par vienlīdzīgām cilvēktiesībām.

Līdztekus pašreizējiem jautājumiem mēs šogad esam sagatavojuši projektu pamatnostādņēm par vardarbību pret sievietēm un viņu diskrimināciju.

Es priecājos, ka EP deputātus tas apmierina. Šīs pamatnostādnes pieņēma Padome 8. decembrī. Tā bija viena no Eiropas Savienības Francijas prezidentūras prioritātēm.

Tādā pašā noskaņā es vēlētos arī atzinīgi vērtēt to, ka Padome ir pieņēmusi jaunus dokumentus par ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1325 un Nr. 1820 īstenošanu, kas dos iespēju ārpolitikas, drošības politikas un aizsardzības politikas darbībai tikt galā ar seksuālās vardarbības problēmu bruņoto konfliktu laikā, kā arī nostiprināt sieviešu aktīvu līdzdalību konflikta radīto sabiedrību pārveidošanā.

Eiropas Savienības izstrādātais 2008. gada ziņojums, kurā minēta Eiropas Savienības rīcība un tās rezultāti, skar arī cīņu pret nāves sodu. Apvienoto Nāciju Ģenerālā Asambleja 2007. gada decembrī pieņēma rezolūciju, kas bija ārpusreģionāla, bet iesniegta pēc Eiropas Savienības iniciatīvas un kas aicināja ieviest vispārēju moratoriju nāves sodam. Šo panākumu tikko papildināja jaunas rezolūcijas, kas būtiski attīsta to pašu jautājumu, pieņemšana ar ievērojamu vairākumu pašlaik notiekošajā Ģenerālās Asamblejas 63. sesijā.

Eiropas Savienība īsteno arī apmēram 30 dialogus un apspriedes par cilvēktiesībām ar trešām valstīm, tostarp Ķīnu, Centrālāzijas valstīm un Āfrikas Savienību, un pēdējo sešu mēnešu laikā ir uzsākti arī jauni dialogi.

Eiropas Savienības ziņojumā ir arī noteikta Eiropas Savienības īpaši aktīvā loma kompetentos starptautiskos forumos par cilvēktiesībām, proti, ANO Ģenerālās Asamblejas Trešajā komitejā vai Cilvēktiesību padomē.

Un, kas attiecas uz jautājumiem par Darfūru, Birmu vai pārtikas krīzi, Cilvēktiesību padome ir spējusi parādīt, ka tā ir atbildīga, lai gan vēl ir daudz darāmā, lai nostiprinātu tās uzticamību un efektivitāti.

Man ir zināms, ka jūsu Ārlietu komiteja decembra sākumā apstiprināja *Andrikenē* kundzes ziņojuma projektu, kurā tika atbalstīta Cilvēktiesību padomes un - jo īpaši - Eiropas Savienības lomas nostiprināšana. Es varu jūs pārliecināt, ka Padome atbalsta šo redzējumu.

Tāpat mums joprojām sevišķi jāraugās, lai Cilvēktiesību komiteja un citi daudzpusējie forumi neklūst par konceptuāliem Trojas zirgiem, kas varētu kaitēt cilvēktiesību universālajam raksturam. Šādā veidā Eiropas Savienība, kas uzsāka uzraudzības procesu Durbanas konferencē par rasisma jautājumiem 2001. gadā, ārkārtīgi stingri raudzīsies, lai šis process nenovestu pie tā, ka dokumenti, kas jau ir apspriesti un pieņemti, tiktu izskatīti no jauna, vai pie tā, ka tādi jēdzieni kā reliģiju apmelošana tiktu atzīti, kaitējot vārda brīvībai. Lūdzu, varat man ticēt, ka Eiropas Savienība neies šajā virzienā.

Es vēlētos runāt par vēl vienu jautājumu, un tas ir - cīņa pret nesodāmību. Jums ir zināms, ka šogad mēs atzīmējam desmito gadadienu, kopš pieņemti Romas Starptautiskās krimināltiesas statūti. Tāpēc ir svarīgi, lai Eiropas vērtību vārdā mēs vēlreiz apstiprinātu mūsu apņemšanos cīnīties pret nesodāmību, jo bez tiesiskuma nav miera. To Eiropas Savienība nešaubīgi apstiprina, piedāvājot savu politisko un finansiālo atbalstu starptautiskajai kriminālajai tiesvedībai, speciālajiem tribunāliem vai Starptautiskajai Krimināltiesai. Tādējādi Eiropas Savienība ir vadījusi informatīvas kampaņas trešās valstīs, lai tajās tiktu stingri ievēroti Romas statūti, apspriedusi to klauzulu iekļaušanu nolīgumos ar trešām valstīm, kas nosaka, ka obligāti jāpieņem Romas statūti, vai pieņemusi deklarācijas, kas vairākkārt uzsver Sudānas valdības pienākumu pilnībā sadarboties ar Starptautisko krimināltiesu.

Es vēlētos beigt savu uzrunu, izvirzot jautājumu par homoseksuālisma dekriminalizāciju. Rīt es došos uz Ņujorku, lai iesniegtu daudz Eiropas tautu atbalstīto projektu, kurā pausts aicinājums par vispārēju homoseksuālisma dekriminalizāciju.

Es vēlētos jums atgādināt, dāmas un kungi, ka par homoseksuālismu joprojām draud kriminālatbildība 90 pasaules valstīs un sešās no tām par to tiek piespriests nāves sods. Tas nozīmē, ka sievietēm un vīriešiem ir liegts brīvi izpaust savu seksuālo identitāti, neriskējot tikt apcietinātiem vai tiesātiem. Tāpēc mēs varam būt lepni par iniciatīvu, ko 2006. gadā izvirzīja Norvēģija, un tāpēc es rīt došos uz Ņujorku, lai pārstāvētu mūs šī dokumenta galīgajā izstrādāšanā un novērtētu mūsu atbalstu cerībā, ka mēs panāksim vairāk nekā pirms diviem gadiem. Tad mēs patiesi redzēsim, vai šo iniciatīvu atbalsta tik daudz valstu, cik vien iespējams.

Pirms mūsu debates turpinās, es vēlētos atvainoties, priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, par nokavēšanos. Mans lidmašīnas reiss kavējās, tāpēc es nokavēju. Es ļoti atvainojos, bet man šķiet, ka turpmākajās debatēs mums būs iespēja vēl aktīvāk apmainīties viedokļiem.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Tunne Kelam (PPE-DE), rakstiski. – Cilvēktiesību integrācija ir bijis galvenais jautājums pēdējo gadu laikā. Es atzinīgi vērtēju arī ESDP iesaistīšanu šajā procesā. Tas patiešām ir ļoti svarīgi, lai cilvēktiesības tiktu ņemtas vērā visā ES darbībā.

Neskatoties uz to, ir jāuzsver, ka cilvēktiesību integrācija attiecībā ar trešām valstīm būtu jāpiemēro visiem ES partneriem bez izņēmuma. Es varu atgādināt vienu no pēdējiem gadījumiem, kad cilvēktiesības tika iekļautas tirdzniecības nolīgumā ar Melnkalni. Tajā pašā laikā jūsu ziņojumā ir uzsvērts, ka sistemātiski un smagi cilvēktiesību pārkāpumi joprojām ik dienu tiek novēroti Ķīnā, Krievijā, Irānā un citās valstīs, tomēr, veidojot ekonomiskās attiecības ar šīm valstīm, šie fakti patiešām netiek ņemti vērā. Nav pieļaujams, ka vieni un tie paši noteikumi dažādos gadījumos tiek dažādi piemēroti.

Tāpēc es stingri mudinu Padomi un Komisiju integrēt cilvēktiesības visos jautājumos, kas tiek apspriesti ar Ķīnu, Krieviju, Irānu un citām valstīm. Žēl, ka mums jābeidz ar to, ka Krievijas puse, piemēram, neuztver nopietni dialogu par cilvēktiesībām. Es aicinu ES iestādes būt prasīgām un konsekventām, visur pārstāvēt un aizstāvēt Eiropas Savienības pamatvērtības.

Katalin Lévai (PSE), rakstiski. – (HU) Es atzinīgi vērtēju Komisijas pēdējo ziņojumu par cilvēktiesībām. Pirmkārt, tāpēc, ka sadaļā par minoritāšu aizstāvību uzmanība tiek pievērsta arī Eiropas lielākajai transnacionālajai minoritātei - romiem. Tomēr man šķiet interesanti, ka, lai gan rasistiskie uzbrukumi un citi uz etniskiem pamatiem balstīti noziegumi palielinās arī Rietum- un Centrāleiropā, ziņojumā uzmanība pievērsta galvenokārt Balkāniem, tas ir, Dienvidaustrumeiropai. Ne jau tikai tām valstīm, kas tiecas pievienoties Eiropas Savienībai, vēl ir daudz darāmā, bet arī mūsu pašu pagalmā tā ir. Turklāt es domāju, ka mums joprojām nav pārrobežu iniciatīvas, kas kopīgi risinātu transnacionālo minoritāšu problēmas. Pēc manām domām,

tauta, ko veido 10 miljoni cilvēku, būtu pelnījusi, lai tās tiesībām tiktu veltīta pat atsevišķa nodaļa ziņojumā, pasvītrotot, ka mēs nerunājam par atsevišķu homogēnu etnisko grupu. Man arī žēl, ka nav pētījuma par ekonomiskās krīzes sociālo ietekmi, jo šādos gadījumos vienmēr apdraudētas ir sociāli neaizsargāto grupas. Tomēr es uzskatu, ka invaliditātes jautājumu attīstība Eiropā ir pelnījusi uzmanību. Komisijai būtu ieteicams tagad strādāt pie Padomes lēmumu projekta attiecībā uz ANO 2008. gada 8. augusta konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām un izvēles protokola pieņemšanu. Kas attiecas uz tās saturu, konvencija ienes nozīmīgas izmaiņas, jo tajā invaliditāte nav traktēta tikai kā sociāls vai veselības jautājums, bet arī kā juridisks un cilvēktiesību jautājums. Šis dokuments atvieglos dzīvi 650 miljoniem cilvēku ar invaliditāti visā pasaulē, no kuriem 50 miljoni ir eiropieši. Es uzskatu, ka ir svarīgi veicināt, aizsargāt un garantēt mūsu līdzpilsoņu, kuriem ir invaliditāte, visu cilvēktiesību un brīvību ievērošanu.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Eiropas Savienība ir viens no galvenajiem dalībniekiem cilvēktiesību jautājumā starptautiskā mērogā. Eiropas Savienība veic ievērojamu darbu, aizstāvēt cilvēktiesības, nodrošinot attīstības palīdzību un aizstāvēt demokrātijas vērtības. Nesen publicētajā ES Gada ziņojumā par cilvēktiesībām ir analizēts Eiropas Savienības daudzpusīgais darbs cilvēktiesību jomā.

ES 2008. gada ziņojumā par cilvēktiesībām ir minēti daudzi pozitīvi pasākumi, kas veikti, lai nostiprinātu cilvēktiesības pasaulē. Diemžēl šie pasākumi joprojām ir sīki salīdzinājumā ar kopējo situāciju, un joprojām vēl ir nepieciešams ievērojams darbs, lai pamattiesības kļūtu par realitāti visā pasaulē vienlīdzīgi.

ANO ģenerālsekretārs *Ban Ki-moon*, atzīmējot ANO Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 60. gadskārtu, mums visiem atgādināja, ka šodien cilvēktiesību deklarācija ir tikpat nepieciešama kā 1948. gadā, kad tā tika izstrādāta. Viņš teica: „Uzdevumi, ar kuriem mēs sastopamies šodien, ir tikpat biedējoši, kā tie, kuri bija jārisina deklarācijas izstrādātājiem.”

Neskatoties uz visu nozīmīgo ieguldījumu, ES patiešām vajadzētu apstāties un nopietni pārskatīt savu darbību cilvēktiesību jomā. Diemžēl tās politikai cilvēktiesību jomā joprojām trūkst tās apņemības, saskaņotības un neatlaidības, kas tiek gaidīta no stipra dalībnieka cilvēktiesību jomā.

Jāaptur tendence pakāpeniski samazināt cilvēktiesību starptautisko nozīmību. Kā uz vērtībām balstītai valstu savienībai ES ir īpašs pienākums nodrošināt, lai cilvēktiesības tiktu nostiprinātas visā pasaulē. Deklarācijas vien - bez konkrētas rīcības - ir tikai tukši vārdi.

SĒDI VADA: L. MORGANTINI

Priekšsēdētāja vietniece

14. Pamattiesību situācija Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam - Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpa (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir debates par:

- *Catania* kunga ziņojumu (A6-0479/2008) Pilsoņu tiesību, brīvību un iekšlietu komitejas vārdā par pamattiesību situāciju Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam (2007/2145(INI)),

mutisko jautājumu Padomei par Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpu (FSJA): *Deprez* kungs Pilsoņu tiesību, brīvību un iekšlietu komitejas vārdā par attīstību 2008. gadā (O-0128/2008 – B6-0489/2008),

mutisko jautājumu Padomei par attīstību 2008. gadā Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (FSJA): *Deprez* kungs Pilsoņu tiesību, brīvību un iekšlietu komitejas vārdā (O-0133/2008 – B6-0494/2008).

Giusto Catania, referents. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāja, komisāre, dāmas un kungi, pirms 60 gadiem Vispārējā cilvēktiesību deklarācija uzsāka īstu revolūciju pasaulē, nostiprinot filozofa Imanuēla Kanta pravietisko ideju, ka pārkāpumi atsevišķā valstī nešaubīgi atstāj iespaidu uz jebkuru citu pasaules daļu.

Revolūcija cilvēktiesību jomā izvirzīja starptautiskajai kopienai divus savstarpēji saistītus jēdzienus. Pirmais: cilvēkus nedrīkst dalīt pilsoņos un ārvalstniekos, vīriešos un sievietēs, baltajos un melnādainajos, kristiešos un ebrejos, musulmaņos un nemusulmaņos, ticīgajos un neticīgajos. Īsi sakot, tā apstiprināja, ka visi var vienādi pieprasīt savas tiesības. Otrs jēdziens ir, ka humānisms pats par sevi ir garantija cieņai, un tāpēc katrs, pat visļauņākais noziedznieks, ir pelnījis, lai pret viņu izturas ar cieņu. Kā pats Kants ir teicis, mēs nevaram atņemt cieņas pilnu izturēšanos pret noziedznieku, ko viņš ir pelnījis kā cilvēks.

Eiropas Savienība tiek uzskatīta par augstāko patvērumu vai templi cilvēktiesību aizsardzībai. Efektīvai pamattiesību aizsardzībai un veicināšanai jābūt demokrātijas stūrakmenim Eiropā. Pamattiesību ieviešanai jābūt visas Eiropas politikas mērķim, un šajā nolūkā ES iestādēm tās aktīvi jāveicina, jāaizstāv un pilnībā jāņem vērā, izstrādājot un pieņemot tiesību aktus, kā arī saņemot atbalstu no Cilvēktiesību aģentūras darbības. Šī aģentūra var veicināt ES Cilvēktiesību hartas efektivitāti un tajā pašā laikā nodrošināt tās atbilstību sistēmai, ko izveidojusi Eiropas konvencija cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzībai.

Diemžēl mēs Eiropas Savienībā ar valdību izdarīto politisko izvēli un parlamentu tiesisko darbību ne vienmēr esam spējuši nodrošināt cilvēktiesību aizsardzību un veicināšanu. Sešu gadu laikā Eiropas Parlaments nav pieņēmis ziņojumu par cilvēktiesību stāvokli Eiropas Savienībā, lai gan mēs vienmēr esam bijuši naski norādīt uz cilvēktiesību pārkāpumiem ārpus mūsu teritorijas. Patiešām, mēs nevaram pievērst uzmanību tikai Gvantanamo, *Abu Ghraib*, pārkāpumiem Kolumbijā un Ķīnā, bet ignorēt pārkāpumus, kas ir sastopami mūsu pašu valstīs.

Es piekřītu tam, ko šodien teica komisāre *Ferrero-Waldner*: mums jāveido konsekvence starp Eiropas Savienības iekšpolitiku un ārpolitiku. Dziļā Eiropas Savienības pamattiesību stāvokļa analīze ir par pamatu tam, lai apstiprinātu nevēlamo secinājumu, ka Eiropā cilvēktiesības bieži tiek aizsargātas vienīgi vārdos. Lai pierādītu šo apgalvojumu, mums tikai jāredz pārvietoto personu, nacionālo minoritāšu, romu, bezvalstnieku, bēgļu, patvēruma meklētāju un ekonomisko migrantu apstākļi.

Rīt ir starptautiskā migrantu diena, un ANO konvenciju nav ratificējusi pilnīgi neviena dalībvalsts. Pēdējo gadu laikā mēs esam analizējuši degradācijas stāvokli migrantu administratīvajos centros, kas gan likumdošanas, gan dzīves apstākļu ziņā ir īsti „melnie caurumi”, kuros pret vīriešiem un sievietēm bieži vien izturas necilvēcīgi un pazemojoši, bez nepieciešamajiem tiesiskajiem aizsarglīdzekļiem, ko paredz noteikumi, kas bieži vien ir nepieņemami un tajā pašā laikā garantē jaunprātības un nesodāmību.

Cilvēktiesību stāvoklis Eiropas Savienībā noteikti ir apmierinošs, un Starptautiskās amnestijas gada ziņojums to apstiprina. Tāpēc mums jācenšas ieviest aktīvu politiku, lai nepieļautu tiesību, kuras oficiāli jāgarantē un jāaizstāv kā neaizskaramas, sistemātisku pārkāpšanu.

Šā iemesla dēļ mēs aicinām Padomi — un šeit es gribu pilnībā izmantot gadījumu, kad klāt ir valsts sekretārs — turpmāk iekļaut gada ziņojumus par cilvēktiesībām pasaulē, kā arī stāvokļa analīzi visā pasaulē un katrā no dalībvalstīm, lai mēs varētu — es jau beidzu, priekšsēdētājas kundze — izvairīties no dubultstandartu pieejas. Kādu Eiropu mēs vēlamies? Tas ir jautājums, uz kuru ziņojums, kura referentam man bija tas gods būt, meklē atbildi.

Gérard Deprez, autors. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Yade* kundze, *Barrot* kungs, dāmas un kungi, šodien ir mūsu pēdējās debates šajā parlamentārajā termiņā par attīstību, kāda panākta attiecībā uz Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Es nosūtīju šī temata mutiskā jautājuma saturu Komisijai un Padomes prezidentūrai, un tāpēc es netērēšu dažas man paredzētās uzrunas minūtes, lai interpretētu to. Priekšsēdētājas kundze, laikā, kad Strasbūras pilsēta svētku noskaņā aicina mūs svinēt Ziemassvētkus, es gribētu izmantot šo iespēju un pasniegt dažas dāvanas.

Es priecājos pasniegt pirmo dāvanu Padomes Francijas prezidentūrai - nevis par tās pastāvīgo klātbūtni vai punktualitāti, bet, vispārīgi runājot, par tās kvalitatīvi sagatavoto saziņu ar Parlamentu, izrādīto kompetenci un, jo īpaši, par izcilajiem kolēģiem ministru personās, kas piedalījās delikātajās sarunās ar Eiropas Parlamentu. Es vēlētos īpaši pateikties *Jouyet* kungam, kura sirsnību, profesionalitāti un prasmi vienprātīgi novērtēja šis Parlaments.

Es vēlētos savu otro dāvanu pasniegt priekšsēdētājam *Barrot* kungam. Viņš ir Komisijas priekšsēdētāja vietnieks, kurš ļoti labi sevi parādīja iepriekšējā amatā un kurš pēc sava priekšsēdētāja lūguma, kā arī, lai aiztaupītu Komisijai nopietnas politiskas problēmas, ko būtu radījusi *Frattini* kunga nomaņa, piekrita bez jebkādas sagatavošanās uzņemties vienu no Komisijas vissarežģītākajiem un delikātākajiem portfolio. Komisār, *Jacques*, mazāk nekā gada laikā jūs spējāt ne tikai tikt galā ar īpaši sarežģītu jautājumu, bet arī gūt ievērību, kā to pierāda tikko iesniegtie priekšlikumi attiecībā uz jaunās patvēruma politikas vadlīnijām.

Mana trešā dāvana ir maniem kolēģiem deputātiem, no kuriem lielākā daļa ir augsta līmeņa profesionāļi, kas dedzīgi stāv par savām lietām, daži no viņiem ir īsti darbaholiķi, bet pāris, man jāsaka, ir tādas personības, kuras es tāpat kā citi vērtēju gan ar cieņu, gan apbrīnu.

Mana pēdējā dāvana ir maniem kolēģiem gan no sekretariāta — *Emilio De Capitani* ir šeit, bet viņš neklausās — mūsu kolēģiem politiskajās grupās, gan arī mūsu visu asistentiem, kuru entuziasms, aizrautība un spējas ir būtiska mūsu darba panākumu daļa.

Izdalījis dāvanas, es vēlētos kritiski novērtēt situāciju. Neviena neiebildis, priekšsēdētājas kundze, ka mazāk nekā desmit gadu laikā Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpa ir piedzīvojusi ievērojamu izaugsmi. No pilnīga embrionāla posma 1999. gadā — es vēlētos jums atgādināt, ka Tampere programmas uzdevums pirmām kārtām bija likt pamatus sadarbībai starp dalībvalstīm un veicināt tiesisko lēmumu savstarpēju atzīšanu — tiesiskuma, brīvības un drošības joma piedzīvoja turpmāku izaugsmi Hāgas programmas ietvaros, kas nostiprināja Kopienas platformu.

Uz šī divpusējā pamata un dramatisko ārējo notikumu ietekmē — es nerunāšu par uzbrukumiem, kas mūs tik ļoti satracināja un kuru rezultātā bija tik daudz nogalināto un traģēdiju — vairāki politikas virzieni ir panākuši acīmredzamu progresu: cīņa pret terorismu un smagiem noziegumiem, cīņa pret nelegālo imigrāciju, cīņa pret rasismu un ksenofobiju, kā arī cīņa pret narkotikām un narkomāniju.

Vēl vairāk, tā nav kritika - attiecībā uz mums visiem — Padomi, Komisiju, Parlamentu — atzīt, ka šo pēdējo desmit gadu laikā mūsu pieeju, pirmkārt, un es nesaku, ka tikai, ir noteikusi automātiska reakcija, ko izraisījuši gan dramatiskie notikumi, kurus es tikko minēju, gan reakcija uz mūsu pilsoņu likumīgajām vēlmēm attiecībā uz drošību.

Tomēr pēdējā laikā pamazām ir parādījusies cita pieeja, kas ir mazāk aizstāvoša un ko virza vēlme pēc pozitīvākas, brīvprātīgākas darbības attiecībā uz jomu, ko mēs kopīgi vēlamies izveidot. Tieši šādas pieejas rezultātā Lisabonas līgums, kā jūs to zināt, panāca, ka Cilvēktiesību harta kļūst saistoša. Tieši šādas pieejas rezultātā tika nolemts Vīnes Observatoriju pārvērst par Pamattiesību aģentūru. Tieši šādas pieejas rezultātā Imigrācijas un patvēruma pakts, ievērojot aizsardzības un drošības prasības, bruģēja ceļu daudz atklātākai politikai, kas pamatojās uz migrācijas plūsmu aktīvu pārvaldību un partnerattiecību attīstību.

Tagad, priekšsēdētājas kundze, izdalījis dāvanas un kritiski novērtējis situāciju, es vēlētos pievērsties uzdevumam, kāds mums visiem kopā paredzams, un jaunajām pamatnostādņēm, kam jāiedvesmo Stokholmas programma, ko, es patiesi ceru, varēs īstenot, pamatojoties uz Lisabonas līgumu, kad tas visbeidzot būs ratificēts.

Tā kā man nav vairs laika, es tikai izteikšu vienu secinājumu. Mēs nedrīkstam vadīties no mūsu vai mūsu pilsoņu bailēm. Mums jāvadās, pirmkārt, no mūsu vērtībām, kas jāatbalsta ar mūs sagaidāmo risku objektīviem vērtējumiem. Es ceru, ka šādā noskaņā mēs izstrādāsim Stokholmas programmas projektu un to kopā ieviešīsim.

Rama Yade, Padomes priekšsēdētāja. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, *G.Catania* ziņojums ir izcils darbs, kas sniedz ļoti plašu situācijas pārskatu cilvēktiesību jomā Eiropas Savienībā. Tajā ir ļoti daudz noderīgu ieteikumu, kas attiecas gan uz iestāžu aspektiem, gan cilvēktiesību praktiskajiem aspektiem. Daži no šiem ieteikumiem attiecas uz Komisiju, un es ļaušu tai pašai par to atbildēt.

Es varbūt koncentrēšos uz dažiem konkrētiem šeit minētajiem jautājumiem. Es, piemēram, domāju par Eiropas Savienības Cilvēktiesību aģentūru. Eiropas aģentūra ir kritizēta par ierobežoto kompetences jomu, jo tā ir ierobežota ar pirmo no trim Eiropas Savienības pīlāriem. Es domāju - šajā sakarībā ir vērts uzsvērt, ka, no vienas puses, ir klauzula, kas paredz pārskatīt aģentūras ieguldījumu līdz 2009. gada 31. decembrim. Šī klauzula nosaka, ka, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, ir iespējams paplašināt aģentūras kompetenci līdz trešajam pīlāram.

No otras puses, jebkurai Eiropas iestādei vai jebkurai dalībvalstij ir dota iespēja brīvprātīgi saņemt aģentūras viedokli, kurā ņemtas vērā dažādu pušu kompetences. Šajā sakarībā 3. septembrī – pirmo reizi - Padome caur Francijas prezidentūru pieprasīja aģentūras viedokli par priekšlikumu pamatlēmumam attiecībā uz pasažieru datu izmantošanu, ko veic dalībvalstu tiesībsargājošās iestādes, - tas ietilpst Eiropas Savienības trešajā pīlārā.

Tāpēc Padome centās parādīt, cik lielu nozīmi tā piešķir cilvēktiesību jautājumam.

Turpinājumā es vēlētos runāt par migrantu un bēgļu jautājumu. Migrācijas jomā ir iesniegti daudzi priekšlikumi, ziņojumā ir iekļauti pasākumi, un es varu tikai vēlreiz atkārtot: Eiropas Patvēruma un imigrācijas pakts norāda, ka Eiropas Padome nopietni paziņo: migrācijas un patvēruma politikai jābūt saskaņā ar starptautiskās likumdošanas noteikumiem, jo īpaši ar tiem, kas attiecas uz cilvēktiesībām, cilvēcisko cieņu un bēgļu jautājumu.

Es vēlētos minēt trešo ziņojumā iztīrāto jautājumu, kas šoreiz skar bērnu tiesības. Kā var nepieņemt jūsu secinājumus šādā līmenī, ja tie attiecas uz visa veida vardarbības pret bērniem nosodījumu, bērnu darba izskaušanu, uzmanības pievēršanu romu tautības bērniem un palīdzības nodrošināšanu bērniem? Es atzīmēju

ziņojumā pausto uzskatu, ka mazgadīgo likumpārkāpēju aizturēšanai jābūt galējam pasākumam un ka pastāv alternatīvas metodes.

Šajā ziņojumā ir uzsvērti daudzi citi jautājumi, un es nevaru tos visus pārskatīt. Tomēr es vēlētos nobeigt uz ļoti pozitīvas nots, par ko es esmu īpaši gandarīta, un norādīt, ka pamatlēmumu par rasisma un ksenofobijas noteiktu veidu un izpausmju apkarošanu ar krimināltiesību, uz kurām referents atsaucas, palīdzību, oficiāli pieņēma Tiesību un iekšlietu komiteja 2008. gada 28. novembrī pēc septiņu gadu ilgušām debatēm.

Atbildot Deprez kungam, es sāksu ar pateicību par apsveikumiem, kurus jūs adresējāt Eiropas Savienības Francijas prezidentūrai. Ticiet man, mēs par to esam ļoti aizkustināti. Priekšsēdētājs Sarkozy ar savu darbu, vadot prezidentūru, kas galu galā bija krīzes prezidentūra, kā to pierādīja Gruzijas krīze un finanšu krīze, centās parādīt, ka politiskā Eiropa ir atgriezusies. Mūs ļoti aizkustināja jūsu apsveikums, un mēs arī vēlētos pateikties jums, dāmas un kungi, par ļoti ciešo sadarbību, kas ir mūs vienojusi Francijas prezidentūras dažos pēdējos mēnešos.

Pirms runām par jautājumiem, ko jūs izvirzījāt, es vēlētos sākt ar divām lietām. Pirmā: man ir ļoti jūtīga attieksme attiecībā uz jautājumu par dubultajiem standartiem, ko vairāki no jums minēja. Ir taisnība, ka varētu nebūt skaidrs, vai galu galā ir iespējama cilvēktiesību aizstāvība ārzemēs, ārpus Eiropas robežām, ja par maz uzmanības tiek veltīts situācijai pašā Eiropā, kā tas dažreiz notiek.

Šis ir ļoti derīgs jautājums, un es pati vienmēr saku, ka mums jāieved kārtība pašiem savās mājās, lai veicinātu uzticību mums cilvēktiesību jomā ārpus ES. Mūsu pieejai cilvēktiesību jomā jābūt stingrai, bet arī atturīgai. Tikai paturot prātā cilvēktiesību nedalāmību, mums būs lielākas iespējas tikt sadzirdētiem ārpusē.

Daži no jums runāja arī par Saharova balvas piešķiršanu *Hu Jia*, par ko es, protams, esmu ļoti gandarīta. Es atzinīgi vērtēju godu, kāds tiek parādīts šim Ķīnas sludinātājam, ko atbalsta Eiropas Parlaments. Man šķiet, ka tas ir lieliski. Es pati biju iesaistīta *Hu Jia* aizstāvībā, un es ceru, ka šī Saharova balva veicinās progresu cilvēktiesību jomā, jo īpaši Ķīnā.

Es vēlētos atgriezties pie jautājumiem, ko izvirzījāt jūs, Deprez kungs, un varbūt sāksu ar to, ka Padome visu pagājušo gadu ziedoja ļoti ciešai sadarbībai ar Eiropas Savienību, kā es tikko teicu. Ar Eiropas Parlamentu un jo īpaši ar Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju ir uzsākts ļoti plašs dialogs par dokumentiem, ko varētu un vajadzētu pieņemt pirmām kārtām - atkarībā no iestāžu kalendārā plāna.

Prezidentūra ir mudinājusi dalībvalstis tos ratificēt, un tas ir sekmējis valstu parlamentu darbu un vairāku dokumentu, tostarp dažu ļoti būtisku, pieņemšanu.

Šī parlamentārā termiņa beigās mēs ceram sagaidīt svarīgu dokumentu, piemēram, par Eiropola apvienošanu Kopienā un pierādījumu garantiju, sekmīgu pabeigšanu. Kopumā ņemot, šiem dokumentiem vajadzētu dot mums iespēju sekmīgi novērtēt Eiropas Savienību šo jautājumu sakarā.

Jūs varbūt esat arī pamanījuši, ka Prezidentūra ir īstenojusi vai ievērojami pārvirzījusi uz priekšu daudzas iniciatīvas, ko šis Parlaments ir iekļāvis savās prioritātēs.

Jo īpaši, kas attiecas uz trešo pīlāru, Prezidentūra ir apņēmusies pilnībā veikt koplēmumu darbu imigrācijas un tieslietu vai civiltiesību jomā. Kā jūs zināt, tad attiecībā uz sarunām ar trešām valstīm tā aizstāvēja ideju, ka nākamajām sarunām par datu apmaiņu ar Amerikas Savienotajām Valstīm būtu jānotiek tikai Eiropas Parlamentā, un tas nebija viegli.

Pēdējais atspoguļo ievērojamu progresu šajās jomās, bet šis progress varēja būt vēl jūtamāks, ja Kopienas metode būtu piemērota tādās jomās kā brīvība, drošība un tiesiskums, kas ir iekļautas trešajā pīlārā.

Pamattiesību aizstāvēšana tieši Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma jomā būtībā ir spēkā esošs mērķis, un es, tāpat kā jūs, uzskatu, ka, tieši aizstāvot pamattiesības, jāskaidro attīstība brīvības, drošības un tiesiskuma jomā.

Es nepārprotami varu jums tikai apstiprināt Padomes vēlmi strādāt šajā virzienā, un mēs varam apliecināt mūsu vienošanos lielākajā daļā jūsu izvirzīto jautājumu, līdztekus paturot prātā mūsu iestāžu kontekstu.

Lai no jauna izvirzītu priekšlikumu attiecībā uz procedurālo tiesību aizsardzību kriminālprocesu sakarībā, nākamgad jāapspiež rīcības plāns par personu aizsardzību, kas iesaistītas kriminālprocesos, un tiks veikts Eiropas aresta garantijas novērtējums, lai konsekvēnti varētu īstenot pamatlēmumu. Turklāt, ja spēkā stāsies Lisabonas līgums, tas dos svaigu impulsu šim procesam, ne tikai nosakot, ka Cilvēktiesību harta ir saistoša, bet arī kā rezultāts iestāžu attīstībai, ko jaunais līgums veicinās brīvības, drošības un tiesiskuma jomā.

Varētu nosaukt daudzus citus ziņojumā iztīrītos jautājumus, ko izvirzījuši EP deputāti pēdējo dažu mēnešu laikā. Es domāju, ka mēs pēc debatēm varētu turpināt apspriest arī šos jautājumus. Bet pirms tam es varbūt došu vārdu *Barrot* kungam — vai man tas jādara, priekšsēdētājas kundze?

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos gan nosūtīt ļoti draudzīgu sveicienu *Yade* kundzei, gan pateikties referentam *Catania* kungam un komitejai, bet pie komitejas es vēl atgriezīšos, *Deprez* kungs.

Jūsu iesniegtais ziņojums ir sīki izstrādāts un plašs, kā to norādīja Prezidentūra. *Catania* kungs, pamattiesības ir Eiropas integrācijas galvenais jautājums, un Komisija nepārprotami ir apņēmusies veicināt šo tiesību stingru ievērošanu praksē.

Jūs ziņojumā uzsverat, ka attiecībā uz dalībvalstīm un iestādēm vēl ir nepieciešama nopietna attīstība. Tā ir taisnība, ka mums jādara vairāk, lai veicinātu un piemērotu pamattiesības Eiropas Savienībā. Eiropas Savienībai jārada piemērs - ne tikai, lai nostiprinātu uzticību tās ārpolitikai, bet arī, lai veidotu savstarpēju uzticību starp dalībvalstīm, kas ir izšķiroša, lai patiesa brīvības, drošības un tiesiskuma telpa darbotos.

Jūsu ziņojumā ir ietverti svarīgi ieteikumi, un mēs jums piekrītam, ka ir ļoti svarīgi darīt vairāk, lai uzraudzītu no hartas izrietošo normatīvo priekšlikumu atbilstību, pilnveidotu migrantu un patvērumu meklētāju uzņemšanas apstākļus, nodrošinātu, lai cīņa pret terorismu tiktu veikta, pilnībā ievērojot pamattiesības, divkāršotu mūsu pūles diskriminācijas apkarošanā, uzlabotu situāciju romu jautājumā visā Eiropas Savienībā un, es vēlētos arī piebilst, ciešāk sadarbotos ar Eiropas Padomi. Es personīgi pilnībā apņemos to visu uzņemties.

Tomēr ieteikumiem un pamatotai kritikai nevajadzētu aizēnot patieso progresu, kādu Komisija un Eiropas Savienība ir panākusi pamattiesību veicināšanā, kā *Yade* kundze tikko teica. Šo progresu raksturo Padomes nesen pieņemtais pamatlēmums par rasismu un ksenofobiju, kā arī pieņemtais pamatlēmums par datu aizsardzību trešajā pilārā, pat ja tas tiek uzskatīts tikai par pirmo soli.

Komisija ir nesen ierosinājusi jaunu likumu par tiesībām uz patvērumu, ko ir iedvesmojusi vēlme veicināt augsta līmeņa aizsardzību. Es esmu atgādinājis dalībvalstīm pienākumu ievērot cilvēktiesības, transponējot Direktīvu par nelegālo imigrantu atgriešanu, un es to uzraudzīšu.

Jaunais priekšlikums direktīvai par aizsardzību pret diskrimināciju ārpus darbavietas papildinās mūsu plašo normatīvo pasākumu klāstu. Dzimumu līdztiesība — joma, kurā Eiropas Savienība ir centusies būt priekšplānā —, ir temats Komisijas priekšlikumam pilnveidot strādājošo darba dzīves līdzsvaru, pagarinot minimālo dzemdību atvaļinājuma termiņu.

Mums, dāmas un kungi, protams, ir jānodrošina, lai pamattiesības tiktu iekļautas mūsu dokumentos, bet mums arī jāpārbauda, kā šīs tiesības tiek piemērotas praksē. Uzdevums ir ļoti svarīgs, un, lai to sekmīgi veiktu, mums jāīsteno patiesa stratēģija, lai nodrošinātu cilvēktiesību ievērošanu Eiropas Savienībā. Paredzamajā daudzgadu programmā - Stokholmas programmā -, pēc manām domām, jāiekļauj paziņojums, kas nosaka šo cilvēktiesību ievērošanas politiku Eiropas Savienībā, skaidri izskaidrojot iespējas un ierobežojumus Komisijas darbībai šajā jomā.

Mums cilvēktiesības jāpadara tik praktiskas, cik vien iespējams. Nav jēgas visu laiku izgudrot jaunus likumus. Es teiktu, ka regulatīvā pamatsistēma ir šāda: Eiropas Cilvēktiesību konvencija un Pamattiesību harta. Mums tagad ir Eiropas Padomes sniegtā informācija par pamattiesību pārkāpumiem.

Visbeidzot, kā jūs uzsverāt, mums tagad ir instruments — Pamattiesību aģentūra, kuras kompetence būs pārskata klauzulas izstrādāšana nākamā gada beigās, kā to norādīja ministrs. Ir taisnība, ka šie instrumenti jāizmanto rūpīgi.

Pirmkārt — es centīšos izdarīt kopsavilkumu —, attiecībā uz normatīvo darbu Eiropas Savienība nedrīkst saņemt nekādus pārmetumus. Jāgarantē sistemātiska un stingra uzraudzība Eiropas tiesību aktu atbilstībai Pamattiesību hartai.

2005. gadā Komisija noteica metodi, kā pārbaudīt priekšlikumu atbilstību, un mums turpmāk jānostiprina šīs metodes piemērošana, izmantošana. Ir patiešām svarīgi, lai mēs paturētu prātā šo pamattiesību ievērošanu visos mūsu tiesiskajos procesos.

Tad mums, protams, jāiejaucas dalībvalstu darbībā, ja nepieciešams. Šajā paredzamajā Stokholmas programmā es sagaidu Komisijas iejaukšanās politikas skaidru skaidrojumu. Saskaņā ar Līgumā noteiktajām kompetencēm mēs varam iejaukties divējādi.

Pirmkārt, ja Kopienas tiesību aktu piemērošana rada problēmu pamattiesību jomā, Komisija parasti veic savu pienākumu nodrošināt Līguma ievērošanu, tostarp, īstenojot pārkāpuma procedūras. Mums būs jākonstatē un, bez šaubām, jāuzskaita situācijas, kurās konkrētiem cilvēktiesību pārkāpumiem nepieciešamas šādas pārkāpuma procedūras. Es jo īpaši modri uzraudzīšu pamattiesību ievērošanu, sevišķi bērnu tiesību ievērošanu, kad dalībvalstis, kā jau es to teicu, ievieš Atgriešanās direktīvu. Es iejaucos projektā, kura mērķis bija ar ciparu metodi noņemt pirkstu nospiedumus nomadu noietnēs Itālijā, lai uzsvērtu nepieciešamību ievērot Kopienas tiesību aktus un pamattiesības, jo īpaši noteikumus par personas datu aizsardzību.

Ir arī situācijas, kas ir ārpus Kopienas kompetences. Tie ir politiski gājieni, kas var izrādīties nepieciešami noteiktos apstākļos, kur mums nav iespēju izmantot valsts mehānismus.

Kas attiecas uz tematu par CIP slepenajām aizturēšanām, Komisijai ir bijušas sarunas ar Poliju un Rumāniju par vairākiem gadījumiem, lai uzsvērtu nepieciešamību uzsākt izmeklēšanu. Polijas pienākums bija informēt Komisiju, ka uzsāka kriminālā izmeklēšana. Rumānijas Senāts ir uzsācis izmeklēšanu, kas jāpapildina, lai tiktu ņemts vērā Eiropas Padomes otrais ziņojums.

Es zinu, ka jūs, *Catania* kungs, savā ziņojumā atsaucaties uz kaunpilno 7. punktu, kas savā ziņā ir līdzīgs kodolkara draudiem, un jūs esat nesaprašānā, kāpēc tas netiek izmantots. Es to varēju izmantot kā draudu. Ir taisnība, ka tad, kad es atgādināju Bulgārijai, ka šī balva žurnālistikā, kas tika piešķirta žurnālistam, kurš bija pazīstams ar saviem nicinošajiem izteikumiem par romiem, būtu jāatsauc, žurnālistam šo balvu galu galā atņēma. Tomēr ir taisnība, ka mums arī jāpārdomā par šī 7. panta izmantošanu.

Nākamais - mums, protams, jācenšas patiešām attīstīt cilvēktiesības izšķiroši svarīgās jomās telpā, kurā mēs visi kopā dzīvojam. Bērnu tiesības attiecas uz Eiropas Savienības politiku kopumā. Tomēr tajā pašā laikā tā ir joma, kurā iespējams panākt patiesu progresu. Es gribētu jums atgādināt, ka Eiropas patvēruma politikas koncepcijā mēs noteicām, ka nav iespējams aizturēt mazgadīgos bez pieaugušo pavadības. Vispārīgi runājot, mēs uzstājam, ka bērniem jāpievērš īpaša uzmanība.

Dublinas II reformas gadījumā mēs uzsvērām prasības ģimenei no jauna apvienoties. Es esmu arī pateicīgs Francijas prezidentūrai par mudinājumu atkal ieviest šo ātrās reaģēšanas mehānismu, kas ir ļoti svarīgs, lai nepieļautu bērnu nolaupīšanas. 2009. gada martā es ierosināšu pārskatīt pamatlēmumu par bērnu seksuālo eksploatāciju, bērnu pornogrāfiju un cīņu pret cilvēku tirdzniecību.

Kas attiecas uz personas datu aizsardzību, mums ir nepieciešama globāla, atjaunota stratēģija, kas ietvers Direktīvas 95/46 pārskatīšanu, pamatojoties uz vērtējumu, kas veikts, ņemot vērā tehnoloģiju attīstību.

Es jau runāju par tiesībām uz patvērumu. Kas attiecas uz rasismu un ksenofobiju, tagad, kad mums nepārprotami ir dokuments — es esmu pateicīgs Francijas prezidentūrai par iespēju beidzot saņemt šo dokumentu —, mums tas jāliek lietā un jānodrošina, lai ekonomiskā krīze nepalielinātu ksenofobiju un rasismu, jo īpaši noteikta viedokļa pārstāvju starpā. Mums būs jānodrošina, lai pamattiesības tiktu patiesi ievērotas visās jomās, kas ir saistītas ar cīņu pret terorismu. Paziņojumam par rasismu un ksenofobiju vajadzētu noteikt veidus, kā uzlabot rīcības efektivitāti šajā jomā.

Visbeidzot, 2010. gadā Komisijai jāiesniedz ziņojums par totalitārisma noziegumiem. Tā mērķis ir sekmēt samierināšanās kultūru, kas raksturīga Eiropas Savienībai, kultūru, kas pamatojas uz noziegumu un upuru atzīšanu, lai izbeigtu sadalījumu, kāds pastāv starp jaunajām un vecajām dalībvalstīm, kas ne vienmēr pietiekami pārzina pagātnes traģisko vēsturi. Tas ir plašs pasākums, stratēģija, kam vajadzētu ievērojami sekmēt to principu īstenošanas nodrošināšanu, ar kuriem Eiropas Savienība ir apveltīta.

Es vēlētos teikt *Catania* kungam, ka mēs no šī ziņojuma nepārprotami paņemsim vairumu ideju, lai izgaismotu Stokholmas programmu.

Tagad es esmu nonācis pie *Deprez* kunga jautājuma. Es vēlos pateikties viņam un sacīt — es šeit vērsos arī pie viņa komitejas locekļiem —, ka man kā komisāram, kurš ir atbildīgs par brīvību, drošību un tiesiskumu, šī komiteja, kas ir prasīga, bet arī ārkārtīgi uzmanīga un iesaistīta visās šajās sarežģītajās problēmās, kur jāatrod pareizais līdzsvars starp skaidri leģitīmu nepieciešamību pēc drošības un iespējām pilnībā realizēt brīvību un tiesiskumu, ir atbalsts un iespēja.

Ir taisnība, ka brīvības, drošības un tiesiskuma jomā ir panākts progress. Neskatoties uz to, mēs tagad — pēc Tampere, pēc Hāgas — esam atbildīgi par šīs Stokholmas daudzgadu programmas izstrādāšanu, un šodien vēl ir par agru noformulēt konkrētas idejas par paredzamās daudzgadu programmas saturu. Es tikai nosaukšu vienu vai divus punktus, un es atvainojos, ja mans turpinājums būs mazliet par garu.

Pirmkārt, pamattiesību ievērošanai praksē Eiropas Savienībā jāklūst par principu, kas ir pamatā visai daudzgadu programmai.

Otrkārt, mūsu darbības centrā ir jābūt cilvēkam - vai tas būtu Eiropas pilsonis vai trešās valsts valstspiederīgais, kurš dzīvo mūsu teritorijā. Mums jāveido Eiropa, kuras rezultāti dod cilvēkiem labumu. Šī Eiropa ir atkarīga no tā, kā tā aizsargās viņu tiesības; tā ir atkarīga no viņu, galvenokārt visneaizsargāto, kas arī ir upuri, drošības un aizsardzības, kā arī garantijas uz labāku piekļuvi tiesiskumam.

Es vēlētos pateikties *Yade* kundzei par to, ka viņa ierosināja jautājumu par procedurālām tiesībām. Pēc manām domām, tas ir ļoti svarīgs jautājums. Es apzinos, ka būs jāpārvar zināma nevēlēšanās, bet, ja mēs patiešām vēlamies panākt tiesisko lēmumu savstarpēju atzīšanu, ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai tiesiskums tiktu nodrošināts visā Eiropā ar vairākiem procedurāliem aizsardzības mehānismiem. Tas ir ļoti svarīgi.

Eiropas tiesiskajai telpai nepārprotami ir jāvienkāršo tirdzniecības attiecības un pilsoņu brīvā pārvietošanās, bet mums jāatceras, ka ir jācīnās pret noziedzību un terorismu, darbojoties saskaņā ar likuma varu. Eiropas tiesiskuma modelis sevi attaisnos, parādot līdzsvaru un konsekvenci, ja tiks pieliktas pūles palielināt pārliecību un savstarpējo atzīšanu.

Treškārt, brīvības, drošības un tiesiskuma telpas ārējā dimensija. Šī ārējā dimensija jāintegrē un jāpievieno iekšējai dimensijai. Mēs nevaram apkarot cilvēku tirdzniecību, nepārvarot šo parādību valstīs, kurās bieži sākas cilvēku tirdzniecība. Tātad visa imigrācijas politika, visa migrācijas plūsmu koordinētas pārvaldības politika ir daļa no šīs idejas saistīt ārējo un iekšējo dimensiju.

Komisija paredz iesniegt paziņojumu par nākotnes prioritātēm 2009. gada maijā. Pēc tā notiks politiskās debates par trešās daudzgadu programmas pieņemšanu 2009. gada beigās. Tomēr man jāsaka — kā es šorīt teicu Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas koordinatori —, ka mums tiešām ir nepieciešams Eiropas Parlaments, lai izstrādātu šo daudzgadu programmu. Man nav šaubu, ka mēs varēsim paļauties uz jūsu ierosinājumiem, uz jūsu priekšlikumiem.

Tā ir taisnība, ka brīvības, drošības un tiesiskuma telpa ir progresējusi, bet ir arī taisnība, ka mēs atrodamies, kā tas jau ir bijis, pirmsākumā - pie šūpuļa šai patiesi tiesiskajai kopienai, kurā cilvēki varēs pārvietoties Eiropas teritorijā un tajā pašā laikā saglabāt savas tiesības, vienlaigā, kurā dalībvalstī viņi atrastos. Tas ir ļoti svarīgi, ja mēs patiesi vēlamies, lai Eiropas pilsonības jēdziens rastu konkrētu izpausmi Eiropas pilsoņu dzīvēs.

Vēl ir daudz darāmā, tas ir ļoti aizraujošs uzdevums, un es vēlreiz vēlētos pateikties Eiropas Parlamentam un jo īpaši Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai par palīdzību, ko tā sniedza ar tādu entuziasmu un pārliecību.

Ignasi Guardans Cambó, *Kultūras un izglītības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (ES) Priekšsēdētājs kundze, savai runai es izmantošu laiku, kas piešķirts manai parlamentārajai grupai, kā arī laiku, kas piešķirts manai kolēģei *Viktória Mohácsi* no Kultūras un izglītības komitejas.

Sākumā es vēlētos apsveikt referentu par viņa izcili veikto darbu un centieniem, kuriem es biju vistiešākais liecinieks, panākt vienprātību ar citām grupām par tādu ziņojuma saturu, kāds tas ir pašlaik.

Es pilnībā atbalstu referenta ziņojumā noteiktās saistības cilvēktiesību aizsardzības jomā, kā arī viņa vēlmi spert soli vēl tālāk. Es patiesi piekritu referenta teiktajam, ka dažkārt mēs Eiropā saskaramies ar paradoksu, kad, aizsargājot cilvēktiesības citās pasaules valstīs, vienlaikus netiek pamanītas diskriminācijas problēmas pašu valstīs, jo bieži vien mūsu rīcībā nav vajadzīgo instrumentu, lai tās atrisinātu.

Šādas situācijas ir jānovērš, un Parlamentam ir likumīgas pilnvaras to darīt.

Referents var apliecināt, ka mēs esam risinājuši sarunas par to, vai šajā ziņojumā vajadzētu iekļaut arī citas, ar cilvēktiesībām nesaistītas mūsu sabiedrības sociālās problēmas.

Es uzskatu, ka dažos šā ziņojuma punktos, sevišķi to agrākajās versijās, ir vērojami pārmērīgi centieni atrisināt ne tikai ar cilvēktiesībām saistītus jautājumus, bet visas pašlaik Eiropā konstatētās sociālās problēmas.

Nereti tas var vājināt mūsu rīcību. Protams, ir jārisina tādas problēmas kā mājokļu deficīts un darba vietas gados vecākiem cilvēkiem, bet es neesmu pārliecināta par to, vai tās būtu jāietver vienā pasākumu kopumā un sarakstā ar pamattiesību problēmām.

Nevar noliegt faktu, ka Eiropas Savienības valstīs ir nopietnas problēmas, kuras negatīvi ietekmē gan dažādas grupas, gan atsevišķas personas. Dažreiz nepietiekami tiek novērtēta sociālo grupu diskriminācija, kā arī diskriminācija dzimuma, seksuālās orientācijas, etniskās vai reliģiskās piederības dēļ. Šādas problēmas ir jākonstatē un jārisina globālā līmenī. Neapšaubāmi, šis darbs tiek veikts sadarbībā ar Eiropas Padomi, kura ir pelnījusi labas atsauksmes.

Tādēļ Kultūras un izglītības komiteja ir īpaši norādījusi uz vienu no problēmām, kuru es vēlētos uzsvērt savas kolēģes *Viktória Mohácsi* vārdā, kas bija šī temata vadītāja minētajā komitejā, proti, romu bērnu diskrimināciju izglītības jomā.

Ziņojumā galvenokārt ir iztirzātas problēmas, kas skar bērnus dažādās jomās, sevišķi tādas, kā romu bērnu diskriminācija, kā arī nepieciešamība iesaistīt cīņā ar to plašsaziņas līdzekļus un ieinteresētās personas, proti, nevalstiskās organizācijas un sociālās aprūpes darbinieku asociācijas.

Ziņojums ietver arī apjomīgu informatīvo materiālu, jo sabiedrībai ir jābūt informētai par šo vērtību nozīmi. Tādēļ plašsaziņas līdzekļiem, no vienas puses, un visai izglītības nozarei, no otras puses, ir liela atbildība.

Kinga Gál, PPE-DE grupas vārdā. – (HU) Eiropas Parlamentam ir grūti pieņemt vispārēju lēmumu par situāciju Eiropas Savienībā pamattiesību jomā, jo tieši šīs pamattiesības nedrīkst ietekmēt partiju un politiskie aizspriedumi. Tām jābūt pamatotām uz neatkarīgiem faktiem un datiem un jābūt brīvām no jebkādam liekulīgām izpaušmēm. Tādēļ fakts, ka mēs esam izveidojuši Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru, pārbaudes laikā ir nozīmīgs Parlamenta un arī mūsu vēstījums. Iespējams, ka tieši šī iestāde turpmāk veiks minēto darbu. Vienlaikus ļoti nozīmīgs ir Eiropas vēstījums tās iedzīvotājiem pamattiesību jomā. Kā tiks risinātas minētās problēmas? Vai patiesi tiks rasts reāls daudzguņu iedzīvotāju problēmu risinājums?

Arī 240 ierosinātie ziņojuma projekta grozījumi norāda uz apspriežamo problemātisko jautājumu daudzpusīgo raksturu. Pamatojoties uz apspriežamo ziņojumu, kā arī pateicoties referentam un opozīcijas referentiem, ir veiksmīgi apkopoti vēl daži pieņemami teksti. Tas nenozīmē, ka ir likvidētas visas atšķirības principiālos jautājumos starp politiskajām grupām. Attiecībā uz dalībvalstu kompetencē esošiem strīdīgajiem punktiem joprojām ir vērojamas samērā lielas atšķirības, kuras atspoguļo principus un bieži vien emocionālu attieksmi. Eiropas rietumu daļā esošās valstis gandrīz vienmēr saprot, ka pamattiesības garantē brīvību no diskriminācijas neatkarīgi no imigrantu minoritāšu skaita, etniskās izcelsmes vai seksuālās orientācijas. Vienlaikus jaunajās dalībvalstīs mums vēl nav izdevies nonākt līdz punktam, kurā mēs varētu runāt par vienlīdzīgu pamattiesību izmantošanas iespēju. Daudzos gadījumos mēs baidāmies izmantot savas pamatbrīvības un, runājot par minoritātēm, jāsaka, ka jaunajās dalībvalstīs ir miljoniem nacionālo minoritāšu pārstāvju, kuru pamattiesības joprojām tiek pārkāptas. Tādēļ ir svarīgi, lai ziņojumā būtu atspoguļota arī šī problēma. Ziņojuma tekstā joprojām ir vairākas Eiropas Tautas partijai nepieņemamas frāzes, par kurām jāpanāk vienprātība. Tomēr neaizmirsīsim, ka pamattiesību aizsardzība praktiskajā dzīvē dažādu indivīdu starpā var būt atšķirīga, tādēļ vissvarīgākais priekšnoteikums ir savstarpēja cieņa. Tas varētu būt lietderīgi pašreizējā situācijā.

Martine Roure, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, ministra kungs, komisāra kungs, mēs visi zinām, ka pamattiesību aizsardzība ir Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveides pamats. Eiropas Savienība vēlas gūt vērā ņemamus rezultātus un ir izstrādājusi tiesību aktus diskriminācijas novēršanas jomā. Tomēr, kā jūs teicāt, ministra kungs, pirms sludinām cilvēktiesību ievērošanu visā pasaulē, mums vispirms jābūt spējīgiem ieviest kārtību savās valstīs. Tādēļ mēs aicinām aktīvi izvērst politiku visa veida diskriminācijas apkarošanai un cilvēka cienīgu apstākļu nodrošināšanai, it sevišķi cietumos, kur cilvēcība netiek uzskatīta par vērtību.

No otras puses, jāatzīmē, ka šajos krīzes laikos valdības, šķiet, beidzot ir pamanījušas tos Eiropas iedzīvotājus, kuri dzīvo nabadzībā un nedrošībā, pat ja viņiem ir darbs. Galēja nabadzība un sociālā atstumtība ir cilvēktiesību pārkāpums pats par sevi. Mums jācīnās ar netaisnību, ar kuru saskaras galējā nabadzībā nonākuši cilvēki vai nabadzīgi strādājošie.

Eiropai ir atkārtoti jāuzsver, ka visas pamattiesības, arī sociālās tiesības, ir nedalāmi jēdzieni. Kā cilvēki var praktiski īstenot savu vārda brīvību, ja viņiem nav nodrošināts mājoklis, veselības aprūpe un viņi dzīvo uz ielas? Mums jāuzklausa šie cilvēki, garantējot viņiem visas Pamattiesību hartā paredzētās pamattiesības, proti, cilvēka cienīgu dzīvi, kvalitatīvu veselības aprūpi, pienācīgu mājokli, vispārējās nozīmes pakalpojumu pieejamību un minimālo algu.

Nobeigumā, ja drīkst, es vēlētos atkārtot vārdus, kurus ir teicis asociācijas „PIV Ceturtā – Pasaule” (PIV — palīdzība ikvienā vajadzībā) dibinātājs, Tēvs *Joseph Wresinski*: „Tur, kur cilvēki ir nolemti dzīvei galējā nabadzībā, tiek pārkāptas cilvēktiesības. Apvienoties cīņai, lai tās tiktu ievērotas, ir svēts pienākums.”

Alexander Alvaro, *ALDE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Yade* kundze, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, šodien mēs atzīmējam Saharova balvas 20. gadadienu, savukārt pagājušajā nedēļā bija Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 60. gadadiena. Līdz šim gandrīz vienlaicīgi vēl nav bijuši divi tik ievērojami notikumi. Mums ir jāpastiprina nerimtīgie centieni veicināt cilvēktiesību un pamattiesību ievērošanu ne tikai Eiropā, bet arī visā pasaulē.

Yade kundze, es vēlētos jums apliecināt visdziļāko cieņu par drosmi kritizēt savas valdības attiecības ar Lībiju. Ne katrs to uzdrošinātos darīt, un es uzskatu, ka tieši ar to mēs saprotam teicienu: „vispirms sakārtot pašiem savu māju”.

2004. gadā Eiropas Parlamentu pārliecināja, ka ir izveidota komisāru grupa pamattiesību, diskriminācijas novēršanas un vienlīdzīgu iespēju jautājumu risināšanai. Baidos, ka mums tomēr vajadzēs iepazīties ar tās ziņojumu, jo mēs diemžēl esam novērojuši pārvietošanās brīvības pārkāpumus Itālijā, vārda brīvības pārkāpumus vairākās dalībvalstīs un cita starpā tiesību uz personas privāto dzīvi pārkāpumus Apvienotajā Karalistē.

Pamattiesības līdzinās muskuļiem, proti, ja tos netrenē, tie atrofējas. Palīdziet mums šo „muskuļi” trenēt, lai mēs arī turpmāk spētu nodrošināt uz savstarpēju cieņu balstītu mūsu sabiedrību līdzāspastāvēšanu.

Tatjana Ždanoka, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlētos pateikties mūsu referentam *Catania* kungam par viņa ieguldīto darbu politisko grupu iesniegto grozījumu izvērtēšanā. Tas bija ļoti vērienīgs uzdevums, un es ceru, ka ziņojums par pamattiesību jautājumiem ES beidzot tiks pieņemts.

Mana grupa uzskata, ka turpmāk, sagatavojot šādus ziņojumus, mums ne tikai vajadzētu uzsvērt problēmas, bet arī nosaukt un izteikt nosodījumu tām dalībvalstīm, kurās tiek pārkāptas pamattiesības. Ņemot vērā iepriekš minēto, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas priekšsēdētāja vietnieki nesen nosūtīja Parlamenta priekšsēdētājam parakstītu vēstuli. Protams, var nojaust, par kuru dalībvalsti ir runa, kad tiek minēts konkrēts cilvēktiesību pārkāpuma veids, bet mēs uzskatām, ka Eiropas iedzīvotājiem ir jāzina, kurās valstīs netiek ievēroti būtiskākie pamattiesību principi.

Kas attiecas uz tekstu, es izsaku dziļu nožēlu, ka daži mani kolēģi pietiekami nenovērtē to, ka svarīgas ir ne tikai civilās un politiskās tiesības. Pēc manām domām, vienlīdz nozīmīgas ir arī ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības.

Teksta galīgajā redakcijā ir ietverti vairāki Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas priekšlikumi. Tie ir šādi: privātās dzīves aizsardzība terorisma apkarošanas gadījumos; nepieciešamība ratificēt Vispārējo konvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību un Eiropas Reģionālo vai minoritāšu valodu hartu; aizliegums diskriminēt bezvalstniekus. Mēs arī aicinām dalībvalstis ratificēt ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām un atļaut ANO Rasu diskriminācijas izskaušanas komitejai izvērtēt individuālus gadījumus.

Manā valstī, proti, Latvijā, vairāk kā 350 000 tā sauktajiem nepilsoņiem, no kuriem daudzi tur ir dzimuši, pat nav tiesību piedalīties pašvaldību vēlēšanās. Diemžēl šī problēma netika iztīrīta ziņojumā, lai nepārkāptu atsevišķu dalībvalstu nenosaukšanas principu, tomēr es vēlētos uzsvērt, ka liegums pastāvīgiem iedzīvotājiem piedalīties vietējā līmeņa politiskajā dzīvē apdraud sociālo un politisko integrāciju. Tādēļ minēto tiesību piešķiršana šiem cilvēkiem ir ļoti nozīmīga.

Konrad Szymański, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, man ir būtiski iebildumi par vismaz diviem šajā ziņojumā ietvertajiem jautājumiem. Pirmais ir jautājums par seksuālo orientāciju un otrais — par tā sauktajām reproduktīvajām tiesībām.

Priekšlikumam atļaut vispārēju abortu pieejamību un atzīt tā sauktās geju laulības visās ES dalībvalstīs nav nekā kopīga ar pamattiesībām. Nav tāda starptautiska dokumenta, kurā tiktu atbalstīta šāda laulību tiesību interpretācija. Turklāt ES tiesību aktos šādiem priekšlikumiem nav juridiska pamatojuma. Ar saviem nemitīgajiem centieniem iekļaut šos jautājumus pamattiesību uzskaitījumā, Eiropas Kreiso spēku partija vēlas mūs pieradināt pie šiem jēdzieniem. Es tomēr vēlos darīt jums zināmu, ka šajos jautājumos mums nekad neizdosies panākt vienprātību.

Es vēlētos uzdot jautājumu Eiropas Komisijas pārstāvjiem, vai Komisija patiesi ir paredzējusi iesniegt priekšlikumu direktīvai par cīņu pret homofobiju, un kādi noteikumi tajā varētu būt ietverti? Vai Komisija

uzskata, ka ir juridisks pamatojums tam, lai sagatavotu direktīvas projektu par viendzimuma pāru statusa savstarpēju atzīšanu visās ES dalībvalstīs? Vai Komisijai ir šādi plāni? Vai ierosinātās direktīvas par diskrimināciju ārpus darba vietas mērķis ir netiešā veidā veicināt tā saukto geju laulību atzīšanu ES dalībvalstīs? Es uzstāju, lai tiktu sniegta precīza un visaptveroša atbilde uz šo sarežģīto juridiska rakstura jautājumu.

Miguel Portas, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Eiropa rūpīgi raugās, lai cilvēktiesības tiktu ievērotas visās pasaulē, un tas ir pareizi, jo tieši tādēļ mēs šodien atzīmējam Saharova balvas 20. gadadienu. Eiropai ir tiesības šādi rīkoties, bet *Catania* kunga ziņojuma galvenais vēstījums diemžēl ir tāds, ka ES nespēj nodrošināt pamattiesību ievērošanu pati savās dalībvalstīs. Komisijai un Padomei būtu vajadzīga šāda politiska programma tagadnei un nākotnei, jo mūsu autoritāte pamattiesību jautājumos ārpus Eiropas ir atkarīga no mūsu attieksmes pret šīm tiesībām.

Es minēšu piemēru par konkrēto jautājumu. Nav pieņemami, ka vairāku valstu valdības šobrīd atsakās uzņemt ieslodzītos no Gvantanamo līča aizturēšanas centra gadījumos, kad viņu vaina nav pierādīta. manas valsts valdība pretēji citām valstīm ir nolēmusi minētās personas uzņemt, un es apsveicu to par šādu lēmumu. Tomēr problēma ir tāda, ka minētais lēmums ir pieņemts vienīgi tādēļ, lai palīdzētu ASV valdībai. Līdz ar to tika atbalstīta arī Vašingtona, kad vairāku valstu valdības pieņēma lēmumu uzņemt avioreisus ar nelegālajiem imigrantiem. Mums ir jāuzņem šie ieslodzītie, kuru vaina nav pierādīta, ja viņi to vēlas, bet ne tādēļ, lai palīdzētu ASV atrisināt pašas radītu problēmu.

Georgios Georgiou, IND/DEM grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, protams, starptautiskās sarunas par cilvēktiesībām ir ļoti vajadzīgas. Tādēļ es uzskatu, ka mans pienākums ir izteikt atzinību referentam *Catania* kungam par viņa iejūtību un prasību izvērst cilvēktiesību aizsardzību Eiropā. Tomēr es vēlētos izmantot iespēju, lai vērstu Parlamenta uzmanību uz jauniem momentiem, kas vairs neattiecas vienīgi uz minoritātēm, cilvēktiesību pārkāpumiem globālā līmenī, ekonomiskajiem un politiskajiem bēgļiem, Eiropas iedzīvotāju apakšgrupām, reliģiskajām minoritātēm, homoseksuālām personām utt., bet kas ietekmēs tos eiropiešus, kuri, sākoties starptautiskajai ekonomiskajai krīzei, tiks iedalīti kategorijās, kurām nepieciešama cilvēktiesību aizsardzība.

Es baidos, ka mēs saskarsimies ar tādu parādību, kad bezdarba un nepietiekamas sociālās aizsardzības dēļ atsevišķas Eiropas iedzīvotāju grupas zaudēs savu statusu un, iespējams, uzsāks demonstrācijas un reakcionāru kustību, kas varētu apdraudēt ekonomisko un politisko situāciju visā Eiropas kontinentā. Eiropas Savienībai ir jānodrošina šādu grupu aizsardzība cilvēktiesību jomā. Nesenie skumjie notikumi Grieķijā neapšaubāmi ir negatīvi ietekmējuši Eiropu, kura šoreiz nespēja tik spīdoši kā agrāk aizstāvēt ārvalstnieku un minoritāšu tiesības, jo tās pienākums bija iesaistīties, lai atrisinātu to Eiropas iedzīvotāju problēmas, kuru situācija cilvēktiesību jomā draudēja pasliktināties „pateicoties” tiem, kuri tik laipni tiek uzņemti ES no citām valstīm. Diemžēl nemanot ir pienācis brīdis, kad nāksies risināt jaunas Eiropas iedzīvotāju cilvēktiesību problēmas.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, nevajag vainot virvi, kuru kāds sev labprātīgi ir aptinis ap kaklu. Jau atkal ziņojumā par cilvēktiesībām Eiropa slavē sevi par to, ka tai rūp cilvēktiesības ikvienā pasaules valstī. Mēs tomēr nevaram atteikties no liekulīgā sašutuma, kas pārāk bieži izpaužas ES politikā cilvēktiesību jomā.

Vai Eiropas Savienībai, kā iepriekš izteicās pat **kreisā spārna** deputāti, vispirms nevajadzētu vispirms ieviest kārtību pašai savās valstīs? Galu galā pirms nepilniem diviem mēnešiem šis Parlaments pats pārkāpa vārda brīvības principu, kuru tik neatlaidīgi cenšas aizstāvēt ikvienā zemeslodes nostūrī no Antarktīdas līdz Amazones lietus mežiem un no Abu Graibas līdz Harārei.

Manam kolēģim *Frank Vanhecke* — kāda flāmu laikraksta izdevējam, pret kuru Beļģijas valdība un tās izpildvaras pārstāvji uzsāka kriminālvajāšanu par vārda brīvības pārkāpumu — šajā Parlamentā pat netika dota iespēja sevi aizstāvēt, kad pagājušajā mēnesī tika pieņemts lēmums atcelt viņa politisko neaizskaramību. Turklāt šodien, kad mēs atzīmējam Saharova balvas gadadienu, saskaņā ar Priekšsēdētāju konferences lēmumu tiek aizliegta *Geert Wilders* filma *Fitna*, kurā atspoguļoti islāma fanātiķu draudi Nīderlandei. Lai dzīvo vārda un viedokļa paušanas brīvība! Diemžēl šķiet, ka šajā Parlamentā tā netiek ievērota.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, nav šaubu, ka ar *Catania* kunga ziņojumu, kurā atspoguļota faktiskā situācija, sākas nozīmīgs posms Eiropas Savienības vēsturē.

Spēcīgā migrantu ietekme, kurai ES ir bijusi pakļauta daudzus gadus, kā arī ar to saistītās nozīmīgas iekšējās pārmaiņas, nešaubīgi ir radījuši un turpina radīt daudzas problēmas gan Eiropas, gan citu valstu pilsoņiem. Nav arī šaubu, ka Eiropas Savienībai ir konkrēti pienākumi, kuros ietilpst ne tikai situācijas kontrole, vienlaikus

nodrošinot cilvēktiesību ievērošanu tās augstākajā pakāpē, bet arī savu iedzīvotāju un valstu organizatorisko struktūru aizsardzība un respektēšana.

Tomēr šajā ļoti apjomīgajā un izsmelšajā ziņojumā dalībvalstis tiek kritizētas par tajās konstatētajiem pārkāpumiem, kuru novēršana ir šo valstu kompetencē. Vairākas ziņojuma daļas atspoguļo Eiropas viedokli, kas, pēc manām domām, neatbilst patiesībai, un ir pilnīgi skaidrs, ka referents tā nedomā, jo no minētā ziņojuma izriet, ka priekšroka tiek dota tiem, kuri neievēro noteikumus, nevis tiem, kuri tos ievēro vai arī rūpējas, lai tie tiktu ievēroti.

Kopumā, kaut arī es akceptēju dažas ziņojuma daļas, uzskatu, ka vispārēju interešu vārdā pārējās nodaļas būtu jāpārskata. Priekšsēdētājas kundze, nobeigumā, lūdzu, ļaujiet man izteikt solidaritāti Vatikānam saistībā ar uzbrukumiem, kas pret to tika vērsti laikā, kad norisinājās debates šajā Parlamentā.

Jan Marinus Wiersma (PSE). - (NL) Priekšsēdētājas kundze, šodien mēs atkal piedalāmies nozīmīgās debatēs par cilvēktiesību jautājumiem, kas atspoguļo Eiropas Savienības un Eiropas Parlamenta nostāju un nozīmi. Tas arī zināmā mērā liecina par to, kādi esam. Kā eiropieši mēs piešķiram lielu nozīmi tam, lai tiktu ievērotas ikvienas personas vispārējās un neapstrīdamas tiesības neatkarīgi no tā, kurā valstī tā atrodas. Kaut arī kopīgas vērtības, vienlīdzīgas iespējas un pamattiesību ievērošana ir neatņemama Eiropas līgumu daļa un Eiropas Savienības balsts, bieži vien kāda dalībvalsts izliekas neredzam citas dalībvalsts problēmu. Tieši tas ir atspoguļots šajā *Catania* kunga ziņojumā, un es vēlētos apsveikt referentu, kā arī visus pārējos, kuri atbalstīja viņa viedokli.

Es vēlētos pajautāt komisāra kungam, ko viņš domā par to, ka Eiropas Savienībai vajadzētu atkārtoti izvērtēt iespēju izstrādāt efektīvākus noteikumus, kas liktu valstīm savstarpēji reaģēt, lai atrisinātu problēmas cilvēktiesību jomā.

Es vēlētos vērst jūsu uzmanību uz konkrētu šā ziņojuma tematu, proti, romu situāciju Eiropas Savienībā. Viņi ir ne tikai visvairāk diskriminētā kopiena Eiropā, bet arī starptautiska mēroga minoritāte, kas izklidēta daudzās pasaules valstīs. Pēc vardarbības uzliesmojumiem pret romu tautības iedzīvotājiem Itālijā vairāk kā gadu iepriekš mēs skaidri redzam šīs valsts nespēju garantēt viņu tiesību ievērošanu.

Primārā atbildība un rūpes par iedzīvotājiem neapšaubāmi ir jāuzņemas dalībvalstīm, un katrai no tām tas ir jādara saskaņā ar Eiropas, kā arī starptautiskajiem nolīgumiem. Tomēr pārāk bieži mēs esam liecinieki tam, ka dalībvalstis piekopt jūta saukto neiejaukšanās principu, un minoritāšu jautājumi tiek uzskatīti par katras valsts iekšēju problēmu. Pēc manām domām, tas ir nepieņemami. Kā jau es minēju, mums būtu jāapspriež un jānolemj, vai pastāv iespēja slēgt savstarpējus nolīgumus starp Eiropas Savienības dalībvalstīm, lai novērstu cilvēktiesību pārkāpumus ES un „pieliktu punktu” savstarpējās neiejaukšanās politikai.

Sophia in 't Veld (ALDE). - (NL) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlētos izteikt sirsnīgu pateicību prezidentvalstij Francijai un apsveikt to par iniciatīvas uzņemšanos saistībā ar ANO lēmumu aizliegt kriminālvajāšanu par homoseksuālismu. Pēc manām domām, tas ir nozīmīgs solis ceļā uz panākumiem, jo lesbiešu, geju, kā arī biseksuālu un transseksuālu personu diskriminācija joprojām ir aktuāla problēma Eiropā.

Uzskatu, ka ir Eiropai jābūt vienlīdzības principa piemērošanas pozitīvam piemēram. Tādēļ diskriminācijas novēršanas direktīvā, kura šobrīd ir mūsu priekšā, pēc manām domām, ir iekļauti pārāk daudzi izņēmumi, kuri var novest līdz diskriminācijai. Šos izņēmumus vajadzētu no teksta svītrot.

Kas attiecas uz geju laulībām, es vēlētos atbildēt uz iepriekšējā runātāja *Szymański* kunga teikto. Pēc manām domām, neatkarīgi no politiskā aspekta katras civilizētas valsts pazīme ir neiejaukšanās personas partnera privātā izvēlē. Valsts nedrīkst aizliegt attiecības reliģiskās piederības, ādas krāsas vai seksuālās orientācijas dēļ. Partnera izvēle ir ikvienas personas brīva izvēle, un tai nav nekāda sakara ar valsti.

Priekšsēdētājas kundze, nobeigumā es vēlētos skart *Yade* kundzes aizsākto tematu par pasažieru datu reģistru (PDR). Baidos, ka Eiropas Parlaments nebūt nav apmierināts ar Eiropadomes uzsākto kursu. Šis jautājums bija iekļauts arī iepriekšējās debatēs, un es ceru, ka Padome turpmāk būs gatava izskatīt Parlamenta ieteikumus šajā jomā.

SĒDI VADA: M. MAURO

Priekšsēdētāja vietnieks

Mario Borghezio (UEN). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mūsu valsti patiesi var uzskatīt par diskriminācijas un vajāšanas apkarošanas līderi, un kas attiecas uz romu bērnu aizsardzību — tematu, kuram

Catania kunga ziņojumā ir veltīta pietiekami liela uzmanība, mums par to no sirds jāpateicas iekšlietu ministram *Maroni* kungam. Sīki iepazīstoties ar romu bērnu situāciju, viņš ir atklājis nianšes, kuras būtu bijis iespējams pamanīt jau agrāk.

Nometnēs 50 % romu bērnu ir atstāti savā vaļā, netiek sūtīti skolās un imunizēti. Ziņojumā vajadzētu uzsvērt arī romu ģimeņu atbildību, kuras tā vietā, lai sūtītu bērnus skolā, viņus sūta veikt noziedzīgus nodarījumus un tura tos tādos apstākļos, kas kavē viņu integrāciju. Tādēļ es atzinīgi vērtēju tādu valstu kā, piemēram, Itālijas rīcību, kura cenšas nodrošināt romu un citu imigrantu bērnu integrāciju skolu sistēmā, nodrošinot pārejas ceļu viņu uzņemšanai skolu klasēs un mūsu valodas apgūšanas uzsākšanai.

Ziņojumā teikts, ka repatriācija nav risinājums, ja problēma radusies izcelsmes valstī. Ja tā, tad no kurienes imigranti ieceļo? Viņi ierodas no tām valstīm, kurās ir bīstama situācija, tādēļ šim ziņojuma tematam nav jēgas. Mums jāpiemēro cilvēktiesību aizsardzības principi saskaņā ar Eiropas tautām piemītošu veselo saprātu, nevis pamatojoties uz atsevišķu personu ideoloģiju, kuri mums lasa lekcijas par tiesību aizsardzību komunistiski noskaņotu partiju vārdā, kuru simbols ir sirpis un āmurs. Tas ir labs avots!

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties referentam *Catania* kungam par viņa ziņojumu un stingro nostāju, kā arī veikto darbu pamattiesību ievērošanas veicināšanā. Mēs nedrīkstam risināt pamattiesību jautājumus, cenšoties rast kompromisus, jo, kad ir runa par pamattiesībām, nav pieļaujami nekādi politiski vai ar kultūru saistīti kompromisi.

Szymański kungam es vēlētos teikt, ka pamattiesības ietver arī reproduktīvās tiesības un tiesības izvēlēties seksuālo orientāciju. Pašlaik ES ir jāstrādā pie tā, lai hartā minētās pamattiesības nepaliktu vienīgi uz papīra uzrakstīti skaisti vārdi, bet lai šajā jomā tiktu veikti konkrēti pasākumi. Mums jānodrošina pamattiesību ievērošana, un tas attiecas uz visām sabiedrības sociālajām grupām. Paldies.

Hélène Goudin (IND/DEM). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, ES dalībvalstīs un iestādēs, kā arī visā Rietumu pasaulē ir vērojamas nopietnas homoseksuālu, biseksuālu un transseksuālu personu diskriminācijas problēmas. Daudzās citās pasaules valstīs, kur cilvēki savas seksuālās orientācijas dēļ nokļūst cietumā vai var tikt sodīti ar nāvi, problēmas ir vēl lielākas. Tas ir nepieņemami, un 2008. gadā tam tā vairs nevajadzētu notikt.

Es uzskatu, ka cilvēktiesības ir vispārējas nevis relatīvas. Mums nav vajadzības atjaunot senas tradīcijas, lai aizsargātu homoseksuālas, biseksuālas un transseksuālas personas. Jo cilvēktiesības attiecas uz visas pasaules cilvēkiem vienādi, un tām jābūt nepārkāpjamām. Ikvienai personai, kura sevi dēvē par demokrātu, jebkurā situācijā ir jāuzņemas atbildība un jācīnās pret neiecietību.

Satraucoši ir tas, ka šajā Parlamentā ir daudz pret homoseksuālām personām naidīgi noskaņotu deputātu. Par to man bija iespēja pārliecināties gan pirms, gan pēc pagājušajā nedēļā rīkotās izstādes Briselē, kuru arī es apmeklēju. Biju ļoti sašutusi, kad lasīju komentārus, tomēr nejutos pārsteigta.

Cīņa pret neiecietību un par cilvēktiesību ievērošanu ar ANO atbalstu ir jāizvērs visās jomās — sākot ar draugiem, tad katras valsts, ES un visbeidzot globālā līmenī. Tādēļ es atzinīgi vērtēju prezidentvalsts Francijas uzsākto ierosmju īstenošanu. Būtībā man bija atvēlēta pusotra minūte. Paldies.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Es vēlētos pateikties referentam *Catania* kungam par viņa ziņojumu, kurā analizēta pašreizējā situācija pamattiesību un brīvību jomā Eiropā.

Bieži pamattiesības tiek pārkāptas, cīnoties ar terorismu, kas rada pamattiesību uz privātumu pārkāpumus, personas datu aizsardzības pārkāpumus, kā arī diskriminācijas palielināšanos.

Mēs bijām liecinieki tam, cik daudzi Parlamenta deputāti ir izmantojuši šo ziņojumu, lai popularizētu savu partiju programmas, pieprasot autonomiju. Autonomija neiederas Eiropas Savienības struktūrā, un 21. gadsimtā autonomijai kā politiskai idejai nav vietas arī Lisabonas līgumā. Eiropas Savienība nodrošina tādu privilēģiju kā personu brīva pārvietošanās, tādēļ autonomija ir jāskata saistībā ar pašreizējo darba tirgus situāciju. Tikai reakcionāri noskaņoti un tie, kuri neizprot Eiropas Savienības valstu apvienošanās galveno ideju, „silda rokas” pie nacionālisma un fašisma ugunskura. Tādēļ saistībā ar iepriekš teikto, es noraidu jebkādu pamatojumu autonomijas idejai kā efektīvai tradicionālo sabiedrību un nacionālo minoritāšu problēmu risināšanas metodei.

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Šis ir samērā vērienīgs ziņojums, tomēr es vēlētos zināt tā mērķi. Tajā 28 lapās ir ietverti 167 punkti. Kaut arī ziņojumā ir ietvertas visas pamattiesību nozīmīgākās komponentes, neskatoties uz atsevišķiem būtiskiem punktiem, tas tomēr neatspoguļo pašreizējo situāciju cilvēktiesību jomā. Ziņojumā minētie apgalvojumi nav pamatoti ar konkrētiem faktiem. Tajā ir daudz pretrunīgu un

nepiemērotu izteikumu, pārāk daudz ilūziju, kompetentajām iestādēm izteiktu apsūdzību, kā arī pretrunā tiesību aktiem esošu nosacījumu.

Es esmu pārsteigts, ka *Catania* kungs savu ziņojumu nav pamatojis uz ombuda ikgadējiem ziņojumiem. Ja viņš tā būtu darījis, tad būtu varējis salīdzināt gadu gaitā notikušās pārmaiņas un mūs iepazīstināt ar to, kas ir vai nav paveikts šajā jomā. Izņemot atsevišķus punktus, es uzskatu, ka ziņojums kopumā ir nekonsekvents. Kaut arī grozījumu iesniegšanas termiņš ir pagarināts, baidos, ka šim ziņojumam nav iespējams veikt grozījumus, jo tam nav atbilstīgas vārdiskas un juridiskas struktūras.

Citādi ir ar Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu, kurā 12 punktos ir skaidri izklāstīta situācija cilvēktiesību jomā. Uzskatu, ka *Catania* kungam kā referentam bija vislabākie nodomi, un viņš ir veicis lielu ieguldījumu, lai pēc iespējas precīzāk atspoguļotu situāciju pamattiesību jomā, tomēr, pēc manām domām, šis ziņojums, izņemot atsevišķus vērā ņemamus punktus, diemžēl neatbilst minimālajiem nosacījumiem, lai izvērstu nopietnas debates.

Ja ziņojums tiks pieņemts, es baidos, ka sabiedrība to kritizēs vēl nežēlīgāk, tādēļ, *Catania* kungs, es domāju, ka būtu labi, ja jūs to pārrakstītu un precīzi atspoguļotu situāciju, kādā mēs bijām 2004. gadā un kāda tā ir pašlaik.

Paldies.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, ir skaidrs tas, ka globālā ekonomiskā krīze palielinās imigrantu uzplūdus Eiropā, kā dēļ tūkstoši mūsu vidū jau dzīvojošie legālie imigranti zaudēs darbu. Tādēļ Eiropas valstīs pastāv liels ksenofobijas un rasisma risks, kā arī sociālās kohēzijas draudi. Šādos apstākļos problēmu nebūs iespējams atrisināt tikai ar policijas palīdzību vien. Mums Eiropā ir vajadzīga efektīva imigrantu integrēšanas politika, kas imigrantiem un viņu bērniem mūsu sabiedrībā neliktu justies kā svešzemniekiem, un arī pārējiem iedzīvotājiem nelautu viņus par tādiem uzskatīt. Tomēr debates šajā jomā ir pārtrauktas. Tā tas bija Eiropadomes sanāksmē Salonikos un 2004. gadā Groningenā, un arī tagad par to netiek runāts. Uzskatu, ka iemesls tam ir ļoti vienkāršs, proti, Eiropas politiķi necenšas pārliecināt sabiedrību par to, ka mūsdienās daudzveidība ir ne vien neizbēgama, bet pat vēlama parādība. Padomei, Komisijai un Parlamentam ir jāveicina šāda politiskā griba.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Godātie kolēģi! Ziņojums, cenšoties veidot universālu skatījumu, ir sanācis vienpusīgs un nelīdzsvarots. Tas rada iespaidu, ka situācija pamattiesību jomā Eiropas Savienībā ir slikta, kas ir acīmredzams diskreditējošs pārspilējums un izdevīgs tām ārpuskopienas valstīm, ar kurām mums ir cilvēktiesību dialogs. Nav ievērotas milzīgās atšķirības dažādās valstīs minoritāšu un imigrantu skaita ziņā. 45. pants nepatiesi norāda, ka Austrumeiropas dalībvalstīs esot mazs imigrantu skaits. Pirms Latvijas okupācijas latviešu īpatsvars Latvijā bija ap 80 %, bet krievu — 8 %. Deviņdesmito gadu sākumā, okupācijai beidzoties, latvieši bija vairs tikai 51 %. Liela daļa pārējo kā rusifikācijas tiešas sekas ir tā saucamie krievvalodīgie imigranti. Tiem, kuri nevēlas integrēties un saņemt pilsonību, nedrīkst piešķirt politiskās tiesības vēlēt. Ieteikums katras minoritātes pārstāvjiem nodrošināt tiesības izglītoties un runāt dzimtajā valodā ir pretrunā pamattautas tiesībām savā valstī runāt savā valodā. Šī ziņojuma pieņemšanas gadījumā tūlīt var nākties izstrādāt citu Eiropas Parlamenta ziņojumu par latviešu tautas un valodas aizsardzību Latvijā. Šo ziņojumu nevar uzlabot nekādi grozījumi. Vienīgā izeja ir to noraidīt. Paldies.

Michael Cashman (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, diskriminācija pasaulē un arī Eiropas Savienībā joprojām pastāv. Tādēļ es vēlos apsveikt prezidentvalsti Franciju par tās ierosmi atbalstīt ANO centienus cīņā pret homoseksualitātes diskrimināciju.

Ir nomācoši, ka šodien mums šajā Parlamentā nākas saskarties ar neiecietību. Diskriminācija traumē mūsu pasauli un arī to personu dvēseles, kuras to izvērs. Par diskrimināciju var runāt politiķi un tādas iestādes kā Vatikāns, kuri vienmēr visu zina labāk. Tādēļ es vēlos jums pateikties to cilvēku vārdā, kuriem vārds netiek dots, jo pretējā gadījumā kā homoseksuālas personas vai arī savas dzimuma identitātes dēļ tās tiktu sistas, spīdzinātas, apcietinātas vai sodītas ar nāvi tikai tādēļ, ka atšķiras no pārējām.

Mēs uzvarēsim. Mēs panāksim vienlīdzību. Es kā gejs esmu par to pārliecināts. Mēs panāksim vienlīdzību tādēļ, ka tiesiskums un labestība ir mūsu pusē. Paldies prezidentvalstij. Jūs esat privilēģētā situācijā, ņemoties šādas saistības savas prezidentūras nobeiguma posmā.

Armando França (PSE). – (PT) Tampere un Hāgas programmu mērķis, kuru mēs pašlaik apspriežam saistībā ar *Gérard Deprez* jautājumu, ir izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, izvēršot efektīvu sadarbību gan starp dalībvalstīm, gan arī starp dalībvalstīm un ES iestādēm. To var nodrošināt, izvēršot

pasākumus, kuri garantē brīvību, drošību un tiesiskumu un ir nozīmīgi Eiropas integrācijas procesa veicināšanai. Tomēr mūsu Eiropas Savienība var pastāvēt vienīgi tad, ja papildus iepriekš minētajai sadarbībai tiks izvērstā ekonomiskā sadarbība, izveidots iekšējais tirgus, kā arī brīvības, drošības un tiesiskuma telpa. Tikai tad, kad tiks nodrošināta vienāda taisnība visiem, arī Eiropas iedzīvotāji varēs justies brīvi un pārliecināti par savām pamattiesībām. Tādēļ ir ļoti svarīgi izvērst sadarbību minētajā jomā. Tomēr noteicošais būs Lisabonas līgums jo tā noteikumi šajā jomā būs neatkarīgi, nosakot Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu kompetenci.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, starptautiskā sabiedrība risina jautājumus cilvēktiesību jomā jau divdesmit gadus. 1948. gadā tika pieņemta Vispārējā cilvēktiesību deklarācija, gandrīz divdesmit gadus vēlāk — vairāki starptautiski pakti cilvēktiesību jomā un 1989. gadā vēl viens dokuments, proti, ANO Konvencija par bērna tiesībām.

Vienlaikus mēs Eiropas Savienībā joprojām nespējam izstrādāt juridisku dokumentu vai pieņemt hartu, kura tāpat kā Pamattiesību harta būtu juridiski saistošs dokuments.

Tādēļ es atzinīgi vērtēju *Catani* kunga ziņojumu, kurā ir ietvertas bērnu tiesības, un es vēlētos uzsvērt, ka šīm tiesību veidam ir jāpievērš vislielākā uzmanība, jo mūsu bērni ir Eiropas nākotne, kas būs atkarīga no tā, kā mēs viņus audzināsim. Tādēļ nabadzība, kura ir diskriminācijas forma un negatīvi ietekmē lielu skaitu Eiropas bērnu, ir jāizskauž, un pret to jācīnās Eiropas labklājības un nākotnes vārdā.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Nākamajā, proti, 2009. gadā būtu jāpieņem jaunā daudzgadu programma brīvības, drošības un tiesiskuma jomā. Pēdējos desmit gadus ir gūti pozitīvi rezultāti, bet mums vajadzētu izvairīties no turpmākiem centieniem veicināt drošību, apdraudot brīvību un tiesiskumu.

Piemēram, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību, tad šajā jomā iesaistītajām pusēm ir ļoti lietderīgi piemērot savstarpējās atzišanas principu, bet tām ir vajadzīgi partneri, lai nodrošinātu personu tiesību pienācīgu aizsardzību un procesuālās garantijas visās ES dalībvalstīs, bet diemžēl līdz šim tā vēl nav bijis.

Lai palielinātu drošību, ir izveidotas dažādas informācijas sistēmas, tomēr, kā *Roure* kundze zina, trešajā pilārā vēl joprojām nav pieņemts pamatlēmums par personas datu aizsardzību. Pamattiesību ievērošanas veicināšana un to efektīva aizsardzība ir mūsu demokrātijas pamats, un tam jābūt visu Eiropas politikas virzienu mērķim. Visas pamattiesības ir savstarpēji saistītas. Tās veido nedalāmu tiesību kopumu, un kā tads tas arī ir formulēts Pamattiesību hartā. Tādēļ ir ļoti būtiski veikt grozījumus Lisabonas līgumā, lai Pamattiesību hartai būtu juridiski saistošs spēks.

Catania kunga ziņojumā ir minētas vairākas prioritātes, sākot ar sociālajām tiesībām līdz datu aizsardzībai un cita starpā minoritāšu tiesībām. Tomēr šajos vispārējās ekonomiskās krīzes apstākļos es uzskatu, ka mums ir jāpievērš liela uzmanība galējās nabadzības un sociālās atstumtības gadījumiem, kuri ir pamattiesību pārkāpumi paši par sevi. Tādēļ, pēc manām domām, ir svarīgi integrēt gan sociālo dimensiju, gan pamattiesību aizsardzību visos ES politikas virzienos, vienlaikus nodrošinot, lai notiktu sistemātiska un stingra uzraudzība, vai tiesību aktu priekšlikumi attiecībā uz šīm tiesībām ir atbilstīgi.

Charles Tannock (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju *Catania* kunga godīgumu un problēmu sīko izklāstu, pat ja atsevišķas tā daļas varētu apstrīdēt. Šajā ziņojumā atspoguļotie mūsu pašu trūkumi atgādina par to, ka būtu jāpārtrauc tik ļoti nosodīt ārpus ES esošās valstis. Daudzi šā Parlamenta deputāti nosodīja ASV rīcību un kritizēja Eiropas valstu valdības par to sadarbību ar Centrālās izlūkošanas pārvaldi (CIA). Personīgi es justos šausmīgi, ja mēs nebūtu apvienojušies ar CIA kopīgā cīņā pret teroristu fanātiķiem, kuri varētu izpostīt mūsu dzīves.

Diemžēl ziņojumā nav minēta tāda Itālijas rīcība kā ārvalstu noziedznieku izsūtīšana. Šķiet, ka tā ir tik populāra un veiksmīga politika, kuru vispār nevajadzētu apšaubīt un par to runāt šajā ziņojumā. Tas ir nopietns trieciens neapstrīdamajai absolūtisma dogmai, kura ir negatīvi ietekmējusi debates par cilvēktiesībām. Es vēlētos, lai no Apvienotās Karalistes mēs būtu varējuši izsūtīt tādu ārvalstu noziedznieku, kā kādu Itālijas pilsoni manā Londonas vēlēšanu apgabalā. Viņš noslepkavoja savu skolas direktoru, bet pēc cietumsoda izciešanas tiesneši, ievērojot cilvēktiesību principus, ļāva viņam palikt manā valstī. Eiropas iedzīvotājiem, kuri ievēro likumus, ir jābūt drošiem par to, ka viņi tiks pasargāti no tādiem cilvēkiem, kas viņiem varētu uzbrukt.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, homoseksuālu personu tiesības ir nozīmīgs temats, kas laiku pa laikam izraisa plašas diskusijas.

Pēdējā laikā atkal ir kļuvis aktuāls jautājums par homoseksuālu pāru tiesībām adoptēt bērnus. Tādēļ es vēlētos izmantot iespēju un uzdot Komisijai un Padomei tiešu jautājumu, proti, vai mēs piekrītam un vai tiks atbalstītas homoseksuālu pāru tiesības adoptēt bērnus tādā pat veidā kā heteroseksuāliem pāriem vai ir svarīgi, lai tiktu ievērotas adoptējamo bērnu tiesības nokļūt heteroseksuālā ģimenes vidē, un tādēļ bērnu adopcija homoseksuāliem pāriem nav vēlama un pieļaujama saskaņā ar ES tiesību aktiem? Mēs gaidām no komisāra un ministra tiešu atbildi, kas tiks atzinīgi novērtēta un būs mums noderīga.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Priekšsēdētāja kungs, vistragiskākās cilvēces vēstures epizodes ir norisinājušās tādēļ, ka viena cilvēku rase sevi ir uzskatījusi par pārāku pār citām. Verdzība, vajāšana un genocīds radās tādēļ, ka atsevišķas cilvēku grupas valodas, rases, reliģiskās piederības vai kāda cita iemesla dēļ tika uzskatītas par zemākas kārtas cilvēkiem.

Mēs ES domājam, ka mūsdienās stāvam pāri šādām barbarisma formām, tomēr vēl aizvien atsevišķi cilvēki tiek diskriminēti viņu vecuma, izmēru vai spēju dēļ. Vēl nedzimušus bērnus vai arī bērnus invalīdus daudzi neuzskata par cilvēkiem, kā dēļ ES katru gadu vairāk nekā viens miljons bērnu tiek nogalināti pirms to dzimšanas un daži pat pēc tās.

Vēl šausmīgāk ir tas, ka šāda asinspirts notiek cilvēktiesību vārdā. Vai man būtu jāatgādina, ka saskaņā ar Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, kurai tiek atzīmēta 60. gadadiena, vēl nedzimis bērns ir uzskatāms par cilvēku?

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Nacionālās minoritātes neatrodas konkrētajā valstī savas vainas dēļ. Diemžēl daudzās jaunajās dalībvalstīs tām ir uzlikts kolektīvas vainas slogs un tiek liegta iespēja iegūt izglītību savā dzimtajā valodā vai studēt savas valsts vēsturi, lai zinātu tās pilsētu, reģionu un upju nosaukumus. Vēl ļaunāk ir tas, ka atsevišķas jaunās dalībvalstis piekļūst „jaunu sporta veidu”, proti, terorizē minoritātes ar policijas palīdzību. Ir tādi, kas vēlas aizliegt visus autonomijas veidus, apgalvojot, ka tādējādi ES varētu tikt sašķelta, tomēr tādas valstis kā Itālija vai Somija, kuras ir piešķirušas kultūras un reģionālu autonomiju savām minoritātēm, vēl nav sadalījušās. Mums jāpanāk, lai katra dalībvalsts cienītu savas nacionālās minoritātes.

Rama Yade, Padomes priekšsēdētāja. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, šī Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 60. gadadiena ir īstais laiks *Catania* kunga ziņojumam. Dažādie ziņojumā iztirzātie jautājumi, noteiktība, ar kādu izteikti ierosinājumi un jūsu reakcija liecina par šodien apspriežamo jautājumu aktualitāti. Tādēļ es centīšos atbildēt uz daudzajiem šāsdienas jautājumiem un apkopot jūsu runās teikto, jo vairākas no tām bija veltītas vienam un tam pašam tematam.

Vispirms es vēlētos runāt par sociālajām tiesībām un galēju nabadzību, proti, jautājumiem, kurus savā runā bija ietvēruši daudzi deputāti, arī *Roure* kundze. Šīs ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības neapšaubāmi ir ļoti nozīmīgas. Tās ir daļa no otrās paaudzes cilvēktiesībām, kuras tika atzītas, parakstot Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām 1966. gadā. Jums bija taisnība, kad teicāt, ka ir svarīgi nodrošināt šo tiesību ievērošanu, jo pretējā gadījumā tās var tikt diskreditētas.

No iepriekš minētā izriet, ka Eiropas Savienībai un Francijai, protams, ir aktīvi jāiesaistās galējas nabadzības izskausnā. Es vēlētos jums atgādināt, ka Cilvēktiesību komiteja ir izveidojusi īpašu ziņotāja amatu, kura uzdevums ir risināt ar minētajām tiesībām saistītos jautājumus. Pašlaik ANO nodarbojas ar pamatprincipu izstrādi, lai uzsāktu cīņu ar galēju nabadzību. Visbeidzot, Eiropas Savienība, konkrētāk Francija, ir uzņēmusies, pēc manām domām, interesantas iniciatīvas. Eiropas Savienība ir veicinājusi un apstiprinājusi Starptautiskajam paktam par ekonomiskām, sociālām un kultūras tiesībām pievienoto papildprotokolu, kurš nesen tika pieņemts Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālajā asamblejā, kā arī ir izstrādājusi individuālo sūdzību izskatīšanas mehānismu.

Es jums pilnībā piekrītu, ka šī būs ilga cīņa, un tik ilgi, kamēr pastāvēs diskriminācija un liela nabadzība, tik ilgi, kamēr būs tik daudz bezdarbnieku un tik daudz problēmu, kas saistītas ar piekļuvi veselības aprūpei, mēs nebūsim apmierināti. Tomēr pašlaik jau tiek veikti nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību ievērošanu, un Eiropas Savienība ir pirmā, kas tādus ir uzsākusi.

Turpinājumā es vēlētos runāt par vēl vienu jautājumu, kuru minēja daudzi no jums, proti, par homoseksualitāti. Šajā sakarībā man jāsaka, ka iemesls Francijas iniciatīvai ir ļoti vienkāršs, jo mēs konstatējam, ka pašlaik pasaulē ir deviņdesmit valstis, kurās par homoseksualitāti tiek piemērots sods, un no tām sešas — pat nāvessods. Tas nozīmē, ka ne vīriešiem, ne sievietēm nav iespēju brīvi izvēlēties dzīvi atbilstoši savai seksuālajai orientācijai, un šādiem cilvēkiem draud cietums vai pat nāvessods. Tas ir iemesls, kura dēļ mēs iestājamies par pamattiesību ievērošanu šādās valstīs.

Minētās iniciatīvas mērķis ir ne tik daudz uzsākt diskusijas par geju laulībām, bērnu adopciju, vai izvērst publiskas diskusijas, cik paplašināt šīs pamattiesības, proti, tiesības visiem mūsu sabiedrības locekļiem brīvi paust savu seksuālo orientāciju, nebaidoties, ka tās dēļ viņiem tiks liegta brīvība.

Tas ir ļoti vienkārši, un es ticu, ka, sekojot ES un tās dalībvalstu paraugam — tā kā daudzi no mums atbalsta šo projektu — šādu iniciatīvu nākotnē uzņemsies arī ANO. Es ceru, ka mums pievienosies pēc iespējas vairākas valstis, jo, kas attiecas uz pamattiesībām, nav šaubu, ka šis ir jautājums vienīgi par cilvēci un brīvību.

Tagad pāriesim pie nākamā jautājuma, proti, romu un konkrētāk, migrantu situācijas. Kas attiecas uz romiem, tad 2. jūlijā Komisija iesniedza ziņojumu saistībā ar savu paziņojumu. Šajā ziņojumā ir uzskaitītas esošās integrācijas politikas jomas un instrumenti, kā arī ietverti ieteikumi tos sistemātiskāk izmantot, lai veicinātu romu tautības iedzīvotāju sociālo integrāciju.

Kā jūs zināt, 16. septembrī Briselē prezidentvalsts Francija piedalījās pirmajā ES romu jautājumam veltītajā samītā, kuru organizēja neviens cits kā Eiropas Komisija ar Sorosa fonda līdzdalību. Tajā piedalījās Eiropas iestāžu un dalībvalstu pārstāvji, liels skaits pilsoniskās sabiedrības locekļu, mani kolēģi no Francijas valdības, Reģionālās attīstības un mājokļu lietu ministrijas, Ārlietu ministrijas, kā arī visu Eiropas sabiedrības grupu pārstāvji.

Šis samits bija nozīmīgs tādēļ, ka romu jautājums ir kopīgs visai Eiropai, un tā risināšanai nepieciešama aktīva, konkrētās dalībvalsts situācijai piemērota, politika. Šāda veida dalībvalstu brīvprātīgas politikas mērķis būs nodrošināt, lai romu tautības iedzīvotājiem patiesi būtu piekļuve izglītībai, darba vietām, veselības aprūpei un mājokļiem. Ļoti liela nozīme būs arī sadarbībai ES dalībvalstu starpā.

Pēc prezidentvalsts Francijas iniciatīvas tika uzsāktas oficiālas sarunas par šo tēmu. Otrs samits par vienlīdzīgām iespējām tika rīkots Parīzē 2008. gada 29. un 30. septembrī. 2008. gada 15. un 16. oktobrī Marseļā norisinājās apaļā galda sarunas par nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanu, kurās piedalījās divi manas valdības kolēģi. Īsi sakot, ES dalībvalstis pievērs lielu uzmanību romu tautības iedzīvotāju situācijai, un es esmu pārliecināta, ka šajā jomā mūsu darbs turpināsies arī pēc tam, kad Francijas prezidentūra būs beigusies. Mēs nedrīkstam pieļaut kļūdas, jo esam uzņēmušies saistības šajā jomā.

Kas attiecas uz jautājumu par migrantiem kopumā, tad, ņemot vērā faktu, ka Francijas prezidentūra tuvojas nobeigumam, es vēlētos pieminēt Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktu, kā arī uzsvērt tā pozitīvo nozīmi. Ar šo pakto Eiropas Savienības dalībvalstīm ir noteikti kopīgi mērķi un nostāja šajā jautājumā, sevišķi attiecībā uz Patvēruma atbalsta biroja izveidi, biometrisko vīzu ieviešanu, kā arī ir izvirzīta prasība ES īstenot pasākumus laikā, kad dalībvalstīm ir uzlikts pārāk liels slogs, īpaši imigrācijas jomā.

Minētajā pakta, kuru Eiropadome pieņēma oktobrī, ir ierosinātas tādas politiskās saistības kā legālās imigrācijas organizēšana, izvērtējot vajadzības un iespējas, nelegālās migrācijas apkarošana, izvērst sadarbību un ceļot robežkontroļu efektivitāti, kā arī Eiropas patvēruma sistēmas izveide.

Kopumā es uzskatu, ka minētie Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakta aspekti rosina Eiropas Savienību pieņemt kopīgu stratēģiju šajā jomā, lai ar tās palīdzību tiktu īstenota legālās imigrācijas politika un ievērotas ar to saistītās tiesības.

Tagad es vēlētos atbildēt uz jautājumu, kas saistīts ar Gvantanamo līča ieslodzījuma centra slēgšanu. Es atkārtošu to, ko ES pārstāvji ir teikuši jau vairākas reizes, proti, ka cīņa pret terorismu ir jāizvērs atbilstoši tiesiskuma principiem un ievērojot cilvēktiesību principus un noteikumus, kuri ietverti starptautiskajos tiesību aktos cilvēktiesību un bēgļu tiesību jomā. Mēs esam norādījuši, ka tiesiskajā regulējumā attiecībā uz aizturētajiem nedrīkst būt nepilnību neatkarīgi no tā, kas viņi ir, kā arī esam paziņojuši, ka slepenu cietumu pastāvēšana ir nepieņemama.

Mūsu nostāja nav mainījusies un tā pamatota ar pārliecību, ka demokrātiskas sabiedrības spēs atrisināt terorisma problēmas ilgtermiņā, bet tām jāsaģlabā ticība savām vērtībām. Eiropas Savienība uzskata, ka arī ASV tuvākajā laikā spers līdzīgus soļus un slēgs savu cietumu Gvantanamo līcī. Tādēļ mēs par šo jautājumu esam uzsākuši dialogu ar ASV valdību.

Tagad es esmu nonākusi pie pēdējā punkta, kuru arī daži no jums, dāmas un kungi, pieminēja savās runās. Tas ir jautājums par cilvēktiesībām Eiropā, jo īpaši par Eiropas Padomes nozīmi. Vispirms es vēlētos izteikt pateicību Eiropas Padomei par tās ieguldījumu pamattiesību aizsardzībā un veicināšanā. Uzskatu, ka jau no pirmās dienas Eiropas Padome ir veikusi izcilu darbu minētajā jomā, jo īpaši sadarbībā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesu.

Cilvēktiesību uzraudzības mehānismi dalībvalstīs jau ir, un es uzskatu, ka tie palīdzēs novērst dubultstandartus un sakārtot pašām savu vidi. Eiropas Padome un tās juridiskais instruments, proti, Eiropas Cilvēktiesību tiesa, atgādina gan dalībvalstīm, gan arī citām valstīm, kuras ir tās locekļi, ka katras valsts pienākums ir ne tikai novērst nepilnības savā valstī, bet arī norādīt uz citas valsts nepilnībām. Tādēļ Eiropas Padomei ir būtiska nozīme cilvēktiesību aizsardzībā un to attīstības veicināšanā.

Vēl jāmin tāda iestāde kā Pamattiesību aģentūra, kura arī nodarbojas ar cilvēktiesību jautājumu risināšanu visās dalībvalstīs un tika pieminēta vairākos nesen publicētajos ziņojumos. Tomēr šī aģentūra risina ar cilvēktiesībām saistītas problēmas vienīgi ES dalībvalstīs, kurās tiek īstenoti Kopienas tiesību akti. Tā kā katras minētās organizācijas darbības joma ir stingri ierobežota, es uzskatu, ka to starpā ir iespējams panākt *modus vivendi*. Tādējādi, neierobežojot to kompetenci, ir iespējams novērst pārklāšanos ar Eiropas Padomes funkcijām.

Regulā, ar ko izveido Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru, ir skaidri norādīts, ka šai aģentūrai ir cieši jāsadarbības ar Eiropas Padomi. Šī sadarbība jāveic tā, lai netiktu pieļauta funkciju pārklāšanās un no šīs vietas es citēju: „Tādai sadarbībai būtu jānodrošina, ka ir novērsta jebkāda Aģentūras darbību pārklāšanās ar Eiropas Padomes darbībām”. Tādēļ ir svarīgi, lai Pamattiesību aģentūra un Eiropas Padomes iestādes un to struktūrvienības savā darbībā viena otru papildinātu. Tomēr rodas bažas par to, vai aģentūra spēs pildīt savas funkcijas, vienlaikus papildinot Eiropas Padomes rīcību.

Dāmas un kungi, es ceru, ka īsumā esmu atbildējusi uz visiem jūsu jautājumiem. Tagad Eiropas komisārs atbildēs uz viņa kompetencē esošiem un viņam uzdotajiem jautājumiem.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, prezidentvalsts pārstāve ir atbildējusi uz būtiskākajiem jautājumiem, tādēļ es centīšos runāt īsi.

Vispirms es vēlētos paust savu atzinību Roure kundzes teiktajam, atklājot mūsu debates, proti, ka mūsu Pamattiesību harta ir spējusi savienot sociālās tiesības ar civiltiesībām. Pēc manām domām, tas ir šīs hartas pozitīvais aspekts, kas, cerams, atspoguļosies ES tiesību aktos, jo tā patiesi nodrošina saikni starp civiltiesībām un sociālajām tiesībām.

Šajā sakarībā es vēlētos atbildēt uz dažiem jautājumiem, kas saistīti ar minoritāšu problēmām. Faktiski mums nav tādu pilnvaru, lai risinātu minoritāšu tiesību problēmas dalībvalstīs kopumā, bet mēs varam cīnīties pret atsevišķu personu diskrimināciju, un tas ietilpst mūsu darbības kompetencē.

Kas attiecas uz romu kopienu, un es uzskatu, ka prezidentvalsts pārstāve uz šo jautājumu ir atbildējusi, es vēlētos uzsvērt, ka faktiski mēs organizējam romu samitu 16. septembrī. Man personīgi bija uzticēts to noslēgt, un jāsaka, ka kopā ar savu kolēģi komisāru Špidla kungu mēs par vienu no prioritātēm esam izvirzījuši diskriminācijas izskaušanu pret romu bērniem.

Šāda diskriminācija nekādā ziņā nav pieņemama, bet Eiropai bija vajadzīgs ilgs laiks, lai sāktu risināt šīs problēmas. Lielākā atbildība šajā jomā ir dalībvalstīm, un arī tām bija vajadzīgs laiks, lai pievērstos šiem jautājumiem. Tas tiesa, ka šodien mēs cenšamies izmantot jebkuru mūsu rīcībā esošu līdzekli, lai paātrinātu romu tautības iedzīvotāju integrāciju.

Jāsaka, ka arī mēs esam norūpējušies par to, lai mūsu stratēģija attiecībā uz romiem nebūtu pamatota vienīgi uz etnisku pieeju. Šāda pieeja varētu būt neefektīva un mazināt romu problēmu risināšanā gūtos vērienīgos panākumus visās ES politikas jomās.

Arī es esmu nonācis pie jautājuma par atšķirīgu seksuālo orientāciju. Uzskatu, ka prezidentvalsts pārstāves atbilde bija „punkts uz i”. Tas patiesi ir mūsu pienākums cienīt un palīdzēt nodrošināt cieņu pret šādu atšķirību. Ir skaidrs, ka šis jautājums par diskrimināciju tekstā ir formulēts, bet mums jānodrošina, lai vajadzības gadījumā tas tiktu piemērots.

Turklāt es vēlētos teikt, ka faktiski Komisija nav paredzējusi dalībvalstu vārdā pieņemt lēmumus ģimenes tiesību jomā. Kā jūs zināt, mums jau bija grūtības izstrādāt noteikumus attiecībā uz šķiršanās gadījumiem. Mums nav tiesību iejaukties jomā, kurā ir jāpanāk vienprātība.

Tomēr es vēlētos piebilst, ka tiesību akts par personu brīvu pārvietošanos neapšaubāmi uzliek pienākumu vienai dalībvalstij atzīt saistības, kuras uzņēmusies cita dalībvalsts, un šajā sakarā es varu vienīgi atkārtoti minēt ES tiesību normas.

Nobeigumā es vēlētos teikt, ka, pēc manām domām, vissvarīgākais ir tas, un Deprez kungam ir taisnība, ka mēs nedrīkstam šaubīties. Mums jāapzinās, ka kopš 11. septembra uzbrukumiem nav mazinājušās bailes no terorisma, kas liecina, ka nereti tiesību, personīgās brīvības un privātuma aizsardzībai netiek pievēsta

pietiekami liela vērība, tādēļ mums jāraugās, lai starp minētajām tiesībām tiktu nodrošināts līdzsvars. Mēs nevaram efektīvi cīnīties ar terorismu, ja noniecinām pamattiesības, cilvēktiesības un tiesības uz privātumu, bet es uzskatu, ka efektīvai cīņai ar terorismu ir jābūt mūsu īstajam mērķim.

Ņemot vērā iepriekš minēto, es vēlētos uzsvērt, ka pamattiesību jomā mūsu uzdevums ir ne tikai sagatavot tiesību aktu tekstus, bet arī nodrošināt to pielietojumu, tādēļ kādam ir jāuzliek pienākums par to rūpēties. Kas attiecas uz Komisiju un par brīvību, drošību un tiesiskumu atbildīgo komisāru, tad es personīgi gādāšu, lai visos līmeņos tiktu nodrošināta ES tiesību aktu ievērošana.

Giusto Catania, referents. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos pateikties komisāram Barrot kungam un Yade kundzei par viņu izteikto atbalstu manam ziņojumam. Es arī gribētu izteikt pateicību referentiem Gál kundzei, Roure kundzei, Guardans kungam un Ždanoka kundzei par aktīvo ieguldījumu ziņojuma tapšanā un tā satura izveidē.

Es ticu, ka izvirzītie jautājumi ir ļoti interesanti, un es gribētu nedaudz pakavēties pie komisāra Barrot kunga jautājuma. Laikā, kad padziļinās ekonomiskā krīze, mums jāizvairās no atklātas cīņas pret nabadzīgajiem cilvēkiem, proti, tiem, kuri tiek diskriminēti viņu sociālā stāvokļa, dzīves apstākļu, cerību, ierašanās ES iemeslu dēļ vai arī tādēļ, ka šādi cilvēki tiek laipni gaidīti visās dalībvalstīs.

Tas tiesa, ka krīze palielinās rasismu un ksenofobiju, un es vēlētos teikt Brejc kungam, ka mēs esam veikuši Pamattiesību aģentūras ziņojuma un Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centra ziņojuma rūpīgu analīzi un konstatējuši, ka pēdējā laikā ES ir ievērojami palielinājušās ar rasismu un ksenofobiju saistītas darbības. Tādēļ mēs esam ļoti nobažījušies par notiekošo un uzskatām, ka mums jāpaātrina process, kas aktīvi veicinās pamattiesību aizsardzību, lai veidotu tādu Eiropu, kurā valda miers un tiek veicināts no barbarisma izpausmēm brīvs kultūru dialogs.

Es uzskatu, ka ar šo ziņojumu mēs varam palielināt ES nozīmi pasaulē. Es nekavēšu laiku, iztīrējot citus no šīm debatēm izrietošus jautājumus, kuri nav atbildes vērti, tomēr es atzinīgi vērtēju viedokļu apmaiņu un aktīvāko Parlamenta deputātu izvirzītos priekšlikumus.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Pēc īsa brīža notiks balsojums.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Atbilstoši Pamattiesību hartai, katrs Eiropas Savienības pilsonis var brīvi meklēt darbu, strādāt un dzīvot jebkurā dalībvalstī.

Diemžēl ne visi Eiropas valstu iedzīvotāji var izmantot šādu brīvību. Šā gada beigās beigsies jaunajām dalībvalstīm noteiktais divu gadu ierobežojuma periods brīvai darbaspēka kustībai. Tomēr astoņas dalībvalstis jau ir paziņojušas, ka, ņemot vērā pašreizējo finansiālo krīzi, tās pagarinās minēto periodu vēl par trīs gadiem.

Kā minēts Komisijas 2008. gada 11. novembra ziņojumā, nav pierādījumu tam, ka liels skaits vietējo darba ņēmēju varētu zaudēt darbu vai tiem varētu samazināties atalgojums no jaunajām dalībvalstīm iebrukušo darba ņēmēju dēļ.

Saglabājot slēgtu darba tirgu, paildzināsies diferenciācija attieksmē pret ES pilsoņiem. Šādu ierobežojumu atcelšana palīdzētu izvairīties no problēmām, kas saistītas ar nedeklarētu darbu vai nelegālu nodarbinātību.

Tādēļ es uzskatu, ka dalībvalstīm, kuras saglabās ierobežojumus attiecībā uz darba tirgu, būtu jāatceras, ka darba ņēmēju brīva kustība pirmkārt un galvenokārt pozitīvi ietekmē ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi.

Ir pierādīts, ka darba ņēmēju brīva kustība ir ne tikai pozitīvs faktors, bet pat nepieciešamība.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Sīki nekommentējot šā, tik lielā mērā kritizētā, ziņojuma saturu, es vēlētos vērst jūsu uzmanību uz vienu punktu, pret kuru es balsošu, neskatoties uz to, ka noraidīju grozījumu, ar kuru to paredzēts svītrot. Tas ir 46. punkts, kurā ierosināta uz visām dalībvalstīm attiecināmā nacionālo minoritāšu definīcija, pamatojoties uz Eiropas Padomes Ieteikumu Nr. 1201(1993). Šo definīciju nevajadzētu pieņemt, pirms nav veikts rūpīgs tās interpretācijas precizējums, jo tā neskaido formulējumu var interpretēt kā kolektīvo tiesību vai teritoriālās autonomijas piešķiršanu minoritātēm, pamatojoties uz etniskiem kritērijiem. Es uzskatu, ka Eiropas Parlamentam nevajadzētu pieņemt šo Ieteikumu, pirms tas nav rūpīgi izvērtēts. Pat Venēcijas komisija (Eiropas Komisija par demokrātiju caur Eiropas Padomes likuma spēku) ir uzsvērusi, ka attiecībā uz jebkuru Ieteikuma Nr. 1201 interpretāciju ir jāievēro īpaša piesardzība.

15. Padomes pieeja OLAF regulas pārskatīšanai (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debates par jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Padomei uzdeva *Ingeborg Gräßle* Budžeta kontroles komitejas vārdā par Padomes pieeju OLAF regulas pārskatīšanai (O-0116/2008 - B6-0492/2008).

Ingeborg Gräßle, autore. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes dāmas un kungi, komisāra kungs, dāmas un kungi, kā referente jautājumā par Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF), es esmu izdarījusi interesantus secinājumus, proti, ka visi runā par krāpšanas apkarošanu, bet neviens neko nedara lietas labā. Vēl viens secinājums ir tāds, ka dalībvalstis veic visus maksājumus Eiropas Savienībai līdz pēdējam centam, bet kad runa ir par šīs naudas izlietojumu, tā kļūst tik dāsna, ka šo līdzekļu pieejamība ir atvieglota pat krāpniekiem. To paliecina fakts, ka joprojām tiek saglabāts 36 mēnešu termiņš, lai ziņotu Eiropas Savienībai par pārkāpumiem. Eiropas Parlaments to uzskata par nepieņemamu. Mēs vēlamies redzēt aktīvu cīņu krāpšanas apkarošanai, kura ietvertu profilakses pasākumus. Mēs vēlamies, lai dalībvalstis savās programmās ietvertu jautājumu par krāpšanas apkarošanu, kā arī vēlamies, lai tiktu organizētas kopīgas diskusijas par to, kas mums vajadzīgs un kādas ir problēmas.

Mēs vēlamies, lai dalībvalstu tiesu iestādes izrādītu lielāku interesi par OLAF veikto izmeklēšanu rezultātiem. Ir jānovērš juridiskās nepilnības, kuras līdz šim savā labā izmantoja krāpnieki. Mums ir svarīgi, lai Eiropas fondiem tiktu piemēroti tādi paši noteikumi kā dalībvalstu fondiem. Lai pildītu savas funkcijas, mums ir vajadzīgs neatkarīgs birojs ar atbilstīgiem resursiem un juridisko pamatu. Mēs vēlamies tādu biroju, kurš varētu mierīgi un efektīvi sadarboties ar attiecīgajām dalībvalstu iestādēm.

Mūsu atzinums par juridisko pamatu Regulai Nr. 1073/99 ietver visus minētos punktus. Mūsu lūgums attiecībā uz šo regulu, kura OLAF ir ļoti nozīmīga, ir tāds, lai tā turpmāk tiktu izstrādāta sadarbībā ar Padomi. Mēs aicinām Padomi ietvert mūsu atzinumu šajā regulā, uzsākt sarunas par tās turpmāko attīstību un rast risinājumu OLAF problēmām.

Es vēlētos pateikties visām Parlamenta grupām par izrādīto atbalstu un rezolūciju, par kuru mums rīt notiks balsojums. Es vēlētos aicināt prezidentvalstis Franciju un Čehiju noņemt Parlamenta mesto bumbu un atspēlēt to atpakaļ. Savos priekšlikumos mēs arī esam iekļāvuši Padomes darba grupas sagatavotos un ieteiktos risinājumus. Es vēlos jūs pārliecināt par mūsu interesi panākt minētās regulas ātrāku izstrādi un vēlmi, pamatojoties uz mūsu priekšlikumiem, iesaistīties konstruktīvās diskusijās.

Padomes paredzētā visu OLAF juridisko pamatojumu konsolidācija nozīmētu to, ka vēl vairāk tiks novilcināts laiks rezultātu iegūšanai, kuri turklāt varētu izrādīties nedroši. OLAF drīz atzīmēs savu 10. gadadienu. Minētā konsolidācija nozīmētu arī to, ka tuvāko 10. gadu laikā juridiskais pamats netiks uzlabots. Savukārt mēs pārāk nopietni uztveram krāpšanas apkarošanu, lai ar to samierinātos. Tādēļ mēs sadarbībā ar Padomi vēlamies darīt visu, ko vien iespējams paveikt. Liels paldies.

Rama Yade, Padomes pašreizējā priekšsēdētāja. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Gräßle* kundze, pirmkārt un galvenokārt es jums vēlētos atgādināt par Padomes vēlīto uzmanību krāpšanas apkarošanai un Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzībai. Padome uzskata, ka regulām, kuras attiecas uz Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai, ir jāatbilst šā biroja vajadzībām un jābūt sistemātiskām.

Saistībā ar iepriekš minēto mums būtu jāatceras 2007. gadā izteiktais Padomes aicinājums iesniegt juridisku dokumentu, kurš ietvertu vairākus OLAF darba aspektus un ieviestu mums tik ļoti vajadzīgo skaidrību minētajā jomā. Padome ir ņēmusi vērā Eiropas Parlamenta 20. novembrī pieņemtos grozījumus attiecībā uz izmaiņām noteikumos par OLAF izmeklēšanas darbībām un Budžeta kontroles komitejā rīkotajām debatēm šajā jautājumā.

Padome ir ņēmusi vērā arī Eiropas Parlamenta 2008. gada 23. oktobra rezolūcijas 44. punktu, kas tika iekļauts 2009. gada budžeta pirmajā lasījumā, kurā ir izvirzīts tas pats jautājums. 13. novembra trīspusējās sarunās par budžetu un 21. novembra uzklaušanās sanāksmē ar Eiropas Parlamentu mans kolēģis, Ekonomisko un finanšu jautājumu padomes (ECOFIN) priekšsēdētājs *Woerth* kungs, izvirzīja arī jautājumu par Padomes darba grafiku.

Minētajās trīspusējās sarunās, atsaucoties uz Padomes bažām, kas, manuprāt, ir pārņemušas arī Eiropas Parlamentu, Komisija paziņoja, ka nākamā gada sākumā tā iesniegs darba dokumentu par OLAF regulu konsolidācijas jautājumu. Tādēļ es varu atkārtoti apstiprināt to, ko Padome jau ir paziņojusi 13. novembra trīspusējās sarunās un 21. novembra uzklaušanās sanāksmē, proti, ka tā rūpīgi un ar vislielāko uzmanību

izskatīs Eiropas Parlamenta darba rezultātus attiecībā uz ierosināto grozījumu Regulai Nr. 1073/1999, kā arī darba dokumentu, kas jāiesniedz Komisijai.

Es ceru, ka man vēlreiz būs iespēja runāt, lai atbildētu uz visiem komentāriem, kurus jūs varat izteikt līdz plkst. 18.00. Es jau iepriekš atvainojos, ka pēc tam man būs jādodas prom.

Jean-Pierre Audy, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Yade* kundze, dāmas un kungi, saskaņā ar līgumiem Eiropas Komisija kopā ar dalībvalstīm ir atbildīga par Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzību. Komisijai — man žēl, ka tās pārstāvji nav ieradušies — ir piešķirtas nozīmīgas pilnvaras, lai apkarotu krāpšanu, korupciju un citas nelikumīgas darbības, kas grauj Eiropas Savienības finanšu intereses.

Atcerēsimies, ka pēc *Santer* kunga vadītās Komisijas atkāpšanās 1999. gada martā tika izveidots Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai, kuram nākamgad mēs svinēsim desmito gadadienu.

Manai lieliskajai kolēģei *Gräßle* kundzei ir tiesības pieprasīt, lai Padome atskaitītos par jautājumu, kas attiecas uz 1999. gada regulas pārskatīšanu. Kopš tā laika, pamatojoties uz Komisijas veikto novērtējumu, tika izstrādāti noteikumi, kuri bija jāizpilda triju gadu laikā pēc minētā biroja izveides, lai varētu pārskatīt šo Kopienas līmenī pielāgojamo regulu. Jūsu atbilde, *Yade* kundze, ir pārliecinoša.

Šis novērtējums tika veikts 2003. gadā, un mums ir sagatavots priekšlikums regulai. Tagad ir jāizveido šā mehānisma saskaņots kopums, lai OLAF varētu veikt iekšējo un ārējo izmeklēšanu, kā arī pildīt galvenos uzdevumus. Mums ir 1999. gada Regula Nr. 1073, bet mūsu rīcībā ir arī 1996. gada Regula par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienas finanšu

intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām, kā arī 1995. gada Regula Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzību.

2005. gadā veiktais novērtējums ietvēra 17 priekšlikumus, kuri attiecas arī uz Eiropas prokurora biroja izveidi, jo, kaut arī OLAF ir piešķirtas izmeklēšanas pilnvaras, tā ir iestāde, kuru nekontrolē neatkarīgas tiesu iestādes. Šī iestāde var būt garants gan individuālai izmeklēšanai, gan arī atbalsts savai darbībai. Kas tad īsti ir OLAF? Vai tas ir atbalsts tieslietu sistēmai, un ja tā, vai Eiropas Krimināltiesai? Varbūt tas ir īpašs administratīvais departaments? Vēl ir ejams garš ceļš. Paldies, *Yade* kundze, par stimulu, kuru šodien sniedzāt.

Herbert Bösch, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, kā referents jau ir pareizi norādījis, Padome atstāj novārtā savu pienākumu aizsargāt Eiropas Savienības finanšu intereses. Galu galā, *Yade* kundze, svarīgi nav tas, kuri līgumi tagad ir konsolidēti un kuri nav, bet drīzāk tas, ka jūs iesaistāties sarunās. Ja jūs tagad nesāksiet sarunas, jūs diezgan apzināti novilcināsiet cīņas pret krāpšanu Eiropas līmenī reformu līdz nākamajam Parlamenta sasaukumam, un jūs to labi zināt. Mums arī jūnijā būs jāpasaka saviem vēlētājiem, ka dalībvalstis nav ieinteresētas šajā jautājumā, patiesi, mēs varam minēt vairākus piemērus.

Jautājumā par krāpšanu ar PVN, kas Vācijai, piemēram, izmaksā 16–18 miljardus eiro gadā, mums būtu bijusi iespēja veikt atbilstīgus krāpšanas apkarošanas pasākumus, izmantojot, piemēram, reformētu OLAF. Tomēr pat vislabākā krāpšanas apkarošanas iestāde ir bezspēcīga, ja dalībvalstis nesniedz informāciju.

Kas attiecas uz OLAF veikto lietu uzraudzību, mums bieži ir jātaustās tumsā, jo valstu iestādes nav mūs informējušas par to, kāda darbība ir veikta, pamatojoties uz OLAF izmeklēšanas rezultātiem. Tāpēc ir jārikojas.

Kā cilvēks, kurš 1999. gadā bija iesaistīts, es varu pateikt, ka vissvarīgākais, ko mēs ierakstījām Regulā Nr. 1073/99, bija tas, ka šī krāpšanas apkarošanas vienība, kura dažos pēdējos gados ir paveikusi labu darbu, pēc pāris gadiem jāreformē. To nevar atlikt, es vēlos šodien to atgādināt Padomei.

Bart Staes, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es ļoti uzmanīgi esmu noklausījies jūsu atbildi. Jūs teicāt, ka jūs izpētīsiet šos priekšlikumus ar vislielāko modrību, *avec la plus grande attention*. Man ir skumji teikt, ka šī atbilde mums nav pietiekami laba.

Mēs esam paveikuši savu mājas darbu. Mēs apstiprinājām *Gräßle* kundzes ziņojumu pirmajā lasījumā. Mēs to izdarījām, tāpēc ka pašreizējos tiesību aktos ir nepilnības. Mēs esam centušies izlabot šīs nepilnības, un *Bösch* kungam ir taisnība, sakot, ka mēs sastapāties ar daudzām problēmām. Mēs tikai nesen apstiprinājām ziņojumu par krāpšanu ar PVN. Krāpšanās ar nodokļiem Eiropas Savienībā notiek 200–250 miljardu eiro apmērā.

Tādēļ mums ir vajadzīgi pamatoti tiesību akti. Gan jums, *Yade* kundze, gan Padomei kopumā ir jādara savs darbs. Es vēlos lūgt jūs nedaudz precizēt terminus, kādos Padome gatavojas izteikt piebildes attiecībā uz šo ziņojumu, jo tas ir ārkārtīgi būtiski.

José Javier Pomés Ruiz (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es esmu pateicīgs *Yade* kundzei par viņas piedalīšanos šajās debatēs par jautājumu, kas pilsoņiem sagādā tik daudz bažu.

Tuvojas šī Parlamenta sasaukuma termiņa beigas, kura laikā mēs esam centušies pateikt nodokļu maksātājiem, ka mēs šeit pārbaudām norēķinus un ka mēs to darām tik labi, cik vien tas iespējams. Mēs atzīstam, ka ir pieļautas kļūdas un ne vienmēr viss ir darīts pareizi, taču galu galā mēs esam aprēķinājuši krāpšanas apmērus un darām visu, kas ir mūsu spēkos. Tādēļ mēs pirms desmit gadiem izveidojām OLAF, Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai. Tagad tam steidzami ir nepieciešams atbilstīgs tiesiskais regulējums.

Yade kundze, ja jūs sakāt, ka mums būtu jāgaida, kad Komisija sagatavos savu ziņojumu, un tikai pēc tam jāsāks apspriest, kādi varētu būt OLAF galīgie statūti, tad mēs izniekosim laiku. Tuvojas vēlēšanas, un tad būs jauns Parlamenta sasaukums. Ziņa, ko mēs gribam raidīt Eiropas pilsoņiem, ir tāda, ka šeit visi — Padome, Francijas, kā arī Čehijas prezidentūra, šis Parlaments un Komisija — ir apņēmušies darīt galu krāpšanai, kas notiek jaunattīstības valstīs un pat augsti attīstītās valstīs.

Paldies jums, *Yade* kundze, par to, ka piedalījāties šajās debatēs, un man ir žēl, ka šeit nav arī Komisijas pārstāvju.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, arī es atzinīgi vērtēju *Grāšle* kundzes Budžeta kontroles komitejas vārdā izstrādāto priekšlikumu turpināt un pastiprināt spiedienu, lai tos tiesību aktus, ko mēs pieņemsim attiecībā uz OLAF, varētu ieviest pēc iespējas ātrāk.

Tādēļ es arī pateicos *Yade* kundzei par to, ka viņa ir šeit, jo tajā priekšlikumā, ko Parlaments pieņēma, pamatoti bija uzstāts, ka nepieciešams nodrošināt un aizsargāt to personu tiesības tikt uzskatītām par nevainīgām un saņemt atļauju uz aizstāvību, kuru lietas izmeklē OLAF, kā arī informatoru tiesības.

Visbeidzot ir jānosaka arī skaidrāki un pārredzamāki noteikumi, kā arī rīcības kodekss, par ko mums pēc iespējas ātrāk ir jāinformē visi pilsoņi. Šajā saistībā mēs esam pateicīgi par *Grāšle* kundzes iniciatīvu un par to atbalstu, ko viņai sniegusi Budžeta kontroles komiteja.

Protams, mēs nopietni aicinām Padomi censties pēc iespējas ātrāk atsākt sarunas, lai virzītu tās uz priekšu, ja iespējams, tad līdz šī parlamentārā sasaukuma termiņa beigām — citiem vārdiem, līdz nākamajām vēlēšanām. Tas būs izšķiroši, lai garantētu visas tās tiesības, ko Parlaments gatavojas stiprināt, pamatojoties uz *Grāšle* kundzes ziņojumu.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Yade* kundze, dāmas un kungi, nākamgad atkal notiks Eiropas Parlamenta vēlēšanas, un dezinformācija jo īpaši izplatīta ir pirmsvēlēšanu periodā. Tādēļ mēs gribam strauju OLAF reformu. Skaidri un nepārprotami ir jānorāda tie neizdošanās un dezinformēšanas gadījumi, ko izmanto, lai kaitētu Eiropas Savienībai. Es uzskatu, ka šis atbalsts un šī skaidrība ir tas, kas vajadzīgs Eiropas sabiedrībai.

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētājas kundze, būdams Reģionālās attīstības komitejas loceklis, es saprotu OLAF darba nozīmi struktūrfondu jomā. Jaunākajā ziņojumā par Kopienas finanšu interesēm ir ziņots par vairāk nekā 3800 pārkāpumu gadījumiem, kas ir par 19 % vairāk nekā 2006. gadā. Attiecīgais apmērs ir 828 miljoni eiro, t.i., par 17 % vairāk nekā gadu iepriekš.

Tādēļ Padomei tagad ir jāuzlabo cīņa pret krāpšanu, un tas ir jādara, īstenojot patiesu tiesiskā pamata reformu, nevis kosmētiski uzlabojot jau esošos tekstus.

Ja Padome to uztver nopietni, tad tai ir jāpilnveido arī sava ziņošanas sistēma. Līdz šim dalībvalstīm ir bijuši nepieciešami vidēji 36 mēneši, lai vispār informētu OLAF par pārkāpumiem. Droši skaitlī ir jāsniedz ātri un elektroniskā formā, lai OLAF efektīvi varētu darīt savu darbu. Mēs esam to parādā visiem iesaistītajiem — nodokļu maksātājiem un arī tiem, kuri izmanto ES līdzekļus pēc labākās izpratnes un sirdsapziņas.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es izteikšos īsi. Es steidzos atbalstīt *Grāšle* kundzi viņas centienos un domāju, ka šodien mēs visi šeit to darām. Mēs esam dzirdējuši, ka Eiropas Savienības reputācijai ir kaitējis priekšstats, ka krāpšanai ir ļauts gūt pārsvaru. Tādēļ atzinīgi vērtējams un atbalstāms ir viss, kas varētu stiprināt un uzlabot OLAF efektivitāti. Tādējādi ar šiem pāris vārdiem es izsaku atzinību *Grāšle* kundzei par viņas pūlēm un mudinu Padomi un Komisiju uzmanīgi ieklausīties.

Rama Yade, Padomes priekšsēdētāja. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es pilnībā saprotu Eiropas Parlamenta bažas. Tagad Padomes rīcībā ir Eiropas Parlamenta pirmā lasījuma rezultāti. Tajā veidā, kā Padome, kura ir izdarījusi savu darbu, aicinot konsolidēt 2007. gada tiesību aktus, strādā un darbojas, pastāv sava

loģika, kas nozīmē to, ka Padomei ir vajadzīgi Komisijas sagatavoti dokumenti, lai tā varētu turpināt darbu. Līdz tam, kad Komisija būs darījusi zināmu Padomei par šo darbu, mans pienākums ir jums pateikt, ka mums uz to būs jāgaida.

Es esmu pārliecināta, ka tad, kad mums būs darba dokuments par tiesību aktu attiecībā uz OLAF konsolidēšanu, kā Komisija to ir paziņojusi, mēs varēsim panākt strauju progresu reformas jautājumā. Taču mums ir vajadzīgs šis dokuments, un Parlaments var paļauties uz Padomi, ka tā virzīs šo lietu, kā parasti ievērojot labu iestāžu sadarbību, lai padarītu OLAF tiesisko regulējumu pilnīgi skaidru.

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu⁽¹⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 108. panta 5. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2008. gada 18. decembrī.

(Sēde tika pārtraukta uz īsu brīdi)

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

16. Jautājumu laiks (jautājumi Komisijai)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir jautājumu laiks (B6-0491/2008).

Komisijai ir iesniegti šādi jautājumi.

Pirmā daļa

Jautājums Nr. 32, ko iesniedza **Tadeusz Zwiefka** (H-0934/08)

Temats: Ārkārtas rīcības plāni MVU

Ņemot vērā pašreizējo finanšu un ekonomisko krīzi, kura *Jean Claude Trichet* skatījumā ir visnopietnākā krīze kopš Otrā pasaules kara, es vēlos pajautāt Komisijai par tās ārkārtas rīcības plāniem MVU.

Atveseļošanās pamatplānā, kas pieņemts 26. novembrī, ir paredzēts ietvert īstermiņa pasākumus, lai palīdzētu novērst lejupslīdi. Komisija raugās uz jaunu finansējumu un jaunu esošo līdzekļu izmantojumu. Tāpat tā grib palielināt to kapitālu, kas pieejams Eiropas Investīciju bankai, ES ilgtermiņa kredītēšanas iestādei. Šī banka jau ir apvienojusi aizdevumu paketi 30 miljardu eiro apmērā, lai palīdzētu mazajiem uzņēmumiem cīnīties par finansējuma saņemšanu. Šādas darbības ir ļoti atzinīgi vērtējamās, tomēr viena no nopietnākajām problēmām, ar ko MVU šajā posmā sastopas, ir nespēja atmaksāt aizdevumus. Vai Eiropas Komisija ir izstrādājusi ārkārtas rīcības plānus, kas paredzēti īpaši šīs konkrētās problēmas risināšanai?

Joaquín Almunia, *Komisijas loceklis.* – (ES) Priekšsēdētājas kundze, Komisija priekšlikumā Mazās uzņēmējdarbības aktam ir pilnībā atzinusi problēmas, ar kurām sastopas mazie un vidējie uzņēmumi.

Attiecībā uz piekļuvi finansējumam, kas ir *Zwiefka* kunga jautājuma temats, Komisija kopā ar Eiropas Investīciju banku (EIB) ir paziņojusi par īpašiem pasākumiem, lai uzlabotu šo situāciju.

Protams, mēs piekrītam, ka vajag nodrošināt MVU īpašu palīdzību. Finanšu krīze ir būtiski ietekmējusi daudzās dalībvalstīs uzņēmumiem, jo īpaši MVU, pieejamos finansēšanas avotus. Kopienas iestādes un dalībvalstis savu kompetenču jomā ir veikušas konkrētus pasākumus, lai apkarotu šīs sekas.

Komisija ir ieviesusi pasākumus, lai stabilizētu finanšu sistēmu, kas palīdzēs bankām atkal sākt izsniegt kredītus saviem klientiem. Mēs arī esam atbalstījuši konkrētas izmaiņas grāmatvedības noteikumos, kā arī banku kapitāla atjaunošanas un banku depozītu garantiju shēmu ieviešanas paātrināšanu.

Turklāt, kā jūs zināt, 26. novembrī Komisija apstiprināja atveseļošanas plānu 200 miljardu eiro apmērā. Pagājušajā nedēļā Eiropadome atbalstīja un apstiprināja šo plānu. Kā teikts mūsu paziņojumā, šajos

⁽¹⁾ Sk. protokolu.

200 miljardos eiro ir ietverti 30 miljardi eiro no ES budžeta vai no EIB finansēšanas darbībām, lai palīdzētu atdzīvīnāt ekonomiku.

Neatkarīgi no tā, vai tiks izmantoti budžeta resursi vai finansēšanas darbības, šie pasākumi skaidri ietver finansējumu un budžeta pozīcijas atbalstam, kas dos būtisku labumu MVU. Šis finansējums papildina to vienošanos, kas panākta neformālajā Ekonomikas un finanšu padomes sanāksmē, kura notika Nicā šā gada septembrī, lai EIB pastiprinātu un vienlaikus izvirzītu savas īpašās finansēšanas pozīcijas MVU.

Papildus EIB ir paziņojusi, ka tā nodrošinās MVU starpposma finansējumu, kas tehniski ir pazīstams kā *mezzanine* finansējums, izmantojot Eiropas Investīciju fondu, un tā kopējā vērtībā būs 1 miljards eiro.

Kā es iepriekš minēju, dažādu dalībvalstu plānos un atveseļošanas plānā, ko Eiropadome apstiprināja pagājušajā nedēļā, ekonomiski spēcīgākajās ES valstīs, proti, Apvienotajā Karalistē, Francijā, Vācijā un Spānijā, jau ir vairāki piemēri tam, ka šīs valstis ir ieviesušas īpašus finansēšanas pasākumus MVU, kuriem, kā mēs visi zinām, ir būtiska ietekme uz pārdošanas rādītājiem, nodarbinātību un ražotspējīgo struktūru visās mūsu valstīs.

Beidzot es vēlos pieminēt tos nolīgumus, ko Komisija ir pieņēmusi šajā īpašo ekonomisko grūtību laikā, izmantojot nosacījumus, kas noteikti Līgumā un ko nodrošina Līgums, lai ieviestu vajadzīgo elastību valsts atbalsta sistēmā. Arī tas dos labumu jo īpaši MVU. Piemērs tam ir vienošanās, ko mēs vakar pieņemām, lai palielinātu *de minimis* noteikumu attiecībā uz valsts atbalstu.

Visbeidzot, janvārī notiks „konstruktīva dialoga” sanāksme, kurā piedalīsies Komisija, MVU, to pārstāvji un arī bankas, lai apmainītos viedokļiem par valsts atbalsta efektivitāti, pašreizējo situāciju un iespējamo vajadzību pastiprināt pēdējos mēnešos pieņemtos lēmumus.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, liels paldies par jūsu detalizētajiem paskaidrojumiem! Ņemot vērā, ka jūs minējat Komisijas darbu un Eiropas Investīciju bankas apņemšanos, es vēlos jums pajautāt, vai, vispārīgi runājot, arī tās bankas, kas ir iesaistītas pašreizējā dialogā un kas saņem lielu atbalstu, ir iesaistījušās šajā politikā, kura nodrošina vairāk vai mazāk līdzsvarotu MVU sektora darbību? Vai arī šīs bankas ir uzņēmušās tādas pašas saistības?

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. – (ES) Kas attiecas uz Zwiefka kunga jautājumu, mēs noteikti runāsim ar bankām. Tās arī savās bilancēs un finanšu pārskatos atklāj grūtības, ko tās piedzīvo.

Kā redzams, visi resursi, visi lēmumi un visi pasākumi, kas pieņemti gan Eiropas, gan dalībvalstu līmenī, kā arī likviditātes nodrošinājums un Eiropas Centrālās bankas, tāpat citu centrālo banku veiktais procentu likmes samazinājums — viss ir vērst uz to, lai novērstu kredītu sabrukumu un veicinātu un izveidotu atbilstīgu sistēmu tāda kredītēšanas un finansēšanas apmēra atjaunošanai, kāds vajadzīgs ģimenēm un uzņēmumiem.

Mazo un vidējo uzņēmumu finansējums neapšaubāmi daudz vairāk nekā lielo uzņēmumu finansējums ir atkarīgs no banku izsniegtajiem kredītiem. Iemesls tam ir tāds, ka, par spīti pašreizējiem tirgus sarežģījumiem, lielie uzņēmumi var tieši laist apgrozībā savus vērtspapīrus vai parādzīmes un iegūt finansējumu no vērtspapīru tirgus vai fiksēta ienākuma tirgiem. MVU ir vajadzīgs tas avots, ko nodrošina bankas.

Mēs patiesi ceram, ka bankas un kredītu sistēma pozitīvi reaģēs uz šo palīdzības un atbalsta apmēru, kas ir nepieciešams pašlaik, bet kas būtu bijis neiedomājams vēl tikai pirms pāris mēnešiem.

Es uzskatu, ka atbildība ir jāuzņemas ne tikai mūsu valdībām, Eiropas iestādēm un centrālajām bankām, — un mēs to darām. Arī bankām ir atbildība, jo tām ir sniegts atbalsts kapitāla atjaunošanai, izmantojot valsts naudu vai depozītus, ko garantē ar sabiedrības līdzekļiem. Šīm bankām ir atbildība pret pārējo sabiedrību un it sevišķi pret MVU.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Komisāra kungs, es domāju, ka jūsu pēdējais komentārs bija ļoti atbilstīgs. Bankām ir jāsaprot, ka tām ir vajadzīgi MVU un ka iepriekš tās ir pelnījušas naudu ar MVU palīdzību.

Domāju, ka mans jautājums ir ļoti vienkāršs: vai tas darbosies? Iespējams, ka mēs tagad nezinām, vai tas darbojas, bet kad mēs to zināsim un kad mēs pateiksim, ka mums ir jādara vēl kaut kas cits? 30 miljardi eiro ir ievērojams skaits, bet Īrijas iestādēm vajadzēja bankām piešķirt 10 miljardus eiro, un daži neatkarīgi eksperti apgalvo, ka ir vajadzīgi 30 miljardi eiro, lai atjaunotu Īrijas banku kapitālu. Cerams, ka jūs to komentēsiet.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Es vēlos pajautāt, kāda ir procedūra, kas ļauj MVU Rumānijā piekļūt finansējumam no šī piešķirtā budžeta 30 miljardu eiro apmērā. Kādu procedūru dalībvalstis var piemērot,

lai paātrinātu MVU piekļuvi šim finansējumam? Jūs runājat par plānu Francijā, Apvienotajā Karalistē... Mans jautājums ir šāds: vai tā būs "kas pirmais brauc, tas pirmais maļ" procedūra, vai arī dalībvalstīm un tādējādi Rumānijas MVU ir iespēja saņemt tādu pašu finansējumu?

Joaquín Almunia, *Komisijas loceklis*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mums ir tirgus ekonomika, un es esmu pārliecināts, ka jūs, deputāti, tam piekristat. Tirgus ekonomikā spēles noteikumi ir visiem zināmi.

Tādēļ es nedomāju, ka kāds uzskata, ka kredītu sistēma, finanšu sistēma vai ekonomiskā sistēma kopumā darbotos labāk tad, ja visus lēmumus, ko pieņēma uzņēmēji un tieši šajā gadījumā finanšu pakalpojumu sniedzēji, būtu pieņēmušas valstu ministrijas vai ja tie būtu pieņemti Briselē, vienā no daudzajām ēkām, kurās Eiropas iestādes veic savu darbu.

Tāpēc bankām ir jālemj par to, vai piešķirt kredītu vai arī nepiešķirt. Īstenība ir tāda, ka bankām, kad tās paļaujas uz valsts naudu un valsts garantijām, ir jāievēro arī virkne nosacījumu. Valsts atbalsta shēmas banku nozarei attiecībā uz šiem nosacījumiem ir atšķirīgas atkarībā no katras valsts apstākļiem, īpatnībām un tā instrumenta veida, ko izmanto attiecīgajā valstī.

No savas puses mēs Eiropas Komisijā esam apstiprinājuši katras dalībvalsts iesniegtās noguldījumu garantiju shēmas, lai nodrošinātu, ka tās atbilst noteikumiem par konkurenci un valsts atbalstu. Pašlaik mēs beidzam apstiprināt pašus pēdējos valstu kapitāla atjaunošanas plānus.

Komisija ir pieņēmusi un publicējusi dažus vispārējus standartus, paskaidrojot tos kritērijus, kurus mēs izmantojam šajos ārkārtas apstākļos, lai analizētu, vai šie plāni atbilst Līguma nosacījumiem. Mēs Komisijā visos gadījumos esam noteikuši sešu mēnešu termiņu, jo tad mums vajadzēs — un mēs gribēsim — pārliecināties par to, kas ir noticis šajos sešos mēnešos, kopš mēs sākotnēji apstiprinājām šos plānus.

Ja nodokļu maksātāju nauda, t.i., pilsoņu nauda, kas nodrošināta, izmantojot šīs atbalsta shēmas, būs izmantota atbilstīgi un sarežģītie ekonomiskie apstākļi joprojām ietekmēs finanšu tirgu darbību, tad mēs varēsim apstiprināt šo shēmu piemērošanas turpināšanu. Ja ekonomika būs uzlabojusies, kā mēs visi to ceram, vai ja nauda nebūs izmantota tam mērķim, kuram tā tikusi piešķirta, tad mēs rīkosimies atbilstīgi situācijai un pieņemsim vajadzīgos lēmumus.

Nodokļu maksātāju nauda tiek pakļauta riskam, lai uzlabotu finanšu shēmu un kredītu tirgu un shēmu darbību, un mēs neesam gatavi pieļaut, ka to izšķiež vai izmanto tā, ka netiek gūti pietiekami labi rezultāti.

Kas attiecas uz otro jautājumu, tad atbalsta programmās maziem un vidējiem uzņēmumiem Eiropas Investīciju banka darbojas, izmantojot starpniekus katrā dalībvalstī. Tādēļ ražotspējīgajām struktūrām, proti, MVU, kredītus un finanšu līdzekļus katrā dalībvalstī piešķir starpnieks vai starpnieki, pamatojoties uz tām atbalsta programmām, ko mēs esam izveidojuši. Šiem starpniekiem jeb finanšu aģentiem ir jānodrošina arī tā informācija, ko jūs pieminējāt.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 33, ko iesniedza **Ryszard Czarnecki** (H-0952/08)

Temats: Terorisma apkarošana

Teroristu 10 uzbrukumi Mumbajā pagājušajā nedēļā prasīja vismaz 188 cilvēku dzīvību un radīja ievainojumus vēl simtiem cilvēku. Kādus pasākumus Komisija veic, lai piespiestu Pakistānas valdību pārtraukt atbalstīt teroristu grupējumus tās teritorijā?

Jautājums Nr. 34, ko iesniedza Wiesław Stefan **Kuc** (H-0955/08)

Temats: Eiropas Komisijas rīcība saistībā ar teroristu grupējumiem Pakistānā

Kādus pasākumus Komisija veic, lai piespiestu Pakistānas iestādes atturēties no teroristu grupējumu darbību atbalstīšanas un veicināšanas?

Ján Figel', *Komisijas loceklis*. – Es domāju, ka varu teikt, ka arī Komisiju šokēja nesenie notikumi Mumbajā, kurus ļoti skaidri un stingri 8. decembrī nosodīja arī Eiropas Savienības Padome.

Šajā saistībā Eiropas Savienība izteica cerību, ka Pakistāna pilnībā sadarbosies ar Indiju, kas sākusī izmeklēšanu, un ka abas valstis kopīgi strādās, lai sauktu vainīgos pie atbildības. Teroristu tīklu mērķis ir vājināt mieru un stabilitāti reģionā; nedrīkst pieļaut, ka viņiem tas izdodas. Tādēļ ES ir mudinājusi pastiprināt reģionālo sadarbību terorisma apkarošanā.

Dialogs un sadarbība ir pareizais ceļš, lai varētu risināt robus savstarpējā izpratnē un pieejā. Nav citas alternatīvas, kā strādāt ar Pakistānas pilsonisko valdību. Prezidents *Zardari*, kā jūs zināt, ir parādījis savu apņēmību panākt izlīgumu. Pakistānas iestādes ir veikušas arestus saistībā ar tās pilsoņu un organizāciju iespējamo iesaistīšanos uzbrukumos Mumbajā. Tas ir ļoti svarīgs solis.

Tagad ir vajadzīga Pakistānas valdības stingra apņemšanās apkarot teroristu tīklus, lai varētu novērst jaunus uzbrukumus. Komisija izskata iespēju uzsākt projektus, kuru mērķis būtu pastiprināt Pakistānas iespējas cīņā pret terorismu.

Nākamā gada janvārī ir plānota ES terorisma apkarošanas koordinators *Gilles de Kerchove* un Komisijas pārstāvju kopīga vizīte. Tas ir viss, ko es varu pateikt, atbildot uz šiem abiem jautājumiem.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, mēs ar *Kuc kungu* šos jautājumus uzrakstījām pirms trim nedēļām. Kā jūs pats apgalvojāt, pa šo laiku dažas lietas ir mainījušās. Tādēļ es vēlos, lai jūs novērtētu un komentētu Pakistānas valdības paziņojumu, kurā teikts, ka valdība nevar plānot to teroristu nodošanu Indijas iestādēm, kurus tā ir arestējusi. Vai šāds paziņojums varētu ietekmēt attiecības starp Deli, Islamabadu un Karači?

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Es gribētu papildināt savu jautājumu. Kā mēs varam novērst Pakistānas teritorijas izmantošanu *Taliban* kaujinieku apmācībām, kuriem pēc tam ir nozīmīga loma karadarbībā Afganistānā, kur ir izvietoti Eiropas un Amerikas bruņotie spēki?

Ján Figel', Komisijas loceklis. – Kā es jau sacīju, šis ir patiešām sarežģīts, jutīgs un svarīgs temats. Viens no veidiem, kā mēs varam palīdzēt, ir veicināt demokrātiju, tiesiskumu, terorisma apkarošanas politiku un sadarbību šajā reģionā un arī šajā konkrētajā valstī. Es domāju, ka pastāv iespēja. No vienas puses, mēs cenšamies palīdzēt veidot uzticēšanos, bet mēs arī cieši uzraugām procedūras un to, kādi pasākumi tiek veikti. Protams, tas, ko jūs teicāt par lēmumu neizdot apcietinātos, nozīmē, ka netiek ievērots tiesiskums, bet darīts tas, kas ir svarīgi attiecībā uz Pakistānas sistēmu pašā Pakistānā, lai likvidētu telpu terorismam vai nu šajā valstī, vai kaimiņos, kas tik traģiski ietekmēja šo situāciju Mumbajā, Indijā.

Es domāju, ka vispārējās sadarbības ziņā Eiropas Savienība kopīgi ar daudzām citām partnervalstīm var izveidot stiprākas saites ar tām valdībām, kuras patiesībā rīkojas drīzāk profilaktiski un vairāk rīko kopīgas informācijas akcijas pret tīkliem. Es ceru, ka bargie pasākumi pret teroristu tīklu pēdējās dienās būs labs piemērs, bet mums joprojām būs jāvēro, kā šis process Pakistānā turpināsies. Vismaz ar ierobežotām iespējām mēs esam tur. Mēs palielinājam finanšu līdzekļus sadarbībai ar Pakistānu nākamajam periodam, t.i., 2007.–2010. gadam. Šo finanšu līdzekļu apmērs ir 200 miljoni eiro. Daļa šo līdzekļu ir paredzēta, lai reāli stiprinātu tiesiskumu, demokrātiskās iestādes un iespēju rīkoties šajā virzienā.

Tas ir viss, ko es šobrīd varu pateikt. Visticamāk, ka janvārī pēc Komisijas pārstāvju un Padomes koordinators vizītes šajā valstī mūsu rīcībā būs ne tikai vairāk informācijas, bet arī konkrēti rezultāti.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 35, ko iesniedza **Silvia-Adriana Țicău** (H-0966/08)

Temats: Ieguldījumi enerģētikas infrastruktūrās

Ekonomiskā un finanšu krīze ietekmē daudzas dalībvalstis. Katru nedēļu mēs dzirdam par jauniem pasākumiem, kas skar tūkstošiem darba ņēmēju dažādās dalībvalstīs. Ieguldījumi enerģētikas infrastruktūrās ir viens no veidiem, kā Eiropa var risināt ekonomisko krīzi. Šādas infrastruktūras būvniecībai (naftas un gāzes vadi vai infrastruktūra elektrības ražošanai un transportēšanai) ir nepieciešami apjomīgi ieguldījumi, un šie projekti ir īstenojami vidējā vai ilgtermiņā. Lai nodrošinātu pietiekamus ieguldījumus enerģētikas infrastruktūrā, dalībvalstīm ir vai nu jāsaņem lielāks *TEN-T* budžets, vai arī noteiktā laika periodā pieaugs to budžeta deficīts. Kādus pasākumus Komisija ir paredzējusi, lai šajā ekonomiskās un finanšu krīzes periodā atbalstītu dalībvalstis to centienos panākt ieguldījumu enerģētikas infrastruktūrā ievērojamu pieaugumu?

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. – (ES) *Țicău* kundze, jūs jautājat par ieguldījumiem enerģētikas infrastruktūrā. Otrajā stratēģiskajā enerģētikas nozares pārskatā, ko pieņēmusi Komisija, ir uzsvērts, ka Eiropas Savienībai steidzami jāpalielina savi ieguldījumi enerģētikas infrastruktūrā, lai veicinātu mūsu enerģētikas politikas mērķu sasniegšanu, kuri ietver energoapgādes drošību, ilgtspēju un konkurētspēju. Arī Enerģētikas ministru padome savā sanāksmē pagājušajā nedēļā uzsvēra to, cik svarīgi ir palielināt mūsu ieguldījumus infrastruktūrā, nemaz nerunājot par enerģētikas un klimata pārmaiņu nolīgumu, ko Eiropadome apstiprināja pagājušajā nedēļas nogalē un ko jūs paši šodien pieņemat šajā Parlamentā.

Komisija uzstāj, un es domāju, ka mēs varam rēķināties arī ar Padomes un Parlamenta atbalstu, ka pašreizējai ekonomiskajai lejupslīdei nevajadzētu būt iemeslam, lai atliktu vai samazinātu ieguldījumus enerģētikas infrastruktūrā. Ieguldījumiem enerģētikā un jo sevišķi enerģētikas infrastruktūrā ir jāveicina darbavietu radīšana, jāvirza jauninājumi, jāstimulē jaunu darbību attīstība un jaunu tehnoloģiju izmantošana, kā arī jāveicina uzticēšanās ekonomikai. Tiem ir arī jānodrošina ieguvums tādā ziņā, ka ar šādiem ieguldījumiem mūsu ekonomika straujāk virzīsies uz to, lai kļūtu par ekonomiku ar zemu CO₂ emisiju līmeni.

Ekonomikas atveseļošanas plānā, ko apstiprināja Komisija un atbalstīja Padome, mēs ierosinājām, lai turpmāk līdz 2010. gadam no Kopienas neizmantotajiem budžeta resursiem papildu 4 miljardi eiro tiktu mobilizēti Eiropas energotīkliem un saistītiem ieguldījumiem. Tas nozīmē, ka no tiem 5 miljardiem eiro, ko mēs savā plānā ierosinājām izmantot, 4 miljardi eiro tiks piešķirti šiem mērķiem.

Pagājušajā nedēļā Eiropadome apstiprināja būtiskos mūsu priekšlikuma punktus šajā jautājumā, lai gan mums vēl jāredz, kā budžeta iestādes — gan Padome, gan Parlaments — interpretēs tos vispārējos paziņojumus, kas ietverti Eiropas Padomes prezidentūras secinājumos.

Turklāt Eiropas Investīciju banka ir apņēmusies būtiski palielināt finanšu resursus līdz 6 miljardiem eiro gadā, lai finansētu ieguldījumus saistībā ar klimata pārmaiņām, drošību, energoapgādi un enerģētikas infrastruktūru. Tāpat tā ir paziņojusi par savu apņemšanos paātrināt pašreizējā kredītu garantijas instrumenta izmantošanu, palīdzot finansēt Eiropas tīklu projektus, lai veicinātu lielāku privātā sektora līdzdalību, kas ir būtiski. Mēs nevaram tikai no valsts līdzekļiem finansēt ieguldījumus tādā apmērā, kāds saskaņā ar dažādām aplēsēm ir vajadzīgs turpmāk līdz 2020. vai 2030. gadam.

Visbeidzot, ir kāds faktors, kurš, es ceru, būs nozīmīgs, kuru arī ir atbalstījusi Eiropadome un kurš bija iekļauts mūsu priekšlikumos. Tas ir lēmums izveidot 2020. gada Eiropas Fondu enerģētikai, klimata pārmaiņām un infrastruktūrai, kurš iesaistīs Eiropas Investīciju banku, valstu infrastruktūras finansēšanas aģentūras un citus iespējamus starpniekus, lai finansētu apjomīgākos projektus infrastruktūras jomā kopumā un enerģētikas infrastruktūrā jo īpaši.

Tādējādi jūs redzat, ka šajā jomā, uz ko attiecas jūsu jautājums, daudzi svarīgi lēmumi ir paziņoti pēdējās nedēļās vai arī tiek pašlaik īstenoti.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Liels paldies par atbildi! Es gribētu pieminēt to, ka ir būtiski svarīgi, lai tiktu veikti ieguldījumi energoapgādes tīklos. Ja mēs gribam veicināt neizsīkstošās enerģijas vai enerģijas, ko iegūst no neizsīkstošajiem enerģijas avotiem, izmantošanu, šīs enerģijas ražotājiem ir jābūt piekļuvei energoapgādes tīkliem, lai viņi varētu sasniegt galapatērētājus. Tādēļ es ceru, ka šie finanšu instrumenti pēc iespējas ātrāk kļūs spējīgi pārredzami darboties.

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es atbildēšu ļoti īsi.

Es pilnībā piekrītu. Jau pieminētā Enerģētikas ministru padome, kuras sanāksme notika 8. un 9. decembrī, pieņēma direktīvu par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu. Es domāju, ka tas ir solis uz priekšu jūsu norādītajā virzienā.

Es pilnībā atbalstu gan jūsu priekšlikumu, gan arī tās prioritātes, kuras jūs esat izvirzījusi šajā jomā.

Otrā daļa

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 36, ko iesniedza **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0889/08)

Temats: Migrantu bērnu izglītība

Nesenajā paziņojumā (COM(2008)0423) Komisija ierosināja, ka būtu jāveic apspriešanās jautājumā par migrantu bērnu izglītību, atsaucoties arī uz Eiropas migrējošo darba ņēmēju bērniem. Kādus finanšu mehānismus Komisija padarīs pieejamus dalībvalstīm, lai uzlabotu šādu bērnu dzimtās valodas apmācību, jo īpaši tad, ja attiecīgā valoda ir oficiāla ES valoda?

Ján Figel', Komisijas loceklis. – Es vēlos pateikties **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** kundzei ne tikai par šo jautājumu, bet arī par viņas apņemību veicināt labāku un ciešāku sadarbību izglītības jomā.

Par šo konkrēto jautājumu es varu pateikt to, ka Mūžizglītības programma ir ne tikai skaists nosaukums, bet arī ļoti spēcīgs instruments un galvenais instruments, kā Komisijai padarīt pieejamus ar izglītību saistītos finansējuma avotus. Visas šīs programmas īpašajos mērķos ir iekļauta arī valodu apmācība un valodu daudzveidības veicināšana.

Viens programmas virziens ar nosaukumus „Comenius” atbalsta starptautiskos projektus, kuru mērķis ir risināt migrantu bērnu īpašās vajadzības, to skaitā arī valodisko komponentu vai valodas apmācību. Tā dēvētā Valodu galvenā darbība sadaļā „Comenius” atbalsta ikvienas pasaules valodas, arī oficiālo ES valodu, mācīšanu. IKT galvenā darbība — otra „Comenius” daļa — atbalsta arī tādus projektus, kas paredzēti, lai attīstītu valodas mācīšanā izmantojamo informācijas un saziņas tehnoloģiju novatorisku pielietojumu, jo īpaši konkrētām izglītības vajadzībām un migrantu bērnu vajadzībām.

Galvenais finansējuma avots migrantu un citu mazāk privilēģētu iedzīvotāju grupu izglītības un apmācības atbalstam ir Eiropas Sociālais fonds. Par izglītības un apmācības īstenošanu galvenokārt atbildīgas ir valstu iestādes.

Visbeidzot, integrācijas politiku, arī izglītības un valodu apmācības jomā, atbalsta Eiropas Integrācijas fonds, kurš ir paredzēts tikko ieceļojušu trešo valstu pilsoņu atbalstam.

Diskusijas saistībā ar Zaļās grāmatas par migrāciju un mobilitāti publiskās apspriešanas rezultātiem tiks pabeigtas līdz gada beigām. Šīs diskusijas ir atklātas un atbilstīgas visām ieinteresētajām personām, un es vēlreiz aicinu piedalīties visus tos, kuri ir ieinteresēti. Pastāv jautājumi saistībā ar finansēšanas instrumentiem migrantu bērnu izglītībai. Šie jautājumi nākamgad Čehijas prezidentūras laikā tiks iekļauti politikas dokumentā atbildē uz Zaļo grāmatu.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētājas kundze, es pateicos komisāram par šo atbildi. Es atzinīgi vērtēju to, ka diskusijas ir atklātas. Tas dod man iespēju publiski pateikt — Eiropas imigrantu bērnu dzimtā valoda ir Eiropas vērtība, kas jāsaglabā. Komisāra tautieši no Spānijas, Vācijas un citām Eiropas valstīm, uz kurām viņi emigrēja, kopā ar grieķiem gribēja, lai viņu bērni mācītos grieķu un spāņu valodu. Tādēļ arī jaunie imigrantiem no jaunajām Eiropas valstīm būtu jāsaglabā sava valoda, tāpat kā tas būtu jādara pirmo imigrantu nākamajai paaudzei. Eiropas Savienības oficiālās valodas ir tās bagātība, un tām ir jābūt prioritātei.

Ján Figel', Komisijas loceklis. - (SK) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, sadarbības izglītības un profesionālās apmācības jomā mērķis ir atbalstīt kultūras daudzveidību, ko ārkārtīgi skaidri apliecina arī mūsu valodas. Lielisks secinājums un, manuprāt, ļoti jutīgs un Eiropas Savienības nākotnei politiski svarīgs secinājums tika pieņemts novembrī, kad 27 valstu ministri apliecināja savu apņemību radīt tādus apstākļus, kuros jaunu cilvēku mobilitāte kļūtu drīzāk par likumu, nevis par izņēmumu.

Šodien resursu trūkuma dēļ mobilitāte ir samērā ierobežota, bet nākotnē tā varētu būt viens no lielākajiem instrumentiem, lai atbalstītu daudzveidību, atvērtību un saziņu vai dialogu starp kultūrām.

Es priecājos, ka atbalsts šai sadarbībai pieaug, it sevišķi Eiropas Parlamentā. Tādēļ es vēlos izteikt pateicību par jūsu izpratni un konsekventu atbalstu.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Jautājums no izglītības jomas saistībā ar migrāciju, taču šajā gadījumā saistībā ar migrāciju no jaunajām ES dalībvalstīm uz vecajām dalībvalstīm. Kā mēs zinām, dažas no jaunajām ES dalībvalstīm piedzīvo intelektuālā darbaspēka emigrācijas problēmu, piemēram, skolotāji, kas ir ieguvuši augstāko izglītību vienā valstī, pārceļas uz citu valsti, kurā viņi nestrādā savā iegūtajā profesijā, bet saņem lielāku algu. Kā Komisija raugās uz šo problēmu, un kādus pasākumus tā mums ierosinātu veikt?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Komisāra kungs, paldies par to informāciju, ko jūs sniedzāt. Tomēr es gribētu mazliet paplašināt šo tēmu saistībā ar tiem bērniem, kuri paliek mājās, kamēr viņu vecāki dodas strādāt uz ārzemēm. Šiem bērniem būtu labi iemācīties tās valsts valodu, kurā strādā viņu vecāki, un mums būtu labi rūpēties par nodarbinātību viņu valstī. Es runāju par tiem gadījumiem, kad bērni ir palikuši mājās ar saviem vecvecākiem. Es vēlos pieminēt arī to, ka ir svarīgi, lai tie bērni, kuri kopā ar savu ģimeni ir devušies uz citām valstīm, kurās viņu vecāki ir atraduši darbu, saņemtu atbalstu, kas palīdzētu viņiem vieglāk un ātrāk iemācīties attiecīgās valsts valodu, lai viņi varētu parādīt savas intelektuālās spējas un apgūt zināšanas mācību procesā.

Ján Figel', Komisijas loceklis. - (SK) Priekšsēdētājas kundze, es varu vienīgi piekrist tikko teiktajam. Es sākšu ar otro jautājumu.

Eiropas Kopienas direktīva vai regula par migrējošo darba ņēmēju bērnu izglītību ir spēkā kopš 1977. gada, citiem vārdiem, vairāk nekā 30 gadus, tādēļ šis ir jautājums, kas attiecībā uz nākamo paaudzi izglītības nosacījumiem ietver visas dalībvalstis — vecas, jaunas, ne pārāk vecas un ne pārāk jaunas.

Patiesībā šajā direktīvā ir prasīts, lai dalībvalstis šiem bērniem nodrošinātu izglītību uzņēmējas valsts valodā, proti, šīs valsts oficiālajā valodā, un vienlaikus lai dalībvalstis atbalstītu izglītību dzimtajā valodā un izcelsmes valsts kultūras apgušanu sadarbībā ar attiecīgo valsti. Tādējādi, no vienas puses, ir pienākums nodrošināt, bet, no otras puses, pienākums palīdzēt. Katrā ziņā migrantu bērnu jautājums ir iekļauts Zaļajā grāmatā jeb Zaļajā ziņojumā, tādēļ būs diskusijas, kā arī iespējami papildu pasākumi vai ieteikumi. Pašlaik mēs esam uzklaušanās posmā, un pēc tā mēs varēsim konkrēti rīkoties — tas attiecas arī uz likumdošanu —, jo migrantu bērnu izglītošana ir ļoti svarīgs viņu adaptācijas un integrācijas komponents. Ir pierādījumi, ka daudzos gadījumos problēmas rodas tieši tāpēc, ka šāda izglītība ir zemas kvalitātes vai arī netiek nodrošināta vispār.

Ciktāl pirmais jautājums attiecas uz skolotāju un intelektuālā darbaspēka emigrāciju, vispirms, es uzskatu, ir svarīgi, lai Eiropas Savienība veltītu lielāku uzmanību skolotāju augstas kvalitātes izglītībai. Pirmo reizi tas notika pagājušajā gadā, un šis jautājums ir ļoti svarīgs, jo neatkarīgi no tā, kādas reformas vai modernizācija tiek apspriesta vai īstenota izglītības jomā, centrālais šī procesa komponents būs skolotāji, un skolotājiem ir jābūt šī procesa subjektam, nevis objektam. Protams, ka tādi temati kā mūžizglītība sākas ar skolotājiem. Skolotājiem pašiem pirmajiem ir jābūt mūžizglītības paraugam, lai to varētu nodot tālāk jaunākajai paaudzei. Jaunu tematu, jaunas pieredzes un jaunu tehnoloģiju apgušana izglītības procesā ir ļoti svarīga. Uz skolotājiem attiecas arī sabiedrības novecošanās problēma. Daudzas Eiropas Savienības valstis aizvien vairāk saskaras to, ka trūkst skolotāju, un ir aplēsts, ka nākamajā desmitgadē skolotāju skaits samazināsies vairāk nekā par miljonu, jo daudzās valstīs vairāk nekā puse skolotāju ir vecāki par 50 gadiem.

Es pieskaros tikai šīs kopējās problēmas pašai virspusei, bet intelektuālā darbaspēka emigrācija ir saistīta ar to, cik lielā mērā mēs novērtējam intelektuālo eliti un cik daudz mēs ieguldīsim intelektuālajā īpašumā, talantā un iespēju radīšanā cilvēkiem drīzāk attīstīt savus dotumus mājās nekā doties prom, meklējot labākas iespējas. Tieši šī iemesla dēļ atbalsts būtu jānovirza, piemēram, ne tikai uz nozīmīgiem uzlabojumiem izglītības kvalitātē un pieejamībā, bet arī uz izglītības atbilstību. Šiem ir jābūt mērķiem nākamajam gadam, kurš ir pasludināts par Eiropas Kreativitātes un inovāciju gadu. Visai Eiropas Savienībai ir jāpieliek lielākas pūles, lai tā kļūtu pievilcīgāka augsti kvalificētām personām un lai drīzāk piesaistītu talantus, nevis vienkārši paustu nožēlu par talantīgu cilvēku izceļošanu. Un, protams, atsevišķu valstu ziņā ir pat tagad, pat krīzes dēļ, vairāk ieguldīt izglītībā, jo pat tādā laikā kā šis ieguldījumi izglītībā ir būtiski un izšķiroši, lai mēs izklūtu no šīs krīzes labāk sagatavoti konkurencei, spējīgāki ieviest jauninājumus un vienkārši ar spēcīgāku cilvēkpotenciālu.

Nobeigumā es vēlos pateikt, ka nav iespējams panākt ilgtspējīgu nopietnu un uzticamu sadarbību izglītības jomā, nevelot īpašu uzmanību skolotājiem, kvalitatīvai skolotāju apmācībai un viņu nepārtrauktas izglītošanās atbalstam ne tikai viņu karjeras sākumā, bet arī visā tās laikā.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 37, ko iesniedza **Seán Ó Neachtain** (H-0896/08)

Temats: Baltā grāmata par sportu

Kādi Baltās grāmatas par sportu (COM(2007)0391) elementi ir ieviesti līdz šodienai, un kādas ir Komisijas turpmākās politikas prioritātes sporta jomā nākamajos mēnešos?

Ján Figel', Komisijas loceklis. – Es uzskatu, ka Baltā grāmata jau ir ļoti veiksmīgs Eiropas Savienības ieguldījums, sākot ar Komisiju un ļoti pozitīvu atspoguļojumu no Eiropas Parlamenta puses (*Mavrommatis* kungs šeit ir kā referents par Balto grāmatu), kā arī dalībvalstu ieguldījums. Es jums atgādinu, ka pagājušajā nedēļā Eiropadome pieņēma īpašus secinājumus par sportu — pirmo reizi kopš Nicas Padomes 2000. gada decembrī —, un es domāju, ka arī tas atspoguļo jauno situāciju.

Patiesībā gada laikā daudz kas ir noticis, un daudz kas vēl aizvien notiek šajā jomā. Piemēram, 38 no 53 darbībām, kas paredzētas tā dēvētajā *Pierre de Coubertin* rīcības plānā, ir vai nu sāktas, vai arī jau tiek īstenotas, bet dažas no tām ir jau sasniegtas vai pabeigtas: divas trešdaļas visu darbību. Tādējādi tas apliecina interesi un meklējumus darbību īstenošanai, un es par to priecājos. Protams, daļa īstenošanas ir atkarīga no Komisijas.

Šie apmierinošie rezultāti ir bijuši iespējami dalībvalstu apņēmības dēļ, taču vienlaikus tie ir arī, pateicoties sporta organizācijām.

Es domāju, ka Baltā grāmata ir arī jāvusi vai palīdzējusi iekļaut sportu un ar sportu saistītos projektus esošajās ES programmās. Ar sportu saistītie projekti nesen ir saņēmuši atbalstu, piemēram, no Eiropas Reģionālās attīstības fonda, Eiropas Sociālā fonda, Mūžizglītības programmas, Sabiedrības veselības aizsardzības programmas un programmas „Jaunatne darbībā”, kā arī programmas „Eiropa pilsoņiem”.

Progress ir nodrošināts konkrētās jomās. Es gribu pieminēt dažas no šīm jomām. Pamatnostādnes par fiziskajām aktivitātēm, ko nesēn pieņēma sporta ministri un nosūtīja veselības ministriem, cīņa pret dopinga, Eiropas kvalifikācijas sistēma mūžizglītībai un Eiropas kredīta sistēma profesionālajai izglītībai un apmācībai, kur sports ir viena no pirmajām jomām, ko izmanto kā izmēģinājumu jomu testēšanai. Vietēji apmācīti spēlētāji — es atgādinu, ka šāgada maijā mēs pieņemām lēmumu par tā dēvētajiem pašmāju jeb vietēji apmācītiem spēlētājiem. Pētījums par brīvprātīgo darbu sporta jomā — ļoti svarīgs temats. Cīņa pret rasismu un ksenofobiju — daudzi pasākumi, arī Eiropas Parlamentā. Sports kā instruments ES ārējās attiecībās. Eiropas statistiskā metode sporta ekonomiskās ietekmes mērīšanai. Un vēl „Diskriminācijas uz nacionālās piederības pamata apkarošana”; ietekmes novērtējums attiecībā uz spēlētāju aģentiem, kura īstenošana ir sākta; konference par licencēšanas sistēmām futbolā. Mēs gatavojamies nākamajam ceturksnim un Eiropas sociālajam dialogam, kurš, es uzskatu, sākas 1. jūlijā Parīzē starp partneriem profesionālajā futbolā — UEFA, FIFPro, APFL un ECA. Daudz saīsinājumu, bet runa ir par darba devējiem un darba ņēmējiem un UEFA kā jumta organizāciju Eiropas futbolā.

Es priecājos, ka šis sociālais dialogs ir sācies. Tāpēc, kamēr šajā gadījumā nav iespējams sniegt detalizētu progresa ziņojumu par visām iepriekš minētajām darbībām, tagad var izdarīt pamatotu secinājumu, ka liela un nozīmīga šī rīcības plāna daļa jau ir ievērojami īstenota.

Pēdējais svarīgais, ko es gribu jums pateikt, ir tas, ka novembra beigās notika pirmais Eiropas sporta forums Biaricā, kuru organizēja Komisija un kurā tikās gan sporta pārstāvji — 300 dalībnieki no dažādām asociācijām un federācijām —, gan arī Komisijas un dalībvalstu pārstāvji. Pēc šīs tikšanās notika ministru konference. Es domāju, ka šis pasākums bija ļoti svarīgs, jo notika pirmo reizi, bet nākamajām prezidentūrām un nākamajai sanāksmei ir daudz uzdevumu attiecībā uz nepārtrauktību un atvērtību šajā jomā.

Es priecājos, ka šie sadarbības starp ieinteresētajām pusēm sporta jomā meklējumi tagad ir daudz redzamāki un auglīgāki.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Priekšsēdētājas kundze, vai komisāra kungs varētu plašāk paskaidrot to, ko viņš teica par brīvprātīgo darbu sportā un par to, kā Komisija to veicinās?

Ján Figel', Komisijas loceklis. – (SK) Manuprāt, brīvprātīgo darbs sportā ir viens no galvenajiem aspektiem vai darbībām, lai sports vispār funkcionētu, kā arī viens no galvenajiem sporta vispārējās organizatoriskās hierarhijas vai vismaz Eiropas sporta modeļa aspektiem. Ar to es gribu teikt, ka telpas un atbalsta izveide brīvprātīgo darbam sportā ir ļoti svarīgs priekšnoteikums.

Baltajā grāmatā mēs apsoliām veikt pētījumu par brīvprātīgo darbu sporta jomā. Tika izsludināts konkurss saistībā ar šo pētījumu, un tagad tas ir beidzies, tā ka pētījums sāksies 2009. gadā. Tas nozīmē, ka mēs varam gaidīt rezultātus šāgada beigās vai 2010. gada sākumā, un šajā analīzē ietilps brīvprātīgo darba sporta jomā sociālie, ekonomiskie un juridiskie aspekti, lai palīdzētu mums sagatavot ieteikumus nākamajam šī procesa posmam. Man ir prieks piebilst, ka saistībā ar programmu „Eiropas brīvprātīgo dienestu jauniešiem” brīvprātīgo darba apmēri pieaug, un tas saņem lielu atbalstu arī šajā sēžu zālē. Ir arī plāns organizēt Eiropas Brīvprātīgo kustības gadu.

Manuprāt, brīvprātīgo darbs iegūst arī jaunu nozīmi saistībā ar to, ka tas tiek atzīts kā ikdienas mācīšanās veids. Novembrī pirmo reizi vēsturē Padome pieņēma savu pirmo ieteikumu par jauniešu brīvprātīgo dienestu Eiropas Savienībā. Tā ir pirmā likumdošanas iniciatīva jaunatnes jomā, kopš vairāk nekā pirms 20 gadiem sākās šī sadarbība, un es priecājos, ka tā ir cieši saistīta arī ar brīvprātīgo darbu sportā.

Daudzi nesenie Eiropas Savienības projekti, jo īpaši tie, kurus uzņēmusies Komisija un Eiropas Parlaments, ir vērsti uz to, lai atbalstītu brīvprātīgo darbu starptautiskos sporta pasākumos. Tādēļ iepriekš minētais pētījums mums palīdzēs sagatavot nākamās darbības. Manuprāt, brīvprātīgā darba sektors ārkārtīgi aug gan kvalitatīvi, gan arī kvantitatīvi.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, es vēlos vēlreiz jūs apsveikt saistībā ar Komisijas iniciatīvu iesniegt Parlamentam Balto grāmatu par sportu, un kā Eiropas Parlamenta referents es vēlos uzdot šādu papildjautājumu — kā mums vakar pastāstīja gan *Nicolas Sarkozy*, gan *José Barroso*, Reformu līgums, ja Īrija to apstiprinās, tiks piemērots līdz 2009. gada beigām, un tāpēc sports tagad ir Lisabonas līguma jeb Reformu līguma aktīvs aspekts un daļa. Mēs dzirdējam jūsu programmu. Es gribētu vērst uzmanību uz to, kāds finansējums un kāds budžets nākamgad un turpmākajos gados būs tieši sportam, ja mēs to šobrīd varam aprēķināt.

Avril Doyle (PPE-DE). - Es vēlos pajautāt komisāram, vai viņš varētu komentēt savu viedokli par sportu mūsu skolu mācību programmā, par pašreizējo bērnu aptaukošanās epidēmiju un nopietno saikni starp abiem šiem jautājumiem, tāpat arī es vēlos pajautāt, vai komisārs var norādīt, vai kāda dalībvalsts nebija pārstāvēta sporta forumā Biaricā novembrī.

Ján Figel', Komisijas loceklis. – (SK) Manuprāt, jaunā vienošanās nodrošina iespēju ne tikai ES sporta politikai, bet arī ES sporta programmai, un es ticu, ka tās popularitāte un tuvums Eiropas Savienības pilsoņiem būs līdzīga Erasmus programmai, kura ir kļuvusi gan ļoti populāra, gan arī efektīva. Tas, ko mēs pēc divdesmit gadiem redzam kā Eiropas ceļu uz lielāku izglītības un kvalifikācijas atvērtību un atbilstību un Eiropas pievilcību, nav tikai personu pieaugošanas mobilitātes jautājums, bet arī Boloņas process un virkne izglītības iespēju. Un tas ir ļoti svarīgi.

Sports ir ļoti nepieciešams un arī populārs, un tādēļ ikvienai programmai saistībā ar 149. pantu jābūt cieši saistītai ar izglītības telpu un darba kārtību un jauniešiem, jo pirmo reizi sports ir skaidri pievienots 149. pantam. Saskaņā ar šo pantu tiks izveidoti līdzīgi instrumenti un līdzīgi Ministru padomes veidojumi.

Es priecājos teikt, ka Komisija ir gatava piedalīties šī panta piemērošanas sagatavošanā, un Baltā grāmata ir lielisks priekšnoteikums jeb solis šajā virzienā, kas vienlaikus nepieņem priekšlaicīgus lēmumus, bet izvirza sportu vairāk sadarbības starp valstīm, kā arī starp Eiropas sporta organizācijām centrā.

Kas attiecas uz finansēm, sākums bieži ir diezgan pieticīgs un vienlaikus ļoti nepieciešams. Es ceru, ka īpaša budžeta sadaļa vai pozīcija, kuru Parlaments apstiprinājis nākamajam gadam un kuras apmērs ir 6 miljoni eiro, ar dažām darbībām vai sagatavošanās pasākumiem atbalstīs sporta programmas turpmāko periodu. Šodien man būtu pārāgri runāt par ietekmi uz budžetu. Tā vietā es runāšu par sagatavošanas darbiem. Dažas idejas jau ir apstiprinātas Parlamentā.

Kas attiecas uz Biaricu vai izglītību un sportu, mans viedoklis ir tāds, ka Biarica bija panākums, un es jau minēju, ka tas bija pirmais forums. Vienlaikus divu nedēļu laikā tika sniegti Eiropadomes secinājumi, un tā nav ikdienišķa parādība, ka premjeri un prezidenti runā par sportu. Oficiālie secinājumi ir ļoti pamudinoši ne tikai saistībā ar forumu Biaricā, bet arī attiecībā uz turpmāko sadarbību un šīs sadarbības saturu.

Aptaukošanās un sports visiem ir ļoti saistīti, jo sports ir viena no visefektīvākajām pretindēm jeb ieročiem cīņā pret aptaukošanos. Eiropā diemžēl kopumā samazinās fiziskās izglītības apjoms, ja runa ir par stundu skaitu uz vienu skolēnu mācību gada laikā, un šī ir nelabvēlīga tendence, kas jāmaina. Vienlaikus ir jāuzlabo tā laika kvalitāte, kas tiek veltīts šim izglītības veidam, un es priecājos, ka mums pirmo reizi ir izdevies izstrādāt tā dēvēto pamatnostādņu kopumu fiziskajai izglītībai, kurš tika apstiprināts Biaricā. To sagatavoja eksperti, un es ceru, ka to apstiprinās, iespējams, īstenos, bet galvenokārt dalībvalstu līmenī apstiprinās un pieņems veselības ministri Veselības padomē. Tas tikai parāda, ka sportam ir vajadzīga horizontāla pieeja. Tam vajag lielāku koordināciju un saskaņošanu mūsu dažādajās politikas jomās, un Komisija ar jūsu palīdzību centīsies to panākt.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kundze, par atbilstīgo darba kārtības punktu es vēlos tikai pateikt, *Cappato* kungam klātesot, ka es esmu ļoti vīlies par to, ka Eiropas Komisija tagad nesniedz atbildi uz 38. jautājumu. No jūsu dienestiem es saprotu, ka *Cappato* kungs saņems rakstisku atbildi, vai arī jūs plānojat vēlāk pievērsties 38. jautājumam?

Priekšsēdētāja. – *Beazley* kungs, es tieši grasījos teikt, ka uz 38. jautājumu tiks sniegta rakstiska atbilde.

Arī es esmu vīlusies, ka mēs neesam nonākuši līdz šim jautājumam, bet jautājumu laiks vienmēr ir strukturēts tā, ka viena komisāra rīcībā ir 20 minūtes, un komisārs *Figel'* kungs jau ir pārsniedzis šo laiku. Tādējādi mums tagad ir jāpāriet pie komisāra *Almunia* kunga.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Vai tas būtu atbilstoši kārtībai, ja komisārs man nosūtītu savas atbildes *Cappato* kungam kopiju, jo mani interesē šis temats?

Jūs varētu iebilst, ka šis nav īstais laiks, lai apspriestu šo jautājumu. Olimpiskajās spēlēs nevajadzētu būt citiem karogiem kā vien olimpiskajam karogam. Ja tur būtu Eiropas karogs, mani tautieši un jūsu tautieši varētu iegūt dažas medaļas vairāk.

Priekšsēdētāja. – *Beazley* kungs, es apzinos, ka mēs vēlamies turpināt noklausīties atbildes tiem, kuri ir iesnieguši jautājumus. Es esmu pārliecināta, ka *Cappato* kungs būs pietiekami atsaucīgs un nosūtīs jums savas atbildes kopiju.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 39, ko iesniedza **Manuel Medina Ortega** (H-0886/08)

Temats: Eiro un inflācija

Paturot prātā inflācijas spiedienu pasaules līmenī pagājušā gada laikā, kā reaģēja eirozona un kādas ir pašreizējās perspektīvas attiecībā uz šīs vienotās valūtas pirkspēju?

Joaquín Almunia, *Komisijas loceklis.* – (ES) Priekšsēdētājas kundze, *Medina Ortega* kungs, jūs man jautājat par inflāciju eirozonā un tās sekām saistībā ar to, kā eirozona ir reaģējusi.

Pēdējos 15 mēnešos mēs neapšaubāmi esam piedzīvojuši divus acīmredzami pretrunīgus procesus, bet tie abi ir norisinājušies mūsu ekonomikā. No vienas puses, periodā līdz 2008. gada jūlijam eirozonas valstis, visas pārējās Eiropas valstis un daudzas citas valstis — gan rūpnieciski attīstītās valstis, gan arī jaunattīstības valstis — piedzīvoja smagu triecienu, ko radīja naftas, pārtikas un nepārtikas preču izejmateriālu cenu kāpums.

Šis pārsteidzošais kāpums sasniedza gandrīz USD 150 par naftas barelu, un kviešu, kukurūzas, rīsu un citu izejmateriālu cenas strauji pacēlās līdz ārkārtīgi augstam līmenim, izraisot acīmredzamas sociālas problēmas un palielinot cenu indeksus. Šī gada jūnijā un jūlijā cenu indeksa kāpums eirozonā bija apmēram 4 %.

Vasarā sākās nopietna ekonomiskās izaugsmes palēnināšanās — un tagad daudzos gadījumos lejupslīde —, kas lielākajās valstīs visā eirozonā, kā arī Amerikas Savienotajās Valstīs un Japānā radīja ārkārtīgi asu negatīvu triecienu pieprasījumam, kura samazināšanās ir vērojama arī tādās jaunattīstības valstīs kā Ķīna, Indija un citas. Tagad izejmateriālu cenas ir pazeminājušās tā, ka naftas barelam būtu jāmaksā aptuveni 43 vai 45 ASV dolārus, bet tādu pašu krasu cenu kritumu var redzēt arī saistībā ar daudzu citu izejmateriālu cenām. Kas attiecas uz cenu indeksu, tad šorīt *Eurostat* publicēja cenu indeksu novembrim, kurš rāda, ka salīdzinājumā ar iepriekšējā gada attiecīgo periodu inflācija eirozonā ir 2,1 %.

Paturot prātā, ka cenas ievērojami paaugstinājās šāgada pirmajā pusē, vidējā inflācija eirozonā 2008. gadā būs aptuveni 3 %. Es nevaru jums pateikt precīzu skaitli, bet mēs to precīzi noteiksim mēneša laikā. Tomēr kopumā mēs tagad varam pateikt, ka pirmo reizi, kopš eirozona kā tāda pastāv, proti, kopš 1999. gada, vidējā inflācija nākamajā gadā šajā 16 valstu zonā būs mazāka par 2 %, kas ir mazāk par to inflācijas robežu, ko Eiropas Centrālā banka ir noteikusi par atbilstošu cenu stabilitātei. Patiesi, mēs nevaram izslēgt iespēju, ka gada vidū, jūnijā vai jūlijā, gada inflācija naftas un izejmateriālu cenu krasa cenu kāpuma rezultātā var būt pat negatīva.

Tomēr tas nenozīmē, ka nav cenu veidošanas problēmu. Pat zemas inflācijas periodā, ko izraisījusi šī krīze un izejmateriālu cenu svārstības, joprojām ir mikroekonomiskas cenu veidošanas problēmas. Komisija tikko ir publicējusi paziņojumu par pārtikas cenām, kurā mēs analizējam tās darbības, ko mēs īstenojam, lai novērstu, ka mazumtirdzniecības tirgos, nosakot pārtikas cenas, ļaunprātīgi vai nepareizi tiek izmantota situācija. Kas attiecas uz iekšējā tirgus pārskatu, ir vesela virkne darbību, par kurām Komisija ir paziņojusi, lai uzraudzītu tos tirgus, kuros cenas nav veidotas atbilstīgi.

Tādējādi mēs darbojamies makroekonomiski tajās jomās, kas ir mūsu un Centrālās bankas kompetencē, un mēs darbojamies arī mikroekonomiski.

Visbeidzot, jūs pieminat arī ārējās pirkspējas aspektus. Eiro vērtība ir ievērojami cēlusies pret ASV dolāru un citām valūtām. Jūlijā spēkā esošais eiro maiņas kurss attiecībā pret pārējām mūsu partneru un konkurentu valūtām bija ārkārtīgi augsts, un bija vērojams pastāvošā eiro maiņas kursa skaidrs pārvērtējums. Šodien situācija ir atgriezusies vairāk vai mazāk normālā līmenī, kurš līdzinās tam, ko akadēmiskā vai analītiskā darbā varētu uzskatīt par eiro maiņas kursa līdzsvaru.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Paldies, komisāra kungs, par jūsu ļoti atbilstīgo, korekto un pilnīgo atbildi.

Man ir diezgan uzmanīgi jāformulē turpinājums savam jautājumam, jo procentu likmes noteikšana ir Eiropas Centrālās bankas, nevis Komisijas darbs, un šīs abas iestādes ir neatkarīgas viena no otras. Tomēr šķiet, ka inflācija un procentu likmes ir savstarpēji saistītas.

Daži cilvēki uzskata, ka Eiropas Centrālā banka paaugstināja procentu likmes tādā laikā, kad, iespējams, bija nevajadzīgi to darīt, tādējādi radot ievērojamas grūtības patērētājiem, bet tagad mēs redzam atšķirīgu procesu, proti, sava veida konkurenci saistībā ar procentu likmju samazinājumiem. Es domāju, ka Amerikas Savienotajās Valstīs likme ir 0,25 %, kas patiesībā ir nulle.

Vai Komisija veic kādu Eiropas Centrālās bankas lēmumu ietekmes uz inflāciju novērtējumu, un vai Komisija prognozē, kādas varētu būt šo lēmumu sekas nākotnē?

Joaquín Almunia, *Komisijas loceklis*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, mūsu ziņojumā par eiro pirmajiem desmit gadiem — EMS 10 —, ar kuru man bija iespēja iepazīstināt šī Parlamenta deputātus un Parlamenta Ekonomikas un monetāro komiteju, ir ietverta inflācijas gaitas analīze un arī tie instrumenti, kas izmantoti monetārajā politikā.

Mēs ļoti rūpīgi veicām šo analīzi, lai nebūtu nekādu šaubu par mūsu cieņu pret Eiropas Centrālās bankas neatkarību. Tomēr es varu arī pateikt to, ka, aplūkojot eirozonas inflācijas rādītājus no 1999. līdz 2007. gadam, vidējā šīs zonas inflācija katru gadu gada beigās, kad ir iespējams aprēķināt visa gada vidējo rādītāju, vienmēr ir bijusi nedaudz virs ECB noteiktā cenu stabilitātes mērķa, lai gan ļoti tuvu tam.

Tāpēc, manuprāt, var teikt, ka ikgadējie rezultāti, kopš ir ieviests eiro un kopš ECB ir uzdota vadība pār monetāro politiku attiecībā uz eiro, ir bijuši izteikti pozitīvi un, protams, daudz labāki par tiem rezultātiem, kādus tagad izdēvās sasniegt daudzām eirozonas valstīm, kurām ir pašām sava monetārā politika un savas centrālās bankas.

To iemeslu dēļ, kurus es izskaidroju savā pirmajā atbildē, šis pēdējais, 2008., gads ir bijis daudz sarežģītāks, jo viens pusgads bija radikāli atšķirīgs no otra. Gada pirmo pusī iezīmēja cenu kāpums, ko izraisīja ārējs, ārkārtīgi spēcīgs inflācijas šoks. Gada otrajā pusē cenas pazeminājās, ko izraisīja daudzi iemesli, bet galvenokārt ekonomiskās izaugsmes palēnināšanās un mūsu gadījumā lejupslīde, kurā mēs diemžēl grimstam.

Šādos apstākļos ir ļoti viegli kritizēt jebkuru centrālo banku neatkarīgi no tā, vai tā atrodas Frankfurtē, Vašingtonā, Londonā vai kādā citā pasaules galvaspilsētā. Katrā ziņā visā šīs krīzes laikā — kopš 2007. gada augusta — ir pierādījies, ka ECB analīzes ir pamatotas, lēmumu pieņemšana notiek līdzsvaroti un tās īstenotie politikas virzieni ir veiksmīgi.

Šī banka vadīja atbildes reakciju uz augsta riska hipotekāro kredītu krīzi 2007. gada augustā. Es uzskatu, ka tās darbības ir bijušas atbilstīgas tām pilnvarām, ko ECB piešķir Līgums, Padome, Eiropas Parlaments un Eiropas Savienība kopumā. Tieši tagad, es domāju, šī banka dara to, kas bankai būtu jādara, un galvenokārt tā ir likviditātes nodrošināšana un krīzes kredītēšanas jomā novēršana, kuru varētu izraisīt likviditātes trūkums, kas stāvokli varētu padarīt vēl ļaunāku.

Es nevaru pateikt, kāds būs turpmākais ECB lēmumu virziens. *Trichet* kungs, kurš regulāri uzstājas un ir Centrālās bankas prezidents, pats jums to var pateikt. Tomēr, daudzus gadus sekojot ECB paziņojumiem katra mēneša pirmās nedēļas ceturtdienā uzreiz pēc tās valdes sēdes, es domāju, ir diezgan viegli saprast ne tikai bankas pieņemtos lēmumus, bet arī orientāciju uz tirgu un veidu, kā tā analizē savu monetāro politiku nākamajiem mēnešiem bez šo lēmumu iepriekšējas paziņošanas.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Es pievienojos komisāra izteiktajam apbrīnam par Eiropas Centrālās bankas veiktajām darbībām. Es uzskatu, ka tās ir bijušas ļoti saskaņotas un ļoti konkrētas. Bet man ir jautājums komisāram, neskatoties uz Centrālās bankas neatkarību, ko mēs visi šajā Parlamentā atbalstām un ko atbalsta komisārs. Inflācijas kontrolēšana eirozonā tajos 10 gados, kopš tā pastāv, ir palīdzējusi izveidot apmēram 16 miljonus darbavietu. Ņemot vērā to, ka inflācija ir tik ļoti samazinājusies, kādām, pēc komisāra domām, tagad ir jābūt Eiropas Centrālās bankas prioritātēm? Centrālās bankas neatkarība ir jāaizsargā, taču tas mums nekavē izteikt savu viedokli. Tādējādi, vai komisārs uzskata, ka ECB prioritātēm tagad būtu jāmainās, ņemot vērā, ka inflācijas līmenis ir tik zems un procentu likmes vairs nevar pazemināt inflāciju?

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, cik lielā mērā šai ziņā eirozonas valstis atšķiras no tām valstīm, kas nav eirozonā, un kurās nozarēs jūs prognozējat vislielāko inflāciju tuvākajā laikā?

Joaquín Almunia, *Komisijas loceklis*. – (ES) *Mitchell* kungs, cenu stabilitāte Līgumā ir noteikta kā galvenais uzdevums. Eiropas Centrālās bankas galvenais uzdevums ir saglabāt stabilas cenas. Kad šis galvenais uzdevums vai mērķis tiek sasniegts, tad uzdevums ir nodrošināt, lai monetārā politika tiktu saskaņota ar pārējiem ekonomiskās politikas mērķiem. Tas ir jānodrošina Eiropas Centrālajai bankai un pārējām Eiropas iestādēm.

Kā ECB definē cenu stabilitāti? Es uzskatu, ka banka to ļoti skaidri definēja 2003. gadā, ja es neklūdos. Tas nozīmē, ka vidējā termiņā inflācija ir mazāka par 2 %, bet ļoti tuvu 2 %.

Visos šajos gados, no 1999. gada līdz šodienai, par 2 % mazākas inflācijas mērķa izpilde ir nozīmējusi cenšanos saglabāt zemu inflācijas līmeni. Nākamgad, ja prognozes būs pareizas, pirmo reizi cenu stabilitāte varētu tikt interpretēta kā cenšanās saglabāt inflāciju līdz 2 %, tos nepārsniedzot, jo, iespējams, situācija būs

tāda, ka ne tikai ikmēneša inflācija, bet, visticamāk, pat inflācijas prognozes vidējam termiņam nokritīsies zem 2 % līmeņa.

Tomēr uzdevums joprojām būs tas pats. Protams, izmantotie instrumenti un šī mērķa īstenošanas metodes būs atšķirīgas, bet tas joprojām būs mērķis.

Otra jebkuras centrālās bankas un, protams, Eiropas Centrālās bankas darbības vai darbību kopuma joma ir likviditātes nodrošināšana. Šobrīd tas ir ārkārtīgi svarīgi.

Es uzskatu, ka ECB dara to, kas tai ir jādara, bet tā neslēpj to — ECB to saka diezgan atklāti —, ka tā nodrošina likviditāti no rītiem, taču parasti pirms veikala slēgšanas dienas beigās tā likviditāti nodrošina tās finanšu iestādes, kuras nav izmantojušas šo likviditāti saviem kredītu darījumiem. Tagad tas ir izraisījis debates — šajās dienās laikrakstos ir parādījušies ECB viceprezidenta *Papademos* kunga un dažu citu vadošo amatpersonu paziņojumi saistībā ar to, ka banka apspriež, kā tai būtu jāizmanto vajadzīgie instrumenti, lai nodrošinātu, ka likviditātes nodrošināšana ir reāla, nevis vienkārši riņķveida darbība, kas noslēdzas, katru pēcpusdienu atliekot naudu tajā vietā, no kuras tā tika paņemta no rīta.

Tagad es atbildēšu uz otro jautājumu — par atšķirībām. Dažās ES dalībvalstīs, kas nav eirozonā, inflācija ir augstāka nekā lielākajā daļā eirozonas valstu. Ja jūs ielūkosieties ziņojumā, kuru *Eurostat* šorīt izplatīja par inflāciju novembra beigās, tad jūs redzēsiet, ka lielākajā daļā ES valstu, kas nav eirozonā, ir augstāks inflācijas līmenis nekā tajā eirozonas valstī, kurā ir vislielākā inflācija.

Tādējādi patlaban lielāka inflācija ir ārpus eirozonas, lielā mērā tas ir tādēļ, ka ārpus eirozonas ir valstis, kuras piedzīvo strauju konverģences procesu un kurās ir lielāks inflācijas spiediens, ko rada enerģijas izmantošanas intensīvākas sekas, lielāka atkarība no ārvalstu enerģijas avotiem, kuru cenas ir cēlušās, vai *Balassa-Samuelson* efekts, lietojot tehnisku žargonu.

Salīdzinot nozares, nepārprotami lielāka inflācija ir vērojama pakalpojumu nozarē. Par spīti ļoti straujajam gada inflācijas kritumam pēdējos mēnešos, ir redzams, ka pakalpojumu nozarē inflācija diezgan nemainīgi ir palikusi 2,5–2,6 % līmenī. To iemeslu dēļ, kurus es iepriekš izklāstīju atbildē *Medina Ortega* kungam, inflācija pārtikas produktu nozarē, pārtikas pārstrādes produktu nozarē un rūpniecības preču nozarē ir svārstījusies daudz vairāk. Taču pakalpojumu nozarē inflācijas līmenis ir palicis augstāks par cenu stabilitātes mērķi, kuram ir jāsaplūst zemākam par 2 %. Tomēr pat šajā gadījumā inflācijas līmenis ir tuvu 2 %.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 40 (**Georgios Papastamkos**) (H-0891/08)

Temats: Ekonomikas vadības organizācija Eiropas Savienībā

Regulas intensitātes un tās pilnībā saistošā rakstura dēļ pastāv asimetrija starp pilnīgu monetāro savienību un ekonomikas savienību, kas paliek nepilnīga.

Kādam, pēc Komisijas domām, būtu jābūt ES ekonomikas vadības organizācijas stratēģiskajam virzienam, lai samazinātu šo asimetriju?

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, *Papastamkos* kungs jautā par vadību eiro zonas valstīs.

Es tikko runāju par vadību Ekonomikas un monetārās savienības, Eiropas Centrālās bankas un Eiropas Centrālo banku sistēmas monetārajā pilārā. Atklāti sakot, es domāju, ka tā darbojas ļoti labi. Es uzskatu, ka tas ir panākums.

Vadība citā pilārā — Ekonomikas un monetārās savienības ekonomikas pilārā — darbojas, taču tai vēl ir tāls ceļš ejams. Fiskālās un budžeta politikas koordinācija darbojas, un es domāju, ka pašlaik, kopš 2005. gada pārskata, Stabilitātes un izaugsmes pakts un budžeta koordinācija, kas ir netieši ietverta pakta īstenošanā, ir darbojusies ļoti labi.

Mēs tagad tiekam ļoti nopietni pārbaudīti, jo ekonomikas lejupslīdes un fiskālās stimulācijas pasākumu dēļ kopā ar paketēm finanšu sistēmas atbalstam, valstu finanses izjūt ārkārtīgu spiedienu, un Stabilitātes un izaugsmes pakts ir jāīsteno ļoti grūtā situācijā.

Pakts ir jāīsteno ar tam piemītošo elastīgumu, vienlaikus saglabājot tā noteikumus un izpildot tos, un tas būs lielākais pārbaudījums.

Ir arī otrs faktors, kas ir analizēts mūsu ziņojumā par Ekonomikas un monetārās savienības pirmajiem desmit gadiem. Skatoties tālāk par mūsu fiskālās un budžeta politikas koordināciju, es uzskatu, ka ir jāuzlabo mūsu

makroekonomikas politikas koordinācija. Dažās valstīs ir makroekonomikas ļoti ievērojamas nelīdzsvarotības, arī Ungārijā un Latvijā, kur pašlaik ir lielas grūtības ar maksājumu bilancēm un ir vajadzīgs būtisks finanšu atbalsts no mums, no monetārā fonda. Tas norāda, ka ir bijušas kumulatīvas nelīdzsvarotības, ko mēs neesam spējuši laikus izlabot ar mūsu koordinācijas sistēmu.

Šīs valstis ir ārpus Ekonomikas un monetārās savienības un atrodas trešajā eiro ieviešanas posmā. Tomēr pat eiro zonā ir atšķirības tekošo kontu deficītos un darbaspēka vienību izmaksu novērtējumos. Manuprāt, tiem ir vajadzīga daudz efektīvāka koordinācija nekā mēs esam spējuši nodrošināt līdz šim, neraugoties uz Eiro grupas centieniem.

Es uzskatu, ka Eiro grupa strādājusi daudz labāk kopš Luksemburgas premjerministra *Jean-Claude Juncker* stāšanās priekšsēdētāja amatā 2005. gadā un stabilas prezidentūras izveidošanas. Tomēr vēl ir daudz jādara makroekonomikas politikas iekšējās koordinācijas vai noteiktu strukturālo reformu jomā, kas pārsniedz budžeta koordinācijas robežas, un noteikti ir daudz darba ārējās koordinācijas jomā.

Es uzskatu, ka eiro kā valūta mums un pārējai pasaulei ir pietiekami svarīga, lai mēs nevarētu atļauties greznību nenodrošināt, ka eiro intereses, pozīcijas un prioritātes eiro zonas valstīs tiek pārstāvētas daudzpusējos forumos un iestādēs saskanīgā, konsekventā un integrētā veidā.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es pateicos komisāram par atbildi. Es atzinīgi vērtēju to, ka jūs minējāt, ka ekonomikas vadībai vēl ir stipri jāattīstās, un ka jūs apstiprinājat asimetriju starp stingru monetāro pieeju un atbrīvotu, nepilnīgu, neideālu ekonomikas vadību. Es vēlētos jautāt komisāram:

liekot roku uz sirds, no jūsu pašreizējās pieredzes un ņemot vērā neseno finanšu krīzi un to, ka tā ir pārvērtusies par ekonomikas krīzi, kādus priekšlikumus jūs izvirzītu Eiropas Savienības ekonomikas vadības veicināšanai institucionālo pamatu ziņā, ja mums šodien vajadzētu pārskatīt Līgumu?

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. – (ES) Es domāju, ka varu atbildēt ļoti ātri, lai neatkārtotu dažus punktus, ko minēju iepriekšējā atbildē.

Manas idejas par to, kas jādara, ir atspoguļotas ziņojumā par Ekonomikas un monetārās savienības pirmajiem desmit gadiem un daudz politiskākajā paziņojumā, ko Komisija pieņēma pēc manas iniciatīvas un ko mēs apspriežam šeit Parlamentā un Padomē. Mums ir vajadzīga labāka fiskālās un budžeta politikas koordinācija ne tikai īstermiņā, bet arī vidējam un ilgākam termiņam; mums ir vajadzīga koordinācija — kas līdz šim ir bijusi ļoti vāja — par nefiskālo makroekonomikas politiku, lai uzlabotu eiro zonas valstu ekonomiku spēju pielāgoties un uzlabotu to valstu sagatavošanos, kas plāno pievienoties eiro zonai tuvākajos gados, jo piesakās arvien vairāk valstu. Mums ir vajadzīga koordinācija uz skaidras, precīzas stratēģijas pamata ar skaidrām prioritātēm un kopēju nostāju ārpus eiro zonas, kā arī vadība, kas turpinātu likt Eiro grupai darboties vēl efektīvāk tajā pašā virzienā, kurā mēs darbojamies *Juncker* kunga vadībā kopš 2005. gada 1. janvāra.

Armando França (PSE). – (PT) Es ļoti augstu vērtēju jūsu viedokļus. Es gribētu uzzināt jūsu viedokli šādā jautājumā: manuprāt, ES ekonomikas un monetārā organizācija kļūs pilnīga tikai tad, kad tiks izveidota kopēja brīvības, drošības un tiesiskuma telpa. Citiem vārdiem sakot, mums ir vajadzīgi kopēji noteikumi, kas ir vienādi visiem, un mums ir vajadzīgas tiesas, kas piemēro šos noteikumus vienādi visā Savienībā. Tomēr mēs esam tālu no kopējas brīvības, drošības un jo īpaši tiesiskuma telpas izveidošanas. Mans jautājums ir šāds: ja jebkādu iemeslu dēļ Lisabonas līgums nestājas spēkā, ko gan mēs negribētu pieredzēt, vai jums šķiet, ka tas apdraudētu Eiropas integrācijas procesu, jo īpaši Ekonomikas un monetāro savienību?

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. – (ES) *França* kungs, manai atbildei ir jābūt īsai, bet jūsu jautājums ir ļoti interesants.

Juridiskā teksta nozīmē — Līguma burta nozīmē — man ir jāsaka, ka lielākā daļa no primāro tiesību aktu priekšrakstiem, kas ir vajadzīgi, lai Ekonomikas un monetārā savienība darbotos tā, kā mēs vēlamies, jau ir noteikumos kopš Māstrihtas līguma, un ir ietverti turpmākajos līgumos. Tagad tie ir ietverti Nicas līgumā, rīt tie būs iekļauti Lisabonas līgumā.

Lisabonas līgumā ir daži papildu uzlabojumi, taču kodols tam, kas ir vajadzīgs Ekonomikas un monetārajai savienībai Līguma nozīmē, ir tiesību aktos kopš Māstrihtas līguma.

Tomēr Lisabonas līguma stāšanās spēkā kopā ar tādiem lēmumiem, kas paredzēti Eiropas integrācijas veicināšanai, kā tie, kas pieņemti pagājušajā nedēļā Eiropadomē un šorīt šeit Parlamentā, rada nepieciešamo sistēmu ekonomikas un monetārajai integrācijai, lai virzītos uz priekšu vajadzīgajā virzienā. Pats Līguma

teksts varētu noteikt, cik liels progress ir panākts Ekonomikas un monetārajā savienībā un vai tā virzās pareizā vai nepareizā virzienā.

Es uzskatu, ka Lisabonas līgums ir politisks mērķis un ka politisko līderu, dalībvalstu, Parlamenta un Komisijas parādītā politiskā griba virzīt uz priekšu Lisabonas līgumu par spīti vairāku nesekmīgu referendumu radītajām grūtībām, ir tas, kas Ekonomikas un monetārajai savienībai ir vajadzīgs politiskās telpas, politiskās vides nozīmē, lai virzītos pareizajā virzienā.

EN41., 42. un 43. jautājums tiks atbildēts rakstiski.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Es neaizkavēšu procedūru. Es saprotu, ka ir grūtības, bet vakar vakarā jautājumu laiks Padomei tika atcelts.

Es strādāju komitejās, tāpat kā daudzi citi deputāti. Turpretim citi nepiedalās Parlamenta darbā ne komitejās, ne plenārsēdēs. Vienīgā iespēja parādīt savu līdzdalību ir uzstāšanās plenārsēdē.

Es zinu deputātus, kas nenāk uz Parlamentu, bet saņem savu algu. Tiem, kuri nāk, vajadzētu būt iespējai uzdot jautājumus komisāriem. Mans jautājums ir rindā pēc diviem jautājumiem. Varbūt ir pienācis laiks pāriet uz loteriju sistēmu, un katram komisāram tad būtu jāatbild uz četriem vai pieciem jautājumiem, bet uz pārējiem būtu jāatbild rakstiski. Taču pašreizējās sistēmas turpināšana tiešām nav pieņemama.

Paldies par iecietīgo attieksmi. Es tikai gribu, lai jautājums tiktu protokolēts, jo es uzskatu, ka sistēma ir ļoti negodīga.

Priekšsēdētāja. – *Mitchell* kungs, man būtu jāsaka, ka darbs šeit šovakar ir licis man justies neērti. Ir problēmas, un mums ir jāatrod risinājums.

Varbūt es varētu sacīt Komisijas locekļu klātbūtnē, ka viņiem būtu jāsaprot, ka mums ir deputātu rinda, kas gaida uz atbildēm, un ka, lai gan mēs esam pateicīgi par detalizētām atbildēm, dažkārt mēs augstāk vērtētu ātrākas atbildes. Es nevēlos kritizēt, bet varbūt jūs varētu atzīmēt šo komentāru.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 44 (**Emmanouil Angelakas**) (H-0890/08)

Temats: Farmaceitiskā ārstēšana — pārrobežu veselības aprūpe

Priekšlikuma direktīvai par pacienta tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē (COM(2008)0414) 14. pants attiecas uz to recepšu atzīšanu, kas izrakstītas citā dalībvalstī. Ņemot vērā, ka ne visas patentētās zāles tiek tirgotas visās dalībvalstīs, ka dažādās dalībvalstīs vienas un tās pašas patentētās zāles var tikt tirgotas atšķirīgā iesaiņojumā un ar atšķirīgu saturu, ka dažās dalībvalstīs patentētās zāles var tikt tirgotas tikai ar citu zīmolu kā vispārējais nosaukums un ka receptē minēto zāļu nosaukums var būt valodā, ko nepārzina ārsts vai farmaceits, kas sniedz veselības aprūpi, kāds ir Komisijas viedoklis par to, vai receptē izrakstītās zāles, kas netiek tirgotas konkrētajā dalībvalstī, var tikt aizstātas ar citām zālēm (oriģinālām vai vispārējām), ņemot vērā, ka šāda prakse ir aizliegta dažās dalībvalstīs?

Vai Komisija varētu sniegt sīkāku informāciju par noteikumiem, ko tā plāno pieņemt (saskaņā ar 14. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu), lai nodrošinātu, ka recepšu autentiskumu var pārbaudīt un izrakstītās zāles pareizi identificēt?

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, kā Komisija ir atkārtoti atzīmējusi un uzsvērusi, noteikums, kas aizliedz vienā dalībvalstī atzītiem farmaceitiem pieņemt personīgai lietošanai paredzētās receptes, ko izrakstījis ārsts, kas atzīts citā dalībvalstī, pārkāpj noteikumus, kas vajadzīgi sabiedrības veselības aizsardzībai, un tādēļ ir pretrunā ar Kopienas tiesību aktiem, jo īpaši Līguma 49. pantu. Tādējādi, ja zālēm ir tirdzniecības atļauja kādas dalībvalsts teritorijā saskaņā ar Direktīvas 2001/83 6. panta 1. punktu, šai dalībvalstij ir jānodrošina, ka receptes, ko izrakstījušas pilnvarotas personas citās dalībvalstīs, varētu tikt izmantotas tās teritorijā. Saskaņā ar Tiesas praksi jebkāds šādas atzīšanas ierobežojums nedrīkst radīt diskrimināciju, tam ir jābūt pamatotam un samērīgam.

Turklāt Komisija uzskata, ka sabiedrības veselības nolūkos būtu vēlams valstu tiesību aktos ieviest noteikumus, kas ļautu farmaceitiem atteikties izsniegt izrakstītās zāles, ja viņiem ir likumīgas un pamatotas šaubas par recepšu autentiskumu, un nepiemērot šos noteikumus zālēm, kurām ir vajadzīgas īpašas receptes, kā paredzēts Direktīvas 2001/83 71. panta 2. punktā.

Attiecībā uz ierosinātās direktīvas par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē 14. pantu — tas ir paredzēts, lai garantētu citā dalībvalstī oficiāli izsniegtu recepšu atzīšanu atbilstoši ierobežojumiem,

ko jau minēju. Šī 14. panta 2. punkta nolūks ir veicināt citas dalībvalsts ārsta izrakstīto receptu atzīšanu, apstiprinot pasākumus, kas palīdzētu farmaceitiem izsniegt zāles, pamatojoties uz citās dalībvalstīs izsniegtām receptēm, ja nav šaubu par receptes autentiskumu vai izrakstīto zāļu pareizu identifikāciju. Komisija nevar sākt aprakstīt saskaņā ar 14. pantu apstiprināto pasākumu detaļas, jo šos pasākumus, protams, noteiks dalībvalstu pārstāvju komiteja saskaņā ar regulatīvo procedūru, un tādēļ Komisija tagad nevar paredzēt, kurus pasākumus pieņems dalībvalstu pārstāvji. Līdzīgi Komisija vēlas uzsvērt, ka 14. panta 2. punkts vienkārši norāda uz pasākumiem, kas nodrošinās izrakstīto zāļu pareizu identifikāciju, un neiesaka nekādus noteikumus jebkādam īpašam risinājumam, lai sasniegtu šo mērķi.

Turklāt Komisija ir informēta par lietu, uz kuru atsaucas cienījamā Eiropas Parlamenta deputāte saistībā ar dažādo dalībvalstu īstenoto atšķirīgo politiku attiecībā uz iespējām aizvietot vienas zāles, kas varbūt tiek tirgotas kā patentētas, ar nepatentētām zālēm, bet šis jautājums ir viens no tiem, ko risina pašas dalībvalstis. Mēs kā Komisija nevaram piespiest dalībvalstis izlemt, vai farmaceiti drīkst aizvietot vienas zāles ar citām. Tā, protams, ir dalībvalstu kompetence.

Tādēļ es gribētu beigt savu uzstāšanos ar apgalvojumu, ka recepte, ko izrakstījis citā dalībvalstī atzīts ārsts, sniedz tādas pašas garantijas pacientiem, kā konkrētajā dalībvalstī atzīta ārsta izrakstīta recepte, un saskaņā ar Tiesas 7. marta spriedumu *Schumacher* lietā un lietā Komisija/Vācija 1990. gadā tas pats attiecas uz zālēm, kas pirkas aptiekā citā dalībvalstī.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlētos novēlēt komisārei panākumus viņas centienos izveidot tiesisku instrumentu par pārrobežu veselības aprūpi. Es vēlētos uzdot šādu jautājumu:

tā kā pacientiem, kas ceļo pa dalībvalstīm, vienmēr ir jābūt iespējai iegūt savas zāles, un tas ir īpaši svarīgi pacientiem ar tādām hroniskām slimībām kā sirds slimības, garīgās slimības vai citi šādi stāvokļi, vai jūs varbūt esat apsvēruši Eiropas Savienībā pieejamo patentēto zāļu datubāzes izveidošanu, lai ārsti varētu zināt, ka patients, kas ceļo no dalībvalsts „A” uz dalībvalsti „B”, tur atradīs vajadzīgās zāles? Ja tas ir tā, kā jūs to iztēlojaties?

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos paziņot Parlamentam, ka EMEA — Eiropas zāļu aģentūra Londonā — pašlaik īsteno lielu projektu, kas ietver precīzu visu zāļu to sarakstu, kuras ir atļautas dažādās dalībvalstīs un kurās var būt tās pašas komponentes, lai farmaceits, kuram iesniegta recepte, zinātu, kuras zāles viņa dalībvalstī atbilst izrakstītajām zālēm, ja, protams, tās tiek tirgotas ar atšķirīgu nosaukumu dažādās dalībvalstīs. Es domāju, ka tas ir ļoti svarīgs projekts. Es nezinu, kad tieši tas tiks pabeigts, bet tas ir sagatavošanā.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 45 (**Ioannis Gklavakis**) (H-0892/08)

Temats: Pārtikas produktu marķēšana

Nesena pārtikas produktu skandāls Ķīnā vēlreiz apstiprināja vajadzību pēc pārtikas produktu labākas marķēšanas un to ražošanā izmantoto sastāvdaļu izcelsmes labākas izsekojamības. Saskaņā ar pašreizējiem Kopienas tiesību aktiem, kas regulē patērētāju informēšanu par pārtikas produktiem, dažas norādes ir obligātas, bet citas — fakultatīvas.

Vai produktu izcelsmes norāde kļūs obligāta?

Vai tiek plānotas izmaiņas dzīvnieku izcelsmes pārstrādāto produktu marķēšanā? Vai vajadzēs uzrādīt dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu izcelsmes vietu? Vai tas būs obligāti visām dalībvalstīm?

Vai tiek plānoti īpaši noteikumi pārstrādātiem dzīvnieku valsts produktiem no trešām valstīm?

Kādi noteikumi tiks ieviesti pārtikas produktu tālpārdošanai vai pārdošanai tiešsaistē?

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos paziņot, ka Eiropas Savienības tiesību aktu par pārtiku pamatprincips ir tāds, ka Kopienas tirgū var laist tikai drošu pārtiku un ka visai pārtikai un lopbarībai, kas laista Eiropas Savienības tirgū, ir jābūt drošai neatkarīgi no tās izcelsmes. Kopienas tiesību aktu sistēmā ir ieviesti daudzi pārtikas drošības pasākumi un tādi pasākumi, kas veicina nedrošu pārtikas produktu un lopbarības izņemšanu no tirdzniecības.

Saskaņā ar vispārīgo pārtikas regulu Eiropas Savienības teritorijā ir obligāta izsekojamība pārtikas uzņēmumiem visos pārtikas ķēdes līmeņos un posmos no importētājiem līdz mazumtirgotājiem. Attiecībā uz īpaši dzīvnieku izcelsmes produktiem, ietverot produktus no trešām valstīm, pārtikas tiesību akti papildus

pastiprina dzīvnieku izcelsmes produktu izcelsmes izsekojamību, ko nosaka Regula (EK) Nr. 853/2004, ar ko ievieš šādas prasības:

pārtikas nozares uzņēmumos ir jābūt sistēmām un procedūrām, lai varētu identificēt citus pārtikas nozares uzņēmumus, no kuriem tie saņem un kuriem piegādā dzīvnieku izcelsmes produktus. Uz produktu iesaņņojuma ir jābūt arī veselības zīmei vai identifikācijas zīmei. Komisija neparedz nekādas izmaiņas izsekojamības noteikumos vai veselības vai identifikācijas zīmēs pārstrādātiem dzīvnieku izcelsmes produktiem.

Attiecībā uz visu pārtikas produktu obligāto izcelsmes vietas norādi kopumā ir jāuzsver, ka izcelsmes vietas norāde uz produktiem nav pārtikas drošības pasākums; tas ir instruments, ko pilsoņi izmanto, lai atpazītu katra produkta īpašības. Tomēr izcelsmes vietas norādījums tiek prasīts kā principa lieta tajos gadījumos, kad pastāv risks, ka patērētāji varētu tikt maldināti attiecībā uz produktu reālo izcelsmi, kā arī, piemērojot tādus īpašus noteikumus kā noteikumi par augļiem, dārzeņiem liellopu gaļu, vīnu, medu un zivīm. Šajos gadījumos izcelsmes norādīšana ir obligāta. Izcelsmes norādīšana tiek prasīta arī importētai putnu gaļai, un no 2010. gada 1. jūlija tā būs arī jānorāda uz fasētiem produktiem, kas marķēti kā bioloģiskie produkti. Šajos gadījumos izcelsmes norāde ir nepieciešama un obligāta.

Protams, Komisija apzinās, ka šis ir jautājums, kas prasa papildu debates, un mēs zinām, ka bieži vien pilsoņi vēlas zināt produktu izcelsmi. Tomēr tas nav pietiekams iemesls, lai padarītu izcelsmes norādi par obligātu, tieši tādēļ, ka mēs uzskatām, ka tas nav pārtikas drošības pasākums. Kā es paskaidroju, tas ir instruments pilsoņu informēšanai par īpašībām, kas saistītas ar produktu izcelsmi. Pārtikas marķēšana, protams, var būt drīzāk brīvprātīga, nevis obligāta — šādā gadījumā mums ir jāpilda zināmi kopēji noteikumi, lai tie būtu saskaņoti visās dalībvalstīs.

Tomēr Komisijas priekšlikums par pārtikas informāciju aptver visas metodes, ko izmanto pārtikas piegādē patērētājiem, arī tālpārdošanu. Mērķis ir paskaidrot, ka šādos gadījumos būtiskā obligātā informācija, piemēram, par sastāvdaļām un alergēniem pārtikas produktos, ir jāsniedz arī pircējam tālpārdošanā ne tikai produktu piegādāšanas laikā, bet jau no tā brīža, kad pircējs sāk pasūtīšanas procesu, viņam ir jāzina, kādas tieši ir sastāvdaļas, un vai produkti, ko viņš gatavojas pasūtīt, satur alergēnus vai kādas citas vielas.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es pateicos komisārei. Tomēr es gribētu paziņot turpmāko:

Eiropas Savienība ir veikusi visus zināmos pasākumus lauksaimniecības ražošanas un produktu tirdzniecības jomā savā teritorijā, kuru nolūks ir aizsargāt gan patērētājus, gan vidi. Vai šajā īpašajā jautājumā Komisija domā par garantētu pasākumu veikšanu attiecībā uz produktiem no trešām valstīm, lai tās pašas varētu nostiprināt marķēšanas noteikumus? Jo, lai gan marķējums, ko redzam Eiropas Savienības teritorijā, ir uzticams, man šķiet, ka trešo valstu marķējumam nevar uzticēties.

Ja jūs kaut ko nedarīsīt šajā jautājumā, Eiropas lauksaimnieki, uz kuriem attiecas šie pasākumi, cietīs zaudējumus un izputēs, bet patērētājiem tiks piedāvāti apšaubāmas kvalitātes produkti no trešām valstīm, kas nozīmē, ka mēs nedarām neko, bet padarām Eiropu vājāku.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, atļaujiet man sacīt, ka mēs prasām, lai noteikumi, kas attiecas uz precēm, kuras ražotas Eiropas Savienībā, tiktu pieņemti arī valstīs, kas eksportē preces uz Eiropas Savienību. Turklāt es vēlētos atgādināt jums vēl ko: ja tas nedarbotos, mēs nevarētu aizliegt gaļas importu no Brazīlijas un mēs nevarētu apturēt piena un piena produktu importu no Ķīnas un tamlīdzīgi. Tieši tādēļ, ka mums ir šie drošības noteikumi, mēs varam justies droši, ka Eiropas Savienībā importētās preces ir tikpat drošas, kā Eiropas Savienībā ražotās preces.

Protams, mēs nedrīkstam ignorēt to, ka var būt krāpšana neatkarīgi no tā, vai šīs preces ir ražotas Eiropas Savienībā vai importētas. Piemēram, tika atklāta neliela Itālijas piena produktu partija, kas bija krāpnieciski importēta no Ķīnas, taču tas nenozīmē, ka mums nav piemērotu noteikumu. Tas vienkārši nozīmē, ka pilsoņi bieži atrod krāpnieciskus veidus, kā importēt šādas preces.

Jim Allister (NI). – Komisāre, es gribētu sacīt, ka pašreizējie pasākumi nedarbojas. To parāda nesenā pieredze manā vēlēšanu apgabalā. Nesen Īrijas salā bija panika saistībā ar dioksīna piesārņojumu lopbarībā Īrijas Republikā, kas ietekmēja produkcijas apriti visā Īrijā.

Manā vēlēšanu apgabalā Ziemeļīrijā, kur netika izmantota saindētā lopbarība, no veikalu plauktiem bija jāizņem visi cūkgaļas produkti. Kāpēc? Tāpēc, ka mēs nevarējām pienācīgi pierādīt, kura bija cūkgaļas produkcijas izcelsmes valsts.

Tas spilgti parāda, ka pašreizējie pasākumi nedarbojas. Mums nevajadzētu uzvelt visu vainu par kaitējumu mūsu vietējai cūkgaļas ražošanas nozarei tikai tādēļ, ka mēs nezinājām, no kurienes tieši nāca veikalā plauktos esošie cūkgaļas produkti. Tādēļ, ņemot vērā sacīto, vai jūs varētu izskatīt šos jautājumus un ziņot, ko no tā esat mācījušies?

Marian Harkin (ALDE). – Es īpaši vēlējos pajautāt komisārei par pārstrādātajiem produktiem no trešām valstīm, jo īpaši par caļa gaļas filejām, kas pienāk vienu tonnu smagos sasaldētos blokos no Dienvidamerikas, tiek atsaldēti kādā no ES valstīm, varbūt tiem uzliek rīvmaizi vai mīklu un tad pārdod kā ES produktus. Kāds ir Komisijas viedoklis par to? Jūs sacījāt, ka izcelsmes valsts norāde uz marķējuma negarantē pārtikas drošību — jums ir taisnība — un ka tas ir vēl viens instruments, kā palīdzēt patērētājiem. Taču tas palīdz arī ražotājiem, jo tad patērētāji var salīdzināt viena veida produktus.

Jūs sacījāt, ka 2010. gadā būs prasība norādīt, kur visa sagatavotā pārtika tiek pārdota. Vai tas sevišķi nozīmē, ka restorānos, kur pārdod pārtikas produktus un tamlīdzīgi, būs jānorāda dzīvnieku izcelsmes produktu izcelsmes valsts?

Visbeidzot, komisāre, es vēlos jūs apsveikt par to, ka esat tik ļoti darbīga un novatoriska.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Vispirms, es domāju, ka jautājums par Īrijas krīzi ir pierādījums tam, ka mums darbojas labas sistēmas. Jūs nepiekritīsiet, bet es domāju, ka, ja mums nebūtu labas sistēmas, Īrijas krīze paietu nepamanīta.

Īstenībā tieši tāpēc, ka mēs atklājām, ka ir ar dioksīnu saindēta gaļa — tirgotāju izsekojamības dēļ un tādēļ, ka bija iespējams izsekot, no kurienes viņi pērķ un kam pārdod gaļu — mēs varējām nekavējoties izņemt gaļu no tirdzniecības tīkla.

(Saucieni no zāles)

Tas bija piesardzības pasākums, ko Īrijas valdība nolēma veikt. Izsekojamība ir iespējama, jo viņi saglabā dokumentāciju par to, kur pārdod savus produktus.

Jums ir savs viedoklis par to. Protams, esmu pārliecināta, ka mani dienesti izanalizēs Īrijas krīzi, jo tā ir izmaksājusi Eiropas Savienībai daudzus miljonus eiro, kā arī lielu summu Īrijas valdībai; tāpēc tas nevar palikt nepamanīts, un mēs to analizēsim.

Tomēr es uzskatu, un tas ir mans personīgais viedoklis, ka tieši izsekojamības noteikumu dēļ mēs varējām reāli risināt šo krīzi.

Priekšsēdētāja. – Es neesmu pārliecināta, ka jūs atbildējat uz *Harkin* kundzes jautājumu.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Tas, ko es sacīju par marķēšanu, attiecas uz importēto vistas gaļu. Kad vistas gaļa tika importēta, tai bija jābūt marķētai, un es īpaši uzsvēru, ka mājputnu gaļai ir vajadzīga obligāta marķēšana.

Tomēr, ja gaļa tiek atsaldēta un pārdota citā veidā, tai ir jāatbilst Eiropas Savienības noteikumiem. Tai nav jāatbilst izcelsmes valsts noteikumiem. Jebkuram gaļas ražotājam — vai tā būtu persona, kas ražo mājputnu gaļu, vai persona, kas ražo pārtikas produktus, ir jāpakļaujas mūsu ļoti stingrajiem pārtikas noteikumiem. Ja tas tā nav, attiecīgās personas ir krimināli atbildīgas.

Avril Doyle (PPE-DE). – Šodien tieši plkst. 12.00 es saņēmu vēstuli no mutisko jautājumu dienestiem, kurā bija teikts: „Jūsu jautājums ir viens no pirmajiem jautājumiem Komisijai. Parasti uz to tiks atbildēts mutiski. Ja jūs nebūsit klāt, jautājums zaudēs spēku, un jūs nesaņemsiet atbildi”.

Tādēļ, ka es vēlējos saņemt atbildi, tāpat kā ikviens, kurš iesniedz jautājumu, es esmu šeit sēdējusi vienu stundu šajā dienā, kas varbūt ir viena no manas profesionālās darbības noslogotākajām parlamentārajām dienām. Šis pēdējās stundas laikā man būtu vajadzējis būt trijās citās vietās.

Es nesūdzos jums, priekšsēdētājas kundze, jūs varat darboties tikai jums doto noteikumu ietvaros. Tomēr, ja jūs varētu ņemt vērā savā sarakstā, aprēķinot papildu jautājumu proporcionālītāti (un es saņēmu vairāk nekā pienāktos), to laiku, ko konkrētie deputāti atrodas Parlamentā — nevis kā daži deputāti, kas var ienākt un nekavējoties saņemt papildinājumu, tikai tādēļ, ka jūs līdzsvarojat politiskās grupas vai citādi — es domāju, ka mēs visi būtu ļoti apmierināti, piekrītot jūsu aptuvenajam aprēķinam.

Pašreizējā situācijā jums ir jāveic neiespējamais. Lūdzu, atgriezieties Priekšsēdētāju konferencē un iepazīstieties ar jautājumu rindas veidošanas kārtību. Ja mēs nepaliekam Parlamentā — visu stundu manā gadījumā, jo tiku uzaicināta šeit mana jautājuma dēļ — mēs negūstam atbildi vispār, pat ne rakstisku atbildi. Ar to mēs esam neapmierināti. Paldies jums par pacietību!

Priekšsēdētāja. – Es saprotu jūsu vilšanos, *Doyle* kundze, un, ticiet man, dienesti un es — mēs cenšamies darīt visu labāko, un es zinu, ka mums vajadzētu to darīt vēl labāk.

Pateicos jums visiem par pacietību un, tā kā šis ir pēdējais jautājumu laiks pirms Ziemassvētkiem, es vēlos novēlēt jums laimīgus Ziemassvētkus un Jauno gadu!

Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. pielikumu).

Jautājumu laiks tiek slēgts.

(Sēdi pārtrauca plkst. 19.55 un atsāka plkst. 21.05)

SĒDI VADA: E. McMILLAN-SCOTT

Priekšsēdētāja vietnieks

17. Eiropas kvalitātes nodrošināšanas pamatprincipu ietvarstruktūra profesionālajai izglītībai un apmācībām – Eiropas kredītpunktu sistēma profesionālajai izglītībai un apmācībai (ECVET) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir kopējās debates par

– *Jan Andersson* ziņojumu Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes ieteikumam par Eiropas kvalitātes nodrošināšanas pamatprincipu ietvarstruktūras izveidi profesionālajai izglītībai un apmācībām (COM(2008)0179 - C6-0163/2008 - 2008/0069(COD)) (A6-0438/2008) un

– *Thomas Mann* ziņojumu Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes ieteikumam par Eiropas kredītpunktu sistēmas izveidi profesionālajai izglītībai un apmācībām (ECVET) (COM(2008)0180 - C6-0162/2008 - 2008/0070(COD)) (A6-0424/2008).

Jan Andersson, referents. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisār, vispirms es vēlētos sacīt dažus vārdus par profesionālās izglītības vērtību. Ir svarīgi, lai profesionālā izglītība tiktu attīstīta ikvienā ES dalībvalstī. Tas ir svarīgi pašai ES, tās konkurētspējai un tam, kā mēs spējam pastāvēt par sevi pasaulē, bet tas ir svarīgi arī cilvēkiem, ka mums ES ir augstas kvalitātes profesionālā izglītība. Tāds ir vispārīgais konteksts šajā jautājumā.

Mēs zinām, ka profesionālā izglītība dažādās dalībvalstīs ir organizēta ļoti atšķirīgos veidos. Šis pamatprincipu ietvarstruktūras priekšlikums neietekmē to, kā dalībvalstis organizē profesionālo izglītību visā Eiropā, bet mēs varam attīstīt pašreizējās tradīcijas neatkarīgi no tā, vai tās ir organizētas vietējā, reģionālā vai valsts līmenī. Protams, arī agrāk ir bijusi kopēja ietvarstruktūra kvalitātes nodrošināšanai un profesionālajai izglītībai, bet tagad dalībvalstis vēlas attīstīt šo ietvarstruktūru, jo īpaši pieaugošās globalizācijas un vajadzības pēc labākas izglītības aspektā.

Attiecībā uz darbu, ko esam veikuši ar kvalitātes ietvarstruktūru, es vēlētos pateikties Komisijai un Padomei par viņu teicamo sadarbību, kas veicināja kopēju risinājumu atrašanu.

Tātad, par ko ir runa? Dalībvalstis, protams, bija ārkārtīgi nobažījušās, lai mēs tās nemācītu, bet lai tas būtu kas tāds, kas acīmredzami paaugstinātu pašu dalībvalstu pievienoto vērtību. Mums ir jādalās pieredzē. Es personīgi iepazīnos ar izmēģinājuma projektiem, kas saistīti ar jauniešu transportlīdzekļu vadīšanas apmācību kvalitātes nodrošināšanu manā valstī, kur turpinās ilgstoša sadarbība, kas ir izrādījusies ārkārtīgi rezultatīva.

Mums ir kopējs darba tirgus, mums ir kopēji mērķi, un tādēļ ir svarīgi, lai mums būtu šī pieredzes apmaiņa un kopēja ietvarstruktūra, kurā šī pieredzes apmaiņa var notikt. Kopā ar dalībvalstīm mēs piesardzīgi sakām, ka ietvertie rādītāji nav jāuzskata par kontroles instrumentu, bet par dalībvalstu resursu. Tās var izmantot šos rādītājus, attīstot savas sistēmas un nodrošinot to kvalitāti. Es ceru un ticu, ka šīs vienošanās panākšana veicinās profesionālās izglītības attīstību iekšējā tirgū. Es esmu diezgan pārliecināts, ka tā notiks, un esmu arī pārliecināts, ka pieredzes apmaiņa un instrumenti, kas tagad ir pieejami dalībvalstīm, dos labumu pašām dalībvalstīm, Eiropas Savienībai un tās iedzīvotājiem. Paldies!

Thomas Mann, *referents*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār Figel', dāmas un kungi, kad jautājums skar izglītību Eiropā, ikviens runā par Boloņu — un pamatoti. Kopš 1999. gada, kad ES dalībvalstis nolēma līdz 2010. gadam izveidot kopēju Eiropas augstākās izglītības telpu, ir novērsti daudzi mobilitātes šķēršļi. Domāšana par bakalaura un maģistra grādiem un to izglītības sasniegumu atzīšana, ko devusi Eiropas kredītpunktu pārnese sistēma (ECTS), rada pārliecību par vajadzību pēc kopējas rīcības.

Pamatideja ir tā, ka profesionālajai izglītībai un apmācībām (PIA) ir jāattīstās saskaņā ar vienu un to pašu principu. Viens pagrieziena punkts bija 2002. gada Barselonas augstākā līmeņa sanāksme, kas aicināja ieviest mācību rezultātu starptautisku atzīšanu. Tajā pašā gadā sākās Kopenhāgenas process par pastiprinātu Eiropas sadarbību profesionālajā izglītībā un apmācībās. Jauni nosacījumi tika ieviesti 2006. gadā, izveidojot Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūru (EQF). Tajā laikā es biju Eiropas Parlamenta patstāvīgā ziņojuma referents.

EQF ir trīs funkcijas: pirmkārt, valsts un nozaru kvalifikāciju ietvarstruktūru sasaiste; otrkārt, profesionālās un vispārējās izglītības salīdzināmības nodrošināšana un, treškārt, pārredzamības un caurlaidības nodrošināšana.

Lai nodrošinātu šo mācību rezultātu pārnesei un atzīšanu, tagad ir izveidota Eiropas kredītpunktu sistēma profesionālajai izglītībai un apmācībai (ECVET). Tikai tad, kad tiks sasniegta spēju un prasmju pārredzamība, būs novērsti visi šķēršļi to pārnesei un pieņemšanai gan dalībvalstu, gan starptautiskajā līmenī. Tādējādi ECVET veicina Eiropas sadarbības paplašināšanos vispārīgajā un profesionālajā izglītībā.

ECVET palielinās atvērtību mobilitātei un atvieglos profesionālās izaugsmes īstenošanu, kā arī uzlabos darba ņēmēju un studējošo sociālo integrāciju. Nopietna attieksme pret PIA kvalitātes kritēriju izpildi nozīmē to, ka ir jāņem vērā valstu specifiskās īpašības. Ne visi zina, kā darbojas cieša sadarbība starp skolām un rūpniecību — šī duālā sistēma — un ne visiem ir zināms, cik daudz prasmju, laika un izmaksu ir jāiegulda, lai iegūtu amatnieka diplomu vai „*Fachwirt*” (neakadēmiskas profesionālas kvalifikācijas) atzīšanu. Ir jāpapildina dalībvalstu darbības un jāpastiprina to sadarbība. Attiecībā uz kredītpunktiem ir jābūt garantijām, ka zināšanu un kompetenču novērtēšanas moduļus dažos gadījumos var summēt, bet citos joprojām var tikt pieprasīts gala eksāmens. Šī brīvība ir būtiska.

Dāmas un kungi, tas, ka Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja gandrīz vienprātīgi balsoja par manu ziņojumu, deva man stimulu sarunām ar Komisiju un Padomi. Mēs tikāties Bordo — Francijas prezidentūras organizētās izglītības konferences laikā. Es vēlētos pateikties visiem ēnu referentiem par šī kompromisa apstiprināšanu.

Es ceru, ka mūsu kopīgi paveiktais darbs tiks atzīts par pietiekamu ieguldījumu, lai padarītu PIA par efektīvām, pārredzamām un mobilām. Lai ECVET kļūst par svarīgu Eiropas mācību zonas stūrakmeni!

Ján Figel', *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlētos sākt ar pateicības izteikšanu un izjūtām, kas līdzīgas Jan Andersson ievada komentāros paustajām izjūtām par EQARF ieteikuma nozīmi, attiecībā uz ļoti teicamo darbu un sadarbību starp iestādēm. Komitejas un Komisija cer nonākt pie ļoti drīzas pirmā lasījuma vienošanās par diviem svarīgiem instrumentiem.

Vispirms es vēlētos paust atzinību par Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas darbu. Es arī vēlētos atzīmēt Ramona Mănescu un Kultūras un izglītības komitejas ieguldījumu, un par otro jautājumu — mēs sasaistījām divus jautājumus — abu komiteju, t. i., Kultūras un izglītības un Nodarbinātības komitejas, ieguldījumu. Es arī vēlētos atzīmēt Dumitru Oprea par daudzu interesantu punktu ierosināšanu, ko jau uzsvēra gan Jan Andersson, gan Thomas Mann.

Cilvēki un dalībvalstis ir daudz runājušas par Boloņas procesu, bet tagad arvien vairāk tiek sacīts par prasmju, profesionālās izglītības un apmācību nozīmi un Kopenhāgenas procesu. Šogad mums bija pirmais *EuroSkills* konkurss, kas veicināja ļoti svarīgās PIA jomas popularitāti, pievilcību, kvalitāti un labākās prakses apmaiņas. Es vēlētos izteikt dažas piezīmes par šo divu instrumentu svarīgumu, par kuriem mēs balsosim rītdienas plenārsēdē, pamatojoties uz jūsu ziņojumiem.

Par EQARF ieteikumu: profesionālo izglītību un apmācības aizēnoja reformu procesi Eiropā, bet, ja mēs tiešām vēlamies padarīt Savienību konkurētspējīgāku un sociāli saskaņotāku, kā izklāstīts Lisabonas stratēģijā, ir jārūpējas gan par vispārīgās, gan profesionālās izglītības nozīmi un kvalitāti. Pirmā ieteikuma diezgan tehniskais raksturs nedrīkstētu novērst uzmanību no šī instrumenta svarīguma. Kvalitātes nodrošināšana ir pamatā ikvienai PIA politikas iniciatīvai. Tā palīdz veidot savstarpējo uzticēšanos un modernizēt PIA sistēmas, uzlabojot apmācību efektivitāti.

Kvalitātes nodrošināšanas ietvarstruktūra ir paredzēta profesionālās izglītības un apmācību nepārtrauktai uzlabošanai. Tās pamatā ir kvalitātes cikls, kas izveido saites starp četriem posmiem: plānošanu, īstenošanu, novērtēšanu un pārskatīšanu. Tā ietver PIA veikspējas uzraudzības sistēmu un mēra PIA uzlabošanas gan sistēmas, gan izglītības sniedzēju līmenī. Pieeja kvalitātes nodrošināšanai ir atspoguļota vispārējos principos, kas ietverti pielikumā 2007. gada ieteikumam par Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūras izveidošanu, tādēļ tā jau ir izveidotās EQARF daļa.

Kvalitāte, mācību rezultātu pieeja un kvalifikāciju ietvarstruktūra iet roku rokā. Mums ir vajadzīgi šie instrumenti vienā mozaikā. Kvalitātes nodrošināšana ir priekšnoteikums uzticībai starp sistēmām un valstīm, lai pārnestu mācību sasniegumus kā rezultātus. Es uzskatu, ka procesā panāktie kompromisi ir ļoti svarīgi. Komisija atbalsta ierosināto tekstu. Jūsu ieguldījumi uzlabo tekstu; piemēram, jaunais termiņš valstu pieejas izstrādāšanai, skaidra norāde uz vietējo un reģionālo iestāžu iesaistīšanos. Izskaidrojot ietvarstruktūras tā saukto „instrumentu paketes” būtību, jūsu ieguldījums ir palīdzējis arī noskaidrot oriģinālā teksta jēgu.

Attiecībā uz otru instrumentu es gribētu tikai sacīt, ka tas arī ir nepieciešams, ja mēs patiesi vēlamies veicināt mūžizglītību un sekmēt reālu mobilitāti. Man patīk sacīt, ka mēs esam vienas Eiropas Savienības pilsoņi, nevis tās tūristi. Mums ir vajadzīga šī mobilitāte gan studējošajiem, gan darba ņēmējiem, lai cilvēki varētu izmantot dažādo Eiropas izglītības un apmācību sistēmu piedāvāto bagātību valstu vai pat reģionālā līmenī. Tas ir iespējams tikai tad, ja indivīdu mācību rezultāti tiek adekvāti novērtēti, pārejot no viena mācību konteksta uz citu.

Tas tagad tiks atvērts vēl vairāk ar *ECVET*, kredītpunktu pārneses sistēmu profesionālajai izglītībai un apmācībām. *ECVET* mērķis ir divkāršs: pirmkārt, atbalstīt un veicināt starptautisko mobilitāti un, otrkārt, nodrošināt piekļuvi mūžizglītībai, lai apmierinātu indivīdu, darba tirgus un mūsu sabiedrību reālās vajadzības.

Es nevēlos sacīt neko vairāk, bet gribu jums apliecināt, ka šis instruments ir un būs saderīgs ar otru — Eiropas kredītpunktu sistēmu vispārējai augstākajai izglītībai (*ECTS*), kā arī ar dažādajām kvalifikāciju sistēmām, kas jau pastāv Eiropā. Tas tiks īstenots saskaņā ar katras iesaistītās valsts noteikumiem un juridiskajiem instrumentiem.

Mann kungs uzsvēra dalībvalstu brīvprātīgu līdzdalību. Tas norāda uz mūsu sistēmu daudzveidību, bet arī uz briedumu kopējo instrumentu meklējumos kā mūsu kopējā darba rezultātu un uz gatavību radīt apstākļus savienojamībai un pārnesamībai starp dažādām sistēmām. Šī procesa gaitā mēs varētu redzēt, kā augšupejoša pieeja abos gadījumos ir palīdzējusi analizēt un veidot instrumentus.

Šajā sakarā es arī vēlētos sacīt, ka panāktais kompromiss ir pieņemams un ļoti svarīgs ne tikai noslēgumam, bet arī visu delikāto jautājumu un bažu apmierināšanai. Es domāju, ka tas pat uzlabo tekstu. Es sevišķi augstu vērtēju lielākas nozīmes piešķiršanu valstu un reģionālajām iestādēm, kā arī rezultātu pārbaudes perioda svarīguma uzsvēršanu ieviešanas laikā. Tādēļ Komisija atbalsta priekšlikumus un panākto kompromisu.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, PPE-DE grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es esmu īpaši lepna, ka varu kā pirmā persona pēc referentiem uzsvērt profesionālās izglītības un apmācību sistēmu nostiprināšanas svarīgumu visām Eiropas tautām, respektējot katras dalībvalsts izglītības sistēmu īpatnības un izmantojot koordināciju, lai dotu tām kopēju ietvarstruktūru un varētu tās izmantot kā instrumentus, kā gluži pareizi uzsvēra Komisija un kā referenti ar savu ļoti labo darbu palīdzēja mums saprast komitejā.

Mēs spējam dot jaunajiem eiropiešiem startu, lai viņiem būtu priekšā divi ceļi: augstākās izglītības jeb teorētisko studiju ceļš un praktisko mācību ceļš, kas abi ir saistīti ar praktiskumu un radīšanu. Profesionālā izglītība visos līmeņos ir Eiropas nākotne, tā ir ikvienas dalībvalsts nākotne, priekštelpa radīšanai un ražīgumam, kas nodrošina progresu un inovācijas. Es ceru, ka visu dalībvalstu iestādes un izglītības institūti izmantos šīs divas direktīvas, kas drīz tiks pieņemtas un ieviestas, lai mēs iegūtu rezultātus jau nākamajā gadā, kas ir radošuma un inovāciju gads.

Corina Crețu, PSE Grupas vārdā. – (RO) Vispirms es vēlētos atzinīgi novērtēt komisāra *Figel'* piedalīšanos šajās debatēs un uzmanību, ko viņš velta šiem ziņojumiem. Protams, es vēlētos arī apsveikt mūsu kolēģus *Andersson* kungu un *Mann* kungu.

Kā PSE grupas ēnu referente par šo ziņojumu un kā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas locekle es vēlētos paust gandarījumu par to, ka ir apstiprināta Eiropas kredītpunktu sistēmas ieviešana profesionālajā izglītībā un apmācībās. Tas ir svarīgs solis virzībā uz izglītības tiesību aktu saskaņošanu ES valstīs un to šķēršļu nojaukšanu, kas kavēja profesionālo apmācību pāreju no vienas profesionālās izglītības un apmācību sistēmas uz citu.

Saskaņā ar Lisabonas stratēģiju un pēdējām sanāksmēm par profesionālajām apmācībām augsti kvalificēti darba ņēmēji būs Eiropas Savienības ekonomikas dzinējspēks. Mūsdienu ekonomikā tas nozīmē darba ņēmējus, kas var runāt vairākās valodās un kuriem ir darba pieredze daudz kultūru vidē. Ņemot vērā pastāvošās atšķirības starp dalībvalstīm attiecībā uz kvalifikāciju un diplomu prasību noteikšanu, ir ārkārtīgi svarīgi pašreizējā vidē radīt priekšnoteikumus pārrobežu mobilitātei izglītības nozarē. Tas veicinās tādu augsti kvalificētu darba ņēmēju apmācību, kas spēj apmierināt Eiropas ekonomikas jaunās prasības.

Vēl viens šī tiesiskā regulējuma rezultāts būs studentu un skolēnu mobilitātes līmeņa pieaugums no tām jaunajām dalībvalstīm, kuru profesionālās izglītības un apmācību sistēmas ir tikai daļēji integrētas Eiropas līmenī. Eiropas kredītpunktu sistēma atbalstīs studentus un skolēnus, kuriem iepriekš nav bijušas tādas pašas iespējas strādāt un saņemt apmācības daudzvalodu un daudz kultūru vidēs kā skolēniem un studentiem no Eiropas Savienības vecajām dalībvalstīm.

Ar manis iesniegto grozījumu palīdzību es esmu aicinājis ieviest šo sistēmu, cik ātri vien iespējams, lai veicinātu to cilvēku rezultātu uzkrāšanu, pārnesi un atzišanu, kuri vēlētos iegūt profesionālo kvalifikāciju, neatkarīgi no tā, no kuras ES dalībvalsts viņi nāk vai kurā dzīvo. Mums ir Eiropas līmenī jāveido ilgtspējīgi tīkli starp valstu un reģionu profesionālās izglītības un apmācību sniedzējiem, izmantojot pašreizējās struktūras. Lai nodrošinātu šo tīklu un partnerību pēc iespējas augstāku efektivitāti, mums ir jāgarantē augsts un vienāds kvalitātes līmenis. Tādēļ es atzinīgi vērtēju Andersson kunga ziņojumu par Eiropas kvalitātes nodrošināšanas pamatprincipu ietvarstruktūru profesionālajai izglītībai un apmācībām.

Es arī vēlētos uzsvērt vajadzību piemērot šajā ietvarstruktūrā noteiktos instrumentus dalībvalstīs, cik ātri vien iespējams, lai mēs varētu sasniegt visaugstākos iespējamus kopējos kvalitātes standartus izglītības jomā. Mums ir skaidri jādefinē nosacījumi pilnīgas kvalifikācijas iegūšanai un daļējai kvalifikācijai. Ir pienācis laiks dot stimulu ES darbaspēka mobilitātei.

Hannu Takkula, ALDE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlos teikt dažus vārdus par šo teicamo ziņojumu. Es vēlētos pateikties referentam Andersson kungam, kā arī citiem, kas šodien šeit runājuši, un jo īpaši komisāram Figel' kungam.

Ir svarīgi, ka mēs runājam par profesionālo izglītību un apmācībām, jo mēs kopīgi esam nolēmuši, ka Eiropai ir vajadzīgs iekšējais tirgus. Ja mēs gribam funkcionējošu iekšējo tirgu, tas nozīmē, ka mums arī ir vajadzīgs dzīvotspējīgs, labi apmācīts darbaspēks, tādējādi nodrošinot to, ka, veidojot Eiropu, mēs pievēršamies ne tikai ekonomikas aspektiem, bet arī aspektiem, kas saistīti ar darbu un prasmēm.

Šis ziņojums attiecas ne tikai uz izglītību un apmācībām, bet arī uz kultūru un nodarbinātību, un mēs arī lēmām par profesionālo prasmju jautājumu kā daļu no Boloņas un Kopenhāgenas procesa, ko arī ir lietderīgi ņemt vērā šai sakarā.

Es vēlētos uzsvērt vienu lietu. Lai gan es zinu, ka izglītība un apmācības ir galvenokārt dalībvalstu kompetencē, mēs tomēr Eiropas līmenī varam mudināt tās darboties, lai reāli nodrošinātu augstu profesionālās izglītības un apmācību kvalitāti, izglītības un mācību rezultātu standartu. Tas ir ļoti svarīgi mobilitātei.

Mums ir jāatceras, jo īpaši apstākļos, kad draud ekonomikas lejupslīde, ka ieguldījumi apmācībās un izglītībā dod uzticamu, kvalitatīvu un prasmīgu darbaspēku. Tas ir izšķirošs faktors, ja mēs gribam panākt inovācijas, jaunas prasmes un kompetences un ja mēs gribam nostiprināt mūsu ekonomikas pamatu, tādējādi paaugstinot IKP.

Mūsdienu lēmumu pieņēmēji bieži aizmirst, ka izglītība un apmācības ir labākas nākotnes veidošanas un mūsu ekonomikas pamata nostiprināšanas priekšnoteikums. Šādu vēstījumu mums vajadzētu nodot dalībvalstīm un to lēmumu pieņēmējiem, un mums, Eiropas Savienības pārstāvjiem, būtu tie jāiedrošina. Mums ir vajadzīgs dzīvotspējīgs, kvalitatīvs darba tirgus un prasmīgs darbaspēks.

Sepp Kustatscher, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, šiem diviem Eiropas Parlamenta un Padomes ieteikumiem ir jādod spēcīgs impulss profesionālās izglītības un apmācību (PIA) nepārtrauktai uzlabošanai visā Eiropā, izmantojot saskaņotu plānošanu, enerģisku īstenošanu, novērtēšanu un pārskatīšanu. Tam ir vajadzīga lielāka pārredzamība daudzveidīgajās PIA sistēmās, lai veicinātu PIA kvalifikāciju salīdzināmību un savstarpēju atzišanu, kā arī nodrošinātu labāku caurlaidību.

Mēs runājam par kvalitātes nepārtrauktas uzlabošanas kultūru. Labāka izglītība ir kaut kas vairāk nekā tikai kvalifikāciju jautājums, vairāk nekā plašāk atvērtas durvis uz darba tirgu un arī vairāk nekā tikai ieguldījums uzņēmumu un darba ņēmēju konkurētspējas uzlabošanā. Šajā sakarā mani satrauc biežā atsaukšanās uz „cilvēkkapitālu”, it kā cilvēciskas būtnes būtu tikai ražošanas faktors.

PIA statuss ir stipri atšķirīgs 27 dalībvalstīs. Ir tiesa, ka mums nav vajadzīga noteikumu birokrātiska saskaņošana vai barošana ar karoti no Briseles, kā tikko teica *Takkula* kungs. Tomēr mēs darītu pareizi, ja izdarītu spiedienu, kaut vai pavisam nelielu spiedienu, lai nodrošinātu, ka labākie modeļi un standarti pakāpeniski tiek ieviesti visās ES dalībvalstīs, turklāt tagad, nevis kaut kad tālā nākotnē.

Mēs varam mācīties cits no cita, un mums tas ir jādara. Jebkurā gadījumā PIA ir jānodrošina tāds pats statuss kā vispārīgajai izglītībai visā Eiropā.

Es vēlētos pateikties *Andersson* kungam un *Mann* kungam par viņu ziņojumiem.

Jiří Maštálka, GUE/NGL grupas vārdā. – (CS) Arī es vēlētos sākt ar pateicību referentiem *Mann* kungam un *Andersson* kungam par viņu darbu un jo īpaši par pacietību, ko viņi parādīja sarunās par kompromisiem. Manuprāt, *Andersson* kunga priekšlikums gluži pareizi norāda uz nepieciešamību ievērot subsidiaritātes noteikumus, savukārt formulējums labi raksturo mehānismus un terminus, līdz kuriem dalībvalstīs ir jāievieš un jārealizē atskaites rādītāju novērtēšanas sistēma. Manuprāt, ziņojumā arī atbalstīta visu iesaistīto pušu lielāka aktivitāte profesionālās izglītības ieguves iespēju nodrošināšanā, ietverot atbalstu pašnovērtējumam kā papildu instrumentam kvalitātes paaugstināšanai.

Es atzinīgi vērtēju to, ka kompromiss ietver arī, manuprāt, ļoti būtiskus priekšlikumus, kurus pieņēma Nodarbinātības komiteja un kas galvenokārt ietver dalībvalstu mudināšanu uz efektīvāku rīcību šajā jomā, uzsverot studentu nozīmi, kad tiek novērtēta apmierinātība ar izglītības rezultātiem, un atbalstot cilvēkus, kas veic izglītību. Es uzskatu par svarīgu atbalstīt *Mann* kunga ziņojuma 1. punktu, kurā uzsvērtā indivīdu personīgās un profesionālās attīstības fundamentālā nozīme. Visbeidzot, es vēlētos uzsvērt, ka ierosinātajā kompromisā tiek izmantots termins „mūžizglītība”, tādējādi paplašinot to pilsoņu loku, kas piedalās izglītības procesā, un tādēļ es to atbalstu.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, profesionālās izglītības un apmācību kvalitātes nodrošināšana ir būtiska ne tikai mūžizglītības procesa apliecināšanai ikvienam Eiropas darba ņēmējam, bet arī mobilitātes veicināšanai visā Savienībā. Šī procesa svarīgs elements ir pašas profesionālās izglītības un apmācību novērtēšana. Šajā ziņā ir svarīgi veicināt labākās pieredzes apmaiņu Eiropas, valstu, reģionālā un vietējā līmenī.

Priekšsēdētāja kungs, izveidotā pamatprincipu ietvarstruktūra, lai gan ievēro subsidiaritāti, tomēr nosaka kopējus principus, kvalitātes kritērijus un rādītājus, kas noderīgi sniegto pakalpojumu novērtēšanai un uzlabošanai. Šie rādītāji var darboties ne tikai kā kontroles instruments, bet galvenokārt kā instrumentu kopums, kas palīdz sasniegt Lisabonas stratēģijas mērķus izglītības un apmācību jomā.

Komisār *Figel'*, pēc *Jan Andersson* apsveikšanas ar lielisku ziņojumu es vēlētos pieminēt dažus punktus *Thomas Mann* ziņojumā, kuru es arī apsveicu. Man ir jāuzsver šī sertifikācijas procesa saistīšanas nozīme ar kredītpunktu piešķiršanu augstākajā izglītībā. Tādējādi mēs garantēsim, ka sertifikācijas procesi papildina viens otru un ka tiek uzlaboti apstākļi Eiropas darba ņēmēju un jauniešu profesionālajai mobilitātei. Ir svarīgi arī veicināt, un ne tikai veicināt, bet arī pamudināt vietējo un reģionālo iestāžu līdzdalību reģionālo un valstu kvalifikācijas ietvarstruktūru saistīšanā ar Eiropas kredītpunktu sistēmu profesionālajai izglītībai un apmācībām.

Priekšsēdētāja kungs, tikai šādi mēs varam palielināt mobilitāti un kvalifikāciju pārnesi starp dažādām ekonomikas nozarēm un starp dažādiem darba tirgiem, tādējādi dodot izšķirošu ieguldījumu sociālajā kohēzijā un lielākā iespēju vienlīdzībā visā Eiropas Savienībā.

Visbeidzot, dāmas un kungi, atgriežoties pie *J. Andersson* ziņojuma, es vēlētos uzsvērt to lielo nozīmi, kāda ir atbalstam mūžizglītības stratēģijai un kvalitātes uzlabošanas kultūras veicināšanai visos līmeņos, pastiprinot saites starp oficiālo izglītību un apmācībām un attīstot iegūtās pieredzes apstiprināšanu. Tādā veidā mēs uzlabosim jauniešu izglītības līmeni un arī darba ņēmēju apmācību līmeni, kas ekonomikas un sociālās attīstības aspektā ir būtisks, lai sasniegtu Eiropas sociālo modeli.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos apsveikt *Andersson* kungu un *Mann* kungu ar viņu lielisko darbu un tiešām labajiem rezultātiem. Daudzi no mums šeit šovakar piekritīs, ka Eiropas kvalitātes nodrošināšanas pamatprincipu ietvarstruktūra profesionālajai izglītībai un apmācībām būs ļoti noderīgs instruments, lai palīdzētu dalībvalstīm veicināt un kontrolēt to profesionālās izglītības un apmācību sistēmu nepārtrauktu uzlabošanu.

Šī ietvarstruktūra būs pamatota uz kopējiem Eiropas principiem un stiprinās iepriekšējās ietvarstruktūras, ko sauc par kopējo kvalitātes nodrošināšanas ietvarstruktūru, ierobežoto piemērošanu un tiešām pieticīgos panākumus.

Attīstot pašreizējo priekšlikumu, mēs mācījāmies no mūsu pieredzes darbā ar šo iepriekšējo ietvarstruktūru, un es uzskatu, ka mēs esam veikuši būtiskus uzlabojumus.

Ierosinātā ietvarstruktūra veicinās ieguldījumu cilvēkresursos kvalitāti un efektivitāti dažādos atšķirīgos veidos, no kuriem es minēju tikai trīs: sniedzot labāku izglītību un prasmes; uzlabojot standartus un veicinot mobilitāti. Šīs ietvarstruktūras ieviešana ir brīvprātīga, un es ceru, ka komisāram Figel' ir taisnība, kad viņš saka, ka tā atspoguļo ne tikai mūsu daudzveidību, bet arī briedumu. Tā piedāvā mums kopēju ietvarstruktūru ar kopējiem kvalitātes kritērijiem, un šo rezultātu var sasniegt tikai ar Kopienas rīcību. To darot, mēs esam izvairījušies no dažādu divpusējo nolīgumu „mīnu lauka”, un, minimizējot administratīvos standartus, mēs piedāvājam labu mehānismu, ar ko saskaņot kvalitātes standartus.

Šis ir labs, praktisks tiesību akts, kas dos labus rezultātus. Kad vien Parlaments pieņem šādu dokumentu, tas veic labu dienas darbu.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, komisār, ieteikumu par profesionālās izglītības un apmācību kvalitātes paaugstināšanu sagatavošanas process neapšaubāmi ir bijis sekmīgs.

Tā kā politika šajā jomā ir valstu kompetencē, profesionālās izglītības kvalitāte dalībvalstīs ir stipri atšķirīga, un tas neatbilst mobilitātes līmenim darba tirgū vai ekonomikas un tehnoloģiju attīstības dinamiskajam tempam. Tas apgrūtina Lisabonas mērķu sasniegšanu. Vēl mazāk tas veicina vienādu apstākļu sasniegšanu uz zināšanām balstītas ekonomikas attīstībai.

Pamatojoties uz pamatprincipu ietvarsistēmas jauno pieeju, dalībvalstīm var sniegt palīdzību vispārējo kritēriju, salīdzināmības un savienojamības sasniegšanā viņu izglītības piedāvājumā. Ieteikumos ietvertie koordinācijas līmeņi, arī ar partneriem un profesionālajām organizācijām, paplašina piemērojamības jomu. Tie noteikti palīdzēs uzlabot izglītības tirgu, kam jāseko darba tirgus paraugam.

Tas noteikti atbalstīs jo īpaši tās valstis, kurās šis process saskaras ar problēmām, kas saistītas ar pārveidojumiem to ekonomikā. Ja var noteikt standarta pamatlīniju, tas garantēs pārredzamību, konsekveni un pārnesamību starp daudzām attīstības tendencēm ES robežās.

Tam ir jābūt sasniedzamam, neskarot dalībvalstu autonomiju attiecībā uz to profesionālās izglītības un apmācību sistēmu vadīšanu. Tomēr vienlaikus tas radīs kopēju vidi un veidos priekšnoteikumus kopējai augstas kvalitātes bāzei un efektīvai pieejai speciālistu apmācībām.

Mums būtu arī nopietni jāapsver nepieciešamība sinhronizēt uzņēmējdarbības vajadzības ar ekonomiku un tehnoloģiju attīstību, lai padarītu kvalificēta personāla apmācību sistēmas pat vēl efektīvākas. Tas palīdzēs atrisināt vairākus jautājumus, kas ir izraisījuši dažāda lieluma migrācijas plūsmas.

Turklāt mērķtiecīgu pieeju var izmantot to problēmu atrisināšanai, kas saistītas ar dažādām profesionālām tendencēm. Pārredzamība, sadarbība un augsti standarti procesa organizācijā, lai paaugstinātu profesionālās izglītības un apmācību kvalitāti, piedaloties Eiropas kvalitātes tīklā, ir jānosaka par valstu fundamentālām pamatnostādņēm šajā procesā.

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). – (CS) Es vēlētos īsi pieminēt, ka profesionālā izglītība un apmācības Eiropas Savienībā valstu un reģionālajā līmenī darbojas autonomi saskaņā ar atšķirīgiem standartiem, un tādējādi rada dažādu zināšanu jomu plašu spektru un dažādas kvalifikācijas. Tādēļ Eiropai ir vajadzīgi kopēji kritēriji, lai nodrošinātu pārredzamību un pārnesamību starp daudzajām izglītības plūsmām Eiropā. Atbilstīgi profesionālās izglītības un apmācību sistēmām ir jābūt pietiekami elastīgām, lai efektīvi reaģētu jo īpaši uz darba tirgus vajadzībām. Šo vajadzību apmierināšanai paredzētās izglītības efektivitāte un rezultativitāte ir regulāri jānovērtē, jāuzrauga un jāattīsta, pamatojoties uz reāliem faktiem. Pozitīva zīme ir tā, ka augstas kvalitātes nodrošināšanas principi īstenībā ietver ieteikumus Eiropas kvalifikāciju ietvarsistēmas ieviešanai. Es personīgi uzskatu Eiropas pamatprincipu ietvarstruktūru par instrumentu profesionālās izglītības un apmācību sistēmu kvalitātes uzlabojumu veicināšanai dažādās dalībvalstīs.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Priekšlikums attiecas uz profesionālajām apmācībām dažādos līmeņos atkarībā no intelekta, motivācijas, interesēm un tirgus vajadzībām. Kopēju darbaspēka standartu izveidošanai ir vajadzīga apmācību modeļu saskaņošana no Spānijas līdz Rumānijai.

Es vēlētos uzsvērt, ka, veicinot universitātes izglītību, mēs nedrīkstam graut profesionālo izglītību zemākā līmenī — zemākajā vai augstākajā vidējās izglītības līmenī. Lai strādātu par viesmili, nav vajadzīgs zinātniskais grāds, dažkārt pietiek pat ar īsiem kursiem. Pēdējā laikā tādās valstīs kā Polija šī veida apmācības ir sašaurinātas. Es kā skolotājs gribētu teikt, ka atbalstītu pēc iespējas elastīgākas izglītības programmas, kas pieskaņotas studentu vajadzībām, uzsverot svešvalodu prasmi, lai ikviens varētu darboties kādā citā valstī.

Visbeidzot, komisār, es vēlētos teikt, ka ieguldījumi izglītībā ir vislabākie ieguldījumi Eiropā. Neskoposimies ar izdevumiem izglītībai! Nenoskaudīsim nākamajām paaudzēm šo finansējumu!

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Profesionālā izglītība un apmācība ir būtiski instrumenti, kuri Eiropas pilsoņiem piedāvā prasmes, zināšanas un iemaņas, kas vajadzīgas, lai kļūtu par vērtīgu darba tirgus un uz zināšanām balstītas sabiedrības locekli. Šis ieteikums kopumā ir lielisks. Tomēr, manuprāt, tas ir jāattiecinā uz vēl divām jomām, kuras jau norādīju: konsultatīvās sistēmas izveide Eiropas pilsoņiem, lai palīdzētu viņiem izvēlēties to studiju programmu un specializāciju, kas atbilst katra individuālajām iemaņām, un, iespējams, izglītības kvalitātes platformas izveide.

Vēlos uzsvērt faktu, ka mums ir jāpieņem papildinoša pieeja izglītībai, kas veicinātu izglītības procesa labāku pielāgošanu darba tirgus reālajām vajadzībām. Mūžizglītības un mobilitātes stratēģijas ir ļoti svarīgas, lai palielinātu iespējas atrast darbu darba tirgū. Vēlos arī pateikties abiem referentiem un novēlēt jums priecīgus Ziemassvētkus.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Eiropas Savienībā tie cilvēki, kuri savā izcelsmes valstī vēlētos izmantot citā valstī iegūtu profesionālās apmācības kvalifikāciju vai apgūtos mācību modulus, joprojām sastopas ar šķēršļiem. Šis fakts daudzus attur no mācībām citā ES dalībvalstī, kā rezultātā samazinās pārrobežu mobilitāte. Šī iemesla dēļ Eiropas kredītpunktu sistēma profesionālajai izglītībai un apmācībai (ECVET) varētu dot impulsu studentu un darba ņēmēju mobilitātei. Es arī uzskatu, ka *Thomas Mann* ziņojumā bija ļoti labi parādīti uzlabojumi, ko nesīs šī sistēma, un problēmas, kas varētu rasties pēc tās īstenošanas.

Par laimi mēs varam izmantot kredītpunktu pārnese sistēmas (CTS) ietvaros iegūto pieredzi. Kā skolotājs, kuram ir bijis jāstrādā ar kredītpunktu sistēmu, es piekrītu referenta ieteikumiem. Mums ir vajadzīga Eiropas līmeņa standarta kvantitatīvā bāze kredītpunktu piešķiršanai. Tāpat ir jānosaka skaidri kritēriji, kas ļautu nodrošināt savstarpējo atbilstību sistēmas ietvaros, kā arī sistēmas pārredzamību, salīdzināmību un uzticību starp Eiropas valstīm. Es arī piekrītu tam, ka ir jānosaka izmēģinājuma periods sistēmas pieņemšanai, jo Eiropas valstīs ir atšķirīgas izglītības sistēmas, un uzskatu, ka ir vajadzīgs vairāk laika, lai saskaņotu 27 profesionālās apmācības sistēmas.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, esmu šeit, lai paustu atbalstu savam kaimiņam *Thomas Mann*, un vēlos apsveikt viņu un otru referentu ar padarīto. Tomēr ir kāds jautājums, kas ir kļuvis aktuāls, katrā ziņā manā dalībvalstī un, iespējams, arī jūsu valstī, priekšsēdētāja kungs. Straujais celtniecības uzplaukums, manuprāt, ir radījis lielu problēmu, proti, jaunekļiem, kurus piesaistīja lielās algas celtniecības jomā, nebija vēlmes iegūt izglītību vai apmeklēt apmācības kursus.

Diemžēl uzplaukums ir pagājis, un daudzi šīs darba ņēmēju grupas cilvēki ir palikuši bez izglītības un attiecīgi arī bez piekļuves citām darba iespējām, kas varētu rasties. Tādēļ domāju, ka atsevišķām dalībvalstīm, un noteikti Īrijai, ir jāstrādā ar šo darba ņēmēju grupu, lai, pienākot labākiem laikiem (cerams, tie atgriezīsies drīz), tā būtu izglītota citās profesijās. Acīmredzot idejai par kvalitātes nodrošināšanu un kontroli ir izšķirīga nozīme. Mani uztrauc tas, ka patlaban izglītība ir uzņēmējdarbības joma, kur trūkst šī kvalitātes kontroles elementa, un domai par darba ņēmēju pārrobežu kustību ir vajadzīga ES mēroga saskaņota pieeja profesionālajai izglītībai un apmācībai.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, piedāvātajai kredītpunktu pārnese un ieguves sistēmai profesionālās izglītības un apmācības jomā vajadzētu uzlabot darba ņēmēju mobilitāti Eiropas Savienības robežās. Lai Eiropas Savienība spētu konkurēt ar trešām valstīm, lai ES ekonomika augtu un lai tajā būtu augstāks nodarbinātības līmenis un mazāk atšķirību reģionu starpā, mums ir jāveicina mūžizglītība. Mums ir vajadzīgi gados vecāki cilvēki. Eiropas Savienībai ir vajadzīga to pieredze, kvalifikācija un zināšanas.

Ja mēs vēlamies ekonomiku un sabiedrību, kas būtu balstīta uz zināšanām, tad mums būtu jāiegulda izglītībā. Mums nevajadzētu ļaut cilvēkiem pamest izglītības sistēmu, neiegūstot kvalifikāciju. Svarīgi ir arī nodrošināt piekļuvi izglītībai un kvalifikācijas iespējām, it sevišķi cilvēkiem, kuri atrodas finansiālās grūtībās, tostarp tiem, kuri dzīvo mazpilsētās un ciematos un kuriem joprojām izglītības pakalpojumi nav vienkārši pieejami.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār Figel', vēlos jūs no visas sirds apsveikt! Es domāju, ka šī ir viena no lielākajām problēmām pirms Ziemassvētkiem. Lūkojoties uz nākamo gadu, uz finanšu krīzi, ir skaidrs, ka, lai to pārvarētu, mums ir jāpaveic daudz, it sevišķi izglītības un apmācības jomā.

Ir trīs rādītāji, kas ļaus mums pārvarēt krīzi: pētniecība un attīstība, infrastruktūra, kā arī izglītība un apmācība. Uzskatu, ka patlaban ir jānosaka jauni standarti, lai parādītu iedzīvotājiem, ka mūžizglītībai ir izšķiroša nozīme, it īpaši mazos un vidējos uzņēmumos. Ir jāparāda, ka mēs vēlamies, lai to darbinieki saglabātu savas darba vietas, un ka mēs vēlamies tos apmācīt labāk, lai sniegtu šiem darba ņēmējiem iespējas darba tirgū turpmāk.

Eiropas Savienībai šajā jomā ir vadoša un nozīmīga loma, un es ļoti priecātos, ja rīt mēs pieņemtu Mazās uzņēmējdarbības aktu. Tad šajā jomā mums būtu papildu finansējums.

Ján Figel', Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es runāšu īsi, jo garāk izteicos jau debašu sākumā. Es turpināšu no tās vietas, kur savu runu beidza iepriekšējais runātājs, proti, pieskaroties krīzes jautājumam.

Izglītībā un apmācībā mums ir jāiegulda labāk un vairāk. Nevis mazāk, bet labāk un vairāk, kas nozīmē efektivitāti, savienojamību, atbilstību un tā tālāk un tā joprojām. Tā ir Komisijas nostāja un, protams, domāju, ka tā ir minama arī šeit.

Šovakar paustajam par kvalificēta darbaspēka mobilitāti, mūžizglītību, zināšanu iegūšanu un pārnesi un kvalitātes kultūru ir ļoti būtiska nozīme valstu izglītības un apmācības sistēmās, un šie principi būtu jāīsteno dzīvē.

Es tikai vēlos apstiprināt, ka par instrumentiem, ko mēs pieņemam, jūs balsosit rīt. Ceru, ka balsosit par iesniegtajiem grozījumiem vai kompromisa tekstu, ko es apstiprinu un atbalstu, jo tas palīdzēs padarīt Eiropu labvēlīgāku attiecībā pret darba ņēmēju kvalifikāciju. Tas arī nozīmē, ka Eiropa kļūtu labvēlīgāka arī pret cilvēkiem un pilsoņiem, un tas ir kas tāds, kam vajadzētu būt raksturīgam mums visiem kopīgi, varbūt vairāk kā iepriekš. Ar šādiem instrumentiem mēs varam nodrošināt labākus apstākļus motivācijai, mobilizācijai inovāciju izstrādei un visiem šiem būtiskajiem mērķiem.

Komisija Čehijas prezidentūras laikā centīsies palīdzēt rīkot konferences: abu instrumentu galveno uzsākšanas konferenci un tad atsevišķas konferences konkrēti turpmākai īstenošanai. Varbūt abi referenti varētu mums palīdzēt vai būt ar mums šajos pasākumos? Protams, īstenošana ir vissvarīgākā daļa, kas mūs sagaida.

Es arī vēlos teikt to, ko daudzi šovakar jau ir teikuši: priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu jauno 2009. gadu, kas ir Eiropas radošuma un inovācijas gads.

Priekšsēdētājs. – Paldies par apsveikumu un to pašu novēlu arī jums, Komisāru kolēģijai un personālam!

Jan Andersson, referents. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, *Takkula* kunga šeit vairs nav, taču viņš uzdeva jautājumu par to, vai nepastāv pretrunas starp mērķu noteikšanu ES līmenī un faktu, ka izglītības sistēma būtībā joprojām būs valsts sistēma. Es pretrunas neredzu. Domāju, ka šī principu ietvarstruktūra tiek veidota, pamatojoties uz mērķiem ES līmenī, taču vienlaikus mēs uzticamies arī dalībvalstīm. Mēs sniedzam tām iespējas un to, ko dēvējam par „instrumentu paketi”, lai dalībvalstis to izmantotu. Neuzskatu, ka šeit pastāv pretrunas.

Vēlos uzsvērt to, ko *Figel'* kungs minēja, ka patlaban, kad piedzīvojam krīzi ekonomikā un nodarbinātībā, ieguldīt izglītībā ir daudz būtiskāk kā jebkad iepriekš. Šāds ieguldījums izglītībā veicinās ES konkurētspēju, taču arī sniegs cilvēkiem iespēju attīstīties un gūt labumu no izglītības mūža garumā.

Vēlos noslēgt savu runu, vēlreiz izsakot pateicību Komisijai, kā arī visiem ēnu referentiem. Mēs esam ļoti labi sadarbojušies, veicot šo darbu, un es vēlos jums visiem novēlēt priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu jauno gadu!

Thomas Mann, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār *Figel'*, esmu ļoti pateicīgs par lielisko sadarbību ar jums personīgi un jūsu kolēģiem. Šajā jautājumā mēs tiešām kopīgi iedziļinājamies, tā teikt, lēni un pamatīgi. Domāju, ka šādi esam sasnieguši labu rezultātu.

Kusstatscher kungam ir pilnīga taisnība — Eiropas Savienība ir ļoti vērienīga attiecībā uz profesionālās apmācības jomu. Beigu beigās mēs vēlamies ne vairāk, ne mazāk kā profesionālās apmācības emancipāciju no augstākās izglītības. *Panayotopoulos-Cassiotou* kundzei ir pilnīga taisnība — mums ir jāsniedz taustāmi rezultāti. Mēs gribam realitāti, nevis parastās nodomu deklarācijas vai jaukas runas. Visumā uz nejaušības principa balstītās sadarbības posmu nomaina intensīvākas koordinēšanas periods.

Patlaban izglītības rezultāti dalībvalstīs krasi atšķiras. Tādēļ attiecībā uz izglītības iestādēm mums ir vajadzīgi līgumi starp uzņēmumiem un valstu iestādēm. *Takkula* kungam ir pilnīga taisnība — mēs nevēlamies nekādu auklēšanos Eiropas līmenī, un mums nav tādu plānu. Tiesiski nesaistošas normas jeb citu cilvēku ieinteresēšana un iesaistīšana ir tas, kas mums ir patiesi vajadzīgs.

Mēs vēlamies, lai speciālisti sanāktu kopā — uz klausīšanās, darba grupās un arī, lai turpinātu pētījumus. Pēc tam mums ir vajadzīgas izglītības iestādes. *Maštálka* kungam ir pilnīga taisnība. Šim nolūkam mēs arī varam izmantot jau esošos tīklus un sociālos partnerus. Tikai tad šos labos rezultātus pamanīs darba ņēmēji, darba devēji un privātās un valsts izglītības iestādes — tā būs klasiska, abpusēji izdevīga sistēma. Gan *Ferreira* kungs, gan *Rübig* kungs pieminēja mūžizglītības nozīmību — un pamatoti, jo šis ir mērogs, kur mēs tiešām varam kaut ko mainīt.

Harkin kundze, es, tāpat kā jūs, redzu, cik būtisks šajā ietvarstruktūrā ir brīvprātības princips, jo tā attiecas uz visām iesaistītajām pusēm. Pastāvīgi pieaugot uzticībai, mēs skatīsimies, kā pirmās dalībvalstis strādās kopā no 2012. gada. Izmēģinājuma posms neapšaubāmi ir vajadzīgs. Ietvarstruktūrā mēs iekļausim EQR novērtējumu atbilstoši līmeņu skalai no viens līdz astoņi, un manam lieliskajam kolēģim, protams, ir pilnīga taisnība, ka tā tam jānotiek. Jauniem cilvēkiem ir tiesības redzēt, kā viņi var būt lietderīgi, ka viņi ir vajadzīgi un ka viņi var turpināt savu profesionālo izaugsmi, taču vienmēr saskaņā ar valstu tiesību normām. Citām valstīm tad ir brīva izvēle iesaistīties vēlāk un pievienoties ECVET sistēmai, kad vien tās ir tam gatavas. Domāju, ka sistēmas izredzes ir neparasti labas. Ja turpināsim apspriest lietas šādā sadarbības lokā, mums izdosies pavisam vēl tālāk. Uzskatu, ka esam šeit spējuši kaut ko uzsākt.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt, ceturtdien, 2008. gada 18. decembrī.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Dumitru Oprea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Savas kompetences ietvaros kā Eiropas kredītpunktu sistēmas profesionālajai izglītībai un apmācībai atzinuma sagatavotājs, vēlos atkārtoti uzsvērt šīs sistēmas radīšanas un īstenošanas nozīmību. Tās mērķis ir uzlabot profesionālās izglītības un apmācības kvalitāti un pievilcību.

Vajadzība īstenot ECVET balstās uz vēlmi samazināt mācību rezultātu atšķirības, ko izraisa nevienādās profesionālās apmācības sistēmas. Mums ir jāpalielina profesionālās kvalifikācijas un mūžizglītības pārredzamība.

ECVET īstenošanai ir jābalstās uz kopīgiem centieniem ievērot kvalitatīvas profesionālās izglītības un apmācības principu nodrošināšanu. Būtībā vienai ļoti svarīgai šīs sistēmas sastāvdaļai ir jābūt partnerību veicināšanai. Tās būtu jādibina starp izglītības iestādēm, uzņēmumiem un valsts iestādēm, lai attīstītu savstarpējas uzticības gaisotni.

Pēdējais, bet ne mazāk būtiskais, ko vēlos minēt, ir tas, ka ECVET ietvaros uzsvars tiek likts uz mācību rezultātiem, nevis uz laiku, ko aizņem prasmju un zināšanu apguve.

18. FRONTEX aģentūras un Eiropas Robežu uzraudzības sistēmas EUROSUR novērtējums un turpmākā attīstība

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā *Javier Moreno Sánchez* sagatavotais ziņojums par FRONTEX aģentūras un Eiropas Robežu uzraudzības sistēmas EUROSUR novērtējumu un turpmāko attīstību [2008/2157(INI)] (A6-0437/2008).

Javier Moreno Sánchez, referents. – (ES) Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, dāmas un kungi, akronīmi *Frontex* un *Eurosur* mums atgādina par skarbo īstenību, ar ko mums ir jācīnās. Proti — ik dienas Eiropā turpina nelegāli iebrukt tūkstošiem cilvēku, kuri bēg no nabadzības un šeit meklē labāku nākotni. Šos cilvēkus motivē milzīgs sociāls un ģimenes spiediens, ko rada uz viņiem liktās cerības, ka viņi varētu sūtīt uz mājām naudu. Diemžēl daudzi no šiem cilvēkiem par šo Eiropas sapni samaksā ar savu dzīvību.

Mums, kas Eiropā esam politiski atbildīgi, ir jārisina šī situācija ar kopēju atbildi, kas balstīta uz imigrantu pamattiesībām un cieņu pret tiem. Mums ir jāatver savas robežas legālai imigrācijai un darba ņēmēju integrācijai ar tiesībām un pienākumiem un jāaizver tās nelegālās imigrācijas, noziedzīgo organizāciju un cilvēktirgotāju priekšā.

Šī uzdevuma veikšanai mums ir *Frontex* un *Eurosur* — instrumenti, kas piešķir papildu vērtību dalībvalstu darbam un atspoguļo tik vajadzīgo Eiropas sadarbības un solidaritātes garu.

Mērķis, ko mēs ticamies sasniegt, ir visu ES ārējo robežu Eiropas mēroga integrēta pārvaldes sistēma, kuras pamatā ir operatīva koordinācija un valstu uzraudzības sistēmu savstarpēja izmantojamība. Tas darāms tādēļ, ka, aizverot vienu nelegālās imigrācijas ceļu, noziedzīgās organizācijas nepilnas nedēļas laikā rada citu.

Dāmas un kungi, mēs atbalstām Komisijas pieeju, kā norādīts Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumā.

Šobrīd, kad aģentūra ir spērusi pirmos pārliecinošos soļus, mums ir jānosaka tās turpmākā loma un attīstības temps.

Dāmas un kungi, *Frontex* strādā. Skaitliskais To apstiprina skaitļi pēc Hēras operācijām Kanāriju salās un tūkstoši Vidusjūrā izglābto dzīvību. Tāpat to apliecina uzlabojumi koordinācijā, paraugprakses apmaiņa un rīkotās speciālistu apmācības tādās jomās kā patvērums, jūras tiesības un pamattiesības.

Tik tālu viss ir labi, taču ir jādodas tālāk. *Frontex* rīcībā ir jābūt adekvātiem loģistiskiem un materiāliem resursiem, lai aģentūra spētu veikt neplānveida kopējas operācijas, kā arī pastāvīgas uzraudzības misijas bīstamās zonās.

Dažas dalībvalstis runā par solidaritāti, taču neīsteno to dzīvē, tā samazinot *Frontex* darba efektivitāti. Attiecībā uz šo situāciju mēs aicinām Komisiju un dalībvalstis izvēlēties vienu no šīm iespējām — vai nu mēs veicam grozījumus *Frontex* regulā, padarot solidaritāti obligātu līdzīgi kā *RABIT* regulā, vai arī mēs atļaujam *Frontex* iegādāties vai nomāt pašai savu aprīkojumu.

Tas, protams, nozīmē būtisku tās budžeta palielinājumu, taču tas pastiprina aģentūras Eiropas aspektu un padara tās resursus vienkāršāk pieejamus, it sevišķi tos, kuri ir vajadzīgi ātri.

Turklāt mēs aicinām Komisiju izstrādāt priekšlikumu aģentūras pilnvaru pārskatīšanai, lai novērstu to juridisko vakuumu, kas traucē tās darbībai jūras glābšanas un repatriācijas operācijās.

Dāmas un kungi, nesadarbojoties ar izcelsmes valstīm, mēs nespēsim efektīvi regulēt migrācijas plūsmas. Tādi eksperimenti kā sadarbība starp Spāniju un Senegālu ir bijuši ļoti sekmīgi. Šāda sadarbība būtu jāizvērs Eiropas mērogā.

Tādēļ mēs aicinām Komisiju iekļaut jautājumu par sadarbību imigrācijas jomā visos nolīgumos, ko tā slēdz ar trešām valstīm, un kopā ar tām rīkot informācijas kampaņas par nelegālās imigrācijas bīstamību.

Frontex ir jāspēj turpināt paplašināt darba nolīgumus un izveidot sadarbību ar izcelsmes valstīm atbilstoši konkrētajām aģentūras vajadzībām. Ir arī svarīgi izpētīt iespējamās sadarbības kanālus ar reģionālām iestādēm, piemēram, *Mercosur* vai Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopienu, uz ko attiecas cilvēku brīvas pārvietošanās princips.

Dāmas un kungi, paturēsim prātā faktu, ka *Frontex* un *Eurosur* nav zāles pret visām slimībām, bet gan vērtīgi rīki, kas kalpo Eiropas migrācijas politikai. Šīs politikas galvenais mērķis ir tāds, ka imigrācijai ir jābūt faktoram, kas veicina attīstību kā mērķa, tā izcelsmes valstīs, taču visvairāk attiecībā uz pašiem imigrantiem.

Imigrācija vairs nedrīkst būt nāvējošas lamatas. Mums ir jārikojas, lai nodrošinātu, ka imigrācija vairs nav pienākums un kļūst par tiesībām un personīgu izvēli.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. — (FR) Priekšsēdētāja kungs, es, protams, vēlos izteikt atzinību par ziņojumu par *FRONTEX* aģentūras un Eiropas Robežu uzraudzības sistēmas *EUROSUR* novērtējumu un turpmāko attīstību. Esmu pateicīgs *Moreno Sánchez* kungam.

Eiropas Parlaments vienmēr ir atbalstījis *FRONTEX* aģentūru kopš tās izveides, it īpaši attiecībā uz finanšu resursu nodrošināšanu. Pricējos redzēt šo atbalstu no jauna apstiprinātu šajā brīdī, kas aģentūras pastāvēšanā ir izšķirošs, jo patlaban mēs izskatām iespēju paplašināt tās pilnvaras.

Gandrīz visi ziņojuma punkti atbilst mūsu paziņojumiem, un es tiem pilnībā piekrišu. Kā piemērus minēju īpašo Komisijai izteikto aicinājumu iesniegt priekšlikumus aģentūras pilnvaru paplašināšanai, aicinājumu nodrošināt pastāvīgas patruļas augsta rīka zonās un vajadzību spēcīnāt Eiropas solidaritāti reizēs, kad jākontrolē mūsu robežas. Tomēr vairāki punkti būtu jāprecizē.

Patlaban dalībvalstis nodrošina tehnisko aprikojumu brīvprātīgi. Komisija atsevišķos gadījumos ir uzstājusi, lai dalībvalstis pildītu savas saistības un nodrošinātu, ka aprikojums kopējās operācijās, it sevišķi augsta riska rajonos, tiešām būtu pieejams.

Šī gada pieredze tomēr parāda, ka izvietot vajadzīgo skaitu kuģu joprojām ir sarežģīti. Tādēļ ir jāapsver citi risinājumi. Starp tiem ir, piemēram, iespēja piespiest dalībvalstis nodrošināt aģentūru ar noteiktu aprikojumu vai atļaut aģentūrai nomāt vai izgādāties pašai savu aprikojumu. Šis būs viens no galvenajiem jautājumiem, kas būs jāizskata tā priekšlikuma ietvaros, ko Komisija iesniegs aģentūras tiesiskā regulējuma pieņemšanai.

Šajā saistībā uzsveršu to, ka tā aģentūras pilnvaru neatkarīga novērtējuma rezultāti, kas veicams saskaņā ar FRONTEX regulas 33. panta prasībām, būs zināmi 2009. gadā. Tie būs zināmi laikā, kad Komisija publicē priekšlikumus aģentūras turpmākajām pilnvarām. Pārskatīšanā iespējams ietvert konkrētus noteikumus attiecībā uz iesaistīšanos glābšanas operācijās jūrā, dalību repatriācijas darbos un ciešāku sadarbību ar trešām valstīm.

Dāmas un kungi, tiesa arī, ka Komisija, izmantojot savas deleģācijas trešās valstīs, vēlas rīkot informācijas kampaņas ES ārējo attiecību politikas ietvaros, par pamatu ņemot kopīgi definētas FRONTEX pilnvaras un pienākumus. Komisija izskatīs atbalsta iespējas, ko varētu piedāvāt trešām kaimiņvalstīm.

Esmu starp tiem, kuri uzskata, ka FRONTEX varētu veikt uzraudzības operācijas iespējami tuvu trešo valstu krastiem — tas novērstu humānās katastrofas un ļautu krietni veiksmīgāk uzraudzīt mūsu robežas.

Jebkurā gadījumā esmu pateicīgs Eiropas Parlamentam par šo ziņojumu, kurā atbalsojas Komisijas priekšlikumi. Es tādēļ vēlos pateikties jums par Eiropas Parlamenta būtisko un plašo atbalstu Komisijas paziņojumiem par FRONTEX. Uzskatu, ka attiecībā uz vispārīgām nostādnēm par FRONTEX turpmāko attīstību mēs esam panākuši vienprātību Eiropas iestāžu starpā.

Tobias Pflüger, *Attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, kā Frontex aģentūra ir saistīta ar attīstību? Tā ir „šausmīgi” cieši saistīta ar attīstības aspektu, kā šī gada martā žurnālā *Le monde diplomatique* skaidroja bijušais ANO īpašais referents par tiesībām uz pārtiku *Jean Ziegler*. Viņš rakstīja: „Tā mēs nonākam pie Frontex un Briseles komisāru liekulības, kuri ar vienu roku rada badu Āfrikā, kamēr ar otru — pasludina par likumpārkāpējiem savu politiku upurus, bada bēgļus”.

Kā uzskatāmu piemēru minēšu to, ka ES veic dempingu lauksaimniecībā, līdz ar to iznīcinot vietējo pārtikas kultivēšanu Āfrikā, tādā veidā liekot arvien vairāk cilvēkiem pamest savas mītnes valstis. Vēl viens uzskatāms piemērs ir ES zivju pārstrādes kuģi, kas izsmel zivju resursus zvejas apgabalos, kas atrodas Āfrikas valstu zvejai slēgtās zonās. Tāpat tiek strauji iznīcināti tradicionālie zvejnieku ciemati, piemēram, Sahelas zonā, arī Mali un Gvinejā-Bisavā.

Tas uzskatāmi parāda, ka Frontex ir iestāde, kas fiziski izolē Eiropu un rīko deportācijas, un tā rīkojas, neņemot vērā ANO Konvenciju par bēgļu statusu. Tajā pašā laikā tiek rīkotas masu deportācijas, kā, piemēram, apvienotā deportācija no 11 ES dalībvalstīm, kas 14. novembrī notika Vīnē. Ziņojumā ir bieži pieminēta „solidaritāte”. Tomēr ziņojumā šis vārds nav vis lietots, lai apzīmētu solidaritāti ar citiem cilvēkiem, kuri bēg no savām valstīm, bet gan norādot uz solidaritāti starp dalībvalstīm. Ir absolūti skaidrs, ka tas, kas vajadzīgs, ir solidaritāte ar cilvēkiem, kuri glābjas, bēgot no neizturamiem dzīves apstākļiem. Frontex vienīgais sasniegums ir tas, ka cilvēkiem tagad ir jābēg pa tālāku ceļu. Aģentūra nedod pilnīgi nekādu risinājumu. Šī iemesla dēļ vienīgā saprātīgā lieta, ko darīt, ir aicināt pārtraukt Frontex darbību.

Šajā saistībā es jums visiem ieteiktu laiku pa laikam iepazīties ar Āfrikas viedokļiem. Piemēram, bijusī Mali kultūras un tūrisma ministre *Aminata Traore* to pauž ļoti skaidri: „Cilvēku, finanšu un tehniskie resursi, ko Eiropa izmanto, lai apturētu migrācijas viļņus no Āfrikas, patiesībā ir ieroči karā starp šo pasaules lielvaru un jaunajiem afrikāņiem no pilsētām un laukiem, kuru tiesības uz izglītību, ekonomisku līdzdalību, darbu un pārtiku to izcelsmes valstīs pilnībā ignorē valdošajā struktūras konformisma tirānijā”. Domāju, ka teiktais ir skaidri saprotams.

Priekšsēdētājs. – Esmu pārliecināts, ka Mali tūrisma ministres viedoklis ir svarīgs, taču mēs vairāk gribētu uzzināt jūsējo, *Pflüger* kungs.

Simon Busuttil, *PPE-DE grupas vārdā*. – (MT) Pirmkārt, vēlos pateikties kolēģim *Javier Moreno Sánchez* par sagatavoto ziņojumu un par to, ka viņš uzklusēja mūsu idejas un grozījumus ziņojuma secinājumos. Priekšsēdētāja kungs, es personīgi nevaru teikt, ka esmu apmierināts ar FRONTEX un tās darbu. Būtībā pagājušās vasaras beigās aģentūras izpilddirektors nosauca Vidusjūras misiju, kas zināma kā NAUTILUS, par neveiksmi. Kā gan es tādā gadījumā varu būt apmierināts? Tas nozīmētu prasīt neiespējamo. No FRONTEX

izpilddirektora es gaidīju ziņas nevis par misijas neveiksmīgo iznākumu, bet par to, kā *FRONTEX* varētu darboties veiksmīgi un efektīvi. Vēlos piebilst, ka, neskatoties uz to, Eiropas Parlaments ir allaž stingri atbalstījis *FRONTEX* aģentūru, kā komisārs pareizi teica. Gadu pēc gada šīs aģentūras budžeta pozīcija ir palielināta, lai padarītu tās misijas ilgstošākas un produktīvākas. Kā mums padarīt *FRONTEX* iedarbīgāku? Pirmkārt, tas ir izdarāms, apsverot, kā varam palielināt aģentūras pilnvaras — to jau ieteica komisārs, un tas ir ieteikts arī ziņojumā. Mums arī jāpalielina *FRONTEX* veikuma iedarbība, izskatot iespējas, kā pārliecināt dalībvalstis pildīt solījumus, ko tās deva, apņemdamās *FRONTEX* misijām nodrošināt aprikojumu. Pretējā gadījumā būs arī jāapsver iespēja sniegt *FRONTEX* pašai savu aprikojumu. Otrs vajadzīgais elements efektivitātes palielināšanai ir starptautiskā sadarbība. Nesen Eiropas Parlamenta pārstāvji bija Senegālā, kur klātienē iepazinās ar Spānijas un Senegālas sadarbības metodi. Tieši šāda veida sadarbību mums vajag izvērst arī citos reģionos, piemēram, Vidusjūras reģionā un teritorijā ap Grieķiju. Noslēgumā minēšu, ka ir cilvēki, kuri apgalvo, ka *FRONTEX* kaut kā neievēro cilvēktiesības vai tai nav pilnvaru ievērot cilvēktiesības. Es tam absolūti nepiekrītu. Uzskatu, ka bez *FRONTEX* klātbūtnes būtu daudz vairāk noslīkušo un citādi bojā gājušo nekā patlaban. Tas parāda, ka *FRONTEX* dod savu artavu cilvēku dzīvību nosargāšanā un cilvēktiesību ievērošanā. Un tomēr mums ir jādara vairāk — mēs gribam, lai *FRONTEX* operācijas būtu rezultatīvākas. Ja aģentūrai izdosies panākt šādu uzlabojumu, būsīm nošāvuši divus zaķus ar vienu šāvienu. Pirmkārt, mēs būsīm pielikuši punktu notiekošajiem nelegālajiem braucieniem un, otrkārt, būsīm pārtraukuši mūsu jūrās tiek bieži notiekošo cilvēku bojāeju, kas apkauno mūs visus.

Inger Segelström, PSE grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisār un priekšsēdētāja vietnieks Barrot, dāmas un kungi, vēlos sākt, izsakot pateicību *Moreno Sánchez* kungam un komitejai, jo par *Frontex* un *Eurosur* mēs šoreiz apspriedāmies konstruktīvi. Vēlos pateikties arī par to, ka viņi tik uzmanīgi sekoja *Frontex* darbam. Tas ir vajadzīgs tādēļ, ka jautājums par to, kā būtu jāattīsta *Frontex*, uztrauc tik daudz cilvēku, ja šīs aģentūras nolūks ir būt par ES sienām un cietoksni pret pārējo pasauli un nabadzīgajiem visā pasaulē.

Nesen parādījās ziņas, ka *Frontex* nebija sapratusi vienu no saviem uzdevumiem, kas ir — apkarot cilvēktirdzniecību. Man ir prieks par to, ka nu esmu saņēmusi atbalstu šajā jautājumā un ka šobrīd tas tiek noskaidrots. Domāju, ka neviens šeit nešaubās, cik būtiski ir tas, lai mēs ar visiem līdzekļiem palīdzētu apturēt cilvēkus, kuri pakļauj sevi briesmām, cenšoties iekļūt ES. Viņi nav noziedznieki, tie ir nabadzīgi cilvēki, kuri vēlas labāku dzīvi savām ģimenēm. Man ir prieks arī par to, ka esmu saņēmusi atbalstu to noteikumu papildināšanai ES un starptautiskajos tiesību aktos, kas attiecas uz jūrām, jo sevišķi Vidusjūru.

Ir nepieņemami, ka zvejnieki, kuri uzņem uz klāja bēgļus, tiek turēti aizdomās par kontrabandu. Ir nepieņemami arī tas, ka trūkst skaidrības par to, vai zvejniekiem vajadzētu būt iespējai atstāt bēgļus, piemēram, tuvākajā ostā, un par to, kādi noteikumi attiecas uz šo situāciju. Tādēļ ir labi, ka ES patvēruma, bēgļu un migrācijas politikas topošajā programmā mēs sāksim risināt to, kā labāk izmantot *Frontex* nākotnē. Pirms beidzu savu uzstāšanos, vēlos novēlēt visiem deputātiem, mūsu lieliskajai Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai, priekšsēdētājam un komisāram Barrot priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu jauno gadu. Paldies!

Adina-Ioana Vălean ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms vēlos apsveikt referentu *Moreno Sánchez* kungu ar šī līdzsvarotā ziņojuma izstrādi. Pateicos par to, ka viņš ir ņēmis vērā vairumu manis izteikto bažu un pat kritiku.

FRONTEX ir vitāli svarīgs imigrācijas politikas instruments, un šī aģentūra ir pierādījusi tās nepieciešamību un efektivitāti. Tomēr tā joprojām ir pārlietu politizēta iestāde, kura ir pārāk atkarīga no dalībvalstu labās gribas un to valstiskajām interesēm, ko nosaka prese un sabiedrības viedoklis.

Bija ļoti būtiski atgādināt dalībvalstīm par to morālajiem pienākumiem un to pildīšanu. Tāpat ir svarīgi atcerēties, ka *FRONTEX* ir pirmā pilāra Kopienas iestāde. Kā tādai tai vajadzētu savā darbībā ne tikai ievērot ES pamatvērtības, bet arī strādāt, lai tās veicinātu, it sevišķi jomā, kas ir saistīta ar migrāciju un pārvietošanās brīvību.

Tomēr tās rīcību likumību varētu apšaubīt. Pirmkārt, tā iemesla dēļ, ka *FRONTEX* veiktās koordinācijas operācijas, kas tiek vadītas pēc izlūkošanas datiem, balstās uz riska analīzi un draudu izvērtējumu, kas tiek sagatavots slepenībā. Tas norāda uz vāju pārredzamību un demokrātiskās atbildības trūkumu. Otrkārt, tā kā kopējo darbību koordinē *FRONTEX*, rodas situācija, ka aģentūra darbojas teritorijās ārpus ES robežām, kas liek apšaubīt, vai tā pilda ES pienākumu, īstenojot patvēruma meklētāju un bēgļu aizsardzības principu.

Tādēļ es aicinu veikt visaptverošu *FRONTEX* darba novērtējumu un pārskatīt aģentūras operācijas un tās atbildību, šajā procesā piedaloties arī Parlamentam. Es arī lūgtu Komisiju pilnībā izvērtēt *FRONTEX* darbu saistībā tā ietekmi uz pamatbrīvībām un pamattiesībām, tostarp atbildību aizsargāt.

Visbeidzot, es uzskatu, ka līdz šim visai daudz uzmanības veltīts jūras jautājumiem, taču, kā jau minēts iepriekš, darbība ir jāizvērs pret visiem migrācijas ceļiem. Drīz būs uzmanīgi jāpievēršas arī sauszemes ceļiem uz austrumu robežas, un reiz par visām reizēm mums vajadzētu rīkoties preventīvi un risināt jautājumu, pirms arī tur rodas ārkārtas situācija.

Giusto Catania, GUE/NGL grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es uzskatu, ka mums vajadzētu mēģināt noslēgt *Frontex* neveiksmju bilanci par pēdējiem trim gadiem. To paveikuši mēs atklātu, ka bijis gana daudz propagandas.

Ir bijis mazliet vairāk par 30 kopējām operācijām uz robežām. Pēdējo trīs gadu laikā jūrā bojā gājušo skaits ir palielinājies, un lielākā daļa resursu, kas — ak vai — turpina pieaugt, tiek novirzīti jūras robežu aizsardzībai, par spīti tam, ka pati *Frontex* aģentūra apgalvo, ka tikai 15 % netipisko imigrantu Eiropas Savienībā ierodas pa jūru. Dēvēsim viņus šādi: „netipiskie imigranti”. Zinu, ka mani šajā jautājumā atbalsta arī komisārs *Barrot*, tādēļ pārtrauksim tos saukt par „nelegālajiem imigrantiem”.

Viena no lietām, ko *Frontex* mums ir parādījusi, ir tas, ka šaujamieročus var izmantot patvaļīgi un nešķirojot. Kopējā operācijā septembrī Lampedūzas apkaimē mēs redzējām šos postījumus. Šobrīd, par spīti faktam, ka daži no mūsu punktiem ir iekļauti *Moreno Sánchez* ziņojumā, vēlos uzsvērt šo kritiku, jo esmu visai drošs, ka Parlaments savas domas par *Frontex* var mainīt ātri. Pirms neilga laika es cīnījos viens, kad es pavēstīju, ka ir jāmaina *Frontex* mandāts, prioritāti piešķirot glābšanas darbiem jūrā, taču rīt tas beidzot var kļūt par Parlamenta kopējo viedokli.

Es turpinu būt *Frontex* kritiķis, jo uzskatu, ka aģentūras darbā netiek ievērotas patvēruma meklētāju tiesības. Likt cilvēkiem uz robežām griezties atpakaļ ir reakcionāra utopija, un es uzskatu, ka ir ļoti sarežģīti ierobežot vīriešu un sieviešu dabisko vajadzību brīvi pārvietoties. Patlaban *Frontex* simbolizē „Eiropas cietoksni” un ir speciāls līdzeklis mūsu robežu militarizēšanai.

Johannes Blokland, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, „Eiropas cietoksnis” tagad sākas Āfrikas kontinentā, kur varas iestādes pārtver nelegālos imigrantus, pirms tie sasniedz Eiropas Savienību, un tas tiek darīts ar Eiropas Savienības finansiālo un loģistisko palīdzību vietējo varas iestāžu vārdā. Šādi Eiropas atbalsts Āfrikas valstīm darbojas, nodrošinot nevēlamas imigrācijas apkarošanu, taču vai šādu rezultātu mēs bijām gaidījuši?

Es novērtēju to, ka, nosūtot *Frontex* operācijās, jūrā ir izglābti daudzi cilvēki, bet baidos par tiem, kuri bija bēguši politisku vai reliģisku iemeslu dēļ. Saskaņā ar *Amnesty International* un ANO Augstākā komisāra Bēgļu lietu pārvaldes (*UNCHR*) ziņojumiem cilvēki tiek sūtīti atpakaļ bez jebkādas izmeklēšanas. Dalībvalstis nevēlas ļaut nelegālajiem imigrantiem vērsties pēc palīdzības mūsu tiesību sistēmās un dara to pamatoti. Taču šeit rodas morāls jautājums: vai šāda pieeja ļauj politiskajiem un citiem bēgļiem piekļūt patvēruma meklēšanas kārtībai.

Vai Āfrikas valstis ievēro Bēgļu nolīgumu? Šai sakarā es rosinātu Komisiju un komisāru *J. Barrot* piešķirt Āfrikas valstīm palīdzību, lai tās cilvēcīgi attiektos pret politiskajiem bēgļiem saskaņā ar ANO Konvenciju par bēgļu statusu. Es atbalstu grozījumu Nr. 4 *Moreno Sánchez* ziņojumā.

Šādi, priekšsēdētāja kungs, *Frontex* darbs ir novedis pie jaunas problēmas, vai nu mums tas patīk vai nē. Tādēļ *Frontex* būtu jāuzņemas pilna atbildība. Es aicinātu tuvākajā laikā veikt izmaiņas, lai nodrošinātu, ka politiskie un citi bēgļi var arī turpmāk rēķināties ar cilvēcīgu attieksmi, un tas zināmā mērā noteiks *Frontex* darba veiksmi.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, man ir bijis tas gods Ārlietu komitejas vārdā sagatavot atzinumu par *Frontex*. Tomēr šis atzinums tika noraidīts ar nelielu vairākumu, jo kreisie atteicās pieņemt to, ka tekstā bija skaidri minētas problēmas, kas ir saistītas Lībiju un Turciju. Tādēļ iedomājieties, cik pārsteigts un tiešām apmierināts es biju, kad pamanīju, ka Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja beigās varēja atbalstīt manis paustās bažas!

Lībija ir būtiska nelegālās imigrācijas tranzīvalsts ceļā uz Eiropu. Tas pats attiecas uz Turciju — ar to atšķirību, ka daudz imigrantu nāk arī no pašas Turcijas. Tādēļ ir ļoti svarīgi, lai šīs valstis un to robežsardzes dienesti pilnībā sadarbotos ar *Frontex*. Būtībā tas attiecas arī uz atpakaļuzņemšanas nolīgumiem. Attiecībā uz nevēlēšanos sadarboties šajā jautājumā Turcija jau gadiem ir bijusi nelokāma. Turcija atsakās parakstīt nolīgumu, un tās robeža Eiropas virzienā tiek nepietiekami apsargāta. No valsts, kas vēlas pievienoties Eiropas Savienībai, varētu sagaidīt, lai tā darītu vairāk šajā sakarā. Ir neiedomājami, ka Komisija un Padome nespēj atgādināt Turcijai par tās pienākumiem.

Frontex un *Eurosur* ir galvenie līdzekļi cīņā pret nelegālo imigrāciju un tos varētu izmantot arī pārrobežu noziedzības, cilvēktirdzniecības, narkotiku un ieroču tirdzniecības apkarošanai. Šengenas zona nevar darboties bez veiksmīgas kopējo ārējo robežu pārvaldības, un mēs nevaram pat sapņot par kopējas imigrācijas politikas pieņemšanu. Tādēļ tas nav tikai finansējuma jautājums, bet arī, un galvenokārt, politiskās gribas jautājums. Dzirdot frāzi „Eiropas cietoksnis”, man ir skumji redzēt, ka ir tik daudz nepadarītā, ka varbūt mums būtu jāveido vārdu salikums „Eiropas siets”.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, dāmas un kungi, man, pirmkārt, ir jāapsveic referents *Javier Moreno Sánchez* ar lieliski paveikto darbu un arī kolēģis *Simon Busuttill*, kurš darbojās kā ēnu referents Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas vārdā. Teritorija bez iekšējām robežām nevar pastāvēt bez atbildības dalīšanas un bez solidaritātes ārējo robežu pārvaldībā. Tam ir izšķirīga nozīme, lai attiecībā uz migrāciju rīkotos ar plašu tvērienu un saskaņoti, kā arī lai cīnītos ar nelegālo imigrāciju un nodrošinātu robežu integrētu pārvaldību, izmantojot gan fiziskos, gan cilvēkresursus.

Robežkontrolē ir jāpievērš uzmanība ne tikai neatļautai robežas šķērsošanai, bet arī citiem pārrobežu noziedzības aspektiem, piemēram, jānovērš terorisms, cilvēktirdzniecība, narkotiku kontrabanda un nelegāla ieroču tirdzniecība, šādi palīdzot uzlabot iekšējo drošību kopumā.

Es nešaubos, ka *Frontex* var ieņemt būtisku lomu šajā integrētajā ES robežu stratēģijā. Pēc aģentūras budžeta būtiska palielinājuma, ko Parlaments vienmēr ir prasījis un komisārs *Barrot* vienmēr atbalstījis, uzskatu, ka nākamajam solim ir jābūt tās pilnvaru pārskatīšanai ar mērķi novērst juridisko vakuumu attiecībā uz glābšanas operācijām jūrā, sadarbību atgriešanās operācijās un pat iespēju trešajām valstīm izmantot aģentūras aprikojumu, kā jau minēja priekšsēdētāja vietnieks *J. Barrot*.

Līdz ar to es atbalstu *Frontex* lomas pastiprināšanu, kaut gan tas darāms pakāpeniski un saskaņā ar reālajām vajadzībām. Tāpat atzīstu, ka ir būtiski pilnveidot visu uzraudzības sistēmu un instrumentu lietojumu, vispirms palielinot to pastāvošo ietvaru, radot sinerģijas un turpinot sadarbību ar Eiropas aģentūrām, piemēram, Eiropolu, un arī ar citām starptautiskām organizācijām.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Vispirms vēlos izteikt atzinību par ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienības (*RABIT*) noturētajām un Eiropas aģentūras *FRONTEX* koordinētajām mācībām pie Rumānijas austrumu robežas šī gada oktobra beigās. Šāda veida mācības, kas bija trešās līdz šim, parādīja, cik būtiska ir *FRONTEX* loma, sniedzot atbalstu dalībvalstīm, kas rūpējas par Eiropas Savienības ārējo robežu un kam tādēļ ir vajadzīga lielāka tehniskā un operatīvā palīdzība.

Es arī atzinīgi vērtēju šī mēneša sākumā starp *FRONTEX* un Gruzijas robežpoliciju noslēgto nolīgumu, kas ir svarīgs solis ceļā uz robežas drošības garantēšanu un nelegālās imigrācijas apkarošanu. Eiropas Komisijas priekšlikums par ilgtermiņa robežu pārvaldības stratēģiju ir atzinīgi vērtējams tieši patlaban, kad dalībvalstis, kurām ir ārējā dienvidu robeža, saskaras ar būtiskām nelegālās imigrācijas izraisītām grūtībām. Šajā stratēģijā ir jāiekļauj arī kaimiņvalstu darbība savu robežu drošības palielināšanā. Tātad Eiropas kaimiņattiecību rīcības plānos ir jāveicina projekti un finansiālā palīdzība, kuras mērķis ir uzlabot trešo valstu robežu drošību.

Attiecībā uz Parlamenta vērtējumu par ES robežu ilgtermiņa pārvaldības stratēģiju paketi — man ir žēl, ka *FRONTEX* un *EUROSUR* ziņojumi nesakrīt vienā laikā ar debatēm par Komisijas priekšlikumiem attiecībā uz ieceļošanas/izceļošanas sistēmu, ceļojumu reģistrācijas programmu un elektronisko ceļošanas atļaujas sistēmu (*ESTA*). Mums būtu bijusi kopaina par to, kā Eiropas Savienības austrumu robežas pārvaldība attīstīsies turpmāk.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Komisār, dāmas un kungi, 670 km Melnās jūras krasta nu ir Eiropas Savienības ārējā austrumu robeža jau vairāk kā divus gadus.

Bulgārijas un Rumānijas robežsardzes dienestu iesaiste vispārīgos *FRONTEX* rīkotos projektos un darbos dod labus rezultātus. Tomēr militārā darbība starp Krieviju un Gruziju šī gada sākumā un neatslābstošā spriedze abu valstu starpā, ko papildina vispārējā Kaukāza reģiona nestabilitāte, skaidri norāda uz faktu, ka mūsu kopējā Melnās jūras robeža joprojām saskaras ar ļoti nopietnām problēmām.

Lai tās veiksmīgi pārvarētu un tiešām panāktu Melnās jūras reģiona drošību un stabilitāti, ir jāizveido drošības stratēģija šim reģionam. Šī stratēģija ir jāveido ar mērķi iesaistīt reģiona vadošās valstis Eiropas Savienības dalībvalstu īstenotos projektos un darbos. Tikai šādi mēs varam nodrošināt pienācīgu Melnās jūras robežas aizsardzību un mierīgu prātu mūsu pilsoņiem.

Vēl viena svarīga iniciatīva, kurai ir jāsaņem vairāk resursu un finansējuma no Eiropas iestādēm un arī no dalībvalstīm, ir FRONTEX loģistikā un operācijās iesaistītā personāla apmācības. Mūsdienu pasaulē sargāt robežu nenozīmē tikai fiziski to apsargāt, bet arī veikt darbus, kas prasa papildu zināšanas un prasmes dažādās jomās.

Lai dalībvalstu robežsardzes darbinieki spētu paveikt uzdevumus, kas tiem sekmīgi izticēti, viņiem ir jābūt lietpratējiem starptautiskajās un jūras tiesībās, kā arī patvēruma tiesībās un cilvēku pamattiesībās.

Vēlos piekrist referenta *Sánchez* kunga teiktajam, ka ir jāsaņem visaptverošs, vispārīgs plāns, kur būtu noteikts Eiropas Savienības robežsardzes stratēģijas vispārējais plāns.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Es vēlos uzsvērt dažu *Moreno Sánchez* ziņojuma un Komisijas paziņojuma novērtējuma punktu īpašo nozīmi. Es runāju par tiem punktiem, kur mums tiek atgādināts par to, cik nopietna ir problēma, ko rada sauszemes migrācijas ceļi gar austrumu robežu. Tādēļ es vēlos uzsvērt faktu, ka ES austrumu robežai ir jāpievērš vairāk uzmanības un jāpiešķir vairāk resursu.

Būtībā saskaņā ar vairākiem aprēķiniem aptuveni 25 % nelegālo imigrantu, kuri patlaban uzturas ES teritorijā, nāk no valstīm, kas atrodas gar austrumu robežu, un tie ir iebraukuši ES, šķērsojot šo austrumu robežu. ES ārējā austrumu robeža ir ne tikai ļoti gara, bet arī ļoti sarežģīta kaimiņu reģionu dēļ. Papildus nelegālās imigrācijas problēmai mums ir jāpatur prātā arī organizētās noziedzības radītās briesmas. Tās galvenie ceļi arī krustojas šajā ģeogrāfiskajā zonā.

Kā Eiropas Parlamenta deputāts no Rumānijas, kura pārvalda vairāk kā 2000 km ES ārējās austrumu robežas, vēlos arī uzsvērt to, ka ir ļoti svarīgi, lai šai robežai mēs pievērstu atbilstošo uzmanību.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienībai patlaban trūkst visaptveroša plāna sadarbībai ar austrumu robežas kaimiņvalstīm.

Papildus ilgtermiņa mērķiem, ko Eiropas Savienība ir izvirzījusi attiecībā uz šīm valstīm, mums vajadzētu arī noteikt konkrētus īstermiņa mērķus, kā arī ieviest sistēmu, kas ļautu novērtēt, cik lielā mērā šīs valstis atbilst noteiktajiem pārrobežu sadarbības principiem. Saistībā ar mūsu robežām ar trešām valstīm FRONTEX aģentūras darbā vajadzētu ietilpt pasākumiem cilvēktirdzniecības apkarošanai. Visbūtiskākais ir tas, ka visās augsta riska zonās vajadzētu būt kopējām, profesionālām, pastāvīgām un operatīvām uzraudzības patrulām, kas tur darbotos visu gadu.

Tā kā FRONTEX ir būtiska Eiropas Savienības vispārējās imigrācijas stratēģijas daļa, aģentūras galvenajam uzdevumam vajadzētu būt nodrošināt Savienības ārējās robežas, līdztekus nodrošinot, lai aģentūra pati nekļūtu par līdzekli, kas rada jaunas — Eiropu sadalošas — robežas un ceļ jaunus mūrus.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju tās ziņojuma daļas, kas ir saistītas ar cilvēka dzīvības svētumu un faktu, ka mums vajadzētu rūpēties par bēgļu atpakaļuzņemšanas tiesībām, t. i., tiesībām netikt nosūtītiem atpakaļ uz nepieņemamiem apstākļiem. Tomēr mani satrauc tas, ka *Frontex* būs daļa no „Eiropas cietokšņa” būves.

Man ir tāda sajūta it kā mūsu solidaritāte vienam ar otru saistībā ar robežkontroles pastiprināšanu ir lielāka nekā mūsu solidaritāte ar cilvēkiem, kuri dodas pie mums. Mums ir kaut kāda maldīga doma, ka Eiropā varētu būt nesamērīgi liela daļa pasaules bēgļu. Tā ne pavisam nav tiesa. Lielo vairumu bēgļu uzņem pasaules nabadzīgās valstis. Mēs uzņemam tikai niecīgu daļu šo cilvēku. Turklāt, kad runājam par atpakaļuzņemšanas nolīgumu iekļaušanu visos nolīgumos ar citām valstīm, man šķiet, ka esam uz pilnīgi nepareiza ceļa.

Vispirms, izmantojot godīgus tirdzniecības nolīgumus, mums vajadzētu rosināt attīstību, un varbūt tad pie mums dosies mazāk bēgļu. Šāda politika būtu labāka gan mums, gan citām valstīm.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, esmu uzmanīgi klausījies visos runātajos. Vispirms vēlos jums teikt, ka pēc labākas sirdsapziņas es nevaru pieļaut tādus vārdus, ka FRONTEX simbolizē „Eiropas cietoksni”, kas ir slēgts visiem tiem, kuriem vajadzīga aizsardzība vai kuri tiecas nokļūt Eiropā. Tas ir absolūti nepareizi! Kā *Busuttil* kungs, *Coelho* kungs, *Cederschiöld* kundze un *Válean* kundze to tik labi pateica, ir skaidrs, ka FRONTEX līdz šim ir izglābusi daudz dzīvību, un es nevaru ļaut teikt, ka šī aģentūra tādēļ kaut kādā veidā nozīmē Eiropas militarizāciju. Es nevaru ļaut teikt šādus vārdus!

Tomēr ir taisnība, ka mums vajadzīga attīstība. *Cederschiöld* kundze izteica ļoti labu domu, ka FRONTEX var mums palīdzēt cīņā pret cilvēktirdzniecību, savukārt *Válean* kundze uzsvēra arī, ka mums ir jālūkojas uz sauszemes robežām un jāatgādina valstīm to pienākumi.

Pašlaik 80 % šo nelegālo robežšķērsošanas punktu praktiski kontrolē, jāsaka, kontrabandisti, negodīgi darboņi. Būtu jānorāda, ka patlaban, lai aizbrauktu no Lībijas līdz Kanāriju salām, cilvēkiem ir jāmaksā ārkārtīgi lielas naudas summas — EUR 2000, EUR 3000 — un jāpakļauj sevi laivas nogrimšanas un noslīkšanas briesmām. Tādēļ es nevaru ļaut teikt šādus vārdus.

Uzskatu, ka *FRONTEX* ir savs uzdevums — un skaidrs uzdevums. Mums ir vajadzīga tāda integrēta robežas pārvaldība, par kādu runāja *Coelho* kungs, un ir taisnība, ka tagad būs jāpadomā par jaunām *FRONTEX* pilnvarām. *FRONTEX* ir jāieņem sava vieta šajā kopējā pieejā, kas savieno attīstību un migrācijas plūsmu saskaņotu kontroli. Tā ir patiesā atbilde uz jūsu jautājumiem.

Vēlos arī jums atgādināt, ja vien tas vispār vajadzīgs, ka Komisijai acīmredzot ir jāsagatavo pamatnostādnes *FRONTEX* rīkotām kopīgām jūras operācijām. Speciālisti no ANO Augstākā komisāra Bēgļu lietu pārvaldes un Starptautiskās Migrācijas organizācijas iesaistās dalībvalstu un *FRONTEX* speciālistu darbā tieši tādēļ, lai nodrošinātu, ka *FRONTEX* atbilst Starptautiskās konvencijas par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras prasībām. Šajā konvencijā ir noteikts, ka izglābtie cilvēki ir jānogādā drošā vietā. Vietā, kur to dzīvībai vairs nedraud briesmas un kur var apmierināt to prasības, kamēr tiek pieņemts lēmums par viņu tālāko likteni.

To es vēlējos pateikt. Es labi apzinos *FRONTEX* resursu trūkumu, un droši vien būs vajadzīgs rīkoties tā vai citādi — vai nu piespiest dalībvalstis tiešām darīt aģentūrai pieejamus to resursus vai arī nodrošināt, lai *FRONTEX* būtu savi resursi, kas šajā budžeta sistēmā šķiet sarežģīti izdarāms.

Jebkurā gadījumā ir tiesa, ka *FRONTEX* pilnvaras ir jāpaplašina. Aģentūrai ir jāspēj sadarboties ar trešām — imigrantu izcelsmes — valstīm tā, lai kopīgi varētu nodrošināt saprātīgu un humānu nelegālās imigrācijas pārraudzību. Kā jau minēju, šāda imigrācija notiek uz iesaistīto cilvēku rēķina.

Vēlos pateikties *Moreno* kungam: viņa ziņojums ir līdzsvarots un bruģē ceļu tādai *FRONTEX*, kas būs labāk aprīkota un kas vienlaikus būs piemērota cilvēku dzīvību pasargāšanai. Tieši ar to mēs saprotam *FRONTEX*. Neaizmirsīsim to. Īsi sakot, šo es vēlējos paust, uzmanīgi noklausījies visus runātājus šajās debatēs. Varu droši teikt, ka tad, kad nonāksim pie *FRONTEX* pamatnostādnēm, es noteikti atcerēšos šīs debates.

Javier Moreno Sánchez, *referents*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Barrot* kungs, uzskatu, ka mēs esam uz pareizā ceļa. Tie, kuri ir gadiem sekojuši notikumiem Eiropā, zina, ka, Parlamentam un Komisijai ejot roku rokā, attīstība notiek arī Eiropas Savienībā.

Es uzskatu, ka esam uz pareizā ceļa, un tādēļ vēlamies turpināt iesākto.

referents. – (ES) Vēlos pateikties vispirms jau visiem deputātiem, kuri šovakar ir runājuši. Domāju, ka ir notikušas debates, kur pausti dažādi uzskati, līdzīgi kā visās citās šajā Parlamentā notikušajās debatēs un kā to paredz pati demokrātijas būtība, tomēr uzskatu, ka šajā jautājumā pastāv visai liela vienprātība. Neapšaubāmi, vēlos pateikties ēnu referentiem no citām politiskajām grupām un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas locekļiem, jo to sniegtais ieguldījums ļāva izveidot šo līdzsvaroto ziņojumu, kā tas šeit tika raksturots, un kas, uzskatu, ir pilnīgi pabeigts.

Vēlos arī paust savu pateicību *Frontex* izpilddirektoram *Ilkka Laitinen* kungam un viņa vietniekam *Gil Arias* kungam, kas man vienmēr sniedza visu prasīto informāciju, kā arī visam aģentūrā strādājošajam personālam.

Man ir bijusi iespēja klātienē redzēt, piemēram, kad viesojāties Senegālā, kā arī aģentūras mītnē Varšavā, ka visi cilvēki, kas strādā *Frontex*, savu darbu dara ļoti rūpīgi un pilnībā apzinoties, cik svarīgus pienākumus veic. Tādēļ esmu lūdzis Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšsēdētāju *Deprez* kungu kopā Budžeta komiteju organizēt uzklaušanu, lai aģentūras darbinieki mums varētu pastāstīt par savu darbu.

Tas neattiecas tikai uz operācijām. Kā *Marinescu* kungs skaidroja, viņi veic lielisku personāla apmācības darbu ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienības vadītājās mācībās un ceļošanas dokumentu viltojumu atklāšanā. Tas ārkārtīgi svarīgs darbs, kas reti tiek pieminēts. Šī iemesla dēļ es arī ierosināju šo uzklaušanu.

Manuprāt, ir divi jautājumi, kuri jāapspriež ļoti detalizēti. Domāju, ka tas jau tika sacīts — to pieminēja Komisijas priekšsēdētāja vietnieks un pārējie, ka *Frontex* pamatā ir jābūt iespējami pilnīgai juridiskai skaidrībai, jo bez tās aģentūra bieži vien nevar rīkoties un nonāk bezizejas stāvoklī.

Mums ir jāzina, ko aģentūras darbinieki ar jaunajām, pārskatītajām pilnvarām var darīt un ko ne attiecībā uz glābšanas darbiem jūrā vai repatriāciju.

Visbeidzot, es uzskatu, ka galvenais, kā esam novērojuši, delegācijām dodoties uz dažādām valstīm, ir Eiropas zīmols un Eiropas gars. Daudzās valstīs cilvēki labprātāk redz vārdu „Eiropa”, nevis konkrētas valsts

nosaukumu, kas kaut kad pagātnē ir apzīmējis koloniālu varu, un viņuprāt tas nav tik nepārprotami. Es to uzskatu par pievienoto vērtību. Domāju, ka mums ir jāiegulda *Frontex* aģentūrā un jāturpina iesaistīties. Mums ir jādoma par to, cik vērienīgi jārikojas un jāpārlicina dalībvalstis.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt, ceturtdien, 2008. gada 18. decembrī.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), rakstiski. – Vispirms es vēlos paust savu optimismu saistībā ar *FRONTEX* aģentūras nākotni, ņemot vērā visai uzmundrinošos aģentūras darba novērtējuma rezultātus.

Tomēr es pilnībā piekrītu referenta viedoklim, ka *FRONTEX* darba pamatā ir jābūt legālās imigrācijas politikai, lai aģentūra varētu veiksmīgi cīnīties ar nelegālo imigrāciju. Nebūtu prātīgi censties būvēt „Eiropas cietoksni”, uzmanību pievēršot vienīgi nelegālajiem imigrantiem, jo, kamēr vien saglabāsies atšķirības ekonomiskajā attīstībā, pastāvēs arī migrācija. Turklāt es piekrītu, ka, sargājot mūsu ārējās robežas, ir pilnībā jāievēro cilvēka cieņa un pamattiesības, jo tās ir daļa no Eiropas vērtībām.

Es arī vēlos uzsvērt solidaritātes nozīmību ES dalībvalstu starpā. Ņemot vērā atcelto robežkontroli Šengenas zonā, dalībvalstis ir savstarpēji ļoti atkarīgas — tās kopīgi atbild par robežas drošību. Šī iemesla dēļ visām dalībvalstīm būtu jāiesaistās *FRONTEX* darbā un jānodrošina vajadzīgie resursi. Beigšu ar ne mazāk būtisku punktu — lai veicinātu *FRONTEX* darba ražīgumu, prioritātei vajadzētu būt arī sadarbībai ar trešām valstīm.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Mani interesē *FRONTEX* aģentūras darbs, jo tā ir vienīgā Eiropas Savienības iestāde, kas atrodas Polijā. Par spīti agrākajām bažām par Eiropas Savienības ārējās austrumu robežas drošību, izrādās, ka galvenais nelegālās imigrācijas drauds nāk no Vidusjūras baseina. Attiecīgi lielākā daļa *FRONTEX* darba ir saistīta ar šo reģionu. Man bija iespēja apmeklēt Maltu un redzēt tur atrodošās Āfrikas bēgļu nometnes. Tādēļ saprotu problēmas nopietnību un neaptverami dziļo bezcerību, kas noved pie izmisīgiem centieniem šķērsot jūru, lai sasniegtu Maltu un kontinentālo Eiropas Savienību.

Nelegālā imigrācija ir problēma mums visiem, un tās risināšanai ir vajadzīga kopēja stratēģija un Kopienas instrumenti. Kopš 2005. gada *FRONTEX* ir nodrošinājusi šos instrumentus, kā arī robežu uzraudzības sistēmu *EUROSUR*. Parlamentam ir zināma arvien pieaugoša vajadzība pēc finansējuma, un jau trešo gadu pēc kārtas tas ir iesniedzis lūgumu *FRONTEX* budžeta palielināšanai. Līdz šim atsevišķas dalībvalstis ļoti nevienlīdzīgi ir iesaistījušās *FRONTEX* atbalstīšanā, un pastāv būtiskas atšķirības attiecībā uz palīdzību saistībā ar finansējumu, aprīkojumu un operatīvu darbību. Ģeogrāfiski iemesli un atšķirības tajā, cik jūtīgi katrā valstī uztver imigrācijas problēmu, nozīmē, ka dalībvalstu nevienlīdzīgā iesaiste šajā Kopienas politikas jomā, šķiet, ir pastāvīgs šķērslis, ko pārvarēt ir sarežģīti.

Bogusław Rogalski (UEN), rakstiski. – (PL) Ņemot vērā nelegālās imigrācijas radīto draudu, Eiropai ir jāpārvalda tās robežas integrētākā veidā, kā arī jāievieš saskaņota pieeja migrācijai, ieskaitot legālās imigrācijas pārvaldību. Pat ja mēs pieņemam, ka katra dalībvalsts kontrolētu savas robežas, lai apkarotu nelegālo imigrāciju, attiecībā uz situāciju austrumu un dienvidu robežās mums būtu jāsadarbojas, daloties ar pieejamajiem materiālajiem un cilvēkresursiem

Atbilstošas robežkontroles sistēmas ieviešana ierobežotu pārrobežu noziedzību, kas savukārt palielinātu iekšējo drošību. Papildus pasākumiem, kuru mērķis ir nelegālo imigrantu plūsmas kontrole, *FRONTEX* būtu arī jāstiprina vispārīga partnerība ar trešām valstīm un jāatbild par atsevišķu lēmumu pieņemšanu saistībā ar tiesībām uz patvērumu.

Mēģinot nelegāli šķērsot robežas, liels skaits cilvēku aiziet bojā. Tādēļ mums būtu jāizveido patruļas, kas visu gadu darbotos augsta riska zonās, kur cilvēki sevi pakļauj dzīvības briesmām. Izšķirīga nozīme ir arī tam, lai tiktu izveidotas divas atsevišķas nodaļas, no kurām viena pārraudzītu sauszemes robežas, bet otra — jūras, īpašu uzmanību pievēršot migrantu ceļiem pāri austrumu robežām.

Būtiska ir arī vajadzība turpināt *FRONTEX* darbā iesaistītā personāla apmācību, lai panāktu lielāku darba efektivitāti, vairotu personāla profesionālās iemaņas, kā arī radītu kopēju sistēmu informācijas apmaiņai, tā pilnveidojot *FRONTEX* darbu kopumā.

SĒDI VADA: KRATSA-TSAGAROPOULOU KUNDZE*Priekšsēdētāja vietniece***19. Viltošanas ietekme uz starptautisko tirdzniecību - Aspekti, kas saistīti ar patērētāju aizsardzību pret izstrādājumu viltošanu (debates)**

Priekšsēdētāja. - Nākamais punkts ir kopējas debates par:

- Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā iesniegto *Gianluca Susta* ziņojumu par viltošanas ietekmi uz starptautisko tirdzniecību (A6-0447/2008) [2008/21 33(INI)] un

- mutisko jautājumu Komisijai, ko PSE grupas vārdā iesniedza *Arlene McCarthy*, par aspektiem, kas saistīti ar patērētāju aizsardzību pret izstrādājumu viltošanu (B6-0486/2008) (O-0097/2008).

Gianluca Susta, referents. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, pirmkārt, vēlos pateikties visiem tiem, kuri strādāja ar mani kopā, sastādot šo ziņojumu, tajā skaitā ēnu referentiem, neatkarīgi no tā, kādu nostāju rītdien ieņems katra politiskā grupa balsojumā par ziņojumu.

Viltošanas apkarošana galvenokārt ir veids kā atbalstīt Eiropas sistēmu konkurētspēju, un tā pilnībā ietilpst Lisabonas stratēģijas loģiskajā pamatojumā. Es uzskatu, ka to nepieciešams izskatīt, ņemot vērā tiesisko un krimināltiesisko darbības jomu globalizētās pasaules ietvaros. No 2005. gada ESAO ziņojuma izriet, ka visā pasaulē ir pārdoti viltoti ražojumi par summu aptuveni 1 50 miljardu eiro apmērā, ņemot vērā visus viltotos ražojumus iekšzēmē un pirātismu tiešsaistē. Viens no komentētājiem saka, ka patiesībā ar viltotajiem ražojumiem saistītais apgrozījums ir aptuveni 500 miljardi eiro.

Tā kā viltošanas rezultātā ir pārkāptas preču zīmju tiesības, patenta tiesības un intelektuālā īpašuma tiesības tā ir uzskatāma par šķērslī mūsu rūpniecības stiprajām pusēm, spējai radīt jauninājumus un būt radošiem. Šajā situācijā ir nepieciešams īstenot ļoti koordinētus, mērķtiecīgus pasākumus, ievērojamu rūpību attiecībā pret dažādām jomām pasaulē un, manuprāt, arī atšķirīgu pieeju attiecībām starp Kopienas institūcijām un dalībvalstīm.

Ņemot vērā institucionālo atbildību, izvēlēto ziņojumu sastādīja Pasaules Tirdzniecības organizācija, lai uzsvērtu viltošanas ārējos aspektus, tomēr ir skaidri redzama saikne starp viltošanas ārējiem un iekšējiem aspektiem Eiropā – kas joprojām ir pasaulē lielākais tirgus un pasaules otrais lielākais importētājs.

Tādēļ, rezumējot, mums ir atkārtoti jāapstiprina noteikti pamata priekšnoteikumi viltošanas apkarošanai: mums ir nepieciešams stiprināt aizsardzību pret viltotu izstrādājumu iekļūšanu tirgū, un tas nozīmē arī to, ka ir jākoordinē policijas iestāžu darbību, kas atbildīgas par produktu pārbaudi uz robežām, un ir jāstiprina muitas dienestu darbību. Tomēr mums vajadzētu arī ievērojami vairāk koncentrēties uz civiltiesisko un krimināltiesisko noteikumu saskaņošanu mūsu iekšējo tiesību sistēmās, kā arī sadarboties ar Pasaules Tirdzniecības organizāciju (PTO), lai stiprinātu instrumentus, ar kuriem PTO sevi jau ir nodrošinājusi.

Ir skaidrs, ka noteiktu ar esošajiem strīdiem saistīto problēmu risināšanai biežāk vēršoties pie Pasaules Tirdzniecības organizācijas, iespējams, palīdzēs pastiprināt cīņu pret viltošanu, tāpat kā, mūsaprāt, sodu ieviešana attiecībā pret dažām valstīm ārpus Eiropas Savienības, kuras savā veidā ir paziņojušas, ka kalpos par tranzīta vietu šo produktu iekļūšanai Eiropā, kā arī aprītei visā pasaulē.

Mums ir nepieciešama spēcīgāka intelektuālā īpašuma aizsardzība, stiprāki aizsardzības līdzekļi visos pasaules ģeopolitiskajos reģionos un aizsardzībai pret lielajām valstīm, kas parādās pasaules tirgū. Šī iemesla dēļ mēs ar lielu interesi izskatām Tirdzniecības nolīgumu viltojumu novēršanas jomā (ACTA). Tas būtu liela mēroga starptautisks nolīgums daudzpusējā ietvarā, kas nepadarītu divpusējo pamatu starp ASV, Japānu un Eiropu par spēkā neesošu, vienlaikus atvēlot vietu Brazīlijai, Indijai, Ķīnai un citiem pasaules lielajiem tirdzniecības reģioniem. Tam būtu divējādi mērķi. No vienas puses, tas koncentrētos uz pārredzamību un civiltiesību un politisko tiesību, kā arī privātuma ievērošanu. No otras puses, pilnībā ievērojot pamattiesības, tas koncentrētos uz tirdzniecības interešu stiprināšanu, kas mūsu gadījumā ir intereses, kas cieši saistītas ar attīstību un tādējādi arī ar ES valstu un ES kā tādās brīvību, ņemot vērā, ka tā ir viens no lielākajiem politiskajiem dalībniekiem pasaules tirgos.

Tādēļ es uzskatu, ka mums jārikojas, izglītojot patērētājus, saskaņojot krimināltiesības, veicot stingrākas pārbaudes un izmantojot instrumentus spiediena izdarīšanai. Ņemot vērā atsevišķas jaunattīstības valstis, mums ir vispārējā tarifa preferenču sistēma, un mums būtu jānodrošina sistēmas stiprināšana, taču vienlaikus

arī, lai to izmantotu, lai novērstu noteiktu valstu gatavību kalpot par tranzīta punktiem viltoto izstrādājumu ievēšanai.

Ziņojuma mērķis ir izveidot sistēmu, kas apvienoti brīvības intereses, ievērojamās brīvās tirdzniecības intereses, pilsoņu brīvību, politisko brīvību un brīvību attīstīties, lai pretotos fenomenam, kas šobrīd Eiropas Savienības konkurences sistēmā padara situāciju ļoti sarežģītu. Protams, mēs iespējams cerējam uz ko vairāk - tādā ziņā, ka atsevišķi jautājumi šajā ziņojumā ir atstāti ēnā, piemēram, par novērošanas iestādes izveidošanu vai izsekojamības noteikumu noteikšanu. Šie ir jautājumi, par kuriem vairākums nebija vienprātīgi.

Tomēr mēs uzskatām, ka esam snieguši Komisijai un Padomei ievērojamu ieguldījumu, it īpaši Komisijai, lai nākotnē palīdzētu veikt vairumtirdzniecības noteikumu pārskatīšanu, tādējādi aizsargājot Eiropu no šī postošā fenomena.

Eija-Riitta Korhola, autore. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties referentam par šo pamatīgo darbu. Viltošana un autortiesību pirātisms rada noplūdi Eiropas un visas pasaules ekonomikā, un patiesībā neviena industrija nav pasargāta no šīm nelikumīgajām darbībām. Tās ir atbildīgas par legītimas uzņēmējdarbības postījumiem un, ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteju, īpaši atzīmējams, ka tās ir patērētāju kaitējuma avots.

Šī ir ļoti nopietna problēma un tā aizvien saasinās, jo Iekšējā tirgus ietvaros joprojām ir brīvi pieejami viltoti un pirātiski ražojumi. Lai pakarotu viltošanu un pirātismu mums, pirmkārt, ir jāsekmē tiesību aizsardzība, palīdzot muitas iestādēm konstatēt viltojumus, un ir jānoslēdz nolīgumi, lai sadragātu viltošanu un pirātismu pārkāpumu izcelsmes vietā. Rīkoties ir nepieciešams arī, lai novērstu, ka internets kļūst par aizvien populārāku viltotu un pirātisku izstrādājumu izplatīšanas kanālu, pastiprinot līdzekļus efektīvākai kompensācijai.

Otrkārt, mums ir nepieciešamas sabiedrības informēšanas kampaņas. Pārāk bieži patērētāji neapzinās šīs problēmas apmēru un rezonansi. Patērētāju dzīvības ir pakļautas riskam bīstamu produktu, it īpaši viltotu medikamentu dēļ. Valdību rīkotām kampaņām vajadzētu pastiprināti koncentrēties uz viltošanas un pirātisma sociālajām izmaksām, piemēram, saistībā ar veselības aprūpi un drošību.

Treškārt, mums ir nepieciešams apkopot vairāk datu, jāveic vairāk vērtējumu un pētījumu. Visaptveroši un salīdzināmi dati ir būtiski gan tiesību aizsardzības centieniem, gan arī informēšanas kampaņām. Šogad Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja pieņēma jaunu preču tiesību aktu paketi, līdz ar ko izveidojās jauna sistēma tirgus uzraudzībai un visu ES tiesību aktu aizsardzībai, lai nodrošinātu Iekšējā tirgū pieejamo preču drošību. Iepriekš šī pilnvaru termiņa laikā mēs pieņemām modernizētu Muitas kodeksu un instrumentus, kas palīdzēs izveidot efektīvu un datorizētu muitas dienestu. Šādā veidā mēs centāmies uzlabot muitas iestāžu darbības efektivitāti pie ES ārējām robežām, kas ir pēdējais aizsardzības buferis, kas novērš viltotu izstrādājumu nokļūšanu Iekšējā tirgū.

Jautājumam par viltošanas un pirātisma apkarošanu ir jāturpina būt vienam no galvenajiem mūsu politiskajā darba kārtībā. Parlamentā mēs aicinām Komisiju visās ES dalībvalstīs sadarboties ar valdībām, muitas iestādēm, industriju un patērētājiem. Mums ir jārīkojas kopīgi, ja vēlamies īstenot efektīvu apkarošanu. Ar šīvakara debatēm mēs izaicinām Komisiju sniegt saskaņotu un koordinētu pieeju viltošanas un pirātisma apkarošanai. Tikai šādā veidā mēs varam nodrošināt patērētāju uzticēšanos un pārliecību par Iekšējā tirgū pārdošanā esošajiem produktiem.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties Susta kungam par viņa ziņojumu par viltošanas ietekmi uz starptautisko tirdzniecību un, protams, vēlos pateikties arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejai. Kā jau Korhola kundze pirms mirkļa ļoti precīzi norādīja, mums ir jāpievērš pilnīga uzmanība un jābūt apņēmīgiem saistībā ar jautājumiem par viltošanu un pirātismu.

Komisija ir pilnībā apņēmusies sekmēt intelektuālā īpašuma augsta līmeņa aizsardzību un intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu valstīs ārpus ES. Atbilstoši Eiropas lomai pasaulē un Komisijas stratēģijai intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanas nodrošināšanai mēs sadarbojamies ar partneriem, kuri pievienojas mūsu bažām. Tas attiecas uz ASV, Japānu, G8 valstīm un ESAO valstīm. Mēs vēlamies nodrošināt, lai valstis ārpus ES robežām ļaunprātīgi neizmanto vai pat neiznīcina Eiropas modernākos, novatoriskākos rūpniecības sektorus, kuru viens no galvenajiem mērķiem ir kvalitāte, kas ir arī viens no mūsu galvenajiem kritērijiem saistībā ar konkurētspēju pasaules mērogā.

Eiropas Parlamenta iesaistīšanās šajā jautājumā ir gaidīta. Paldies! Komisija sekoja līdzi Susta kunga ziņojuma sastādīšanai, un es pateicos viņam par to, ka viņš ieņēma ļoti ambiciozu un konstruktīvu nostāju. Mēs esam

nēmuši vērā priekšlikumu par darbu ar Ķīnu, PTO strīdu izšķiršanas mehānismu, mūsu tarifa preferenču sistēmu un nepieciešamību palīdzēt mūsu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

Tomēr atsevišķās jomās ziņojuma galīgā versija uzskatāma par soli atpakaļ, salīdzinot ar sākotnējo pieeju. Ziņojumā ir arī jūtama atturīgāka nostāja un aizstāvēšanās, īpaši saistībā ar ACTA - Tirdzniecības nolīgumu viltojumu novēršanas jomā. ACTA mērķis ir apkarot liela mēroga nelegālās aktivitātes un aizsargāt Eiropas Savienības novatorus. Tas neparedz pilsoņu brīvības ierobežošanu vai spiediena izdarīšanu uz patērētājiem.

Kā jau Komisija vairākkārt ir atkārtojusi Eiropas Parlamentam, ACTA būs plašāka darbības joma, nekā Eiropas Savienības pašreizējai sistēmai saistībā ar intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību. Pašreizējā sistēma ievēro pamattiesības un pilsoņu brīvības, tajā skaitā personas datu aizsardzību. Sarunas par kriminālsankciju piemērošanu dalībvalstu vārdā būs jāved Eiropas Savienības prezidentūrai.

Saistībā ar jautājumiem, ko iesniegusi Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja, vēlos uzsvērt, ka kopš augstā līmeņa konferences, kas notika pagājušā gada maijā un kurā piedalījās Eiropas Parlamenta locekļi, Komisija ir visdažādākajos veidos atbalstījusi dalībvalstis, tiesu un policijas iestādes, uzņēmumus un patērētājus viņu cīņā pret šiem noziedzniekiem. Tā ir taisnība, ka šīs sarežģītās problēmas ir saistītas ar dažādām jomā un ietilpst Komisijas ģenerāldirektorātu kompetencē. Ir nepieciešama uzlabota sadarbība.

Šī gada sākumā – un tas ir būtiski – izveidoja struktūrvienību, kas ir atbildīga par rūpniecības un intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību. Es vēlētos uzsvērt šo aspektu. Papildus tam mums ir nepieciešama stabila zināšanu bāze, lai izveidotu pastāvīgu stratēģiju viltošanas un pirātisma apkarošanai. Tomēr šajā sakarā mums ir problēma: statistikas datu sastādīšana. Mums ir nepieciešami statistikas dati, lai gūtu precīzu ieskatu par problēmas darbības jomu un apmēru. Arī ESAO uzsvēra šo punktu savā ziņojumā ar nosaukumu "Par viltošanas un pirātisma ietekmi uz tautsaimniecību".

Tādēļ mums nepieciešams rīkoties, lai nodrošinātu iespēju apkopot precīzu un pilnīgu informāciju. Uzņēmumiem ir būtiski dati, tomēr daži no tiem tiek uzskatīti par jutīgiem. Ir jānorāda, ka dalībvalstu pienākums ir nodrošināt statistikas datus tikai par muitas konfiscētajām precēm.

Tāpat ir sarežģīti iegūt informāciju par personu skaitu, kurām viltotu izstrādājumu dēļ radušies zaudējumi. Kaut arī tādās sistēmās kā Kopienas ātrās brīdināšanas sistēma patērētāja preču jomā, izņemot pārtiku (RAPEX), nodrošina dažus elementus, tās nav pilnīgas. RAPEX sistēmu izveidoja, lai novērstu negadījumus, ko izraisa bīstami produkti. Ir taisnība, ka viltotus izstrādājumus var pieskaitīt pie šīs kategorijas. Galvenā RAPEX priekšrocība ir, ka, pateicoties tai, informāciju par bīstamu plaša patērētāja precī vienā dalībvalstī iespējams ātri nodot citām dalībvalstīm un Komisijai, tādējādi novēršot, ka patērētāji to iegādājas.

Kaut arī RAPEX darbības jomā ietilpst visi bīstamie patērētāja produkti, tā tomēr nav labākais instruments informācijas apkopošanai par viltotu izstrādājumu radītajiem zaudējumiem.

Eiropas datu bāzē par nelaimes gadījumiem, kas saņem informāciju, pateicoties sistemātiskai fizisko ievainojumu uzraudzībai, apkopo datus par nelaimes gadījumiem un fiziskiem ievainojumiem, ko reģistrējuši slimnīcu neatliekamās palīdzības dienesti. Tomēr informācija, kas izriet no fizisku ievainojumu gadījumiem, dažkārt ir pārāk virspusēja, un detalizēto datu apjoms nav pietiekams, lai konstatētu, vai savainojumus izraisījuši viltoti izstrādājumi. Papildus tam būtiskās atšķirības starp metodēm, ko izmanto dalībvalstis, lai reģistrētu nelaimes gadījumus, rada grūtības statistisko datu salīdzināšanā un sastādīšanā, turklāt dati nav precīzi.

Tādēļ ir skaidrs, ka mums nepieciešams izveidot ātrus datu apmaiņas tīklus, izmantojot valstu saziņas punktus. Šāda pieeja sniegtu iespēju uzlabot koordinēšanu un informācijas apmaiņu visā Eiropas Savienībā starp administratīvajām iestādēm, tiesu un policijas iestādēm un iesaistītajām saimnieciskās darbības nozarēm. Šajā sakarā ļoti noderīga būtu observatorija. Komisija šobrīd izskata piemērotākās un praktiskākās iespējas šādas observatorijas izveidošanai.

Saskaņā ar subsidiaritātes principu dalībvalstu pienākums ir nodrošināt, lai visi tirdzniecībā apgrozībā laistie produkti būtu droši un lai tirgus uzraudzība būtu efektīva, taču pagātnes pieredze liecina, ka uzraudzība nav veikta visās dalībvalstīs vienādi stingri. Tādēļ Komisija ierosināja regulu par akreditāciju un tirgus uzraudzību, ko Padome pieņēma 2008. gada jūnijā.

Regula nosaka kopēju tirgus uzraudzības sistēmu. Tā ir saistītā ar sistēmu, ko izveidoja ar Direktīvu par produktu vispārēju drošību, un to papildina. Tā nosaka vispārējus nosacījumus tirgus uzraudzībai un visām dalībvalstīm ir jāpakļaujas šiem nosacījumiem. Regula ievieš sadarbības mehānismu starp iestādēm gan

valstiskajā, gan pārrobežu līmenī. Pateicoties mehānismam, lietderīgu informāciju ir iespējams izplatīt efektīvāk, piemēram, lai izdotu brīdinājumu saistībā ar bīstamu produktu ierašanos vienā no ieejas punktiem.

Pagājušā gada jūlijā Komisija pieņēma ziņojumu par rūpniecisko īpašumtiesību stratēģiju Eiropā. Tādēļ mēs vēlētos ieviest integrētu stratēģiju, kas saturētu nelegislatīvus pasākumus, lai pastiprinātu šo noteikumu piemērošanu. Pateicoties šai stratēģijai būs iespējams sastādīt jaunu rīcības plānu viltošanas un pirātisma apkarošanai un izveidot jaunas pieejas, kas sniegs iespēju uzlabot informācijas apkopošanu, sekmēt sabiedrības informēšanas kampaņas un palielināt sadarbības tīklu efektivitāti visos līmeņos.

Padome paziņoja, ka visnotaļ piekrīt šādai pieejai. 2008. gada 25. septembrī tā pieņēma visaptverošu Eiropas mēroga plānu cīņai pret viltošanu un pirātismu. Šī rezolūcija, kas paredz visaptverošu Eiropas mēroga plānu cīņai pret viltošanu un pirātismu, ir ievērojams politisks signāls. Tas ir pierādījums, ka dalībvalstis piešķir ievērojamu nozīmi intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanai.

Šajā sakarā Komisija tikās ar dalībvalstu muitas iestāžu ģenerāldirektoriem augsta līmeņa seminārā, kas notika Parīzē no 2008. gada 25. līdz 26. novembrim. Šajā seminārā sniedza vispārēju izklāstu par jauno muitas plānu viltošanas apkarošanai laika posmā no 2009. līdz 2012. gadam.

Šo muitas plānu viltošanas apkarošanai gaidāmās Čehijas prezidentūras laikā sastādīs Komisija. Komisija piešķir lielu nozīmi intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībai un atbilstošai ievērošanai ārpus ES robežām esošo valstu tirgos. Tā ir izveidojusi organizētus dialogus ar galvenajiem tirdzniecības partneriem, piemēram, Ķīnu par jautājumiem, kas saistīti ar intelektuālā īpašuma tiesībām. Komisija ir ierosinājusi ieviest detalizētus noteikumus saistībā ar intelektuālā īpašuma tiesībām, kuru mērķis būtu tieši to piemērošana divpusējos un reģionālos tirdzniecības līgumos.

Saistībā ar patērētāju informēšanas kampaņām un brīdināšanu par aizvien pieaugušo risku Komisija protams uzskata, ka tas ir ļoti nopietns jautājums. Ir ļoti būtiski panākt, lai mēs varam apkopot un izanalizēt uzticamus datus, lai varētu atbalstīt mūsu darbu un sniegt iespēju izstrādāt efektīvākas politikas un stratēģijas. Kad būsīm ieguvuši augstas kvalitātes informāciju, mēs varēsim informēt un izglītēt patērētājus, nerisinot neuzticību vai bažas saistībā ar jutīgām produktu līnijām, piemēram, farmācijas vai pārtikas produktiem. Šajā ziņā būtiska loma ir dalībvalstīm, kurām ir jānodrošina šāda veida informācijas apmaiņa.

Priekšsēdētājas kundze, es tūlīt beigšu. Lūdzu piedodiet man par to, ka nedaudz gari runāju. Mēs vēlamies atbalstīt dalībvalstis, lai tās varētu sniegt efektīvāku ieguldījumu jauninājumu sekmēšanā un patērētāju veselības un drošības aizsardzībā, un mums ir jāīsteno globāla mēroga pieeja. Tādēļ Komisija koncentrē savus centienus uz tāda mehānisma izveidošanu, pateicoties kuram būs iespējams attīstīt zināšanas un sadarbību starp dalībvalstīm, patērētājiem un uzņēmumiem.

Susta kungs, Jūs redzat, ka ziņojums ir tapis tieši īstajā brīdī. Pateicoties tam, mēs nonākam pie pamattemata, kurš personīgi man vienmēr radījis ievērojamas bažas, proti, viltošanas. Mēs nevaram aizsargāt novatorisku Eiropu, ja efektīvi neapkarosim viltošanu. Tādēļ es pateicos Eiropas Parlamentam par iejūtību, ko tas ir paudis saistībā ar šo ievērojamo problēmu. Pateicos jums par uzmanību. Priekšsēdētājas kundze, tagad es rūpīgi klausīšos Parlamenta deputātu komentārus.

Eva Lichtenberger, *Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotāja.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Susta kungs jau aprakstīja, cik būtisks ir šis jautājums, tādēļ man nav nepieciešams atkārtoties.

Juridiskā komiteja ir risinājusi šo jautājumu, īpaši saistībā ar starptautiskajām sarunām attiecībā uz Tirdzniecības nolīgumu viltojumu novēršanas jomā (ACTA), un ir norādījusi šādus aspektus: pārredzamības trūkums, piemēram, starptautiskajās sarunās, jautājums par savstarpējo saistību starp starptautiskajiem nolīgumiem un organizācijām, piemēram, Līgums par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem (TRIPS) un PTO, juridiskā pamata trūkums sankciju piemērošanas noteikumu būtības un nozīmes definēšanai, un šis punkts ir arī ļoti būtisks dalībvalstīm.

Es vēlos īsi rezumēt vienā secinājumā, proti, lai ko arī dalībvalstis vai mēs nedomātu par sankciju noteikumu saskaņošanu un lai kā tas tiktu īstenots, mums ir jābūt spējīgiem savā labā pieņemt lēmumu par konkrēto jautājumu. Nedrīkst pieļaut situāciju, ka starptautiska mēroga sarunas bez atbilstošas pārredzamības sākotnēji ierobežo Eiropas Savienības un tās institūciju rīcības brīvību tādā apmērā, ka Eiropas Parlaments vairs nav spējīgs pieņemt lēmumus ar atbilstošu uzskatu brīvību. Tas nozīmē, ka mēs nedrīkstam pieņemt pāragrus lēmumus. Eiropas Parlaments aizstāv savas tiesības. Galu galā ir skartas arī tādas jomas kā privātā dzīves, datu aizsardzība un pilsoņu tiesības un, iespējams, tādējādi pakļautas briesmām.

Mums varētu būt iespēja nobalsot rītdien par diviem lēmumiem, ar nosacījumu, ka Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa neradīs šķēršļus, cenšoties grozīt vienu no lēmumiem ar mutisku grozījumu. Ceru, ka šo viedokli vēl iespējams mainīt. Paldies!

Corien Wortmann-Kool, PPE-DE grupas vārdā. – (NL) Barrot kungs, tā ir taisnība. Šajā vēlajā vakara stundā Jūsu runa bija diezgan gara. Ja šādi rīkojoties vēlējāties uzsvērt faktu, ka Komisija vēlas ierindot viltošanas apkarošanu pie prioritārajiem jautājumiem, tad Jums ir piedots. Turklāt mēs būtu iepriecināti saglabāt Jūsos šo cēlo godkāribu, jo viltošana joprojām ir viena no lielākajām problēmām un tā patiešām joprojām vērsas plašumā. Runa vairs nav tikai par jaukām Gucci somām, bet gan par Eiropas pilsoņu un patērētāju veselību un drošību.

Es vēlos paust sirsnīgu pateicību referentam par šo lielisko ziņojumu, ko mēs Starptautiskās tirdzniecības komitejā praktiski vienbalsīgi apstiprinājām, izņemot divas balsis. Pagājušajā nedēļā mūs iesaistīja sarežģītās sarunās par jaunu rezolūciju, bet esmu iepriecināta, ka mēs visi pārskatījām veiktos pasākumus. Tādēļ es ceru, ka rīt mēs spēsim pieņemt Starptautiskās tirdzniecības komitejas rezolūciju ar ievērojamu vairākuma balsojumu. Mēs augsti vērtējam faktu, ka Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa ir atcēlusi alternatīvo rezolūciju.

Mums ir nepieciešama daudz labāka sadarbība, ja vēlamies uzvarēt cīņā pret viltošanu. Šajā sakarā būtiska loma ir muitas iestādēm, kā to skaidri atspoguļo piecu Eiropas valstu koordinētie centieni, kurās savstarpēji cieši sadarbojas muitas iestādes un rūpniecība un kurās ir iznīcināti ievērojami apjomi viltotu izstrādājumu. Tas ir lieliski!

Arī mums ir nepieciešama labāka koordinēšana, taču savā rezolūcijā mēs neierosinājām veidot jaunu Eiropas aģentūru, kaut arī mēs apsvērām šo ideju. Šajā sakarā vēlos pievērst jūsu uzmanību Martin kunga ierosinājumam izveidot Eiropas rezultātu tablo. Tā ir lieliska ideja.

Vēl es vēlējos pieminēt sankcijas, īpaši vērsoties pie Eiropas tieslietu komisāra. Es ceru, ka uztversiet mūsu priekšlikumu nopietni un patiešām izmantosiet to.

David Martin, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, es vēlētos pateikties Susta kungam par labo sadarbību saistībā ar šo ziņojumu. Mēs ne vienmēr bijām vienprātīgi, taču viņš vienmēr bija gatavs sadarboties un tik elastīgs, cik iespējams.

Pirmkārt, Susta kungs sniedza mums vispārējus rādītājus par viltošanas apmēru. Tikai šajā nedēļā vien manā vēlēšanu apgabalā divi dažādi notikumi pievērsa uzmanību jautājumam par viltošanas apmēru reģionālā līmenī. Pirmkārt, Apvienotās Karalistes Robežu aģentūra veica kratīšanu kuģī Greindžmausā, Skotijā, manā vēlēšanu apgabalā un konfiscēja viltotus dizaineru izstrādājumus 3,6 miljonu Lielbritānijas sterliņu mārciņu vērtībā. Kuģis Skotijā bija ieradies caur Nīderlandi no Ķīnas.

Vēl šonedēļ atkal Skotijā atklāja, ka šogad Skotijas policija līdz šim ir konfiscējusi pusmiljonu CD un DVD, kuru neoficiālā tirgus vērtība ir gandrīz 5 miljoni Lielbritānijas sterliņu mārciņu. Savā paziņojumā presei policija papildināja, ka praktiski visu šo viltoto DVD un albūmu izplatīšanu kontrolēja organizēti noziedzīgi grupējumi. Tādēļ ir skaidrs, ka šī ir ievērojama problēma, kas skar visu Eiropas Kopienī.

Kā jau minēja citi deputāti, viltošanu bieži vien uzskata par noziegumu bez upuriem, bet patiesībā tā tas nemaz nav, ko arī šeit apspriežam. Viltoto izstrādājumu gadījumos ir vismaz trīs zaudētāju grupas.

Pirmā grupa ir, protams, uzņēmēju aprindas: tirdzniecība ietekmē leģitīmos mazumtirgotājus un citus uzņēmumus, kas apmaksā nodokļus, nodarbina cilvēkus un rada ienākumus; vēl viltošana liedz autoriem, māksliniekiem un pētniekiem saņemt godīgu atalgojumu par savu talantu un ieguldījumu. Kā pieminēja Wortmann-Kool kundze, ir klienti, kuri viltotu izstrādājumu dēļ ir tikuši nogalināti, ievainoti vai nonākuši apgrūtinātā situācijā. Tad vēl ir trešā cilvēku grupa, noziegumu un antisociālas uzvedības upuri, ko bieži vien finansē no ienākumiem, kas gūti no viltotiem izstrādājumiem.

PSE grupa kopumā piekrīt komisāra norādītajām trim rīcības jomām, kas nepieciešamas problēmas risināšanai. Pirmkārt, mums ir nepieciešama stingrāka rīcība attiecībā pret trešajām valstīm, kuras sekmē viltošanu vai piever uz to acis, un neaizsargā citu intelektuālā īpašuma tiesības. Mēs neticam, ka ACTA ir pilnīgs risinājums šai problēmai, un mēs pavisam noteikti uzskatām, ka mums nepieciešams būt pārredzamākiem, demokrātiskākiem un vispārēji daudzpusējiem, ja ACTA stāsies spēkā. Kā sacīja Wortmann-Kool kundze, mēs uzskatām risinājumu par rezultātu tabulu, kurā nosauktas un kauninātas valstis, kas nav ievērojušas citu tiesības, ciktāl tas skar viltotus izstrādājumus.

Otrā joma, kurā nepieciešams rīkoties, ir jau norītais darbs tiesībsardzības iestādēs, piemēram, policijā, tirdzniecības standartu dienestos un muitas iestādēs. Mēs gaidām Čehijas priekšlikumu nākamajā gadā labākai sadarbībai šajā jomā Eiropā.

Trešā un pēdējā joma ir nepieciešamība izglītot sabiedrību par viltošanas radīto kaitējumu un izskaidrot jauniešiem, ka cilvēkiem, kuri strādā, lai radītu filmas, televīzijas pārraides un mūziku, ir tiesības saņemt par to atalgojumu.

Taču mēs neuzskatām, ka ir jāpasludina par noziedzniekiem tās personas, kuras lejupielāde savdabīga pirātisma ceļā dziesmas vai mūziku vai kuras iegādājas viltotus CD vai futbola kreklus. Mēs nevēlamies padarīt šos cilvēkus par noziedzniekiem; mēs vēlamies viņus izglītēt un panākt, lai viņi būtu mūsu pusē, lai notvertu patiesos noziedzniekus.

Carl Schlyter, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, paldies Jums, Susta kungs. Protams, mums vajadzēja šajā jautājumā viegli panākt pārliecinošu vienošanos. Tomēr Parlamenta noteikumi piespiež mūs iesniegt dažādas rezolūcijas bez iespējas balsot par atsevišķiem grozījumiem. Šādi ir grūti panākt kompromisu, kurā būtu iespējams atbilstoši detalizēti atspoguļot vairākuma Parlamenta deputātu vēlmes. Tas ir ārkārtīgi neveiksmīgi, jo tas nozīmē, ka, piemēram, gadījumā, ja Zaļo grupas rezolūcija rītdien negūs atbalstu, mēs balsosim par priekšlikumu, kas saistīts ar interneta kontroli un interneta saturu, un tas nozīmē, ka atbildība būs uzvelta izplatītājiem. Tas būtu ārkārtīgi neveiksmīgi, jo pat Parlamentam nav šāda nodoma.

Ir divi veidi, kādā pirātisms un viltošana rada apdraudējumu patērētājiem un cilvēkiem kopumā. Viņi var tikt pakļauti videi kaitīgu preču vai viltotu medikamentu ietekmei, kas ir kaitīgi veselībai un ietekmē tieši. Tomēr viņi var saskarties arī ar pārmērīgiem pasākumiem preču zīmju, it īpaši autortiesību aizsardzības nolūkos. Jautājums ir par pareizā līdzsvara atrašanu. Domāju, ka gadījumā, ja Komisija un Padome turpinās savas sarunas, neatkarīgi no rītdienas balsojuma rezultātiem, Parlamenta nostāju skaidri paudīs viedoklis, ka lietošana personīgām vajadzībām nenotiek peļņas iegūšanas nolūkos un to nav jāuzskata par noziegumu. ACTA nedrīkst atļaut pieeju privātiem datoriem, mūzikas atskaņotājiem un tamlīdzīgām iekārtām. Tā ir skaidra nostāja no Parlamenta puses.

Saistībā ar krimināltiesībām mums ir jābalso Zaļo grupas alternatīvais priekšlikums, ja nevēlamies radīt par sevi savdabīgu iespaidu, pēkšņi ieviešot krimināllikumu Eiropas līmenī. Protams, mums nav pilnvaras, lai šādi rīkotos. Jautājums ir, vai tas darbotos un kā panākt līdzsvaru, ja patiesībā vienas valsts sankciju līmenis citā valstī panāktu pilnīgi pretējus rezultātus. Tādēļ nešķiet, ka šāda rīcība vainagoties ar panākumiem starptautiskā līmenī. Tādēļ Zaļo grupas priekšlikums ir labāks.

Originālajā priekšlikumā ir teikts, ka saistībā ar ceļotājiem nepastāvēs izņēmumi. Nav samērīgi pielīdzināt ceļotāju, kurš ved sev līdz preces, kuru vērtība nepārsniedz EUR 400, uzņēmējam, kurš spēj ievest 50 konteinerus. Bet galvenais, nav apdomīgi balsot par to, lai atceļ noteikumus par kvalitatīvu interneta saturu, kvalitatīviem statistikas datiem, kas reglamentē saturu un sekundāro atbildību, un starpnieku atbildību.

Lai atļautu vairāk deputātiem balsot par Zaļo grupas rezolūciju, mēs iesniegsim mutisku grozījumu par 15. panta atcelšanu, kas patiešām bija mazliet strīdīgs, un tad, es ceru, daudzi no mums varēs atbalstīt šo priekšlikumu. Paldies!

Pedro Guerreiro, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Parlamenta 2007. gada 13. decembra rezolūcijā par tekstilizstrādājumu nozari bija norādīts, ka puse no visām muitas procedūrām Eiropa ir vērsta pret tekstilizstrādājumu un apģērbu viltojumiem. Šajā pašā rezolūcijā bija uzsvērtā nepieciešamība piemērot saistošus noteikumus par izcelsmes marķējumu tekstilizstrādājumiem, kas importēti no trešajām valstīm, un Padome aicināta pieņemt izskatāmo priekšlikumu rezolūcijai par norādi "ražots", lai nodrošinātu labāku patērētāju aizsardzību un atbalstītu Eiropas rūpniecību.

Fakts ir, ka šajā sakarā iesniegtais Eiropas Komisijas priekšlikums, kaut arī neatbilstošs, tomēr kopš 2005. gada ir novilcinājis laiku. Tādēļ mūsu jautājums ir: kad Eiropas Savienība pieņems noteikumus par izcelsmes marķējumu importētām precēm vai izstrādājumiem, kas ražoti dažādās dalībvalstīs?

Bastiaan Belder, *IND/DEM grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties referentam par šo vērtīgo ziņojumu. Viltošana ir ne tikai posts ekonomikai, bet arī patērētāju drošības un sabiedrības veselības apdraudējums. Prioritātei ir jābūt ne tikai jautājumam par viltotu izstrādājumu ražošanu, bet arī par to tirdzniecību un transportu.

Pagājušā mēneša beigās es darba vizītes ietvaros apmeklēju Kosovu, kas bija ļoti lietderīgi, jo situācija tur ir satraucoša. Haotiskā starptautiskā klātbūtne, kas daļēji pārklājas, līdz ar vājo valdību Prištinā rada Kosovā

lielisku darbības bāzi kontrabandistiem. Ir nožēlojami redzēt, kā noziedznieki no Albānijas un Serbijas ļoti labi strādā kopā etniskās daudzveidības centienu ietvaros.

Es vēlos mudināt Savienību izvietot Kosovā EULEX misiju cīņai pret šīm kontrabandas darbībām. Eiropas Savienībai nav pieņemami stāvēt blakus, kamēr blakus tās robežām veidojas melnais caurums. Cīņai pret viltotām precēm nav jānorit tikai pie sarunu galda, bet arī notikumu vietā. Es ceru, ka Komisija pievērsīs šim jautājumam atbilstošu nozīmi; patiesībā, es runāju par šo jautājumu ar Komisiju Prištinā. Šis ir vitāli būtisks punkts mūsu cīņā, lai aizsargātu intelektuālo īpašumu, īpaši Rietumbalkānu valstīs.

Christofer Fjellner (PPE-DE). - (SV) Priekšsēdētājas kundze, šis, protams, ir ārkārtīgi plašs jautājums. Kā jau minēju iepriekš, tas ietver visu, sākot no medikamentiem, automašīnu detaļām un dizaineru izstrādājumiem līdz pat nelikumīgai lejupielādēšanai. Šajā jomā ir pilnībā skaidrs, ka viltošana ir ievērojama apmēra problēma un ka viltoti izstrādājumi ir apdraudējums produktiem ar lielu naudas vērtību un pat drošībai. Tomēr pastāv neskaidrība saistībā ar to, cik lielas patiesībā ir šīs summas un cik daudz šādu produktu ir Eiropas tirgū. Tādēļ uzskatu, ka ārkārtīgi noderīga ir izmeklēšana, ko jāveic Komisijai.

Es izvēlējos galvenokārt koncentrēties uz ACTA, proti, Tirdzniecības nolīgumu viltojumu novēršanas jomā, par kuru gatavojas norītēt sarunas ar ASV, Japānu, ES un citām valstīm. Šajā sakarā jautājums, protams, ir turēts pārāk lielā slepenībā. Mēs visi ieklausāmies baumās par to, kas notiek. Pastāv pamatotas bažas - bažas par to, ka robežkontroles personāls izmeklēs visu, sākot no datoriem līdz MP3 atskaņotājiem. Mēs esam dzirdējuši baumas par multizonu DVD atskaņotāju aizliegšanu. Manuprāt, šī neskaidrība un baumas kā tādas ir kaitējošas cīņai pret pirātismu un viltošanu. Tādēļ uzskatu, ka visiem šeit klātesošajiem ir kopēja vēlme gūt lielāku atklātību. Mums ir nepieciešams gūt skaidrāku ieskatu par to, uz kādām pilnvarām tas patiesībā ir balstīts, ko Komisija vēlas sasniegt un ko uzskatīs par nepieņemamu.

Savā ziņojuma grozījumā, ko par laimi arī uzklauzīja, es pievērsu galveno uzmanību tam, ko nevēlamies redzēt ACTA. Grozījumā es īpaši norādīju, ka mums nav vajadzīgi pasākumi, kas ierobežo privātumu, tāpat mums nav nepieciešams pārsniegt šajā jomā pastāvošo tiesību aktu darbības jomu robežas un, kā pēdējo, bet ne mazāk būtisko, to, ka nolīgums nedrīkst kavēt inovācijas un konkurenci.

Tomēr ir skumji, ka tik būtiskā jomā kā šī mums ir nepieciešams noteikt, ko mums nevajag darīt, bet tajā pat laikā ir tik daudz būtisku lietu, ko mums ir jāizdara. Taču iemesls tam ir tieši šī slepenība un no tās izrietošā neskaidrība. Mums ir jāizbeidz situācija, kurā cīņa pret pirātismu un instrumenti, ko izmantojam, rada lielākas problēmas, nekā pirātisms kā tāds. Tas ir tas, par ko esmu nobažījies. Liels paldies!

Christel Schaldemose (PSE). - (DA) Priekšsēdētājas kundze, arī es vēlētos pateikties Komisijai par konstruktīvo problēmas atspoguļošanu. Es esmu leikšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas locekle un biju iesaistīta jautājuma formulēšanā, ko uzdeva Komisijai, par to, kas tiks darīts saistībā ar viltošanu, raugoties no patērētāju aizsardzības skatupunkta. Iesākumā vēlos teikt, ka uzskatu, ka mums ir ļoti būtiski patiešām pacensties samazināt viltošanas apmērus. Par to nedrīkst būt šaubu. Tomēr es uzskatu arī, ka ir ļoti būtiski, lai mēs iegūtu vairāk informācijas par sekām, kas rodas patērētājiem. Nav šaubu par to, ka tas ir ārkārtīgi nozīmīgi uzņēmumiem. Tomēr mēs esam sākuši saprast, ka pastāv problēmas un ka tās var ietekmēt patērētāju veselību un drošību. Tādēļ es patiesībā domāju, ka, kaut arī ir grūti iegūt precīzus un labus statistikas datus, mums ir jāpacenšas uzzināt, cik patiesībā bīstami var būt viltoti medikamenti vai cita veida produkti. Es apmeklēju Dānijas iestādes, kas strādā ar šo jautājumu un redzēju konfiscētās košļājamās gumijas, ūdeni, veļas pulverus un visa veida ikdienā lietojamus produktus. Pats par sevi saprotams, ka ir patiešām patērētājiem iespējamās fiziskas sekas, ja izmanto viltotu košļājamo gumiju, kas, iespējams, neatbilst noteiktumiem par to, ko drīkst saturēt košļājamā gumija vai cita veida produkts. Es vienkārši domāju, ka mums ir nepieciešama informācija, jo uzskatu, ka bez informācijas par savainojumiem vai ietekmi uz veselību varētu būt grūti panākt, lai patērētāji šajā cīņā, lai risinātu problēmu ar viltotiem izstrādājumiem, nostātos mūsu pusē. Patērētājiem ir jāzina, kādas ir sekas, lai iekļautos cīņā pret viltojumiem, neiegādājoties lētus un viltotus izstrādājumus. Tādēļ ir būtiski, lai iegūstam šajā jomā zināšanas un datus. Tāpēc es gaidu, kad Komisija iepazīstinās ar īpašu priekšlikumu par to, kā risināt šo jautājumu.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, viltošanas un imitāciju fenomēns ir juridiska problēma ar acīmredzamu rezonansi finanšu jomā. Minētie juridiskie aspekti ir saistīti ar intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem; finanšu aspekti ir saistīti ar zaudētiem muitas nodokļiem un PVN, kas ir būtiska Eiropas budžeta, Eiropas Savienības pašas resursu sastāvdaļa.

Problēmas ekonomiskie aspekti ir acīmredzami. Viltoti produkti izkropļo konkurenci starp Eiropas uzņēmumiem un, vērtējot plašāk, arī starp darbiniekiem. Vislielākās bažas rada problēmas aspekti, kas saistīti ar veselības un patērētāju dzīvības apdraudējumu. Protams, komisāra kungs, darba uzlabošana ar mūsu

tirdzniecības partneriem ir viens pasākums. Es teiktu, ka arī viltojumu un pirātisma observatorijas izveidošana un "ražots" ražotāja marķējuma apstiprināšana būtu solis pareizajā virzienā.

Tomēr, komisāra kungs, kaut arī Jums nav atbilstošo pilnvaru, es vēlētos pateikt Jums un atgādināt godātājiem kolēģiem, ka saistībā ar tekstila apģērbu importu ir atcelti kvantitatīvie ierobežojumi. Kad biju Grieķijas parlamenta loceklis, manā vēlēšanu apgabalā slēdza rūpnīcas un tūkstošiem darbinieku palika bez darba. Komisija pati atzina, ka pirmajā vietā nebija muitas iestāžu sadarbība ar importējošajām valstīm. Sadarbība ar muitas iestādēm uzsākās tikai pēc notikuma, un Eiropas Savienība maksā par to, lai izveidotu sadarbību ar muitas iestādēm. Šis jautājums bija jūsu pārraudzībā. Tas bija Komisijas pārraudzībā. Mēs pārskatījām cukura režīmu, un saskaņā ar oficiālajiem statistikas datiem bagāti kļuva daudznacionālie cukura eksporta uzņēmumi, nevis ražotāji no nabadzīgajām jaunattīstības valstīm.

Komisāra kungs, es neesmu par Eiropu, kas ir slēgta pasaulei. Mēs esam par Eiropu, kas ir atvērta pasaulei, taču ar noteikumiem, principiem, pārredzamību un vienādiem spēles noteikumiem. Eiropas Savienībā importē produktus, radot sociālu un ekoloģisku dempingu, bet Eiropas Komisija nerīkojas. Eiropas Komisijai kopējā tirdzniecības politikā ir suverēna funkcija. Jūs vedat sarunas ar trešajām valstīm; jūs nosakāt sadarbības noteikumus. Par laimi Lisabonas līgums groza nosacījumus iestāžu sadarbībai, un Eiropas Parlaments piedalīsies tiesību aktu izstrādē, un tādējādi starp Eiropas Komisiju un Eiropas Parlamentu mainīsies arī sadarbības kultūra. Mēs gaidām, kad pienāks šis laiks.

Francisco Assis (PSE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, dāmas un kungi, viltošanas fenomens nopietni apdraud vairumu no leģitīmajām sociāli ekonomiskajām interesēm Eiropas Savienībā, pakļauj briesmām uzņēmumu konkurētspēju, rada kaitējumu nodarbinātajiem, apdraud patērētāju veselību un drošību un ievērojami kaitē dalībvalstīm un Eiropas Savienībai. Rezultātā to ir nepieciešams enerģiski apkarot.

Pateicoties tās tirgus atvērībai un pārredzamībai, pateicoties tam, ka tā ir otrs lielākais preču un pakalpojumu importētājs un ekonomiskajai specializācijai augstas pievienotās vērtības produktu jomā, Eiropas Savienība ir īpaši pakļauta viltotāju kaitīgajai ietekmei. Negatīvā ietekme ir skārusi visu ekonomiku, bet īpaši nopietni tā ir skārusi mazos un vidējos uzņēmumus, kas, protams, ir mazāk sagatavoti tam, lai cīnītos ar tik nopietnu apdraudējumu.

Lai apkarotu šo īpaši bīstamo noziegumu, ir nepieciešams stiprināt sadarbību gan iekšējā līmenī, gan arī Eiropas Savienības un ārējā līmenī attiecībās ar citām valstīm vai reģionu blokiem, kurus arī skar šī problēma.

Iekšēji ir nepieciešams piemērot divu veidu pasākumus: pakāpeniski ir jānosaka dalībvalstu tiesību akti, īpaši krimināltiesības, un ir jāpastiprina muitas iestāžu sadarbība. Ņemot vērā īpašo situāciju, kādā atrodas mazie un vidējie uzņēmumi, kā jau iepriekš minēts, ir ļoti būtiski izveidot šiem uzņēmumiem tehniskās palīdzības dienestu, jo tie ir mazāk sagatavoti šāda jautājuma risināšanai. Tikai šādā veidā tie spēs aizstāvēt savas tiesības.

Plašākā, starptautiskā līmenī ir nepieciešams turpināt pašreizējos pasākumus - gan saistībā ar divpusējiem līgumiem, gan arī plašākā mērogā saistībā ar daudzpusējo starptautiskās tirdzniecības regulu. Tas palīdzēs stiprināt Pasaules Tirdzniecības organizācijas funkciju, ko tā spēj un ko tai ir jāīsteno, izmantojot tās Strīdu izšķiršanas organizāciju.

Viltošana apdraud atsevišķus mūsu ekonomisko un sociālo organizāciju modeļu pamatus. Tā pakļauj briesmām ieguldījumus pētījumos un inovācijās, mazina intelekta un kvalitātes centienu vērtību, sekmē organizētu noziedzību un acīmredzami vājina tiesiskumu. Šī iemesla dēļ viltošanas apkarošanai ir jābūt kategoriskai prasībai attiecībā pret visām ES dalībvalstīm.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, viltošana ir ievērojama apmēra drauds ekonomikai, sabiedrībai un veselības aprūpei, ko, manuprāt, bieži vien novērtē par zemu. Daži cilvēki ir izvērtējuši, ka trešā daļa no konteineriem, kas ievesti Amsterdamas vai Roterdamas dokos, satur viltotus izstrādājumus. Es minēju "trešā daļa", un šo vērtējumu ir snieguši oficiāli dienesti.

Vēlos teikt pavisam skaidri, un es nerunāšu caur puķēm, ka esmu patiešām vilies par Eiropas Parlamenta priekšlikumu un šīvakara debatēm. Šoreiz es esmu vairāk vilies Parlamentā, nekā Komisijā vai Padomē, jo šajā jomā Padome un Komisija ir paveikuši savu darbu.

25. septembra rīcības plāns, 25. novembrī organizētais seminārs un priekšlikumi, ko tikko norādīja Barrot kungs, ir reāla rīcība, nevis skaisti vārdi. Komisāra kungs, tas, ko vienkārši vēlos pateikt Jums, ir, ka es patiešām

vēlētos, lai observatorija uzsāktu darbību, piemēram, 2009. gada pirmajā pusē un lai šajā Parlamentā pieņemtu Padomes pieņemto regulu par tirgus uzraudzību.

Saistībā ar *Susta* kungu es nerunāšu par viņa alternatīvo priekšlikumu rezolūcijai, ko diemžēl neapspriedīsim. Es runāšu par viņa ziņojumu. Tas ir pārāk vājš, pārāk bikls un tajā nekas nav minēts par izcelsmi, par observatoriju, un saistībā ar intelektuālā un rūpnieciskā īpašuma tiesību aizsardzību tas ir bikls un atturīgs. Jūs runājat par ACTA un sakāt, ka to nepieciešams pieņemt, taču jūs sakāt, ka mums nevajadzētu izmantot līdzekļus, kas efektīvi sekmētu tā īstenošanu. Papildus man ir jāsaka, ka biju pārsteigts par komentāriem, ko sniedza mans kolēģis no Zviedrijas, kurš radīja iespaidu, ka apdraudējumu rada nevis viltošana, bet gan cīņa pret viltošanu.

Dāmas un kungi, mēs pieļausim nopietnu kļūdu, ja nerīkosimies apņēmīgāk. Mēs izskatām šo jautājumu tā, it kā tā būtu izšķiroša saimnieciskā darbība un nekas vairāk, turpretim tas varētu pielikt punktu mūsu rūpniecībai, dotu signālu plaši izplatītai darbinieku no jaunās tirgus ekonomikas valstīm izmantošanai, neaizmirsīsim par to, un, visbeidzot, tas var beigties ar plašu patērētāju drošības trūkumu. Mums ir jārikojas!

Małgorzata Handzlik (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, man nav jāatgādina par viltotu izstrādājumu apdraudējumu cilvēkiem, kuri šeit sapulcējušies un kuri piedalās debatēs. Ir daudzi gadījumi, kad viltoti izstrādājumi rada apdraudējumu patērētāju veselībai vai pat dzīvībai, un par šo aspektu nav nepieciešams plašāks izklāsts. Pietiek vien norādīt, ka viltoti izstrādājumi ietver ne tikai luksusa preču un CD kopijas, bet arī medikamentus, plaša patēriņa preces, kas paredzētas gan bērniem, gan pieaugušajiem, kā arī automašīnu detaļas. Tie bieži vien rada apdraudējumu drošībai un to radītie zaudējumi skar ne tikai MVU.

Viltošanas darbībās iesaistītie cilvēki ir noziedzīgu bandu locekļi. Viņu darbības ir daļa no ļoti ienesīga biznesa, ko mums ir jācenšas apkarot. Tādēļ mums ir nepieciešama kopēja rīcība ne tikai muitas un akcīzes dienestu jomā, bet arī cieša, administratīva sadarbība starp dalībvalstīm, saistībā ar ko, manuprāt, šobrīd vēl daudz ko varētu vēlēties.

Par pozitīvu piemēru kalpo tikai Eiropas Komisijas darbības, lai novērstu viltotu cigarešu kontrabandu. Es vēlētos, lai cīņa pret citiem viltotiem izstrādājumiem, piemērotu mūsu pieredzi šajā jomā. Viltošanas problēma ietilpst virknes Komisijas ģenerāldirektorātu kompetencē. Tā būtu laba doma, izveidot atsevišķu ģenerāldirektorātu, kas būtu atbildīgs par šiem jautājumiem, un noteikt tā kompetences apmēru.

Parlamenta rīcībā šobrīd ir deklarācija par produktiem, kas mums zināmi kā "līdzīgi ražojumi", kuras sastādīšanā piedalījos arī es. Liels skaits oriģinālo produktu tiek atdarināti ar "līdzīgiem ražojumiem". Bieži vien nav skaidrs, pamatojoties uz kādiem tiesību aktiem iespējams izvirzīt apsūdzību pret "līdzīgu ražojumu" ražotājiem, proti, vai tas pieder pie negodīgas konkurences vai arī intelektuālā īpašuma tiesību aktiem. Turklāt patērētāji, kas iegādājas "līdzīgus ražojumus", bieži vien ir kļūdaini pārliecināti, ka tie ir zīmolphases. Ir grūti definēt problēmas apmērus Eiropas tirgū.

Tādēļ vēlos uzdot Komisijai jautājumu, vai tā plāno atbildēt uz mūsu lūgumu un veiks pētījumu par līdzīgo ražojumu ieplūšanu un statusu iekšējā tirgū.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, īpaši liels skaits viltotu izstrādājumu, kas tiek pārdoti ar interneta vai likumīgās ražošanas ķēdes starpniecību, ir viltoti medikamenti. Pacientu veselības apdraudējums, kuri tos lieto, jo nezina, ka tie ir viltoti, ir acīmredzams. Šos izstrādājumus ražo rūpnīcās vai darbnīcās, kas neievēro labas ražošanas prakses noteikumus un daudzos gadījumos tām nav informācijas par farmaceitiski aktīvo vielu. Savā nesenajā paziņojumā prezidents L. Kovács paziņoja, ka pēdējo divu mēnešu laikā muitas iestāžu Eiropas Savienībā veikto pārbaūžu ietvaros atrada vairāk kā 34 miljonus antibiotikas, zāles vēža slimniekiem un citus viltotus medikamentus. Komisāra kungs, iespējams ir pienācis laiks Eiropas Savienībai atvērt zāļu eksporta uzraudzības dienestus, piemēram, Ķīnā un Indijā, līdzīgi kā to izdarīja Pārtikas un zāļu pārvalde (FDA), kas šādu dienestu atvēra pagājušajā mēnesī. Jums būtu jāzina, ka bez obligātas sadarbības starp zāļu aģentūrām šajās valstīs būs neiespējami pārbaudīt 3000 farmācijas rūpnīcas Indijā un 12000 rūpnīcas Ķīnā.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, nav šaubu par to, ka šobrīd starptautiskās tirdzniecības jomā par galveno jautājumu ir kļuvusi viltotu izstrādājumu un pirātisma problēma.

Kā otrs lielākais importētājs pasaulē Eiropas Savienība ir īpaši jutīga pret viltotu zīmolphases, rotaļlietu vai medikamentu ieplūšanu, galvenokārt no Āzijas valstīm. Ir nepieciešams uzsvērt, ka šim fenomenam ir daudz plašāka darbības joma un daudz nopietnākas sekas, nekā spējam iedomāties. Produkti, kas sasniedz Eiropas tirgu un kas pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, vairumā gadījumu ir zemas kvalitātes un tā rezultātā bieži

vien daudz lētāki par oriģinālajiem produktiem. Līdz ar to patērētāji finansiālu apsvērumu dēļ izvēlas iegādāties viltotas preces.

Viltotu izstrādājumu ražošana un pirātisms ir zādības veidi, un tādēļ es atbalstu visa veida pasākumus to apkarošanai. Es esmu īpaši nobažījies par to, ka pēdējā laikā šis fenomens ir izvērsies plašumā. Tādēļ mums ir jārikojas apņēmīgi - ne tikai Eiropas līmenī, bet arī PTO ietvaros. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka šie cilvēki mūs nesodīti apzog.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, es ļoti rūpīgi klausījos visos komentāros. Es, protams, ziņošu par tiem savam kolēģim, McCreevy kungam, kurš ir atbildīgs par iekšējo tirgu.

Es domāju, ka Parlamentam ir laba izpratne par šī fenomena nopietnību un tā ietekmi; *Toubon* kungs atgādināja mums, ka tas rada apdraudējumu ekonomikai, sabiedrībai un veselībai. Ir skaidrs, ka Eiropas Savienība, esot atvērta tirdzniecībai, nedrīkst pieļaut tirdzniecību, ja nav ievēroti pamatnoteikumi un ja iespējams kaitējums patērētājiem. Mums pavisam noteikti ir jārikojas, un es vēlos atgādināt dažus punktus.

Pirmkārt, un šajā sakarā es īpaši vērsos pie *Toubon* kunga, 2009. gada pavasarī Komisija uzsāks Eiropas viltojumu un pirātisma observatorijas darbību.

Observatorijai būs jāidentificē viegli ievainojamās ģeogrāfiskās teritorijas un nelikumīgu viltotu izstrādājumu tirdzniecību tīmekļa vietnēs. Tai būs arī jāorganizē alternatīvu sadarbību starp dalībvalstīm, informācijas apmaiņu un, kā norādīja *Martin* kungs, jāuzlabo patērētāju informētība. Tas ir patiešām liels uzdevums observatorijai.

Saistībā ar pārējiem aspektiem ir taisnība, ka 2006. gadā Komisija ierosināja krimināltiesību noteikumus un ka Parlaments mūs atbalsta, tomēr šobrīd Padome nav veikusi pasākumus, lai pieņemtu šos noteikumus.

Šajā sakarā sadarbībai vajadzētu ietvert ne tikai muitas iestādes, bet arī policijas un tiesu iestādes, un kopumā visas iestādes, kas spēj īstenot uzraudzības pasākumus un kontrolēt viltojumus un pirātismu.

Es vēlos pateikt tiem, kuri uzsvēra nepieciešamību norādīt uz precēm to izcelsmi, ka mēs ierosinājām "ražots" marķējumu, taču Padome to vēl nav pieņēmusi. Eiropas Savienībai patiešām nevajadzētu baidīties no šāda marķējuma, kas patērētājiem sniegs iespēju vērtēt un izvairīties no tā, ka kļūst par tādu prakšu upuriem, kas pārkāpj visus noteikumus.

Vēl vēlos piebilst, ka ACTA nevar apsūdzēt par to, ka tam būtu plašāka darbības joma, nekā pašreizējai Eiropas Savienības sistēmai intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībai, un īpaši to nevar apsūdzēt par pamatbrīvību vai personu datu aizsardzības neievērošanu. ACTA joprojām paliek Eiropas Savienības pašreizējo sistēmu ietvaros.

Jebkurā gadījumā es pateicos Parlamentam par Komisijas centieni atbalstu, lai varētu efektīvi apkarot viltošanu. Mēs esam ņēmuši vērā šo ziņojumu, kā arī Eiropas Parlamenta vēlmi veiksmīgi apkarot šo sistēmu.

Esmu pārliecināts, ka neatbildēju uz visiem jautājumiem. Ir arī izstrādājumi, kurus varētu dēvēt par līdzīgiem, un arī šajā sakarā mums ir nepieciešami noteikumi, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu uz patērētāju rēķina, ko ir pilnībā jānosoda. Tas ir tas, ko vēlējos pateikt nobeigumā, bet pārējiem apliecinu, ka visi šovakar sniegtie komentāri tiks nodoti komisāram, jo, atkārtoties, šis ir sarežģīts jautājums, kura risināšanai Komisijai nepieciešams veikt dažāda veida darbības un arī stingra apņēmība no Padomes un Parlamenta puses.

Priekšsēdētāja. – Kopīgās debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rītdien, 2008. gada 18. decembrī.

20. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

21. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.40.)